IOAN. LVCIDI
SAMOTHEI
CHRONICON,
SEV EMENDATIO
TEMPORVM.

Ab orbe condito vsq; ad annum Christi.
M D XXXV.

CVM ADDITIONIBVS
R. P. D. Hieronymi Bardi Florentini Camaldulensis.

Ab eodem anno vsq; ad Annum 1575.

Venetiis, Apud Iuntas.
M D LXXV.

INDEX
OMNIVM TRACTATVVM
EXISTENTIVM.

In hoc volumine.

AMPLISSIMIS PATRIBVS
D. PETRO BALNECABALLENSI,
CAMALDVLENSIS ORDINIS.
REVERENDISSIMO GENERALI.
A C
D. BARTHOLOMEO BALNECABALLENSI
SANCTÆ MARIÆ A CARCERIBVS
ABBATI DIGNISSIMO.

F. HIERONYMVS FLORENTINVS
MONACHVS CAMALDVLENSIS. S. P D.

CVM Sæpius Amplissimi Patres mecum cogitauerim, cui vestrum (dum Venetijs summa ope nitor, vt Chronologia nostra in lucem exeat,) hos meos labores, in Ioannis Lucidi Samothei Temporum emendationem peractos dedicarem; nec ob beneficiorum ab vno quoq. vestrum receptorum multitudinem id unquam discernere potuerim; tandem post multas cogitationes utriq. dedicandos statui; Quoniam sicuti vtrisq. est patria communis, & vtriq. summos in nostra Religione magistratus geritis; nec non beneficia ab vtrisq. in me collata sunt æqualia; sic vnius eiusdemq. operis tutores, ac patroni sitis. Non solum autem, vt dixi, patria vobis eadem est, verum etiam probitatem, Doctrinam, pietatem; aliasq. virtutes ita communes, habetis uti quis uestrum in vlla earum alteram superet, à nullo dyudicari possit. Quis enim est, qui nesciat quam meritò tu Reuerendissime ac Prudentissime PETRE Generalatus officio fungaris, At tu Optime ac Amantissime BARTHOLOMAEE patris locũ in Abbatia S. Mariæ à Carceribus non indignè obtineas. Verum, cum aliud tempus requiratur ad prædicandas eximias

vestras laudes. his supersedendum esse in præsentiarum existimo. Id vnum dico, quòd, cum viderem vos adniti, ne vita n ducatis inertem: præsterq; vestri aliqua ad posteros memoria, vestro me exemplo esse incitatus, vt post varios casus: post tot discrimina rerum; ad ingenij egregiæ facta me conferrem; quo Vita nostræ breuitas, Animi virtute compensaretur, & Immortalitatem pareret, virtute enim excepta, vtpote: quæ sola immortalis est, & homines claros reddit, omnia caduca sunt, tenuiq; pendentia filo, Rogo igitur vos, vt hasce meas in Ioannem Lucidum lucubrationes, tam hilari, ac serena fronte recipiatis, quam eas vobis dedico, spero, enim eam Lectionem vobis non iniucundam fore, In his enim temporum emendationibus, præclariorumq; gestorum ab orbe condito ad annum Natiuitatis Christi M D XXXV. elucidationibus, multum laboris, & curæ insumpsit, Ioannes Lucidus, & ego non minimum, dum eadem breuitate hæc ei iungere nisus sum, quæ deinde sequuntur ab annum M D LXXV. Hunc autem Lucidum eò libentius augendum, corrigendum suscepi, ne talis, tantusq; temporum scripctor, quò nullus Christianorum uerius, ratiusue scripsit, interiret, verum mea cura, & opera, reuiuisceret: præferens in fronte tutellaria vestra nomina, ut meus erga vos gratus animus cunctis elucesceret, hos meos labores si latà mente receperitis, Lectoresq; equi boniq; consulerint, calcar mihi erit ad quos vis alios præclariores aucthores uestris auspicijs aggrediendi. Valete.

Venetijs: ex Aedibus Lauretanis XIII. Kal. Decembris.
M D LXXV.

INDEX VNIVERSALIS
OMNIVM MATERIARVM.
IN VNO QVOQVE LIBRO EXISTENTIVM.

De littera A

Abraham pater multarum gentium : lib.2.capite.7. pag.22.

De littera B

De littera C

De littera H

De littera I

De littera L

De littera M

De littera T

De littera V

TABVLA NOMINVM ROMANORVM PONTIFICVM. PER ALPHABETVM. SECVNDVM ORDINEM NVMERI. A PAGINA LVIII. VSQVE AD LXI.

Pontifices Romani in libro octauo.

FINIS.

TABVLA NOMINVM IMPERATORVM ROMANORVM. PER ALPHABETVM. SECVNDVM ORDINEM NVMERI. A PAGINA LX. VSQVE AD LXX.

Imperatores Romani in libro 9. per Alphabetum secundum ordinem numeri.

Hen-

REVERENDISSIMO D. D. NICOLAO ALEmano ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Capuano, tituli Sancti Xyſti ex ordine prædicatorio aſſumpto: F. Ioannes Maria de Tholoſanis ex colle vallis Elſæ eiuſdem ordinis. S. P. D.

MOrtalium geſta præclara, quæ ſunt memoria digna Reuerēdiſſime Pater in ſcriptis redigere, nō minus neceſſariū cēſeō, q̃ ſcientias rationales, & phyſicas atq; mathematicas codicibus tradere: quoniā einſmodi ſcientias quilibet homo ingenio præditus per ſeipſū rationis diſcurſu adinuenire poteſt: ſed hiſtorias præteriti & longi tēporis cognoſcere nemo ualet: niſi qui eas olim deſcriptas legerit. Nec ſufficit rerū nudas hiſtorias texere: ſed neceſſe eſt, quo tēpore fuerint ipſas enarrare: vt certiorē ex eis notitiā capiamus. Vnde & ipſas hiſtorias, Chronicas, ideſt tēporales merito nuncupamus. Quapropter excellentisſimus hiſtoriographorū omnium Moyſes, & cæteri diuinorum librorū, qui canonici vocantur, authores in ſuis narrationibus iuxta hebraicam veritatem, tempora fidelisſime conſcripſerunt. Hos imitati ſunt nonnulli Ethnicorum, qui publica & probata fide annalium ſuorum geſta ſcripſere: ſicuti Beroſus Caldæus, Metaſthenes Perſa, Manethon Aegyptius, Philo Hebræus, & alij quamplures imitatione digni. Nonnulli tamen ſcriptores, hiſtoriarum tempora neglexerunt. Alij autem ipſa tempora non abſque manifeſtis mendacijs, ſuis voluminibus inſeruerunt. Quidam vero ſequentes priuatas opiniones poſuerunt tempora, quæ putauerunt uera, cum tamen falſa comprobentur ex probatis authoribus publicæ fidei: & ex hebraica veritate in ſcriptura diuina recte intellecta, in qua falſum non inuenitur. In plurimis etiam codicibus repe riuntur tempora falsò annotata vitio ſcriptorum longi temporis proceſſu, nec non, & negligentia chalcographorum imprimentium libros. Hinc eſt quòd Philo hebræus in libro, quem prænotauit Breuiarium temporum, emendauit ipſa tempora iuxta hebraicam veritatem ab orbe condito ad ultimam euerſionem Hieruſalem. Temporibus autem noſtris Ioannes Annius Viterbienſis, emendauit ipſa tempora a mundi creatione ad aduentum Domini ſecutus in omnibus canonicam ſcripturæ ſacræ

veritatem ac Philonem Hebræum. Porrò Ioannem Annium imitatus est Bartholomæus Fontius presbyter in suo breui opusculo. Sed in hoc parumper errauit, quia supra ueram computationē hebraicā ab exordio mundi ad Christi resurrectionem pro prio sensu, septem addidit annos:ut.s.plene compleret quartum annorum millenarium. Post hæc Ioannes Nauclerus in suis Chronicis iam in Alemania impressis, licet annos enumeret iuxta communem Græcorum computationem: hebraicam tamen non intermittit secundum quam adiungit ante Christum tantūmodo duos annos supra ueram supputationem. Tandem emendationes temporum uerissima computatione descripsit dominus Ioānes Lucidus natione Gallus ac professione sacerdos eruditissimus, qui ab orbe condito ad ætatem nostram, tempora iuxta ueritatem hebraicam ita elucidauit, ut merito Lucidus cognominari debeat, Cum autem opus suum, uberius ac perfectius redderet cuperet:ex meo breuilo quio temporum in quo & collegeram fideliter emendata tempora, me sibi consensum præbente plura excerpsit, & operi suo inseruit. Nam & ego arbitratus sum maioris authoritatis esse opus si sub nomine Ioannis Lucidi quàm si sub meo nomine prodiret in lucem. Idcirco spōte assensum præbui, ut mei labores sibi ascriberentur, sicut & fecit Pamphilus martyr, qui suas lucubrationes Eusebio. Cęsariensi episcopo in suo libro de temporibus condonauit: ut opus maioris esset æstimationis tam ipsius Eusebii pręcellenti authoritate: quàm ipsius Pamphili solerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo tandem hoc opus certe arduum & summa commendatione dignum ob communem omnium utilitatem ad perfectum duxit: quoniam non solum seculares historias quo ad ipsa tempora, quibus mensurantur, ad ueritatem conuertit: sed & gesta quæ in diuinis eloquiis diuino spiritu traduntur per ipsa emendata tempora clarius enitescere fecit, dum eorum obscura, plano ac breui eloquio in lucem pandit. Quis enim absq; hoc libro ad plenum cognoscere potest ipsum tempus, quo filius Dei carne assumpta mundum redemit? Patriarcha nanq; Iacob ipsum tempus sub ænigmate prædixit in libri Geneseos calce dicens. Non auferetur sceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec ueniat qui mittendus est. Hoc siquidem tempus iamdiu completum Iudæi adhuc futurum falsò præstolantur, dum temporum igno-

tãria laborãt. Quis etiã absque hac tẽporũ emẽdatione hebdoma des Danielis enucleare ualet? Scimus enim quanto labore diuus Hieronymus, earum exordium, medium, ac terminum inquisietit, plures ac diuersas authorum opiniones adducens in commẽ tarijs suis super Danielem prophetam. Citat enim Africanum in quinto temporum uolumine. Eusebium quoque Pamphili in octauo libro. Insuper & Hippolytum, Apollinarem, Laodicenũ, Clementem Alexandrinæ ecclesiæ presbyterum, Origenem ac Tertullianum in libro contra Iudæos: tamen indecisam hanc inquisitionem reliquit. Ait nanque idem Hieronymus ibidem. Scio de hac quæstione ab eruditissimis uiris uarie disputatum: & unumquemq; pro captu ingenii sui dixisse quod senserãt. Quia igitur periculosum est de magistrorum ecclesiæ iudicare sententijs: & alterum præferre alteri, dicam quod unusquisque senserit lectoris arbitrio derelinquens, cuius expositionem sequi debeat. hæc ille. Lucidus autem luce clarius hanc quæstionem facilem emendata temporum ratione dissoluit. Quid dicam de tempore uitæ Christi, scilicet quo anno conceptus, natus, & passus, quot quæstiones emergunt? quæ in hoc libro aperte soluuntur. Quapropter idem author ad euidentiorem sensum, edidit canones in tabulam perpetuam temporum: & aliud opusculum de uero die passionis Christi: ac tempore totius uitæ ipsius. Adiunxit & epitoma emendationis Romani calendarii iam collapsi. Ne igitur opera eius incognita lateant post authoris decessum: statui pro communi utilitate prædicta opuscula in unum codicẽ redigere: & ipsa calchographi impressioni tradere, sicut alias per litteras meas dominationi tuæ notum feci. Vt autem hoc opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, consilio ab amicis accepto, decreui id Reuerendissimæ dominationi tuæ dedicare ex antiqua inter nos mutua beneuolentia: & præcipue cum ex ordine nostro prædicatorio olim assumptus fueris ad archiepiscopatum Capuanum: & nunc denuo ad apicem Cardinalatus Romanæ ecclesiæ: non pecunia & muneribus: sed uirtutibus, ingenio, solertia, atque doctrina. Accipe igitur hoc munus ab authore & ab eius coadiutore plurimo labore confectum: & me continue ama: sicut ego te semper diligo. Valeat Reuerendissima. D. T. Datum Florentiæ die 15. Octobris Anno Domini. M. D XXXV.

Versus in laudem uoluminis.

Marcus Casalis Geminianensis ad lectorem.

Tempora lapsa diu, multosq; ignota per annos,
Et fuerant multis iam uariata modis.
Sæpe fides hinc historiæ est, quòd nulla uidetur
Nulla, nefas, scriptis hinc & habenda sacris.
Ast modo tam paruo redduntur clara libello,
Notaq; sunt cunctis quàm sua nota domus.

Augustini Margacti Geminianensis epigramma.

Tēpore quo Babylō, quo Mēphis, Græcia, Roma
Creuerit, & Regum prælia & arma ducum,
Lucidus hoc libro, quo non præstantior alter
Explicat, & ueræ consulit historiæ.
Non fictas res lector habes, quas Græcia mendax
Prosequitur: non hic grandia monstra leges:
Eruta sed certis annalibus, ordine certo
Gesta uirum, hæc uero, uerius ipse notat.

Matthaeus Gambacurta praesbyter Senensis a librum.

Docte liber propere dominam te confer in urbem,
Et pia Clementis basia da pedibus:
Dicq; requirenti quid paruo corpore gestes,
Temporibus reddo nomina clara suis.

Idem ad Lectorem.

Reges, Pontifices, virosq; claros,
Et qui sydere a fruuntur aula,
Vis recto ordine scire quo fuere
Omnes tempore? perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, nisi esse lucem
Dices in tenebris micantiorem
Quàm Phoebum medio die nitentem:
Qui tanto est tibi gratior futurus,
Quàm quae sunt reliquis notata chartis,
Quanto sunt meliora vera falsis.

Idem ad librum.

Curtas intrepidus licet libelle

Quò mittit genitor tuus, nec ullos
Ronchos pertimeas: statim placebis,
Et semper meliora nemo legit
Te: nec posteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes?
Paruo est corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Solus delitiæ peritiorum,
Dum cœlum innumeris micabit astris.

Hercules Burghesius nobilis Senensis ad Lectorem.

Nobilitas, studiumq; authoris perdita, Clemens
Septimus è cœlo ni cecidisset, erat.
Cuius more fouet cunctos clementia. flores
Carpsit apis: dat herus commoda: mella fluunt.

EMENDATIONES TEMPORVM in duas partes diuisæ. In prima parte, quæ Canonica dicitur, continentur temporum canones libris decem ab orbe condito ad ætatem nostram, iuxta rectam Chrono graphiam ex antiquis, & probatis authoribus, per Ioannem Lucidum Samotheum.

Proœmium Authoris.

Temporum Canones ad rerum gestarum integram notitiã adeo pernecessarii sunt: ut absq; ipsorum cognitione siquis historiarum scientiã sibi voluerit arrogare, semetipsum deludit, cum omnia quæ motui subiecta sunt, metiri tempore oportere nulli dubium sit: & id quod mensura dirigitur, ab sq; meriente ad plenum cognosci non possit. Quapropter chronographi.& historici, qui neglecta temporum ratione hominum gesta describunt, merito reprehendi possunt. Qui uero eadem gesta plena fide proprijs temporibus exprimunt, summa proculdubio cõmendatione digni sunt. Talis profectò fuit Moyses præclarissimus prophetarum in omni Aegiptiorum scientia eruditus. antiquus origine: genere nobilis: Deo proximus miraculis ac sanctitate insignis: ac dux Hebraici populi. Qui res gestas ab orbe cõdito tãta ueritate conscripsit, ut nullus inter ethnicos historicos ei ullo modo cõparari possit. Suo nãq; Pẽtateucho, hoc ẽ quinq; sacris uoluminibus, non solum præsentia quæ ipse oculis conspexit, quo tempore acta sint, hebræo sermone digessit: sed & præterita cæteris mortalibus penitus ignota de mũdi creatione diuino spiritu afflatus in lucem edidit: & futura quæ iam adimpleta conspicimus eodem spiritu manifeste prædixit, ut merito cæteris præponendus esse cẽseatur. Hũc imitati sunt authores illi, qui fideli narratione scripserunt ea quæ sobsecura sunt tempora, quorùm libros tanquam spiritu Dei editos, Ecclesia catholica inter canonicos recipit. Sacræ igitur historiæ quæ uera sunt cõtinẽt: & nihil falsũ reperitur in eis nisi forte scriptorum uitio: quod tamen facile ab Eruditis emendari potest. In cæteris uero scriptoribus quandoq; uera & interdũ falsa: & in quibusdã aperta mendacia ex industria scripta reperiuntur: quæ quidẽ tanquam erronea cõuinci possunt ex eis qui uera scripserunt. Quare

cauendū est à nonullis authoribus Græcis qui multa mendacia ue ris historiis inferuerūt,teste Iuuenale Aquinate qui ait in Satyra, Et quicquid Græcia mēdax audet in historia. Metasthenes quoq; Persa in libro de Iudicio temporum,& annalium Persarum idem attestatur dicēs. Qui de temporibus scribere parant, necesse est illos nō solum auditu & opinione chronographiam scribere: ne cum per opi niones scribunt uti Græci, cum ipsis pariter & se,alios decipiant, & per omnē uitam aberrent. Hinc est etiam ꝙ quidā latini scriptores qui Græcos imitati sunt, multa falsa quæ tamen putauerunt esse uera,scripserunt. Veraces ergo tantummodo sunt requirēdi. Illi uero authores magis ueridici censendi sunt, siue sint ethnici, siue fideles: qui uel tempore: uel loco: uel officio uera scripsisse comprobantur. In antiquis enim historijs, authoribus tempore prioribus magis creditur: quoniā tanquam propinquiores de rebus ipsis gestis certiorem habuere notitiam. Ita etiam in gestis loci alicuius, ibidē habitantibus & ex uisu ea describētibus, maior adhibetur fides quā aliis ab sentibus, & ea solum narrātibus ex auditu. Pręcipue uero au thores illi recipiēdi sunt qui ex officio publico, & fide probata scri pserunt. Dicit enim idem Metasthenes in eodem libro. Neq; tamen omnes recipiendi sunt qui de regibus scribunt: sed solū sacerdotes illius regni penes quos est publica & probata fides annalium suorū qualis est Berosus. Nam is Chaldæus omne tempus Assyriorum digessit, ex antiquorū annalibus Hęc ille. Ex his probari potest neminem de antiquis temporibus ante Christi ortū recipiendū esse nisi annalibus quatuor Monarchiarum conueniat. Et in Monarchia quidem Assyriorū quia publica fide scripsit Berosus, præcipue in eius descriptione recipitur, & Persæ eum secuti: ex quibus est Metasthenes: & Græci ex quibus sunt Xenophon in æquiuocis, & Arcilocus, & Eusebius. Reijciuntur à temporibus huius Monarchiæ Assyriorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq; fidem scribunt, ut ex Grecis Herodotus, Hellanicus, Agysilaus, & ex Latinis. Iustinus, Gellius, & Orosius. In secunda uero Monarchia Persarū, & Medorū author publicæ fidei fuit Metasthenes Persa: & Ecthe sias Guidus ut in. 3. libro Diodorus affirmat. Reiiciuntur in ea Iose phus ex Hebræis: & Clemēs, Tatianus, Aphricanus, & Eusebius ex Græcis, quia priuatas opiniones secuti contra publicam fidē ponūt reges & tēpora quæ in bibliotecis, & annalibus non reperiūtur. Nā & contra omnem publicā fidem scribunt Cyrum ante dedisse licen tiam Hebræis in Babylone captiuis: & ipsum etiam mortuum quam

Babylonia Darius eius auũculus potiretur. Proinde idem Eusebius quoniam in tertia Monarchia Græcorum, & in quarta Romanorum publicam annalium fidem sequitur, in utraq; recipitur. Similiter & Philo Hebræus uerax in omnibus comprobatur: quia nec in uno qui dẽ mense discrepat, quin fidelissime ad unguẽ omnia & singula tem pora describat. Reiiciuntur in his, Iosephus & Thalmudistæ, qui in multis tẽporibus de publico mẽdacio conuincuntur. Licet enim Iosephus ut plurimum historiæ ueritatẽ sequatur: in temporibus tamen sæpe fallitur, & cæteris, ac sibiipsi quo ad ipsa tempora sæpissime inuenitur contrarius, ut patet in libris antiquitatis Iudaicæ, & in aliis: quamuis aliqua in libris eius inuẽta, uitio scriptorũ ascribi possint. Alia uero a Talmudistis puramus esse deprauata. Ad emendationẽ igitur temporum oportet nos in primis diuina eloquia sectari: deinde ipsos qui sacras historias prosecuti sunt. Et quoniam, ut dictũ est, apud Hebræos Philo, apud Chaldæos Berosus, apud Persas Metasthenes, apud Græcos Eusebius excepta Monarchia Medorũ, & Persarum, & apud Latinos Hieronymus præsbyter scripturis diuinis una cõueniunt, ideo maximã authoritatẽ inter antiquos chronographos obtinent. Præfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxilio implorato, adhibita etiam Astronomica cõputatione, quæ huic negocio plurimum confert emendationes temporũ destructis quorundam scriptorum erroribus graui labore, ac sudore ad cõmunem utilitatem descripsimus, exordium sumentes a prima hominum origine ac mũdi constitutione, ad ætatem nostram. Intermissis igitur protensis historiis, breui narratione digessimus canones temporum ex diuersis regnis, & ex illis præcipue quorum sermo diuinus meminit. Omnium uero annorum numeros in duo diuisimus tempora, uidelicet in præcedentia, & subsequẽtia Christi saluatoris aduentũ. Quæ omnia simul decem libris explicauimus. in primo nãq; disputauimus de annorum & temporum ratione. In succedentibus uero quattuor libris, ueram annorum computationem ostendimus ex col latis inter se temporum regnorum quattuor uidelicet Hebræorum, Italorum, Chaldæorum, & Aegyptiorum. In sexto annotauimus quo rundam Regnorum exordia ante Christi natiuitatem. In septimo, eiusdem Christi uitam subiunximus. In octauo catalogum Romanorum pontificum. In nono Imperatorum Romanorum tempora. In decimo demum gesta quædam a Christi resurrectione ad tempora nostra collegimus. Sicut autem nos hos temporum canones emendatos fideliter scripsimus, ita & a scriptoribus inde fidelis-

sime transcribantur. Dicit enim Hieronymus in præfatione in Esdram. Nihil proderit emendasse librum, nisi emendatio, librariorum diligentia conseruetur. Sed quoniam in annorum numeris facile contingere potest scriptoris error: ideo ubi fieri potuit eundem annorum numerum duobus modis annotauimus, uidelicet in contextu uerborum latino sermone: atque in margine characteribus arithmeticis, ut si contingat numerum aliquem uitiari, alter ex altero emendari possit. Ex ipsis etiam numeris exterius annotatis, annorum collectionem in calce descripsimus ut computatio ipse facillime fiat. Erit igitur opusculum hoc perutile non modo illis qui seculares, & humanas litteras discunt: sed ipsis præcipue qui litteralem sensum in scripturis diuinis quærunt: quoniam absque ratione temporum multa in eis latent: quæ ipsorum temporum uera supputatione manifesta redduntur. Prolixas etiam historias in aliis authoribus quiconque legerit: ex hoc temporum opusculo, singula eorum tempora reperiet: & inuentis diuersis ac uariis authorum sententijs inter se dissidentibus, eorundem temporum dissonantiam absq; multo labore poterit emendare.

INCIPIT PRIMA PARS ANNALIVM QVAE CANONICA DICITVR IN LIBROS DECEM DISTINCTA.

Liber primus de annorum, & temporum ratione, ac priscorum generatione.

PROLOGVS.

MVndum vnà cum tempore a summo Deo conditum esse fide tenemus ex verbis Moysi: qui diuino spiritu afflatus in libro Geneseos, omnia in principio, hoc est in exordio temporis ex nihilo creata esse affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro describemus annorum & temporũ rationem, ac priscorum generationem: quoniam à mundi constitutione gesta, quæ tempore metiuntur a nobis digerenda sunt. Vnde ab ipso tempore sumemus initium.

De primo die sæculi, de mense & anno. *Cap. 1.*

TEmpus in dies, menses, & annos distinguitur. Est aũt tẽpus numerus motus secundũ prius, & posterius, ut affirmat Aristoteles. 4. physicorum libro. Tempus quidem iuxta sanctum Thomã Aquinatem, motũ cœli sequitur. Vnde Macrobius libro Saturnaliorũ cap. 6. dicit. Tẽpus est certa dimẽsio: quæ ex cœli cõuersione colligitur. Est ergo tps numerus motus supremi corporis cœlestis, quod primum mobile dicimus. Huius motu sol rapitur ab oriente in occidẽte & iterũ in orientẽ integro circuitu quo dies naturalis cõcluditur: dies tñ artificialis ab ortu solis ad eius occasũ metitur. Dies autẽ naturalis quatuor & viginti continet horas æquinoctiales, quas æquales dicimus: dies vero artificialis, duodecim cõplectitur horas tpales quas inæquales appellamus: de quibus dñs ait Io. ii. capite. Nõne duodecim sũt horæ diei: Similiter & nox à solis occasu ad eius ortũ duodecim habet horas tẽporales, idest inæquales His horis temporalibus vtebantur olim Palæstini, Iudæi, Phœnices, Syri, Caldæi, Babilonij, & aliæ nationes. Nec hodie ipsarũ cognitio abiicẽda est. Nam eorũ

ſcientia in pluribus diuinæ ſcripturæ dictis nobis aperit intellectū. Vt enim Mathæi.20.capite dicitur, pater familias cōduxit operari os uineæ mane hora prima, tertia, ſexta, nōa, & undecima, & cap.27. ſcribitur. A ſexta aūt hora tenebræ factæ ſunt ſuper omnē terrā uſq; ad horā nonam. De his horis inæqualibus lege Oroſiū lib.7.cap.3. Dioniſiū Areópagitā in epiſtola ad Apolliphanē, Macrobiū lib. 2. de Somnio Scipionis: & Ioannē de monte Regio in ſuo calendario. Planetæ uero ultra motū diurnum ex raptu primi mobilis cauſatū: habent proprios motus in oppoſitū ab occidente in otientē in circu lo obliquo Zodiaci propter inferiorū rerum generationē iuxta ſen tentiam Ariſtotelis: & ſunt ipſi planetæ numero ſeptē, uidelicet ſupe rius Saturnus: deinde Iupiter: tertio Mars: quarto in medio Sol: quin to Venus: ſexto Mercurius: ſeptimo & ultimo Luna. Quapropter die rū circuitus ſeptenario cōpletur numero nō prædicto ordine plane tatum, ſed iuxta ipſorū dominiū in hæc noſtra inferiora elemēta, & elemetis cōpoſita. Nam, ut ait Hermes Triſmegiſtus, ueteres horarū temporaliū præcipui obſeruatores fuerunt Babylonii, qui dominiū planetarum per horas cognitū tanquam quoddam ſecretum paucis oſtendebāt. Diem enim quēcunq; in.12.horas, & noctem in totidē diuiſerunt: quas planetarū horas appellabāt: & eorum gubernationi dicauerūt: ac dies denominabant à planeta qui prima hora diei do minium habebat. Inrer omnes autē planetas Sol excellētiſſimus eſt omnium maximus: & inter tres ſuperiores ac tres inferiores poſitus tanquam rex in medio regni ſui, lumē & uirtutem cæteris effundit. Ideoq; tēpus primo die lucē ꝓduxit, hoc eſt Solis corpus lucidū, ut authot eſt Dionyſius Areopagita.4.ca. de diuinis nominibus. Tunc enim Soli data eſt lux in diſtinctionē dierum, & ad uirtutē quandā cōmunē. Quarto uero die indita eſt ei ſpecialis ac determinata uir tus ad ſingulariū effectuū productionē, ut ſanctus Thomas optime declatat. Fuit ergo primus dies Solis: & ptima hora illius diei ab ei us ortu ipſe Sol dominiū ſumpſit. Secūda hora eiuſdē diei dñiū acce pit inde ſequēs inferior planeta, uidelicet Venus: hora tertia Mer curius: quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planeta rum: ſexta Iupiter: ſeptima Mars: octaua rurſum Sol & deinceps eo dem ordine: itaq; Soli cōpetit & hora tertia noctis & decima. Hora uero noctis ūdecima regnat Venus: ac duodecima ſcilicet ante aliū Solis ortum regnat Mercurius diſtributis ut dictum eſt ſemper duo decim horis diei: & duodecim nocti. Quod quidē Moyſes exprimit dum terminū diei artificialis ac terminū noctis ponit cum dicit, &

factum est vespere, & mane dies unus, uidelicet naturalis artificialē diem cum ipsa nocte cōplectens. Nam uespere cōpleto die artificiali & sequēti mane cōpleta nocte integer naturalis dies perficitur: qui mensuratur ab vno Solis ortu ad alterum: & tunc cōpleta nocte ipso mane rursum oritur Sol: & incipit altera dies: cuius hora prima regnat ipsa Luna quæ post Mercurium sequitur: qui præcedēti. 12. hora noctis regnauerat. Ideoq; secūdus dies à Luna denominatur & Lunæ dies dicitur: & sic deinceps tertius dies à Marte nomē accipit: 4. à Mercurio quintus à Ioue: sextus à Venere: septimus à Saturno. Secūdum vero Hebræos numero tantū modo distinguūtur dies hebdomadæ: & septimus sabbatū, i. requies dicitur eo ꝙ Deus sex diebus cūcta creauit: Et septimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cū ergo septē tantū modo sint dies hebdomadæ: & inde post sabbatum quæ est dies septima fiat reuersio ad primā diem Solis quæ nūc Dñica dicitur ob Christi resurrectionē: manifestū est mūdū Dñica die creatū fuisse in ortu Solis, qñ eiusdem diei Sol dominium habet. Sic ergo secundū odinē creationis, dies à Solis ortu sumunt initiū: & dies artificiales pcedūt noctes. Sed Hebræi post datā legē à Moyse a vespera usq; ad uesperā enumerāt dies, & celebrāt sabbata sua, ut dicitur Leuit. 23. & apud eos noctes præcedunt dies. Quem ordinē seruāt Itali: qui ab occasu Solis ad sequentem uesperā, diem horologio. 24. horarū numero metiuntur. Astrologi uero dies computāt a meridie, eo ꝙ certiorem notitiā accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem: quā orizonte tam orientali, ꝙ̃ occidentali propter obliquitatē. Eadem etiā ratione mediam noctem obseruāt in cursu syderum. Hunc morem sequūtur Galli qui diem naturalem duodecim horis æqualibus bis reuolutis metiētes sēper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie. Romani uero antiquitus diei sumebant initium à media nocte. Et quæ libet natio ab libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib. primo Saturnaliorum, cap. 2. Populum Romanū, Marcus Varro dixit dies singulos annumerare à media nocte, ad mediā proximam. Athenienses uero à Solis occasu ad Solem iterū occidentem omne id medium tempus unum diem esse dicere. Babylonis porrò aliter. A Sole enim exortu, ad exortum eiusdem incipientem: id spatium unius diei nomine nocere. Vmbros uero unum & eundem diē esse dicere à meridie ad insequentem meridiem. Hæc ille. Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarum hebdomada constituitur. Ex diebus insuper collectis iuxta motum Lunæ ab uno eius

congressu cum sole ad alium cõcluditur mensis lunaris: qui constat ex diebus 29. horis. 12. ac minutis. 44. iuxta mediũ ipsius motum. Hinc necesse est, ut una lunatio sit. 30. dierum: & altera. 29 alternatim. Fiuntq; quodecim menses lunares numero diernm. 354. Menses aũt solares fiunt paulo maiores: quorum alibi sunt. 30 dierum: aliqui triginta unius, ut patet in Calẽdario Romano. Ex tribus men sibus constituuntur singula quatuor tempora scilicet ueris, ęstatis autumni, ac hyemis iuxta duo equinoctia quoq; solstitia. Ex cursu vero solis, annus consurgit: qui continet dies 365. & ferè sex horas: ex quibus in quatuor annis conflatur dies intercalaris: qui & bissextilis dicitur: additis vidilicet ad duodecim menses lunares diebus vnde cim: & prædicto quadrãte diei, ut fiat integer solaris annus. Hæc omnia Moyses tanquam peritissimus Astronomus, ac Theologus insinuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento cœli: & diuidant diem, ac noctem: & sint in signa, & tempora, & dies, & annos. Die artificiali ac nocte simul concluduntur dies naturalis. Signo cõprehenditur mensis, eo quòd sol quolibet mẽsis vnum duodecim signorum pertranseat. Tempus vero tribus mensibus, ut dictum est, clauditur: necnon & duodecim mensibus integro solis cursu annus impletur.

De mense, & anni tempore quo creatus est mundus. *Cap. 2.*

QVoaute mense quo ne anni tẽpore conditus fuerit orbis non est nobis aperte manifestũ ex diuinis eloquijs sed hoc sub diuersa opinione versatur. Nam licet omnes authores vnã cõueniant dicentes mundũ in æquinoctio creatum: inter se tamen differunt: quoniam aliqui dicunt ipsum conditum in æquinoctio autũnali: alij vero in æquinoctio veris. Qui ponunt mundi principiũ in æquinoctis autumnali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hæc est quam ponit Bachon. Tũc enim fuit principium sæculi cum incipit annus apud antiquissimos: qui fuerunt propinquiores creationi orbis: quoniam mox creato mundo incepit primus annus sæculi. Sed antiquissimi scilicet Indæ: Aegyptij: Persæ Greci: & oẽs orientales nationes annum incipiunt ab æquinoctio autũni. Ergo tunc fuit mundi principium. Quod autem Iudæ incipiant annum ab autumno, ex hoc patet, quoniã tunc est anni principium, quãdo est anni finis, cũ annus sit reuolutio solaris motus ab vno puncto ad eũdem in Zodiaco, vt affirmat Ptolemæus in Almagesto: & Albategin libro de motibus.

ſtellarum. Finis autem anni apud Hebræos eſt in autumno,ut plurimum in menſe Septembri,quando celebratur apud eos feſtum tabernaculorum. Nam dicitur Exo.23. Solennitatem quoq; facies in exitu anni,quãdo cõgregaueris omnes fruges tuas de agro. Et ſimiliter Aegyptii, Perſæ, Græci, & omnes orientales ab æquinoctio autumnali iuxta tabulas Alphonſinas accipiũt anni principium. Secunda 2
eorum ratio talis eſt. Tunc fuit mundi principium quãdo fructus & fruges in agro colligũtur: quoniam fructus tunc ſuam perfectionem habent:& dei pfecta ſunt opera, ut dicitur Deutero.32. Vnde homo mox creatus uetitũ pomũ comedit: quod tunc cũ alijs fructibus fuerat creatũ. Sed ipſi fructus in autũno colliguntur, ergo tũc fuit mundi principium. Tertia uero ab ipſis hæc ratio infertur. Menſis Niſan 3
qui eſt in æquinoctio uernali per Moyſen Exod. 12. decernit primus in mẽſibus anni nõ in memoriam creationis mũdi: ſed liberationis ab Aegyptiaca ſeruitute quæ fuit in uerno æquinoctio. Nã prius Iudęi in Aegypto incipiebãt annum ab æquinoctio autũnali iuxta morem Aegyptiorũ, ut dicit Ioſephus in primo antiquitatũ capite.5. & ob ipſum beneficiũ liberationis ab ægypto mutatũ eſt anni principium cũ dicatur. Exod.12. Menſis iſte uobis principium mẽſium primus erit in menſibus anni. hanc oppinionẽ tenuit Rabi Eliezer, & quidam Hebræi ſequẽtes eum:nec non & Bachon & nonnulli catholici. Qui uero ponũt mundi principiũ in uerno ęquinoctio prędictas rationes facile ſoluẽtes aliis rationibus innitũtur. Primo qui- 1
dem dicunt non eſſe ualidum argumentũ cum dicitur tunc incepiſſe mundum,quãdo eſt anni principiũ apud antiquas nationes: quoniã anni exordinum ad placitũ hominum eſt,cum diuerſis anni tẽporibus apud uarias nationes initiũ anni ſumatur. Nam apud Arabes anni principiũ eſt media æſtate Sole exiſtente in Leone, ut dicit Iulius Firmicus lib.3.& Macrobius in libro de ſomnio Scipionis. Apud Aegyptios in æquinoctio autũnali,ut placet Alphonſo: quoniam ipſi enumerant annos à Naticio diluuio qđ dicunt incepiſſe autũnali tempore. Apud Alexãdrinos.4 calendas Septembris, ideſt die.29. Auguſti ,ut refert Paulus epiſcopus Foroſemproniẽſis lib.8 primæ partis ſuæ Paulinæ. Apud Romanos tẽpore Cęſaris poſt hyemale ſolſtitium calẽdis Ianuarii: ac prius tẽpore Romuli in Martio iuxta æquinoctiũ uernum erat anni principiũ. Apud Hebręos autẽ erat anni duplex exordium,ut Paulus epiſcopus Burgẽſis ex diuinis eloquiis probat. Primum quidẽ ſumebatur ab æquinoctio uerno dicẽte domino Exod.12. Menſis iſte ſcilicet Niſan,iuxta uernũ æqui-

noctium uobis principium mensium primus erit in mēsibus anni. A quo primo mense tanquā ab exordio solennitates cōputabuntur, quia in mense tertio cōputato à primo mēse fiebat festū hebdomadarum, idest pentecostes: & in mēse septimo erat festum tubarū &c. Similiter ab hoc principio cōputabantur gesta principū, ut patet de templi ædificatione per Salomonē: de qua dicitur. 3. Reg. 6. Factum est quadringētesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Aegypti & c. ædificere cœpit Salomō domū domino. Secundum uero anni exordiū erat septimo mense qū redeunte anni tempore cuncta cōduntur, ut patet Exodi. 34. Ab hoc initio cōputabantur anni qui pertinebāt ad sabbatū, idest requiem terræ: de quibus dicitur Leuit. 25. Sex annis feres agrū tuum &c. Septimo autē anno sabbatum erit terræ requietionis domini. A quo etiā principio computabatur annus iubileus: qui post septē hebdomadas annorū celebratur, ut ibidē scribitur. Nō ergo ab initio anni accipitur efficax argumentū ad probandum orbis exordiū: sed à ratione conuenienti principio rerum: quā sequitur Ptolemæus, & oēs antiqui Astronomi orientales: qui licet anni principiū habuerint autumno: tamen motuū cœlestium corporum initium sumunt ab æquinoctio uerno ex ipsa conuenienti ratione principij. Nam Ptolemæus in Quadripartito hoc intium sumit à primo gradu Arietis: quod est signum masculinum, igneum, orientale, in uernali æquinoctio situm. Tunc enim est principium ueris: quod est tempus innouationis, germinationis, & generationis. Dicit nāq; Alchabitius. Vocatur illa quarta pars circuli quæ est ab initio Arietis usq; in finem geminorū. quarta calida, hnmida, uernalis puerilis sanguine. Et Albategni in libro de locis motuum stellarū 2. capita dicit. Primi antecessores nostri punctū uernalem plus cæteris aptum initius intellexerūt. In hoc enim tempore post æqualitatem, dies augmentum ineunt, sol ascensionis initiū uersus mediū cœli septētrionalis ingreditur caloris uires administrantur. Huius etiam natura temporis humiditati cōcordans, calorīq; declinaus initio crescendi, & rerū existētiæ assimilatur. Ab
2 eo ergo principium assūpserunt. Hæc ille. Secundum dicunt tempus ueris esse tempus perfectionis. Dicit enim Linconiesis. Decuit quidem mundū tempore uernalis æquinoctij incipere quia est temperatissimum temporum: & tempus generationis: & perfectionis. Dies autem æquinoctialis autūnalis est in tempore corruptionis. Ex hoc soluitur prædicta secunda præcedentis opinionis ratio de pfectione fructum. Qoam etiam soluit Ioānes in sua summa Anglicana pri-

ma parte, distinctione prima, capite primo dicẽ. In æquinoctio autũnali fructus nõ sunt in sua maxima perfectione, quia tũc perfectũ est in diminutione. Et non obstante ꝙ tunc arbores fructus habeant maturos & cæteræ plantæ: eorum tamen perfectio cito deficit eo ꝙ ad tẽpus illud appropinquat hyems quæ corruptionis occasio est rerũ inferiorũ. Sed in æquinoctio uernali omnia tẽdunt ad suã perfectionẽ, & ad incrementũ: nec ex tunc ex maiori parte anni hyemalis tempestas nocebit. Vnde ex simili causa dicunt omnes Astrologi domos sequẽtes angulos maioris esse perfectionis, & fortioris dominus cadentibus ab angulis, eoꝙ sequentes sunt in acquirendo suas fectiones, cadẽtes uero in deperdẽdo. Sic & ista inferiora in uernali æquinoctio acquirunt suas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas, Cuius signum est quiast atim post æquinoctiũ autumnale folia cadunt de arboribus, & omnia uiretia marcerscunt. Itẽ in quibusdã terris, & regionibus fructus sunt maturi, in æquinoctio autũnali. & in quibusdam diu ante: & in aliis diu post: & ideo non procedit nec urget illud argumentũ. Hæc ille. Vnde in principio mũdi Deus etiã ueris tẽpore creauit fructus maturos, & præcipue in paradiso uoluptatis loco amœnissimo, ubi sunt omni tempore cõtinui fructus, & ibi Adam uetitum pomum comedit. Patet etiam nauigantibus sub circulo æquinoctiali ꝙ in illis insulis bis in anno colligũtur fructus

Tertio dicũt Moysen anni principium instituisse, ex ordinatione diuina tempore ueris non solũ ex beneficio liberationis ex Aegypto, 3
sed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, ut Rabi Iosue Hebræus, & qui sequuntur eũ probare conantur. Dicunt enim ꝙ Hebræi ante ingressum eorũ in Aegyptum annũ incipiebãt ab æquinoctio uernali ex antiqua patrũ cõsuetudine: qui nouerã mundum creatum tẽpore ueris: & huic cõuenit Glossa quæ dicit super illud Gen. 35. Egressus aũt inde Iacob uenit uerno tẽpore, quo scilicet factus est mũdus. sed quoniã diu mãserunt in Aegypto: ideo tũc secuti sunt consuetudinẽ Aegyptiorũ qui ab autũno annũ exordiebãtur. Vnde bene dicit Iosephus. Hi scilicet Hebræi in Aegypto annũ constituerunt. Non. n. erat necesse cõstituere annũ in Aegypto nisi prius aliter annũ incipierẽt, antequã ingrederẽtur Aegyptũ. Quapp Deus eduxit populũ suũ de Aegypto eo tpe, quo creatus est mũdus, ut reduceret anni principiũ sicut erat ab exordio mũdi: & ut diuerteret populũ suũ ab Aegyptiorum cõsuetudine. Secundũ Iosephũ Aegyptij incipiebant annũ ab autũno qñ fuit diluuiũ Noe: qđ incepit, ut ipse Iosephus testatur, mense secũdo ab æquinoctio autũnali: quãuis aliqui exponãt illud

Gen.7. Anno ſexcẽteſimo uitæ Non mẽſe ſecũdo incepiſſe diluuiũ: ut referatur ſecũdus mẽſis ad ætatem Noe, hoc eſt quod innũdate cepit diluuiũ mẽſe ſecũdo poſt ſexcẽteſimũ annũ ipſius Noe. nõ mẽſe ſecũdo ſiue ueris, ſiue autũno, utati exponunt. Permiſit tñ Moyſes in ſabbato requitiõis terræ, & Iubilei ut ab autũno Iudei etiã aliquo modo ſumerẽt ãni exordiũ ob fructuũ collectionẽ. Nec tamẽ in ſcripturis diuinis ille menſis fructuũ dicitur primus ſed ſeptimus, quoniã apud Hebræos principale annorũ initium erat in uere: ſecũdarium ueræ ex accidenti erat in atũno. Quarto dicũt Chriſtum ideo paſsũ eſſe uerno tẽpore, feria ſexta, hora ſexta, ut ſatisfaceret ꝓ peccato hominis perpetrato in exerdio mũdi, qñ creatus eſt homo ipſe feria ſexta, qui & hora ſexta peccauerat, quod myſtica & probabili ratione inferri poteſt. Hanc ſecundã opinionem tanquã efficacius probatam ſequũtur plures antiqui, & grauisſimi doctores, uidelicet Hieronymus, Ambroſius, Baſilius in examerõ, Ioãnes Damaſcenus. Beda, Rabanus ſuper Exodũ. 12 capite: & magiſter hiſtoriarum ibidẽ, Iſidorus lib. etym. ca. de tẽporibus, Ioãnes de Sacrobuſto ca. de. regulari ſolari, Seruius in primũ Georg. Liconiẽſis, Gualterius monachus in libro de ætate mũdi, Elpacus in libro de Aſtrologia, Paulus eps Foroſempromẽſis & plures alii. Ioannes nero in ſũma Anglicana ſic dicit. Hanc quæſtionẽ an mũdus fuerit creatus in æquinoctio uernali uel autũnali determinare non audeo. Sed ſi audetẽ, non ſuffi cerẽ, Rationes aũt(ut mihi uidetur) plures & fortiores ſunt pro illa parte, ſcilicet quod mũdus ſit creatus in æquinoctio uernali. Hæc ille. Nos ergo ualidioribus uicti ratiõibus opinãur, licet nobis certũ nõ ſit, qđ mũdus uerno tpe creatus fuerit: & hãc opinionẽ ſequimur in annorũ cõputationibus, ſicut librorũ Regum author ſequitur in enumeratione annorum ab egreſſu filiorum Iſrael de Aegypto.

De temporum, & ætatum ſæculi diſtinctione. Cap. 3.

DEcurſus tẽporũ ab initio ſæculi ad eius finẽ diuerſis modis diſtinguitur. Cõmuni quidã ac generali modo in tria præcipue tẽpora ſecatur iuxta triplicẽ Dei legẽ, uidelicet in tẽpus legis naturæ: in tempus legis ſcriptæ per Moyſẽ & intẽpus legis gratiæ per Chriſtũ. Speciali uero modo ſecũdũ doctores catholicos in ſeptẽ partes diſtinguitur iuxta ſeptẽ ætates hũanæ uitæ, quæ diniditur ſecudũ ipſius hominis mutatiões per totũ tps humanæ uitæ, uidelicet infantiã pueritiam,

pueritiam, adolescentiã, iuuentutem, uirilitatem, senectutẽ, ac decrepitam. Et licet quidã doctores describant fuisse quinq; ætates ante Christi aduentũ: & ipsum Christum in sexta cõstituant: animasq; decedentiũ in septima ponant: nõ cõsiderantes ꝙ ætates cõpetunt hominibus uiuẽtibus in præsenti sæculo non animabus à corpore seiũctis: quæ a tpe ipso remotæ non potiũtur uita humana cũ anima nõ sit homo: sed cõiunctum ex anima, & corpore: potius rñ secundũ scripturas canonicas & Philonẽ Hebræũ atq; Ioannẽ Damascenũ sex ætates ante Christum annumerãdæ sunt: & ipsum Christum qui circa finem sæculorum carnem assumpsit in septima fuisse censendum est, cum sæculi ætates distinguãtur ex aliqua excellenti mutatione facta circa homines uiuẽtes in hoc sæculo, quæ septies in scripturis le
1 gitur. Prima igitur mũdi ætas est orbe cõdito ad uniuersale aquarum diluuium, quo ipse mũdus aqua summersis prauis hominibus
2 in melius innouatus est. Secũda ab ipso diluuio usq; ad Abrahã patre multarum gentium à Deo constitutum: cui data est lex circũci-
3 sionis: & eidẽ specialis promissio de Christo facta est. Tertia ab ipso Abraham usq; ad legẽ latã per Moysen cũ populus in tabulis lapi
4 deis præcepta diuina recepit. Quarta à lege Moysi, & inchoato sœdetis tabernaculo ligneo ac mobili usq; ad regẽ Dauid: cui rursus facta est repromissio de Christo: uel usq; ad inchoatũ Salomonis tẽplũ lapideũ ac stabile. Vnde satis miramur cur quidã omittant ætatem factã ex mutatione per legẽ Mosaicã, quæ præcellens est & cõsideratione digna: atq; tertiã cũ quarta eandẽ esse affirment ætatẽ, à septenario numero unã detrahẽtes. ita ut absq; cõgrua ratione coacti sint addere septimã animarum separatarũ ætatem quæ ad sæculi uitam non pertinet, ut iã diximus: & eo magis miramur cur tempore legis latæ per Moysen nõ distinguant ætatẽ, cum tũc fuerit ipsa distinctio trium principalium temporũ de quibus dictũ est. Quinta uero ætas
5 inde subsequitur a Dauid, uel a templo Salomonis inchoato usq; ad
6 ipsius tẽpli desolatione in captiuitate Babylonica. Sexta a templi de
7 solationẽ usq; ad Christi natiuitatẽ Septima demũ ab ortu Saluatoris, & deinceps usq; in sæculi finẽ. Has etiã septẽ ætates eodẽ modo distinguit Ioannes Damascenus in 2. lib. dicens. Dicũtur septẽ sæcula mundi huius a cœli & terræ uidelicet creatione usque ad cõmunẽ hominum consumationem, & resuscitationem. Octauum autẽ sæculum est quod futurum est. Hæc ille. Eadem septẽ sæcula ita digerit sicut & nos, cõmentator eius Iudocus Clictoueus ut in eius cõmentarijs apparet. Iuxta uero ethnicos Italos sex distinguũtur sæcula secũ

dum genera metallorum, ita quòd primum sit sæculum aureum, secũdum argenreum, tertium æneum, quartum stanneum, quintum ferreum, sextum plumbeum, ut uberius dicemus in sequentibus.

De procera gigantum statura in priscis ætatibus. Cap 4.

IN prædictis mundi ætatibus, a prima, ad ultimã corpora humana plurimum decreuerunt. Nã si cõparemus corpora hominũ ætatis nostræ ultimæ, ad corpora eotum qui prioribus ætatibus floruerunt, cognoscemus nostra minima esse, qm̃ ipsi gigantes fuere proceræ celsitudinis, ut uix a nostri tẽporis hominibus credi possint. Quòd aũt tunc fuerint gigantes, diuina scriptura cõmemorat eos & præcessisse diluuium, & postea etiam subsecutos diuersis tẽporibus. Nã Gen. 6. cap. dicitur. Gigantes enim erant super terrã in diebus illis, hoc est ante diluuiũ. De ipsis uero qui post diluuiũ fuerunt dicitur Deute. 2. Non pugnes cõtra Moabitas. Emim primi fuerunt habitatotes eius, populus magnus, & ualidus, & tã excelsus, ut de Enachim stirpe quã si gigãtes crederẽtur, & essent similes filiotũ Enachim. Deniq; Moabites uocant eos emim. Et infra. Terra filiorũ Amon, terra gigantũ reputata est, & in ipsa olim habitauerunt gigantes, quos Amonitæ uocant Zomim, populus magnus, & multus, & proceræ longitudinis sicut Enachim. Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciuitate quã ædificauit Enoch filius Cayn denominans eam Enoch, a nomine suo, unde dicti sunt gigãtes Enachim, uel potius Enochim. Nõ est ergo putandum fabulosum quod narratur de magnitudine gigãtum. Nam Augu. in 15. de ciui. Dei cap. 9. dicit. Nobilissimus poeta, scilicet Virgilius in 12. Aeneidos de ingenti lapide quẽ in agrorũ limite infixũ uir fortissimus illorum temporum pugnãs, & rapuit, & cucurrit, & intorsit, & immisit. Vix illi lecti bis sex ceruice subirent, Qualia non hominum producit corpora tellus, significans maiora tunc corpora producere solere tellurẽ. Quãto magis igitur tẽporib. recẽtiorib. mũdi ante illud notabile, diffamatũq; diluuiũ. Sed de corporũ magitudine plerũq; incredulos nudata p uetustatẽ siue p uim fluminũ, uariosq; casus sepulchra cõuincũt, ubi apparuerũt uel unde ceciderũt incredibilis magnitudinis ossa mortuorum. Vidi ipse nõ solus sed aliqui mecum in Vticensi littore, molarem hominis dentem tam ingentem, ut si in nostrorum dentium modulos minutatim conscinderetur, centum nobis uideretur facere potuisse. Sed illũ gi-

gantis alicuius fuisse crediderimus. Hæc Aug. Solinus etiã in libro de mirabilibus mũdi ca. 5. ait. Scripta quoq; quæ ex antiquitate memorias accersunt in fide ueri, quibus receptũ est, ꝙ bello Cretico cũ elata flumina plusquã ui amnica terras rupissent post discessum fluminũ inter plura humi dissidia humatũ corpus repertum cubitũ trium atq; triginta: cuius spectandi cupidine Lucium Flaccum legatũ Metellum etiã ipsum impẽdio captos miraculi qđ auditu refutauerant, oculis potitos. Hæc ille. Nec audiẽdi sunt ille qui dicunt gigãtes ex Dæmonibus incubis natos fuisse, ex eo ꝙ dicitur Gẽ. 6. c. Postꝙ ingressi sunt filij dei ad filias hominũ: illæq; genuerũt: isti sunt potẽtes à seculo uiri famosi. Nõ .n. filij dei, hoc est angeli lucis concũbunt cũ mulieribus sicut quãdoq; faciũt incubi dæmones ut nõnulli affirmãt nõ sanè intelligẽtes diuina eloquia. Nã per filios Dei intelligũtur filij descẽdẽtes ex linea Seth: qui dicebãtur filij Dei propter uerũ Dei cultũ qui in eis uigebat: quorũ plures ante diluuiũ cõtra pcepta partũ suorũ acceperunt in uxores filias ex Cayn descendẽtes, cuius prõgeniti dicebãtur filij hominũ, quia terrena & humana sapiẽtes a Deo discesserãt. Gigãtes aũt nõ nisi ex gigãtib. gigni possunt: quia secundũ naturã unũquodq; animal generat sibi simile uel æquale, nisi forte accidat uirtutis debilitas: uel abũdãtia ingenerãte. Nã homo magnus magnũ: & paruus paruũ sibi similẽ ut plurimũ generat. Si tñ deficiat in generante uirtus in magnus paruũ gignit qđ facile potest accidere: & si abundat uirtus in paruo, magnũ qñq; generat: sed nõ excessiua quãtitate maximũ. Nõ enim in paruo homine põtesse tanta uirtus ut gignat gigãtẽ tãtę magnitudinis ut in decuplo excedat generãtis quãtitatẽ uel multo amplius: sicut nõ est possibile ut canis gñret catulũ: qui crescat & perueniat ad elephantis magnitudinẽ. Gigantes aũt cæteros homines maxima quãtitate superabãt ut exploratores Iudæorũ qui ad cõspiciendã terrã Canaã missi fuerant, testati sunt dicẽtes, ut scribitur numeri. 13. ca. Populus quem aspeximus proceræ staturæ est. Ibi uidimus monstra quædã filiorum Enach de gñere giganteo: quibus cõparaui quasi locustæ uidebamur. Quia ergo gigãtes etiã fuerunt post diluuiũ cum omnes ex Noe & filiis eius & uxoribus origine traxerint, oporter fateri ipsũ Noe & filios, atq; uxores fuisse gigãtes: quod & affirmat Berosus in libro antiquitatũ. Dicit ẽr idem Berosus ante diluuiũ circa Libanũ fuisse Enos siue Enoch urbem maximã gigantũ qđ & rationi consentaneũ est: qm̃ si Noe & filii eius fuerunt gigãtes oportet dicere etiã Adam ex quo illi & cæteri gigãtes orti sunt, fuisse gigantẽ

& inter omnes maximũ. Quod & affirmat Methodius episcopus: qui dicit Adam genuisse filium Seth gigantem secundũ multitudinem suam Idẽ probari potest diuina scriptura. Scribit enim Iosue. 15. ca. Nomen Hebron antea uocabatur Chariararbe. Adam maximus ibi inter Enachim situs est. Vbi describitur sepulchrũ protoplasti Adã, ut ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis Adam ergo gigantum maximus inter gigantes qui dicuntur Enachim, conditus est. Cũ.n. scriptura ibi loquatur de gigantibus, & de sepulchro corporis Adæ, ac dicat Adam maximũ, patet, quòd non loquitur de dignitate originis nec de magnitudine uirtutis animæ, sed de proceritate corporis eius quod ibi sepultum erat. Sepulchrũ namq; non animæ nec cu iuscunq; dignitatis, sed tantũmodo corporis locus est. Oportebat autem ipsum esse maximũ corpore cum primus fuerit a quo cæteri gigantes originem duxerunt. Processu autem temporis deficiente virtute naturali paulatim homines statura decreuerunt: sicut & modo tempore nostro videmus. Vnde Plinius Secundus doctissimus homo, ut ait Aug. in. 15. de ciuitate Dei cap. 9. Quanto magis magisq; præterit sæculi excursus minora corpora naturam ferre restatur. Quod etiam Homerum commemorat sæpe carmine fuisse conquestum non hæc uelut poetica figmenta deridens: sed ita historicã fidem tanquam miraculorum naturalium scriptor assumens. Ab initio autem sæculi fuerunt corpora maiora robustiora, & perfectiora: nunc autem sunt parua, imbecillis, & imperfectioris virtutis. Et licet corpus Christi fuerit perfectissimum non tamen necesse fuit ut haberet corpus quantitate gigantis procerum: sed oportuit illud esse simile corporibus aliorum qui in ea ultima sæculi ætate uiuebant. Vnde & crucificus est media ætate iuxta cursum humanæ vitæ, qua homines eiusdem ætatis uiuere solebant, eo quòd, ut Apostolus dicit ad Hebræ. 2. debuit per omnia similis fratribus fieri.

De uita prolixa priscorum patrum. Cap. 5.

PRiscorum patrum ante diluuium in prima ætate, & postea in secunda prolixam uitam describit Moy es in libro Genefeos. Numerus autem annorum patrum qui in prima ætate fuerunt Gene. 5. ita digeritur iuxta Hebraicam veritatem.

1 Adam vixit annos nongentos triginta.	930
2 Seth nongentos duodecim.	912
3 Enos nongentos quinq;.	905

4 Caynam nongentos decem. 910
5 Malaleel octingentos nonagintaquinq;. 895
6 Iareth nongentos sexagintaduos 962
7 Enoc trecentos sexagintaquinq;. 365
8 Mathusalem nongentos sexagintanouem. 969
9 Lamech septingentos septuagintaseptem: 777
10 Noe annos nongentos quinquaginta, ut dicitur Gen.9. 950

Numerus uero annorum partum, qui fuerunt in secunda ætate post diluuium, Gen.11. ita describitur.

1 Sem uixit annos sexcentos. 600
2 Arphaxat trecentostriginta & octo, uel secundũ Hebræos.438 338
3 Sale quadringentos trigintatres. 433
4 Heber quadringentos sexagintaquatuor. 465
5 Phalech ducentostrigintanouem. 239
6 Rehu ducentostrigintanouem. 239
7 Saruch ducentostriginta. 230
8 Nachor centumquadragintaocto. 148
9 Thare annos ducentosquinq;. 205

Sicut in hac secunda ætate à prima numerus annorũ decreuit, & paucioribus annis uixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt uitam.

Abraham enim uixit annos centũ septuagintaquinq;. Gen.25. 175
Isaac annos centum octoginta. Gen.35. 180
Iacob centum quadragintaseptem. Gen.47. 147
Ioseph centum & decem. Gen.59. 110

Dubium autem oriri potest, qualiter prædicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuersos annos dicatur. Dicit enim Xenophon in libro de æquiuocis. Annus diuersus est. Etenim ipsi Aegyptii utuntur anno quandoque menstruo, sæpe bimestri: non raro trimestri: sæpe quadrimestri: nonnunquam solari. Quæ uarietas etiam ex nostris, qui ab eis litteras habuerunt, sapientes coegit aberrare. Iberis annis quadrimestris ut plurimum est, rarissime solaris. Econtra Chaldæi cum in antiquitate disciplinarum suarum utantur menstruo: in cæteris semper solarem se intelligere fatentur. hæc ille. Sed proprie duæ sunt annorum rationes a diuersis nationibus & gentibus usu habitæ, uidelicet solarium, & duodecim lunationum, ut dicit Paulus episcopus Forosempronienſis parte prima suę Paulinæ libro.2. Nam Persæ, Chaldei, Aegyptii, & Alexandrini solares annos semper obseruarunt, licet intercallatione diei ex quadrãtibus resultãtis dissenserint. Sed Prisci Romani & Græci Lunares annos custodie

runt, quos tamen per embolismos ad Solis cursum reducere solent. Iuniores uero Romani per Iulium Cæsarem aq Alexandrinis edoctũ, solares annos recepetunt. Arabes Lunares annos puros & immistos obseruant. Sed Hebræi mediam quandam misturam ex anno solari, atque lunari confectam in usu habent, quoniã annos lunares per men sem embolismum anno tertio, uel quandoq; secundo supradictũ ad Solis cursum reducunt. In scripturis diuinis usus Hebræorũ seruatur sicut & ordinauit Noe Qui, ut ait Berosus in 3. antiquitatum, docuit suos astrorum cursus, & distinxit annum ad cursum Solis, & duodecim menses ad motum Lunæ. Prædictos autem annos priscorum patrum, quos describit Moyses, non fuisse menstruos, ut quidã olim fal sò putauerunt, sed annos quidẽ solares continentes lunares menses duodecim & 11. dies manifeste probatur ex uerbis Moysi, qui in eodẽ libro Geneseos, ubi ponit præfatũ annorũ numerũ, affirmat Noe cum filiis & uxoribus tempore quo factũ est diluuiũ, in arca mansisse per integrum annũ solarẽ, ut etiã ex eius uerbis cõputat Aug. in 15. de ciuitate dei. Nam Gen. ca. 7. principiũ diluuii fuisse describitur an no sexcentesimo uitæ Noe, & sequẽti capite dicitur ipsum cõpletum esse anno sexcentesimo primo eiusdem: atq; a principio ad finem intercesse duodecim lunares menses ac decem dies, quæ cõficiũt annũ solarem minus uno die. Vt enim ibi dicitur, anno sexcentesimo uitæ Noe mense secundo, septimo & decimo die mensis rupti sunt omnes fontes, abyssi, magnæ, & cataractę cœli apertæ sunt, & facta est pluuia super terram. 40 diebus & 40. noctibus, obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc est mensibus lunaribus quinque. Requieuitq; arca mense septimo 27. die mensis super montes Armeniæ. At uero aquæ ibant & decrescebãt usque ad decimũ mensem. Decimo enimmensepr ima die mensis apparuerunt cacumina mõtium. Ex quo patet uniuersam terrã aquis opertam fuisse nouem mẽsibus, quod etiã confirmat Xenophon in libro de æquiuocis affirmans diluuium illud primũ fuisse nouimestre. Deinde cũ trãsissent. 40. dies, emisit semel coruũ: postea bis colũbã spacio triũ hebdomadũ. Tãdẽ ita ibi cõcluditur. Igitur sexcẽtesimoprimo anno uitæ Noe primo mẽse, prima die mensis imminutæ sunt aquæ sup terram. Et infra mense secundo septimo & uigesimo die mẽsis aresacta est terra. Tunc ad iussum dñi omnes de arca exierunt. Cũ ergo intrauerint arcã sexcentesimo anno uitæ Noe, secundo mense. die. 17 eiusdem, & postea transactis 12. mensibus lunaribus, ac diebus decẽ, eodem. s. secũdo mense die. 27. eiusdem inde exierint, anno sexcentesimoprimo uitæ Noe

patet Moysen ibi & etiam alibi locutū fuisse de anno solari. Nam, ut ait Augu. ibidē, si tale menses erant, tales profectò & anni erant, qua les nunc habemus: ac per hoc tam magnos annos uixerunt illi antiqui usq; ampliu s quā nongentos, quantos postea uixit Abrahā centū sep tuagintaquinq; & post eū filius eius Isaac centū octoginta: & iacob cē tū quadragintaseptē: & quātos etiā nunc uiuunt homines. 70. uel. 80. uel non multo amplius: de quibus etiam in psalmo. 89 dictū est. Dies annorum nostrorū in ipsis. 70. anni. Si autem in potentatibus, idest in potentioribus & robustioribus. 80 anni: & amplius eorum labor & do lor. Hæc ille. Ex dictis certi sumus Moysen locutū fuisse de annis so laribus. Nec solus Moyses retulit uitam priscorum tamdiu durasse: sed etiam de his longeuis conscribunt omnes, qui antiquitates apud Græcos & Barbaros descripserunt: ut Manethon qui Aegyptiorum hi storiam texuit: & Berosus qui Chaldaicā deflorauit: & Mocus: & Esthuius: adhuc & hieronymus Aegyptius: & Maseas qui Fœnicā de scripserūt. Hesiodus quoq;: & Hecatheus: & Hellanicus: & Agisilaus & Ephorus in historiis suis memoriā faciunt antiquorum tandiu uiuē tium, ut refert Iosephus in primo antiquitatū. Nec mirum si tunc in ætate floridissima homines tanto tempore uixerunt: quia, ut iam pro batum est, ipsi erant robustissimi, ac gigantes proceræ staturæ: & secū dū robur corporis & staturæ celsitudinem erat & longitudo uitæ. Tūc etiā eis magis propitium fuit ipsum cœlum à Deo perfecta dispositio- ne creatū: tunc terra eis erat fertilior præcipueante aquarum inundationem. Victus eis continens erat: qui sanitatem conseruat, & uitā producit in longū. Oportuit autem eos Deo disponente tanto tempore uitam agere, ut citius multiplicaretur genus humanū: & terra co loniis repleretur: ut facilius adinuenirēt artes: & scientias plenius per seipsos discerent proprio enim ingenio (ut de cæteris taceam) nullus potest plene Astronomiam capere nisi ultra octingentos uel nongen tos annos uixerit. propter morum accessus & recessus, quem dicunt trepidationis: qui proprius est octauæ sphæræ, quo cæteri planetæ in ferius regulantur, & tandiu suo cursu impletur.

De differenti annorum computatione inter scriptores. *Cap. 6*

Annorū numerus primæ & secundæ ætatis non idē ab omni bus scriptoribus ponitur: sed inter se ipsi authores magna discrepantia differunt. Nam qui sequuntur hebræos co- dices, & latinos ex hebræo sermone à beato Hieronimo

ralatos, pauciores annos colligunt. Qui uero sequntur Græcos iuxta septuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum è Græco traductos, multo plures annos in eisdem duabus ætatibus computant. De quorum dissonantia copiose disputat Augu. in. 15. lib. de ci. Dei: ex cuius uerbis quid sequendum sit, accipire possumus. Ptius tamen inquirenda est tantæ diuersitatis causæ: & postea huius rei ueritas tecto iudicio decernēda est. Huius differentiæ descriptio uaria originē habuit non ex annorum integro numero totius uitæ priscorū hominū in quo tam codices hebræi quam græci conueniut: sed ex tēpore quo singuli quiq; filios genuerunt. Si quidem ipse homo primus Adam antequā gigneret filium, quem appellauit Seth, in hebræis codicibus centumtriginta uixisse annos reperitur; in Græcis uero ducentos triginta perhibetur, supradditis uidelicet annis centum. Sed postea quā eum genuit, septingentos uixisse annos legitur in Græcis, octingentos nero in Hebræis: atq; ita in utrisq; uniuersitatis summa cōcordat. Sed ante generationem unde cōputatio temporum sumitur, centum annorum differentia reperitur. Quod autem in prima generatione, hoc in secunda, tertia, quarta, quinta & septima inuenitur: cum in qualibet ante generationem centum anni addiiciātur in græcis codicibus, qui & postea in eisdem subtrahuutnr. In sexta autem generatione nusquā utriq; codices discrepant. Octaua generatio habet quidē nonnullam diuersitatem, sed minorē, ac dissimilem cæteris. Mathusalē quippe antequā gigneret Lamech secundū Hebræos nō centū minus, uiginti amplius uixit annos, qui rursum apud Græcos posteaquā eū genuit, reperiūtur additi. In generatione nona antequā Lamech gigneret Noe, in hebræis sex anni minus sunt quā in græcis. In decima uero generationes nihil dissonum inuenitur. Hinc est ꝙ secundū He
5656 bræos ab Adam ad diluuium cōputantur anni mille sexcēti quinqua
2242 gintasex. Secundum uero septuaginta interpretes cōputantur multo plures, uidelicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nā additis supra computationem hebraicam sexcentis annis, prædicatū sex
586 generationum: & sex annis generationis bonę, detractisq; uiginti generationis octauæ, qui simul sunt anni quingenti octagintasex, redditur numerus annorum duorum millium ducentorum quadraginta duorū secundū Græcos ante diluuium. Similiter in generationibus nouē secundæ ætatis, ferè eadē diuersitas annorū reperitur, sicut ante diluuium. In prima tamen & nona generatioue utriq; conueniunt, In secunda, tertia, quarta, quinta, sexta, & septima, in qualibet earum ante genitum filium centum anni in codicibus græcis iuxta septua-

ginta interpretes adiiciuntur & in octaua quinquaginta. Qui oēs col lecti fiunt anni sexcenti quinquaginta. Secundum aūt Hebræos à diluuio ad Abraham fuerun anni ducenti nonagintaduo: qbus si addātur sexcenti quinquaginta scdm Græcos, fiunt anni scdm ipsos à diluuio ad Abrahā nōgēti quadragintaduo. Aug. autē in. 16. de ciu. Dei ca. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynā: & dicit ipsum Caynā genuisse Sale cū esset centū triginta annorū scdm codices è græco traductos, quibus tunc vtebatur Aug. Sed hoc tantū in Græcis superadditū est, cū in genealogia ipsius Sem post diluuiū nullus inueniatur nomine Caynā nō solū secundū codices hebræos: sed scdm Berosum: qui eandem genealogiam Sem fideliter describit, & nullum nominat Caynā. Vnde patet cū à Græcis ibidem superflue adiectum. Dicunt aūt aliqui inter quos est Hertmānus Schedel. & Ioannes Nauclerus in suis historiis, q̃ Sale cognomine dicebatur Caynā: & idem est Sale & Caynā post diluuium. Aliqui ergo putantes eos duos viros cū in quibusdā codicibus inuenirentur duo nomina diuersa, descripserunt in eis duplicē generationem eiusdem tū numeri annorū. s. centū triginta cuilibet ipsorū: & sic error inoleuit in codicib. quos legit Aug. qui ad nos vsq; peruenerunt. In genealogia etiam Christi, quæ scribitur Luce. 3. in codicibus Græcis, idem Caynā supadditus est. Ideoq; vbi dicitur ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynam, sic fieri debet emendatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Caynā. s. alio nomine cognominabitur: & ubi scriptū est verbum fuit, scribatur copula &, ut discernātur ea esse duo eiusdem uiri nomina. Sic enim æstimamus Lucam euangelistam scripsisse. Non est ergo necesse addere centum triginta annos, qui ipsi Caynam supetfine attribuuntur à Grecis. Si igitur comparemus utramq; computationem: reperiemus ipsam computationem secundum codices græcos, supe rare, supputationem hebraicam in duabus prædictis ætatibus annis uidelicet mille ducentis trigintasex. Nam superabundantibus annis 1236
q̃ngentis octogintasex ante diluuiū, & annis sexcentis quinquaginta post ipsum diluuium simul iunctis, pdictus annorum numerus consurgit. Ex hac magna differentia inter græcos codices & hebræos dissensio non modica inter scriptores orta est, ad quam se dandam inquirendum est quæ harum conputationum uera comprobatur.

De annorum uera computatione secundum Hebræos. *Cap. 7.*

EX his duabus cōputationibus veram solā esse hebraicam & consequenter græcam falsam his rationibus manifeste mōstramus.

Illa enim tẽporũ descriptio uera probatur,q̃ conuenit cæteris authoribus qui publica fide regum tpa descripserunt:quia uerũ uero consonat:& teste Iosepho de antiquitate Iudaica,ueritatis historiæ signũ illud est,ut de eisdẽ rebus eadẽ oẽs conscribãt.Sed Moysis descriptio hebraico sermone cõuenit in tpibus post diluuiũ Beroso. qui Chaldæorũ diligẽtissime tpa descripsit: & eis q Aegyptiorũ primas Dynastias fideliter scripsẽre:nocnõ & illis q ethurscã & Italicã chronographiam lr̃is tradiderũt,ut in sequẽtibus libris quatuor manifestũ erit ergo hebraica coputatio est uera: & græca iuxta septuaginta interpretes cũ à cõcordi ueritate dissonet falsa cõuincit. Non tñ dicimus mẽdaces eosdẽ septuaginta interpretes merito celebratos uiros: quos recte secundũ hebraicã ueritatẽ scripturas trãstulisse putamus, quos & sũmopere ueneramur: sed eum siue ægyptiũ siue græcũ dãnamus qui primus eorũ interpretationẽ deprauare,lr̃is sacris aliqua ꝓprio sẽsu addere ausus est.Eosq; iuste reprehendimus,q non recto iudicio hũc errorẽ sequẽtes, putãt Hebræos in hoc potius errare potuisse q̃ Græcos.Ait.n.Aug.in 15.de ciu.Dei ca. 13. Si quærã q̃d sit credibilius, Iudæorũ gentẽ tã longe lateq; diffusam in hoc cõscribẽdũ meadaciũ uno cõsilio conspirare potuisse: & dũ aliis inuident authoritatẽ, sibi abstulisse ueritatẽ:an septuaginta homines,q ẽt ipsi Iudæi erãt,uno in loco positos; q̃s rex Aegypti Ptolomæus eos ad hoc opus asciuerat ipsam ueritatẽ gentibus alienigenis inuidisse, & cõmunicato istorũ tunc fecisse cõsilio: quis nõ uideat q̃d procliuius faciliusq; credatur Sed absit ut prudẽs q̃spiã uel Iudęos cuiusq; puersitatis atq; malitiæ tm̃ potuisse credat in codicibus tã multis,& tã longe lateq; dispersis uel septuaginta illos memorabiles uiros hoc de inuidẽda gẽtibus ueritate unũ cõmunicasse cõsiliũ.Credibilius ergo q̃s dixerit,cũ primũ de bibliotheca Ptolemęi describi ista cœperũt,tũc aliq̃d tale fieri potuisse in codice uno.s. primitus inde descripto,unde iam latius emanaret:ubi potuit q̃dẽ accidere etiã scriptoris error. Hęc Augu. ibidẽ. Causa autẽ additionis centũ annorũ pluribus eorũ generationibus ante filiorũ procreationẽ ex industria cuiuspiã hęc putatur. ex eo ꝙ Aegyptij q̃nq; utuntur annis mẽstruis breuissimus,ut dictũ est. Ne ergo putaref impossibilis ac p hoc incredibilis maximus ãnorũ solariũ numerus, sicut scriptũ est in hebræis uoluminibus & ne diceref absurdum ꝙ q̃s in puerili ætate generationi filiorũ aptus fuerit, ubi nõ uidebaf sufficiens ętas ad gignendũ:facta est additio cẽtũ annorũ ante generationis tempus.Sed iñ.ut dictũ est, vbi adduuf anni prius ante filios genitos, postea subtrahunf,ut annorũ summa conueniat. Et ex

hoc uidetur habere quandã, si dici potest, error ipse constãtiã: nec ca sum redolet, sed industriã, ut Aug. ibidẽ dicit, qui & addit. Vbi uero nõ est ista de centũ annis prius additis, & postea detractis per tot ge nerationes cõtinuata parilitas, scriptoris errori tribuẽdũ est: cũ etiam nũc ubi numeri nõ faciũt intentũ ad aliquid, quod facile possit intel ligi: uel quid appareat utiliter disci, & negligenter describatur. & ne gligẽtius emẽdẽtur. Hebraica ueritas ex hoc etiã cõprobatur, quia re rũ gestarũ fides ab ea lingua repetẽda est, ex qua interpretatũ est qđ habemus. Quod & affirmat idẽ Aug. in. 15. de ci. Dei. c. 13. dicẽs quo modo libet istud accipiat, siue credat ita esse factũ, siue nõ credat: siue postremo ita, siue nõ ita sit: recte fieri nullo mõ dubitauerim, ut cũ di uersum aliquid in utrisq; codicibus inuenit: qñquidẽ ad fidẽ rerũ ge starũ utrũq; esse nõ potest uerũ: ei linguæ potius credatur, unde est in aliã p interpretes facta tralatio. Hinc & uenerabilis Beda doctor An glorũ in libro, quẽ scripsit de temporibus in epilogo eiusdẽ opusculi dicit. Hæc de cursu præteriti seculi ex hebraica ueritate, put potui mus, elucubrare curauimus, æquũ rati q̃ sicut Græci septuaginta trãs latorũ editione utẽtes, de ea sibi suisq;, tẽporũ libros condidere: ita & nos, qui p beati interpretis Hieronymi industriã puro hebraicæ ue ritatis fonte potamur, tẽporũ quoq; rõnem uix hanc scire queamus. Hæc Beda. Sunt etiã magis emẽdata exẽplaria hebræa quã græca: qm̃ ipsi Hebræi maxima diligẽtia custodiunt libros diuinos, ne deprauẽ tur, quos summopere uenerãtur super oẽs alias rationes. Græci uerò codices sibi inuicẽ non cõueniunt. Falsam etiã cõputationem Græco rũ secũdũ septuaginta interpretes à scriptoribus uitiatã ex hoc osten dere possumus: qm ueritati sacræ doctrinæ opponitur. Vero enim nõ nisi falsum cõtrariatur. Secundum nãq; diuina eloquia uniuersali di luuio deleta est omnis caro sup terrã .i. oẽ uiuẽs in carne exceptis il lis octo, qui saluati sunt p arcã. Sed secundũ Græcos codices iuxta sep tuaginta interpretes Mathusalẽ, qui nõ fuit in arca, uixisset post dilu uiũ annis. 14. ut egregie supputat Aug. in. 15. de ci. Dei. ca. 11. quod est cõtra ueritatẽ sacri eloquij. Et si hoc ascribitur uitio scriptorũ, ut iam diximus, ad hebræos codices emendatiores, unde Græci tralati sunt, recurrendũ est. Ait enim Aug ibidem. Certum est nõ uixisse Ma thusalem post diluuium, sed eodem anno fuisse defunctum: siue uerũ est quod de numero annorum in hebræis codicibus inuenitur. Idem dicit Hieronymus in libro Hebraicarum quæstionum super Genesim ubi ostendit in codicibus Græcis errorem esse in numero: & uerita tem esse in Hebræis & Samaritanorum libris. Ex prædictis rationibus

patet solam hebraicam cõputationem esse ueram, græcanicã uero fal sam. Sed qm diminutæ sunt ueritates a filijs hominũ, qui non diligen ti indagatione hæc quęsierunt: ideo multi falsam opinionẽ inconsul- te sequuntur. Inter quos est Iosephus postquã se litteris græcis tradi- dit. Eusebius & ipse græcus, & Latini eũ sequẽtes uidelicet Isidorus, Prosper, & alii plurimi, quos enumerare longum esset. Nec tñ mirũ si plures authores latini, græcos codices secũdũ septuaginta interpre- tes imitantur tum ob excellentẽ authoritatẽ ipsorũ interpretũ: tũ ẽt ex eo, q̃ potius græcos eius uicinitate proximos, quàm hebraicos li- bros lõge a latinitate remotos legerint. Et Aug. in 15. de ciui Dei. c. 14. dicat q̃ in plurimis, quæ diuersa dicere uidẽtur septuaginta inter pretes, ex hebræis codicibus emendare ausus est nemo; hoc tñ idem Aug. dixit, quia tunc utebatur traductione ex lingua græca, & nondũ peruenerat ad manus eius trãslatio Hieronymi ex hebraica ueritate: qui ausus est corrigere per hebræam linguam, quæ falsa cõtinentur in græca. Quãuis aũt Aug. inter utrãq; opinionẽ quasi ambiguus uidea- tur: tñ, ut ex uerbis suis apparet, magis hebraicæ ueritati adhæsit. Si- mili mod o licet B. Antoninus archieps Florẽtinus in suis chronicis utrãq; describat: magis tñ hebraicæ tanq̃ ueræ consentit. Nam græcã dicit magis cõem: hebraicã uero magis ueritati consonã. Cõputatio nem autẽ hebraicam absolute describit Moyses legislator, Berosus Chaldæus, Metasthenes Persa, Menethon Aegyptius, Philo Hebræus, Hieronymus p̃sbyter, uenerabilis Beda, Vincentius Beluacensis, Ioan nes Antius de Viterbio, Bartholomæus Fontius: & quidam alii tem- poribus nostris. Sed & Fontius supra ueram computationem, quam probamus septem annos adiicit ante Christum. Ioannes uero Nau- clerus licet annos enumeret iuxta cõem Græcorum supputationem: tñ hebraicam etiam annotat, supra quã ante Christum duos tantum annos adiecit. Et licet parum a ueritate distet, inquirenda est tñ rei plena ueritas: quam in sequentibus quattuor libris inuestigabimus.

De annorum computatione per Olympiades. Cap. 8.

QVoniam Græci supputant tempora per Olympiades, di- cendum est unde dicatur Olympias: & quot annos conti- neat: & quando sumpserunt initium prædictæ Olypiades: & quo tempore ipsarum anni exordiantur. Sicut ait Euse- bius & Isidorus in 5. etym. Olympia ludi erant, qui in honorem Io- uis Olympii apud Pisam & Elidẽ Græciæ oppida celebrabantur, hoc est gymnicum certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed

quoniã,ut ait Eusebius, in gymnico certamine uictore primo existen te Chorebo Elinense; Elii agunt quinquẽnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui constituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, siue Hemonis primus instituit Olympiadẽ ex quattuor tantũ annis ad ordinẽ tẽporũ digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quattuorannorũ continet spatium, ut etiam Phlegon, Eusebius, Africanus, Solinus, Dionysius Halicarnaseus & alii plures affirmant. Et ex inde Græci tempora per Olympiades computare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ, aut secundæ, aut centesimæ anno primo, uel secundo uel tertio si ue quarto. Constat sanè,ut ait Eusebius, Aeschili, Athenienfium Iudicis secundo anno primã Olympiadẽ actam simul cũ gymnico certamine. Quę incepir annis.octingentis octo ante Christi pasfionẽ dimidio anno minus:qm̃ pasfus est Christus anno quarto ducentesimę secundæ Olympiadis:ut Eusebius annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiũt,quoniã apud eos est anni principiũ, uidelicet in æquinoctio autũnali,ut Alphonsus in tabulis annotat:& Rogerius Bachon in epistolas ad Clemẽtẽ.5.scribit. Nã in fine æstatis fiebat gymnicũ certamẽ.& incipiẽte autumno erat initium anni simul& Olympiadũ. Dicit enim Titus Liuius in.7.lib.tertiæ decadis. Olympiæ ludi crũ ea æstate futurum erat quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. Cum autẽ dicit ea æstate nõ de principio & medio:sed de fine æstatis loquitur. Idẽ affirmat Censorinus in libro de die natali capite de annis Romanis. Eodẽ tẽpore incipiunt anni indictionũ Romani imperii:quæ indictio tribus lustris hoc est quindecim ãnis expletur. Indictionibus uero initiũ ãni est octauo calẽdas Octobris, hoc est die.24. Septẽbris: & earũ prima origo fuit anno tertio ante Christi ortũ. Anni uero indictionũ põtificis Romani in die natiuitatis domini sumũt initiũ,& differũt ab imperialibus tribus tantũmodo mensibus. Propter historias Græcorũ & aliarũ nationũ necessaria est non solũ indictionũ,sed Olympiadũ cognitio. Dicit.n. Africanus in.3.anna. lib. Vsq; ad Olympiades nihil exploratũ in historia Græcorũ inuenitur:sed omnia cõfusis conscripta tẽporibus sunt. Post Olympiades uero,quoniã quadriẽnio diligẽtissime omnia notabãtur:nulla penitus cõfusio tẽporũ fit. Hæc ille. Idẽ etiã affirmat Eusebius in libro de tẽporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. *Cap. 9.*

Romani uero numerum annorũ sumunt ab urbe condita. Idcirco exordiũ Romanæ urbis nunc describendũ est. Tempus quo

Romana urbs condita est, describitur ab Eutropio qui ait Romulus cū inter pastores lattocinaretur decē & octo annos natus, urbē exiguā in Palatino mōte cōstituit. 12. calēdas Maias Olympiadis sextæ. Idē affirmat Orosius. Currebat quidē tunc quartus annus sextæ. Olympiadis. Dionysius aūt Halicarnaseus describit eā conditā anno primo septimæ Olympiadis: & similiter Solinus. Nec tñ Dionysius, & Solinus plurimū differūt ab Eutropio, & Orosio: sed simul aliquo modo cōueniūt: quia idē primus annus cōditæ urbis fere dimidius fuit in fine sextæ: & penè dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniā Roma cōdita est medio uere die. 20. Aprilis: Olympiadū uero anni incipiūt iuxta autūni æquinoctiū. Itaq; pars anni illius fuit in fine præcedentis Olympiadis & in principio subsequentis Romani uero quos Orosius & Eutropius imitātur, ex publica fide annaliū Romanorum incipiūt primū annū cōditæ urbis à. 4. anno sextæ Olympiadis. Quod
248 probatur ex hoc. φ imperātibus Romæ duobus Philippis patre, uidelicet & filio anno dñi ducētesimo quadragesimooctauo, millesimus annus Romanæ urbis fuit: & tūc, ut ait Pōponius Lætus, eorū anno secūdo ingēti pōpa, magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno uidelicet millesimo ab urbe cōdita. 12. calēdas Maii celebrati sunt Ab anno autē. 4. sextæ Olympiadis, usq; ad annū. 3. Olympiadis. 256. cū erat annus secūdus pdictorū imperatorū sunt Olympiades. 250. quæ continēt annos mille. Et ab urbe cōdita usq; ad Christi natiuitatē, ut
752 ait Paulus Orosius, fuerūt anni. 752. quos si iunxeris annis dñi. 248. quo tēpore fuit annus millesimus urbis: similiter cōficies millenariū annorū numerū. Idē cofirmatur ex uerbis Censorini: qui authorē Varronē imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. hic annus, ni fallor, cuius uelut index & titulus quidā est Vlpii & Pōtiani
1014 cōsulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus dūtaxat æstiuis, quibus agō olympiacus celebratur. A Roma
991 aūt condita nongētesimus nonagesimus primus & quidē ex Palilibus, unde urbis anni numerātur. Hęc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olympiade collectis minuas annos uigintitres, hoc est Olympiades sex uno anno minus ante urbē conditā, residui erunt anni cōditæ urbis 991. ut recte cōputat Censorinus ab anno scilicet. 4. sextæ Olympiadis. Et ideo potius tenēdū est Romā cōditā ppe finē sextæ Olympiadis quā in principio septimæ: ideo ibi primus annus cōditę urbis annotādus est. Omnes aūt aliæ opiniones cōtrariæ falsæ cēsēdæ sunt.

De annorum Domini computatione. Cap. 10

IN cōputandis annis dñi, quo ad eorū initiū plures authores inter

se differunt. Quidã .n. sumunt eos ab ipsius incarnatione: quidã à natiuitate: quidã à calendis Ianuarij octauo die suæ natiuitatis; & q̃dam à passione ac morte. qui oẽs modi comptobari possunt seruata cõueniẽti supputatione. Sed inter oẽs conuenientissimus modus est, ut sumatur initium annotum dñi ab eius natiuitate: qm̃ anni uitæ humanæ sumuntur non à conceptione, sed à natiuitate. Hunc modũ seruat ecclesia Romana. Nã eo tempore per ecclesiã acciditur principiũ annorum dñi, quo & singulis annis per eã annus mutatur Sed per eã fit anni mutatio in natiuitate dñi; ideo tũc per eã accipitur initiũ anno rũ dñi. Quod aũt annus dñi mutetur in orru saluatoris pater p̃ cõsuetudinẽ Romanæ curiæ & per acta cõciliorum: in q̃bus tunc annis mutatur. Sed tñ olim in bullis pontificalibus nõ annotabatur annus dñi, sed annns põtifices pro tpe p̃sidẽtis. Ar recẽtiores in bullis tãtũ modo põtificalibus inceperũt annotare annos ab incarnacione: in cæteris uero sequunt aniquũ Romanæ curiæ morẽ annos describẽtes à natiuitate dñi. Dicit.n. dñi Paulus eps̃ Forosempronienfis lib. 13. secũdæ partis Paulinæ suæ q̧ p̃sidente Eugenio. 4. adhortãte Blõdo Forliuiensi põtifiicii collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis põtificalibus annorũ hæc à Christi incarnatiõe supputatio scribi primũ cœpit. Et infra. Sed notarii annos à natiuitate cõputare cõsueuerunt. Hæc ille. In hoc deceptus est Blõdus imitans Dionysiũ Romanũ Abbatẽ: qui suã supputationẽ olim fecerat à primo anno incarnationis dñicæ in sua tabula. Sed idẽ Dionysius in annis dñicæ incarnationis errauit, ut dicit Sigebertus in chronica & Rhenerius egregius supputator. Non est ergo mirũ, si Blondus in cõputationibus annorũ ab incarnatione defecerit, q̧a ducẽ erroneũ secutus est. Causã aũt eius erroris ad uitandã p̃lixitatẽ hic nõ ponimus, qm̃ alibi eã descripsimus. Quidã uero recte cõputant annos ab incarnarione dñi addẽtes annis à natiuitate ipsius recte cõputatis per ecclesiã. s. nouem mẽses, q̃bus fuit in utero Virginis, ut bene cõputant Pisani, qui anno dñi. 1525 à natiuitate post uigesimã quartã diẽ Martij sunt in anno ab incarnatione dñi 1526. & sic annotãt in suis lr̃is & codicibus. Sed in hoc errant Florẽtini atq; Senenses tẽpestate nr̃a, qui annos ab incarnarione postponũt annis à natiuitate, incipiẽtes enumerare annos dñi cõpleto primo anno à conceptione iã nato Christo q̧ tres mẽses. Romani uero annos dñi à calẽdis Iauarij octauo die Christi natiuitate incipiunt, cũ eo die sit anni principiũ in calẽdario Cæsaris, & cõueniunt cũ ecclesia Rom. excepta prima hebdomada natiuitaris eius: quẽ & modũ tenent recẽtiores Astrologi. Dicit. n. Paulus eps̃ lib. 4. secũdæ

partis Paulinæ suæ. Astrologi nostri tẽporis qui Romanorum more annorũ supputationẽ reduxerunt ad Ianuariũ, & radices motuũ statuerũt ad initium Ianuarij primi anni natiuitatis Christi, incipiunt primũ natiuitatis annum ab octauo die natiuitatis eiusdẽ, non cõputantes sepe illos dies à natali dñi vsq; ad Ianuarium interceptos, quod ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire uolunt: retrocedũt per dies septẽ à radicibus Planetarũ in tabulis annotatis. Et hunc cõputandi modũ obseruãt non solum Astrologi, sed etiam Theologi in christiana religione probati Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bachon, & generaliter oẽs qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarũt. Hæc ille. Paucissimi autem doctores antiqui, ut Hieronymus & Isidorus, & quidã alij, qui antiquitus scribebãt annos dñi in cereis pascha libus, enumerant annos à passione dñi includentes annũ trigesimum tertiũ suæ passionis, ac relinquentes pcedentes .32. annos ante passionẽ, & ita conueniunt cũ cæteris. Nos aũt in supputatione nostra imitantes consuetudinẽ diu approbatã Romanæ ecclesiæ, enumeramus annos à natiuitate dñi. Astronomi uero habent suas temporũ eras, à qbus cõputant syderũ motus iuxta tabulas suas, & licet qñq; in annis non conueniant chronographis quo da rem gestã: sibi ipsis tñ satisfaciunt dum pfixum tẽpus statuunt, à quo deducunt supputationes suas recto tramite: qa possunt sibi pfigere terminum quo tpe uoluerint dummodo ab eo non diuertant in cõputandis stellarum motibus.

Liber secundus hebræorum temporum ab Adam ad Christum.

PROLOGVS.

3960 AB orbe condito ad Christi natiuitatem iuxta hebraicã ueritatem cõputantur anni tria millia nongenti sexaginta, quemadmodum in hoc libro secundo demonstrabimus per Hebræorum tẽpora ex diuinis eloquiis per Moysen descriptis & per Hieronymũ ex hebraica ueritate in latinã linguam traductis: necnõ & ex Philone hebreo: qui inter alia eius opera egregium opusculum dedit, quod breuiariũ tẽporum appellauit: in quo breuibus & absolutis uerbis emẽdauit omnia tpa ad suã rectitudinẽ & integram ueritatem a protoplasto Adã usq; ad suã ætatem decrepitam: hoc est usq; ad euersionẽ Hierusalem per Vespesianum & Titum. Distinguemus autem hæc tempora per ætates, sicut ea etiam ipse partitur.

Prima sæculi ætas ab Adam usque ad diluuium. Cap I

AB Adam usque ad diluuium (ut Philo hebræus testatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni millesexcentiquinqua 1656
gintasex. Hic annorum numerus comprobatur diuina scriptura per Moysen Gen. 5. qui studuit per singulos duces tempora digerere. Tunc autem erant loco iudicum primogeniti successores, per quos, tanquã per capita originum digerebantur tempora qui decem fuerunt ante diluuium. Ut enim ibidem scribitur.

1 Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta. 130
2 Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinq;. 105
3 Enos cum genuit Caynam, erat annorum nonaginta. 90
4 Caynam cum genuit Malaleel, erat annorum septuaginta. 70
5 Malael cum genuit Iareth, erat annorum sexagintaquinq;. 65
6 Iareth cũ genuit Enoc, erat annorum centũ sexagintaduorum. 162
7 Enoc cum genuit Mathusalem, annorum sexagintaquinq;. 65
8 Mathusalẽ cũ genuit Lamech, erat annorũ centũoctogintaseptẽ. 187
9 Lamech cũ genuit Noe, erat annorũ centumoctogintaduorum. 182
10 Noe uero tempore diluuii erat annorum sexcentorum. 600.

Ex his consurgit numerus prædictus annorum millesexcentorum 1656
quinquagintasex. In hac prima ætate sacra eloquia describunt duas hominũ generationes; unam iustorum, de qua in psal. dicitur Hæc est generatio quærentium dominũ. alteram iniquorum, de qua Moyses ait in cantico Deute. 32. generatio enim peruersa est & infideles filii. Iustorum generatione ante diluuium fuit illa, quæ descẽdit ad Adã per filium Seth, cuius nunc genealogiã descripsimus: & eius geniti dicuntur filii Dei eo quod Deo per pietatem inhærebãt. Impiorum autẽ generatio fuit quæ descendit per Cayn primogenitum ipsius Adã, qui terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum suum Abel innocentem ouium pastorẽ. Descendentes ex Cayn dicuntur filii hominum: qui humana & terrena sapientes peccatis inuoluti a Deo recedebant. Ipse Cayn primus ædificauit ciuitatem quam uocauit Enoch uel Enos ex nomine primogeniti sui: & ex eo geniti adinuenerunt artes mechanicas; & creuit in terra ipsorum malitia. Hanc generationem prauã, sicuti Moyses hebræus descripsit: ita & Berosus Chaldæus qui ait in primo antiquitatum libro. Ante aquarum cladem famosam, qua uniuersus periit orbis multa præterierunt sæcula, quæ à nostris Chaldæis fideliter fuerunt seruata. Scribunt illis tẽporibus circa Libanum fuisse Enos urbem maximam gigantium; qui uniuerso orbi

dominabantur ab occasu Solis ad ortum. Hi uastitate corporis ac ro bore confisi inuictis armis omnes opprimebant libidiniq; inseruiétes inuenerunt papiliones, & instrumenta musica & omnes delicias. Mã ducabant homines, & procurabant aborsus, in eduliũq; præparabant. Et commiscebantur matribus, filiabus, sororibus, masculis, & brutis: & nihil erat sceleris, quod non admitterent, contéptores religionis & deorũ. hæc Berosus. Quæ omnia cõueniunt eis, quæ dicit Moyses de ci uitate primo ædificata, de artium industria, & morũ malitia filiorum Cayn: de quorũ nequitia dicitur Geñ 6. Corrupta est terra corã domi no & repleta est iniquitate. Hæc hominũ malitia incepit ab ipso Cayn fratricida, & creuit in septima generatione ab Adã, ut scribit Moyses Geñ 4 quoniã Iachel, Tubal, & Tubalcayn fuerunt sexti à progenitore suo Cayn, & septimi ab ipso Adã. Quorũ primus inuenit delitias in arte pastorali papiliones & tentoria. Secundus fistulam, citharam, lyram, & organũ cum uoce & modulatione musica. Tertius uero arma & omne genus ferri, ut ibidem Moyses exprimit. Huc usq; impia septima generatio ab Adã excreuit per uniuersum orbẽ. Sed in hac septima impia generatio: quæ prius erat separata à iustis hominibus: cœpit iusta posteritas Adæ participare cum impiis in coniugis & uitiis eorum, quia teste Moyse Geñ. 6. Filii dei ideſt qui deũ tanquã patrem prius imitabãtur scilicet iusti descendentes à Seth, uidentes filias hominũ scilicet descẽdẽtes à Cayn, quod essẽt pulchræ acceperunt sibi uxores ex omnibus. quas elegerãt. Quòd uero septima etiã generatio ne iustorum ab Adã cœperint ipsi iusti effici participes scelerum impiorũ, argumento est quod Enoch iustus septimus ab Adã translatus fuit ne malitia immutaret cor eius, ut scribitur Sapi. 4. De horũ etiam hominum malitia fere eadẽ scribit Methodius epũs. Demum consummata est illorum hominum nequitia anno quingentesimo: & multo magis anno sexcentesimo uitæ Noæ: quando ad eorũ punitionem factum est diluuium in uniuersa terra. Quod tamen diluuium antea prædictum fuerat. Vnde & Berosus narrata malitia hominum subiungit. Tunc multi prædicebant & uaticinabantur, & lapidibus excidebãt de ea quæ uentura erat orbis perditione. Sed enim illi assueti cotridebant omnia cœlestium illos ita atq; ultione perurgente pro impietate atq; sceleribus. hæc ille. Vt enim patet Geñ. 5. Sanctus propheta E-

1034 noch natus ante inundationem terrarum anno trigesimo quarto supra millesimum teste iuda apostolo cognominato Thadeo in sua canonica epistola, prophetauit de Iudicio futuro tam aquarum diluuii quam ultimæ conflagrationis: & suum uaticinium authore Io-

ſepho in primo antiquitatum libro inſcripſit duabus columnis altera lapidea,altera lateritia. Prænunciauit etiam diluuium ipſe Noe ex diuina reuelatione,licet Beroſus,qui, hoc myſterium ignorauit, putauerit hoc Noe ex aſtris præſciuiſſe. Dicit enim, Vnus inter gigantes erat, qui deorum ueneratior & prudĕtior cunctis reliquis ex probis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filiis Samo, Iapeto,Chem: & uxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla, Is timens quam ex aſtris futuram proſpectabat cladem anno ſeptuageſimooctauo ante inundationem, nauim inſtar arcæ coopertam fabricare cœpit, Anno ſeptuageſimooctauo ab inchoata naui,ex impro uiſo innundauit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq́; ac 78
fontes ab imo ebullientes inundauerunt ſupra omnes montes: accedentibus atq; impetuoſiſſime & ſupra naturam è cœli copioſiſſimis imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus aquis ſuffocatum excepto Noa cum familia ſua quæ naui erepta eſt. Nãe eleuata ab aquis in Gordiei mõtis uertici quieuit. Cuius adhuc dicitur aliqua pars eſſe & homines ex illa bitumen tollere: quo maxime utuntur ad expiationem. hæc ille.Sed oritur dubitatio ex uerbis Beroſi dicentis ipſum Noe arcam fabricare cœpiſſe ante inundationem anno .78. cum Gene.ca.6.ſupputet Moyſes annos centumuiginti. Dicendum eſt ꝙ qe fabricanda arca mandatum accepit Noe à Deo ante innundationem annis centumuiginti,ut Moyſes dicit:&tũc ipſe Noe erat annorum quadrigentorum octoginta. Quadraginta uero & duobus annis præparauit ligna ob immenſitatem operis faciendi: & ita anno ſequente qui erat ſeptuageſimus octauus ante inundationem cœpit opificium ingentis arcæ, ut ſupputat Beroſus: qui nihil nouit de ſecreto mãdato Dei ad Noe: ſed tantum ſciuit quę exterius executioni mandauit, Quare dicit. Anno .78. ab inchoata naui, non à mandato Dei: ex improuiſo inundauit Oceanus &c. Quod autem dicit ex improuiſo accidiſſe diluuium non refertur ad Noe & eos qui hoc nouerunt,ſed ad deriſores,qui id non credebant, nec expectabant futurum Exceſſit autem aqua in diluuio omnes altiſſimos orbis montes quindecim cubitis,ut teſtatur Moyſes:& deleta eſt omnis caro ſub cœlo excepto Noe cum ſua familia.Ex quo patet error Talmudiſtarum, qui cõtra diuinas litteras dicunt illud diluuium nõ attigiſſe montem Sion argumento utentes, quia inuentum eſt ibi poſt diluuiũ ſemen gigantũ, non attendẽtes q̃ Noe & eius filii fuerunt gigantes cum uxoribus, & Titanes geniti ex Tithea genuerunt gigãtes, ut ait Beroſus. Qui Titanes authore Moyſe ædificaue-

runt urbm Titanum in Aegypto, quam uocat Thanim dempta prima syllaba, ut patet Numeri. 13. De hoc diluuio ex gentilibus non solum scripsit Berosus Chaldæus, sed & Hieronymus Aegyptius: qui antiquitatem phœnicam noscitur scripsisse, nec non & Maseas, qui & Nicolaus Damascenus in 96 historiarum libro, ut ait Iosephus in primo antiquitatum. & in libro contra Appionem grammaticum. Abidenus etiam historicus de hoc diluuio nonnulla scripsit, ut testatur Eusebius libro. 9. cap. 3 de præparatione euangelica.

De Noe & ipsius uxore ac filiis post diluuium Cap. 2.

Ntequam secundæ ætatis annos digeramus, quoniam post diluuium à Noe & tribus filiis eius Sem, Cham, & Iaphet disseminatum & omne genus hominum super terram. idcirco prius de ipsis dicendum est, ut plenius intelligantur quæ scribenda sunt in sequentibus. Primo autem à Noe & ipsius uxore Tithea ac filiis eorum genitis post diluuium incipiendum est. Fabrefactor igitur arcæ nomine proprio dicebatur Noe i. requies. sed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges uidelicet Priscus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priscus idest Vertumnus uel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pater omnium. De Ogyge dicit Berosus in ii. antiquitatum. Primum itaq; dixerunt scilicet Chaldæi & Scytæ Ogygisan Sagam idest illustrem sacrorū pontificem Noan Dysir. Hæc ille. De Ogyge igitur & illustri Noa & Dysir, idest illiceut interpretatur Hieronymus, considerandū est quod ait Petrus Cōmestor Gen. 13. ca. & Iosephus in primo antiquitatum habitauit, inquiunt, Abraham circa Hebron iuxta illicem, quæ uocatur Ogygi: & dicitur, ut aiunt, ciuitas quatuor patriarcharum quia habitauerunt ibi, & sepulti sunt ibidē Adam, Abraham, Isaac, & Iacob. Et ita Ogygi ante diluuium & postea fuit patria iustorum etiā & ipsius Noe: quia patria Ogygisan, idest illustris sacer cognomento dictus est, Vnde omnes illū cognominant priscum Ogygē: uti Xenophon in libro de æquiuocis, & Metasthenes: quem præfuisse prisco diluuio dicunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Subilice autem manebāt iusti: quia arbores pro templis & numinibus antiquis erant: ut etiam consentit Plinius in 12. naturalis historiæ. primo cap. Cognominabatur etiam Ianus, uel Oenotrius, quia primus plantauit uineam & uinum reperit. Dicit enim Berosus in. 3. lib. Ob beneficium inuentæ uitis & uini dignatus est cognomento Iano, quod Arameis sonat uitifer

uitifer & uinifer. Ergo Aramee Ianus dicitur. & Græce Oenotrius: & Latine uinifer tam interpretatione nominis, quã inuẽti uini munere. Dictus est & Protheus, idest Vertũnus uel Vadimon: quæ tria nomina idem significant. Nam & Samuel Talmudista dicit, quòd apud Arameos idem est uado & apud ueteres Aegyptios Protho: & apud Latinos uerto. Quia ergo antiqui existimabant ipsum conuersum in animam cœli motricem: ideò, ut dicit Berosus in 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quem solum sit ius uertendi cœlestium & terrestrium cardioes: & ideo eum nominabant Vertum num: uel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Berosus in 2. lib. Scythæ recte dicunt, & appellant Noam omnium deorum maiorum & minorum patrem: & humanæ gentis authorem: & Chaos & semen mundi eo quòd ab eo omne hominum genus in terris seminatum est. Dicit uero Titheam Aretiam, idest terram, in quam semen Chaos posuit: & ex qua tanq̃ ex terra cuncti prodierunt. Hæc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Berosus in 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit coloniis & hominibus oppletus dicendum est. Exsiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordieo, ut par erat, descendit in subiacentem planiciem plenam cadauerum: quam usq; ad hanc ætatem appellant Miriadam, idest euisceratorum hominum. Et inscripsit in lapide in monumentum rem gestam: & uocant incolæ locum egressorum Noe. Congressi uero coniugibus perpetuo geminos edebant marem & fœminam. Qui adulti & coniuges effecti: & ipsi binos partu liberos semper edebant. Neq; enim unquã Deus, uel natura defuit rerum necessitati, quæ ad uniuersi orbis spectat opulẽtiam. Eo pacto breui in immensum adaucto humano genere; omniq; Armenia cõpleta, opus erat eos inde recedere, atq; nouas sibi sedes conquirere. Tunc senissimus omnium pater Noa iam antea edoctos Theologiam & sacros ritus: cœpit etiam eos erudire humanã sapientiam. Et quidem multa naturalium rerũ secreta mandauit literis, quæ solis sacerdotibus Scythæ Armeni cõmendant. Neque enim fas est illa ulli inspicere aut legere uel docere quã solis sacerdotibus: & inter sacerdotes duntaxat põtifici sicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primũ Saga nomen fuit inditum, idest sacerdos & sacrificolus & pontifex. Docuit item illos astrorũ cursus: & distinxit annum ad cursum Solis: & duodecim menses ad motum Lunæ. Qua scientia prædicebat illis ab initio quid in anno: & cardinibus eius futurum cõtingeret. Ob quæ illum existimauerunt diuinæ naturę esse participẽ: ac propterea illum Olibama & Arsa, idest Cœlum & Solem cogno-

minauerunt: & illi plures ciuitates dedicauerũt. Nam & ad hæc tem pora Scythæ Armeni urbes habẽt. Olibama & Arsa Ratha & eiusce-modi. Cumq; iuisset ad regẽdum Kithin, quam nunc Italiam nominant, desiderium suum reliquit Armenis: ac propterea post mortẽ illum arbitrari sunt in animam cœlestium corporum translatum: & illi diuinos honores impenderunt. & ob id solum hæc duo regna Armenum quidem, quia ibi cœpit: Italum uero, quia ibi finiuit, & docuit, & regnauit naturaliumq; atq; diuinorũ, quæ eos erudiuit libros plenissime illis conscriptos reliquit: illum uenerantur simulq; cogonminant Cœlum, Solem, Chaos, Semen mundi, Patremq; deorũ maiorum & minorum: animam mundi mouentem cœlos & mista uegetabilia q; & animalia & hominem, Deum pacis, Iustitię, sanctimoniæ, exp ellentem noxia: & custodientem bona. Et ob hoc illum utræq; gẽtes signant in scriptis cursu Solis & motu Lunæ, & sceptro domini quo malos & noxios expellebat à cœtu hominum, & castimonia corporis & sanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis. Neq; minus Titheam, quæ mater omnium erat, Aretiam, idest terram uocabant: & Hestam, idest ignem post mortem cognominauerunt. qa ipsa regina sacrorũ fuerat, & puellas docuerat sempiternum ignẽ sacrorũ inextinctum seruare. Cæterum Noa anteq̃ discederet ab Armenia docuit illos simplicem agriculturam magis curans religionẽ & mores q̃ opulentiam & delitias, quæ ad illicita & libidines prouocant, & cœlestium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium inuenit uites atq; plantauit, & uinum conficere docuit. Hęc Berosus in .3. Sed & in .4. adiungit. Multiplicatum est in immensum genus humanum, & ad comparandas nouas sedes necessitas compellebat. Tunc Ianus pater adhortatus est homines principes ad quærendas nouas sedes, cõmunem cœtum inter homines agendum & ędificandas urbes. Designauit itaq; illas tres partes orbis Asiam, Aphricam & Europam, ut ante diluuium uiderat. Singulis autẽ his principibus, singulas partes, ad quas irent, partitus, ipse per totũ orbem colonias se traditurũ pollicitus est. Hæc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alij catholici authores, Sem præfecit Asię, Cham Aegypto & Aphricæ, Iaphet Europæ & insulis maris, licet illi quãdoq; mutauerint locorum sedes sicut eis opportunũ erat. Ipse vero Noe toti orbi præfuit. Sicut autẽ dicit Berosus in .2. lib. præter tres primores filios Noe post diluuium gigantes duplicesq; filios genuit. Eius autẽ Filij post diluuium ab eodem Beroso enumerantur .30. uz. 17. Titanes dicti à matre Tithea vxore Noe, &c. 13. alii ex eadem uxore, quorum præcipuus fuit

Thuiscongigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius describuntur undecim successores posteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuischi a Latinis & Gallis. Sarmatæ autem populi sunt Poloni, Gothi, Russi, Prusiani, Daci, atque huiusce modi. Diodorus uero Siculus in 4. libro refert ex historia Sythica, & Aphricana, Cœlum, idest Noe genuisse. 45 filios, quoniam addit un decim successores posteritatis Thuisconis, quos Noe sibi adoptauerat in filios uidelicet Mannum, Ingaueon, Isteuon, Herminon, Marsum, Gambriuium, Sueuum, Vandalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui undecim simul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium sunt. 44. quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorum Noe plures habuisse uxores: sed deceptus est in pluralitate synonyma. Nam eadem uxor Iani, idest Noe diceba tur Tithea, Terra, & Vesta magna. Quòd autem Noe post diluuium habuerit alios filios etiam ex scriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe post diluuium sacrificium Deo: præceptum est ei & filiis eius ab ipso domino dicente. Crescite multiplicamini & replete terram. Neq; tamen dicendum est, quòd Noe neglexerit hoc præce ptum: aut q illi tempus defuerit: aut q illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legislatoris Dei expressum: quia Noe uir iustus erat perfectus, ut Moyses testatur, & uixit post diluuium annis. 350. ut Moyses & Berosus scribunt: & terra penitus desolata etiam ipsa lege naturæ obligabatur ad generationis actũ. Quòd si Moyses non omnes posuit, hoc fecit quia ad originem hebræam festinabat: non solum tot ponere uoluit, quod linguarum genera septuaginta duo discreuerant. Titanum nomina specialia à Beroso non ponuntur, sed aliorum tredecim, quorum hæc sunt nomina. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priscus, Thuiscon gigas, Grana, Granus, Granaus, Araxa prisca, quę genuit Scitam Priscum, à quo Napus & Prutus. Post Araxam, Regina, Pandora iunior, Thetys, Oceanus, Thipheus. Porrò Thuiscon tam Beroso quam Cornelio Tacito testibus fuit author Germaniæ.

De posteritate Sem. *Cap. 3.*

Erant autẽ sibi Noe, qui egressi sunt de arca Sem, Cham, & Iaphet, ut dicitur Gene. 9. cap. Licet Cham secundus in ordine describatur, tamẽ fuit duobus cæteris iunior: Nã dicitur Gene. Euigilans autẽ Noe ex uino cum didi-

cisset quæ fecerat ei filius suus iunior scilicet Cham, maledixit Chanaam, qui ex eo postea natus est. Sem uero primogenitus & senior fuit. Dicitur enim Gene. 10. De Sem quoq; nati sunt patres omniũ filiorũ Heber fratre Iaphet maiore. hoc est nati sunt de ipso Sem fratre maiore ipsius Iaphet, qui fuit medius. Vnde & Berosus secundũ ordinẽ tẽporis eorum nomina ordinate describit, dum nominat ipsum Noacum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem. Quòd autem Sem fuerit maior ex eo etiã patet, quod erat sacerdos, à quo descendit Abrahã. Dicit enim Hiero. in epistola ad Euagrium, Tradunt Hebræi Melchisedech regem salem, qui protulit panem & uinũ (erat autem sacerdos Dei excelsi) esse Sem primogenitum filium Noe. Simulq; & hoc tradunt ꝙ usq; ad sacerdotiũ Aaron omnes primogeniti ex stirpe Noe, cuius series & ordo describitur, fuerunt sacerdotes: & ideo uictimas immolarunt: & hæc esse primogenita, quæ Esau fratri suo uendiderit Iacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus est Melchisedech, quia fuit rex iustus & pacificus. Interpretatur enim rex iustitiæ. & fuit rex salem, idest pacis, ut dicit Apostolus Ad Heb. 7. Vnde & cognomine dictus est iustus à uitæ sanctitate atq; pacificus à loco ubi pacifice dominabatur. De Salem ubi præsidebat dicit Hieronimus in prædicta epistola. Salem autem non, ut Iosephus & nostri omnes arbitrantur esse Hierusalem nomen ex græco hebræoq; compositum: quod absurdum esse peregrinæ linguæ mistura demonstrat: sed oppidum iuxta Scithopolim, quod usq; hodie appellatur Salem. & ostenditur ibi palatium Melchisedech ex magnitudine ruinarum ueteris operis ostendens magnificentiam: de quo in posteriore quoq; parte Geneseos scriptũ est. Venit Iacob in Sochot, idest tabernacula, & fecit sibi ibi domos atq; tētoria, & transiuit in Salem ciuitatẽ regionis Sichem. quæ est in terra Chanaam. Considerandũ quoque est ꝙ Abrahæ à cæde hostium reuertenti, quos persecutus est usq; Dan: quæ hodie Paneas appellatur, non de uia Hierusalẽ, sed de oppido metropoleos Sichem in itinere fuerit: de quo in Euãgelio quoq; legimus. Erat autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ erant ibi. Nec refert utrũ salem an Salim nominetur, cum uocalibus in medio literarũ perraro utãtur Hebræi: & pro uoluntate lectorum atq; uarietate regionum eadẽ uerba diuersis sonis atq; accẽtibus proferantur. Hæc ab eruditissimus gentis illius dicimus. Huc usq; Hieronymus. Glossa etiam ordinaria super illud Io. 3. Erat autem & Ioãnes baptizans in Ennon iuxta Salim, dicit Salim oppidum est iuxta Iordanẽ situm, ubi olim Melchisedech regnauit. Isidorus tamẽ in. 5.

etymo. dicit Salem esse Hierusalem, quam ædificauit Melchisedech. Ad huius diuersitatis declarationẽ dicũt aliqui quod Melchisedech ædificauit duo oppida sacerdotalia pro hostiis Pacificis quæ uocauit eodem nomine. Primum oppidum Salem sacerdotale er at iuxta Iordanem, ubi erant aquæ multæ ad lauandum. quia expiatio per aquas erat de iure gentium sacramentale quid præparans ab baptismum Christi quod est sacramentum. Secundum uero oppidum Salem sacerdotale erat, ubi nunc est Hierusalem. & prius dicebatur Salem. Sed postquam Abraham duxit illuc filium suum Isaac ad immolandum, accepit nomen Hierusalem, quæ interpretatur uisio pacis. Nam, ut dicitur Gen. 22. Abraham appellauit nomen loci illius, dominus uidet uel uidetur, iuxta aliam tralationẽ, Vnde usq; hodie dicitur. In monte dominus uidebit uel uidebitur. Hæc diximus, quia Melchisedech est ipse Sem: quem Berosus siue ipsius interpres uocat Samum. Describit autem Moyses Gen. 10. ex ipso Sem uigintiquinq; duces linguarum. Berosus uero plures, quia descripsit ipse Berosus Chaldæus tot duces quot regnorum & gentium conditores. Moyses uero descripsit eos, quibus fuit lingua diuersa, Propterea dicit Gen. 10 Isti sunt filii Sẽ secudũ cognationes & linguas regionis in gentibus suis. Berosus etiã profert horũ nomina alia prolatione scilicet Chaldæa, quæ linguæ latinæ per interpretẽ coaptata sunt. Moyses uero lingua hebraica: quæ tamen in latinis nostris codicibus ut plurimũ corrupta sunt: quæ emẽdata hic ponimus. Filii Sem. Elam, Assur, Arphaxat, Lud, Aram. A Beroso autẽ uel ab interprete Elam dicitur Elameus. Assur, Assyrius: Arphaxat, Arphaxeus, Lud, Lugdus: Aram, Arameus. Sequit Moyses. At uero Arphaxat genuit Sale, de quo ortus est Heber, Ipsi Heber nati sunt duo filii scilicet Phalech: & Ictam Berosus eadẽ nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyses. Ictam genuit Imodat, Asarmanet, Salep, Iadar, Adutam, Azal, Dicla, Obal, Abimael, aoba, Epir, Obula, Iobab. A Beroso uero pro Almodat ponitur Dlmadam: pro Asarmanet, Sarmates. pro Salep, Saladeus. pro adar Iader: pro Aduram Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Diclas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanaes; pro Saba Saus: pro Epir Epirus: pro Obulo Obulas, pro Iobab Thiobũ. Sequitur Moyses. Filii autẽ Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed à Beroso ponitur pro Hus Auson, pro Vl Vol siue Vl, similiter: pro Geter Getul: pro Mes Mesa: & alius additur à Beroso scilicet Alam. Adiungitur etiam ab eo posteritas Mese filii Aramei: quem dicit genuisse quinq; duces uidelicet Getum, Dacum, Bannonem, Brigum, & Thinum.

Iaphet a' patre suo Noe benedictionem accepit,ut Gen.9. dicitur.Dilatet Deus Iaphet,& habitet in tabernaculis Sē Quod exponens Hiero. in lib. Hebraicarum quæstionum dicit. De Sem Hebræi de Iaphet populus gentium nascitur. Quia igitur lata est multitudo credentium à latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomen accepit. Quod autem ait,& habitet in tabernaculis Sem,de nobis prophetatur,qui in erudictione & sciētia scripturarū eiecto Isaele uersamur. Hæc ille. Duces ex Iaphet describuntur à Moyse.14. hoc est septem eius filii & nepotes etiam septem ex quibus dilatatus est in Asia in tabernaculis Sem, & in Europa in locis propriis. Vnde dicit Hierony.ibidem.De Iaphet filio Noe nati sunt septem filii qui possederunt terram in Asia ab Amono & Tauro Syriæ Celes & Ciliciæ montibus usq; ae fluuium Tanai. Iñ Europa uero usq; ad Gadira nomina locis & gētibus relinquentes, è quibus postea immutata sunt plurima,cætera permanent,ut fuerūt.Filii ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Mosoch, & Thiras. Sunt autem Gomer Galatæ: Magog Scythæ, Madai Medi, Iauan Iones qui & Græci, unde & mare Ionicū, Tubal Iberi qui & Hispani, à quibus Celtiberi, Mosoch Cappadoces, unde & urbs hodie apud eos Mazeta dicitur. Porrò.70. interpretes Captorim Cappadoces arbitrātur,Thyras Thraces: quorū non satis immutatū est uocabulum. Hæ itaq; gentes de stirpe Iaphet ad aquilonis partem habitant. Hæc Hieronymns. Septem etiā ponuntur nepotes Iaphet, uidelicet tres filii Gomer.s.Ascanez,Riphat, Togorma, & quatuor filii Iauan scilz Helisa,Tharsis,Kithin & dodonim. Hieronymus autē ibidem dicit. Ascanez Græci Rheginos uocant, Riphat Paphlagonas: Togorma Phrygas,Helisa de Iauan, hoc est de Ionibus, idest Græcis nascuntur Helisei qui uocātur Aeolides, Vnde & quinta lingua Græcie Aeolis appellat̄. Tharsis Iosephus Cilitas arbitrat̄, unde & metropolis eorū ciuitas Tharsis appellat̄ Paulo apostu.gloriosa.Cethim Cithii, à quibus hodie quoq; urbs Cypri Titium nominat̄.Dodanim Rodii. Ita enim.70.interpretes trāstulerunt. Ab his diuisæ sunt insule nationum in terris suis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sinnii Capitonis & Græcū Flegonta, cæterosq; eruditissimos uiros, & uidebimus penè oēs insulas & totius orbis littora, terrasq; mari uicinas Græcis accolis occupatas: qui, ut supra diximus, ab Amono & Tauro mōtibus omnia maritima loca usq; ad Oceanū possedere Britani

eum. Hæc Hycto. Ex his tollitur ad miratio eorũ, qui nesciunt à quo filio Noe descẽderunt homines remotissimi ab habitationib. nostris: qui tempestate nostra in insulis nobis oppositis reperti sunt à Rege Hispaniæ & à Rege Portugalliæ. Qui utiq; progeniti sunt à descendentibus ex Iaphet, à quibus, ut dicit Moyses, diuisæ sunt insulæ gentium:uel etiam ab aliis in eas partes nauigantibus. Illi ergo sunt nobis Antipodes habitantes inHemisphærio opposito habitationi nostræ ut patet experiẽtia eorum, qui illuc missi sunt à pdictis regibus: quorum nõnulli incolumes reuersi, id testificati sunt & uerbis & scriptis,ita ut sit mõ notissimũ hoc apud omnes atq; certissimũ:quod erat dubiũ tempore Augustini, qui negauit Antipodes, ut patet in 16.de ci.Dei.c.9. & similiter Lactantius Firmianus,putabantq; hoc tanq̃ fabulosum ab antiquis authoribus descriptũ, quod tñ uerũ est & nõ fictum, ut iã diximus experiẽtia cõprobatum esse. Hic Iaphet, ex quo isti descenderunt, uocatus est Atlas Maurus à Diodoro Siculo in.4. lib.eo q̃ in Mauritania obierit. Berosus aũt uocat eũ Iapetum: cuius ponit octo filios,quorũ unus intermittitur à Moyse.s. Samotes,qui & Dis,quia nõ habuit linguã distinctã. Hæc nomnia,ut superius patet, p Moyse describuntur lingua hebraica, & à Beroso more Chaldæo, uel ab eius interprete secũdũ linguã Latinã,& ideo in aliq̃bus literis differunt. Pro Gomer à Beroso ponit̃ Comerus Gallus, pro Magog Magogus. Hic primus Celesiriã coluit,ubi à suo nomine urbẽ uocauit Magogibi,idest patria Magog,de qua Plinius in.5. natu. hist. ca.24. inquit Celesiria habet Bambicẽ quæ alio nomine Hirapolis dicitur, sed à Syris Magogibi prodigiosa. Ad hanc urbẽ loquitur Ezech. propheta ca. 38 & 39. Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Mosoch & Tubal. Pro Madai à Beroso ponitur Medus, pro Iauon Ion, pro Tubal Iubal, uel similiter Tubal, pro Mosoch Moschus Tyras non mutant̃, pro Ascbanezfilio Gomer ponit̃ Ascanius, pro Riphat Ripheus, pro Togorma Taguforma, Helisa filius Iauan eodẽ nomine scribitur Helisa filius Ion,pro Tharsis, Tharsus pro Dodonim Dodoneus, pro Cethim Kitim, qui & Italus cognomento Atalus siue Atlas. Ab isto Kitin Atlante affirmat Berosu Italiam dictam esse Kitim. Et idcirco dicendum est, q̃ utrio scriptorũ Gene. 10. scribitur Cethim cũ iuxta linguam hebraicam ibi scriptũ sit Kithim, à quo dicta est Italia,quia Kitim est Atlas Italus socer Choriti & pater Electræ, & fuit nepos Iapbet, qui dictus est primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Hesperi regis Hispaniæ, quam teste Igino & Beroso ab Hispania pepulit in Italiam, & non fuit Atlas

Græcus Atlas ergò Italus Kitin, ut ait Fabius Pictor, in Auentino colle consedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulũ condidit: & Hespero fratre rebus humanis exempto ipse Italus accepto imperio prouinciæ eam Italiam dixit. Differunt autem Cethim & Kitim. Nã Cethim est urbs Macedoniæ adhuc dicta terra Cethim; de qua, 1. Macha. 1. dicitur. Alexandre Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia egressus de terra Cethim, procussit Darium regẽ Persarum & Medorum. Kithim autem, ut dictum est, Italia est à Kitim Italo dicta. De ipsa Italia prius dicta Kitim scribitur Numeri. 14. & Hesa. 23. & ultima. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendosi impressi habent Cethim pro Kithim. In his locis. 70. interpretes Kithim interpretantur Italiam. Hieronymus uero quandoq; interpretatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in sua lingua relinquit: ut est illud Hiere. 2. Transite ad insulas Kithim, & uidete si mutauit gens deos suos: Populus uero meus mutauit gloriam suam in idolum. Vbi. 70. interpretes ita transtulerunt: Ite ad insulam Italiam; quia gens non motauit deos suos. Appellat autem Hiremias Italiam insulam, quia, ut uidemus, & T. Liuius in. 5. ab urbe condita dicit Italia instar insulæ cingitur supero & infero mari. Non mutauit autẽ deos suos. s. in Ethruria tantum: quia teste Mirsilo & Dinnysio Halicarnaseo, soli Etbrusci non mutauerunt deos suos uetustissimos. Subiungit etiam Berosus posteritatem Samotis: quã omitti Moyses, & dicit. Samotes cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarron: cuius filius Namnes: cuius filius Driiudes: cuius filius Bardus: cuius filius Longo: cuius filius Bardus iunior: cuius filius Celtes.

De progenitis ex Cham. *Cap. 5.*

CHam iunior filius Noe, quia à Beroso dicitur Chem cognomento Camefes fuit pessimus homo: qui & partem suum derisit, ut patet Gene. 9. ubi dicitur. Cœpitq; Noe uir agricola exercere terram, & plãtauit uineam: bibensq; uinum inebriatus est, & nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum uidisset Cham pater Chanaam, uerẽda scilicet patris sui esse nudata: nuntiauit duobus fratribus suis fora. Propterea recepit maledictionem à patre. Berosus etiam in tertio libro antiquitatum ipsum Chem uitiosum ostendit dicẽs. Primus omnium Noa inuenit uites atq; plantauit, & uinum conficere docuit, cuius uini inexpertus ex uapore ebrius effectus, minus pudice in terrã cedit. Erat autem illi filius ex tribus primus adolescentior Chem, qui semper magicæ ac ue

neficæ studens Zoroastris nomen cõsecutus est. Is patrem Noã odio habebat;quia alios ultimo genitos ardentius amabat: se uero despici uidebat. Potissime uero idem infesus erat patri ob uitia. Et infra eius uitam uitiosam ita describit. At uero Chem cum publice corrumperet mortale genus asserens & re ipsa exequens congrediẽdum esse, ut ante inundationem cum matribus, sororibus, filiabus, masculis, brutis,& quo uis alio genere, ob hoc eiectus à Iano piissimo & castimonia atque pudicitia refertissimo, sortitus est cognomentum Chem esenua, id est Chem infamis & impudicus, incubus propagator. Est enim Esen apud Scythas Arameos infamis & impudicus, enua uero tum impudicus, tum propagator. Eum inter homines huius dogmatis secuti fuerunt Aegyptii, qui sibi illum suum Saturnum inter deos adolescentiorum fecerunt,& ciuitatem illi posuerunt dictam Chemmin, à qua ad hãc ætatem omnes ciues illius appellamus Chemmenitas. Verum posteri hoc uitiosum dogma neglexerũt retento quod fuit primi moris, ut inter fratres & sorores coniugiũ iniri posset. Hęc Berosus. Ex dictis patet Chem dictum esse Camesem, Zoroastrem, & Saturnum. Moyses autem Gene. 10. ponit ex ipso Cam progenitos unum & triginta duces linguarum, Berosus uero plures describit ratione, iam dicta. Ponit ergo Moyses quatuor alios Cam dicens. Filii Cam Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A Beroso uero ponuntur quinq; mutatione facta in nomine, uel in aliqua literarum nominis. Nam pro Cus à Beroso ponitur Cur: pro Mezrim Osiris: pro Phut Pheron qui & Pheriton: pro Canaam Cana cognomine Fenix: & subiungitur à Beroso Ochus: qui à Moyse intermittitur. Describuntur inde à Moyse filii Chus, Saba, Euila, & Sabata, & Regma, & Sabataca, & Nemroth: qui postea ædificauit turrim Babel. A Beroso uero pro Saba ponitur Arabs, alii uero sic ab eo nominantur. Saubecres, Saba Thurifer, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beli prisci. A Moyse duo filii Regma ponuntur scilicet Saba & Dadan, quorum non meminit Berosus. De filiis Mezraim à Moyse dicitur. At uero Mezraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim,& Neptuin, & Phetrusim, & Celluim. A Beroso uero dicuntur filii Osiridis: à quo pro Ludim ponitur Lidus priscus, pro Anamin Anameõ siue Meon: pro Laabim Libyus cognomine Hercoles, pro Neptuin Neptũnus, pater Lestrigonis, pro Phetrusim Petreus à quo Palæstini, pro Celluim Casseus à quo Syri, & Cappadoces. Quibus additur unus à Beroso scilicet Orus. Posteritas Cane siue Phœnicis in paucis à Beroso describitur. Nam à Cana Phœnice ab eo ponitur Sydon, Arcadius,

Aemathius, & Synius Moyses uero plures enumerat, quia illi imple uerunt Phœnicæ partem: quam occupaturi erant Hebræi: quam ipsi uocant terram Chanaam. Dicit enim Moyses. Chanaam autem genuit Sydonem primogenitum suum, Etheum, Iebuseum, Amorreum, Gerseum, Eueum, Aracheum, Cyneum, Aradium, Samaritem & Amatheum, & per hoc disseminati sunt populi Cananæorum. Amatheus est Aemathius apud Berosum: Aradius est Arcadius, & Cyneus est Sinius. A Moyse intermittuntur filii Phur, idest Phaetontis, quos ponit Berosus dicens. Pheriton siue Phaeton, a quo Lygur, a quo Cydmus, a quo Eridanus, a quo Ventus, a quo Venetus, a quo Thila. Describit etiam Berosus. 57. duces ex Hercules Libyo: qui ortus est ex Osiride, & inter hos duces ponitur Atho genitus ex Hercule & ex Omphale, cuius filius ponitur Tussus siue Tuscus, a quo Altheus, a quo Blason, a quo Dardanus, Ericthonius, Tros, Ilus, Laumedon, Priamus. Inter filios autem Cur fuerunt duo scilicet Saba Thurifer, & Sabatius Saga, quorum posteritates ponit Berosus dicens. Saba Thurifer posteros sex dedit, qui sunt Gogus pater Gangis, & Indi, Triton, a quo Amon, a quo Dionysius Libycus, & Hiarba. a quo Deabus cognomine Geta, a quo Lomnimi, qui & Geryones De posteritate uero Sabatii Sage dicit. Sabatios Saga genuit hos Curetes, qui sunt Sabus pater Sabelli, Curitus, Curitis pater Antini, Antinus, a quo Aruntius, a quo Ferentius.

Secunda ætas a diluuio ad Abraham. Cap.6.

NOe igitur genus Sem primogenitum sui. De Sem quoq;, ut dicitur Gene. 10. nati sunt patres omnium filiorum Heber, à quo dicti sunt Hebræi, ut etiam Hieronymus affirmat. Quoniam ergo de Sem nati sunt Hebrei per ipsum Heber, ideo ex hac generatione Sem, sumitur annorum numerus à diluuio usq; ad Abraham. Dicit enim Philo in breuiario temporum.
292 A diluuio ad Abraham fluxerunt anni duo & nonaginta supra ducentos hoc autem ostenditur ex Moyse Gene. 11. ubi dicitur. Hæ sunt generatione Sem. Erat Sem centum annorum, quando genuit Arphaxat biennio post diluuium &c. Et sic ibi texitur ordo nomen generationum in annis eorum uidelicet.

1 Natus est ex Sem Ahpaxat post diluuium anno secundo. 2
2 Arphaxat. cum genuit Sale, erat annorum. 35. 35
3 Sale, cum genuit Hebet, erat annorum triginta. 30

4 Heber, cum genuit Phalech, erat annorum. 34. 34
5 Phalech, cum genuit Rehu, erat annorum. 30. 30
6 Rehu, cum genuit Saruch, erat annorum. 32. 32
Vitio scriptorum in latinis bibliis impressis male scribitur eum fuisse. 35. annorum frustra superadditis annis tribus.
7 Saruch, cum genuit Nachor, erat annorum. 30. 30
8 Nachor, cum genuit Thare, erat annorum. 29. 29
9 Thare, cum genuit Araham, erat annorum. 70. 70
Colliguntur ergo à diluuio ab Abrahaam anni. 292. 292
Tempore igitur Abrahæ uiuebat adhuc Noe, quia ut dicitur Gen. ca.
350 9. Vixit Noe post diluuium trecentis quinquaginta annis. Ex quo pa
58 tet quod quãdo Noe obiit, Abraham erat annorum quinquaginta & octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuitatem Abrahæ, consurget numerus annorũ. 350. quos uixit Noe post diluuium. Multo Magis tempore Abrahæ uiuebat Sem, qui dictus est Melchisedech, ut supra dictum est: cum dicatur Gen: 11. Vixit Sẽ
500 postquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & superuixit Sem ip-
35 si Abrahæ annos trigintaquinq;. A natiuitate enim Sem usq; ad ortũ
390 Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem ipse esset tem-
98 pore diluuii annorum nonaginta & octo. Nam biennio post diluuium
100 erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & à diluuio ad natiui-
292 tatem Abrahæ fuerunt anni ducentinonagintaduo. Abraham autem
175 uixit annos centum septuagintaquinq;: qui iuncti prædictis annis
390 trecentis nonaginta fiunt quingentisexagintaquinq;: & tot anno-
565 rum erat Sem, quando mortuus est Abraham. Cumq; Sem uixisset
600 annos sexcentos, patet eum superuixisse Abrahæ annis trigintaquin
35 que, ut etiam computat Hieronymus in epistola ad Euagrium.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moysi. cap. 7.

ABraham pater multarum gentium filius Thare de stirpe Sem fuit natione Chaldæus natus in ciuitate Hur Chaldæorum. Nam prouincia Semnaar Chaldæa est pars prouinciæ Babylonis: quam Græci & Latini uocant Mesopotamiam: Hebræi uero Aram fluuiorũ, quia iacet media inter Tygrim
229 & Eufratem. In ea regione natus est Abraham ducentesimononagesimo secundo anno post diluuium, ut superius dictũ est: anno uz. 43. Nini regis Assyriorum ferè desinẽte. Ortus est autem in ciuitate Hur Choa. i. Chaldæa. quã enim Latini & Græci dicũt Hur Chaldæorum

eandem Aramei Hur Gua nominant: & Hebræi Hus Casdi. Vnde Ptolemæus in Geographia uocat eam Hur Coa. & moyses Hur Chaldæorum dicens Gen. 11. Thare genuit Abraham & Aram. Mortuu sq; est Aramante Thare patrẽ suum in terra natiuitatis suæ iu Hur Chaldæorum. Tulit itaq; Thare Abraham filium suum & Loth & Sarai, & eduxit eos de Hur Chaldæorum, idest de terra natiuitatis eius. Qui autem dicunt Hur ibi accipi pro igne, & sine certo authore & ratione affirmant Abraham fuisse proiectum in ignem: hi profecto scripturæ sacræ non conueniunt, quia uocat Hur terram natiuitatis eius: & ideo eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipsius Abrææ uita late describitur à Moyse: cui quosdam ex Etnicis historicos attestari Iosephus his uerbis ait in primo antiquitatum libro cap. 15. Meminit patris nostri Abraham Berosus non quidem nominans eum, sed ita dicens. Post diluuium decima generatione apud Chaldæos fuit quidam uir iustus magnus, in cœlestibus rebus expertus. Echatheus autẽ ultra memoriam eius plus aliquid fecit. Librum enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus uero Damascenus in .4. histo. sic ait. Abrahã regnauit in Damasco uenieus aduena cum exercitu de terra quæ super Babylonem dicitur Chaldæorum. Igitur post non multum tempus exurgens etiã de hac regione cum populo suo terram quæ tunc Chananæa, nunc uero Iudæa dicitur, habitauit. Abraham nunc usq; in Damascena ciuitate nomen habetur in gloria: & uicus ostenditur qui ab eo habitatio dicitur Abrahã. Fame uero posteris temporibus apprehẽdente Chanenæam: Abraham ad Aegyptios proficiscitur. Eratq; ibi in admiratione cũctorũ tãqua uir sapiẽs atq; paratus non solum ad intelligendũ, sed ad satisfaciẽdum, & loquendum quæcũq; docere niteretur. Arithmeticã eis quoq; cõtulit: & quę de Astrologia sunt ipse quoq; contradidit. Nam ante aduẽtum Abraham in Aegyptum hæc Aegyprii penitus ignorabant. A Chaldæis enim hæc plantata noscuntur in Aegypto: Vnde etiam peruenisse noscuntur ad Græcos. Hæ Iosephus. Eusebius quoq; in lib. 9. ca. 4. de præparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander autẽ historicus, qui multarũ rerum peritiam habuit, in uolumine de Iudaica historia Eupolemon ait hæc de Iudæis scripsisse. Ciuitas, inquit Babylon ab iis condita primum fuerat, qui à diluuio euaserunt, quos omnes gigantes fuisse constat sparsosque uniuersam terram postquam turris, quam ædificabant, diuinitus concussa decidit. Decima uero generatione in Camirine Babyloniæ urbe, quam alii Hurien dicunt (quod nomen latine Chaldæopolim significat) natus

est Abraham: qui sapientia omnibus excelluit: à quo Astrologia fuit apud Chaldæos inuenta. Is iustitia pietateq; sua sic Deo gratus fuit, ut diuino precepto in Phœnicē uenerit, ibiq; habitauerit: & rationē Solaris motus atq; Lunaris aliaq; Astrologia Phœnices docuerit. Vnde Phœnicum Regi gratissimus fuit, Et post pauca subiūgit. Annonę autem caritate oppressus in Aegyptum migrauit:&habitauit in Heliopoli cum sacerdotibus,à quo Astrologiā ipsi sacerdotes didicerant. qui tñ non inuenisse, sed ab Enoch per successionē sibi trāditā fatebatur.Et subiungēs ait. Græci aūt Atlantē aiunt Astrologiā inuenisse. Sed Atlantem & Enoch eundem asserit fuisse. Porrò Enoch, inquit, genuit Mathusalem qui ab angelis Dei multa cognouit, & cæteros docuit. Arthapanus uero historicus Hermuit Iudęos dicit appellatos fuisse,& Hebræos ab Abraamo dictos:quē ait ad Pharetatem Aegyptiorū regē migrasse: & Astrologiā illi tradidisse:ac post uiginti annos in loca Syriæ rursus rediisse.Melo autem in libris, quos aduersus Iudæos conscripsit, asserit Abraham sapiētissimum fuisse,duasq; uxores duxisse.alteram Aegyptiam ancillam, alteram indigenā coniugem.Hæc ex Eusebio.Ab ipso autē Abraham usq; ad legem datam Mosi fuerunt anni quingentiquinq;. Dicit enim Philo in Breuiario temporum. Ab Abraham ad Moysen fluxerunt anni quinq; & uiginti & quadringenti A Moyse ad exitū de Aegypto & inchoatum templū ligneum anni octoginta. ex quibus resultant anni quingenquinq;. Hic autem numerus annorum ex diuinis scripturis ita cōprobatur. 565 425 80 505

Abraham,cum genuit Isaac,erat annorū centum ex Gen. 21. 100

Isaac,cum genuit Esau & Iacob, annorum sexaginta Gen. 25. 60

Iacob, cum gennit Ioseph, annorum nonaginta & unius ex Eusebio & ex Gen. 73. 41. & 47. 91

Ioseph autem uixit annos centum & decem ex Gen. 50. 110

Et secuta est inde seruitus in Aegypto annis sexagintaquatuor. 64

Deinde natus est Moyses,qui stetitit coram Pharaone,& eduxit populum de Aegypto atq; accepit à Deo legem cum esset annorum octoginta, ut patet Exodi. 7. 80

Ex his consurgunt anni simul quingentiquinq;. 505.

Qui cōputantur ab Abraham ad legem datā Moysi. A quibus si subtrahas ætatis Abrahæ annos septuagintaquinq; , qñ ipse accepit repromissionē à Deo:& egressus est de terra sua:accepit peregrinari, cū dicatur Gen. 12. Septuagintaquinq; annorum erat Abrahā cum egrederetur de Aram:utiq; consequēs erit, ut anno trigesimo & quadringentesimo post repromissionem data sit lex Mosaica.Et hoc est,quod

Apostolus ad Gal.3. dicit. Abrahæ dictæ sunt repromissiones & semi
ni eius, qui est Christus. Quæ uero post quadringẽtos & triginta ãnos
facta est lex. non irritat & euacuat repromissionẽ & c. Eundẽ annorũ
numerũ Moyses exponit Exo.12 dicẽs. Habitatio filio. Israel, qua ha
bitauerũt in Aegypto: subaudi ab eo tẽpore, quo Abrahã primo des
cẽdit in Aegyptũ cũ esset annorũ.75. fuit annorũ quadringentorũtri
ginta. Sed à tẽpore, quo Iacob cũ familia sua ingressus est Aegyptum
cũ tunc esset annorũ centũ triginta, ut scribit Gen. 47. & tũc Ioseph
91 esset annorũ trigintanouẽ, quoniã anno patris nonagesimoprimo ge
nitus fuerat. cõsequẽs est q̃ filii Israel habitauerint in Aegypto ãnis
215 ducẽtis quindecim iuxta p̃dictam annorũ cõputationẽ. Sed Aposto
lus & Moyses non de hac, sed de prima locuti sunt. De Moyse aliqua
scribit Strabo lib. 16. in dimidio eiusdem libri. Ibi ea legere poteris.

Quarta ætas à tabenaculo & lege data ad inchoatũ tẽplũ Salomonis. Cap.8

NVmerus annorum à lege data Moysi qñ factum est taberna-
culum fœderis: ad inchoatum Salomonis templum descri-
bitur à Philone in breuiario temporum, ubi dicitur. Ab
exitu Agypto & inchoato templo ligneo ad inchoatum lapideum
anno quarto regni Salomonis: & executioni mandatum decretum
480 Dauid de successoribus regni anni colliguntur octoginta & quadrin
genti. hæc ille. Idẽ numerus annorum describitur. 3. Reg. 6. ubi dici-
tur. Factum est ergo quadriugentesimo & octogesimo anno egressio-
nis filiorum Israel de terra Aegypti in anno quarto rengi Salomonis
super Israel ædificare cœpit domum domino. Hæc annorũ summa di-
geritur ab ipso Moyse usq; ad Salomonem non per capita originum:
sed p ipsos duces Hebræorũ. quorum primus fuit Moyses, qui octoge
simo anno ætatis suæ eduxit populum de Aegypto, ut dicitur Exo. ca.
7. & 47. annis præfuit in deserto, ut patet Deuter. 29. Vixit autẽ Moy
ses annis centumuiginti, ut scribitur in calce Deuteronomii. Digerũ
tur ergo dicti anni. 480 per duces hoc modo secundũ Hebræos.

Moyses præfuit annis quadraginta Deut. 29.	40
Iosue annis decem & septem ex conuenienti computatione.	17
Othoniel annis quadraginta Iudicum. 3.	40
Aioth annis octoginta Iudicum. 3.	80
Delbora & Barach annis quadraginta Iudicum. 5.	40
Gedeon annis quadraginta Iudicum. 8.	40
Abimelech filius eius annis tribus Iudicum. 9.	3
Thola annis uigintitribus Iudicum. 10	23

Iahir annis vigintiduobus Iudicum 10. 22
Iepte annis ſex Iudicum 12. 6
Abeſſam annis ſeptem Iudicum. 12. 7
Ahialon annis decem Iudicum. 12. 10
Abdon annis octo Iudicum. 12. 8
Sampſon annis viginti Iudicum. 16. 20
Hely annis quadriginta. 1. Reg. 4. 40
Samuel & Saul annis quadraginta Actuum. 13. 40
Dauid Rex quadraginta. 3. Reg. 2. 40
Salamon rex inchoauit templũ anno. 4. regni ſui. 3. Reg. 6. 4
Ex omnib. his cõſurgit numerus ãnorũ q̃dringẽtorũ octoginta. 480

Regnauit autẽ Salomon annis .40. ut patet. 3. Reg. 11. & regni eius quartus annus fuit quadringẽteſimus octogeſimus ab egreſſu filiorũ Iſrael de Aegypto, vt iã ſupputauimus iuxta hebraicã veritatẽ. In codicibus inſup latinis ſecundũ Hebræos in libro Iudiciũ. 12. ca. ponit̃ inter Abeſſan & Abdon intermedius iudex. ſ. Ahialon, q in gręcis voluminibus intermittit̃. Hinc eſt q Euſebius, quia ſecutus eſt codices græcos iuxta 70. interpretes, q non ponunt ipſam Abialon, p̃termiſſo codẽ coactus fuit addere annos decẽ ipſi Ioſue dicẽs eũ præfuiſſe annis. 27. Si uero interponat̃ prędictus Ahialon, ſicut uere interponẽdus eſt, qm ipſe iudicauit Iſrael decẽ annis, vt patet Iudicium. 12. remouendi quidem ſunt decem anni à Ioſue ex. 27. quos ei attribuit Euſębius: & remanent ei anni decem & ſeptem, vt nos annotanimus. Non enim ponunt̃ in ſcriptura ſacra anni determinati, qbus idẽ Ioſue præfuit hebręis: ſed ex cõuenienti cõputatione tot anni prędicti cõprobant̃ ei. Anni ſeruitutũ hebręorum cõputatis cũ annis ſequentiũ Iudicũ vt aſſerunt hebræi. Quod ẽt cõfirmat Euſebius lib. de tpibus: & Nicolaus de Lyra in librũ iudicũ ca. 3. & ibidẽ ẽt Hugo Carrẽſis. Seruitus rñ ante. Iepte annorũ. 18. includitur in p̃cededtibus.

Quinta ætas à Salomonis templo inchoato ad eius deſolatonem. *Cap. 9.*

A Salomonis tẽplo inchoato uſq; ad eius deſolationẽ fluxe-
runt anni quadringenti quadraginta, ut cõputat Philo in 440
Breuiario temporum dicens. A quarto anno Salomonis
vſq; ad finẽ poſteritatis eius & primũ ſucceſſorem Ahiaſa 248
rim cognomine Ioas ſupputantur anni octo & triginta ſupra centum
A Ioas vero vſq; ad ſpontaneam trãſmigrationem Ioakin anni ſunt
ducentinonaginta & unus cõnumeratis decẽ annis, quibus regnauit 291
Amon captiuo patre Her, qui & Manaſſes. Porrò à tranſmigratione

11 ad desolationem anni sunt undecim. Hæc ille. Si ergo simul prædicti
440. anni colligantur, resultant anni quadringentiquadraginta. Hic autem annorum numerus comprobatur per tempora regum Iuda, quibusregnauerunt ex 3.& 4.libro Regum &.2.Paral. hoc modo.

1 Dauid Rex postq̃ regn. annis 40. & inde q̃atuor annis filius eius vz.
2 Salomon a.4. anno deinceps regnauit annis trigintasex. 36
3 Roboam annis decem & septem.3. Reg.14. 17
4 Abias annis tribus 4 Reg.15. 3
5 Asa annis quadragiuta & uno.3.Reg. 15. 41
6 Io saphat annis uigintiquinq;.3.Reg.22. 25
7 Ioram annis octo 4.Reg.8. 8
8 Ochozias anno uno.2.Paral.22.& 4.Reg.8. 1
9 Athalia annis septem.4.Reg.11. 7
10 Ioas annis quadraginta.4.Reg.12. 40
11 Amasias annis uigintinouem.4.Reg.14. 29
12 Azarias,qui & Ozias annis quinquagintaduobus.4.Reg. 15. 52
13 Ioathan annis sexdecim 4.Reg.15. 16
14 Achaz annis sexdecim.4.Reg.16. 16
15 Ezechias annis uigintinouem.4.Reg.18. 29
16 Manasses annis quinquagintaquinq;.4. Reg. 21. 55
17 Amon cōnumeratis annis.10.absente patre an.12.4.Reg.21. 12
18 Iosias annis triginta & uno.4.Reg. 22. 22
19 Ioachaz mensibus tribus.4 Reg.23.
20 Ioachim prius dictus Heliachim annis undecim. 4. Reg. 23. 11
21 Ioachim,qui & Helih, Neri, uel Ieconias mēsibus.3. & quarto mense ultro in Babyloniam transmigrauit anno.8. Nabuchodonosor, ut patet.4.Reg.24 pro quo:
22 Sedechias regnauit annis undecim.4.Reg.24. 11

Et tunc facta est desolatio templi anno.19. regni Nabuchodonosor, ut scribitur Hiere.52. &.4 Reg.25.

Ex quibus omnibus colligūtur anni quadringentiquadraginta. 440

Annos autem illos decem, quos. 70. interpretes & Philo annumerant ipsi Amon absente patre: Nicolaus de Lyra adiungit ipsi Asa:ex eo q̃. 2.Paral.16 dicitur. Anno.36.regni Asa ascēdit Baasa rex Israel in Iudam: quod uerum esse non posset, nisi eidem Asa prædicti decem anni adderentur. Sed mendosus est textus.2. Para. 16. quoniam ubi scribitur anno. 36. scribi debet anno 26. Quod probatur ex hoc q̃. 3. Reg.15. dicitur. Anno 3. Asa regis Iuda regnauit Baasa filius Ahie super omnē Israel in Tersa uiginti quatuor annis. Si ergo Baasa regnauit

sa regnauit.24.annis, & incepit regnare anno.3.regis Asa,hoc est cō pleto secundo anno & inchoato tertio, non potuit peruenire ad annum.36.regni Asa:sed ad.26. quo etiam anno obiit, ut dicetur.3. Reg.16.ubi sic scribitur. Anno.26.Asa regis Iuda regnauit Hela filius Baasa.Insuper ibidem scribitur.Anno trigesimoprimo Asa regis Iuda regnauit Amri super Israel.12. annis.Ergo anno.36.regni Asa regnabat Amri rex Israel,& decem annis antea obierat Baasa,& ideo textus.2. Paral.16. mendosus comprobatur. Potius ergo adhærendum est sententiæ septuaginta interpretum & Philonis : quam etiam sequitur Eusebius:& nos eandem sententiam imitamur. Ex prædictis regibus descendētibus ex Dauid natus est postea Christus,qui factus est ex semine Dauid secundū carnē, ut dicitur Roma. 1.cap. quia idē Christus descendit secundū carnē ab ipso Dauid nō quidē per lineā Salamonis:ut multi falsò putauerunt: quoniam eiusdem Salamonis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, ut patet.2.Paral.22.& hoc fuit propter peccata eius. Vnde dicit beata Birgitta de Suetia libro.3.cap.19.suarum reuelationum. Salomon cui tam mirifica data & promissa sunt:excessit à bonitate: & non est completa in eo promissio propter ingratitudinem eius. Hæc illa.Sed ipse Christus processit ex Dauid per lineam Nathan filii sui naturalis germani Salomonis. Nam ut dicitur.1. Paral.3. Dauid ex Bersabee quatuor filios habuit, scilicet Symma, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam deficiente linea Salomonis interfecto Ochozia & cæsa Athalia successit in regnum Ioas, ut patet.4 Reg.11.Qui descēdit ex linea Nathan. In hoc plures authores decepti sunt describentes non recte Christi genealogiam: quoniam ad eorum manus non peruenit Philonis breuiarium de temporibus: qui ad plenum prædicta in eodem libro declarat dicens. Siquidem orta lite inter filios Dauid,quos ex Bersabee genuerat, quis regno præcederet: Dauid edicto statuit à iunioribus inchoari:& ut alter alteri succederet ubi posteritas naturalis deficeret.Itaq; à Salomone minimo cœptum est: & à Nathan illi natu proximiore filio dicto Ahiasar & Mathat & posteri eius Ahiasarim atq; Mathatim,id est,ut omnes dicerentur & essent fratres principis & do nati tempore ad succedendum. Hinc usq; ad Iosaphat & Ochoziam posteritas Nathan semper dicta est Ahiasarim. Nam quos occidit Ioram posteros Nathan, quos pater in tribu Iuda præter decretum honorauerat filii Iosaphat, fratres Ioram dicti sunt. Similiter infantes eorum, quos Ioram liberos quidem,sed redditu uacuos in tribu Inda reliquerat; dicti sunt fratres & filii Ochoziæ: cum tamen Ocho-

zias unicus ſolus ex Iorã & Salomone ſuperſtes eſſet. Quo perempto omnem ſtirpem regiã Ahiaſarim Athalia conata eſt delere: niſi prouidentia Ioſabet ſororis Ochoziæ ſaluatus fuiſſet minimus ex Ahiaſarim infans Helih, & qui Heli achim. Nã ſynonyma ſunt Syris & Aegyptijs Helih, Heliachim, & Io achim. Cognominatus autem infans Helih, fuit Ioas primus ex domo Dauid & poſteritate Nathan: Pro quo Mizmor, id eſt pſalmus a dextro & læuo choro decantatus fuit: qui a 70. ſenioribus ſeptuageſimusquartus poſitus eſt; & ſub Ioiada inſtitutus ne diſperderet Deus funditus domũ Dauid: ubi finierat proles Salomonis. Ab iſto Ioas atq; deinceps in rememorationem, reges ſemper binomii & trinomii fuerunt. Nã iſte primus dictus eſt Helih, Ioas, Symeon. Item Her, Manaſſes & Ezechias, Ieſus & eiuſcemodi. Huc uſq; Philo Hebræus. Hæc uerba Philonis conueniunt dictis diuinæ ſcripturæ in libris Regum & Paralipomenon: ut eleganter expoſuit Ioannes Annius in ſuis commentariis ſuper Philonem. Siquis ea uidere cupit, prædicta eius in Philonem commentaria legat.

Sexta ætas à templi deſolatione uſque ad Chriſtum. *Cap. 10.*

A Deſolatione templi uſque ad Chriſti conceptionẽ fuerunt
586 anni quingenti octogintaſex. Et facta additione nouẽ mẽ
ſium quibus in uentre matris uſq; ad natiuitatẽ eius man-
587 ſit, fuerunt anni quingenti octogintaſeptem: minus tribus menſibus. Ad hoc probandum diſtinguemus hæc intermedia tempora in quatuor partes imitantes Philonem hebræum. Et primo a templi deſolatione uſque ad liberationem a Babylonica ſeruitute in principio Monarchiæ Perſarum & Medorum regnante Cyro. Secundo a liberatione & eadem Monarchia uſq; ad principiũ Monarchiæ Græcorum regnante Alexandro magno. Tertio ab Alexandro magno uſque ad Iudam Machabæum: qui ab ipſo Philone dicitur Aſmonai, id eſt pugnax latine: & uulgo Palladinus ab armata Pallade: Græce uero Machabæus. Quarto a Iuda Machabæo uſque ad Chriſtum. Incipiamus ergo primo ab ipſa templi deſolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. *Cap. 11.*

TEmpus Babylonicæ captiuitatis a deſolatione templi uſq; ad populi liberationem, fuit annorum. 70. quod ſic oſtenditur ex Philone & ex diuinis eloquiis. Nam dicit Philo in breuiario temporum. Et a deſolatione ad carceres Ioa-

20 chin sunt anni uiginti, & ab eius transmigratione triginta & uno. Sex
annis sequentibus tunc editus est Mizmor octogesimusseptimus. In
7 fine autē septimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere in
honore habuit, eumq; populus Neri cognominauit, eo quòd lucer
na Dauid, quæ timebatur extincta illuxerit: & Mizmor octogesimus
octauus editus est ad gratiarum actionem atq; conseruationem gen
tis: & celerem missionem messiæ. Mox liberato Neri, datus est à Deo
filius Mesezebeel cognomento Salathiel, qui anno. 17. ante solutio-
nem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17. soluta, captiuita
te dux populi fuit, & ab eo ducatu dictus est Zorobabel anno à trans
migratione octogesimoptimo, & à desolatione septuagesimo. Hæc
Philo. Ex quo patet ꝙ à liberatione Neri a carceribus usq; ad solutā
43 captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres, qui adiuncti prædictis
70 uigintiseptem constituunt annos septuaginta. Ponderanda sunt au-
tem uerba Philonis, quoniam distinguit annos transmigrationis spō
taneæ à desolatione & captiuitate uiolēta totius regni: & de utriusq;
distinctione atq; gestis scribitur in fine quarti libri Regum, & in ulti
mo. 2. Paralip. De utraq; etiam est uaticinium Hieremiæ phrophetæ,
capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus est ipse propheta:
& solitudinem atq; desolationem uocat dicens. Reducam Chaldæos
in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam, &
incendent igni, & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo quod non
sit habitator. Qualiter autē hoc sit adimpletum scribitur in eodem li
bro Hieremiæ à capite. 36. usq; ad. 40. & in fine. 4. Regum & in cal
ce. 2. Paralip. eiusdem desolationis uaticinium, & quantum tempo-
ris duratura esset desolatio exprimitnt Hieremiæ. 25. capite hoc mo-
do. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo quòd non audistis uerba
mea, ecce ego mittam & assumam uniuersas cognationes Aquilo-
nis, & Nabuchodonosor Regem Babylonis seruum meum, & addu 101
cam eos super terram istam, & super habitatores eius, & super omnes
nationes, quæ in circuitu illius sunt, & interficiam eos. & ponam eos
in stuporem & in sibilum & in solitudines sempiternas. Et erit uni-
uersa terra eius in solitudinem & in stuporem, & seruient omnes gen
tes istæ regi Babylonis septuaginta annis. Cumq; impleti fuerint se
ptuaginta anni, uisitabo super Regem Babylonis, & super gentem il
lam dicit dominus, iniquitatem eorum: & super terram Chaldæo-
rum, & ponam illam in solitudines sempiternas. Ex quo sequitur
Philonem recte dixisse septuaginta annos desolationis & solitudinis
non transmigrationis, ut quidam incaute scribunt. Prius nanq; fue

rat transmigratio undecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octoginta & unum a transmigratione & 70 ab ipsa desolatione. Hos etiã annos desolationis & non transmigrationis uocat sapientissimus Daniel propheta 9. ca. dicens In anno primo Darii filii Asseueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldæorum anno uno regni eius: ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, ut complerẽtur desolationis Hierusalem. 70. anni Fuerunt ergo anni 70. a desolatione ad liberationem. Considerandum est etiam, ꝙ carceres Ioachin in iusti fuerunt, quia sub fide publica se se cum suis potestati magni Nabuchodonosor permisit: & post lapsum temporis annorum. f. triginta unius illum in uincla coniecit. Et idcirco illum tanquã iniuste ibi positũ filius eius cognomine Euilmerodach & nomine Amilinus eduxit, & honorauit, ut scribitur 4 Reg. 25. & Hieremiæ ultimo. Sicut autem Philo uocat Ioachin Neri, quod interpretatur lucens mihi, uel lucerna mea: similiter etiam Lucas euangelista 3. c. uocat eum Neri ex ipsius cognomine: & dicit eum patrem Salathielis, cui nomẽ proprium fuit Mesezebeel. Hinc fuit Barachias filius: qui a principatu cognominatus est Zorobabel, idest princeps captiuitatis Babel. Porrò Zorobabel genuit Rhesa cognomento Misciolam. Lucas etiã eum uocat Rhesa & 1. Para. 3. dicitur Misciollam. Breuibus autẽ uerbis ponitur genealogia hæc Neemiæ 3. ubi dicitur. Et iuxta eum edificauit Misciollam filius Barachiæ filiæ Mesezebeel.

De tempore a primo anno Cyri usque ad Magnum Alexandrum ex hebræis libris. Cap 12.

A Primo anno Monarchiæ Cyri & Darii quando facta est liberatio a captiuitate Babylonica: usque ad magnum Alexan-
191 drum digeruntur anni centumnonaginta & unus. Quod ostendit Philo per sacerdotes ex tribu Leui, & perduces ex domo Dauid dicens. Præfuerunt autem populo duces ex domo Dauid & sacerdotes ex Leui seorsum usque ad tempora Asmonai. Et prius describit ex ordine sacerdotes, deinde duces. De sacerdotibus ergo dicit. Et de his 70. seniores sic in scriptis reliquerũt. Iesus filius Iosedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Mesezebeelis filii Neri ipse est Ioachin anno primo Cyri uenit Hierosolymam: & secundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus Agai & Zacharia ob mortem Darii Histaspis impeditum est opus, nec adiri potuit Cyrus, qui bello Thamirico erat impeditus. Suc-

cessit interfecto Cyro, Assuerus Priscus Artaxerses: qui bellum para-
bat contra Artaxat factionis Thamaricæ fautorē: qui & ad defectio
nem compulerat Assyrios, Medosq; ac Persas: & Assuerus intra Ba-
byloniam sese continebat. Ad eum Iesus pontifex quia duces Syriæ
contra Hebræos scripserat: se contulit relicto pontificatu anno. 12.
Assueri, filio suo Ioachin qui & Helih. Ergo qa eo anno erat Assue-
rus occupatus bello, non est auditus Iesus. Victor cum sequente an-
no missum à se Holofernem à Iudeis truncatum audisset, edicto pu-
blico vetuit templum erigi. Successerunt duo filii eius, qui de impe-
rio contendentes Dario Longimano, qui uotum relaxandi edictum
patris emiserat, septimo mense uictoria cessit. Anno eius primo re-
uersus Iesus hortantibus iisdem prophetis, ædificare templum anni-
xus. est. Gessit ergo Iesus pontificatum primum usq; ad duodecimū
annum Assueri Prisci, anni sex & triginta, Ioachin filius in eius absen 36
tia annis octo. Is & Iudith gesta conscripsit: & anniuersariam libera- 8
tionis memoriam, quotannis agendam instituit. Idem Iesus reuer-
sus prosecutus est pontificatum annis viginti usque ad uigesimum 20
annum Longimani natus annos triginta & centum Et successit Ioa-
chin item secundo pontifex annis quadraginta & octo usq; ad duo- 48
decimū annum magni Artaxersis Assueri: qui gesta Hester scripsit: &
memoriā Phurim instituit hortāte illū per litteras Mardocheo, qui
decem & octo annis ætatem Isaac superauit. Tertius pontifex succes 21
sit Eliasib annis uno & uiginti usque ad trigesimumtertium annum
magni Artaxersis. Hic primus posuit Hierosolymis portam gregis. 24
Quartus pontifex Ioiada gessit pontificatum annis uigintiquatuor: 24
& totidem Ionathan usque ad finem Ochi Artaxersis. Vltimus sub Ar 10
sis fuit sextus pontifex Iaddus annis decem, Hęc ille. Ex horum pon-
tificum temporibus colliguntur anni centumnonaginta & unus. Hos 191
etiam sex pontifex Neemias enumerat. 12. ca. dicens. Iesus autem
genuit Ioachin, & Ioachin genuit Eliasib: & Eliasib genuit Ioiada:
& Ioiada genuit Ionathan, & Ionathan genuit Iedda. De bello aūt
Thamirico Philo sequitur ueram historiam Persarum & Metasthe-
nis Persæ chonographi: & asserit post mortem Darii interfectum
Cyrum & non ante, ut inconsulte describunt Herodotus & Eusebius.
Et hoc est, quod significat Esdras cap. 3. & 4. quod licet Darius &
Cyrus adepta Monarchia soluerint captiuitatem Babylonicam, quā
ibi inuenerunt: & dederint licentiam reædificandi templum, tamen
opus impeditum fuit à uicinis ducibus Cyri omnibus annis eiusdem
Cyri. Et post eum secutus Artaxerses publico edicto prohibuit hoc

addensque semper ciuitas illa rebellauerat cõtra reges: quia scilicet interfecerat fœmina Holofernem principem militiæ suæ existente pontifice Ioachin suffecto à patre Iesu, ut Philo scribit, & in libro Iudith commemoratur. Et non te perturbet quod Iste Assuerus uocetur Nabuchdonosor in libro Iudith: quia, ut ibi dicitur, & Philo scribit, Artaxat inuaserat Monarchiã tenebatq; Assyrios, Medos, & Persas: & hic Assuerus solam Babyloniã, ubi rex cõmuni apellatione dignitatis uocatur: Nabuchodonosor, sicut in Aegypto Pharao. Quod vero Philo scribit Mardochæum superasse Isaac annis decem & octo; significat eundem Mardochæum uixisse annis centum nonagintaocto: quia Isaac uixit annis centumoctoginta, ut scribitur Gen. 35. Deinde Philo describit duces ex domo Dauid: & incipit à Regibus domo Nathan descendentibus ante captiuitatem: & postea ponit duces inde sequentes. Subiungit igitur dicens. Principes uero ex domo Nathan primus Symeon qui & Ioas. Rursus Leui qui & Amasias. Item Iesus qui & Ezechias, Her quoq; qui & Manasses. Hi ante captiuitatem. Porrò in captiuitatis solutione Zorobabel primus
58 præfuit annis octo & quinquaginta. Rhesa Misciollam sex & sexagin
66 ta. Ioannaben Rhesa tribus & quinquaginta. Iudas primus cognomine
53 mine Hyrcanus quatuordecim. Hæc ille. Ex annis ergo horum du-
14 cum consurgunt similiter centum nonaginta & unus. 191

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. Cap. 13.

164 AB Alexandro magno usque ad Iudam Machabæum fluxerunt anni centum sexagintaquattuor. Quod etiam ostendit Philo prius per pontifices Leuitici generis: deinde per duces Dauidicos. Dicit ergo. Ab Alexandro uero ad Asmonaim pontifices usque ad Iudam.

Onyas Priscus annis uigintiseptem.	27
Simon Priscus uigintribus.	23
Eleazarus Antiochi Theos inimicus uiginti.	20
Manasses Seleuco Gallinico amicus uigintiseptem.	27
Simon iustus honoratus a magno Antiocho uigintiocto.	28
Onias huius filius a Seleuco spoliatus templo trigintanouem:	39
Hunc sequitur Iudas Asmonai. hæc Philo.	
Ex prædictis redduntur anni centum sexagintaquattuor.	164

Deinde Philo eosdem annos cõputat per duces ipsos, dũ subiungit. Duces uero ex domo Dauid fuere.

Iosephus primus annis septem. 7
Abner Semei undecim. 11
Helith Matathias duodecim. 12
Asar Maat nouem. 9
Magit Arraxat decem. 10
Agai Hellli octo. 8
Massor Naum septem. 7
Amos Scirach quatuordecim. 14
Matathias Siloa decem. 10
Iosephus iunior Arses honoratus à Ptolemæo sexaginta. 60
Ianneus secundus Hyrcanus præfuit annis sex & decem. 16
Hæc Philo. Ex his ducibus colligunt āni cētū sexagintaquatuor. 164
De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus post ipsam liberationem quo ad eorum nomina siue cognomina usque ad Iudam Machabęum conueniunt Lucas euangelista & Philo, & in multis etiam Iosephus.

De tempore a Iuda Machabæo usq; ad Christum. *Cap.14.*

A Iuda Machabæo usq; ad Chisti cōceptionem fluxerunt anni centum sexaginta & unus. Hoc autem probatur ex uerbis Philonis in breuiario temporum. In quo tempus a Iuda Machabæo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legitimum eius principatum; à quo usq; ad suam ætatem idem Philo describit dicens; Mox secuti Asmonai simul cum pontificatu etiam ducatum à domo Dauid subripuerunt. Vnde orta est inimicitia & simultas. Iudas Asmonai correptis armis contra Antiochum illustrem & filium eius Eupatorem atq; Demetrium præfuit annis quinq;. 5 161
Ionathas eius frater decem & nouem. 19
Simon ab Antiocho Sidete immunitate donatus pfuit annis octo. 8
Ioandes Hyrcanus Priscus ex Asmonaim annis uigintisex. 26
Aristobolus uno. 1
Ianneus Alexander uiginti septem. 27
Eius uxor Alexandra nouem. 9
Vltimus Hyrcanus trigintaquatuor. 34
Qui captus à Parthis relicta uxore ac filia eius fratre Aristobolo; Mox Herodes iubente senatu Romano: inuitis Hebræis regnum tyrannicum iniit sumpta sibi uxore filia Hyrcani capti à Parthis:&declarato filio eiusdē Hyrcani Aristobolo pontifice, ut Iudæorum animos ad se inclinaret, Sustulit autem ex filia Hyrcani 129

sibi uxore filios duos. Sed cum anno uigesimo sexto tyrãnici regni sui Herodes reuersum socerum Hircanum aduerteret more prisco regis salutari ab Hebræis, illum sibi socerum, socrumq́; atq; filiam sibi uxorem & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit. Bienniоq́; post Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno uero trigesimo principatus sui tyrannici Zanedrim ex domo Dauid deleuit, & Annaleum quendam atq; Zanedrim ex Proselitis suffecit, qui nimium in lege uidebantur eruditi. Tum & Salome sororem suam: & uirum eius de tribu Iuda, itemq́, proprium filium quem ex uxore eiusdem tribus susceperat, interfecit, quod diceretur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tandem Hebræi, ultro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum sese permansuros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrannico principatu
31 ãnis trigintauno, & legitimo sex. Et filius eius Archelaus annis nouẽ. Herodes autem tetrarcha annis uigintiquatuor, cuius uigesimo primo anno legatus à nostris Iudæis ab Alexãdria missus adolescẽs erã. Secutus est hunc Agrippa Priscus annis septem. Agrippa iunior annis septem & uiginti. Et Agrippinus, qui & Agrippa ultimus annis triginta usq; ad hunc ultimum annum ætatis meæ decrepitæ. Hic est finis breuiarii tẽporũ prædicti Philonis. Sũt ergo anni à Iuda Machabæo usq;
129 ad tyrannicum principatum Herodis centumuigintinouem, ut hic Philo enumerat. A quo discrepat Iosephus, qui affirmat annis duobus minus regnasse Asmonai idest annis. 127. ideo hic reiicitur Iosephus, & in multis aliis temporibus. Nam libri Machabeorum, qui olim absque temporibus scripti erant, & gesta & sub quibus regibus acta erant apud ueteres habebantur, Iosephus in eis tempora adiiciens, eos apocryphos reddidit, quia ponit Antiochum illustrem regnasse anno centesimo trigesimoseptimo regni Græcorum, scilicet ab Alexandro magno, ut. 1. Machab. primo cap. scribitur, qui tamen regnauit anno centesimo quinquagesimotertio, ut patet in annalibus Græcorum persingulos reges Asiæ & Siriæ post Alexandrum: quos Eusebius in libro de temporibus erudite annotauit. Porrò Herodes, ut dictum est, regnauit tyrannico principatu annis trigintauno & legitimo. 5. atque simul in totum regnauit annis. 37. ut omnes concedunt. Cœpit autem legitimus principatus Herodis regni sui anno. 32. incipiente, qui erat etiam incipiens annus quadragesimus secundus Octauiani Augusti, ut patet per Olympiades, & per Eusebium in libro de temporibus. Quo tempore Christus de Virgine conceptus est, & impleta est tunc pro-

phetia Iacob dicentis Gene. 49. Non auferetur ſceptrum de Iuda &
dux de femore eius, donec ueniat qui mittendus eſt, ideſt Chriſtus
uerus meſſias. Nondum autem erat ablatum regnum & ducatus Iu-
da in tempore tyrannici regni, ſed cum cœpit regnare legitimo prin
cipatu, quando conceptus eſt Chriſtus. Si ergo annis prædictis cen
tumuigintinouem à Iuda Machabæo ad initium regni tyrannici He- 129
rodis, adantur. 32. anni Herodis, quando ſcilicet conceptus eſt 32
Chriſtus, conſurget numerus annorum centumſexaginta unius à 161
Iuda Machabæo ad Chriſti conceptionem. Quia uero, ut dicit
Philo, ſuſceptus principatus fuit cauſa ſimultatum: Nam duces
Dauidici depreſſi equidem iure iraſcebantur: & ideo ipſe Philo non
ponit, qui ſucceſſerint ex domo Dauid: quia ſtuduit tempora perdu
ces notiores exprimere, qui ſumpſerant principatum. Quidam ue-
ro Iudæi in primitiua eccleſia fingentes ſe Chriſtianos, ut obſcura-
rent genealogiã Chriſti, quam Lucas & Mathæus aperte deſcribunt:
potiſſime Lucas, qui ait Ianneo ſucceſſiſſe Melchii: & Melchii ſucceſ
ſiſſe Leui patrem Marhan & auum Helich ſiue Ioachin, tranſmu-
tatis nominibus dixerunt Panter pro Melchi: & Barpanter pro Leui
& quòd Helith quaſi alter à Ioachin fuerit pater Ioſeph legalis per
ſuſcitationem fraterni ſeminis. cõtra quos Hieronymus de ortu bea
tæ Mariæ uirginis ſcribẽs. Quid, inquit, Pãteris & Barpanteris & fra
terni ſeminis ſuſcitatione opus fuit ad genealogiam Mariæ quę cla-
ra eſt, niſi quia falſi fratres ſub ſpecie angeli lucis ad eludẽdũ euãge-
lia quaſi illa expoſituri hęc finxerunt: ubi euangeliſta Lucas & ſan-
ctorũ traditio Syrorũ, ſicut Philo & Lucas clariſſime deſcripſerunt.
Quin etiam & ubi Lucas tempora non colligit, & Philo deſinit ipſi
ea clariſſime inferunt dicentes. Vixit autem Melchi filius Iãnei an- 25
nis quinq; & uiginti, & genuit Leui: qui quadragenarius genuit Ma- 40
than, Hic agens annum trigeſimumſextum genuit Ioachin, qui & 36
Helith patrem quidem naturalem Marię & legalem Ioſeph. Annno 44
autem quadrageſimo ſexto ipſe Iaochin natura ſterelis genuit Ma- 16
riam. Quæ & ipſa quartodecimo ætatis anno genuit Saluatorem.
Hæc Hieronymus. Si ergo enumerentur anni à Melchi uſq; ad quar-
tumdecimum annum beatæ Mariæ uirginis conſurgent anni cen- 161
tum ſexaginta & unus: & totidem à Iuda Machabæo ad trigeſimum
ſecundum annum Herodis. Quare primus annus, quo legitime ſcep
ptrum de tribu Iuda ſuſtulit Herodes, idem fuit & primus conce-
pti Saluatoris. Colligamus ergo ſimul annos à deſolatione tẽpli, ad
Chriſti incarnationem ex prædictis quatuor diſtinctionibus ſextæ

ætatis:& inueniemus eos esse qui ingentos octogintasex.
Nam à desolatione usq; ad liberationem fuerunt anni. 70
A liberatione usq; ad Alexandrum magnum anni. 191
Ab Alexandro usq; Iudam Machabæum anni. 164
A Iuda Machabæo usq; ad Christi conceptionem anni. 161
Ergo à desolatione usq; ad Christum conceptum fuerunt anni. 586

EPILOGVS.

Similiter colligendi sunt simul omnes anni à mundi creatione usque ad Christum ex distinctionibus prædictarum sex ætatum.
Nam ab Adam usq; ad diluuium fuerunt anni. 1656
A diluuio usq; ad Abraham fuerunt anni. 292
Ab Abraham usq; ad legem datam Moysi fuerunt anni. 505
A lege Moysi usq; ad inchoatum templum Salomonis anni. 480
Ab inchoatione templi de eius desolationem anni. 440
A desolatione usq; ad Christi conceptionem anni. 586
Ergo à creatione mundi ad Christum conceptum sunt anni. 3959
Quibus addendi sunt nouem mēses quibus Christus in utero matris mansit antequam nasceretur. Itaque a creatione mundi usq; ad
3960 Christi natiuitatem colliguntur anni tria millia nongenti sexaginta minus tribus mensibus. A cuius natiuitate iuxta morem communem ecclesiæ Romanę, deinceps enumerantur anni domini Saluatoris Hæc sufficere possunt ad comprobandam ueritatem temporum ab exordio mundi ad Christum. Sed ad Maiorem euidentiam ex aliis regnis eadem tempora in tribus sequentibus libris adhuc uberrime demonstrabimus.

Liber tertius de Italorum temporum descriptione.

PROLOGVS

De tēporibus ante diluuium in libris Etnicorū nihil inuenire potuimus, nisi quod scribitur à Beroso Chaldæo, qui primo antiquitatum libro ita dicit. Anteaquarum cladem famosam, qua uniuersus periit orbis, multa præ-

terierunt fecula, quę à nostri Caldæis fideliter fuerunt seruata. Cum ergo singula tempora non expresserit ante diluuium, & ad nos non peruenerint annalia Chaldæorum, non possumus ex eorum scriptis comprobare eadem tempora: nisi ex Moyse & ex Hebræis codicibus & Philone, qui dicunt à mundi creatione ad diluuium fluxisse annos millesexcentos quinquagintasex, ut superiori libro descripsi- 1656
mus. Post diluuium uero ipsi Etnici singula tempora & annos describunt, quasi fuerit post ipsum diluuium prima hominum origo & in iisdem annorum numeris conueniunt Moyse, Hebræis & Philoni: quod ostendemus in hoc. 3. libro, in quo agendum est Italiæ imperio iuxta diuersa seculorum tempora, metallorum uaria specie designat.

De aureo seculo. *Cap. I.*

Qvemadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmentis. Italiæ splendidissima origo fuit, tum tempore, tum originæ gentis, Cœpit enim aureo seculo sub principibus diis Iano, Camese, Saturno, gente Phœnica & Saga: que post inundationem terrarum per orbem prima colonias misit. Et de mundi quidem origine authores non paria sentiunt. Nam Chaldęi sibi sempiternitatem persuadent. Phœnicibus uero ac Sagis magis placet origo. Inter utrosq; conuenit ante Ninum circiter annis quinquaginta & ducentis, quibus durauit aureum seculum, terras fuisse inundatas, & in Scythia Saga renatum mortale genus. Hæc ille. Eidem conuenit Archilocus in libro de temporibus. qui Maseam Phœnicem Damascenum citat dicens, Maseas Phœnix Damascenus libro nonagesimoseptimo historiarum asserit ante Ninum fermè ducentis quinquaginta annis fuisse inundationem terrarum: & quendam, cui testimonium perhibet Moseus antiquisimus historicus, liberatum circa fluuium Araxim ad montes Caspios: tumq; recenti cœlo & rudi humano genere uixisse auream uitam: in qua nullo ferente legem natura ipsa uiuebatur: quousque Ninus & Semiramis arma populis inferentes primi uitam uitiare cœperunt humanam. Hæc ille. Quintus Fabius Pictor prædictis duobus etiam conuenit in libro de aureo seculo, & de origine urbis Romæ dicens Italiæ imperium penes duos populos principes extitit: Posterius Romani: principio Thusci sub Iano cœperunt in aureo sæculo. Aurea ætas primo ortu generis humani fuit sic dicta, quòd posterioribus seculis comparata, æque ut aurum in-

ter metalla effulsit. Eam cœpisse sub Ogige ante Ninum annis circi
ter ducentis, & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderunt.
Is Ianus sub initium aurei seculi, leuum latus Tyberis in Etruria
tenuit. Cameses uero ac Saturnus circa finem eiusdem ętatis dex-
trum incoluerunt, Hæc ille. Aurea ætas non durauit integris annis
ducentis quinquaginta: sed ferè uno minus: ideo prædicti authores
eidem numero ducentesimo quinquagesimo addiderunt fermè uel
249 circiter, Nam & Berosus, ex quo authores præfati hęc hauserunt,
enumerat annos ętatis aureæ ducentos quadragintanouem Xeno
phon etiam in libro de æquiuocis idem tempus describit à publi-
ca fide colũnæ in Babylonia excisæ à Semiramide. Enumerat enim
131 ab inundatione ad Saturnum patrem Belli annos trigintaunum su
56 pra centum: & à Saturno ad Belum filium annos sex & quinqua-
62 ginta: & à Belo ad Ninum annos sexagintaduos. Itaq; ab inunda-
tione ad Ninum primum monarcham fuerant anni ducentiqua-
249 draginta nouem. quos ostendimus tribus regibus Italiæ a diluuio ad
Ninum & Camesem.

Solitudo Italiæ annis centum & octo.	108
Ianus primum adueniens annis trigintatribus.	33
Comerus Gallus annis quinquagintaocto.	58
Ochus Veius annis quinquaginta.	50
Ex quibus consurgunt anni ducentiquadragintanouem.	249.

Hos tres reges nominat Berosus author publicæ fidei: qui dicit anno decimo Saturni patris Beli Ianũ misisse colonias Vhulcas, duce Comero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo seculo. Cap. 2.

POst aureum seculum secuta est argentea proles: de qua dicit Fabius Pictor. Circa finem aurei seculi primus omnium Ninus Rex Assyriorum hos aureos mores noua regnandi cupiditate mutauit. Et primus limites trãsgressus bella finitimis mouit: & totius Asiæ populos perdomuit: sub quo Cameses præfectus fuit Aboriginibus. Et paulo post frementibus undiq; contra se armis: toto prius Perrerato orbe Saturnus ad Ianus se contulit. Eum comuni hospicio Ianus Receptum Latio & Aboriginibus perfecit. Et more quamuis tunc finientis aurei seculi, intra fines suos sese quisque continuit: Ianus in Ethruria; & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperi esse

instituit. Intra enim suam cuiq; patriam tunc de more regnum finiebatur. Limes igitur erat inter eos Tyberis, aræ uero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethruriam à Ianiculo Ianus, Latium à Saturno Saturnus cognominauit. Ad radices enim capitolij Saturnus condiderat, ut Ianus Ianiculum. Hæc igitur fuit prima Romæ origo ad radices Capitolii: ubi tunc pascua bobus erat. Hæc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis, qui, ut in. 2. libro Dionysius dicit, Fabium Pictorem secutus est dicens. Roma principio sui pascua bobus erat.

A Camese autem ad Atlantem Italum, à quo Italia dicta est, fluxerunt anni quadringentitriginta sub his regibus. 430

Cameses regnauit annis decem & nouem.	19
Iani secundus aduentus annis octogintaduobus.	82
Cranus Razennus annis quinquagintaquattuor.	54
Aruns annis quadragintatribus.	43
Tages annis quadragintaduobus.	42
Sicanus annis triginta.	30
Enachii Lukii annis triginta.	30
Apis annis decem.	10
Lestrigon annis quadragintaquinq;	45
Hercules annis triginta.	30
Thuscus annis uigintiseptem.	27
Altheus annis septem.	7
Hesperus annis undecim.	11
Ex his consurgunt anni quadringenti triginta.	430

Hæc tempora fidem publicam habent à Beroso in 5. antiquitatum. Qui per Reges Assyriorum a Camese, qui rexit primo anno Nini colonias Italas, usque ad Italum supputat totidem annos, & Laerthes quot assignauimus. Insuper Camesis, Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarchus, Macrobius in primo Saturnaliorum, & nonnulli Poetæ. Cranæ Razenui meminerunt loca Voltutnæ ita dicta: & Mirsilus de origine Italiæ; & Dionysius in primo libro dicens Thuscos se appellare a duce Razenuos. Aruntis primi, quem Berosus Arunum nominat, memoriam seruant eius coloniæ Thuscæ: Aruntini ueteres: Aruntini Rullienses: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuisse, qui primus Thuscos aruspicinam docuerit omnes cum Beroso confitentur. Sicani prædia in agro Vetuloniæ manent; quæ dicimus uallem sicaniam: sicut Enakios omnes Kathenakios, idest congregationes gigantum; quos expugnauit Apis: & filius eius Hercules Aegyptius.

Vnde & uallem gigantum etiam circa Thuscanellam incolæ uocant & campum Cymeum iuxta ket enakia: ubi Ioui iusto Api affuerunt Itali contra gigantes, ut asserit Diodorus in sexto libro. Aliquod annis præfuisse Italiæ Apim & eius nepotem, quem Græci Anthropophagum Ethrusci Churchium: Latini & Berosus Lestrygonem uocant. Itemq; & Herculem, Tuscum, Alcheum, & Hesperum cuncta supradicta monumenta cum Beroso confirmant. Et ideo à Chamese usq; ad Hesperum amplam Fidem temporum & hominum Berosus & historici & eorum monumenra præbent.

De Aeneo seculo. Cap. 3.

Seculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, à quo Italia nomen accepit. & usq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in secunda parte libelli primi de origine urbis Romæ, Prima igitur origo Romæ fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus. Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo è Sicilia aduecto eo contra fratrem suum Hesperum: in cuius tutela erat Aethruriæ imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porrò Italus dimicare à Iano & Aethruscis prohibitus in Auentino consedit: ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; consilio Iani Capenam oppidulum condidit, & regionem eius permissu Italiam dixit. Mox Hespero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Ianum & Ethruriam suscipiens, omnem circa Tyberim regionem extinctis ultro citroq; aliis cognominibus à se Italiam nuncupauit. Hæc ille. Teste Igino, cui concordat Berosus Atlanti Italo, à quo Italia dicta est, frater fuit Hesperus Rex Hispaniæ, inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem superior fuit Atlas Italus, qui pulso Hespero in Italiam regnauit in Hispania, atq; Sicilia. Hesperus in Italia ad Thuscos se conferens regni tutor factus est Iano tunc infante, ut Fabius innuit. Sed considera unum fuisse Ianum Priscum, plures uero posteriores: quorum hic fuit unus, cui nomen Cambóblascon: & cognomen fuit Coritus gener Atlantis Itali. ut quinto antiquitatum Berosus prodit. Ab hoc Hespero Italia & Hispania Hesperæ dictæ sunt, quia utrobiq; regnauit, ut Iginus scribit & Seruius super Aeneida refert. Non autem dicunt ab hespero sydere, ut Græci mentiuntur: quia eò nauigant ab Italia in Hispaniam: quia sic & Gallia esset Hesperia, quia eodem sydere nauigant ab Italia in Gallias, uel quia sola stella Polari fiat nauigatio. sed

ut dictum est ab Hespero,qui in Hispania & in Italia regnum tenuit. Verum pauloante obitum Hesperi Italus in Hispania in Siciliam: & a Sicilia in Italiam contra fratrem dimicaturus concessit in Latium: ubi Etrusci cum Iano puero obuiantes prohibuerunt Italum cum fratre arma conferre. Permiserunt tamen, & opem consilio adiecerunt, ut è regione Saturniæ collem Auentinum teneret: & condito oppido Capena etiam agrum eius à se Italiam diceret. Mox ergo mortuo Hespero tutor Iani, qui & Coriti successit Italus in Vetulonia, ut in 5. antiquitatum Berosus tradit. Subiungit autē Fabius Pictor post prædicta dicens. Suscepto igitur Italus Italiæ imperio tum filiam suam Romam nomine Siculis & Aboriginibus in Latio præfecit, quæ relicta Capena medium Palatium tenuit: & in uertice ubi hæret Exquilino, Romam oppidulum condidit, quod Valentiam sonat. hæc ille. Huius ergo ærei seculi tempora demonstrabimus prius per Reges, Laertes Italiæ in Vetulonia: deinde per subregulos, qui regnauerunt in Latio: unde Latini duxerunt originem: ex quibus etiam sub secuti sunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo usque ad excidiū Troiæ fluxerunt anni 448. quod ostenditur ex tēporibus ab Italo usq; ad decimūoctauum annum Mezentii, quo anno Troia euersa est. 448

Italus ego Atlas regnauit annis decem & nouem.	19
Morges anni uiginti.	20
Coritus annis trigintatribus.	33
Iasius annis quinquaginta.	50
Corybantus annis quinquaginta & uno.	51
Turrhenus annis quinquaginta & uno.	51
Tarcon Priscus annis uigintitribus.	23
Abas annis quindecim.	15
Olanus annis uiginti uno.	21
Veibennus annis quadragintaduobus.	42
Ofcus annis trigintaquatuor.	34
Tarcon secundus annis quadraginta quattuor.	44
Tyberinus annis triginta.	30
Mezentius annis uigintiduobus.	22
Ex quibus consurgunt anni quadringentiquiquagintaduo.	452
A quibus si subtrahas annos quattuor, quibus regnauit Mezentius post excidium Troiæ, remanent anni quadringentiquadraginta octo ab Italo ad Troiæ incendium.	448

De his regibus Latini historici non tacuerunt, & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atque Itali genero Co-

tito & eius filio Iasio: necnõ & de Turrheno Meone & eius filio Dar conte Prisco pleni sunt codices. De Bante vero, quam Berosus Corybantem vocat, id est hastatum Bantem inscriptio Grauisca memoriã facit. Abas à quo Abantes in Thuscia populi ad caput Abium maritimi: prepetuum argumentum habet regionem ipsam vnde Lucumo nomine Toruus classis maritimæ pro Aenea princeps fuit, ut author est Virgilius in 10. Aeneidos denominanus ipsum Toruum Abantem. Olanum ducem Thusciæ fuisse, qui primus Mediolanus fundauerit, testis est Cat. in fragmento.7. originum. Veibenum cognomine Massum conseruant monumenta & urbs in Thuscia Massæ: & Cœlius Veribenus à familia, ut memorat Varro in Primo de lingua Latina. De Osco sunt coloniæ Osca, quæ & Capua. Nam Osci sunt Capuenses, ut ait Seruius super Aeneida: & Volosca. i. antiqua Osca, & per syncopam Volsca. & Volsci populi De Tarconte fecundo qui Cacum coniecit in Labyrinthum. Solinus etiam loquitur in Collectaneis. Tyberini patris Ocni ex fatidica Manto à quo Albula Tyberis dictus est, meminit Virgilius in .8. & .10. Aenidos: & alii authores De Mezentio uero memoriam facinnt Liuius in primo ab vrbe condita: Dionysius item Halicarnaseus in.2. libro Macrobius in primo Saturnaliorum: & Virgilius in 8.&. 11. Aeneidos & deinceps. Eadem tempora supputantur persubregulos Latii ex Beroso & Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, ubi non consulte locutus est: uel ubi uitio scriptorum est deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnauit quadragintasex.	46
Romanessus eius filius annis septuaginta & uno.	71
Picus Priscus annis quinquagintaseptem.	57
Faunus Priscus annis triginta.	30
Amnus Faunigena qui teste Sillio locauit. Agillam filiam Trasimæno filio Thurreni annis quinquagintaquatuor.	54
Vulcanus annis trigintasex.	36
Mars cognomine Ianus annis uigintitribus.	23
Ceculus cognomine Saturnus annis trigintasex.	36
Picus iunior annis trigintaquattuor.	34
Faunus iunior annis uigintiqnatuor.	24
Latinus Aeneæ postea socer annis trigintanouem.	39
Ex quibus consurgunt quadringentiquinquaginta.	450
A quibus si demas duos annos, qbus regnauit Latinus post excidiũ Troiæ, remanent anni quadringentiqadragintaocto:	448
à Roma sub regula Latii ad euersam Troiam.	

De

De stanneo seculo. Cap. 4.

AB euersa Troia usq; ad Romulum Romæ cōditorem stanneum seculum nuncupari potest, quod supputatur annis quadragentisuiginitisseptem: ut placet Orosio Omissis igitur Italiæ regibus: quoniā aliqua incerta de ipsorū annis traduntur: uerum annorum numerum ostendemus tantum ex Latinorum Regibus. Post euersionem Troiæ ipsis Latinis, qui postea Romani nuncupati sunt, primus regnauit Aeneas. Dicit enim Manethon. Anno tertio ab euersione Troiæ Aeneas uenit in Italiā ad Latinum & Euandrū & Thurrenos. hoc est anno tertio inchoato non completo. Constat autem Aeneam profugum domo uenisse ad Latinum Aboriginum Regem: à quo primum Aborigines Latini dicit cœperūt: à Latinoq; comuni hospitio exceptus Aeneas & Latini filiā cōiugio accepit: unde ortū est bellū inter Troiugenas Aborigines, & Rutulos. Nā teste Liuio in primo ab urbe cōd. Turnus Rex Rutulorum, cui pacta Lauinia ante aduentum Aeneæ fuerat: prælatum sibi aduenā ægre ferens: simul Aeneæ Latinoq; bellum intulerat. Neutra acies ex eo certamine læta abiit. Victi Rutuli: uictores Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amisere. Cui Latino successit in Regnū Aeneas. q secundū Manethonē regnauit ānos tres: & à Troiæ excidio ab obitū Aeneæ fuerunt sex anni, & paulo plus. Nam inchoato septimo anno accepit regnum Ascanius: & ille annus eidem attribuitur.

Post igitur euersam Troiā tertio anno completo periit Latinus. 3

1	Aeneas regnauit annos tres.	3
2	Ascanius annos trigintaocto.	38
3	Siluius posthumus frater Ascanij annos uigintinouem	29
4	Aeneas Siluius annos triginta & unum.	31
5	Latinus Siluius iunior annos quinquaginta.	50
6	Alba Siluius annos trigintanouem.	39
7	Athus uel Epithus Siluius annos uigintiquatuor.	24
8	Capis Siluius annos uigintiocto.	28
9	Capetus Siluius annos tredecim.	13
10	Tyberinus Siluius annos octo.	8
11	Agrippa Siluius annos quadraginta.	40
12	Remulus siue Aremulus Siluius annos decem & nouem.	19
13	Auentinus Siluius annos trigintaseptem.	37
14	Procas Siluius annos uigintitres.	23

15 Amulius Siluius annos quadragintaduos. 42
Ex quibus consurgunt anni quadringentiuigintiseptem. 427

In omnibus prędictis secuti sumus Eusebiũ excepto ultimo Amulio, cui Eusebius attribuit annos quadragintaquatuor: Nos autem in hoc imitantes Dionysium Halicarnaseum, qui eius annos describit.42.eundem annorum numerum annotauimus, sicut etiam computat Orosius, ex quorum computatione, ut dictum est, consurgit numerus annorũ 427.licet secundũ Eusebiũ & Eutropium consurgant anni.429. quorum duo supersunt anni: quos amputauimus

De ferreo seculo. Cap.5.

SEculum ferreum dicimus tempus, quo regnauerunt Ro-
mani Reges ab ipso primo Rege Romanorum Romu-
lo usq; ad pulsos Reges, quo tempore ab Eusebio enume
240 rantur anni ducenti quadraginta. Post Reges nanq; Lati
norum, exordium sumpserunt Romanorum Reges, Romulo primũ
arripiente regnum ui ferrea occiso.s. Amulio, Numitore, ac Remu-
lo. Sicut enim dicit Eusebius & Eutropius, Numitor Procæ Siluii
penultimi Regis Latinorũ filius maior, à frater Amulio regno pul-
sus, in agro suo uixit, Filia eius adimendæ spei partus gratia, uirgo
Vestalis lecta, quæcum septimo patrui sui anno geminos edidisset
infantes, iuxta legem in terra uiua defossa est. Verum paruulos pro
pè ripam Tyberis expositos Faustulus regii pastor armenti ad Ac-
cam Laurentiam suam detulit. quæ propter pulchritudinem & ra-
pacitatem corporis sui quæstuosi Lupa à uicinis appellabatur. Vn-
de ad nostram usq; memoriam, meretricum cęllulæ lupanaria dicun
tur. Pueri cum adoleuissent collecta pastorum & latronum manu in
terfecto apud Albam Amulio, auum Numitorem in regnum resti-
tuunt. Quo auo peremepto, & fratre Remulo interfecto, Romulus so-
lus Romæ regnare cœpit ædificata iã urbe. Nam cœpit ædificare eã
anno.4.sextæ Olympiadis: & anni regni eius computari incipiunt an
no primo septimæ Olympiadis postq̃.s. interfecerat Amulium, Nu-
mitorem, & Remulum, ut refert Dionysius Halicarnaseus.

1 Romulus ergo regnauit annos trigintaseptem. 37
Vacat regnum anno uno, quod tempus interregnũ appellatum est. 1
2 Numa Pompilius annos quadraginta & unum. 41
3 Tullus Hostilius annos trigintaduos. 32
4 Ancus Martius annos uigintitres. 23
5 Tarquinus Priscus annos trigintaseptem. 37

6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34
7 Tarquinus superbus annos trigintaquinq;. 35
Ex quibus consurgunt anni ducenti quadraginta. 240
quibus regnauetunt prædicti septem Romanorum Reges, ut Eusebio placet. Cui cõuenit Solinus in toto nũo annorũ 240. simul, sed separatim aliter distribuit annos. s. Numæ. 43. Anco Martio. 24. Seruio Tullio 42. & Tarquinio superbo. 25. In reliquis conuenit excepto anno uno intertegni post Romuli obitum, quem Numæ attribuit; ac tandem idem numerus annorum 240. resultat. Quidam tamen cum Dionysio Halicarnaseo dicunt Reges eosdem regnasse annos 244. contra ueritatem publicæ fidei. Nos autem sequimur in hac probata computatione ipsum Eusebium, qui publicam fidẽ annalium Romanorum imitatur. Qui superaddũt quatuor annos fortasse computant annos Romuleos decem scilicet mensium, quos tamen eius successor Numa Pompilius emendauit, & annum ex duodecim mensibus lunaribus instituit. Viginti enim anni duodecim mensium continent menses ducentos quadraginta, ex quibus fiunt anni 24. decem mensium. Non est ergo mirum si quidam authores quatuor annos addunt eo q̃ annos tunc decẽ mensiũ cõputauerint.

De plumbeo seculo. Cap. 6

PLumbeum seculum uocamus tempus Consulum Romanorum ob eorum grauitatem in regimine urbis : annorũ spatio quadringentorum sexagintaquatuor. Dicit enim Eusebius in libro de temporibus. Romæ post exactos Reges, primum Consules duo a Bruto esse cœperunt, deinde Tribuni plebis ac Dictatores, & rursum Consules rem P. obtinuerunt per annos fermè quadringentos sexagintaquatuor usq; ad Iulium Cæsarem, qui primus singulare arripuit imperium Olympiadis centesimæ octogesimætertiæ. Idem confirmat Hieronymus in prologo super explanationes in Aggeum prophetam. Post plumbeum seculum rursum innouatum est aureum tẽpore Iulii Cæsaris, uel potius tempote Octauiani Augusti, quando cœpit monarchia Romanorum. Arripuit autem imperiũ Iulius Cæsar anno primo centesimæ octogesimætertię olympiadis propè ei usdẽanni finẽ, & imperauit tribus annis & septẽ mẽsibus secundũ Iosephũ lib. 1. Iudaici belli. Deinde non integris duobus annis uacauit imperiũ: quod postea assumpsit Octauianus Augustus, cuius anno 40 secundæ fermè cõpleto natus est Chrs. Cõsulũ ergo anni fuerũt quadringẽtisexagintaquatuor, &

ab imperio Cæsaris ad annum quadragesimum secundum Augusti fuerunt anni quadraginta. Qui simul iuncti fiunt anni quingenti decem. Tunc itaque natus est Christus, quo innouata sunt omnia tempora.

EPILOGVS.

Nunc ergo collige̅di sunt anni singuli & uniuersi a mu̅di creatione ad Christi natiuitatem ex prædictis seculis.

Seculu̅ Ethnicis ignotu̅ ante diluuiu̅ co̅tinet an.	1656
Aureum seculu̅ annos.	249
Argenteum seculum annos.	430
Aeneum seculum annos.	448
Stanneum seculum annos.	427
Ferreum seculum annos.	240
Plumbeum seculum cum additione prædicta annos.	510
Ex quibus consurgunt anni triamillia nongentisexaginta.	3960

a condito uidelicet orbe ad Christi natiuitatem.

Liber quartus de Caldæoru̅ chronographia, in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

Quæ in præcedentibus duobus libris descripta sunt te̅pora, eadem etiam Caldæorum chronographia comprobari possunt ad maius ueritatis robur. Quod in hoc quoq; libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis sibi inuicem succede̅tibus, uidelicet ex Monarchia Caldæorum, ex Monarchia Persarum ac Medoru̅, ex Monarchia Alexandri magni, & ex initio Monarchiæ Romanorum.

De Monarchia Caldæorum & Regibus Babiloniæ. Cap. I.

Regnum Caldæoru̅ siue Assyrioru̅ quod dicitur Babylonicu̅, initiu̅ sumpsit ab ædificatione turris Babel, ut dicit Berosus Caldæus anno ab uniuersali aquaru̅ inu̅datione ce̅tesimo trigesimoprimo, & hi fueru̅t eius reges, ut ipse scribit in quinto antiquitatu̅ libro, & post eu̅ Metasthenes Persa, & Manethó Aegyptius in supplementis ad ip

ſum Beroſum.

Anno ab uniuerſali diluuio centeſimo trigeſimoprimo. 131

Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnauit inde ãnos quinquagintaſex Hic, ut author eſt Beroſus in. 4. antiqui- 56
tatum libro: in campo Semnaar deſignauit urbem; & fundauit maximam turrim: & deduxit eam ad altitudiuem & magnitudinem montium; ſed non compleuit. nec deſignatam urbem fundauit.

2 Belus qui & Iupiter eius filius regnauit annos ſexagintaduos. Hic 62
ut ait Beroſus, Fundamẽta deſignata Babyloniæ oppidi magis quã urbis erexit.

3 Ninus eius filius regnauit annos quinquagintaduos. Hic primus 52
monarchiam cœpit teſte Beroſo: & omnibus ſuis uiribus ſumptis armis patris ſui Iouis Beli. omnibus bellum intulit nulli parcens. Hic omnium primus Babylonicum Regum propagauit: & omnium primus templum Belo patri, & matri Iunoni; & Rheæ auiæ, & ſtatuas in medio oppidi Babyloniæ erexit. Hæc ille. Anno eius. 43. natus eſt Abraham, ut affirmat Euſebius.

4 Semiramis Aſcalonita uxor Nini annos quadragintaduos regnauit. 42
Hęc, ut ait Beroſus anteceſſit militia, triumphis, diuitiis, uictoriis, & imperio omnes mortales. Ipſa hanc urbem maximam ex oppido fecit, ut magis dici poſſit illã ædificaſſe quã ampliaſſe. Nemo unquã huic fœminæ comparandus eſt uirorum, tanta in eius uita dicuntur & ſcribuntur. cum ad uituperationẽ, tum maxime ad collaudationẽ magnifica. Hæc ille. Pro ſacris autẽ literis hæc notãda uidẽtur quod Diodorus in. 3. ſcribit Semiramidẽ natam ex dea Aſcalonita, quam Dirceten, id eſt ſemipiſcem uocant, eamq; dictã Semiramidẽ quod Semiramis lingua Syra dicantur aues, à quibus nutrita ſit & potiſſime columba: in quam moriens, ut fabulantur, conuerſa eſt poſtquam uixit annos duos & ſexaginta, ut Cteſias Gnidius ſcribit cumquadragintaduobus regnaſſet. Docent autem ſacræ litteræ hæc duo. Primum deam Aſcalonitarum eſſe Dagon lingua hebræa dictam; quam iidem Hebræi piſcem interpretantur. Hieronymus uero melius piſcem mœroris dici aſſerit. Hoc propinquius congruit Diodoro: qui ſcribit eẽ deã cum adulterino cõcubitu peperiſſet Semiramidẽ, pudore atq; mœrore ductã ſeſe in ſtagnum demerſiſſe: quæ in piſcẽ cõuerſa, ut putabatur, pro numine fuit à Palæſtinis habita. Alterum eſt quod Semiramidẽ. i. auẽ & eo colũbã Babylonii non ſolũ pro cõditrice urbis Babyloniæ habebãt, uerum etiã uti Romani Romulum, deã uenerabãtur. Vñ & Hiere. 15. Rex Babyloniæ à cõditrice colũba

uocabaȓ cũ dn̄. Facta est terra eorũ in desolationẽ à facie iræ columbę
5 Zameis Ninias filius Semiramidis annos trigintaocto regnauit, In regno Babylonico hic parum resplenduit, ut ait Berosus. Ornauit tamen templa deorum, & Chaldæos ampliauit.
6 Arius regnauit annos triginta: qui adiecit imperio oẽs Bactrianos.
7 Aralius regnauit annos 40. Hic, ut ait Berosus, claruit in genio & studio militari; & primus adauxit põpas: & gẽmas, & muliebres delitias anno eius penultimo, hoc est, 39. Phaeton cũ filius suis classe uenit in italiã ad Maloth Thagetem Ianigenum Razenuũ: & donatus fuit parte occidẽtali: possedítq; cũ sua posteritate mõtes & totũ Eridanũ: quo tẽpore Italia tribus locis arsit multis diebus, circa Istros: Cymeos: & Vesuuios, uocataq; sunt à Ianigenis illa loca Palensana, id est regio cõflagrata. Sicut.n. ait Moyses & Berosus in genealogiis post diluuiũ, Cur filius Camesis Saturni Aegyptii genuit Phaetontem, quẽ prolatione hebræa Moyses Phut, Aramei Phet, Latini Phaeton pronunciant. Ab hoc prodiit Lygur, unde & dicti sunt Lygures. Phaetontẽ autem. s. Priscũ primũ posuisse colonias in Aegypto & Libya nomẽ est argumẽto quia Liby ante Libyũ Aegyptium Herculẽ dicebãtur à duce Phutei siue Phaetontei. ut Hiero asserit sup Gene. 10. cap, Ptolemæus quoq; cõmemorat in Aethiopia Aegypti urbem Phut lur: & in Marmarica phut enuti, & in Libya Phut fluuiũ. Deinde, ut ait Berosus, Phaeton anno penultimo Aralii uenit in Italiam, quo anno ibi fuit prædicta cõflagratio: de qua dicit Plato in Timæo Illa q̃ uobis quoq; cõperta est Phaetontẽ Solis filium quondã Solis cursus ascẽdisse luciferos illosq; exorbitasse ac incẽdisse terrena, fabula quidẽ putaȓ. sed est uera historia. Fit.n. cœlestiũ lõgo circuitionis tẽpore orbiũ exorbitatio: quã uastitas cõflagrationis sequaȓ necesse est. Hoc loco Plato cœlestiũ exorbitationẽ dicit fieri ex motu accessus & recessus. quẽ aliqui uocant motũ trepidationis. Nos autẽ p̄supposita hac emendatione tẽporum cõputauimus retro cedẽdo ꝑ tabulas Astronomicas Ioannis Lucilii & Arabæ Zachuti ad illud tẽpus: & inuenimus hanc conflagrationem accidisse ex cõiunctione ferè omniũ planetarũ in signo igneo in locis sulphureis, ubi facile ex calore accenditur ignis. Eo nãq; anno in Fine Iulii & principio Augusti, Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt simul in Leone signo igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro signo terreo.
8 Baleus cognomento Xerses regnauit annos triginta. Hunc, ut ait Berosus, appelauerũt Xersem, id est uictorẽ & triumphatorem quod imperauerit duplo plus gentibus quam Aralius. Erat enim militia

ferox & fortunatus propagauit regnum usq; propè Indos. Huius
Balei Xersis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Ligure
regressus est in Athiopiam.

Armatrites regnauit annos triginta & octo. qui ut ait Berosus, ma 38
gis ad uoluptates, & delitias conuersus, ea quæ ad libidinem spe-
ctant, tum maxime inuenta ampliauit.

Belochus Priscus regnauit annos trigintaquinq;.qui id circo à Belo 35
sumpsit cognomen, ut ait Berosus, quia cum imperium uoluit exer
cere maximum pótificem Beli Iouis, & maxime circa auspicia & di
uinationis occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Chal-
dæos Beli amator dicitur apud Latinos. Nouissimis annis Belochi
tumuit mare Atticum, & ebulliens inundauit Atticam.

Baleus regnauit annos. 52. Hic, ut ait Berosus, post Semiramidem 52
supra cæteros enituit fama, splenduit imperio usq; intra Indiam.

Althades regnauit annos trigintaduos. 32

Mamitus regnauit annos triginta. 30

Manchaluus regnauit annos triginta. 30

Spherus regnauit annos. 20. cuius anno. 19. Moyses natus est, 20

Mamelus regnauit annos triginta. 30

Sparetus regnauit annos. 40. Eius anno. 4. ut ait Berosus. Athenien- 40
ses regnū Exorsi sunt. Anno quoq; eius. 34. & 35. in Thessalia dilu-
uium fuit: & in alia corū parte postterræ motū secutū est incédiū sub
quodā illorū rege Phaetonte. s. Græco q fuit alius à Phaetóte Prisco

Ascathades regnauit annos quadraginta, qui, ut ait Berosus, fundi- 40
tus omnem Syrima ditionis suæ fecit. Anno eius 8. Chencres Rex
Aegypti uictus Hebræorum magica periit in mari. Berosus putauit
Moysen arte magica signa fecisse, cum eius miracula scripturæ sacræ
uirtuti diuinæ attribuant. Sed ei uenia danda est tanqā ethnico qui
diuina mysteria ignorauit. Peius errauit Iustinus qui in. 36. epitho-
matum dixit Ioseph magum, & affirmat Moysen eius fuisse filium:
eundemq; Moysen cum Hebræis uliginem & scabiē passis ab Aegy-
ptiis pulsum sacra Aegyptiorum furto abstulisse, Aegyptios ueto il-
la armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire com
pulsus. Sed hoc mendacium uerbis Berosi euertitur. qui dicit Pha-
raonem Chencrem non reuersum domum, sed in mari perisse. Non
potuit etiam esse Moyses filius Ioseph, quoniā anteq̄ Moyses nascere-
tur sexaginta quinq; annis transactis obierat Ioseph. Moyses etiā de
alia tribu. s. Leui descendit, non de tribu Ioseph, ut scriptura sacra te
statur. Recte autē scripsit de ipso Strabo lib. 6. Geographiæ dicens.

Moses unus ex Ægyptiis sacerdotibus, cum partem quandam regionis haberet:ac moleste ferret eorũ instituta:hinc eo cõmigrauit. Discessere cum eo multi, quibus diuina curæ erant. Docebat enim ille quomodo Aegyptii nõ recte sentirent:qui ferarum ac pecorum imagines deo tribuerent:nec Græci,qui deos hominum figuris insigni rent; & q̃ id solũ Deus esset,quod:nos cõtineret.& terram ac mare, quod cœlum & mundum & rerum omnium naturam appellamus: cuius profecto imaginem nemo sanę mentis nostræ similem audeat effingere oportere & c.Anno autẽ ultimo Ascatadis, ut ait Berosus Atho donauit Dardanũ parte agri Meonici: & ita regnũ Troianũ, incepit.hucusq; ex Beroso. Reliquos uero Reges, qui sequuntur, ex Manethone Aegypto & ex Metasthne Persa transumpsimus.

19 Amynthas regnauit annos quadragiutaquinq;. 45
20 Belochus inn ior.s.secundus regnauit annos uigintiquinq;. 25
21 Bellopares regnauit annos triginta. 30
22 Lamprides regnauit annos trigintaduos. 32
23 Sosares regnauit annos uiginti. 20
24 Lampares regnauit annos triginta. 30
25 Panias regnauit annos quadraginta quinq;. 45
26 Sosarmus regnauit annos decem & nonem. 19
27 Mitreus regnauit annos vigintiseptem. 27
28 Tautannes regnauit annos trigintaduos. 32
29 Teuteus regnanit annos quadraginta. 40
30 Timæus regnauit annos triginta: 50
31 Dercilus regnauit annos quadraginta. 40
32 Eupales regnauit annos triginta & octo. 38

Hucusq; Manethon:reliquos subiungit Metasthenes.

33 Laosthenes regnauit annos quadragintaquinq;. 45
34 Pyrithidias regnauit annos triginta. 30
35 Ofratheus regnauit annos uiginti. 20
36 Ofratheus regauit annos quinquaginta. 50
37 Ascrazapes regnauit annos quadragintaduos: 42
38 Tonosconcoleros regnauit annos quindecim. 15

Hunc Græci Sardanapalum vocant, ut ait Metasthenes. Quoniam uero Eusebius eosdem reges & tempora Assyriorũ sequitur à Nino usq; ad Sardanapalum recipiẽdus est exceptis quinq; vltimis annis Dicit enim regnasse Sardanapalum annos.20.cum, annales Assyriorum scribant eum regnasse tantum. 15.annos,ut etiam Metasthenes ex annalibus Persarum affirmat .A diluuio ergo ad finem Sardana-

pali colliguntur.anni 1483. Nam à diluuio ad Ninum fuerunt an- 1483
ni.249.A Nino uero primo Monarcha ad Sardanapali mortem fue 249
runt anni mille ducenti triginta qnatuor:quibus cōpleta est monar 1234
chia Assyriorum,ut patet ex annis collectis ipsorum Regum. 1483

De Monarchia Medorum & Persarum. *Cap.2.*

Post Sardanapalum cœpit Medorum & Persarum monarchia bipartita inter Medos& Babylonios. Deinde reunita fuit sub primus Cyro & Dario.Cœpit autē prædicta Medorum monarchia bipartita hoc modo. Nam Belochus terius princeps militię Sardanapali prodito domino suo Sardanapalo partitus est cū Medis monarchiam,ut Metasthenes enarrat dicens. In publica Susiana bibliotheca annales Persarum ferunt fuisse Belochum tertium Sardanapali clandestinum hostem.qui eius militiæ præfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus est monarchia mea lege, ut Belochus Babiloniam. Arbaces Medos atq; Persas regeret.Et subiungit idē Metasthenes describens annos bipartitæ monarchiæ sic dicēs.Itaq; interfecto & ex se ipso flammis iniecto Sardanapalo,monarchia bipartita fuit.Apud Medos nāq; in ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis uidelicet.

1 Arbaces vigintiocto annis regnauit. 28
2 Mandanes quinquaginta. 50
3 Sosarmon triginta. 30
4 Arthicarmin quinquaginta. 50
5 Arbianes duobus & viginti. 22
6 Arceus quadraginta. 40
7 Arthiene vigintiduobus. 22
8 Astibarus cum Apanda filio viginti. 20
9 Apanda solus triginta.Hunc Græci uocant Astia gem,ut ait Diodorus Siculus. 30.
10 Hoc deuicto Cyrus & Carius regnauerunt annis tiginta sex.Nā ante reunitā monarchiā regnauerūt in Perside annis sex. Inde aliis sex Persico regno resignato Cambisi: sexennale bellum Thamiri Reginæ Scytharum intulerunt:sexto anno à Babyloniis euocati: atq; Balthasare interfecto,reunitam monarchiam in Persas trāstulerunt. Hæc ille.Si ergo sex anni bis enumerati hoc est duodecim addantur 12
annis prædictorum Regum,colligētur simul anni trecenti quatuor 304
quibus regnauerunt.Subiungit etiam Metasthenes dicens. Totidem annis in bipartita monarchia regnatum est apud Babylonis vz.

1 Phul Belochus regnauit annis quadragintaocto. 48
2 Phul Assar, qui & Tegal Phul Assar uigintiquinq; 25
3 Salman Assar decem & septem. 17
4 Sennacherib qui & Sargon decem. 10
5 Assar Adon septem. 7
6 Merodach duobus & quinquaginta. 52
7 Ben Merodach uno & uiginti. 21
8 Nabuchodonosor primus trigintaquinq;. 35
9 Nabuchodonosor magnus quinq; & quadraginta. 45
10 Amilinus cognomento Euilmerodach triginta. 30
11 Filius huius primus Reg Assar tribus. 3
12 Secundus filius germanus præcedentis Lab Assardach sex. 6
13 Tertius filius etiam frater duorũ præcedentiũ Balthasar, quinq; 5

Ex his cõsurgunt anni quatuor & trecenti sicut in p̃cedẽtibus. 304

De Belocho & Arbace atq; Sardanapalo Diodorus in. 3. lib. copiosissime historiam tradit: & ostẽdit quomodo Cthesias Gnidius in temporibus monarchiæ Assyriorũ deficat. non digerẽdo Reges & eorũ nomina & tpa: quibus quisq; regnauerit. Sei in monarchia Medorũ laudat eundẽ Cthesiam, qui ex publica fide atq; bibliotheca Persarũ annales in Græciã retulit, & eadẽ refert: quæ hic Metasthenes. Et iõ Gręcus Cthesias recipitur in tẽporibus Persarũ, & repellit̃ à temporibus Assyriorũ, sicut econtra Eusebius recipitur de tẽporibus Assyriorũ & excluditur funditus à tẽporibus Persarũ, & quia secutus est Herodotũ & conterraneos fabulatores Gręcos: & corrupit publicã & probatã fidem, quã incorupte referũt Diodorus, Cthesias, & Metasthenes. Philo hebręus eadẽ prosequit̃, quę & hoc loco Metasthenes Diuinæ quoq; literę in. 4 lib. Reg & in. 2. Paral. horũ Regũ Babyloniæ reminiscunt̃: q̃m assiduchi bellũ gesserunt cũ hebræa gente. Nã de Belocho cognomine Phul ita scribit̃. 4. Reg. 15. Venit Phul Rex Assyriorũ cõtra Manahem regẽ Samarię. Non te moueat, q̃ scriptura sacra uocet eũ regẽ Assyriorũ; quia diuinæ literę oẽs reges Babyloniæ uocant reges Assyriorũ. De Phul Assar cognomẽto Teglat eodẽ ca. ita scribit̃. Venit Teglat Phul Assar cõtra Facee regẽ Samariæ, & transtulit in Assyrios Galileã & uniuersam terrã Neptalim. Et 4 Reg. 16. dicitur. Misit Achaz nuntios ad Teglat Phul Assar regem Assyriorũ & c. De Salman Assar ita scribit̃. 4. Reg. 17 Cõtra Oseæ filiũ Hela Regẽ Israel ascendit Salman, Assar, rex Assyriorũ. & 4. Reg. 18. dr̃ Anno. 4. regis Ezechiæ, q̃ erat annus septimus Oseę filii Hela regis Israel, ascendit Salmanassar rex Assyriorum Samariã, & oppu-

gnauit eã. & recepit. Nã post annos tres anno.s. sexto Ezechie. &.9. anno. Oseę regis Israel cepit Samariã rex Assyriorũ,& trastulit Israel in Assyrios. De Sennacherib ibidẽ dicit. Anno.14 regis Ezechiæ ascẽdit Sennacherib rex Assyriorũ ad uniuersas ciuitates Iuda munitas,& cepit eas. Idẽ Sennacherib dictus est & Sargon,ut scribitur Esa.20.ca. Nã scđm Hieto. septẽ noibus uocat,ut ibi Glossa refert. Cõsiderãdũ ꝙ in textu Metasthenis scribit. Sẽnacherib regnasse annos 7. Assaradõ filius eius decẽ;qui annorũ numeri uitio scriptorũ cõmutati sunt ex uno in alterũ. Nam si regnasset Sennacherib annis. 7. ut in mẽdoso textu scribit,nõ peruenisset ad 14. annũ Ezechiæ.sed annis 2.antea mortuus fuisset:quod est cõtra scripturas sacras. Ideo ut nos emẽdauimus,Sennacherib regnauit annis nõ septẽ,sed decẽ: & filius eius Assaradon regnauit annis nõ decẽ;sed septẽ;& sic nõ confunditur annorũ numerus. De Assaradon dicitur.4. Reg.19. Sennacherib cũ adorasset in tẽplo Nesrach deũ suũ,Adramalech & Sarassar filii eius percusserunt eũ gladio:fugerũtq; in terra Armeniorũ: & regnauit Assaradõ filius eius pro eo. De Merodach dr 4.Reg.20. Misit Merodach rex Babylonis lrãs & munera ad Ezechiã,De eius filio Bẽ Merodach nomẽ nõ ponit in diuinis literis:sed solum ꝙ eius tpẽ Manasses ductus est in captiuitatẽ,& carceri mãcipatus est, ut habetur.2 Paral.33. De primo Nabuchodonosor, qui huic successit. agitur.4.Reg.24. De magno uero Nabuchodonosor,qui cõbussit Hierusalẽ & tẽplũ,& duxit Hebræos captiuos in Babylonẽ: & de Euilmerodach eius filio agitur in fine.4 Reg. in fine 3.Paral. De tribus uero huius filiis dicit aliquid magister in hist.schol. adducẽs authoritatẽ Metasthenis,de quibus ẽt Iosephus scribit in 10 antiq lib Fuerũt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonosor:& ob germanitatẽ ab aliquibus quasi pro uno rege cõputãtur,licet distinctis tpibus regnauerint. Dicit.n.Hiere: 27. Seruiẽt Regi Nabuchodonosor oẽs gẽtes & filio eius & filio filii eius : hoc est filiis tribus filii eius suis nepotibus.q. simul successerũt post patrem,licet unus post aliũ regnauerit. Post hos Reges vz Balthasare interfecto reunitã est monarchia & trãslata in Persas,ut scribitur Dañ.5.ca. Itaq; Metasthenes expositis annalibus monarchiæ bipartitæ Medorũ,& Persarũ, mox reunitæ publicos annales usq; ad Alexandrũ magnũ refert sic dicens Balthasare
interfecto regnauerunt simul Cyrus & Darius annis duobus. 2
Inde solus Cyrus duobus & uiginti. 22
11 Filius Darii priscus Artaxerses Assuerus annis uiginti,ultro- 30
12 ne interea sumpta de factione Thamirica: quæ per dolum patruũ trã

dideraт Thamire. Huius duo filii Cyrus Atthabanes & Darius lõgi manus ſeptem menſibus pro imperio dimicarunt & ſeptimo mẽſe.

13 Longimano uictoria ceſſit: regnauitq; annis ſeptem & triginta. 37
14 Eius filius Darius nothus annis decem & nouem. 19
15 Magnus Artaxerſes Darius Menon, qui dictus eſt Aſſuerus in libro Heſter annis quinquagintaquinq;. 55
16 Artaxerſes Ochus ſex & uiginti. 26
17 Arſes annis quattuor. 4
18 Darius ultimus ſex. 6

Magnus Alexander inde tranſtulit imperium in Græcos. hæc ille.
191 Ex his patet reunitam monarchiam duraſſe annis uno & nonaginta
ſupra centum. A principio uero hoc eſt ab Arbace uſque ad magnũ
Alexandrum perſeuerauit annis quadringentis nonagintaquinque.
304 Nam ex annis trecentis quattuor monarchiæ bipartitæ & ex annis
191 centum nonaginta & uno eiuſdem reunitæ conſurgunt anni. 495
495

De Monarchia Alexandri magni, & Regibus poſt eum ſequentibus in Aſia & Syria. *Cap. 3.*

QVoniã in annalibus monarchiæ Græcorũ poſt Alexãdrũ magnum in regibus Syriæ & Babyloniæ & Aſiæ a Seleuco uſq; ad Philippũ ultimũ Euſebius ſequiť publicã fidẽ Aſiæ ac Syriæ per ipſius digeſta tpa & reges & in Romana monarchia latinã fidẽ publicã tenet: idcirco excepta monarchia Medorũ & Perſarũ ab Arbace uſq; ad magnũ Alexadrũ, in omnibus ſequentibus tpibus Græcorũ & Romanorum ipſum Euſebium ſequimur. Quia ergo idem Euſebius in monarchia Medorum & Perſarum non eſt ſecutus publicã fidem annalium cõtũ: idcirco non poſuit Alexandrũ conuenienti tempore. Nã dicit eum regnaſſe anno primo centeſimæ undecimæ Olympiadis: qui tamẽ ſecũdũ probatã fidẽ cœpit regnare anno primo cẽteſimæ duodecimæ Olympiadis, ut nos annotauimus.ſ. poſt primum annũ Darii ultimi Regis Perſarũ. monarchia igitur Græcorũ cœpit regnante Alexandro magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius ſexto mox extincto Dario. Sicut autem dicitur. 1. Macha. 1. regnauit Alexãder annis. 12. Idẽ affirmat Metaſthenes dicẽs. Magnus Alexãder qui tranſtulit imperiũ in Græcos: regnauit annis. 12. Poſt duodecimũ annũ regni ſui, ut ẽt dicit Euſebius, Alexander trigeſimoſecundo ætatis ſuæ anno moritur in Babylone. Poſt quem translato in multos imperio diuerſi regnauerunt. Nam diuiſum eſt regnũ eius in quatuor partes, ut Daniel propheta prius uaticinio ꝑdixerat ſub fi-

gnra hirci caprarum, de quo dicitur Dan.8. Cumq; creuisse fractū est cornu magnum: & orta sunt quatuor cornua subter illud, id est quatuor regna, ut Hieronymus in Danielem exponit, uidelicet Regnum Macedonum, Aegypti, Asiæ, & Syriæ In Macedonia successit ei frater eius Philippus, qui & Arrideus, & qui eū secuti sunt Reges ut scribemus in sexto libro. De Regno uero Aegypti dicemus in sequenti quinto libro. Hic autem solum describemus regnum Asiæ & Syriæ, quòd paucis annis simul unitum est. In Asia enim duobus annis post mortem Alexandri magni regnare cœpit Antigonus, & regnauit annis. 18. Post Antigonum regnauit in Asia Demetrius annis. 17. In Syria uero & Babylonia transactis octo annis post mortē Alexandrini magni primus regnauit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis 117. ut assignat Eusebius: & regnauit annis. 32. Anno autem eius. 28. Demetrius Rex Asiæ, cum iam regnasset annis. 17. semetipsum Seleuco tradidit: & factum est unum Regnum Asiæ & Syrię ac Babyloniæ, ut affirmat Eusebius. Itaq; post Alexandrum digeremus tempora Regum Asię, Syriæ, ac Babyloniæ à Seleuco primo ad ultimum Philippum. Igitur ab Alexādri magni monarchia usq; ad finem ultimi Philippi & destructionem regni eius, fluxerunt anni ducentitrigintaquinq; . 235

1	Nā Alexāder magnus post adeptā monarchiā regnauit ānis septē 7. Regnum Syrię fuit sine Rege annis octo.	8
2	Seleucus Nicanor regnauit annis trigintaduobus.	32
3	Antiochus Sother annis decem & nouem.	19
4	Antiochus Theos annis quindecim.	15
5	Seleucus Gallinicus annis niginti.	20
6	Seleucus Ceraunos annis tribus.	3
7	Antiochus magnus annis trigintasex.	36
8	Seleuchus, qui & Philopator, annis duodecim.	12
9	Antiochus Epiphanes. i. illustris annis undecim.	11
10	Antiochus Eupater annis duobus.	2
11	Demetrius Sother annis duodecim.	12
12	Alexander annis decem.	10
13	Demetrius annis tribus.	3
14	Antiochus Sidetes annis nouem.	9
15	Demetrius iterum annis quatuor.	4
16	Antiochus Grippus annis duodecim.	12
17	Antiochus Cizicenus annis decem & octo.	18
18	Philippus annis duobus.	2

Hos annos ex Eusebio accepimus qui & concludit dicens. Hucusq; Syria possessa per Reges in Romanam ditionem cessit.

235 Ex omnibus simul iunctis cõsurgũt ãni ducẽti trigintaquinq; Finis autẽ regni Syriæ fuit ãno. 4. 171. Olympiadis, ut Eusebius annotat.

De initio monarchiæ Romanorum. *Cap. 4.*

INitium monarchiæ Romanorum aliqui putant fuisse anno primo centesimæ septuagesimę secundæ Olympiadis postquã Romani cœperunt possidere Syriã scilicet post Philippum ultimum Syriæ Regem Nam tũc defecit monarchia, quę inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conuenienter incepisse Romanorum monarchiã, ubi iam præcedens defecerat. Alii uero ponunt eius initium anno primo penè cõpleto centesimæ octuagesimæ tertiæ Olympiadis, quando C. Iulius Cæsar primus apud Romanos singulare obtinuit imperium: à quo Romanorum principes appellati sunt Cæsares. Alii autem exordium ipsius monarchiæ Romanorum sumunt ab Octauiano Augusto post subiugatam Aegyptũ. Nã tunc plene defecit in Aegypto Regnum ab Alexandro magno deductum. Nos autem omnia prædicta confirmantes dicimus monarchiã Romanorum leuiter incepisse, quasi ex quadam præuia dispositione post possessam Syriam Deinde quo ad computationem annorum Romani imperii à Iulio Cæsare dicimus incepisse ꝙ ptimus singulare imperium obtinuerit. Demum in Octauiano Augusto post deuictum Antonium & Cleopatram affirmamus eam auctam fuisse. A Syria autem possessa à Romanis
45 usq; ad imperiũ Iulii Cæsaris fluxerũt anni ferè quadragintaquinq; quia intermediæ fuerunt undecim plenę olympiades cũ anno uno. quæ continent prædictos annos. A Iulio uero Cæsare ad Christum
46 fuerunt anni quadragintasex, hoc est undecim olympiades cum dimidia: quoniam Christus natus est anno quarto inchoato centesimæ nonagesimæ quartæ olympiadis. Si ergo prędicti ãni 45. & 46.
91 simul colligãtur, fiunt anni nonaginta & unus, à Syria uidelicet possessa à Romanis usq; ad Christi natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio seculi ad diluuium fuerunt anni.	1656
A diluuio ad Ninum monarcham fuerunt anni.	249
A Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni.	1234
Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni.	495

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syriæ anni. 235
A Syria possessa per Romanos ad Christum anni. 91
Ergo à creatione mundi ad Christum fuerunt anni. 3960

Liber quintus de Aegyptiorum temporib us.

PROLOGVS.

COmperta uera annorum computatione ante Christum ex collatione regnorũ Hebræorũ, Italorũ, & Assyriorũ: nunc restat, ut eandem comprobemus ex Aegyptiorum tẽporibus, qđ breuissime faciemus in hoc .5. uolumine.

De initio Regni Aegyptiorum & eorum Dynastiis. Cap. I.

AEgyptiorum regnum eo tempore cœpit, quo & Regnum Caldæorum hoc est anno centesimo trigesimoprimo à Noatico diluuio, ut ex Beroso accepimus Aegyptus autem ab Aegypto Rege ultimum nomen accepit. ut ait Manethon sacerdos Aegyptius in supplemento temporum. Prius enim Oceana & Nilea teste Diodoro Siculo in primo libro. Postea uero Aeria dicebatur, ut ait Eusebius in libro de temporibus. Quin etiam ab Osiris nomine & cognomine Osiriana ab Aegyptiis: & Mizreia ab Hebræis authore Moyse dicta fuit. Vltimo autem uocata est Aegyptus, ut dictũ est ab Aegypto fratre Danai, qui dicebatũ Ramesses. Aegypti autem Reges dicebantur cõmuni nomine Pharaones, id est feroces, ut interpretatur Hieronymus. Manethon etiã dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur. exponẽte Eusebio, sicut & apud nos Imperatores Augusti appellãtur. Habebat tamen quilibet Pharao propriũ nomen. Sicut autem dicit Eusebius apud Aegyptios potestas erat, quã nocant Dynastiã. i potentatũ alicuius determinati tẽporis. Vnde & Reges Aegypti describũtur secundũ Dynastias diuersis tẽporibus distinctas Aegyptiorũ Dynastiæ prime à cẽtesimo trigesimoprimo anno post. diluuiũ. quo cœperunt usq; ad pene completũ quadragesimum tertium annum Nini Regis Assyriorum, fuerunt quindecim, ut Eusebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium iuxta Berosum fuit Camesis, quem inter primos deos, id est principes, iuniorem Saturnum appellauerunt, ut dict idem Berosus, durabatq; singula septem annis sub duo-

decim principibus primis maioribus Aegyptiorum hoc pacto Anno à diluuio centesimo trigesimoprimo authore Beroso Chemesen
131 primus tenuit Dynastiam primã Aegypti septem annis. Cui Chemin vrbem dedicauerũt. Huic successit Oceanus cum Thetide: qui colonias posuit iuxta Nilum: à quo & Nilus antea dictus fuit Oceanus. Postquam uero septem annis Dinastia penes Nilum fuit, cessit Oceanus tertio principi: & hoc ordine duocecim principes regnauerunt singuli in suis urbibus septem annis: qui summam annorum
84 efficiunt octogintaquatuor. Tres uero ex principibus minoribus secuti cœperunt augere tempus: Quorum primus principatum te-
14 nuit annis quatordecim. Secundus anni vigintisex. Postremus an-
26 nis trigintaseptem, qui simul sumpti efficiunt annos septuagintase-
37 ptem. Adiectiq; superioribus Dynastijs, reddunt annos centũ sexaginta & unum. Quos si adiunxeris illis annis. 131. quia à diluuio ad
292 primam sub Camese Dinastiam interfluxerent: erunt anni ducenti nonaginta duo. Quo tempore ortus est Abraham anno. 43. Nini, ut Eusebius de tẽporibus & Moyses in Genesi cõprobant Que etiã cõputatio annorum facta est in. 2 lib. superius hebręorum temporum.

De. 16. & . 17. Dynastia. Cap. 2.

Sextadecima Dynastia sub Osiride cœpta est, mox nato Abraham anno uidelicet Nini. 43: desinente. Concessit autem Osirides Dynastiam hanc Thebeis, qui præfuerunt annis centum nonaginta, ut Aegyptii, & Eusebius
103 supputant. Subsecuta est. 17. Dynastia: quo tempore regnauerunt pastores annis tribus supra centum, ut iidem scribunt. Anno uigesimoseptimo huius Dinastiæ: qui fuit annus uigesimusoctauus Armatritis Regis Caldæorum: fuit diluuium secundum Niliacum sub Aegyptiis Hercule, ac Prometheo. Siergo anni. 190 Dynastiæ. 16. & anni 103. Dynastiæ. 17. simul iungant: consurgũt anni ducẽti
293 nonagintatres. In hac. 17. Dynastia primus rex dictus est Pharao Zoes. i. ferox Zoes à quo Pharos ciuitas: & postea Reges dicti Pharaones. In huius Dynastiæ centum tribus annis fuerũt in Aegypto reges decem & septem, quorum nomina non ponit Berosus excepto Thiphone. qui fratrem suum Osiridem interemit: & tyrannicum Regnum in Aegypto assumpsit circa finem huius Dynastiæ tempore Balei undecimi Regis Babilonici. Dicit enim idem Berosus. Thyphon Aegyptius omnibus orbis gigantibus conscii fratrẽ

suum

suum Osiridem Ionem iustum Aegyptium peremit, &ipse in Aegy-pto assumpsit tyrannidem. Cui conuenit Diodorus qui, in primo libro sic ait. Ex uetusti sacerdotum archius, qui Osiridis tempore fuerunt, compertum est Osiridem Aegypto iuste regnantē Typhone fratre impiè atq; nefario interemptum. quē ille in sex ac uiginti partes dissectum cuilibet eorum, qui secum tanti sceleris participes fuerant, partem dedit; ueluti tanti facinoris conscij: & ut simul ipsos deflores custodesq; regni fidos haberet. At uero Isis eiusdē sui fratris simul & uiri necem auxilio filii (Oros ei nomen erat.) ulta, Typhone, simul & qui cędis conscii fuerant, interemptis Aegypti Regnum restituit. hæc ille. Sic ergo finem accepit Aegyptiorum Dinastia. 17. quā dicunt pastorum, ut aliqui coniiciunt: propter Iosephi & fratres eius, q fuerunt pastores exaltati in Aegypto. Nā anno. 91. huius Dynastiæ Iosephi exaltatur à Pharaone: & Iacob cum filiis ingreditur Aegyptum anno eiusdem Dynastiæ centesimo, ut patet ex rectaannorum computatione. Et ideo si à pastoribus hebræis dicta est, oportet dicere ipsum nō ab eius exordio sed à fine denominatā. Sed hoc nobis certū nō est. Anno huius Dynastiæ septuagesimoprimo factū est diluuium tertiū sub Ogyge Attico: & fuit annus penultimus Belochi decimi Regis Assyriorum, ut scribit Berosus.

De Dynastia. 18. Diapolitanorum. *Cap. 3.*

Dynastia. 18. Diapolitanorum fuit annorum trecentorum quadraginta & octo, ut ipse Aegyptii cōputant. In ea fue-
1 runt. 16. Reges, ut ponit Eusebius.

2	Amasis regnauit annis uignitiquinq;	25.
3	Chebron annis tresdecim.	13.
4	Amenophis primus annis uno & uiginti.	21.
5	Mephres annis duodecim.	12.
6	Misphar Mutosis annis uigintisex.	26.
7	Thutemosis annis nouem.	9.
8	Amenophis secundus annis triginta & uno. Hic est Pharao Amenophis: qui anno regni eius. 26 iussit mares Hebræorum interfici: & tunc natus est Mpyses.	
9	Orus regnauit annis triginta & octo.	38.
10	Acenchreannis duodecim.	12.
11	Achoris primus annis nouem.	9.
12	Chencres annis sexdecim.	16.

Anno eius primo & secundo fuit diluuium quartũ in Thessalia sub Deucalione authore Beroso. & in alia eorum parte post terræ motũ secutum est incendium sub quodam illorum Rege Phaetonte altero à Prisco Phaetonte, sub quo aliud incendium prius fuerat, ut narrat Berosus. Hic est Pharao Chencres, qui, ut ait Eusebius, cõtradixit per Moysen Deo atq; mari rubro obrutus est anno regni sui. 16. De quo etiam dicit Berosus in quinto Chencres cum Hebræis de magica pugnauit: & ab eis summersus fuit. Pugnauit contra magos Pharaonis: & superauit eos non arte magica, sed uirtute diuina: qua ipsi magi se uictos esse fatentur dicentes. Digitus dei est hic: ut patet Exo. 8.

12 Acherres regnauit annis octo. 8.

13 Cherres annis quindecim. 15.

14 Armeus qui & Danaus annis quinq;. 5.

15 Ramesses cognomento Aegyptus annis sexagintaocto. 68.

Ab hoc Aegypto fratre Danai nomẽ accepit Aegyptus, ut affirmat Manethon. Regnum Troianum cœpit anno tertio Aegypti: qui fuit annus ultimus Ascathadis regis Caldæorum, ut dicit Berosus.

16 Menophis regnauit annis quadraginta. 40.

Ex quibus omnibus resultant anni trecenti quadragintaocto. 348.

De Dynastia. 19. Larthum Cap. 4.

Post Menophim cœpta est. 19. Dynastia Larthum sicut erat in Italia: quæ Dinastia durauit annis solaribus centum nonagintaquatuor, ut dicit Manethon. Hoc nomen Larthum non proprium est: sed cõmune dignitatis uocabulum, sicut Augustus & Pharao. Erãt enim in Dynastia siue potentatus Ethruriæ duodecim Lucumones in Vetulonia residentes. 12. reges: quibus unus præerat, ut Seruius author est sup. 8. Aeneidos Hic supremus Larth uocabulo Ethrusco, id est regum maximus dicebatur: non solũ quia cæteris præerat, ut uerum etiam quia anniuersarie, cæteris duodecim reuocatis ipse per uitã totam perseuerabat. Hoc pacto potentatus & Dynastia plurium regum in Aegypto cœpit, ut in Italia. De horum Larthum Aegyptiorum temporibus, pãria sentiunt Manethon & Eusebius. Nam.

1 Zetus regnauit an nis quinquagintaquinq;. 55.

Hic Zetus Aegyptius, non fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmũ quia ille fuit Græcus: hic autem Aegyptius.

2 Rampses regnauit annis sexagintasex. 66.

3 Amenophis tertius regnauit annis quadraginta. 40.
4 Ammenephus regnauit annis uigintisex, 26
Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicum, id est Alexandrinũ Aegypti. Vbi enim nunc est Alexãdria à magno Alexã dro condita, olim erat insula Pharon habitata à coloniis Pharaonicis: ubi inundatio fuit tempore uatis Protei sacerdotis: ad quem Paris rapta Helena primum adnauigauit, ut dicit Xenophon in libro de æquiuocis. Et Herodotus scribit in.2.historiarum. De hoc diluuio ait Lucanus ultimo libro.

Tunc claustrum pelagi cœpit Pharon insula quondam.
In medio stetit illa mari sub tempore uatis.
Proteos. at nunc est pelleis proxima muris.

Thuoris fuit ultimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur
5 Polybus, & regnauit annis septem. 7.
Ex quibus omnibus cõsurgũt anni cẽtum nonaginta quatuor. 194.
Huius Thuoris anno ultimo iuxta Eusebium Troia euersa est. Manethon uero dicit eam euersam anno sequenti: quia eius euersio fuit in fine anni præcedentis iuxta principium anni subsequentis.

De Dynastiis à uigesima ad completam.25. Cap.5.

Iterum in Diapolitanos.20.Dynastia regressa est, q̃ dicta est sine Larthibus, ut Manethon & Eusebius dicunt: & durauit annis centumseptuaginta & octo, 178.

℃ Dynastia.21. durauit annis centũtriginta. Nam in ea Smenesis, qui & Sesach, regnauit annis uigintisex. 26.
Pseusennes annis quadraginta & uno, 41.
Nephercheres annis quatuor. 4.
Amenophis quartus annis nouem. 9.
Osochor annis sex. 6.
Spinaces annis nouem. 9.
Psusennes annis trigintaquinq;. 35.
Ex quiqus omnibus consurgũnt anni centum triginta. 130.

℃ Dynastia.22.fuit annorum quadragintanouem.
Sestoris regnauit annis uiginti & uno, 21.
Osorthon primus annis quindecim. 15.
Thachelotis annis tredecim. 13.
Ex quibus consurgunt anni quadragintanouem. 49

℃ Dynastia.23. fuit annorum quadragintaquatuor.
Petubastis regnauit annis uigintiquinq;. 25.

Osorthon secundus annis nouem. 9.
Psammus annis decem. 10.
Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
¶ In Dynastia. 24. solus regnauit Bochorus annnis. 44. 44.
Huius anno uigesimoquinto Roma condita est.
¶ Dynastia. 25 fuit annorum quadragintaquatuor.
Sabachon æthiops Bocho uicit Aegyptoq; regnauit ānis. 12. 12.
Sebicus annis duodecim. 12.
Tharachus Aethiops annis uiginti. 20.
Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
Si colligamus annos prædictarum sex Dynastiarum consurgent anni quadringenti octogintanouem. 489.

De Dynastiis à. 26. ad 30. & paulo ulterius. Cap. 6.

Dynastia. 26. fuit annorum centum sexagintaocto.
Meres Aethiops regnauit annis duodecim. 12.
Stephinatis annis septem. 7.
Nechepsus annis sex. 6.
Nechao primus annis octo. 8.
Psalmeticus annis quadragintaquatuor. 44.
Nechao secundus qui & Nechepsus annis sex. 6.
Psamnites, qui & Sammeticus. 2. annis duodecim. 12.
Vaphres annis triginta. 30.
Anamasis annis quadragintatribus. 43.
Ex quibus omnibus cōsurgūt anni centū sexaginta & octo. 168.
¶ Dynastia. 27. in qua Persarū rex Cambises obtinuit Aegyptum, ut dicit Eusebius: cui præfuerunt reges Persarum annis centum undecim. Aegyptus post hæc à Persis recessit. 111.
¶ Dynastia. 28. breuissima fuit. Nam in ea solus regnauit Amartheus Saites annis sex. 6.
¶ Dynastia. 29 fuit annorum quadraginta.
Nephericus primus regnauit annis sex. 6.
Achoris secundus annis duodecim. 12.
Psammites tertius anno uno. 1.
Nepherites secundus mensibus quatuor, Sed ex mensibus superfluis pcedentis Regis & subsequētis cōputatur ānus unus ab Eusebio. 1.
Nectenebis annis decem & octo. 18.
Theo annis duobus. 2.
Ex quibus consurgunt anni quadraginta. 40.

¶ In Dynastia.30.regnauit Nectabanus annis decē & octo. 18.
Et sicut ait Eusebius Ochus Artaxerses Rex Persarum, Aegyptum tenuit Nectabano in Ethiopiam pulso, & ipsam Aegyptum suo iussit imperio,& præfuit annis nouem. 9.
Arses uero deinde annis quatuor. 4.
Darius demum annis sex. 6.
Ex quibus consurgunt anni decem & nouem. 19.
Alexander magnus septem annis ab initio monarchiæ. 7.
Si colligantur anni prædictarum quinq; Dynastiarum cū prædictis adiunctis consurgunt anni trecenti sexagintanouem. 369.

De Regibus Aegypti qui regnauerunt in Alexandria. Cap.7.

1 POstquam Alexander magnus cepit Aegyptum ab eo Alexandria ibidem condita est: in qua plures Ptolemęi post eius obitum regnauerunt. Ptolemæus Lagi filius regnauit annis triginta sex.36.Eusebius tamen dicit eum regnasse annis.40.superaddens quatuor annos quibus gubernauit regnum Aegypti uiuente Alexandro magno ut quidam asserunt.

2 Ptolomæus Philadelphus annis triginta & octo. 38.
Hic Iudæos qui in Aegypto erant,liberos esse permisit;& uasa Eleazaro pontifici Hierosolymarū uotiua transmittens diuinas scripturas in uocem græcam ex hebræa lingua per septuagintaduos interpretes transferri curauit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit: quam sibi ex omni genere literaturæ comparauerat. ut ait Eusebius
3 Ptolemęus Euergetes primus regnauit annis uigintisex. 26.
4 Ptolemęus Philopator annis decem & septem. 17.
5 Ptolemęus Epiphanes annis uigintiquatuor. 24.
6 Ptolemęus Philometor annis trigintaquinq;. 35.
7 Ptolemęus Euergetes secundus uigintinouem. 29.
8 Ptolemęus Phiscon,qui Soter,annis decem & septem. 17.
9 Ptolemęus Alexander annis decem. 10.
10 Ptolemęus,qui matre fuerat electus annis octo. 8.
11 Ptolemęus Dionysius annis triginta. 30.
12 Cleopatra mulier annis uiginti & mensibus quinq; 20.
Cleopatra & Antonius semel interficiunt; & Aegyptus fit Romana prouincia. Vsq; ad mortem Cleopatræ, Ptolemęi, qui uocabantur 290
Lagide, in Aegypto regnauerunt post Alexandrum annis ducentis

nonaginta,ut patet ex computatione annorum prædictorum ptincipum. Eusebius autem addit duos annos Cleopatræ: & dicit eam regnasse annos .22. cum tamen secundũ probatam fidem, sicut alij scribunt, regnauerit annos. 20. Nam & Tertullianus in libro contra Iudæos, dicit eam regnasse annos. 20. & menses .5. Ab anno autem. 13. Cæsaris Augusti, quo Cleopatra periit usq; ad penè completum
29 eius. 42. annum, quando natus est Christus: fuerunt Anni uigintinouem: qui adiuncti prædictis ducentis nonaginta reddunt annos trecentos decem & nouem. 319.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656.
Ab eodem ad completam. 14. Dynastiam anni.	292.
In. 16. &. 17. Dynastia fuerunt anni.	293.
In. 18 Dynastia fuerunt anni.	348.
In. 19 Dynastia fuerunt anni.	194.
In sequentibus sex Dynastiis fuerunt anni.	489.
A. 26 Dynastia usq; ad obitum Alexandri anni.	369.
A morte Alexandri ad Christum fuerunt anni.	319.
Ergo ab exordio mundi ad Christum fuerunt anni.	3960.

Liber sextus de quorũdã Regnorũ exordiis.

PROLOGVS

POstquam tempora à mundi cõstitutione ad Christum quadruplici præcipuorum Regnorum ordine digessimus: non restat ut quorundam aliorum Regnorum initia ante Christi aduentum in hoc sexto uolumine quambreuissime recenseamus.

De origine Regni Hispanorum. Cap. 1.

HIspanos condidit Iubal filius Iapeti: qui à Moyse dicitur Tubal filius Iaph et. Nam Berosus in. 5. Antiquitatem dicit. Anno duodecimo Nimbroti Saturni primi Regis Babyloniæ Iubal condidit Celtiberos, id est Hispanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babyloniæ: idem Iubal Celtiberos legibus format. hæc ille. Unde prima Hi-

ſpaniæ urbs Tubal à conditore nomen habet, quamuis corrupta prima litera ſcriptores poſuerunt Dubal in Pomponio Mela in deſcriptione Beticæ mutata litera. t. in. d. Hunc eundem Tubal quidam cognominauerunt Tharacon: à quo urbs Taracona. Ei enim præcipue ſtudium fuit greges & armenta & iumēta inducere. Huiuſcemodi ſtudium Aramei Taracoā uocant, id eſt paſtorū congregationē. Nam à Hieronymo interpretatur Thara paſcens uel paſtor. Choa uero congregatio Ergo Tharachoa eſt congregatio paſtorum. Hi ergo fuerunt priſci Reges Hiſpaniæ: quos ponit Beroſus.

1	Tubal.	14	Sicorus.
2	Iberus, à quo Iberi dicti.	15	Sicanus.
3	Iubelda.	16	Siceleus.
4	Brigus.	17	Luſus.
5	Tagus Orma.		Qui ſequunt̃ ex Manethone.
6	Bethus, à quo Betica Hiſpania	18	Siculus.
7	Geryon Afer: qui & Deabus.	19	Teſta Libyus Triton.
8	Trigeminus Geryon.	20	Romus.
9	Hiſpalus, à quo hiſpalis ciuitas.	21	Palatuus.
10	Hiſpanus à quo Hiſpania.	22	Cacus.
11	Heſperus, à quo Heſperia.	23	Erytrus.
12	Hercules Libyus.	24	Mellicola ſiue Gargoris.
13	Atlas Italus kitin.		Alios reperire nō potuimus.

De initio Regni Gallorum ſiue Francorum. Cap. 2.

Celtas ſiue Gallos uel Frācigenas condidit Samothes frater Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Beroſus in. 5. libro. Paulo poſtquam Iubal condidit Celtiberos, id eſt poſt duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui & Dis, Celtas colonias fundauit id eſt Gallos ſiue Frācos. Neq; quiſquam illa ætate iſto ſapientior fuit: ac propterea Samotes dictus eſt hæc ille. Samotes fut frater Comeri, & Tubalis ex Iapeto patre: à quo primum Britones: inde Galli Samothei dicti fuerunt, id eſt ſapientes Et inferius Beroſus addit dicens. Anno quarto Nini Samotes Celtis leges dedit. Sepe autem uariatum eſt Celtarum nomen. Nam à principio Samothei dicebantur: Inde à Celto Celte: poſt à Galathe Galatii: hinc à Beligio Belge: poſt à Romanis Galli: poſtremo Francigenæ à Francorum Rege. Et ſicut dicit Beroſus libro quinto. Filius Herculis Galathes Priſcus: qui apud illos regnauit

ætate Althadis duodecimi Regis Aſſyriorum nomen etiam Galliæ dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Beroſus.

1	Samothes, qui & Dis	13	Beligius, à quo Belgæ.
2	Magus.	14	Iaſius.
3	Sarton.	15	Allobrox.
4	Dryius.		Omnes prædicti ex Beroſo.
5	Bardus Priſcus.	16	Romus.
6	Longo.	17	Paris.
7	Bardus iunior.	18	Lemanus.
8	Lucus.	19	Olbius.
9	Celtes, à quo Celtæ dicti.	20	Galathes iunior.
10	Galathes, à quo Galli.	21	Namnes.
11	Narbon, à quo Narbona.	22	Francus, à quo Francia:
12	Lugdus à quo Lugdunum.		Septẽ ꝑdicti ex Manethone.

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum. Cap. 3.

Ermanos, ſiue Theutonicos, & Sarmatas condidit Thuiſcon gigas filius Noe natus ei poſt diluuium. Dicit enim Beroſus in quinto libro Anno Nimbroti uigeſimo quinto, Thuiſcon Sarmatas maximos populos fundauit. & inferius ait. Anno quarto Nini Thuiſcon gigas Sarmatas legibus format apud Renũ. Germanorum quoq; nomen ſæpe à ducibus uariatum fuit. Nam ab exordio, & fermè in toto Thuiſcones dicebantur à Thuiſcone primo eorum conditore. In parte uero Gambriui à Gambriuio; ante uero Ingheones à Inghaeuone: poſtea Iſteuones ab Iſteuone. Hinc Sueui à Sueuo: Poſt Vandali à Vandalo. Inde Alemani ab Hercule Alemano: deinde Theutanes & Theutones à Theutane. Poſtremo à Romanis, ut Tacitus ait, Germani dicti ſunt. Eorum reges primos deſcribit Beroſus in ſecundo & in quinto libro: qui ſunt ſequentes uidelicet.

1	Thuiſcon, à quo Thuiſci.	8	Sueuus, à quo Sueui.
2	Mannus.	9	Vandalus, à quo Vandali.
3	Inghaeuon à quo Ingheones:	10	Theutanes, à quo Theutonici.
4	Iſteuon à quo Iſteuones.		
5	Herminon.	11	Hercules Alemannus à quo Alemanni.
6	Marſus.		
7	Gambriuius, à quo Gambriuii	12	Hunnus, à quo hunni.

De principio Regni Sicyoniorum, & eius fine. *Cap.* 4

Regnum Sicyonorum in Græcia iuxta Eusebium de temporibus ortum habuit ante natiuitatem Abrahæ annis septuagintatribus, uidelicet anno .32. Beli: & durauit annis nongentis sexaginta & uno. In codicibus autem Eusebii impressis in fine regni Sicyoniorum mendose uitio impressorum colliguntur anni. 862. quia ibi deficiunt anni. 99 ut patet ex cōputatis annis in lineis annorum per Eusebium distinctis, quibus ordinate Reges Sicyoniorum regnauerunt, ut patet in sequentibus.

1 Egialeus, à quo Egialea nuncupata est: quæ nunc Poleponesus uocatur, regnauit annis quinquagintaduobus. 52.
2 Europs annis quadragintaquinq;. 45.
3 Stelchin annis uiginti. 20.
4 Apis annis uigintiqninq;. 25.
5 Thelasion annis quinquagintaduobus. 52.
6 Egidius annis trigintaquatuor. 34.
7 Thurimacus annis quadraginraquinq;. 45.
8 Leucippus annis quinquagintatribus. 53.
9 Mesappus annis quadragintasedtem. 47.
10 Eratus annis quadragintasex. 46.
11 Plemmeus annis quadragintaocto. 48.
12 Orthopolis annis sexagintatribus. 63.
13 Maratus primus annis triginta. 30.
14 Maratus secunpus annis uiginti. 20.
15 Echiteus annis quinquagintaquinq;. 55.
16 Chotax annis triginta. 30.
17 Epopeus annis trigintaquinq;. 35.
18 Laumedon annis quadraginta. 40.
19 Sicyon à quo Sicyonii annis quadragintaquinq;. 45.
20 Polybus annis quadraginta. 40.
21 Inachus annis quadragintaduobus. 42.
22 Phestus annis octo. 8.
23 Adrastus annis quator. 4.
24 Polyphides annis triginta & uno. 31.
25 Pelasgus annis uiginti. 20.
26 Zeusippus annis triginta & uno. 31.

Ex quibus omnibus resultant anni nōgenti sexaginta & unus. 961. uidelicet usq; ad annum. 28. completum Heli sacerdotis Hebræorū & tunc finem acepit hoc regnum.

De origine Regni Argiuorum & Myccenarum. *Cap.5.*

MOx erto Esau & Iacob anno secundo Balei Xerxis octaui Regis Assyriorum, initiū habuit regnū Argiuorum, ut conputat Euseb. quorū Reges & tēpora ab ipso ita describūtur.

1	Inacus regnauit annis quinquaginta.	50.
2	Phoroneus annis sexaginta.	60.
3	Apis annis trigintaquinq;	35.
4	Argus annis septuaginta.	70.
5	Grassus annis quinquagintaquatuor.	54.
6	Phorbas annis trigintaquinq;	35.
7	Troiphas annis quadragintasex.	46.
8	Crothopus annis uiginti & uno.	21.
9	Stelenus annis undecim.	11.
10	Danaus annis quinquaginta.	50.
11	Lynceus annis quadraginta & uno.	41.
12	Abas annis uigintitribus.	23.
13	Proeteus annis decem & septem.	17.
14	Acrisius annis triginta & uno.	31.

Prædicti omnes simul regnauerunt annis quingentis quadragintaquatuor, ut ex annis collectis patet Et defecit regnū Argiuorū anno. 16. Lamparis uigesimiquarti Regis Assyriorum; & anno. 8. Rampsis regis Aegypti. Post Acrisiū Regnū Argiuorū in Mycenas transfertur: quorū Reges decem ab Eusebio describuntur uidelicet. 544.

1	Perseus.	6	Aegysthus.
2	Stenelus.	7	Orestes.
3	Eurystheus.	8	Thisamenus.
4	Atreus & Thyestes fratres.	9	Pentilus.
5	Agamemnon.	10	Cometes.

De initio & fine regni Athenienfium. *Cap.6.*

AThenienfium Regnum, ut ait Berosus in. 5. libro, cœpit anno. 4. Spareti. 17. Regis Assyriorum; qui fuit annus primus Iasii Regis Ethruriæ: & .30. Ori regis Aegypti. quorū Reges qui or annis regnauerunt Euseb. ita scribit.

1 Cecrops, qui Delphinas, regnauit annis quinquaginta. 50.
Eius anno. 30. fuit diluuium in Thessalia sub Deucalione. Ante hoc diluuium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, ut ait Eusebius.

2 Granaus regnauit annis nouem. 9.

1 Amphitryon annis decem. 10.
2 Ericthonius annis quinquaginta. 50.
3 Pandion primus annis quadraginta. 40.
4 Fricthеus anni quinquaginta. 50.
5 Cecrops secundus annis quadraginta. 40.
6 Pandion secundus annis uigintiquinq;. 25.
7 Egeus annis quadragintaocto, 48.
8 Theseus annis triginta. 30.
9 Menestheus,qui & Peteo,annis uigintiquatuor. 24.
10 Demophon annis trigintatribus. 33.
11 Oxintes annis duodecim. 12.
12 Aphidas anno uno. 1.
13 Thimoetes annis octo. 8.
14 Melanthus annis trigintaseptem. 37.
15 Codrus annis uiginti & uno. 21.
16 Post prædictos reges,ut ait Eusebius,principes siue Iudices uel ma-
17 gistratus quoad uixerunt,regnauerunt;qui sequntur.
Medon iudicanit annis uiginti. 20.
1 Agastus annis trigintasex. 36.
2 Archippus annis decem & nouem. 18.
3 Theusippus annis quadraginta & uno. 41.
4 Pherbas annis triginta & uno. 31.
5 Mezades annis triginta. 30.
6 Diogenetus annis uigintiocto. 28.
7 Pheredus annis decem & nouem. 19.
8 Ariphron annis uiginti. 20.
9 Thespieus annis uigintiquinq; 25.
10 Agamnester annis uiginti. 20.
11 Aeschylus annis uigintitribus. 23.
12 Alchamenon annis duobus. 2.
13 Carops annis decem. 10.
14 Aesimedes annis decem. 10.
15 Elidicus annis decem. 10.
16 Hippomenes annis decem. 10.
17 Leocrates annis decem. 10.
18 Absander annis decem. 10.
19 Erixias annis decem. 10
20 Inde Athenis principes annui constituti sunt cessantibus regibus:
nouẽ scilicet principes ex nobilibus urbis electi Atheniensibus pre

fuerunt. A primo autem Cecrope usq; ad ultimum Erixam fuerunt
872 anni octingēti septuagintaduo,ut patet ex prædictis annis collectis in unum:& tunc defecit Regnum Atheniēsium uidelicet. Olympiade sigesima quarta anno primo completo,ut annotat Eusebius.

De initio & fine Regni Troianorum. *Cap. 7.*

Egnum Troianum,ut ait Berosus in.5.libro,cœpit anno ultimo Ascathadis decimi octaui regis Assyriorum: cum
828 Atho donauit Dardanum parte agri Mæonici: & hic fuit annus octingentesimus uigesimus octauus post diluuium ante mortem Moysi decem annis. Hoc idem confirmat Archilochus ex authoritate Maseæ Phœnicis Damasceni. Licit.n. in suo epitheto. A prima inundatione nonimestri ad Troiam colligit Maseas annos non minus octo & uiginti supra octingentos.hæc ille. Tunc fuit annus tertius Ramessis regis Aegypti: qui & Aegyptus dictus est à quo Aegyptus nomen accepit. Quot autem annis durauerit Regnum Troianum Idem Archilochus ita ostendit. Regnatum fuit Troię regibus sex.

1	Sub Dardano quidem uno & triginta annis.	31.
2	Sub Driohonio quinq; & septuaginta.	75.
3	Sub Troe sexaginta.	60.
4	Sub Ilo quinq; & quinquagiuta.	55.
5	Sub Laumedonte sex triginta.	36.
6	Sub Primo quadragintatribus,	43.

Omnes ergo prædicti Reges regnauerunt annis treeentis. 300. In libris Archilochi impressis mendosè scriptum est Priamum regnasse annis quadraginta,quia ulterius tribus annis regnauit ut patet in codicibus emendatis; ut etiam Ioannes Annius computat cū loquitur de.23. Rege Hispaniæ,licet superaddat annum unum propter eos, qui dicunt regnum Troianorum defecisse anno primo uigesime Dynastiæ Aegyptiorum, ut ponit Manethon. Anno tamen præcedenti Troia cremata est ut rectè ponit Eusebius Poteft tamen dici quod hoc fuit anno ultimo Thuoris Regis Aegypti desinente 19.Dyanstia:& incipiente primo anno uigesimę Dynastię. Non autem eius euersionem ponimus anno pręcedente uegesimam Dynastiam: qui fuit annus.26. Tautannis uigesimooctaui Regis Assyriorum. A Dardano autem primum condita & dicta est Dardania. A Troe denominata est Troia:& ab Ilo Ilium.

De Regibus Ethruriæ & Italiæ post Mezentium. Cap.8.

SVperius in tertio libro descripsimus Reges Ethruriæ & Italiæ usq; ad Mezentiũ, quia eorũ tẽpora certa reperimus. Reliquorũ uero sequẽtiũ Ethruriæ Larthum tẽpora tanquã incerta reliquimus. Nunc uero eorum tantum nomina describemus absq; temporibus.

1	Tarcon tertius.	18	Rhetus.
2	Ocnus Bianor.	19	Hiellus.
3	Pipinus.	20	Porsenna Clusinus.
4	Nicius.	21	Tolumnius Veiens.
5	Fiseus.	22	Eques Thuscus.
6	Thuscus iunior.	23	Liuius Fidenas.
7	Aminus.	24	Elbius Thuscus.
8	Felsinus.	25	Thuttenus.
9	Bonus.	26	Titus.
10	Atrius.	27	Volturrenus.
11	Marsias.	28	Cecinna.
12	Etalus.	27	Menippus.
13	Cœlius.	30	Menodorus.
14	Galeritus Lucumo.	31	Mœcenas.
15	Lukius Thuscus.	32	Seianus.
16	Cibitius.	33	Sceuinus.
17	Lucumo Clusinus.	34	Otho Ferentinus.

Post hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadragesimo secũdo Christus natus est: eo quod Mœcenas accepetit Regnum eodem anno, quo & Cæsar Augustus. quod sic probatur. Nam Ortho tribus mẽsibus regnauit: & apud Vitriacum propria manu occubuit anno à natiuitate domini septuagesimo primo: anno uidelicet secundo olympiadis ducentesimæ duodecimæ, antequam imperium Vespasianus assumeret. Mœcenas autem regnauit annis quinquaginta sex. Seianus uiginti tribus Secundus trigintatribus. Post quem ultimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnauit. qui simul anni fiunt centum treſdecim. A quibus si subtrahantur anni septuaginta & unus à Christi natiuitate ad mortem Othonis restant anni quadragintaduo: qui præcesserunt Christi natiuitatem. Ergo anno quadragesimosecundo Mœcenatis natus est dominus.

De principio & fine regni Lacedæmoniorum. Cap.9.

REgnū Lacedæmoniorū incepit ſecundū Euſebiū anno quarto Dercili trigeſimiprimi Regis Aſſyriorū. Alii qui tamē dicunt id cepiſſe prius annis duobus: quod magis conuenit computationi noſtræ. Dicimus enim nos hoc regnū cœpiſſe anno. 2. eiuſdē Dercili. Tūc enim erat ſeptuageſimusoctauus annus uigeſimæ Dynaſtię Aegyptiorū: & ſextus annus Aeneæ Syluii Regis Latinorū: necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebræorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedæmoniorum ſecundum Euſebium.

1	Euryſtheus regnauit annis quadragintaduobus.	42.
2	Agis regnauit anno uno.	1.
3	Archeſtratus annis trigintaquinq;.	35
4	Labotes annis trigintaſeptem.	37.
5	Doriſtus annis uigintinouem.	29.
6	Egiſilaus annis quadragintaquatuor.	44.
7	Archelaus annis ſexaginta.	60.
8	Thelecus annis quadraginta.	40.
9	Alcamenes annis trigintaſeptem.	37.
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti uigintiquinq;.	325.

& peruenerunt uſq; ad primam Olympiadem.

De Regno Corinthiorum. Cap. 10.

EOdem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedæmoniorum iuxta Euſebium. Et hi fuerunt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinq;.	35.
2	Trion annis triginta ſeptem.	37.
3	Agilaus annis trigintaſeptem.	37.
4	Priminas annis trigintaquinq;.	35.
5	Bacis annis trigintaquinq;.	35.
6	Agelas annis triginta.	30.
7	Audemus annis uigintiquinq;.	25.
8	Ariſtemedes annis trigintaquinq;.	35.
9	Agemnon anni ſexdecim.	16.
10	Alexander annis uigintiquinq;.	25.
11	Phelesteus annis duodecim.	12
12	Authomenes anno uno.	1.
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti uigintitres.	323.

& defecerunt prædicti reges ante primam olympiadem annis duo

bus Inde non fuerunt Corinthiis Reges, sed annui principes constituti, ut ait Eusebius.

De initio & fine Regum Israel. Cap. 11.

Diuisæ ac separatæ sunt decē tribus Israel à domo Dauid post mortē Salomonis regnāte Roboā filio eius propter duritiā eius, ut patet. 3. Reg. 12. & etiā in punitionem peccatorū Salomonis patris eius. Et regnauit super easdem decem tribus Israel Hieroboā filius Nabath Euphrateus de Sareda: qui prius fuerat seruus Salomonis, & ab eo rebellauerat; & fugerat in Aegyptū, ne ab illo occideret. Tandem mortuo Salomone regnante Roboam super Iudam factus est ipse Hieroboam Rex super Israel. Regum igitur israel tempora ita ordinantur ex. 3. & 4. libris Regum.

1 Hieroboam regnauit annis uigintiduobus. 3. Reg. 14. 22.
2 Nadab filius eius annis duobus. 3. Reg. 15. 2.
3 Baasa filius Ahiæ annis uigintiquatuor. 3. Reg. 15. 24.
4 Hela filius eius annis duobus. 3. Reg. 16. 2.
5 Zambri septem diebus. 3. Reg. 16.
6 Amri annis duodecim 3 Reg. 16. 12.
7 Achab filius eius annis uigintiduobus. 3. Reg. 16. 22.
8 Ochozias annis duobus. 3. Reg. 22. 2.
9 Ioram annis duodecim. 4. Reg. 3. 12.
10 Hieu annis uigintiocto. 4 Reg. 10. 28.
11 Ioacham annis decem & septem. 4. Reg. 13. 17.
12 Ioas annis sexdecim. 4. Reg 13. 16.
13 Hieroboam secundus annis quadraginta & vno. 4. Reg. 14. &. 41.
14 Zacharias mensibus sex. 4. Reg. 15.
15 Sellum mense uno. 4. Reg. 15.
16 Manahen annis decem. 4. Reg. 15. 10.
17 Phaceia annis duobus. 4. Reg. 15. 2.
18 Phacee filius Romeliæ annis viginti. 4. Reg. 15. 20.
19 Osee filius Hela annis nouem. 4. Reg. 17. 9.

Ex quibus omnibus cōsurgūt anni ducēti quadraginta & uno. 241. & menses septem: qui menses consumuntur anno ultimo Oseæ, qui non fuit integer. Defecerunt Reges Israel, quādo Salman Assar Rex Assyriorum transtulit Israel in Assyrios anno nono huius Oseæ filij Hela, ut patet. 4. Reg. 17. & 18. & tunc incipiebat annus sextus

Ezechię regis Iuda, ut ibidem scribitur. Numerus autem omnium annorum regnum Israel non cõuenit cum annorum numero regum Iuda, qui eo tempore regnauerunt. Nam si computētur anni Regū Iuea post mortem Salomonis, quando incepit Regnum Israel: & digerantur à Roboam filio Salomonis usq; ad annum sextum Ezechiæ, quo anno defecit Regnum Israel, reperiuntur in regibus Iuda
261 anni ducenti sexaginta & unus: non computatis decem annis. quos quidam inconsulte addunt ipsi Asa Regi Iuda: quos tamen conuenientis Philo & septuaginta interpretes posterius addūt ipsi Amon regi Iuda absente patre; quod fuit post destrutionem regni Israel. Si uero computantur anni Regum Israel à Hieroboam ad nonum
241 & ultimum Oseæ: reperiuntur anni ducēti quadraginta & unus: qui minus sunt annis uiginti ab annis prædictorum regum Iuda. Vnde oportet fateri, uel quòd sit error in numero annorū regum Israel uitio scriptorum: uel quòd quandoq; uacauerit Regnum Israel, & fuit sine Rege: uel quia quandoq; in eis computantur anni, quibus aliquis Rex simul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: uel quoniam aliquando per synecdochē à parte totus annus nominatur: uel quia interdum distribuuntur anni tantum, quibus aliquis Rex bene uixit: quos uarietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lira eum imitatus super. 3. Reg. 15. c. Idcirco hæc nos omitimus. Nam & Hieronimus in epistola ad Vitalem persbyterū dicit. Relege omnes & ueteris & noui testamenti libros; & tantā annorum reperis dissonantiam & numerum inter Iudam & Israel, id est inter regnum utranq; cõfusum, ut huiuscemodi hærere euæctionibus non tam studiosi quā ociosi hominis uideatur hæc ille. Si quis tamen cupit hanc temporum consonantiam aliquo modo cognoscere, legat opusculum Ricardi de santo Victore de concordia tēporū regū Iuda & Israel in secunda operū parte paulo post principiū.

De Macedonum Regno. Cap. 12.

Macedonia prius dicta est Aemathia ab Aemathio filio Camesis, de qua Lucanus dicit.

Bella per Aemathios plusquam ciuilia campos.

Ea postea Macedonia dicta est à Macedone filio Osiridis, ut Diodorus author est in primo libro. Idem dicit Berosus in. 5. antiquitatum libro. ubi ait Regnante decimo Assyriorum Rege Belocho: Prisco: cœpit apud Aemathios regnare Macedon filius Osiridis:

ridis:& quo nunc nomē retinēt prouincia hæc ille. Cæpit ergo hoc Regnum anno primo Belochi:qui fuit annns. 38, decimæseptimæ Dynastiæ pastorum in Aegypto, Post annos uero nongentos septua gintaseptem anno scilicet. 13. Oziæ Regis Iuda: &. 9. Procæ Regis Latinorum: &. 13. Petubasti in. 23. Dynastia Aegyptiorum: hos reges ex Eusebius accepimus. 677

1	Granaus regnauit annis uiginii & octo.	28.
2	Coenus annis duodecim.	12.
3	Tirimas annis triginta & octo.	38.
4	Perdicas primo annis quinquaginta & uno.	51.
5	Argeus primus annis triginta & octo.	38.
6	Phlippus annis triginta & octo.	38.
7	Europus anuis uigintisex.	26.
8	Alcetas annis uigintinouem.	29.
9	Amyntas primus annis quinquaginta.	50.
10	Alexander primus annis qnadragintatribus.	43.
11	Perdicas secundus annis uiginti & octo.	28.
12	Archelaus primus annis uigintiquatuor.	24.
13	Orestes annis tribus.	3.
14	Archelaus secundus annis quatuor.	4.
15	Amyntas secundus anno uno.	1.
16	Pausanias anno uno.	1.
17	Amyntas tertius annis sex.	6.
18	Argeus secundus annis duobus.	2.
19	Amyntas quartus annis decem & octo.	18.
20	Alexander secundus anno uno.	1.
21	Ptolemæus primus annis quatuor.	4.
22	Perdicas tertius annis sex.	6.
23	Phlippus secundus annis uigintisex.	26.
24	Alexander magnus annis duodecim.	12.
25	Arideus, qui & Philippus terrius annis septem.	7.
26	Cassander annis decem & nouem.	19.
27	Antigonus primus & Alexander annis quatuor.	4.
28	Demerius primus annis sex.	6.
29	Pyrrhus mensibus sex & cum sequentibus cōputatur pro anno.	1.
30	Lysimacus annis quinq;.	5.
31	Ptolemæus secundus anno uno.	1.
32	Meleagros mensibus duobns.	
33	Antipater diebus quadragintaquinq;.	

34 Softenes annis duobus, 2

35 Antigonus fecundus annis trigintafex. 36

36 Demetrius fecundus annis decem 10

37 Antigonus tertius annis quindecim. 15

38 Philippus quartus annis quadragintaduobus. 42

39 Perfes annis decem. 10

Omnes prędicti fimul regnauerunt annis fexcentis quadragintafeptem. 647 Macedonum Regnū defecit poft Perfem anno fecundo centefimæ quinquagefimæ quartæ olimpiadis : Licet Eufebius pauloante id defeciffe dicat.

De Regno Lydorum. Cap.13.

Regnum Lydorum iuxta Eufebium mox incępit poft finē regni Corinthiorum: hoc eft annis duobus ante primam olympiadem. quorum Reges enumerat idem Eufebius.

1 Ardifus regnauit annis trigintafex. 36

2 Aliaftes primus annis quatuordecim. 14

3 Meles annis duodecim. 12

4 Candaules annis decem & feptem. 17

5 Giges annis trigintafex. 36

6 Ardis annis trigintafeptem. 37

7 Sadiates annis quindecim. 15

8 Aliactes fecundus annis quadragintanouem. 49

9 Crœfus annis quindecim. 15

Omnes prædicti Reges fimul regnauerunt annis ducentis. 231 triginta & uno iuxta computationem Eufebii.

Liber feptimus de uita Chrifti.

PROLOGVS.

Poftquam defcripfimus tempora ante Chrifti ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Chrifti ad ætatem noftram tēpora defcribere per annos uite ipfius Chrifti: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempora metiuntur. Nunc igitur in hoc feptimo libro de uita Saluatoris & Domini noftri breuiffime differemus.

CHristi genealogiã duo Euãgeliste descripserũt, uidelicet Matthæus: qui ab Abraham, cui facta est repromissio de Christo per successionem generationũ usq; ad eius natiuitatem descẽdit. & Lucas: qui ab ipso Christo usq; ad protoplastũ Adã à Deo creatum ascendit ordine retrogrado. Hæc autẽ Christi genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebræi cõprobari potest, sicuti descripsimus in secundo libro superius. Sed quoniam à Iacob usq; ad Regem Dauid Christi generationes omisimus, quia tempora in eis certa non inuenimus: sed per duces hebręorum, quorum tẽpora certiora comperimus; annorũ ordinem descripsimus: idcirco, ut eius genealogia ad plenum cognosci possit, sub epilogo eã nunc breuissime describemus: & quæ hic omittimus, in eodẽ. 2. libro. requirenda sunt. Prius ergo secũdũ Lucã solũ ab Adam usq; ad Abraham, singulas generationes describemus, in quibus nulla, uel parua difficultas inuenitur.

Deus creauit Adam. Gen.1.
1 Adam genuit Seth.
2 Seth genuit Enos.
3 Enos genuit Chaynam.
4 Chaynam genuit Malaleel.
5 Malaleel genuit Iared. } Gen.5.&.1.Paralip.1.
6 Iared genuit Enoch.
7 Enoc genuit Matbusalem.
8 Mathusalem genuit Lamech
9 Lamech genuit Noe.
10 Noe genuit Sem.
11 Sem genuit Arphaxat Gen.11.&.1.Paralip.1.
12 Arphaxat genuit Sale, qui cognomine dictus est Chaynam, ut in
13 primo libro capite.6. insinuauimus.
14 Sale genuit Heber.
15 Heber genuit Phalech.
16 Phalech genuit Rheu uel Ragau.
17 Rheu genuit Saruch. } Gen.11.&.1.Paral.1.
18 Saruch genuit Nachor.
19 Nachor genuit Thare.
Thare genuit Abraham.
Secundum Lucam & Matthæum simul sequentes generationes usq;

ad Dauid inclusiue nullam dissonantiam prætendunt.

20 Abraham genuit Isaac. Gen. 21.
21 Isaac genuit Iacob. Gen. 25.
22 Iacob genuit Iudam. Gene. 26.
23 Iudas genuit Phares. Gene. 38.
24 Phares genuit Esron.
25 Esron genuit Aram.
26 Aram genuit Aminadab.
27 Aminadab genuit Naason. } Ruth 4. & 1. Paral. 2.
28 Naason genuit Salmon.
29 Salmon genuit Booz.
30 Booz genuit Obeth.
31 Obeth genuit Iesse,
32 Iesse uel Isai genuit Dauid.
33 Dauid rex genuit Natham & Salomonem ex Betsabee utrunq;.

Sequitur Lucas Lineã Nathã: & Matthæus lineã Salomonis.

Regni successores.		Reges Iuda.
34 Nathã. 2. Re. 15. & 1. paral. 3.		Salomon. 2. Reg. 12.
35 Mathat, q & Ahiasar, 3. Re. 4.		Roboani. 3. Reg. 14.
36 Menna.	ex Luca & ex Philone.	Abias. 3. Reg. 15.
37 Melcha.		Asa. 3. Reg. 15.
38 Heliachin.		Iosaphat. 3. Reg. 22.
39 Ionas.		Ioram. 4. Reg 8.
40 Ioseph.		Ochozias qui & Ioachaz. 2. paral. 22. In Hoc defecit linea Salomonis
41 Iudas.		

& ẽt. 1. paral. 3.

Reges ex successione.

42 Symeon, qui & Ioas & Helih. 4. Re. 11. & ideo Matthæus ad lineam
43 Leui, qui & Amasias. 4. Reg. 14. Nathan diuertit cum Luca
44 Mathat, q. Azarias & Ozias. 4. R. 15. relinquẽs tres reges uidelicet.
45 Iorim, q & Ioathan. 4. Reg. 15. Ochoziam, Ioas, & Amasiam.
46 Heliezer, qui & Achaz. 4. Reg. 16.
47 Iesus, qui & Ezechias. 4. Reg. 18.
48 Her, qui & Manasses. 4. Reg. 21 } ex Luca & ex Philone. & Matthæo.
49 Helmadã, q & Amon. 4. Reg. 21.
50 Thosam, qui Iosias. & 4 Reg. 22.
51 Addi & Ioakaz. 4. Reg. 23.
52 Melchiqui Ioakim, uel Eliachim. 4 Reg. 23.
53 Neri, qui & Ioachin, Ieconias, & Helih. 4. Reg. 24.
54 Salathiel, qui & Mesezebeel. 1. Paral. 3. & Neem. 3.

55 Zorobabel, q. & Barachias genuit Rhesa & Abiud fratres uidelicet Misciolam & Ananiam 1 Par. 3. & Neemiæ. 3.

Sequitur Lucas lineã Rhesa.		Sequit Matth. lineam Abiud.	
56 Rhesa qui & Misciollã. 1. Par 3		Abiud q. & Ananias. 1. par. 3.	
57 Ioanna ben Rhesa.	ex Luca & Philone	Eliachin.	ex Matthæo euãgelist
58 Iudas cognomine Hyrcanus.		Azor.	
59 Ioseph uel Iosephus.		Sadoch.	
60 Semei, qui & Abner.		Achim.	
61 Mathathias, qui & Helith.		Eliud.	
62 Maat, qui & Asar.		Eleazar.	
63 Nage uel Nagit, qui & Artaxat.		Mathan.	
64 Helli, qui & Agai.		Iacob.	
65 Naum, qui & Massoth.		Ioseph uir Mariẽ.	
66 Amos. qui & Scirach.		de qua Iesus natus est.	
67 Mathathias qui & Syloa.			
68 Ioseph uel Iose. iunior, q. & Arses.			
69 Iãne uel Iãneus q. &. 2. Hyrcanus.			
70 Melchi.	Ex Luca: & Syrorum libris.		
71 Leui.			
72 Mathat.			
73 Helith, q. & Ioachin pater Mariæ			
74 Maria mater Christi.			

75 Iesus filius eius.

Lucas ego euangelista prosequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe secundum lineam Nathan. Et incepit à patre beatæ Mariæ uirginis, qui dictus est Helith uel Ioachin: quia fuit binomius. Nam Rabbi Haccados hebræus in responsione ad petitionem tertiam Antonini consulis urbis Rome: affirmat ex reuelatione sibi facta ab Helia parentem matris Messiæ duplex habiturũ nomen; unum Helit; alterum Ioachin. Et post modum Rabbi Haccanas ait Erat quædam puella in Betleem Iudæ nomine Maria filia Ioachin, Helith de genere Zorobabelis filii Salathielis ex tribu Iuda hæc ille. Maria ergo fuit filia naturalis Helith siue Ioachin. Ioseph autem uir Mariæ fuit eiusdẽ Ioachin gener: & ex cõsequẽti fuit eius, filius legalis ex affinitate. Nam sicut Maria erat in primo gradu consanguinitatis ad patrem suum: sic & Ioseph erat in primo gradu affinitatis ad socerum: cum fuerit uerum matrimonium inter Ioseph & Mariam. Id circo Lucas dicit quòd Christus putabatur filius Ioseph, qui fuit Helith scilicet filius legalis, & loco Mariæ ponit uirum

suum secundum consuetudinem scripturarum. Matthæus uero de scribit primo generationes secundum lineam Salomonis regis usq; ad eius extinctionem: qua deficiēte postea coactus est diuertere ad lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni successores, ut supe rius diximus libro secundo capite nono. Et Mattheus cum Luca cō uenit usq; ad Zorobabel. Sed quoniam ipse Zorobabel qui & Barachias filius Salathiel genuit duos filios, uidelicet Rhesa, qui dictus est Misciollam: & Abiud, qui dictus est Ananias: ideo Lucas prosequitur lineam Nathan per filium eius Rhesa usq; ad patrem Mariæ Virginis. & Mattheus eandem lineam prosequitur per filium eius Abiud usq; ad patrē Ioseph coniugis Mariæ Virginis. Itaque uterq; natus est ex semine Dauid per lineam Natham, sed per unum ramū scilicet per ipsum Rhesa nata est Maria: & per alterum ramum scilicet per ipsum Abiud natus est Ioseph. Hæc nobis ostendit Philo hebreus & ea uberrime declarat Ioannes Annius in commentariis su per breuiarium eiusdem Philonis. Hanc genealogiam etiam describit Petrus Galatinus libro septimo capite duodecimo contra Iudæos. Sed in hoc defecit, quòd contra ueritatem putauit duos fuisse Salathieles, & duos Zorobabeles, quod non probat, sed in hoc ipse facile improbari potest: quoniam linea Salomonis septima generatione defecit. & in eius generatione nullus Salathiel, neq; Zorobabel repe ritur. Neq; Ioseph potuit ex linea Salomonis descendere, quia per multos annos antea defecerat: sed ortus est ex linea Nathan per ipsum Abiud, sicut ex eadem linea Nathan orta est Maria, sed per ipsum Rhesa, uti iam diximus. Salathiel ergo: qui à Matthæo dicitur filius Ieconiæ, idem est cum Salathiele, qui à Luca dicitur filius Neri, quia idem uir dictus est Ieconias, Neri, Ioachin, & Helih, ut Philo testatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognominatus est, in ipsa captiuitate genuit Salathiel, ex quo natus est Zorobabel, qui fuit dux populi mox soluta captiuitate, hoc est post septuaginta annos desolationis templi. Cum ergo Matthæus dicit, & post transmigrationē Babylonis Ieconias genuit Salathiel, non est intelligendum quòd soluta captiuitate genuerit eum, sed facta transmigratione in ipso captiuitatis tempore. Nec urget etiam argumentum Galatini dicentis plures generationes esse iuxta Lucā, & pauciores iuxta Matthæum quoniam descendentes ex Rhesa citius genuerunt: & geniti ex Abiud tardius eis concessum est genetare, ideo illi plures, isti pauciores numero fuerunt. Hanc rationem assignat Augustinus in sextodecimo libro de ciuitate dei, capite. 11. circa alias generationes

dicẽs. Non enim quia Heber sextus est à Noe, Nembrot autem quartus, ideo non potuerunt ad idem tempus conuenire uiuendo. Hoc enim contigit cum plus uiueretur ubi pauciores sunt generationes, minus ubi plures: aut serius nati essent ubi pauciores, maturius ubi plures. Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & commentaria Ioannis Annii in eundem plene legisset: non utiq; in hunc incidisset errorem. Cætera uero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idẽ Galatinus recte declarat. Nulla argo dissonantia reperitur inter Matthæũ & Lucã: sed uterq; uerã Christi genealogiã rite descripsit.

De tempore uitæ Christi. *Cap. 2.*

IEsus Christus ex Maria Virgine nascitur anno ab orbe condito fere completo ter millesimo nongentesimo sexagesimo. 3960
A diluuio anno bis millesimo trecentesimo quarto. 2304
Ab Abraham anno bis millesimo duodecmo. 2012
A lege Moysi anno millesimo quingentesimo septimo. 1507
A templo Salomonis inchoato anno millesimo uigesimo septimo. 1027
Ab urbe Roma condita anno septingentesimo quinquagesimo secundo: cui anno deficiebant quatuor ferè menses. 752
A desolatione templi anno quingentesimo octogesimo septimo. 587
Hebdomada iuxta Danielis prophetiam sexagasimaquinta: anno eius sexto ferè completo. 65
Olympiade uero centesima nonagesimaquatta anno eius quartò inchoato per tres menses: hoc est à primo anno primæ olympiadis trã sactis annis. 775. & tribus mensibus. Ex quo patet error scriptoris in Martyrologio tã de hebdomada quàm de Olympiade in die natiuitatis domini: qui corrigendus esset, quoniam ponit in eis alium numerum à prædicto secundum publicam fidem probato. 194 775
Romæ imperante Cæsare Augusto anno imperii eius quadragesimo secundo, ut affirmat Eusebius. quod etiam confirmat Orosius, qui libro. 7 ait. Augusti Cęsaris postea q̃ imperare cœpit emenso propemodum anno. 42. natus est Christus. 24
Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus annus legitimi principatus eius, cum prius triginta & uno tyrannice regnasset, ut Philo testatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & Ducatus de Iuda iuxta patriarchæ Iacob prophetiam. Inchoauerat Maria uitæ suæ annum quintumdecimum, quando peperit Christum in hyemali solstitio: octauo calendas Ianuarii hoc est die. 25. De- 32

cembris:media uidelicet nocte præcedente ortum Solis diei Dominicæ. Nam anno quo Christus conceptus & natus est: litera dominicalis. B currebat: quæ in calendario Romano, quo utimur, annotatur die 25. Decembris. Antea uero nouem mensibus cum ageret Maria quartumdecimum annum, ex ea de spiritu sancto conceptus fuerat Christus octauo calendas Aprilis, hoc est die 25. Martii feria sexta, quoniam in calendario eo die annotatur litera. G. quæ tunc fuit feria sexta, quoniam. G. est sexta a litera. B. Conceptio autem Christi facta est anno tertio olympiadis. 194. in dimidio eiusdem tertij anni. Natiuitas uero eius fuit anno quarto eiusdẽ olympiadis inchoato per tres menses propè finem anni quadragesimisecundi Augusti Cæsaris, ut supra dictum est. A natiuitate autem domini anni uitæ ipsius enumerandi sunt. Et primus annus domini annotari debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno 53. Cæsaris Augusti sibi concurrente. Octauo autem die a natiuitate domini, scilicet calendis Ianuarij mutata est litera dominicalis, & fuit. A. quæ deseruit anno primo uitæ Christi: & eo in die dominica circuncisus est puer Iesus. Et quamuis ecclesia Romana incipiat enumerare annos domini ab eius natiuitate: tamen Romani ciues transacta hebdomada a natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarij, eo quò Iulius Cæsar tunc anni exordium fecerit: quod est tempus propinquum natiuitati Christi. Die uero sexta eiusdem mensis, & tertia decima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria sexta, a Magis dominus adoratur. Die autem quadragesimo ab eius natiuitate, quæ fuit quarto nonas, hoc est die secunda Februarii feria quinta cum ibi signetur litera. E. quæ est quinta a litera. A. quæ illo anno fuit litera dominicalis: impleto tempore purgationis secundum legem Moysi, Maria filium præsentauit in templo. Deinde Ioseph admonitus in somnis ab angelo nocte consurgens accepit puerum & matrem eius, & secessit in Aegyptum: & erat ibi usque ab obitum Herodis: qui decessit anno trigesimo septimo regni sui. & tunc currebat annus quintus domini. Quinq; igitur integris annis mansit in Aegypto dominus: & sexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis filio: reductus est puer ex Aegypto in terram Israel.

Anno secundo iam inchoato a natiuitate domini Herodes uidens 2 quoniam illusus esset a Magis, qui per aliam uiam redierant in regionem suam, iratus ualde, uniuersos in Betleem paruulos a bima tu & infra iussit interfici. Tunc autem Christus in Aegypto existens non potuit cum aliis pueris occidi. Inter alios infantes iussit Hero-

des etiam interfici filium proprium ex uxore sua de tribu Iuda, quòd diceretur iam in lege promissus Christus natus, ut Philo affir mat. Dicit etiam Macrobius in secundo Saturnaliorum. Augustus cum audisset inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum intra bimatum iussit interfici, filium quoq; eius occisum ait. Melius est Herodis porcum esse quàm filium. hæc ille. Hoc autem dixit, quoniam Iudæi porcinam carnem non comedunt. Putauit autem Augustus feliciorem porcum Herodis non occisum quàm filium eius morti traditum. Herodes igitur, cum regnasset annos triginta 5
septem morbo intercutis, atque scatentibus toto corpore uermibus miserabiliter & digne moritur. In cuius locum filius Archelaus ab 6
Augusto substituitur: & tetrarchæ fiunt quattuor fratres eius, Herodes, Antipater, Lysias, & Philippus.

Anno duodecimo uitæ suæ currente, dominus Iesus ascendit cum 12
parentibus in Hierusalem ad celebrandum pascha: & completis diebus festiuitatis remansit puer Iesus in templo in medio doctorum audiens illos & interrogans: & post triduum a parentibus eum quærentibus repertus est. Eo anno luna quintadecima primi mensis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die uigesimosexto Martij in sabbato: quoniam ille annus fuit bissextilis in literis. C. B. & die uigesimosexto Martii signatur. A. litera, quæ est septima a dominicali. B litera secunda, quæ post literam C. peracto bissexto subsequitur in reliquis eiusdem anni mensibus. Archelaus anno regni sui nono in Viennam urbem Galliæ relegatur: & tunc Iudæorum principatum tenet Herodes tetrarcha annis uiginti quatuor, cuius primus annus annotatur cum anno domini quintodecimo. 15

Anno ab urbe condita septingentesimosexagesimo septimo, Augustus moritur: & Tiberius imperium recepit: cuius primus annus annotatur cum anno domini sextodecimo uidelicet anno tertio olym 16
piadis. 193. In codicibus Eusebij de temporibus uitio scriptorũ (ut puto) non rectè annotatur mors Augusti, & initium imperij Tiberii Cæsaris: quod nos emendauimus ex eodẽ Eusebio, qui dicit Christum passum anno Tiberii decimooctauo Ianno. uidelicet quarto olympiadis. 202. Si ergo retrocesseris per annos Tiberii, reperies primum annum eius debere annotari anno sextodecimo Christi: ut etiam sanctus Antoninus affirmat in chronicis suis, Eclipsis etiam, quæ annotatur in codicibus Eusebii prope mortem Augusti, describenda erat anno secundo Tiberii. Consyderandum est etiam, quod Eusebius in libro suo nõ signauit annos domini: sed ex annis olym-

piadum intelligi possunt. Qui autem librum eius primum impressioni dedit, adiuxit ibi annos domini incipiens ab āno tertio olympiadis. 94. cum incipere debuisset ab anno quarto .s. à natiuitate domini, unde sumuntur anni uitæ Christi. Hinc est quòd in prædictis libris impressis, āni domini, deinceps per ānos plures uno āno antecedunt: quos in nostro hco opere nos emēdatos descripsimus.

27 Anno dñi. 27. Pontius Pilatus ꝓcurator Iudææ à Tiberio mittitur.

30 Anni. 15. imperii Tiberii Cæsaris cum Iesu inciperet trigesimum annum, à Ioanne in Iordanis flumine baptizatur. 8. Idus Ianuarii hoc est die. 6. eiusdem. & quoniam eo anno currebat litera dominicalis. A. patet Christum baptizatum fuisse feria sexta, sicut eadē die Veneris fuerat infantia à Magis adoratus. Tunc ipse Iesus, ut dicitur Lucæ. 3. erat incipiēs quasi annorum. 30 quia impleuerat annum. 29. die. 25. precedentis Decembris & ipse inde baptizatus est die. 6. Ianuarii proxime sequētes, ut Romana celebrat ecclesia. Itaq; iam inceperat annum trigesimum spatio dierū. 13. Post baptismū ductus est in desertum, ubi ieiunauit. 40. diebus ac noctibus. & inde cæpit prædicationem suam. quam prolongauit confirmās eam stupendis miraculis tribus annis & totidem mensibus. Anno. 30. Christi iuxta computationē domini Pauli episcopi Forosemproniēsis in 7 libro secundæ partis: apud Iudæos paschalis mēsis oppositio, quā quintādecimam lunam uocant secundum mediū cursum, quo Hebrei utūtur ad ciuitatem sanctā Hierusalem, fuit die. 6. Aprilis in Iouis die, eo quòd eo āno litera dominicalis fuerit. A. quæ signatur in calēdario die. 2 Aprilis. Ergo die. 6. ubi signatur litera. E fuit. 5.

31 Anno domini. 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 26. Martii & litera dominicalis G. quæ tunc fuit dies Lunæ.

32 Anno autem domini 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die 13. Aprilis in dñica. qm̄ fuit annus bissextilis in literis. F. E. cū eodē die 13. signatur in calendario lra. E. quæ fuit pro eo tempore dñicalis.

33 Anno uero. 33. uitæ suæ inchoato per tres mēses & paulo amplius, dominus Iesus in cruce passus est uidelicet āno quarto olympiadis 202. Tunc quoq; currebat annus 18. Tiberi Cęsaris, authoribus, Eusebio, Hieronymo, Augustino, Eutropio, & Beda. Reprobātur in hoc Africanus & Tertullianus, qui dicunt Christum passum anno 15. Tiberi: quod est penitus falsum, & contra euangelicam ueritatem, cum Lucas dicat Christum baptizatum anno. 15. Tiberii & inde tribus annis & totidem mensibus, ut dictum est, prædicauerit. Quidam autem Græci putant Christum passum ulterius per annum

ſcilicet anno uitę ſuę. 34. inchoato per tres menſes decimo calendas Aprilis, hoc eſt die. 23. Martii, quia tunc fuit luna. 15. primi menſis. Nonnulli uero Latinorum partim ſecuti ſunt Gręcos putantes eum. 34. anno uitæ ſuæ paſſum, partim ab eis diſſentiunt dicentes eum paſſum. 8. calendas Aprilis, hoc eſt die. 25. Martii. Sed hi omnes proculdubio errauerunt, non ſolum contradicentes hiſtoriographis, ut recte nos per ipſos computauimus, ſed etiã ueritatẽ euangelicam deſtruẽtes. Nam iuxta euangelium Chriſtus nõ uenit legem ſoluere, ſed adimplere. Secundum ergo legem quę præcipit Exod. 12. ut comedatur agnus paſchalis luna. 14. primi menſis ad ueſperam: Chriſtus eadem. 14. luna, paſcha cum diſcipulis ſuis comedit iuxta legis edictum. Nam dicitur Lucæ. 22. Venit autem dies azimorum, in qua neceſſe erat occidi paſcha &c. Tunc autem luna. 14. fuit feria quinta. Die uero ſequenti ſcilicet luna. 15. Chriſtus in cruce paſſus eſt feria ſexta, cum dicatur Marci. 15. Erat autẽ paraſceue, quod eſt ante ſabbatũ ſcilicet quando crucifixus eſt Duo ergo ſecundum ueritatẽ euãgelicã firmiter tenenda ſunt, uidelicet quòd Chriſtus paſſus eſt luna. 15. & quòd tunc erat feria ſexta, ut etiã ſancta Romana eccleſia celebrat Chriſti paſſionẽ die Veneris. Anno autem. 34. uitæ Chriſti quamuis luna. 15. primi menſis fuerit die. 23. Martii, ut Gręci computant: non tamen tunc fuit feria ſexta: ſed feria tertia, ut patet per tabulam literarum dominicalium quam abſoluto hoc opere domino concedente ſcribemus, & in tabulis ſequentibus annotabimus. Sic ergo Græci errauerunt conſiderantes tantum lunam & non feriam. Similiter defecerunt quidã ex Latinis prædictis, quoniam eo anno. 34. Chriſti non ſolum luna 15. nõ fuit. 25. die Martii, quæ tunc fuit luna. 17. ſed nec tunc fuit feria ſexta, ſed feria. 5. & ideo manifeſtus eſt eorũ error cõtra ſanctũ euangelium. Vt ergo ſaluemus euãgelicã ueritatẽ dicimus Chriſtũ paſſum anno. 33. uitæ ſuę inchoato, quia tunc fuit ſimul luna. 15. & feria. 6. Nã eo anno, 33. luna prima primi mẽſis fuit die. 20. Martii & luna paſchalis. 15. fuit die. 3. Aprilis Sole exiſtente in. 10. gradu Arietis, & luna ei oppoſita in. 10. gradu Libræ iuxta uera cõputationẽ ſecũdũ mediũ motũ, quo utunť Hebræi. Ego igiť die fuit feria 6. qm̃ eo anno fuit littera dñicalis. D. & die. 3. Aprilis aſſignať litera B. quę tunc fuit feria. 6. Sed euangeliſtæ non nominant diem tertiũ Aprilis, quia diſcipuli Chriſti non utebantur calendario Romano ſtabili & fixo ſicut modo nos utimur, ſed ſequebantur menſes lunares mobiles iuxta Hebræos, qui nominant dies menſis ab

ætate Lunæ. Et ideo passionis Christi diem secundum Lunam descrī pserunt. Quare iuxta menses Iudæorum lunares & mobiles Christus passus est die. 15. primi mensis, qui ab Hebræis dicitur Nisan. Hic autem primus mensis iuxta æquinoctium uernale, apud nos dicitur Martius, ut Romulus decreuit. Nam ipse est primus à Septēbri: Octobri & cæteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quæ partim fuit in Martio: partim in Aprili. Hinc orta est communis omnium opinio, quod Christus in Martio passus est: quia in lunatione Martii crucifixus est quæ est prima lunatio æquinoctii uernalis; licet ingrediatur mēsem Aprilis. Propterea celebrat ecclesia pascha resurrectionis dominicæ iuxta ordinem seruatum à Christo, scilicet quandoq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, uidelicet in dominica sequente post quartādecimā Lunam primi mensis: & præcedenti feria sexta celebrat Christi passionem. Cōmunis etiam opinio fideliū est iuxta sētētiā Cyrilli, quòd Christus eo die passus est, quo & cōceptus. Quæ uera est si referatur ad diē hebdomadis: quia sicut feria sexta conceptus est: ita & eadem feria sexta passus est. Sed non est uera si referatur ad diem mensis: quia die 25. Martii conceptus: & die. 3. Aprilis passus est. Eo autem die, quo passus est dominus, Sol contra cursum naturæ eclipsim passus est, ut euangelia testātur à sexta uidelicet hora usq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipsim uidit Dyonisius Areopagita in Aegypto existens ante suam conuersionem, ut ipse testatur in epistola ad Polycarpū. De qua eclipsi scripsit etiam Phlegon olympiadarum egregius supputator in. 14. lib. ita dicens. Quarto autē anno ducentesimæ secundæ olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis est facta, Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem uersus, ut stellæ cœlo uisæ sint, hæc ille. Tertia uero die à sua passione, hoc est die dominica quinta de Aprilis Christus à mortuis resurrexit. Itaq; festum Sabbati seruatum prius apud Hebræos: postea cōmutatum est in sequentem diem, Dominicam apud Christi fideles propter dominicæ resurrectionis gloriam. Deinde. 40. die à sua resurrectione ascēdit in cœlum feria. 5. die 14 Maii. Demum. 24. die eiusdem mensis misit paracletum spiritum in discipulos in die pentecostes, quæ fuit quinquagesima dies à gloriosa eius resurrectione, & fuit dies Dominica, Vixit autem Christus annos trigintaduos menses tres: & dies decem. & uitam temporalem compleuit anno. 33. uitæ suæ. Ab incarnatione uero sua usq; ad mortē fluxerunt anni pleni trigintatres & dies decem, ut ex præcedenti computatione manifestum est.

EX annorum uera computatione, quam in secundo libro descripsimus facile cognoscere possumus mysterium hebdomadũ Danielis. c.9. impletum esse in Christo. Multi laborauerunt, ut hoc arduum mysteriũ cognoscerent: & inter se discrepãtes uaria & diuersa scripserunt, ut testatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatum tẽpus tam exordii quàm termini earundẽ hebdomadum: quoniam secuti sunt uitiatas & corruptas chronographias. Nos autẽ secundũ præfatã emendatã rationẽ temporum has hebdomades facillime sic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero septem dierum, ut scribitur Leuit.23. Numerabis septẽ hebdomadas plenas usq; ad alteram diẽ expletionis hebdomadæ septimæ, id est quinquaginta dies. Et Danielis.10. Ego Daniel lugebam trium hebdomadarum diebus. Secundo pro numero septem annorum Leuit.25. Numerabis quoq; tibi septem hebdomadas annorum, id est septies septẽ, quæ simul faciunt quadragintanouẽ & c. Non describit Daniel.70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta uaticinium eius adimpletum esset: quod nullo authore probatur: sed enumerat.70. hebdomadis annorum: quæ continent annos solares quadringentos nonaginta: ut ferè omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant prædictæ hebdomades, consyderanda sunt tria tempora. Primum tempus est, quando hoc mysterium Danieli reuelatum est: quod mox fuisse dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorum Rege Balthasare: & inchoata monarchia Persarum & Medorum anno primo Darii filii Assueri, ut scribitur Dan.9. capite. Secundum tempus est, quando Iudæis concessa est licentia solũ ædificandi tẽplum: ante constructionem ciuitatis Hierusalem: quod affirmamus fuisse anno primo Cyri Regis Persarum post Darii mortem, ut patet.1. Esdræ.1. & anno secundo fundatum est templum, ut scribitur 1. Esdræ.3. Completum est autẽ ædificium ipsius templi anno sexto Dari Longimani filii Prisci Artaxersis Assueri, ut scribitur.1. Esdræ.26. Hic Darius Longimanus dictus est etiam cõmuui appellatione Artaxerses: sicut imperatores Romani dicebantur Cæsares. Ab anno autem primo Darii & Cyri simul regnantium, quando soluta est captiuitas usq; ad annum.6. Darii Longimani fuerunt an

2 ni quinquaginta. Nam Darius & Cyrus ſimul tegnauerunt duobus
22 annis Cyrus inde ſolus uigintiduobus. Priſcus Artaxerſes Aſſuerus
20 uiginti. Anno uero ſexto Darii Longimani completum eſt templũ.
6 Ex quibus colliguntur ſimul anni. 50 A' quibus ſi demãtur quatuor
50 anni, hoc eſt duo Darii cum Cyro regnãtis, & duo Cyri ſolius imperantis, cum eiuſdẽ Cyri anno ſecundo iacta ſint fundamenta templi, ut dictum eſt: inde reſtant anni quadragintaſex; Quo tempore intermedio fabricatum eſt templum: Quare Iudæi dixerunt Io.2. Quadragiuta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc. Aliqui tamen putant duobus annis prius inceptum fuiſſe templum; ſed id reprobatur falſum ex eo quod iacta ſunt fundamenta templi anno ſecundo Cyri, non Darii, ut patet. 1. Eſdræ. 3. Tertium tempus eſt, quando data eſt licentia Iudęis ædificandi ciuitatem: quod fuiſſe dicimus poſt reædificatum templum annis tredecim penitus tranſactis, anno ſcilicet uigeſimo incipiente prædicti Darii Longimani. Tunc enim conceſſa eſt ab eo licentia Neemiæ reædificandi ciuitatem Hieruſalem, ut ſcriptum eſt Neemiæ ſecundo. Ex illo igitur tempore computandæ ſunt ſeptuaginta hebdomades prædictæ, ut manifeſte Danielis. 9 c eidem ab angelo exprimitur dum ait. Scito ergo. & animaduerte ab exitu ſermonis, id eſt à cõceſſa licentia ſermone Regis, ut iterum ædificetur Hieruſalem uſq; ad Chriſtũ ducẽ&c. Non enim dicit, ab exitu ſermonis tibi à Deo reuelati: nec ab exitu ſermonis, ut iterum ędificetur templum: ſed ab exitu ſermonis, ut iterum ædificetur Hieruſalem ciuitas, quæ poſt templum reædificata eſt. Et ideo non à reuelatione facta Danieli: nec à tẽpli reædificatione: ſed à licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hieruſalem. prædictæ hebdomades numerandæ ſunt: ſicut recte enumerat ſanctus Antonius in prima parte Chronicæ ſuæ titu. 3. cap. 8. Africanus autem (quem ſecutus eſt Beda) recte incipit enumerare ipſas hebdomades: ſed non uerum terminum eis poſuit: tũ ob mendoſas chuonicas, quibus uſus eſt; tum etiam quia diſtinxit annos duodecim lunationum, cum ſolares annos accipere debuiſſet. Hebræi enim utũtur annis ſolaribus. quia licet haheant annos lunares duodecim ſcilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim lunationes: & ſic per emboliſmum reducuntur ad annos ſolares duo præcedentes luoares. Nicolaus uero de Lyra in prima ſua expoſitione ſuper Danielem recte incepit & compleuit. Sed poſt aliquod tẽpus, quia uſus eſt falſis chronicis, aliam expoſitionem non ſecundũ ueritatem compoſuit, Suæ autem retractationis non habuit ſufficiẽ-

tes rationes,non solumpropter ætatem Mardochæi, quam non putaui ita longæuam, ut peruenisset usq; ad annum duodecimum magni Artaxersis: Assueri: quãdo ab eo exaltatus est,ut patet Hester. 3. sedetiã propter mendosas chronicas,quas imitatus est.Facile autem eius rationes soluuntur. Nam de ętate Mardochæi fidelissime ita loquitur Philo hebræus in breuiario temporum.Mardochæus decem & octo annis ætatem Isaac seprauit.Isaac autẽ uixit annis centumoctoginta, ut scribitur Gene.35. Ergo Philo affirmat Mardochęum uixisse annos centum nonagintaocto. Sicut autem dicitur Hester.2.c.Mardochæus cum Ieconia in Babylone translatus est.Ieconiæ autem transmigratio facta est anno octauo magni Nabuchodonosor,ut scribitur.4.Reg.24. Tunc ferè impletus erat annus primus Olimpiadis.45. iuxta emendatam chronographiam Ioannis Annij & nostram. Ab anno autem primo ferè exacto prędictę.45. olympiadis usq; ad annum duodecimũ. Assuti magni Attaxetsis, qui fuit anno secũdo Olympiadis. 93. fluxerunt olympiades.48.& annus, unus, ex quibus consurgunt anni. 193. Mardochæus uero uixit annos.198. ut dictum est.Ergo excessit numerum prædictum annorum.193. annis quinq;. In ipsa igitur transmigratione Mardochæus potetat esse infans annorum quatuor uel trium uel duorum: uel eriam unius: quoniam ductisunt in Babylonem parentes cum filii tam adultis quam etiam infantibus. Si autem ductus fuisset in captiuitatem Babyloniæ anno.19. Nabucodonosor, quando facta est desolatio: tunc potuisset esse annorum.15. Si ueto translatus fuisset anno eiusdem Nabucodonosor.23. quando Nabuzardam princeps militię ipsius, transtulit animas Iudęorũ septingentas quadragintaquinq;, ut scribitur Hieremiæ ultimo:tunc potuisset esse annorum.19.Sed quomodocũq; hoc accipiatur,patet Mardochæum adhuc uiuentem esse anno.12.Assueri.Et sic soluta est ratio de ætate Mardochæi,quæ inualida est, nec erat necesse, ut tunc esset annorum.259.ut ex dictis patet. Mendosæ insuper chonographiæ fefellernnt. Nicolaũ de Lyra, ideo in secũda sua expositione, non recte initium hebdomadum Danielis statuit anno quarto Sedechiæ Regis:quando Hieremię reuelatum est captiuitatem Babylonicam duraturam annis.70. ut scribitur Hierem.28.&.29. Nam ab anno quarto exclusiue Ieconiæ:qui erat annus primus ferè completus olympiadis.46,usq; ad natiuitatem Christi: quę fuit completo anno tertio olympiadis.194. fluxerunt olympiades.148. & ulterius anni duo: ex quibus resultant anni quingenti nona-

gintaquatuor:qui superant numerum annorum .490. qui continentur in .70. hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igitur si .70. hebdomades cōputandæ essent ab anno quarto Sedechiæ utiq; completæ fuissent annis centum quatuor ante Christi natiuitatem: quod non conuenit computationi suæ, cum dicat io Christi passione ipsas hebdomades terminum & finem habere. Prima ergo eius expositio magis ueritati consonat. Similiter deceptus est dominus Paulus Burgensis: qui secundam expositionem Nicolai de Lyra, & Raimundi & Martini sequitur quantum ad exordium harum hebdomadum: adiungēs rationibus Nicolai de Lyra rationem aliā facile solubilem. Dicit enim initium harum hebdomadū non posse rationabiliter assignari in aliquo tēpore sequente tēpus, quādo hęc reuelatio facta est Danieli .s. anno primo Darij, eo q̄ ipse Daniel nullam certitudinem habuisset de tempore, quo ea quæ petebat, im pleri debuerant. Sed hoc facile soluitur, si cōsyderetur tā reuelatio facta Hieremiæ de temporali solutione captiuitatis Babylonicę cō pletis annis .70. quām reuelatio facta Danieli de spūali liberatione ac redēptione humani generis per Christum in dimidio septuagesimæ & ultimæ hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechiæ ipsi Hieremiæ reuelatum est tempus captiuitatis annorū .70. in Babyloniæ: nō tamen tunc uel antea incepit hoc tempus: sed postea septem annis, uidelicet undecimo anno Sedechiæ .&. 19. Nabuchodonosor, quando facta est desolatio templi. Tunc enim fuit horum annorum, initium ut idem Hieremias Pandit Hierem .25. & .34. ut supra libro .2. c. 11. diximus. & Daniel id etiam exponit. qui Dan. 9. c. ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorū de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, ut complerentur desolationis .70. anni. Non uocat eos annos transmigrationis: nec annos reuelati uerbi Hieremiæ: sed annos desolationis, idest à desolatione incipientes: qui completi sunt eo tempore quo destructa est monarchia Caldæorum per Darium & Cyrū. Similiter completis annis 70. captiuitatis Babylonicæ, Danieli reuelatum est tempus hebdomadum .70. quarum initium non fuit quando ei hoc reuelatum est: nec antea quādo Hieremiæ alia & diuersa reuelatio facta est de captiuitate Babylonica: sed post annos sexagintatres anno .s. 20. inchoato Darij Longimani, quando licentiam dedit ædificandi ciuitatem Hierusalem. Nam sicut initium annorum .70. reuelatum est Hieremiæ incipiendum postea à templi desolatione: ita & initiū hebdomadum .70. reuelatum est Danieli incipiēdum postmodum

ab eo

ab eo tempore, quo uerbo Regis egressura erat licentia ædificandi ciuitatem. Quod tẽpus futurum pro earum initio Angelus expresse ac manifeste insinuauit, cum dixit, ut scribitur Dan. 9. Scito & animaduerte ab exitu sermoni, ut iterum ædificetur Hierusalem &c. Quod ergo fuit Danieli futurũ, hoc nobis iam impletum cernitur. Nec erat necesse, ut Daniel usq; ad illud tempus ædificationis templi uiueret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuelauit, ac si tunc uita præsens existeret. Non enim semper prophetæ futura quæ prædicant uident impleta, dum uiuunt: sed aliis uidenda describunt: licet etiam aliqua ab eis prædicta quandoq; impleta cernunt, dum ipsi uitam ducunt. Nunc reuertamur ad ueram expositionem. Ab initio igitur uigesimi anni Darii Longimani dicti Artaxerxis numerus annorum prædictarum hebdomadum sumẽdus est usq; ad Christi passionem & completam humani generis redemptionẽ. Dicit ergo Angelus Danieli decisas & determinatas esse à Deo septuaginta hebdomades: quas in tres partes distinguit. scilicet in septem & in sexaginta duas: quæ simul iunctæ fiunt. 69. atq; adiungit in calce ultimam: ex quibus omnibus cõsurgunt. 70. hebdomades. Hanc autem ultimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait quòd in medio huius ultimæ hebdomadis, deficiet hostia & sacrificium. Primæ igitur septem hebdomades, hoc est anni. 49. tempus continent, quo ciuitas Hierusalem ædificata & ampliata est. & liberatus est Iudæorum populus à periculo mortis: & exaltatus per Hester Mardochæum; hoc est à principio ultimi anni pontificis Iesus filii Iosedech, qui mortuus est in fine illius anni, quo iam fundata erat ciuitas. s. anno. 20. iam completo Darii Longimani usq; ad reliquos. 48. annos, quibus secundo fuit pontifex filius eius Ioachin: quo tempore Regina Hester ad Regnum exaltata populum suum à mortis periculo liberauit, ut in libro Hester scribitur. In hoc tempore impletæ fuerunt septem hebdomades, hoc est ãni. 49. ut ex dictis manifestum est. Deinde sexagintaduæ hebdomades post septẽ prædictas complentur in baptismo domini: quando apertum est cœlũ, & descẽdit spiritus sanctus super eũ: & uox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifestatus est filius dei & dux populi uerus Christus à Deo inunctus. Vnde & Danieli ab Angelo dicitur. Vsq; ad Christum ducẽ, hebdomades septem & hebdomades sexagintaduæ erunt, quæ simul iunctæ fiunt. 69. hoc est anni quadringentiooctoginta tres. Si ergo computaueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, ac-

cepit pontificatum Eliasib usq; ad Christi baptismū completo anno domini.29. reperies interfuisse sexagintaduas hebdomades,hoc est annos.434.Nam ab Eliasib pontifice ad Alexandrum magnū
79 fuerunt anni. 79. Ab Alexandro ad Iudam Machabæum. 164. A'
164 Iuda ad Christi natiuitatem.162. ut superius ex lib. 2. patet. Qui-
162 bus adduntur anni.29.uitæ Christi usq; ad eius baptismum . Om-
29 nes igitur simul collecti fiūt anni.434. Denique ultima hebdomas
434 usq; ad eius dimidium spectat ad Christi prædicationem: & salutis humanæ redemptionem , quæ completa sunt per ipsum Christum dimidio hebdomadis,hoc est annis tribus cum dimidio. Quo tempore dominus Iesus ꝑdicauit, miracula fecit , passus est , resurrexit, ascendit in cœlum , & spiritum paracletum in filios adoptionis effudit . Itaq; in dimidio huius hebdomadis ultimæ defecit hostia & sacrificium ueteris legis per Christi mortem , dum ipse obtulit se Deo hostiam & sacrificium in ara crucis , in qua consumata sunt omnia , cum ipse in cruce dixerit . Consumatum est,scilicet mysterium humanæ redemptionis in lege prædictum & præfiguratum . Sed & plenissime defecit hostia ueteris legis in die pentecostes, cū Apostoli induti sunt uirtute exalto, uisibili missione spiritus sancti: quod fuit indimidio huius hebdomadis , uidelicet anno Christi trigesimotertio in dimidio currente . Residuum uero huius ultimæ hebdomadis pertinet ad prædicationē Apostolorum in ipsa Iudæa antequā per totum orbem diffunderentur : quæ impleta est tribus annis & dimidio hoc est usq; ad. 36. annum domini penitus completum.qui erat uigesimusprimus annus Tiberii Cæsaris:& uigesimus secundus Herodis Tetrarchæ : qui Iacobum fratrem Ioannis gladio interfecit.Si ergo computaueris annos ab ædificatione Hierusalem : cuius fundamenta iacta sunt in principio anni secundi olympiadis.81.qui erat annus. 20. Darii Longimani : & computationem deduxeris usq; ad annum domini.36.qui completus est anno.3.desinente olympiadis.203.reperies intercessisse olympiades centumuigintiduas & dimidiam : ex quibus consurgunt anni. 490. hoc est hebdomades integræ septuaginta.Si quis autem per has hebdomades uoluerit Iudæos conuincere ex traditione Talmudistarū: quæ ab eis recipitur licet falsum in annorum computatione contineat:poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ , sicut Petrus Galatinus computat contra eos libro. 4. c. 15. &. 16. nonquidem ad rei ueritatem comprobandam:sed ad eorum proteruiam refellendam · Vnde iuxta eam traditionem , quam ipsi ueram

putant, ille ostēdit has hebdomades in Christi morte completas. Qui vero per appprobatas chronographias de his hebdomadibus ueram inuenire cupit rationem, oportet ut earum annos enumeret ab initio uigesimi anni Darii Longimani usq; ad completam per Christum humani generis redemptionē: sicut & facit idem Petrus Galatinus in eodem. 4. libro capite. 16. qui computat. 69. hebdomades cum dimidia, hoc est annos. 486 & dimidium ab eo tempore ad Christi passionem. Licet autem præfatus Galatinus totā summam annorum simul integram uere complectatur; in hoc tamen defecit, quòd proprios annos singularum regum Persarum: & regum Alexandriæ Aegypti non exprimit iuxta probatam ueritatem: sed uni Regi plures, alteri pauciores annos ad libitum tribuit; summam tamen annorum, ut diximus, recte concludit. Si enim legisset Metasthenem Persam publice fidei autorē. & Ioannis Annii emēdatam chronographiam: unicuiq; proculdubio Regi Persarum: & Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti, attribuisset proprios annos: quos nos collegimus superius libro. 4. c. 2. Ee quibus patet quòd ab initio uigesimi anni Darii Longimani ad Alexandrum fuerunt anni. 128. Ab Alexandro ad mortem Cleopatræ anni 128
297. Inde uero usq; ad Christi passionem anni sexaginta & unus & 297
ferè dimidium. Ex quibus consurgunt anni. 486. & dimidium qui 61
continentur in hebdomadibus. 69. & dimidia in qua defecit hostia 486
& sacrificium per Christi mortem.

Liber octauus de Romanis Pontificibus.

PROLOGVS

CHristus assistens pontifex futurorum bonorum, reliquit suum primum uicarium in terris pontificem maximum Petrum Apostolum: Post quem plures alii sucesserunt: de quibus in hoc octauo libro dicēdum est In hac tamen descriptione Romanorum pontificum non sequimur Eusebium eo quòd intermittat duos pontifices martyres de catalogo pontificum scilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anacletum ante Clementem; cum tamen Cle-

tus Romanus immediate præcesserit Clementē: & Anacletus Græcus mox post Clementem successerit: ut manifeste apparet ex pontificali Damasi Papæ: qui sequitur publicam & probatam fidem annalium Romanę ecclesiæ, cui præsidebat. Sic etiam in canone Missæ ordinatæ Lini Cleti Clementis memoria recolitur. Omittit etiam Eusebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino immediate successit, ut patet in eodem pontificali Damasi. Non est mirū Eusebium in hoc defecisse eo quòd suo tempore nōdum erat editus prædictus Damasi pontificalis. Postea enim Hieronymus presbyter, qui transtulerat Eusebium de temporibus: & hunc eius errorem reperterat: rogauit eūdem Damasum per literas, ut ederet librum pontificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem & numerum pontificum non Eusebium, sed Damasum sequimur. Considerandum est etiam quòd inter duos pontifices martires .s. Felicem primum: & Euthicianum quidam scriptores ponunt Marcū confessorem non martyrem. & dicunt eum sedisse annos .8. menses duos, dies decem, & sepultum esse Romæ in ecclesia, ubi fuerat presbyter ordinatus. Sed hoc est contra authorem publicæ fidei.s. Damasum, qui illus non meminit in catalogo pontificum. Magis enim creditur, quātum ad hoc, Damaso pontifici, qui de archiuis ecclesiæ Romanæ id accepit. q̄ cæteris scriptoribus qui per opiniones ad libitum scripserunt. Nec obstat quòd aliqui dicunt hunc Marcum intermissum ex eo quòd non fuerit martyr. quoniam in eodem pontificali Damasi describuntur non solum pontifices martyres, sed etiā alii confessores. ut patet de Syluestro & Marco, qui ei successit & de aliis pluribus. Ex eo etiam quod dicunt illum sedisse annos octo, patet hoc tempus esse confictum, quoniam Felix & Euthicianus sederunt tempore Aureliani imperatoris, ut scribit Damasus. Aurelianus autem imperauit annis quinq; & mēsibus sex, ut dicit Eusebius & Eutropius. Impossibile est ergo, ut inter Felicem & Euthicianum fuerit pontifex, qui sederit annis .8. Vnde nos putamus ipsum fuisse presbyterum: uel si fuit pontifex, possumus dicere ipsum fuisse pontificem.i.episcopum alterius diœcesis, & Romæ defunctum iacere. Licet autem in pontificali Damasi recte describatur ordo & numerus Romanorum pontificum, tamen uitio scriptorum, numeri annorum, mensium, & dierum deprauati sunt. Ab aliis etiam authoribus post Damasum, uidelicet ab Anastasio bibliothecario, à Martino, Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartusiensi in fasciculo temporum tanta inter se diuersitate & dissonātia descri-

buntur eorundem pontificum tempora, ut uix ex eis ueritas cognosci possit. Nos autem ad emendatione ipsorum temporum collegimus ea sigillatim in annis mēsibus &. diebus ex Martyrologio & aliis authoribus & libris antiquis emendatis simul collatis ad ipsum, ingenti ac maximo labore atq; sudore, ita ut quandoq; noctes fere duceremus insomnes ad inuestigandum non solum annorum & mensium, sed etiam dierum singula tempora.

Sequuntur ipsi pontifices Romani.

1 PEtrus apostolorū princeps natione Galilæus post Christi resurrectionem ab eo institutus est uicarius ipsius, & summus ecclesiæ pastor pontifex, cum ei tunc à domino dictum sit, pasce oues meas. Mansit primo Petrus in Iudæa, deinde fundauit ecclesias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, ut ex eius prima epistola canonica manifeste apparet, quous q; impleretur quintus annus à resurrectione domini. Deinde Antiochenam fundauit ecclesiam anno domini.38, Ibiq; cathedrā adeptus sedit annos septem. Deniq; Romam ueniens anno domini 45. ibidem sedit annos .25. menses duos & dies tres, ut scribitur in pontificali Damasi. Si autem computemus totum tempus sui pontificatus à Christi resurrectione, quæ ut libro.7.dictum est, fuit die.5 Aprilis usque ad ipsius martyrium: quod fuit die .29. Iunii. inuenie mus omnes pontificatus eius esse annos trigintaseptem : menses duos, & dies uigintiquatuor, cum à prædicto die .5. Aprilis usque ad diem.29.Iunii intermedii sint præfati dies.24.& menses duo supra.37.annos. peruenit autem usque ad annum domini septuagesimum: ut ex dicta computatione probatur.

2 Linus Thuscus ex Volaterra ciuitate Thusciæ, ut Raphael Volaterrannus affirmat: patre Herculano è domo Maurorum: sedit annos undecim, menses duos: dies uigintiquatuor usque ad diem.23 Septembris anno domini octogesimo primo.

3 Cletus Romanus sedit annos undecim: menses septem: dies tres usq; ad diem.26.Aprilis anno domini.93. Vacat sedes diebus. 20

4 Clemens primus Romanus sedit annos nouem, menses sex, dies septem, usque ad diem.23. Nouembris anno do.102. Vacat sedes d.21

5 Anacletus Grecus Atheniensis sedit annos nouem, menses sex, dies 29.usque ad diem.13. Iulii anno domini.112. Vacat sedes.d.13

6 Euaristus Grecus ex patre Iudæo nomine Iuda, de ciuitate Betleē, sedit annos nouem, mēses tres, diem unum usque ad diem.26. Octo-

bris anno domini .121. Vacat sedes diebus .19.

7 Alexander primus Romanus, sedit annos septẽ menses, quinq; dies .19 usque ad diẽ 3. Maij anno domini.129. Vacat sedes diebus.25.

8 Xystus primus Romanus sedit annos nouem: menses decem, dies.9. usque ad.d.6. Aprilis anno domini.139. Vacat sedes.d.2.

9 Thelesphorus Græcus ex Anacorita sedit annos decem, menses.8.d. 27.usque ad d.5.Ianuarii an.do.150.Vacat sedes d.7.

10 Iginus Græcus Atheniensis ex philosopho sedit annos quatuor. di em.1.usq; ad d.11.Ianuarii an.d.154. Vacat sedes d.3.

11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia sedit annos nouem. menses .5.d.27 usq; ad d.11.Iulii an.do.163 Vacat sedes d 17.

12 Anicetus Syrus sedit annos.9. men.8.d.19 usque ad diẽ.16.Aprilis anno domini .173. Vacat sedes diebus.17.

13 Soter Campanus è Fundis sedit annos 9.d.20. usque ad diem .23. Maii an do.182.Vacat sedes d.21.

14 Eleuterius Græcus de oppido Nicopoli sedit an .14. menses .11.d. 8.usque ad diem. 25.Maii an do.197. Vacat.se.d.5.

15 Victor primus Afer sedit annos .9. men .10. & d.21.usque ad d.20. Aprilis anno domini .207. Vacat sedes d.12.

16 Zepherinus Romanus sedit an.7.d.17.usque ad d.26.Agusti an.domini.214. Vacat sedes d.6.

17 Calistus primus Romanus sedit an.6.men.unum.d.13. usque ad diẽ 14.Octobris anno d.220.Vacat sedes d.6.

18 Vrbanus primus Romanus sedit an.4. men .7.d.5.usque ad d.25. Maii anno domini.225. Vacat.sedes d.30.

19 Pontianus Romanus sedit an.9. men.4.d.26. usque ad d.20. Nouembris an.d. 234. Vacat sedes d.10.

20 Antherus Grecus sedit an.5. men.1.d.3. usque ad d.3.Ianuarii anno d.239. Vacat sedes d.13.

21 Fabianus Romanus sedit an.13.d.4. usque ad diem.20.Ianuarii ãno domini.252.Vacat sedes d.7.

22 Cornelius Romanus sedit an.2.m.7.di.18.usque ad d.14.Setembris an. do.254. Vacat sedes d.35.

23 Lucius primus Romanus sedit annos. 2.m.10.d.6.usque ad diem.25. Augusti anno domini .257. Vacat sedes d.35.

24 Stephanus primus Romanus.sedit an.7.m.10.d.unum:usq; ad diem 2.Augusti anno d.265.Vacat sedes d.22.

25 Xystus.2.Græcus & philosophus sedit an.unum.m.11.d.13.usque ad diem.6.Augusti anno d .267. Vacat sedes d. 35.

26 Dionysius monachus sedit an.6.m.3.d.17.usq; ad diem. 26. Decembris an.d.273.completo. Vacat sedes d.5.

27 Felix primus Romanus sedit annos.2.mē.4.d.30.usq; ad d.30 Maii an.d.275. Vacat se.d.5.

28 Euthicianus Thuscus de ciuitate Lunæ sedit an.unum mē.6.d.4.usq; ad.d.8.Decembris an d.276.Vacat se.d.8.

29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris se.an.10.m.4.d.7.usq; ad d.22. Aprilis an.d.287.Vacat se.d.11.

30 Marcellinus Romanus sedit an.6.m.1.d.23.usq; ad d.26. Aprilis an.d.294 ex persecutione maxima Diocletiani. Vacat sedes an. 7. m.6.d.25.usq; ad d.20. Nouembris anno domini trecentesimo primo.

31 Marcellus Romanus sedit an.5.m.unum.dies.27.usq, ad d.16.Ianuarii,anno domini.307.Vacat sedes d.20.

32 Eusebius Græcus sedit an.3.men.7.d.27.usq; ad d.2.Octobris anno d.310.Vacat se.d.7.

33 Melchiades Afer sedit an 4.men.2.dies duos usq: ad d. 11. Decembris an.d.314. Vacat se.d.16.usq; ad diem.27.Decembris incipiente anno domini.315.Omnes præfati.33.pontifices martyrio coronati sunt.

34 Syluester primus Romanus sedit annos.23.d.4.usq; ad d.31.Decembris,anno d.338.Vacat se.dies.15.

Eius tempore anno dñi. 322. congregatum est conciliū Nicenum.

35 Marcus Romanus sedit an. 2. men. 8. d. 23. usq; ad diem. 7. Octobris anno domini.340.Vacat sedes.d.20.

36 Iulius primus Romanus sedit an.15.men.5.di.16. usq; ad di. 12. Aprilis anno d.356.Vacat se.d.25.

37 Liberius Romanus sedit prius canonice annos 6.men.3.d.4. usq; ad annum domini.362.& missus est in exilium à Constantio : & anno postmodum tertio reuocatus est in pontificatum.

38 Felix secundus interim sedit annum unum.m.3.d.2.usq; ad an. do. 364.qui & martyrio coronatur die.29.Iulii.

Liberius inde:qui à quibusdam dictus est Leo, hæresi Arrianæ consentiens sedit annos sex usq: ad annum domini.369.

Hactenus ex pontificali Damasi:hinc ex Anastasio bibliothecario. & Prospero pontifices describemus.

33 Damasus primus Hispanus sedit an.18 m.3.d.11.usq; ad d.11. Decembris anno d. 387. Vacat sedes d. 21. Sedit autem regnantibus Valentiniano & Valente imperatoribus : licet aliqui uelint

Damasum sub Iuliano papam factum: tamen id ex supputatione annorum destruitur, cum Damasus usq; ad Theodosii perueuerit tēpora. Nā pſente Damaso & Theodosio Costantinopolitanum Conciliū cōtra Macedoniū indictū est, ut Ioannes Naucleris affirmat.

40 Siricius Romanus sedit an. 14. men. 3. d. 23. usq; ad d. 24. Aprilis anno domini. 401. Vacat sedes d. 2.

41 Anastasius primus Romanus sedit an. 3. diem unum usq; ad d. 27. Aprilis anno dñi. 404. Vacat sedes d. 21.

42 Innocentius primus Albanus sedit an. 15. m. 2. d. 11. usq; ad di. 28. Iulii anno dñi. 419. Vacat sedes d. 22.

43 Zosimus Græcus sedit an. 2. m. 6. d. 4. usq; ad d. 23. Februarii anno dñi. 422. Vacat sedes d. 11.

44 Bonifacius primus Romanus sedit an. 3. m. 7. usq; ad d. 25. Octobris anno domini. 425. Vacat sedes d. 9.

45 Cœlestinus primus Campanus sedit an. 8. men. 5. d. 3. usq; ad d. 6. Aprilis anno dñi. 434. Vacat sedes d. 21.

46 Xystus. 3. Romanus sedit an. 9 d. 19. usq; ad d. 16. Maii anno dñi. 443. Vacat sedes d. 20.

47 Leo primus Thuscus sedit annos. 20. men. 10 d. 6. usq; ad d. 11. Aprilis anno dñi. 464. Vacat sedes. d. 7.

48 Hilarius Sardus sedit an. 6. m. 10. d. 3. usq; ad d. 21. Februarii anno domini 471. Vacat sedes d 10.

49 Simplicius Tiburtinus sedit an. 15. usq; ad d. 3. Martii anno dñi. 485. Vacat sedes d. 6.

50 Felix. 3. Romanus sedis an. 6. m. 11. d. 12. usq; ad d. 21. Februarii anno dñi. 494. Vacat sedes d. 5.

51 Gelasius primus Afer sedit an. 6. m. 10. d. 24. usq; ad d. 22. Ianuarii anno dñi. 499. Vacat sedes d. 7.

52 Anastasius. 2. Romanus sedit annum unum m. 9. d. 21. usq; ad d. 19. Nouembris anno dñi. 501. Vacat sedes d. 4.

53 Simacus Sardus sedit an. 15. m. 7. d. 26. usq; ad d. 19. Iulii anno dñi. 517. Vacat sedes d. 7. Schisma fuit inter ipsum & Laurentiū, Sed præualuit Simacus primo à maiori parte electus.

54 Hormisda Campanus sedit an. 9. d. 11. usq; ad d. 6. Augusti anno domini. 526. Vacat sedes d. 8.

55 Ioannes primus Thuscus sedit an. 2. m. 9. d. 14. usq; ad d. 28. Maii anno dñi. 529. Vacat sedes men. 2. d. 28.

56 Felix. 4. Samnius sedit an. 4. m. 1. d. 17. usq; ad d. 12. Octobris anno dñi 533. Vacat sedes d. 3.

57 Bonifacius.2. Romanus ſedit annum unum. m. 11.diẽ unũ uſq; ad d. 16.Septembris anno dñi.535.Vacat ſedes m.2.d.15.

58 Ioannes. 2. Romanus ſedit annum unum ; m. 5.d. 26.uſq; ad .d.27 Maii anno domini.537.Vacat ſedes d.6.

59 Agapitus primus Romanus ſedit annum unum;m.3 d.15. uſq; ad d. 17.Septembris anno dñi.538.Vacat ſedes.m.1.d.28.

60 Siluerius Campanus ex patre Hormiſda epiſcopo Romano ſedit an. 1.m.7.d.3.uſq; ad d.20 Iunii an.do.540.Vacat ſe.d.6.

61 Virgilius Romanus ſedit an.16.men.6.d.26.uſq; ad d. 22. Ianuarii anno d.557.Vacat ſedes men.3.d.5.

62 Pelagius primus Romanus ſedit an.4.m.10.d.18.uſq;ad d.15.Martii anno d.562.Vacat ſedes men.3.d.26.

63 Ioannes.3.Romanus ſedit an.12 men.11.d.26.uſq;ad d.5.Inlii anno d.575.Vacat ſedes men.10.d.3.
Sedis uacatio peruenit ad annum dñi.576.

64 Benedictus primus Romanus ſedit an.4.men.2.d. 12. uſq; ad d. 20. Iulii anno d.580.Vacat ſedes d.10.

65 Pelagius.2.Romanus ſedit an.11.m.2.d.10.uſq; ad d. 2. Septembris anno d.591.Anno eius.10 aquarum maxima inundatio fuit : & ſequenti anno peſtis ingens qua percuſſus Pelagius obiit.

66 Gregorius.1.Romanus ſanctiſſimus & toti eccleſiæ notiſſimus ſedit an.13.m.6.d.10.uſq; ad d.12.Martii an.d.604.V.ſ.m.5.d.18.

67 Sabinianus Thuſcus ſedit annum unum men.4.d.23.uſq; ad d.22.Februarii anno d.606.Vacat ſedes men.11.d.26.

68 Bonifacius.3.Romanus ſedit men.8.d.20.uſq; ad d. 12. Nouembris anno dñi.607.Vacat ſedes m.1.d.6.

69 Bonifacius.4 Marſus ſedit an.6.men.5.d.7.nſq; ad d.25. Maii anno d.614.Vacat ſedes m.4.d.22.

70 Deus dedit Romanus ſedit an.3.d.23.uſq; ad d.8. Nouembris anno d. 617.Vacat ſedes men.1.d.16.

71 Bonifacius.5.Neapolitanus ſedit an.4.men. 10. diem unum uſq; ad diem 25.Octobris anno d.622 Vacat ſedes d.16.

72 Honorius. 1.Cãpanus ſedit an.11.m.11.d. 3.uſq; ad d. 13. Octobris an. d.635.Vacat ſe.ãno uno men.7.d.18.uſq; ad an d.637.

73 Seuerinus Romanns ſedit annũ unum m.2.d.4. uſq; ad d. 4. Auguſt anno dñi 638.Vacat ſedes men.4.d.29.

74 Ioannes.4.Dalmata ſedit annum unum men. 9. d. 10. uſq; ad d. 12. Octobris anno dñi.640.Vacat ſedes men.1.d.13.

75 Theodorus primus Græcus ex patre Theodoro epiſ. ex ciuitate Hie

rosolima sedit an.6.m.5.d.19.usq; ad d.14. Maii anno domi. 647. Vacat sedes mense uno d.22.
76 Martinus primus Tudertinus sedit annos.6.men.4.d.4.usq; ad d.10 Nouembris anno d. 653. Ignorata morte eius in exilio uacauit sedes an.uno:men.2.usq: ad an.d.654.
77 Eugenius primus Romanus sedit an. 2.men.6.d.15.usq; ad d.2. Iunii anno d.657.Vacat sedes m.1.d.4.
78 Vitalianus Campanus sedit an. 14.m.6.d.2.usq; ad d.27.Ianuarii anno d.672. Vacat sedes men.2.d.13.
79 Adeodatus Romanus sedit an.4.m.2.d.17.usq; ad d.26.Iunii anno d.676.Vacat sedes men.4.d.15.
80 Donus primus Romanus sedit an. 2.men.5.usq; ad d.10. Aprilis anno d.679.Vacat sedes men.2.d.15.
81 Agatho Siculus sedit an. 2.m.6.d.15.usq; ad.d.10. Ianuarii anno d. 682 Vacat se.6.an.uno:m.7.d.5.ad an.d. 683.
82 Leo. 2.Siculus sedit men. 10.d.18.usq; ad d.3.Iulii an. do.684. Vacat sedes m.11.d.22.usq; ad an.d.685.
83 Benedictus.2.Romanus sedit m.10.d.13 usq; ad d.8. Maii anno do. 686.Vacat sedes m.2.d.15.
84 Ioannes.5. Antiochenus sedit annum unum d.10.usq; ad d.2. Augusti anno d.687.Vacat sedes.m.2.d.18.
85 Conon Tracianus sedit men.11.d.3.usq; ad d. 22. Septembris anno d.688. Vacat sedes m.2.d.23.
86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia sedit an. 12. men. 8. d. 22.usq: ad d.9.Septembris anno d.701.Va.se.m.1.d.20.
87 Ioannes.6.Græcus sedit an. 2. m.2.d. 12. usq; ad d.9. Ianuarii anno domini.704.Vacat sedes m.1.d.18.
88 Ioannes.7.Græcus sedit an.2.m.7.d.19.usq; ad d.18.Octobris anno domini.706.
89 Sisinius uel Sosimus Syrus sedit dies.20.usq; ad diem.6.Nonembris. Vacat sedes men.uno.d.28.
90 Constantinus Syrus sedit an.7.m.1.d.7.usq; ad die.10.Februarii ãno d.714.Vacat sedes m.1.d.10.
91 Gregorius.2.Romanus sedit an.15.m.10.d.22.usq; ad diẽ.11.Februarii anno dñi.730.Vacat sedes m.1.d.5.
92 Gregorius.3.Syrus sedit an.10.m.8.d.27.usq; ad d. 28. Nouembris anno d.740.Vacat sedes d.8.
93 Zacharias Græcus sedit an.10.m.3.d.9.usq; ad d.15.Martii anno domini.751.Vacat sedes d.12.

94 Stephanus.2. Romanus ſedit an.5.d.29.uſque ad d.26.Aprilis anno d.756.Vacat ſedes.d.22.
95 Paulus primus Romano ſedit an. 10.m 1. uſque ad d. 18. Iunii an. do.766.Ex Conſtantino intruſo. Vacat ſedes anno .1.m.1. uſque ad diem.18. Iulii.anno domini.767.
96 Stephanus.3.Siculus ſedit an.3.m.5.d.27. uſque ad d.14. Ianuarii anno d.771. Vacat ſedes d.9.
97 Adrianus primus Romanus ſedit an. 23.m.11.d.3. uſque ad d.26. Decembris anno domini.795.Vacat ſedes d.17. hucuſq; ex pontificali Romana Sequentes uero ex Matthæo Palmerio & Platina iuxta emendationem.
98 Leo.3. Romanus ſedit an.20.men.5.uſque ad diem.12.Iunii anno domini octingenteſimo quintodecimo.
99 Stephanus.4 Romanus ſedit m.7.uſque ad diem.22. Ianuarii anno domini octingenteſimo ſextodecimo.
100 Paſchalis.1. Romanus ſedit an .7.m.3. d.16. uſque ad an .do. 823.
101 Eugenius.2. Romanus ſedit an.3. uſque ad an.d.826:
102 Valentinus Romanus ſedit dies.40.
103 Gregorius.4 Romanus ſedit an.16. uſque ad an.d.842.
104 Sergius.2.Romanus ſedit an.3.Vacat ſedes men.2.d.15. uſque ad annum domini. 845.
105 Leo.4.Romanus ſedit an.8.m.3.d.6.uſque. ad d.17.Iulii anno do. 853.Vacat ſedes m.2.d.15.
Ioannes Anglicus fœmina ſedit an.2.m.1.d. 4. Non ponitur in catalogo pontificũ, & ideo tunc ſedes fuit vacans uſq; ad an.d.855.
106 Benedictus 3. Romanus ſedit an .3. m.6.d.9. uſque ad annum domini.858.
107 Nicolaus.1.Romanus.ſedit an.9.m.9.d.3.uſq; ad an.d.868.
108 Adrianus.2.Romanus.ſedit an.5.m.9.d.12.uſq;ad an.d.873.
109 Ioannes.8.Romanus ſedit an. 10.d.2.uſq; ad an.d.883.
110 Martinus.2.Gallus ſedit an.1.m.5. uſq; ad an.d.885.
111 Adrianus. 3.Romanus ſedit an.1.m.2.uſq; ad an.d.886.
112 Stephanus.5. Romanus ſedir an.6.d.11. uſq; ad an.d.892.
113 Formoſus ſedit an.5.m.9. uſq; ad annum domini.898.
114 Bonifacius.6. Thuſcus ſedit dies uigintiſex.
115 Stephanus.6.Romanus ſedit an.1.m.3.uſq; ad an.d.899.
116 Romanus patria Romanus ſedit m.3.d.22.
117 Theodorus.2.Romanus ſedit dies uiginti.
118 Ioannes.9.Romanus ſedit an.2.d.5.uſq; ad an.d.902.

119 Benedictus.4 Romanus sedit an.3.m.4. usque ad an.d. 905
120 Leo.5. sedit dies quadraginta.
121 Christophorus sedit menses septem.
122 Sergius.3. Romanus sedit an.7. m.4.d.16. usq; ad an.d. 913
123 Anastasius 3. Romanus sedit an.2.m.2 usque ad an.d. 915
124 Lando Romanus sedit men.6. usque ad an.d. 916
125 Ioannes.10. Romanus sedit an.13.m.2.d.3. usque ad an.d. 929
126 Leo.6.Romanus sedit m.7.d.15.usq; ad an.d. 930
127 Stephanus.7. Romanus sedit an.2.m.1.d.12.usq; ad an.d. 932
128 Ioannes.11.Romanus sedit an.4.m.10.d.15.usq; ad an.d. 937
129 Leo.7.Romanus sedit an.3.m.6.d.10.usq; ad an.d. 940
130 Stephanus.8.Germanus sedit an.3.m.4.d.12.usq; ad an.d. 943
131 Martinus.3. Romanus sedit an.3.m.6.d.10.usq; ad an.d. 946
132 Agapitus.2.Romanus sedit an.7.m.4.d.10.usq; ad an.d. 953
133 Ioannes.12.Romanus sedit an.8.m.3.d.5.usq; ad an.d. 962
134 Benedictus.5.Romanus.sedit men.6.d.5.
135 Leo.8. Romanus sedit an.1.m.4.usque ad an.d. 964
136 Ioannes.13. Romanus sedit an.7.m.11.d.15. usq; ad an.d. 972
137 Benedictus.6.Romanus sedit an.1.m.6.d.10.usq; ad an.d. 974
138 Donus.2.Romanus.sedit an.1.usque annum domini 975
139 Bonifacius.7.sedit men.7.d.5. Vacat sedes.d.20.
140 Benedictus.7.Romanus sedit an.8.m.6. usque ad an.d. 983
141 Ioannes.14.sedit men.8. usque ad annum.domini. 984
142 Ioannes.15. Romanus sedit menses quatuor.
143 Ioannes.16.Romanus sedit an.10.m.6.d.10.usque. ad an.d. 994
144.Gregorius.5.natione Saxo sedit an.2.m.5. usque ad an.d. 996
145 Ioannes.17. Grecus sedit m.10.usque ad annum domini. 997
146 Siluester.2. Gallus sedit an.4.m.1.d.10.ad an.d. 1001
147 Ioannes.18.ignobilis sedit men.4.d.10.
148 Ioannes.19.Romanus sedit an.4.m.4 usque ae an.d. 1006
149 Sergius.4. Romanus sedit an.2.m.7. usque ad an.d. 1009
150 Benedictus.8. Tusculanus sedit an.11.m.1.d.13.ad an.d. 1020
Vacat sedes anno uno usque ad annum domini. 1021
151 Ioannes.20.Romanus sedit an.11.d.9.usque ad an.d. 1032
152 Benedictus.9. Tuscalanus sedit an.13.m.3.usque ad an.d. 1045
153 Syluester.3.Romanus sedit menses duos. 1047
154 Gregorius.6.sedit an.2.m.3.usque ad an.domini. 1047
155 Clemens.2.sedit men.9.usque ad an.domini. 1048.
156 Damasus.2.Bauarus.sedit.d.23.Vacat.sedes.d.11.

157 Leo. 6.Alemãnus ſedit an.5.m.2.d.6.uſq; ad.d. 1055
158 Victor.2 Alemãnus.ſedit an.2.m.8.uſq; ad an.d. 1056
159 Stephanus.9.Lothringus ſedit m.9.d.28.uſq;:ad an.d. 1057
160 Benedictus.10.Campanus ſedit m.9.d.20.usq; ad an.d. 1058
161 Nicolaus.2.Sabaudienſis epus Florentinus Getatdus ante dictus
ſedit an.2 m.6.d.76.usq;ad an.d. 1061
162 Alexander.2.Mediolanenſis ſedit an.11.m.6.d.25.ad an.d. 1073
163 Gregorius.7. Saonenſis ſedit an.12.m.1.d.3.uſq·ad an.d. 1085
164 Victor.3.Abbas Caſſinenſis.ſedit an .1.m.4.usq; ad an.d. 1087.
Vacat ſedes.men.5.
165 Vrbanus.2.ſedit an.12.m.4.d,19.uſq; ad an.d. 1099
166 Paſchalis.2.Flãmineus ſedit an.18.m.6.d.7.uſq; ad an. d. 1117
167 Gelaſius.2.Caietanus ſedit an.1.d.5 nſq; ad an .d. 1118
168 Caliſtus.2.Burgundus ſedit an.5.m.10.d.6.uſq; ad an.d. 1124
169 Honorius.2. Imolenſis ſedit an.5.m. 2.d.3 uſq; ad an. d. 1126
170 Innocentius.2.Romanus ſedit an 13.m.8.uſq: ad an. d. 1143
171 Cœleſtinus.2. Tuſcus ſedit m.5.d.14.
172 Lucius.2.Bononienſis ſed m.11.d.4.uſq; ad an.d. 1144
173 Eugenius.3.Piſanus ſedit an.8.m.7.d.20.uſq; ad an. d. 1153
174 Anaſtaſius.4.Romanus ſedit an.1.m 4. usq; ad an d. 1154
175 Adrianus.4.Anglicus ſed an.4.m.10. uſq; ad an. d. 1159
176 Alexandet.3.Senenſis ſedit an.21.m.11. d.19.uſq; ad an. d. 1181
177 Lucius.3.Thuſcus ex Luca utbe ſedit an.4.m.2.d.18.uſq;. 1185
178 Vrbanus.3.Mediolanẽſis ſedit an.1.m: 10.d.25.uſq; ad an.d. 1187
179 Gregotius.8.Beneuẽtanus ſedit m.1.d.27.Vacat ſedes.d.20.
180 Clemenus.3.Romanus ſed an.3.m.5.d.16.ad an.d. 1190
181 Cœleſtinus.3 Romanus ſedit an.6.m.8.d.11.uſq; ad an.d. 1197
182 Innocẽtius.3.Anagninus ſedit an.18.m.4.d.23.uſq; ad an.d. 1215
183 Honorius.3.Romanus ſedit an.10.m.7. d.13.ad an.d. 1226
184 Gregotius.9.Anagninus ſedit an.14.m.3.uſq; ad an.d. 1240
185 Cœleſtinus.4.Mediolan.ſedit.d.18.Va.ſe.an.1.m.9.ad.an.d. 1242
186 Innocentius.4.Ianuenſis ſedit an.11.m.6.d.12.ad an.d. 1253
Vacat ſedes annis duobus uſq; an annum domini. 1255
187 Alexandet.4.Anagninus ſedit an.6.m.6. uſq; ad an.d. 1262
188 Vtbanus.4. Gallicus ſedit an.3.m.1.d.4. uſq; ad an.d. 1265
Vacat ſedes m.5.
189 Clemẽs.4.Narbonẽſis ſedit an.3.m.9.d.11.uſq; ad an.d. 1269.
Vacat ſedes annis duobus m.2.d.10.uſq; ad na.d. 1271
190 Gregorius.10.Placentinus ſedit an.4.m.2.d.10.uſq; ad an.d. 1275

191 Innocentius.5.Burgundus or.pdi.sedit m.6.usq; ad an.d. 1276

192 Adrianus.5.Ianuensis sedit m.1.d.9 Vacat sedes d.28.

193 Ioãnes.21.Hisp.sedit m.8.d.1.usq; adan.d.1277.v.s.m.6.d.7 1277

194 Nicolaus.3.Rom,sedit an.3.m.8.d.15.ad an.d.1281.u.s.m.5.1281

195 Martinus.4.Turonensis sedit an.4.m.2 usq; ad an.d. 1285

196 Honorius.4.Romanus sedit an.1.d. 11.usq; ad an.d. 1286
Vacat sedes mensibus. 10.usq; ad annum domini. 1287

197 Nicolaus.4.Esculanus or.mi.sedit an.4.m.1.d.8.ad an.d. 1291
Vacat sedes annis duobus,men.3.d. 18.usq; ad an.d. 1293

198 Cœlestinus.5.Esernienfis sedit m.6.d.4.cessit papatui. 1294

199 Bonifacius.8.Anagninus.sedit an.8.m.9.d.17.ad an.d. 1303

200 Benedictus.11.Taruisinus or.pd.sedit m.8.d.15.ad an. d. 1304
Vacat sedes anno uno:men.1.usq; ad an.d. 1305

201 Clemens.5.Vasco sedit an.8.m.10.d.15.ad an. d. 1314
Vacat sedes an.2.m.3.d.17.usq; ad an.d. 1316

202 Ioannes.22.Caturcensis sedit an.18.m.4.usq; ad an. d. 1334

203 Benedictus 12.Tolosanus.sedit an.7.m.3.d.17.ad an.d. 1341

204 Clemens.6.Lemouicensis sedit an.10.m.6.d.20.ad an.d. 1352

205 Innocentius.6.Lemouicensis sedit an.9.m.8.d.6.ad an.d. 1362

206 Vrbanus.5.Lemouicensis sedit an.8.m.4.usq; ad an.d. 1370

207 Gregorius.11. Lemouicensis sedit.an.7.m.5.usq; ad an.d. 1378

208 Vrbanus.7.Neapolitanus sedit an.11.m. 8.usq; ad an.d. 1390
post electionem Vrbani.6.anno domini.1378.ortum est schisma.Nam.Cardinales Gallici in ciuitate Fundorum elegerunt alium:quem dixerunt Clementem.7.qui sedit annos 15. 1404

209 Bonifacius.9.Neapolitan.sedit an 14.m.9.usq; ad an.d. 1404
Mortuo Clemente.7.Cardinalis Gallici elegerũt alium quem dixerunt Benedictum.13.qui sedit an.24.

210 Innocentius.7.Sulmonensis sedit an.2.usq; ad an.d. 1406

211 Gregorius.12.Venetus sedit an.2.m.7.usq; ad an.d. 1409
Quo tẽpore per Conciliũ Pisanũ depositus est non solum Gregorius 12.sed & Benedictus.13.& electus est Alexander.5.

212 Alexander.5.Cretensis or.mi.sedit.m.11.usq;ad an.d. 1410

213 Ioannes.23.Neapolitanus sedit an.4. m.10.& pontificatu se abdicauit in Concilio Constantiensi anno.d.1415. Vacat sedes annis.2.& mensibus sex dũ ageretur Conciliũ. Quo tẽpore Gregorius,q ante Pisanũ Cõciliũ fuerat põtifex Cõstãtiã misit pcurato rẽ p quẽ pontificatu abdicauit. Benedictus uero quõdã in Gallia pontifex se pertinaciter põtificem asseuerãs authoritate Concilii

rursus improbatus dãnatur: & sedatum est schisma electo Martino.5.an.do.1417.undecima die Nouẽb. in festo.s. Martini. 1417
214 Martinus.5.Romanus sedit an.13.m.3. usq; ad an. d. 1431
215 Eugenius 4. Venetus sedit an.16. usq; ad an. d. 1446
Concilium Basileæ congregatur primo authoritate Eugenii. 4. anno dñi. 1438. Sequenti uero anno idẽ pontifex prædictũ cõcilium reuocauit. In quo tñ Cõcilio depositus est Eugenius & electus est Felix. 5. Vnde ortum est schisma usq; ad annum dñi. 1448
216 Nicolaus.5. Serezanus sedit an.8. usq; ad annum dñi. 1455.
Felix autem Nicolao cessit an.d. 1448. & sedatum est schisma.
217 Calistus 3. Hispanus sedit an.3.m.3.d.16. ad an.d. 1458
218 Pius 2.Senensis sedit an.6.usq; ad an.d. 1464.
219 Paulus 2.Venetus sedit an.6.m.10.usque ad an.d. 1471.
220 Xystus 4. Saonensis or.mi.sedit an.13.usq; ad an.d. 1484.
221 Innocentius 8.Ianuensis sedit an.7.m.11.ad an.d. 1492.
222 Alexander 6.Hispanus sedit an.11.usq; ad an.domini. 1503.
223 Pius 3.Senensis sedit dies 17.
224 Iulius 2.Saonensis sedit an.10.usq; ad an.domini. 1513.
225 Leo.10.Florentinus sedit an. 8.m.8.d.20.usque ad diem.30.Nouẽbris anno domini.1521.Vacat sedes m.1.d.11.usq; ad diem 11.Ianuarii anno domini. 1522.
226 Adrianus 6.Traiectensis sedit an.1.m.8.d. 3. usque ad diem 14.Septembris anno domini 1523. Vacat sedes mẽn.2.d. 4. usque ad diem 18. Nouembris. 1523
227 Clemens.7.Florentinus sedit annos 10.menses.10.dies 7.usque ad diem 25. Septembris anno dñi. 1534. Vacat sedes dies 17. 1534 usque ad diem 12. Octobris fere transactam.

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENTINI
Monaci Camaldulensis In Librum de Pontificibus Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Prædicatorum.

228 Paulus 3. Farnesius Romanus sedit annos 15. & dies 28. usque ad diem 9. Nouembris 1549. Postquem sedes uacat mensibus duobus, & dies 29.usque ad 7. diem Februarii.
229 Iulius 3. de Monte S. Sabini Diocæsis Arretinæ. sedit annos 5. mensem 1.& dies 16. usq; ad diem 23.Martii 1555. postquam sedes uacat dies 17. usque ad diem 9.Aprilis.1555.
230 Marcellus 2. Ceruinus Politianus sedit dies 21. usque ad primum

diem Maii 1555. postquem sedes uacat dies 22. usque ad diem 23. Maii 1555.

231 Paulus 4. Caraffa Neapolitanus sedit annos 4 menses 2. & dies 27. usque ad diem 18. Augusti 1559. Postquem sedes uacat mens. 4. & dies 7. usque ad diem 26. Decembris. 1559.

232 Pius 4. Medices Mediolanensis sedit annos 5. mēses 11. & dies 15. usque ad diem 10. Decembris 1565. Postquem sedes uacat dies 29. usque ad diem 6. Ianuarii 1566.

233 Pius 5. Gislierius Alexandrinus ex oppido Buschi ordinis Prædicatorum sedit annos 6. menses 2. usque ad diem 25. Aprilis 1572. Postquem sedes uacat dies 17. usque ad diem 13. Maii 1572.

234 Gregorius 13. Bomcompagnus Bononiensis creatus anno domini, 1572. Tertio Idus Maii adhuc uiuit.

Liber.ix de Imperatoribus Romanis,

PROLOGVS

DEductis temporibus à Christo ad ætatem nostrā per Romanos pontifices nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda sunt ex C. Suetonio Trāquillo; Dionysio, Cassio, Niceo, Iosepho, Eusebio, Hieronymo, Prospero, Orosio, Eutropio, Paulo diacono, Pomponio Læto, Matthæo Palmerio, Vicentino, Martino, Antonino, Ioanne baptista Egnatio, Hermanno, Marco Antonio Sabellico: & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei ueritatem quantum ex multorum simul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta sint in præcedentibus de. C. Iulio Cæsare, de Octauiano Augusto, atque Tiberio ad uitæ Christi elucidationem: in hoc tamen libro de ipsis aliqua repetam ad ordinem digerendum reliquorum imperatorum: ut eorum numerus certius innotescat, dum eorum tempora plenius describuntur.

Sequuntur ipsi Imperatores Romani.

Caius Iulius Cæsar dictator, ipsam dictaturā iniit: & unā singulare arripuit imperium anno ab urbe condita septingentesimosexto: qui erat annus primus propè finem olympiadis. 183. ut Eusebius annotat. Et triennio septemq; mensibus tenuit principatum, ut ait Iose-

Iosephus primo libro de bello Iudaico. c. 10. & Egesippus lib. primo. c. 27. Authore autem Suetonio: ipse Iulius Cæsar conspiratione Bruti & Cassii Idibus Martii hoc est die. 15. eiusdem mensis gladiis confossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno. Et Eutropius scribit Iulium Cæsarem interemptum anno ab urbe condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesiminoni occisus est: ex quo anno deficiebat mēsis unus & dies quinq;. s. quarum est a die 15. Martii, quando cæsus interiit usque ad diem 20. Aprilis proxime sequenti, quando sumitur initium annorum ab urbe condita Ante cædem ipsius anno uno & mensibus duobus ac diebus 15. cum iam adeptus esset pontificatum: emendauit calendarium adnitente M. Flauio scriba, ut Macrobio placet: & Sosigenæ astrologicæ scientiæ perito adhibito, ut Plinius attestatur: ipsumque calendarium edicto publicauit, ut ait Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxit autem ipsum calendarium anno 45. ante Christi ortum: quoniam ipse annotauit in suo calendario unitatem cycli decēnouēnalis, id est aurei numeri calendis Ianuarii: & tunc fuit Luna prima eo anno: ut ex computatione astronomica cōprobatur, sicut affirmat dñs Paulus eps Forosemproniensis in sua Paulina: & Ioannes Stofflerinus in suo calendario. Anno autem. 44. ante Christi natiuitatem, ipsa præcedentis anni emendatio per publicum edictum omnibus innotuit, & obseruari cœpit. Ab hoc Cæsare sequentes imperatores dicti sunt Cæsares. In honorem autem huius Iulii, quintilis mensis, ut ait Macrobius, legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quòd hoc mense ad quartum Idus quintilis procreatus sit. Post mortem eius ferè duobus annis uacauit imperium quos annos Eusebius uel scriptores libri eius attribuunt Cæsari, licet tunc fuerit interregni tempus.

2 Octauianus Augustus anno ab urbe condita septingentesimodecimo ferè completo uidelicet anno. 2. Olympiadis 184. iam inchoato, accepit imperium. Et imperauit a primo Consulatu eius calendis Ianuarij, annos 56. mens. 7. d. 19. quoniam ipse obiit, ut ait Suetonius 14. calendas Septembris, hoc est die 19. Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: & peruenit usque ad annum domini. 15. iam currentem per octo ferè menses. Suetonius autem dicit ipsum imperasse annos 56. quoniam initium imperii accepit ab ipsius triumuiratu. Natus est autem Octauianus, ut Suetonio placet. 9. calendas Octobris, hoc est die. 23. Septembris M. Tul-

lio Cicerone & Antonio consulibus: atque completo anno. 12. sub iugata Aegypto calendis Sextilis mensis, ab aucta rep. dictus est Augustus: & mensis ille cognomine ipsius appellatus est etiam Augustus, ut Macrobius dicit primo Saturnaliorum libro. Mortuus est autem anno secundo olympiadis 198. Qui erat annus ab urbe condita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab urbe condita. 767. ipse Augustus remp. beatissimam Tiberio successori relinquit. qui priuignus ei, mox gener, postremo adoptiuus filius fuerat. Idē attestatur Orosius lib 7. & tūc, ut diximus, erat an. d. 45.

3 Tiberius tanquam hæres Augusti successit: unde & anni eius imperij à morte Augusti enumerantur, licet aliquandiu distulerit exequi reip. gubernatione. Obiit autem, ut Suetonius affirmat, octauo & septuagesimo ætatis anno: tertio & uigesimo imperij. 17. calendas Aprilis, hoc est die. 16. Martii Fueruntq; anni imperii eius 22. & menses fere. 7. peruenit autem usque ad annum domini. 38. ferè tribus mensibus inchoatum. Anno autem. 2. imperii eius defectio Solis facta est die. 15. Februarii hora ferè meridiana anno scilicet domini. 17 de qua nihil dicit Eusebius. Sed ante mortem Cæsaris dicit defectionem Solis factam, cum tamen fuerit post Cæsaris cædem authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, Appiano. Ex quo patet Eusebii error in annotatione prædictæ ecclipsis. Eodem anno Mathematici urbe pellunt, ut annotat Hermanus cōtractus.

4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio, & decem mensibus, diebusq; octo, & interfectus est 9. calendas Februariis, hoc est die. 24 Ianuarii. Vixit autem annos. 28 & peruenit usque ad annum domini 42. uno iam menses inchoatum. Quare patet Suetonium enumerasse annos imperii eius à morte Tiberii: qui eum præcessit, à cuius obitu ad Caligulæ cædem fuerunt anni tres menses decem: & dies octo, ut ex ipsa computatione patet.

5 Claudius imperauit annos. 13. men 8 d 19. à morte scilicet sui prædecessoris. Dicit enim Suetonius de ipsius morte ex ueneno sumpto. Excessit Claudius. 3. idus Octobris, hoc est die. 13. eiusdem 64. etatis: imperii. 14. anno: & peruenit usque ad annum domini quinquagesimumquintum nondum completum. 55

6 Nero imperauit paulominus. 14 annis. ut Suetonius affirmat. & peruenit usque ad annum domini. 69. progenies Cæsarem in Nerone defecit. ut ait idem Suetonius.

7 Galba Neroni successit nullo gradu contingens Cæsarum domum: sed haud dubie nobilissimus: magnaq; & uetere prosapia teste Sue

tonio.Petiit tertio & septuagesimo ætatis anno; imperii mense .ep timo.

8 Otho Syluius pugione se ipsum transfixit authore Suetonio trigesimo & octauo ætatis anno:& nonagesimo & quinto Imperii die, hoc est post tertium imperii mensem.

9 Vitellius,octo menses ac dies quinque potitus imperio teste Iosepho in calce quinti libri de bello Iudaico: in media urbe iugulatur die 3.Mensis Octobris Periit cum fratre & filio , ut ait Suetonius anno uitæ septimo & quinquagesimo. Præfati tres imperauerunt anno uno:mensibus.6.d.10.usque ad annum domini.70: & diem tertium Octobris.

10 Vespasianus imperauit annos.9.men.11.d.22.iuxta Eusebium: hoc est annos ferè.10.usque ad annum domini.80. Vt autem ait Suetonius aluo repente usque ad defectionem soluto inter manus sublevantium extinctus est.8.calendas Iulii hoc est die.24 Iunii, annum ætatis agens sexagesimum ac nonum,superque mensem ac diem septimum. Secundo autem anno principatus Vespasiani,ut ait Iosephus lib.7. de bello Iudaico per Titum filium eius Hirosolyma capta est Septembris mensis octauo die. Ab ędificatione templi à Salamone fuerunt anni mille. nonagintanouem. Nam ab ędificatione templi per Salomonem, ad eius destructionem per Nabuchodonosor fuerunt anni quadringentiquadraginta. & à prima eius destructione , ad hanc ultimam euersionem fuerunt anni sexcenti quiuquagintanouem , qui simul collecti constituunt annos.1099.

11 TitusVespasiani filius, ut ait Suetonius , excessit idibus Septembris post biennium , ac menses duos , diesque uiginti quam successerat patri altero & quadragesimo ætatis anno. Nam à die 24 Iunii, qua obiit pater usque ad diem.13. Septembris, qua excessit eius filius Titus, colliguntur anni.2.men.2.& dies.20. peruenit autem usque ad annum domini. 82

12 Domitiaous Titi frater iunior occisus est, ut Suetoni placet.14.calēdas octobris hoc est die.18.Septembris anno ætatis 45.imperii.15. imperauit enim annos.15.d.5.ad 20.d. 97

13 Nerua, ut ait Eutropius,accepit imperium anno octingentesimo quinquagesimo ab urbe condita Vetere Valente consulibus: ac teste Dionysio Cassio imperauit anno uno & mensibus quatuor ac diebus nouem Vixit autem annos quinq;& sexaginta menses.decē, & dies totidem: & peruenit usq: ad diem. 27. Ianuarii inchoato

I ii

iam anno domini.99.uno mense diebus.3.

14 Traianus accepit imperium iuxta finem mensis Ianuarii inchoato iam anno domini.99 &,ut ait Dionysius Cassius,extinctus est, cum imperasset annos undeuiginti,hoc est.19.& menses. 6. ac dies. 15. peruenit autem usq; ad an.d.&.diem.11.Augusti. 118

15 Adrianus uixit annos duos & sexaginta:menses.5.& dies.6. imperauit annos.20.menses.11.ut affirmat Dionysius Cassius, peruenit autem usq; ad an d.& obiit mense Iulio, 139

16 Antoninus Pius imperauit an.23.ut placet Eusebio & Eutropio; usq; ad annum domini. 162

17 M.Antonius Verus cum L.Annio Antonio undecim annis imperiũ tenuit secundum Eutropium usq; ad annum domi ni, 173

18 Annius Antonius solus ultra predictos.11. annos imperauit. 7. & in totum annos.18.iuxta Eutropium usq; ad annum domini. 180

19 Commodus,ut ait Eutropius,imperauit an.12.m.8.usq; ad an.d.193

20 Aelius Pertinax imperauit mẽ.2.d.25.authore Iulio Capitolino.

21 Didius Iulianus imperauit men.2.d.5.ut ait Aelius Spartianus, Sed Eutropius dicit eum imperasse mẽ.7.usq; ad an.d. 194

22 Seuerus imperauit an.18 iuxta Eusebium usq; ad an d. 212

23 Antonius Caracalla iuxta Eutropiũ ĩperauit an.6.mẽ.2.ad an.d. 218

24 Macrinus imperauit an.1.& mẽ.2.ut ait Eutropius ad an.d. 219

25 Aurelius Antoninus,ut scribit Eusebius,imperauit an.4.ad an d.223

26 Alexander Mamee imperauit an.13.&.d.8.ut affirmat Eutropius usq; ad annum domini. 236

27 Maximinus iuxta Eutropium imperauit an.3.usq; ad an.dñi 239

28 Balbinus & Puppienus, ut dicit Ioannes Baptista Egnatius,cum parum interse concordi animo remp.regerent,à militibus uterq; interficitur:& peruenerunt ad annum domini. 240

29 Gordianus imperauit annos.6.Eusebio & Sexto Aurelio authoribus & peruenit,ad annum domini. 246

30 Philippus cum filio Philippo imperauit an.5.ut Sextus Aurelius, Eutropius,Platina,& Ioannes Baptista Egnatius affirmant. Eusebius uero superflue duos ei annos adiungit. Hic primus imperatorum cum filio Baptismum accepit, & peruenit ad an d. 251

31 Decius cum filio biennio imperauit iuxta Eutropium ad an.d. 253

32 Gallus & Volusianus filius eius, ut ait Eutrobius interfecti sunt non completo biennio.

33 Aemilianus, ut idem Eutropius dicit,tertio mense extinctus est, & peruenit ad annum domini. 255

34 Valerianus & eius filius Gallienus amperauerunt annos. 15. ut Terebellius Pollio asserit .s. usque ad annum domini. 270
Quidam putant Laurentium, Xystum, 2. pontificem & Hippolytum martyres interemptus fuisse à Decio Imperatore, qui successit duobus Philippis. Sed proculdubio falluntur: quoniam nondum eo tempore Xystus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaconus. Sed tempore Gallieni ipso bellum exterius agente præsentati sunt Decio non imperatori: sed Cæsari, hoc est collegæ imperatoris qui erat nepos Valeriani senioris imperatoris patris Gallieni: qui Valerianus senior tunc captiuus tenebatur à Sapore Rege Persarum. Vnde Valerius Rex Cadusiorum pro liberatione Valeriani senioris inter alia sic scripsit Sapori Regi Persarum. Valerianus & filium imperatorem habet & nepotem Cæsarem. Per filium intelligit Gallienum, qui tunc imperabat, per nepotem Cæsarem intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt duo Decii consules, ut affirmat Terebellius Pollio: quorum unus erat Valeriani senioris nepos: qui auxilium & fauorem ei præbuit ad imperium assumendum, cui prędicti martyres præsentati sunt: necnon pœnas & mortem passi sunt à Valeriano iuniore præfecto Romanæ urbis, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Valeriano seniore captiuo tunc Regis Persarum. Nam, ut dicit Terebellius Pollio. Valerianus senior alia quã Gallienus matre genitus est. Hæc eadem confirmat. S. Antoninus in prima parte chronicæ titulo. 7. c. 8. §. 8. Et uenerabilis Beda dicit Xistum pontificem sub Gallieno passum esse. Non est mirum prædictos martyres non fuisse præsentatos imperatori Gallieno: quoniam a Romana urbe discesserat: & paulo post apud Mediolanum fuit interemptus Videlicet anno domini 270. Imperauit Valerianus senior an. 6. & Gallienus an. 9. qui simul collecti fiunt anni 15.

35 Claudius 2. intra biennium morbo petiit authore Eutropio: & pernenit usque ad annum domini. 272

36 Quintilius iuxta Eutropium septimodecimo imperii die occisus est.

37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. ut tradit Eutropius, scilicet usq; ad annum domini. 278

38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Eusebium & Eutropium.

39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. ut ait Eutropius. ad an. d. 279

40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Eusebium & Eutropium ad annum domini. 285

41 Çarus cum Carino & Numeriano imperauit ann. 2. ut scribunt Eu-

sebius, Eutropius, & Beda usq; ad an. domini. 287.

42 Diocletianus & Herculius Maximinianus teste Eusebio imperarunt an. 20. usq; ad an d. 307. Astrologi autem computantes annos æb imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, uidelicet anno ultimo Probi: hoc est anno domini. 285

43 Galerius solus biennio Augustus imperium tenuit ad an. domini.

44 Constãtinus magnus imperauit an. 30. & m. 10. usq; ad annum domini 340. ut Hieronymus post Eusebium annotat. Idem Cõstantinus relicta Roma Byzantium se transtulit, & ciuitatem adaugens Constantinopolim appellauit anno domini. 334. ut Eusebius annotat. Sic itaque occidentale imperium Romanum transiit ad regionem orientalem. Quapropter nos inde prosequamur imperatores orientales.

45 Constantinus. 2. Constantius & Constans imperauerunt an. 24. m. 5. d. 12. ut dicit Hironymus usque ad annum domini. 364.

46 Iulianus apostata, ut annotat Hieronymus imperauit annum unum m. 7. usque annum domini. 366. Eutropius tamen, qui ut ipse testatur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellum, dicit illum interfectum fuisse. 6. calendas Iulij. imperij anno. 7. ætatis altero & trigesimo. Sed ipse annorum numerum sumit à tempore, quo Iulianus Constantio adhuc niuente consensu militum Cęsar appellatus est, Hieronymus uero describit annos imperij sui post Constantii mortem cum solus tenuit imperium. Hoc idem confirmat Pomponius Lętus, qui ait. Iulianus imperauit solus anno uno & mensibus septem. Ab eo quòd Cæsar fuit, annis septẽ. & idem dicitur in historia tripartita lib. 6. c. 47.

47 Iouinianus, ut dicit Eutropius, decessit imperii mense septimo, scilicet transacto. & 20. diebus à morte Iuliani. Obiit autem, ut idem Eutropius asserit. 14. calendas Martij, hoc est die 16. Februarii anno urbis conditæ. 1119. usque ad an. d. 367. inchoatum.

48 Valentinianus, ut dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperii cum Valente fratre ageret: Gratianũ filium necdum bene puberem hortatu socrus & uxoris Augustum creauit, & anno imperii sui undecimo subita effusione sanguinis expirauit: peruenit ad annum domini. 378.

49 Valens solus imperium orientis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit: Gratiano Valentiniani filio in occidentali parte regnante: qui sibi Valentinianum fratrem paruulum admodum socium creauit imperii, ut ait Paulus diaconus. Peruenit Valens usq;

ad annum domini 381
50 Cratianus post mortem Valentis sex annis imperinm tenuit, ut dicit Prosper & Paulus diaconus usq; ad annū domini. 387. & cum eo imperauerunt Valentinianus iunior & Theodosius.
51 Valentinianus cum Thedosio regnauit annos septem authore Prospero usque ad annum domini. 394.
52 Theodosius cum Arcadio & Honorio filijs, ut ait Prosper. imperauit an. 3. cum antea imperasset annos 13. uidelicet. 6. cum Gratiano & 7. cum Valentiniano: & peruenit ad annum domini. 397
53 Arcadius Augustus in oriente creatus: Honorius fratre eius in occidente commune imperium diuersis tantum sedibus tenere cœperunt. Vixitq; Arcadius post patris excessum annis. 13. ut ait Prosper & Paulus diaconus. & peruenit ad annum domini. 410
54 Honorius cum Theodosio iunior Arcadii fratris filio imperauit annos. 16. ut scribit Prosper: usque ad annum domini. 416. Capta est Roma à Gottis duce Alarico, ut dicit Paulus diaconus anno ab urbe condita. 1164 hoc est anno domini. 412. Honorij anno. 2. &, ut Beda testatur, hoc fuit. 9. calendas Septembris.
55 Theodosius iunior. f. 2. imperauit cum filio Valentiniano annos sex & uiginti: & apud Constantinopolim morbo consumptus obiit authore Paulo diacono: & peruenit ad annum domini. 452
56 Martianus, ut ait Paulus diaconus, cum apud Constantinopolim sep tem annis regnum administrasset facta suorum conspiratione peremptus est: & peruenit ad annum domini. 459
57 Leo primus imperauit an. 16. ut inquit Matthæus Palmerius: & peruenit ad annum domini. 475
58 Zeno imperauit an. 17 iuxta Paulum d. & Matthæum Palmerium usq; ad annum domini. 492
59 Anastasius primus in hæresim Euticetis lapsus: & obstinato animo in ea hæresi perseuerans postq̃ imperauerat an. 26 ictu fulminis percussus interiit anno dñi. 518. ut annotat Matthæus Palmerius.
60 Iustinus senior catholicus imperauit annos. 9. usque ad an. do. 527
61 Iustinianus primus sororis Iustini filius imperauit annos. 38. usque ad annum domini. 565
62 Iustinus iunior auaritiæ deditus amens effectus cum imperasset annos. 11. amentiam cum uita finiuit anno domini. 576
63 Tiberius Constantinus eleemosynis abūdans septem annos imperauit usque ad annum domini. 583
64 Mauritius Tiberii gener, cū imperasset an. 20. à Foca occidit an. do.

65 Focas cum imperasset an.8.occisus est ab Heraclio patririo an.d.611
69 Heraclius cum Constantino filio suo imperauit an.29.ad an.d.640.
67 Constantinus.3.Heraclii:solus imperauit m.4.à Martina nouercaue neno peremptus.
68 Heracleonas cum Martina matre imperauit an.2.ad an.d. 642
69 Constans Constantini Heraclii filii filius, misso in exiliũ Heracleona cum matre sua Martina imperauit an.27.usq; ad an.d. 669 & tunc non longe à Siracusis in balneo a suis occisus est.
70 Constantious.4.Constantis superioris filius interfecto Mezentio à militibus uocato imperatore, absq; orientalis exercitus uoluntate assumpsit imperium:& imperauit an.17.usq; ad an.do. 686
71 Iustinianus. 2. Constantini. 4. minor filius imperauit annos decem usq; ad annum domini.696.
72 Leo.2 misso in exilium Iustiniano.2.in Pontũ imperauit annos tres usq; ad annum domini. 699
73 Tiberius.3.imperauit an.7.usq. ad annum domini. 706
Iustinianus.2 iterum assumpsit imperium:& cum Tiberio filio imperauit annos sex usq; ad annum domini. 712
74 Philippicus hæreticus interfecto Iustiniano& filio eius Tiberio imperauit annos duos usq; ad annum domini. 714
75 Anastasius.2.expulso Philippico, & oculis priuato imperauit catholicus existens annos tres usq, ad annum domini. 717
76 Theodosius.3.deuicto Anastasio imperauit anno uno. 718
77 Leo.3.imperauit annos.24.usq; ad annum domini. 742
Hic apud Constantinopolim incendit sanctorum imagines.
78 Constantinus.5.Leonis.3. filius omni scelere plenus, magnus, ac sacrilegus impetauit an.35.usq; ad annum domini. 777
79 Leo.4.Constantini.5.filius imperauit an.5.usq; ad an.d. 782
80 Constantinus.6.Leonis.4.filius cum Hitene matre imperauit annos.10.Deinde matre expulsa solus imperauit annos.5.Demum illa filium captis oculis imperio priuat, & sola imperauit annos quatuor scilicet usq; ad annum domini, 801
¶ Transfertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem.3.pontificem. Nam, ut ait Matthæus Palmerius: anno domini. 801. Leone.3.pontifice à Romanis per iniuriam eiecto, Carolus magnus,qui Gallis imperabat in Italiam redit: ipsumq; in urbem dignitatemq; restituit. Et idem Carolus à Leone pontifice Augustus imperator est appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio nomine, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam transiens in

memoriam acceptæ dignitatis Florentiam urbem magna ex partè desolatam reparauit: urbanamq; nobilitatem uarie per uicina oppida diffusam reduxit. & noua insuper circunducere mœnia maiore ambitu procurauit calendis Aprilis an.d. 801
81 Carolus ergo magnus, q prius regnauerat Gallis annos. 33. inde imperiū assecutus imperauit annos quatuordecim, usq; ad annum domini. 815
82 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an.25.ad annum domini.840.Sicut ait Matthæus Palmerius anno domini 840
Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquens Lotharium scilicet & Carolum, & Ludouicum: qui ob imperii atq; regni paterni diuisionem inter se debellantes, uariis prælis multa hominum millia perdiderunt.Ob quam causam eorum diminutis uiribus tandem conueniunt,ut diuiso imperio regnoq; paterno,Lotharius imperium obtineret: Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germania regnaret.
83 Lotharius primus imperauit in totum annos.15.uidelicet solus annos.10.& mox cum Ludouico filio an.5 ad annum do. 855
84 Ludouicus.2.imperauit an.21.usq; ad annum domini. 876
85 Carolus.2 patruus eius cognomento Caluus imperauit annos duos iuxta Sigebertum usq; ad annum domini. 878
86 Carolus. 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomento Grossus imperauit annos. 12.ut scribit Sigebertus ad an.d.890. Licet autem Ioannes. 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Regem in imperatorem delegerit; Romani tamen Carolum cognomento Grossum imperatorem eligunt iu custodia tenentes Ioannem pontificem eo quod Carolo non fauebat: simulq; ambo imperatoris nomen biennio tenuerunt: donec assumpto ueneno Ludouico Rege Francorum, solus Carolus Grossus Germanorum Rex inde tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.
87 Arnulphus Germaniæ Rex imperauit annos.12.f. usq; ad annum domini.902.secundum Sigebertum,licet Matthæus Palmerius dicat eum imperasse usq; ad annum domini.906,quia initium imperii eius annotat posterius quatuor annis. Post Arnulphum imperium cō funditur dolentibus Romanis atq; uniuersis Italię populis quòd in Germaniam translatum esset,ut inquit Matthęus Palmerius.Quamobrem nec à Romanis: pontificeq; insigniti sunt transalpini imperatores usq; ad Othonem primum.
88 Ludouicus.3. filius Arnulphi imperauit annos. 6. secundum Mat-

thæum Palme.f.usq; ad an.do.912.Sigebertus autem dicit eum imperasse annos.10.quoniam initium imperii eius ponit antea quatu or annis. Infine tamen imperii eius ambo conueniunt.

89 Conradus primus imperauit annos.7.usq; ad an.do. 919.

90 Henricus primus filius Othonis Saxonum ducis imperauit annos. 18.usq; ad annum domini. 937.

91 Ortho.1.filius Henrici impauit an. 36. ut dicit Sigebertus: & obiit an.domini.973. Sed Matthęus Palmerius dicit ipsum regnasse annos.30.quoniam anno.31. imperii eius Otho filius eius à Ioanne. 13 papa in imperatorem benedicitur & simul imperarunt. Sed potius imperium attribuendum est patri usq; ad eius obitum. Hic primus Otho ut dicit Matthęus Palmerius anno imperii eius 18.qui erat annus secundus Ioannis duodecimi pōtificis, & annus domini.955.Romam profectus coronā imperii suscepit ab codē pontifice. Ioanne 12. & fuit primus qui post translatum in Germaniam imperium titulos imperiales rite susciperet. Quod pōstea obseruatum estusq; in præcens tempus.

92 Otho.2.imperauit annos decem secundum Sigebertum usq; ad annum domini. 983.

93 Otho.3.imperauit an.19.usq; ad an.dñi. 1002.

94 Henricus.2.imperauit.an.22.secundum Sigebertum.f.usq; ad an.do. 1024.Apud Germanos, ut scribit Matthæus Palmerius, Henrico. 2.per electionē adimperiū assumpto: primum institutum fuit: ut in futurum non per sanguinis successionem duceretur imperium: sed proceres quidam in Germania principes unà cum quibusdam Pannoniæ principibus potestatem haberent imperatoris deligendi: quod usque in præsentem diem obseruatur. Electores autem imperii specialiter ita distinguntur ab Hermano uidelicet Maguntinus, Treuerensis, & Coloniensis, Archiepiscopi & Marchio Brandeburgensis, Palatinus comes. Dux Saxonie, Rex Boemiæ Hunc Regem Boemiæ his additum ferunt ad tollendas electorum discordias. Hos autem electores asserit Hermanus paulo prius fuisse institutos per Gregorium. 5. Matthæus uero Palmerius, ulterius per Ioannem.19. Et hoc magis uero consonat, cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioan. 19 pontificis: cuius causa facta est prædicta electionis institutio. Duobus au tem ultimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit uacasse imperium, quia falsò putauit ipsum biēnio antea decessisse. Obiit enim an. 1024. non, 1022. ut ille scribit. Et eo anno quo mor

tuus est ipse paulo ante mortem suam consulentibus principibus su per substitutione regni designauit Conradum uirum egregii generis. & egregiæ libertatis.

95 Conradus.2.imperauit an.15.usq; ad annum dñi. 1039.

96 Henricus.3.imperauit an: 19 iuxta Sigebertum.usq; ad an domini. 1056.Matthæus uero Palmerius ei super addit annum.

97 Henricus 4.imperauit an.50.usq; ad annum domin. 1106.

98 Henricus 5.imperauit an.20.usq; ad annum domini. 1126.

99 Lotharius.2.imperauit an.11.usq; ad annum domini. 1137

100 Conradus.3.imperauit an.15.usq; ad annum domini. 1152

101 Fredericus primus imperauit an.37.usq, ad annum domini 1189

102 Henricus.6.imperauit an.10.usq; ad annum domini. 1199

103 Philippus Henrici frater imperauit an.9.usq; ad annũ domi. 1208

104 Otho.4.imperauit annos.3.usq; ad annum domini. 1211

105 Fredericus 2.imperauit an.33.usq; ad annum domini. 1244
Sicut scribit Matthæus Palmerius.Federicus.2. diu pontifices persecutus, cum Romanam sedem maximis calamitatibus affecisset, tandem anno domi.1244 ab Innocentio.4.in Lugdunensi concilio damnatus est, & imperatoria potestate depositus.
Post depositionem eius uacauit imperium annis.28.ad annum domini.1272.

106 Rodulphus imperauit an.16. usq; ad annum domini. 1291
Vacat imperium anno uno usq; ad annum domini. 1292

107 Astaulpus imperauit an.6.usq; ad annum domini. 1298

108 Albertus primus imperauit an.10.usq; ad annum domini. 1308

109 Henricus.7.imperauit an 4.m.9.usq; ad an.d. 2313
Vacat imperium anno uno usq; ad annum domini. 1314

110 Ludouicus.4.cognomento Bauarus imperauit an.32.ad annum domini. 1346

111 Carolus.4.imperauit an.32.usq; ad annum domini. 1378.

112 Venceslaus cum iam imperasset cum Carolo patre annis.8.ut ait Matthæus Palmerius,imperauit inde solus annis.22.usq; ad an. do. 1400.& tunc propter segnitiem atq; lasciuiam ab electoribus est ab imperio depositus. Vnde quidam hoc anno imperium uacasse scribunt:liceat Robertus mox fuerit ad imperium electus, sed non pariter ab omnibus & ubiq; receptus.

113 Robertus Bauarus imperauit an.10.usq, ad annum domi. 1410

114 Sigismundus imperauit annos.27.usq; ad annum domini. 1437

115 Albertus.2.imperauit annos.2.usq; ad annum domini. 1439

116 Federicus 3. imperauit an. 47. usque ad annum domini. 1486
117 Maximilianus imperauit an. 33. usq; ad annum domini. 1519

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENTINI Monaci Camaldulensis In librum de Imperatoribus Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Prædicatorum.

118 CAROLVS Quintus Austrianus Imperator Augustus. electus anno domini 1519. 4. Kalendas Iulii. Imperauit ann. 38. men. 8. & dies 14. Franciscum Gallorum Regem superauit apud Ticinum Vrbem diripuit. Bononiæ Coronatus Corona Imperiali a Clemente 7. Medicæo Florentino. Tunetum in Africa expugnauit, In Germania Lutheranos superauit captis eorum ducibus. Solimanum Turcarum Regem a Vienna expugnauit; ac postremo Imperio ac Regnis se abdicauit.

119 FERDINANDVS primus Austriacus electus anno domini 1558. Imperauit annos 6. menses 4. & dies 13.

120 MAXIMILIANVS secundus Imperator electus anno domini. 1564. adhuc uiuit. obijt anno 1576.

Liber.x. de gestis præcipuis post Christum.

PROLOGVS.

POstquam digessimus tempora nouæ legis per annos Romanorum pontificum & imperatorum: nunc quædam insignia, quæ eisdem temporibus gesta sunt, in hoc decimo & ultimo lib. breuissima narratione subiungemus ex Eusebio, Hieronymo, Prospero, Sigeberto, & Matthæo Palmerio.

De Episcopis Hierosolymæ. Cap. 1.

IAcobus cognomento iustus frater domini consobrinus & filius Alphei: primus episcopus ecclesiæ Hierosolymorum ab Apostolis ordinatur anno domini. 33. ut annotat Eusebius: & præfuit annis. 30 uidelicet usque ad annum domini. 63. Quo anno calendis Maii de pinna templi præcipitatus, ac fullonis fuste in capite per-

cussus lapidibus opprimitur. Symeon qui & Simon filius Cleophæ successit Iacobo. Hic etiam erat consobrinus Christi. Dicit enim Eusebius libro tertio ecclesiasticæ historiæ c.9. Consobrinus is secũ dum carnem Saluatoris fuisse dicebatur: quia Cleophem fratrem fuisse Ioseph Egesippus testatus est. Præfuit autem annis quadragin taseptem usq; ad annum domini centum & decem. Nam cum esset centum & uiginti annorum sub Traiano Cæsare apud Atticum Cõsularem crucifigitur, ut testatur idem Eusebius lib. 3. cap.26. Ecclesiasticæ historiæ. & subiungit ibidem. Quòd autẽ Symeon unus fuerit ex ipsis audiroribus domini: uel longæuitas eius inditio est: uel euangelorum fides: ubi etiam mater eius Maria Cleophe uxor refertur. Cæteri autem episcopi Hierosolymorum, qui ex circuncisione præfuerunt, describuntur absque temporum annotatione ab Eusebio lib.4 ecclesiasticæ historiæ usque ad tempora Romani ptincipis Adriani, sub quo Iudæi excidium passi sunt: & fuerunt nume ro 15. uidelicet prædicti duo. Tertius Iustus: quartus Zacheus quintus Thobias: sextus Beniamin. 7. Ioannes. 8. Mathias. 9. Philippus. 10. Seneca 11. Iustus. 12. Leui. 13 Ephrem. 14. Ioseph 15. Iudas. Hi omnes hebræi antiquæ originis extiterunt: scientiam Christi fideliter receperunt. Præfuerunt autem usque ad ann. do. 137. igitur per idem tempus assumere episcopos ex circuncisione cessatum est.

Marcus primus ex gentibus constituitur episcopus Hierosolymis anno domini. 138. ut annotat Eusebius in libro de temporibus Marcus igitur fuit episcopus. 16. Inde Cassianos. 17. Publius. 18. Maximus 19. Iulianus. 20. Gaianus 21. Symmacus. 22. Caius 23. Iulianus 24. Capito. 25. prædicti decem præfuerunt usque ad annum domini. 186. ut ait Eusebius. Deinde Maximus fuit 26. Antoninus 27. Valens 28. Dulchianus 29. Narcissus 30. Helius 31. Germanus 32. Gordius 33. Narcissus 34. Alexander 35. adhuc uiuente Narcisso cum eo pariter ecclesiam regit annis quadraginta. Hymenæus. 36. Labdas 37. Thermon 38. Macharius 39. Maximus. 40. usque ad annum domini 351. Post mortem Maximi ecclesiam Hierosolymitanam Arriani inuadunt, ut Hieronymus affirmat.

De Episcopis Antiochiæ. Cap. 2.

Petrus Apostolus Antiochenam fundauit ecclesiam: ibiq; cathedram adeptum anno d. 38. die. 22. Februarii sedit annos septẽ

usque ad annum domini 44. 44
1 Enodius post fundatam Antiochenam ecclesiam a beato Petro apostolo ipso Romam profecto primus Antiochiæ ordinatur episcopus an.d. 45.& sedit annos 27.usq; ad annum domini. 71
2 Ignatius sedit annos 40.usq; ad an.d. 111. calendis Febr. 111
3 Eron sedit annos 20. usque ad annum domini. 131
4 Cornelius sedit annos 12. usque ad annum domini. 143
5 Heros sedit annos 28. usque ad annum domini. 171
6 Theophilus, cuius plurima ingenii opa extāt,sedit an.8.ad an.d. 179
7 Maximinus sedit annos.
8 Sequens eps.s.8.non inuenitur in Eusebio. peruenit ad an.do. 213
9 Asclepiades sedit annos.7.usq; ad annum domini. 220
10 Philethus sedit annos.10.usq; ad annum domini. 230
11 Zebennus.
12 Babila usq; ad annum domini. 254
13 Mazabanus & Fabius usq; ad annum domini. 255
14 Demetrianus sedit annos.7.usq; ad annum domini. 261
15 Paulus Samosatenus, qui Artemonis hæresim suscitauit sedit annos. 7.usq; ad annum domini. 269
16 Dominus sedit annos quatuor usq; ad annum domini. 273
17 Thineus sedit annos.9.usq; ad annum domini. 282
18 Cyrillus sedit annos.20.usq; ad annum domini. 302
19 Tyrannus sedit annos.29.usq; ad annum domini. 331
Hactenus ex Eusebio, hinc ex Hieronymo.
20 Vitalis.
21 Philogonus.
22 Paulinus.
23 Eustachius. quo in exilium ob fidem truso, ut inquit Hieronymus, usq; in præsentem diem Arriani ecclesiam occupauerunt. quorum idcirco tempora non digessi eo quòd hostes Potius Christi quā episcopos iudicem. Hæc ille.

De Episcopis Alexandriæ Aegypti. Cap.3.

Marcus euangelista interpres apostoli Petri, ut annotat Eusebius: anno dñi.44. Aegypto & Alexandriæ Christū annunciat & ibi sedem tenet annos.20. usq; ad annum domini. 64
1 Anianus post eum Alexandrinæ ecclesiæ primus ordinatur eps: qui præfuit annos.22.usq; ad annum domini. 86

2 Albilius præfuit annos. 13. usq; ad annum domini. 99
3 Cerdo præfuit annos. 10. usq; ad annum domini. 109
4 Primus præfuit annos. 12. usq; ad annum domini. 121
5 Iustus præfuit annos. 11. usq; ad an. domini. 132
6 Eumenes præfuit annos 12. usq; ad an. domini. 144
7 Marcus præfuit annos. 8. usq; ad an. domini. 152
8 Celadion præfuit annos 17. usq; ad an. domini. 169
9 Agrippinus præfuit annos. 13. usq; ad an. domini. 182
10 Iulianus præfuit annos. 9. usq; ad an. domini. 191
11 Demetrius præfuit annos. 41. usq; ad an. domimi. 232
12 Heracleas præfuit annos. 18. usq; ad an. domini. 250
13 Dionysius præfuit annos. 16. usq; ad an. domini. 266
14 Maximus præfuit annos. 19. usq; ad an. domini. 285
15 Theonas præfuit annos. 18. usq; ad ad domini. 303
16 Petrus præfuit annos. 12. usq; ad an. domini. 315
17 Achillas pręfuit annos. 7. usq; ad an. domini. 322
18 Alexander ordinatus eps: mox Arrium presbyterum de ecclesia eicit tanquam hæreticum. qui eiectus multos suæ impietati sociat. Ad quã perfidiam coarguendam concilium Nicenũ congregatum est. Pręfuit Alexander annos. 10. usq; ad an. domini. 332
19 Athanasius qui ab Arrianis persecutionem passus ad Constantinum refugit, ut ait Hieronymus, & Georgio per seditionem populi incenso, qui in locum Arhanasii ab Arrianis fuerat ordinatus, Athanasius Alexandriam reuertitur anno domini 365. A tempore autem ordinationis suæ usq; ad obitum eius fluxerunt anni. 45. scilicet usq; ad annum domini. 377
20 Petrus ordinatur eps anno dñi. 377. qui post Valentis interitum tam facilis in recipiendis hęreticis fuit: ut nonnullis suspicionem accepte pecuniæ intulerit.

De persecutionibus ecclesiæ. Cap. 4.

Persecutiones plurimas ecclesia passa est, & ultra persecutionem per Iudæos cõmotã, de qua Eusebius loquit lib 2. c. 1. historię ecclesiasticæ, plures alias persecutiones ibi legimus excitatas per imperatores Romanos.

Prima fuit sub Nerone, ut patet lib. 2. c. 24. ecclesiasticæ historiæ.
Secunda sub Domitiano lib. 3. c. 12.
Tertia sub Traiano lib. 3. c. 26. & . 27.
Quarta sub Antonino uero lib. 4. c. 13. 14. 15. 17. & li. 5. c. 1. 2. 3.

Quinta sub Seuero lib.6.d.1.
Sexta sub Maximino lib.6.c.19.
Septima sub Decio lib.6.c.28.
Octaua sub Gallo & Valeriano lib.7.c.9.10.11.12.
Nona sub Aureliano lib.7.c.25.
Decima sub Diocletiano lib.8.c.2.3.4.5.6.7.8.9.
Plures aliæ persecutiones contra ecclesiam dei fuerunt: quas hic breuitatis causa omittimus.

De Hæreticis & Schismaticis. Cap.5.

Haereticus, ut inquit Augustinus, est qui alicuius tẽporal is cõmodi uel maxime uanæ gloriæ principatusq; sui gratia falsas ac nouas opiniones uel gignit uel sequit. Plurimi fuerũt hæretici in ecclesia, quos enumerare longũ esset. Siquis autẽ eos noscere cupit, legat librũ beati Augustini de hæresibus, ad quod uult deũ. Quos etiã collegit Isidorus.8. lib. Etymo.c.5. & recitantur in decretis.24.q.3.c. Quidã autẽ hæretici. Differentiã autem inter Schismam & hæresim Hieronymus in epistolam ad Gal. assignat dicens. Inter hæresim & schisma hoc interesse arbitror, q̃ hæresis peruersũ dogma habeat Schisma post episcopalem discessionem ab ecclesia pariter separatur: quod equidem in principio aliqua ex parte intelligi potest diuersum. Cæterum nullum schisma est, nisi aliquam hæresim cõfingat ut recte ab ecclesia recessisse uideatur.

De Conciliis generalibus. Cap.6.

Canones generalium conciliorum, ut Isidorus air lib. 6. Etym. cap.16. à temporibus Constantini cœperunt. In præcedentibus namq; annis persecutione feruente docendarum plebium minime dabatur facultas. Inde christianitas in diuersas hæreses scissa est: quia non erat episcopis licentia conueniendi in unum nisi tempore supradicti imperatoris. Ipse enim dedit facultatem christianis libere congregari. hæc ille. Quatuor autem sunt antiqua & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta sunt, & demum alia sunt subsecuta, ut scribitur in decretis d. 15. ca. Sicut sancti, Sicut sancti Euangelii quatuor libros, sic quatuor concilia suscipere, & uenerari me fateor, Nicenum scilicet Constantinopolitanum: Ephesinum primum, & Chalcedonense. De alii quatuor superadditis

tis dicitur. d. 16. c. Sancta octo, Sancta octo uniuersalia concilia, primum Nicenum: secundum Constantinopolitanum: tertiū Ephesinū: Calcedonēse quartū & quintū itē Constantinopolitanū: sextū item scilicet Constantinopolitanum, item Niceaum septimū: Octauum quoq; Constantinopolitanum: usq; ad unum apicem immucilata seruare; & pari honore & ueneratione digna habere. & quæ prædicauerunt & statuerunt, modis omnibus sequi & prædicare: & quæcunq; condemnauerunt, ore & corde cōdēnare profiteor. hæc ibi.

Primum ergo conciliū Nicenū congregatum est contra Arriū. 318. patrum tempore Syluestri Papæ & Constantini magni anno domini. 322. Quòd autem in libro Bedæ de temporibus scribitur hoc concilium celebratum esse tempore Iulii Papæ, error scriptoris est, quoniam completo imperio Constantini Iulius pontificatum accepit eo anno, quo tres Constantini filii acceperunt imperium patre defuncto, uidelicet anno domini. 341.

Secundum concilium congregatum est in Constantinopoli. 150. patrum cōtra Macedonium episcopum Constantinopolitanum: qui negabat spiritum sanctum esse deum. & contra Eudoxium idem sentientem, temporibus Damasi Papæ, & Gratiani principis anno domini. 383. ut annotat Prosper.

Tertium concilium congregatum est in Epheso. 300. patrum contra Nestorium Augustæ urbis episcopū sub Theodosio iuniore & Cœlestino Papa anno dñi. 433. ut annotat Prosper & Sigebertus: non sub Theodosio magno principe, ut falsò additum est in libro Bedæ, quia tunc non erat Cœlestinus Papa.

Quartum concilium congregatum est in Calcedone. 630. patrum cōtra Euthicen Constantinopolitanum abbatem sub Leone primo Papa temporibus Martiani principis anno domini. 455. ut scribit Matthæus Pam. licet Sigebertus annotet illud anno d. 452.

Quintum concilium congregatum est in Constantinopoli contra Theodorum Mosochenum & omnes hæreticos temporibus Vigilii Papę sub Iustiniano principe anno domini. 551. ut annotat Sigebertus. Ex quo patet error scriptoris in libro Bedæ de temporibus ut scribitur celebratum esse hoc concilium temporibus Iulii Papæ quia tunc non fuit Papa Iulius, sed Vigilius. hos autē errores eius. non ascribimus Bedæ, sed scriptoribus, uel impressoribus librorum

Sextum concilium congregatum est Constantinopoli temporibus Papæ Agothonis & Constantini. 4. principis anno domini. 681 ut scribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti

duas uoluntates & operationes in unam Christi personam negantes anathematizantur. Et Georgius Constantinopolitanus episcopus ab errore Monochelitarum reuocatur.

Septimum Concilium fuit Nicenum secundum. In quo sancitum est spiritum sanctum à patre filioq; procedere,& sanctorum imagines non esse delendas anno domini.790.ut scribit Matthæus Palmerius imperante Constantino.6. cum Hirene matre eius sub Adriano primo,summo pontifice.

Octauum Concilium.300.patrum Constantinopoli celebratum est. In quo schisma de depositione Ignatii & ordinatione Focii ortum patres congregati extirparunt Foncium anathematizantes;& Ignatium restituentes.

Alia etiam Concilia celebrata sunt:de quibus scribitur d.16.c. prima annotatio, & ibi describuntur.24. synodus.

Demum postea nonnulla concilia subsecuta sunt uidelicet.

Concilium Vercellense, in quo Berengarius Turonensis ecclesiastici cuiusdã noui author erroris damnatus est anno domini. 1052

ut dicit Matthæus Palmerius. Et post duos annos synodus Florentiæ celebratur: in qua multi episcopi propter simoniam fornicatio nemue damnantur.

Concilium Florentię celebratur epõrum.340.anno domini. 1105 ut Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranense Hierosolymæ recuperandæ gratia celebratur epõrum.130.in quo libri quidam Abbatis Ioachin reprobãtur anno dñi.ut Matthæus Palmerius insinuat. 1215

Concilium Viennense,ut scribit Matthæus Palmerius incepit anno dñi & biennio completur. 1311

Concilium Pisis celebratur anno dñi.1409.secũdũ Matthæũ Palme. In quo accusati de collusione pontifices ambo priuantur,& Alexander Cretensis ad pontificatum assumitur.

Concilium Constantiense celebrari cœpit anno dñi. 1414.die.5. Nouembris, ut patet in actis eiusdem Concilii,& durauit annis tribus,usq; ad annum dñi.1418.inchoatum.

Concilium Basileæ congregatur anno do. 1438

Consilium Florentiæ celebratur per Eugenium.4. dissoluto per eum Concilio Basiliensi anno do.1436.sed inceptum fuerat Ferrariæ anno præcedenti.

Concilium Lateranense indicitur à Iulio.2. & sumit initium anno domini.1512.die.19.mensis Aprilis: & perdurauit per plures an-

nos etiam tempore Leonis. 10 qui dictum consiliũ pro secutus est usq; ad inchoatum annum domini. 1517. die. 16. Martii.
Concilium Tridentinum indicitur a Paulo 3. & summit initium anno domini 1541. & perdurauit usq; ad annum 1562. usq; ad tẽpora. Pii. 4. qui dictum Concilium prosecutus est.

De Ordinibus Religionum. *Cap. 7.*

ORdines religionum plures in ecclesia dei sunt instituti: quorum aliquos insigniores ordinate subiungemus.
Ordo communis clericorum p beato Petro & aliis apostolis institutus est.
Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore sancti Antonii abbatis instituitur, & roboratur diuersis tñ constitutionibus.
Ordo monachorum. S. Basilii: quibus ipse Basilius Cæsariens eps Cappadociæ reglam tribuit; ab eo originem habuit.
Ordo canonicorum regularium à beato Augustino episcopo institui- tur: Quibus regulam dedit; sub qua plures ordines reguntur. Refloruit hic ordo anno domini. 1080. sub Iuone: & postmodum etiam anno domini. 1380 reformatus est.
Ordo monachorum nigrorum sancti Benedicti ab ipso instituitur, quibus regulam scripsit: sub qua etiam plures ordines monachorum in Christo militant.
Ordo Gluniacensis sub Obdone sumpsit initium anno domini. 913 ut refert Vincentius in Speculo histo. li. 25. &. S. Antoninus in secũda parte chronicæ titulo. 15. c. 165. 1.
Ordo Canaldulensis à Beato Romualdo initium sumpsit in eremo Camaldulensi anno domini. 1012
Ordo uallis Vmarosæ à beato Ioanne Gualberti Florentino accepit exordiũ anno domini. 1070. Sub quo sunt Syluestrini. eodem habitu à quodam Syluestro dicti qui eum ordinem inchoauit in monte Fano propè Fabrianum in Marchia Anconitana.
Ordo Grandimontensis sub Stephano incepit anno domini. 1076
Ordo Carthusiensium initium habuit à Brunone an. domini. 1086
Ordo Cistertiensis & primum eius cœnobium fundatur an. d. 1098
Ordo templaris militiæ. S. Ioannis Hirosolymitani cœpit anno domini. 1120
Ordo præmonstratensium cœpit anno do. 1120
Ordo humiliatorũ licet inceperit anno do. 1017. tamen cumfirmationem accepit ab Innocentio. 3. anno do. 1200. ut affirmat san-

ctus Antonius in secunda parte chronicæ tit.15.c.23.

Ordo prædicatorum à beato Dominico inchoatur in partibus Tholosanis anno domini.1203.sub Innocentio.3.Sed postea confirmatur per Honorium.3.anno domini.1216.mense Decembri die sequente festum Thomæ apostoli. Moritur inde beatus Dominicus Bononiæ anno domini.1321.octauo idus Augusti, hoc est die.6. eiusdem mensis feria.6.Festum tamen eius die præcedente hoc est die.5.celebratur ex institutione Gregorii papæ.9.ut patet in bulla canonizationis eius ubi dicitur. Statuentes firmiter ac uniuersitati uestræ præsentibus iniungentes,ut nouis Augusti ante diem, quo posita carnis sarcina diues meritis penetrauit in sancta similis sanctorum factus in gloria: eius natalitia celebretis.

Ordo minorum à beato Francisco inchoatur post annnm do. 1206. scilicet post suam conuersionem sub Innocentio.3.Sed postea con firmatur per Honorium.3.anno domini.1223. mense Nouembri in uigilia.S.Andreę apostoli.Inde obiit beatus Franciscus. 4. nonas Octobris.die dominica anno domini. 1226.

Ordo Cruciferorum. licet quidam dicant quòd initium habuerit à Cyriaco episcopo Hierosolymitano:qui prius Iudas dicebatur: & ostendit Helenæ locum ubi crux iacebat, & postea martyrio coronatus est tamen confirmatur secundum quosdam per Innocentium. 4.post annum domini. 1243.

Ordo eremitarum.S.Augustini confirmatur per Alexandrum.4. post annum domini.1256.

Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium.4 an.domini.1287.

Ordo Seruorum beatæ Mariæ à beato Philippo ad formam redigitur,& confirmatur post confirmationem Carmelitarum.

Ordo Cœlestinorum sic à Cœlestino.5.dictus confirmatur anno domini.1297.per Bonifacium.8.

Ordo sanctæ Birgittæ uirorum & mulierum ab eadem instituitur, & approbatur per Vrbanum.5.anno domini.1370.eodem anno incepit societas Iesuatorum sub Ioanne Columbino Senensi.

Ordo montis Oliuarum instituitur eodem anno dñi.1370.

Ordo mendicantium.S Hieronymi instituitur anno dñi.1407.

Ordo Canonicorum habit us cœlestini.5.Georgii de Alga per Laurentium Iustinianum instituitur eodem anno.

Ordo Scopetinorum siue.S.Saluatoris cœpit anno dñi.1410.

Ordo Minorū sancti Francisci de Paula confirmator per Xystum. 4.

Alios autem ordines patrum nominatos omittimus.

Duces olim regebant Francos usq; ad initium anni domini. 420 Sed, ut ait Sigebertus, Simone & Marcomiro Francorum ducibus defunctis, Franci in commune deliberant, ut & ipsi, sicut aliæ gentes, regnum habeant. & filium Marcomiri ducis, Pharamundum sibi Regem constituunt anno domini. 420

1 Pharamundus regnauit annis. 11. usque ad annum domini. 430
Cuius anno. 3. Franci uti cœperunt legibus & legem Salicam dictauerunt per quatuor gentis suæ proceres electos ex pluribus, ut scribit Sigebertus.

2 Clodius filius eius regnauit an. 18. usq; ad an. do. 448

3 Merouceus filius eius regnauit an. 10. usq; ad annũ domini. 458
à quo Franci cognominati sunt Merouingi, ut ait Sigebertus.

4 Hildericus primus filius eius regnauit an. 26. usq; ad an. do. 484
hunc insolenter & luxuriose se agentem Franci regno deturbant. Qui data aurei medietate amico suo Vuidiomaro quòd esset signũ reuocationis suæ, siquando intercederet reconciliatio apud Bassinum regem Turingorum, latuit annis 8. Franci uero Egidium ducem Romanorum Regem sibi præficiunt, ut ait sigebertus. & anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iusto, perpendens Vuidiomarus Francos pœnitere super eiecto Hilderico: reuocat eum clam misso diuisi aurei signo, egitq; ut eiecto Egidio, ille restitueretur in Regnum.

5 Clodoueus primus, filius eius regnauit an. 30. usq; ad an. do. 514
Hic duxit uxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundionum: quæ orthodoxa Clodoueum Regem uirum suum à gentilitatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. ut refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello congreditur: ibiq; laborante exercitu: uoto suscipiendi Christianismum se obligare cogitur: Sicq; perempto Alemannorum Rege. & Alemannia sub tributo redacta: baptizatus à santo Remigio Remorum epo, exemplo & edicto suo perduxit ad fidem Christi populum Francorum.

6 Lotharius primus, filius eius post mortem patris cõpartito regno cũ fratribus suis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regnauit an. 50. usq: ad annum domini. 564

7 Chilperius primus, filius eius compartito regno cum fratribus suis Heriberto, Gutranno, & Sigeberto, regnauit an. 23. usq; ad annum

dñi 587. quo anno iussu uxoris Fredegundis occiditur. 587

8 Lotharius. 2. filius eius infans quatuor mensium in regno sublimatus regnauit an. 44. usq; ad an do. 631

9 Dagobertus filius eius regnauit an. 17 ad. an. do. 645

10 Clodoueus. 2. filius eius regnauit an. 47. ad an do. 662
Hic anno regni sui. 15. corpus, sancti Dionysii Parisiis disco operiens minus religiose, licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, ut ait Sigebertus.

11 Lotharius. 3. filius eius regnauit an. 4. ad an. domini. 666

12 Theodericus primus, frater eius regnauit an. 1 ad an. do. 667
Hic nanq; propter insolentiam Ebroini maioris domus à Francis repudiatur, & frater eius Hildericus, qui in Austria regnabat à cunctis ad regnandum euocatur. Porrò Theodericus & Ebroinus tonsorantur, & Theodericus Parisiis in cœnobio. S. Dionysii. Ebroinus in Luxouio relegantur.

13 Hildericus 2. frater eius regnauit an. 12. ad annum domini. 679
Theodericus interfecto Hilderico à Bodilo Franco à Francis regno restituitur, & regnauit an. 14. ad an. do. 693

14 Clodoueus. 3. filius eius regnauit an. 4 ad an. d. 697

15 Hildebertus frater eius regnauit an. 18. usq; ad an. do. 715

16 Clodoueus 4 filius eius regnauit an. 4 usq; ad an do. 719

17 Lotharius. 4. regnauit an. 2. usq; ad annum domini. 721

18 Chilpericus. 2 regnauit an. 5. usq; ad annum domini. 726

19 Theodericus. 2. regnauit an. 15. usq; ad annum domini. 741

20 Hildericus. 3. regnauit an. 9 usq; ad annum domini. 750
Et inde in monachum tonsoratur. Pipinus uero princeps authoritate apostolica & Francorum electione à sancto Bonifacio Maguntiæ archiepiscopo in Regem ungitur & consecratur.

21 Pipinus ergo regnauit an. 18. usq; ad annum domini. 768

22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinē compartito cum fratre suo Carolomanno regno, regnauit an. 47. usq; ad annum domini. 815
Anno. 3. regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit.
Post annos uero. 33. regni eius, accepit Carolus imperiū Romanorum anno d. 801 & tunc simul inde concurrunt imperium Romanorum & regnum Francorum usq; ad Carolum sequentem.

23 Ludouicus primus cū Lothario filio imperauit an. 25. ad. an. d. 840

24 Lotharius. 5. imperium usurpans imperauit an. 15. & postquam imperasset annos. 4. ut Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnum

Franciæ adeptus est anno imperii ipsius Lotharii quinto inchoato. & inde distinguuntur Reges Franciæ ab imperatoribus Romanis.

25 Carolus ergo primus regnauit in Francia an 34.scilicet usq; ad an. do.878.ut ait Sigebertus, cuius ordinem etiam in sequentibus Re gibus Franciæ imitamur. 878

26 Ludouicus secundus Balbus regnauit in Francia annos duos ad an num domini. 880

27 Ludouicus tertius & Carolomannus rægnauerũt annos quinq; ad an num domini. 885

28 Carolus.2 regnauit an.5.usq; ad annum domini. 890

29 Oddo filius Roberti regnauit an.9 ad an.do. 899

30 Carolus.3. cognomento Simplex regno Francorum toto recepto re gnauit an.27.usq; ad annum domini. 926

31 Rodulphus regnauit an 2.usq; ad annum domini. 928

32 Ludouicus 4 Caroli Simplicis filius regnauit an.27 ad an.d. 955

33 Lotharius.6 filius eius regnauit an.31.ad an.domini. 986

34 Ludouicus quintus filius eius regnauit an 1.ad annũ domini. 987

35 Hugo cognomento Caputius siue Clapeth regnum usurpans regnauit an.9.usq; ad annum domini 996.Dicit enim Sigebertus: Ludouico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre uolenti bus ad Carolum ducem fratrem Lotharii Regis: dum ille rem ad consilium defert: Regnum Francorum usurpat Hugo filius Hugonis Parisiensis ex Auuide sorore primi Othonis imperatoris,& re gnauit an.9.Carolus uero dux certans cum Hugone: quarto tandem anno moritur:& finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni.

36 Robertus Hugonis filius regnauit an.34.ad an.do. 1030

37 Henricus filius eius regnauit an.30 ad annum domini. 1060

38 Philippus primus filius regnauit an.49.ad an.domini. 1109

39 Ludouicus.6.filius eius regnauit an.28.usq; ad an do. 1137

40 Ludouicus.7.filius eius regnauit an.44.usq; ad an.do. 1181

41 Philippus.2.eius filius regnauit an.42.usq; ad an. do. 1223

42 Ludouicus.8.filius eius, ut ait Matthæus Palmerius regnauit an. 4. usq; ad annum domini. 1227

43 Ludouicus.9.filius eius regnauit an.43.ad an.do. 1270
Hic sanctorum catalogo ascriptus est.

44 Ludouicus decimus filius eius regnauit annos quindecim usq; ad annum domini. 1285

45 Philipus.3.dictus Pulcher filius eius regnauit an.29. ad an.do.1314
46 Ludouicus.11 eius filios regnauit an.2.usque ad an.d. 1316
47 Ioannes primus filius eius puer regnauit diebus.20.
48 Philippus.4.Lodouici frater regnauit an.5.usque ad an.d. 1321
49 Carolus 4.eius frater regnauit an.6.usque ad an.do. 1327
50 Philippus.5.regnauit an.23. usque ad annum domini. 1350
51 Ioannes.2.eius filius regnauit an.14.usque ad an.do. 1364
52 Carolus 5.sapiens dictus regnauit an.16.usque ad an.do. 1380
53 Carolus.6.beneamatus regnauit an.42. ad an.do. 1422
54 Carolus.7 uictoriosus regnauit an.39.ad annum do. 1461
55 Lodouicus.12.regnauit an.23.usque ad annum domini. 1484
56 Carolus.8.regnauit an.14.usque ad annum domini. 1498
57 Ludouicus.13.regnauit an.16. usque ad annum domini. 1514

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENtini Monaci Camaldulensis, In Librum de Regibus Francorum. Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Predicatorum.

58 Franciscus Valesius Rex Francorum. electus anno domini 1514. regnauit annos 32. usque ad annum 1547
59 Henricus secundus Rex Francorum electus anno domini 1547. regnauit annos 13. usque ad annum domini. 1560
60 Franciscus secundus Rex Francorum electus anno domini 1560. regnauit annum I. usque ad annum domini. 1561
61 Carolus nonus. Rex Gallorum electus anno domini 1561. regnauit annos 13. usque ad annum domini. 1174
62 Henricus tertius Rex Frācorum electus anno dñi 1574. adhuc uiuit.

De Imperatoribus orientalibus Gracorum in Constantinopoli post translatum imperium in Franciam & Alemaniam. *Cap. 9.*

Nicephorus Hirenem imperio depositam exilio relegauit, & ipse anno domini. 802. assumpto imperio cum Stauratio filio suo in Constantinopoli imperauit ann.8.usq; ad annum domini. 809. ut annotat Sigebertus: & Matthæus Palmerius.

Stauratius solus imperauit anno uno.
Michael primus an.2.
Leo primus Armeniacus an.8.
Michael 2. Traulus ann.11.
Theophilus an.15.

Michael 3. & Theodorus ann. 11.
Michael folus an. 13.
Bafilius Macedo an. 17.
Leo 2. & Alexander an. 18.
Conftantinus cum Alexandro patruo fuo an. 2.
Conftantinus folus an. 39.
Conftantinus alter cum Romano filio fuo an. 16.
Nicephorus. 2. an. 10.
Ioannes an. 7. ufque ad annum domini. 976
eos uero qui fequuntur ex Ioanne Nauclero accepimus, & ex Matthæo Palmerio.
Conftantinus cum Alexio & Manuele.
Andronicus: Ifacius: Bafilius; Alexius, Nicolaus, Mortulphus, Blãdonius, Henricus, Petrus, & deinde Robertus, quorum difcernere tempora non potui.
Michael. 4. ufque ad annum domini. 1043. quo anno Conftantinus monachus imperat.
Heliopontanus, cuius auxilio reædificata eft ecclefia refurrectionis Dominicæ in Hierufalem anno domini. 1048
Conftantinus fequitur anno domini. 1049
Michael 5. & filii fui anno domini. 1070
Nicephorus 3. anno domini. 1080
Alexius anno domini. 1090. Conftantinopolis capitur. 1090
Calo Ioannes filius eius anno domini. 1115
Emanuel anno domini. 1138
Alexius filius anno domini. 1180
Andronicus tutor.
Ifacius. hic pellitur anno domini. 1190
Alexius frater eiufdem interfector ipfius.
Alexius filius Ifacii.
Murciflus, cuius tempore capta eft Conftantinopolis, res ad Gallos translata
Balduinus Flandrenfis comes: anno domini.
Henricus frater illius.
Petrus comes Antifidiorenfis.
Robertus filius.
Balduinus 2.
Io. Brennus fubrogatur.
Balduinus refumitur, Conftantinopolis perditur.

Paleologus fraude ac patricidio inuafor anno domini. 1266
Andronicus filius.
Calo Ioannes anno domini. 1380
Andronicus.
Ioannes.
Constantinus. hic fuit ultimus, sub quo & Constantinopolis est capta: & in Mahumetti Turcarum imperatoris potestatem redacta anno domini 1453. quarto calendas Iunii. Ipseq; Constantinus dum fugeret obtruncatus est. Itaque in Constantino magno imperium Constantinopolitanum accepit initium: & in hoc Constantino ingloriо finem habuit: ac penitus defecit.

De Regibus Hispaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum Regnorum sub compendio. *Cap.* 10.

DE regibus Hispaniæ scribit Ioannes Nauclerus in Generatone. 19. post Christum libri primum impressi folio 84. ibidẽ requiratur. De Regibus uero Hungariæ idem scribit in Generatione. 34. post Christum: libri folio: 149. De Regibus autem Boemiæ idem agit in Generatione. 39. pagina 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis & Regibus Persarum Britannorum Vuandalorum, Gotorum Longobardorũ, Hunnorum Anglorum, Bulgarorum. Sarracenorum: Hierosolymorum, & Siculorum. In eiusdem Sigeberti libro de temporibus legantur.

De Regno Antichristi & nouissimus temporibus. *Cap.* 11.

IN nouissimis temporibus iuxta finem seculi, sex expectamus secundum fidem catholicam futura; quorum tempus ignoramus. Primum erit regnum Antichristi; cuius persecutio contra ecclesiam sæuissima durabit annis tribus & dimidio: ut scripturæ tam ueteris quam noui testamẽti manifeste testantur: per Danielem prophetam & Ioannem in Apocalypsi Secundum erit conuersio Iudæorum. Nam iuxta urbe Dauid in. psal 58. Iudæi conuertentur ad uesperam: hoc est in fine seculi, quã do erit mundi uespera, Sed modo famem patiuntur, ut canes: quo-

usque in uespera efficiantur filii dei. Tertium erit ostensio signorum, in cœlo & in terra, quæ præcedent iudicium. Nam, ut dicitur Lucæ 21. Tunc erant signa in Sole & Luna & stellis & in terris pressura gentium Quartum erit purgatio & innouatio elementorum mundi per ignem. Nam ut in psal 96. dicitur. Ignis ante ipsum præcedit: hoc est ante aduentum Christi ad iudicium. Quintum erit resurrectio humanorum corporum, ut scribitur. 1. Cor. 15 Omnes quidem resurgemus. Sextum erit uniuersale iudicium in ipso ultimo die seculi: quo impij separabuntur à iustis: & ibunt reprobi in ignem æternum: iusti autem in uitam æternam.

De regno Christi perpetuo. *Cap. 12.*

OMnia regna mundi deficientia sunt: solum Regnum Christi perpetuum & est æternum. Defecit neque regnum Iudæorum: destructum est Regnum Caldæorum: periit regnum Medorum & Persarum: extinctū est regnum Alexandri & Græcorum: confractum est regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum: & omnia regna terræ collidentur & extinguentur. Solum Christi regnum est indeficiens & æternum: sicut angelus Mariæ matri eius prædixit dicens Lucæ. 1. c. Regnabit in domo Iacob in æternum: & regni eius non erit finis. & Danielis. 2. dicitur. In diebus autem regnorum illorum suscitabit deus cœli regnum: quod in æternum non dissipabitur. & regnum eius alteri populo non tradetur. & c. 7. idem cōfirmatur dum ibi dicitur. Regnum autem & potestas & magnitudo regni, quæ est subter omne cœlum detur populo sanctorum altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est. & Apocalypsis. 22. dicitur Regnabunt in secula seculorum.

FINIS.

SECVNDA PARS ANNALIVM, QVAE TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTINENTVR TEMPORA ANNALES TABVLAE AB ORBE CONDITO.

PROLOGVS

Postquam descripsimus emendatos temporum canones.congruum duximus cuncta ex eis decisa tempora rursum repetere alio tamen ordine, sicut & fecisse nouissimus Eusebium,Hieronymum,Prosperum,Sigebertum & Matthæum Palmerium : qui tabulis ex annalibus lineis,ipsorum temporum successus diligentissime digesserunt. Et hoc quidē non erit inutile, sed necessario quæ dicēda sunt pfatis annecteuf,ut uidelicet tēpor̃ conuentus ex collatis inuicē annis diuersorum principum euidentius appareat; & ut antecedentia ex annalibus tabulis sequentibus comprobantur : ac si uitiari contigerint:ex annorum ordine in istis annotato, corrigi & emendari ualeant. Hæ sane tabulæ annales præexigunt antedictos canones in prima parte decisos : nec tamen erit necesse omnia ex eis repetere: sed tantum eo quæ præfixum tempus ordinate sibi decernunt, ut per indices tabulas certius patent; nec etiam omnia regnarepentē da sunt , sed illa tantum quæ sacris eloquiis conferre noscuntur. Nos igitur ueritatem hebraicam sicut & in prima parte, ita & in hac secunda imitantes descripsimus in tabulis ordinem temporū , quibus continentur ortus & obitus uirorum illustrium, necnon & pontificum atq; Regum ingressum & exitum,& quædam hominum præcipua gesta,quæ digna sunt memoria, quo anno à creatione mundi,uel a natiuitate domini contingerint, ut quod inquiritur de rectis lineis reperiri possit. Vt autem apertius ac certius ordo temporum cognoscatur annum post annum successiue descripsimus præterquam ante diluuium,& postea centum annorum spatio.Nam eo quòd pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt scribenda. ne frustra plurimo loca uacua redentur,per decennia eorum tempora distinximus. Et ubi contigit aliquid scribendū infra decēnale tempus. annum illum solum simpliciter annotauimus. Caput autem uersum positum inter duas lineas e uestigio annorum mundi uel natiuitatis domini & totum quod ad id sequitur, etiā si pul-

ribus uersibus inferius extendatur, ad eiusdem capitis annum spectare dignoscitur. Sed quoniam non semper annus integer alicuius Regis uel pontificis coincidente anno alterius inter easdem lineas præcise annotari potuit: in præcedenti uel subsequenti loco proximo aliqua pars initii uel finis eiusdem anni solertiæ lectorum inquirenda relinquimus; Sicut Abraham natus est anno 43. Nini desinente: & Christus anno Cæsaris Augusti 42. ferè completo: quorum primus annus a subsequenti enumerari debet. Idem dicimus, sed uersa uice, si contigerit maior anni pars prius esse, ab eodem anno priori annumerandi sumatur initium. Si uero æqualis anni portio prius & posterius esse contingat, ex utraque integer annus denominari potest, Adiunximus etiam anno ante Christum ordine retrogrado: ante diluuium quidem Noëticum per decennia: ac dein ceps per lustra, hoc est per quinquennia. Ab anno uero tertio Iulii Cæsaris & inde annotauimus literas dominicales; & ab anno Augusti quadragesimo, inditiones Romanas adiecimus.

An.añ. Chrm	Anni mundi	
3960	1	Adam & Eua sexto
3951	10	seculi die creantur.
3941	20	
3931	30	
3921	40	
3911	50	
3901	60	
3891	70	
3881	80	
3871	90	
3861	100	
3851	110	
3841	120	
3831	130	Seth oritur.
3821	140	
3811	150	
3801	160	
3791	170	
3781	180	
3771	190	
3761	200	
3751	210	
3741	220	
3731	230	
3726	235	Enos oritur.
3721	240	
3711	250	
3701	260	
3691	270	
3681	280	
3671	290	
3661	300	
3651	310	
3641	320	
3636	325	Caynam oritur.
3631	330	
3621	340	

An.añ. Chrm	Anni mundi	
3611	350	
3601	360	
3591	370	
3581	380	
3571	390	
3566	395	Malalecl orit.
3561	400	
3551	410	
3541	420	
3531	430	
3521	440	
3511	450	
3501	460	
3491	470	
3481	480	
3471	490	
3461	500	
3451	510	
3441	520	
3431	530	
3421	540	
3411	550	
3401	560	
3391	570	
3381	580	
3371	590	
3361	600	
3351	610	
3341	620	
3339	622	Enoch oritur.
3331	630	
3321	640	
3311	650	
3301	660	
3291	670	
3281	680	
3274	687	Mathusalē orit.

A.an Chrm	Anni mundi.		An.añ. Chrm.	Anni mundi	
3271	690		2921	1040	
3261	700		2919	1042	Seth obiit
3251	710		2911	1050	
3241	720		2905	1056	Noe oritur.
3231	730		2901	1060	
3221	740		2891	1070	
3211	750		2881	1080	
3201	760		2871	1090	
3191	770		2861	1100	
3181	780		2851	1110	
3171	790		2841	1120	
3161	800		2831	1130	
3151	810		2821	1140	Enos obiit.
3141	820		2811	1150	
3131	830		2801	1160	
3121	840		2791	1170	
3111	859		2781	1180	
3101	860		2771	1190	
3091	870		2761	1200	
3087	874	Lamech oritur.	2751	1210	
3081	880		2741	1220	
3071	894		2731	1230	
3061	600		2726	1235	Caynam obiit.
3051	910		2721	1240	
3041	920		2711	1250	
3031	930	Adam obiit.	2701	1260	
3021	940		2691	1270	
3011	950		2681	1280	
3001	960		2671	1290	Malaleel obiit.
2991	970		2661	1300	
2981	980		2651	1310	
2674	987	Enoch transfert.	2641	1320	
2971	990		2631	1330	
2961	1000		2621	1340	
2951	1010		2611	1350	
2941	1020		2601	1460	
2913	1030		2591	1370	

An.añ.Chrm.	Anni mundi.		An.añ.Christum.	Anni mundi.	
2581	1380		2421	1540	
2571	1390		2411	1550	
2561	1400		2403	1558	Sem nascitur.
2551	1410		2401	1560	
2541	1420		2391	1570	
2539	1422	Iareht obiit.	2381	1580	
2531	1430		2371	1590	
2521	1440		2361	1600	
2511	1450		2351	1610	
2501	1460		2341	1620	
2491	1470		2331	1630	
2481	1480		2321	1640	
2471	1490		2311	1650	
2461	1500		2310	1651	Lamech obiit.
2451	1510		2305	1656	Mathusalem
2441	1520				obiit post cuius mortem fuit
2431	1530				uniuersale diluuium .

An.añ. Chrm.	Anni mundi,	Gñatio Sem a quo hebræi	Italiæ solitudo	Assyriorum solitudo	Aegyptiorũ solitudo.
2304	1657	originẽ hñt	1	1	1
2303	1658	Arphaxat	2	2	2
2302	1659	oritur ex	3	3	3
2301	1660	ipso Sem	4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	a quo hebręi	74	74	74
2221	1740	denominãtur.	84	84	84
2211	1750		94	94	94

¶ Hinc annus post annum in sequẽtibus describitur.

2204	1757	Phalech orit.	101	101	101
	1758		102	102	102

An. añ. Chřm	Anni mundi.	Italiæ solitudo	Assyriorum solitudo	Aegyptiorū solitudo.
	1759	103	103	103
	1760	104	104	104
2200	1761	105	105	105
	1762	106	106	106
	1763	107	107	107
	1764	108	108	108
	1765	1 Ianus pri-	109	109 Italiæ regnū
2195	1766	2 mum adue-	110	110 incipit.
	1767	3 niẽs regna	111	111
	1768	4 uit in Ita	112	112
	1769	5 lia an.33.	113	113
	1770	6	114	114
	1771	7	115	115
2190	1772	8	116	116
	1773	9	117	117
	1774	10	118	118
	1775	11	119	119
	1776	12	120	120
2185	1777	13	121	121
	1778	14	122	122
	1779	15	123	123
	1780	16	124	124
	1781	17	125	125
2180	1782	18	126	126
	1783	19	127	127
	1784	20	128	128
	1785	21	129	129
	1786	22	130	130
2175	1787 Rehu na-	23	131	131
	1788 scitur.	24	1 Nimbrot.	1 prima Dynastia
	1789	25	2 primus rex	2
	1790	26	3 Babyloniæ	3
	1791	27	4 regnauit	4
	1792	28	5 an.56.	5
2170	1793	29	6 & turrim	6
	1794	30	7 fundauit	7
	1795	31	8	1 sc̄da Dynastia

An. ā n̄ Chr̃i	Anni mundi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
2165	1796		32	9	2	
	1797		33	10	3	
	1798		13Comerus	11	4	
	1799		2 Gallus	12	5	Inceperunt Celtiberi.i. Hispani
	1800		3 an.58.	13	6	tiberi.i. Hispani
2160	1801		4	14	7	& Celte.i. Galli.
	1802		5	15	1	3. Dynastia.
	1803		6	16	2	
	1804		7	17	3	
	1805		8	18	4	
2155	1806		9	19	5	
	1807		10	20	6	
	1808		11	21	7	
	1809		12	22	1	4. Dynastia.
	1810		13	23	2	
2150	1811		14	24	3	
	1812		15	25	4	Thuiscon Sarmatas
	1813		16	26	5	tas fundauit
	1814		17	27	6	
	1815		18	28	7	
2145	1816		19	29	1	5. Dynastia.
	1817		20	30	2	
	1818		21	31	3	
	1819	Saruch	22	32	4	
	1820	oritur	23	33	5	
2140	1821		24	34	6	
	1822		25	35	7	
	1823		26	36	1	6. Dynastia
	1824		27	37	2	
	1825		28	38	3	
2135	1826		29	39	4	
	1827		30	40	5	
	1828		31	41	6	
	1829		32	42	7	
	1830		33	43	1	7. Dynastia
2130	1831		34	44	2	
	1832		35	45	3	

An afi. Chrſm.	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ	Dynaſtiæ
	1833		36	46	4	
	1834		37	47	5	
	1835		38	48	6	
2125	1836		39	49	7	
	1837		40	50	1	8. Dynaſtia
	1838		41	51	2	
	1839		42	52	3	
	1840		43	53	4	
2120	1841		44	54	5	
	1842		45	55	6	
	1843		46	56	7	
	1844		47	1 Belus	1	9.Dynaſtia
	1845		48	2 an.62.	2	
2115	1846		49	3	3	
	1847		50	4	4	
	1848		51	5	5	
	1849	Nachor	52	6	6	
	1850	oritur	53	7	7	
2110	1851		54	8	1	10.Dynaſtia.
	1852		55	9	2	
	1853		56	10	3	
	1854		57	11	4	
	1855		58	12	5	
2105	1856		1 Ochus	13	6	
	1857		2 Veius	14	7	
	1858		3 an.50.	15	1	11.Dynaſtia.
	1859		4	16	2	
	1860		5	17	3	
2100	1861		6	18	4	
	1862		7	19	5	
	1863		8	20	6	
	1864		9	21	7	
	1865		10	22	1	12.Dynaſtia
2095	1866		11	23	2	
	1867		12	24	3	
	1868		13	25	4	
	1869		14	26	5	

An. añ. Chrim.	Anni mũdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnũ	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
	1870		15	27	6	
2090	1871		16	28	7	
	1872		17	29	1	13. Dynastia
	1873		18	30	2	annorum. 14.
	1874		19	31	3	
	1875		20	32	4	
2085	1876		21	33	5	
	1877	Thare ori	22	34	6	
	1878	tur	23	35	7	
	1879		24	36	8	
	1880		25	37	9	
2080	1881		26	38	10	
	1882		27	39	11	
	1883		28	40	12	
	1884		29	41	13	
	1885		30	42	14	
2075	1886		31	43	15	14. Dynastia
	1887		32	44	1	annorum. 26.
	1888		33	45	2	
	1889		34	46	3	
	1890		35	47	4	
2070	1891		36	48	5	
	1892		37	49	6	
	1893		38	50	7	
	1894		39	51	8	
	1895		40	52	9	
2065	1896		41	53	10	
	1897		42	54	11	
	1898		43	55	12	
	1899		44	56	13	
	1900		45	57	14	
2060	1901		46	58	15	
	1902		47	59	16	
	1903		48	60	17	
	1904		49	61	18	
	1905		50	62	19	
2055	1906		1 Camefes an. 19.	1 Ninus. an. 52.	20	

An.añ. Chrm.	Anni mūdi.	Hebræorū regnum Italiæ regnum	Assyriorū	Aegyptorum regnum	Dinastiæ
	1907	2	2	22	
	1908	3	3	23	
	1909	4	4	24	Legibus infomant
	1910	5	5	25	Sarmatæ Celti-
2050	1911	6	6	26	beri & Celte.
	1912	7	7	1	15.Dynastia
	1913	8	8	2	annorum 37.
	1914	9	9	3	
	1915	10	10	4	
2045	1916	11	11	5	
	1917	12	12	6	
	1918	13	13	7	
	1919	14	14	8	
	1920	15	15	9	
2040	1921	16	16	10	
	1922	ꝛ7	17	11	
	1923	18	18	12	
	1924	19	19	13	
	1925	1 Iani secū	20	14	
2035	1926	2 dus aduē	21	15	
	1927	3 tus an. 82	22	16	Ianus in Tuscia an-
	1928	4	23	17	no.22.Nini Ianicu
	1929	5	24	18	lum quod ætate Ca
	1930	6	25	19	mesenui condidit
2030	1931	7	26	20	sedem sibi perpetu
	1932	8	27	21	am statuit usq; Ar-
	1933	9	28	22	num ubi colonias
	1934	1ↄ	29	23	positas vocauit A-
	1935	11	30	24	rim Ianas , id est
2025	1936	12	31	25	à Iano exaltatas,ut
	1937	13	32	26	Berosus ait in. 5.
	1938	14	33	27	libro.
	1939	15	34	28	
	1940	16	35	29	
2020	1941	17	36	30	
	1942	18	37	31	
	1943	19	38	32	

An an. Chr. m.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorū Dynastiæ.	
	1944		20	39	33	
	1945		21	40	34	
2015	1946		22	41	35	
	1947		23	42	36	
	1948	Abraā oritur	24	43	37	
	1949	eius an. 1	25	44	1	16. Dynastia
	1950	2	26	45	2	Theborum an. 190
2010	1951	3	27	46	3	
	1952	4	28	47	4	
	1953	5	29	48	5	
	1954	6	30	49	6	
	1955	7	31	50	7	
2005	1956	8	32	51	8	
	1957	9	33	52	9	
	1958	10	34	1 Semira-	10	
	1959	11	35	2 mis an. 42	11	
	1960	12	36	3	12	
2000	1961	13	37	4	13	
	1962	14	38	5	14	
	1963	15	39	6	15	
	1964	16	40	7	16	
	1965	17	41	8	17	
1995	1966	18	42	9	18	
	1967	19	43	10	19	
	1968	20	44	11	20	
	1969	21	45	12	21	
	1970	22	46	13	22	
1990	1971	23	47	14	23	
	1972	24	48	15	24	
	1973	25	49	16	25	
	1974	26	50	17	26	
	1975	27	51	18	27	
1985	1976	28	52	19	28	
	1977	29	53	20	29	
	1978	30	54	21	30	
	1979	31	55	22	31	
	1980	32	56	23	32	

An.añ. Chrĩm.	Anni mundi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnũ		Aſſyriorũ regnũ	Aegyptiorum Dynaſtiæ
1980	1981		33	57	24	33
	1982		34	58	25	34
	1983		35	59	26	35
	1984		36	60	27	36
	1985		37	61	28	37
1975	1986		38	62	29	38
	1987		39	63	30	39
	1988		40	64	31	40
	1989		41	65	32	41
	1990		42	66	33	42
1970	1991		43	67	34	43
	1992		44	68	35	44
	1993		45	69	36	45
	1994		46	70	37	46
	1995		47	71	38	47
1965	1996	Arphaxat	48	72	& Phalech 39	moriuntur 48
	1997	Nachor	49	73	40	49
	1998	obiit	50	74	41	50
	1999		51	75	42	51
	2000		52	76	1	Zameis 52
1960	2001		53	77	2	Ninias 53
	2002		54	78	3	an.38. 54
	2003		55	79	4	55
	2004		56	80	5	56
	2005		57	81	6	57
1955	2006	Noe obiit	58	82	7	58
	2007		59	1	Cranus 8	59
	2008		60	2	Razenus 9	60
	2009		61	3	an.54. 10	61
	2010		62	4	11	62
1950	2011		63	5	12	63
	2012		64	6	13	64
	2013		65	7	14	65
	2014		66	8	15	66
	2015		67	9	16	67
1945	2016		68	10	17	68
	2017		69	11	18	69

An.añ Chrin.	Anni mūdi	Hebręorum regnum		Italia regn			Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2018			70	-		19		70	
	2019			71	13		20		71	
	2020			72	14		21		72	
1940	2021			73	15		22		73	
	2022			74	16		23		74	
	2023			75	17		24		75	Abanno.75.
	2024	1	Anni	76	18	repromiſ	25	ſionis	76	Abrahæ qũ
	2025	2		77	19		26		77	factaeſt re-
1935	2026	3	Rheu	78	20		27		78	promiſſioad
	2027	4	obiit	79	21		28		79	legem datã
	2028	5		80	22		29		80	ſupputantũr.
	2029	6		81	23		30		81	anni.430.
	2030	7		82	24		31		82	
1930	2031	8		83	25		32		83	
	2032	9		84	26		33		84	
	2033	10		85	27		34		85	
	2034	11	Iſma	86	28		35		86	
	2035	12	elori	87	29		36		87	
1925	2036	13		88	30		37		88	
	2037	14		89	31		38		89	
	2038	15		90	32		1	Atius	90	
	2039	16		91	33		2	an. 30.	91	
	2040	17		92	34		3		92	
1920	2041	18		93	35		4		93	
	2042	19		94	36		5		94	
	2043	20		95	37		6		95	
	2044	21		96	38		7		96	
	2045	22		97	39		8		97	
1915	2046	23		98	40		9		98	
	2047	24		99	41		10		99	
	2048	25	Iſaac	100	42	oritur	11		100	
	2049	26	Sa	101	43	ruch mo	12	ritur	101	
	2050	27		102	44		13		102	
1910	2051	28		103	45		14		103	
	2052	29		104	46		15		104	
	2053	30		105	47		16		105	
	2054	31		106	48		17		106	

An. an Chr̃m	Anni mundi.	Hebræorum regnum	Italiæ regnũ		Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2055	32	107	49	18	107
1905	2056	33	108	50	19	108
	2057	34	109	51	20	109
	2058	35	110	52	21	110
	2059	36	111	53	22	111
	2060	37	112	54	23	112
1900	2061	38	113	1 Arunus	24	113
	2062	39	114	2 an 43.	25	114
	2063	40	115	3	26	115
	2064	41	116	4	27	116
	2065	42	117	5	28	117
1895	2066	43	118	6	29	118
	2067	44	119	7	30	119
	2068	45	120	8	1 Aralius	120
	2069	46	121	9	2 an.43	121
	2070	47	122	10	3	122
1890	2071	48	123	11	4	123
	2072	49	124	12	5	124
	2073	50	125	13	6	125
	2074	51	126	14	7	126
	2075	52	127	15	8	127
1885	2076	53	128	16	9	128
	2077	54	129	17	10	129
	2078	55	130	18	11	130
	2079	56	131	19	12	131
	2080	57	132	20	13	132
1880	2081	58	133	21	14	133
	2082	59	134	22	15	134
	2083	60 Thare	135	23	16	135
	2084	61 morit.	136	24	17	136
	2085	62	137	25	18	137
1875	2086	63	138	26	19	138
	2087	64	139	27	20	139
	2088	65	140	28	21	140
	2089	66	141	29	22	141
	2090	67	142	30	23	142
1870	2091	68	143	31	24	143

An. añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebræorum regnum		Italiæ regnum			Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2092	69		144	32		25		144	
	2093	70		145	33		26		145	
	2094	71		146	34		27		146	
	2095	72		147	35		28		147	
1865	2096	73		148	36		29		148	
	2097	74		149	37		30		149	
	2098	75		150	38		31		150	
	2099	76		151	39		32		151	
	2100	77		152	40		33		152	
1860	2101	78		153	41		34		153	
	2102	79		154	42		35		154	
	2103	80		155	43		36		155	
	2104	81		156	1	Tages	37		156	
	2105	82		157	2	an.42.	38		157	
1185	2106	83		158	3		39		158	Phaetõ
	2107	84		159	4		40		159	tis pri-
	2108	85	Eſau &	160	5		1	Baleus	160	ſci incẽ
	2109	86	Iacob	161	6		2	Xerxes	161	diũ in I
	2110	87	oriũtur	162	7		3	an. 30.	162	talia I-
1850	2111	88	ſimul	163	8		4		163	nitiũ re
	2112	89		164	9		5		164	gni Ar-
	2113	90		165	10		6		165	giuorũ.
	2114	91		166	11		7		166	
	2115	92		167	12		8		167	
1845	2116	93		168	13		9		168	
	2117	94		169	14		10		169	
	2118	95		170	15		11		170	
	2119	96		171	16		12		171	
	2120	97		172	17		13		172	
1840	2121	98		173	18		14		173	
	2122	99		174	19		15		174	
	2123	100	Abra-	175	20		16		175	
	2124	101	hã obiit		21		17		176	
	2125	102			22		18		177	
1835	2126	103	Sale obiit		23		19		178	
	2127	104			24		20		179	
	2128	105			25		21		180	

An.añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Assyriorũ regnum	Aegyptiorũ	Dynastiæ
	2129	106	26	22	181	
	2130	107	27	23	182	
1830	2131	108	28	24	183	
	2132	109	29	25	184	
	2133	110	30	26	185	
	2134	111	31	27	186	
	2135	112	32	28	187	
1825	2136	113	33	29	188	
	2137	114	34	30	189	
	2138	115	35	1 Armatri	190	
	2139	116	36	2 tres an.38.	1	17. Dynastia
	2140	117	37	3	2	pastorũ ã. 103.
1820	2141	118	38	4	3	
	2142	119	39	5	4	
	2143	120	40	6	5	
	2144	121	41	7	6	
	2145	122	42	8	7	
1815	2146	123	1 Sicanus	9	8	
	2147	124	2 an.30.	10	9	
	2148	125	3	11	10	
	2149	126	4	12	11	
	2150	127	5	13	12	
1810	2151	128	6	14	13	
	2152	129	7	15	14	
	2153	130	8	16	15	
	2154	131	9	17	16	
	2155	132	10	18	17	
1805	2156	133	11	19	18	
	2157	134	12	20	19	
	2158	135 Sem	13	21	20	
	2159	136 obiit	14	22	21	
	2160	137	15	23	22	
1800	2161	138	16	24	23	
	2162	139	17	25	24	
	2163	140	18	26	25	
	2164	141	19	27	26	
	2165	142	20	28	27	

Niliacum sub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

An. añ. Chrm.	Anni mûdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum		Assyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynastiæ	
1795	2166	143	21		29		28	
	2167	144	22		30		29	
	2168	145	23		31		30	
	2169	146	24		32		31	
	2170	147	25		33		32	
1790	2171	148	26		34		33	
	2172	149	27		35		34	
	2173	150	28		36		35	
	2174	151	29		37		36	
	2175	152	30		38		37	
1785	2176	153	1	Enakii	1	Belochus	38	Apud Aema
	2177	154	2	Luchii	2	an. 35.	39	thios cœpit
	2178	155	3	an.30.	3		40	regnare Ma
	2179	156	4		4		41	cedon,a quo
	2180	157	5		5		42	nunc Mace-
1780	2181	158	6		6		43	donia dici-
	2182	159	7		7		44	tur,ut ait Be
	2183	160	8		8		45	rosus lib. 5.
	2184	161	9		9		46	
	2185	162	10		10		47	
1775	2186	163	11		11		48	
	2187	164	12		12		49	
	2188	165	13		13		50	
	2189	166	14		14		51	
	2190	167	15		15		52	
1770	2191	168	16		16		53	
	2192	169	17		17		54	
	2193	170	18		18		55	
	2194	171	19		19		56	
	2195	172	20		20		57	
1765	2196	173	21		21		58	
	2197	174	22		22		59	
	2198	175	23		23		60	
	2199	176	24		24		61	
	2200	177	25		25		62	
1760	2201	178	26		26		63	
	2202	179	27		27		64	

An.añ. Chríſ.	Anni mundi	Hebræorum regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2203	180	28	28	65
	2204	181	29	29	66
	2205	182	30	30	67
1755	2206	183	1 Apis	31	68
	2207	184	2 an.10.	32	69
	2208	185	3	33	70
	2209	186	4	34	71 Diluuium.3
	2210	187	5	35	72 ſub ogyge At
1750	2211	188	6	1 Baleus	73 tico ut ait Be
	2212	189	7	2 an.52.	74 roſus
	2213	190	8	3	75
	2214	191	9	4	76
	2215	192	10	5	77
1745	2216	193	1 Leſtrygon	6	78
	2217	194	2 an.45.	7	79
	2218	195	3	8	80
	2219	196	4	9	81
	2220	197	5	10	82
1740	2221	198	6	11	83
	2222	199	7	12	84
	2223	200	8	13	85
	2224	201	9	14	86
	2225	202	10	15	87
1735	2226	203	11	16	88
	2227	204	12	17	89
	2228	205 Iſaac	13 moritur.	18	90
	2229	206 Ioſeph	14 exaltatur	19 à Pharao	91 ne in Aegy-
	2230	207	15	20	92 pto.
1730	2231	208	16	21	93
	2232	209	17	22	94
	2233	210	18	23	95
	2234	211	19	24	96
	2235	212	20	25	97
1725	2236	213	21	26	98
	2237	214	22	27	99
	2238	215 Iacobin	23 greditur	28 Aegyptũ	100 cũ omni fa-
	2239	216	24	29	101 milia.

An. añ. Chrm.	Anni mundi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorū Dynastiæ
	2240	217	25	30	102
1720	2241	218	26	31	103
	2242	219	27	32	1 18. Dynastia
	2243	220	28	33	2 Diapolitanorū
	2244	221	29	34	3 annorum. 348.
	2245	222	30	35	4 Quorū primus
1715	2246	223	31	36	5 Amasis regna-
	2247	224	32	37	6 uit an. 25.
	2248	225	33	38	7
	2249	226	34	39	8
	2250	227	35	40	9
1710	2251	228	36	41	10
	2252	229	37	42	11
	2253	230	38	43	12
	2254	231	39	44	13
	2255	232	Iacob 40	45	14
1705	2256	233	morit 41	46	15
	2257	234	42	47	16
	2258	235	43	48	17
	2259	236	44	49	18
	2260	237	45	50	19
1700	2261	238	1 Hercules	51	20
	2262	239	2 an. 30.	52 Altades	21
	2263	240	3	1 an. 32.	22
	2264	241	4	2	23
	2265	242	5	3	24
1695	2266	243	6	4	25
	2267	244	7	5	1 Chebron
	2268	245	8	6	2 an. 13.
	2269	246	9	7	3
	2270	247	10	8	4
1690	2271	248	11	9	5
	2272	249	12	10	6
	2273	250	13	11	7
	2274	251	14	12	8
	2275	252	15	13	9
1685	2276	253	16	14	10

An.an. Chrſm.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2277	254	17	15	11
	2278	255	18	16	12
	2279	256	19	17	13
	2280	257	20	18	1 Amenophis
1680	2281	258	21	19	2 primus an.21.
	2282	259	22	20	3
	2283	260	23	21	4
	2284	261	24	22	5
	2285	262	25	23	6
1675	2286	263	26	24	7
	2287	264	27	25	8
	2288	265	28	26	9
	2289	266	29	27	10
	2290	267	30	28	11
1670	2291	268	1 Thuſcus	29	12
	2292	269	2 an.27.	30	13
	2293	270	3	31	14
	2294	271	4	32	15
	2295	272	5	1 Mamitus	16
1665	2296	273	6	2 an.30.	17
	2297	274	7	3	18
	2298	275	8	4	19
	2299	276	9	5	20
	2300	277	10	6	21
1660	2301	278	11	7	1 Mephres
	2302	279	12	8	2 an.12.
	2303	280	13	9	3
	2304	281	14	10	4
	2305	282	15	11	5
1655	2306	283	16	12	6
	2307	284	17	13	7
	2308	285	18	14	8
	2309	286 Ioſeph	19	15	9
	2310	287 obiit	20	16	10
1650	2311	288	21	17	11
	2312	289	22	18	12
	2313	290	23	19	1 Mipharmuto ſis an.26.

An. añ. Chrm.	Anni müdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ
	2314	291	24		20	2
	2315	292	25		21	3
1645	2316	293	26		22	4
	2317	294	27		23	5
	2318	295	1 Altheus		24	6
	2319	296	2 an. 7.		25	7
	2320	297	3		26	8
1640	2321	298	4		27	9
	2322	299	5		28	10
	2323	300	6		29	11
	2324	301	7		30	12
	2325	302	1 Hesperus		1 Mancha	13
1635	2326	303	2 an. 11.		2 leus. an. 30	14
	2327	304	3		3	15
	2328	305	4		4	16
	2329	306	5		5	17
	2330	307	6	Roma Latii sub regula. an. 46.	6	18
1630	2331	308	7		7	19
	2332	309	8		8	20
	2333	310	9		9	21
	2334	311	10		10	22
	2335	312	11		11	23
1625	2336	313	1 Italus.	1	12	24
	2337	314	2 Atlas.	2	13	25
	2338	315	3 an. 19.	3	14	26
	2339	316	4	4	15	1 Thutemo
	2340	317	5	5	16	2 sis an. 9.
1620	2341	318	6	6	17	3
	2342	319	7	7	18	4
	2343	320	8	8	19	5
	2344	321	9	6	20	6
	2345	322	10	10	21	7
1615	2346	323	11	11	22	8
	2347	324	12	12	23	9
	2348	325	13	13	24	1 Ameno-
	2349	326	14	14	25	2 phis. a á. 31
	2350	327	15	15	26	3 Hic est rex, q

iussit nascentes mares Hebræorũ interfici.

An añ. Chrm.	anni mũdi	Hebræorum regnum	Italię regnum	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
1610	2351	328	16	16	27	4
	2352	329	17	17	28	5
	2353	330	18	18	29	6
	2354	331	19	19	30	7
	2355	332	1 Morges	20	1 Spherus	8
1605	2356	333	2 an.20.	21	2 an.20.	9
	2357	334	3	22	3	10
	3358	335	4	23	4	11
	2359	336	5	24	5	12
	2360	337	6	25	6	13
1600	3361	338	7	26	7	14
	2362	339	8	27	8	15
	2363	340	9	28	9	16
	2364	341	10	29	10	17
	2365	342	11	30	11	18
1595	2366	343	12	31	12	19
	2367	344	13	32	13	20
	2368	345	14	33	14	21
	2369	346	15	34	15	22
	2370	347	16	35	16	23
1590	2371	348	17	36	17	24
	2372	349 Moyses	18	37	18	25
	2373	350 orit.	19	38	19	26
	2374	351	20	39	20	27
	2375	352	1 Coritus	40	1 Mamel-	28
1585	2376	353	2 an.33.	41	2 lus. an.	29
	2377	354	3	42	3 30.	30
	2378	355	4	43	4	31
	2379	356	5	44	5	1 Orus.
	2380	357	6	45	6	2 an.38
1580	2381	358	7	46	7	3
	2382	359	8	1 Rõanes	8	4
	2383	360	9	2 sus an.	9	5
	2384	361	10	3 71.	10	6
	2385	362	11	4	11	7
1575	2386	363	12	5	12	8
	2387	364	13	6	13	9

An.añ. Chrĩm.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2388	365	14	7	14	10
	2389	366	15	8	15	11
	2390	367	16	9	16	12
1570	2391	368	17	10	17	13
	2392	369	18	11	18	14
	2393	370	19	12	19	15
	2394	371	20	13	20	16
	2395	372	21	14	21	17
1565	2396	373	22	15	22	18
	2397	374	23	16	23	19
	2398	375	24	17	24	20
	2399	376	25	18	25	21
	2400	377	26	19	26	22
1560	2401	378	27	10	27	23
	2402	379	28	21	28	24
	2403	380	29	22	29	25
	2404	381	30	23	30	26
	2405	382	31	24	1 Spare-	27
1555	2406	383	32	25	2 tus an.	28
	2407	384	33	26	3 40.	29
	2408	385	1 Iasius	27	4	30 Initiũ re
	2409	386	2 an.50.	28	5	31 gni Athe
	2410	387	3	29	6	32 niẽsiũ an
	2411	388	4	30	7	33 .4. Spare
1550	2412	389	5	31	8	34 ti ut ait
	2413	390	6	32	9	35 Berosus.
	2414	391	7	33	10	36
	2415	392	8	34	11	37
	2416	393	9	35	12	38
1545	2417	394	10	36	13	1 Acẽcres
	2418	395	11	37	14	2 an.12.
	2419	396	12	38	15	3
	2420	397	13	39	16	4
	2421	398	14	40	17	5
1540	2422	399	15	41	18	6
	2423	400	16	42	19	7
	2724	401	17	43	20	8

An.añ. Chrm.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
	2425	402	18	44	21	9	
1535	2426	403	19	45	22	10	
	2427	404	20	46	23	11	
	2428	405	21	47	24	12	
	2429	406	22	48	25	1 Achoris.1.	
	2430	407	23	49	26	2 an.9.	
1530	2431	408	24	50	27	3	
	2432	409	25	51	28	4	
	2433	410	26	52	29	5	
	2434	411	27	53	30	6	
	2435	412	28	54	31	7	
1525	2436	413	29	55	32	8	
	2437	414	30	56	33	9	
	2438	415	31	57	34	1 Chēcres	Diluui
	2439	416	32	58	35	2 an.16.	um 4
	2440	417	33	59	36	3	in Thes
1520	2441	418	34	60	37	4	salia,
	2442	419	35	61	38	5	ut ait
	2443	420	36	62	39	6	Beros.
	2444	421	37	63	40	7	& Eus.
	2445	422	38	64	1 Ascatha	8	
1515	2446	423	39	65	2 des ā.40.	9	
	2447	424	40	66	3	10	
	2448	425	41	67	4	11	
	2449	426	42	68	5	12	
	2450	427	43	69	6	13	
1510	2451	428	44	70	7	14	
	2452	429	45	71	8	15	
	2453	430	46	1 Picus	9	16 Chēcres	in ma
	2454	1 Exitus	47	2 Priscus	10	1 Achetres	ri sub
	2455	2 Israel de	48	3 an.57.	11	2 an.8.	mergi
1505	2456	3 Aegy-	49	4	12	3	tur.
	2457	4 pto, &	50	5	13	4	
	2458	5 Moyses	1 Corybā	6	14	5	
	2459	6 p̃fuit po	2 tus ann.	7	15	6	
	2460	7 pulo an.	3 48.	8	16	7	
1500	2461	8 40.	4	9	17	8	

An. añ. Chris.	Anni mundi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2462	9	5	10	18	1
	2463	10	6	11	19	2
	2464	11	7	12	20	3
	2465	12	8	13	21	4
1495	2466	13	9	14	22	5
	2467	14	10	15	23	6
	2468	15	11	16	24	7
	2469	16	12	17	25	8
	2470	17	13	18	26	9
1490	2471	18	14	19	27	10
	2472	19	15	20	28	11
	2473	20	16	21	29	12
	2474	21	17	22	30	13
	2475	22	18	23	31	14
1485	2476	23	19	24	32	15
	2477	24	20	25	33	1 Armeus
	2478	25	21	26	34	2 Danaus
	2479	26	22	27	35	3 an.5.
	2480	27	23	28	36	4
1480	2481	28	24	29	37	5
	2482	29	25	30	38	1 Rameſſes
	2483	30	26	31	39	2 ægyptus
	2484	31	27	32	40	3 an.68.Re
	2485	32	28	33	1 Amyntas	4 gnum tro
1475	2486	33	29	34	2 an.45	5 anno vlti
	2487	34	30	35	3	6 mo Aſca
	2488	35	31	36	4	7 thadis,ut
	2489	36	32	37	5	8 ait Bero.
	2490	37	33	38	6	9 in.5. anti
1470	2491	38	34	39	7	10 qui
	2492	39	35	40	8	11
	2493	40	36	41	9	12
	2494	1 Ioſue	37	42	10	13
	2495	2 Præfuit	38	43	11	14
1465	2496	3 an.17.	39	44	12	15
	2497	4	40	45	13	16
	2498	5	41	46	14	17

An.añ. Chſm.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2499	6	42	47	15	18
	2500	7	43	48	16	19
	2501	8	44	49	17	20
1460	2502	9	45	50	18	21
	2503	10	46	51	19	22
	2504	11	47	52	20	23
	2505	12	48	53	21	24
	2506	13	1 Thurre-	54	22	25
1455	2507	14	2 nus an.	55	23	26
	2508	15	3 51.	56	24	27
	2509	16	4	57	25	28
	2510	17	5	1 Faunus	26	29
	2511	1 Otho-	6	2 Priſcus	27	30
1450	2512	2 niel an.	7	3 an. 30.	28	31
	2513	3 40.	8	4	29	32
	2514	4	9	5	30	33
	2515	5	10	6	31	34
	2516	6	11	7	32	35
1445	2517	7	12	8	33	36
	2518	8	13	9	34	37
	2519	9	14	10	35	38
	2520	10	15	11	36	39
	2521	11	16	12	37	40
1440	2522	12	17	13	38	41
	2523	13	18	14	39	42
	2524	14	19	15	40	43
	2525	15	20	16	41	44
	2526	16	21	17	42	45
1435	2527	17	22	18	43	46
	2528	18	23	19	44	47
	2529	19	24	20	45	48
	2530	20	25	21	1 Belo-	49
	2531	21	26	22	2 chuſan	50
1430	2532	22	27	23	3 25.	51
	2533	23	28	24	4	52
	2534	24	29	25	5	53
	2535	25	30	26	6	54

An.añ. Chrm.	Anni mũdi.	Hebræorũ regnum	Italiæ regnũ	Latij ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptorum Dynaſtiæ.
1425	2536	26	31	27	7	55
	2537	27	32	28	8	56
	2538	28	33	29	9	57
	2539	29	34	30	10	58
	2540	30	35	1 Amnus	11	59
1420	2541	31	36	2 Faunige	12	60
	2542	32	37	3 na ã.54.	13	61
	2543	33	38	4	14	62
	2544	34	39	5	15	63
	2545	35	40	6	16	64
1415	2546	36	41	7	17	65
	2547	37	42	8	18	66
	2548	38	43	9	19	67
	2549	39	44	10	20	68
	2550	40	45	11	21	1 Meno-
1410	2551	1 Aioth	46	12	22	2 phis an.
	2552	2 an.80.	47	13	23	3 40.
	2553	3	48	14	24	4
	2554	4	49	15	25	5
	2555	5	50	16	1 Bello	6
1405	2556	6	51	17	2 pares	7
	2557	7	1 Tarcon	18	3 an.30	8
	2558	8	2 Priſcus	19	4	9
	2559	9	3 an.23.	20	5	10
	2560	10	4	21	6	11
1400	2561	11	5	22	7	12
	2562	12	6	23	8	13
	2563	13	7	24	9	14
	2564	14	8	25	10	15
	2565	15	9	26	11	16
1395	2566	16	10	27	12	17
	2567	17	11	28	13	18
	2568	18	12	29	14	19
	2569	19	13	30	15	20
	2570	20	14	31	16	21
1390	2571	21	15	32	17	22
	2572	22	16	33	18	23

An.añ. Chrĩm.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnū	Latij sub reguli	Assyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2573	23	17	34	19	24
	2574	24	18	35	20	25
	2575	25	19	36	21	26
1385	2576	26	20	37	22	27
	2577	27	21	38	23	28
	2578	28	22	39	24	29
	2579	29	23	40	25	30
	2580	30	1 Abas	41	26	31
1380	2581	31	2 an.15.	42	27	32
	2582	32	3	43	28	33
	2583	33	4	44	29	34
	2584	34	5	45	30	35
	2585	35	6	46	1 Lāpri	36
1375	2586	36	7	47	2 des	37
	2587	37	8	48	3 an.32	38
	2588	38	9	49	4	39
	2589	39	10	50	5	40
	2590	40	11	51	6	1 Zetus an55 :
1370	2591	41	12	52	7	2 Dynastai.19
	2592	42	13	53	8	3 Larthū anno
	2593	43	14	54	9	4 rum.194.
	2594	44	15	1 Vulcā	10	5
	2595	45	1 Olanus	2 nus an.	11	6
1365	2596	46	2 an.21.	3 36.	12	7
	2597	47	3	4	13	8
	2598	48	4	5	14	9
	2599	49	5	6	15	10
	2600	50	6	7	16	11
1360	2601	51	7	8	17	12
	2602	52	8	9	18	13
	2603	53	9	10	19	14
	2604	54	10	11	20	15
	2605	55	11	12	21	16
1355	2606	56	12	13	22	17
	2607	57	13	14	23	18
	2608	58	14	15	24	19
	2609	59	15	16	25	20

An. añ Chŕm.	Anni mũdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnũ	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2610	60	16	17	26	21
1350	2611	61	17	18	27	22
	2612	62	18	19	28	23
	2613	63	19	20	29	24
	2614	64	20	21	30	25
	2615	65	21	22	31	26
1345	2616	66	1 Veibe-	23	32	27
	2617	67	2 nus an.	24	1 Sosares	28
	2618	68	3 42.	25	2 an.20.	29
	2619	69	4	26	3	30
	2620	70	5	27	4	31
1340	2621	71	6	28	5	32
	2622	72	7	29	6	33
	2623	73	8	30	7	34
	2624	74	9	31	8	35
	2625	75	10	32	9	36
1335	2626	76	11	33	10	37
	2627	77	12	34	11	38
	2628	78	13	35	12	39
	2629	79	14	36	13	40
	2630	80	15	1 Mars q.	14	41
1330	2631	1 Barach	16	2 & Ianus	15	42
	2632	2 & Delbo	17	3 an.23.	16	43
	2633	3 ra ã.40.	18	4	17	44
	2634	4	19	5	18	45
	2635	5	20	6	19	46
1325	2636	6	21	7	20	47
	2637	7	22	8	1 Lampa-	48
	2638	8	23	9	2 res an.	49
	2639	9	24	10	3 30.	50
	2640	10	25	11	4	51
1320	2641	11	26	12	5	52
	2642	12	27	13	6	53
	2643	13	28	14	7	54
	2644	14	29	15	8	55
	2645	15	30	16	9	1 Rampses
1315	2646	16	31	17	10	2 an.66.

An. añ. Chrm.	Anni mundi.	Hebræorum regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
	2647	17	32	18	11	3
	2648	18	33	19	12	4
	2649	19	34	20	13	5
	2650	20	35	21	14	6
1310	2651	21	36	22	15	7
	2752	22	37	23	16	8 Argiuorum
	2653	23	38	1 Cæculus	17	9 reges defece
	2654	24	39	2 Satur-	18	10 runt, qui re-
	2655	25	40	3 nus an.	19	11 gnauerunt
1305	2656	26	41	4 36.	20	12 an. 544.
	2657	27	42	5	21	13 authore
	2638	28	1 Oscus	6	22	14 Eusebio.
	2659	29	2 an. 34.	7	23	15
	2660	30	3	8	24	16
1300	2661	31	4	9	25	17
	2662	32	5	10	26	18
	2663	33	6	11	27	19
	2664	34	7	12	28	20
	2665	35	8	13	29	21
1295	2666	36	9	14	30	22
	2667	37	10	15	1 Pānias	23
	2668	38	11	16	2 an. 45.	24
	2669	39	12	17	3	25
	2670	40	13	18	4	26
1290	2671	1 Gedeō	14	19	5	27
	2672	2 an. 40.	15	20	6	28
	2673	3	16	21	7	29
	2674	4	17	22	8	30
	2675	5	18	23	9	31
1285	2676	6	19	24	10	32
	2677	7	20	25	11	33
	2678	8	21	26	12	34
	2679	9	22	27	13	35
	2680	10	23	28	14	36
1280	2681	11	24	29	15	37
	2682	12	25	30	16	38
	2683	13	26	31	17	39

An. añ. Cřhm.	Anni mũdi	Hebrẹorum regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2684	14	27	32	18	40
	2685	15	28	33	19	41
1275	2686	16	29	34	20	42
	2687	17	30	35	21	43
	2688	18	31	36	22	44
	2689	19	32	1 Picns	23	45
	2690	20	33	2 iunior	24	46
1270	2691	21	34	3 an. 34.	25	47
	2692	22	1 Tarcō 2	4	26	48
	2693	23	2 an.44.	5	27	49
	2694	24	3	6	28	50
	2695	25	4	7	29	51
1265	2696	26	5	8	30	52
	2697	27	6	9	31	53
	2698	28	7	10	32	54
	2699	29	8	11	33	55
	2700	30	9	12	34	56
1260	2701	31	10	13	35	57
	2702	32	11	14	36	58
	2703	33	12	15	37	59
	2704	34	13	16	38	60
	2705	35	14	17	39	61
1255	2706	36	15	18	40	62
	2707	37	16	19	41	63
	2708	38	17	20	42	64
	2709	39	18	21	43	65
	2710	40	19	22	44	66
1250	2711	1 Abi-	20	23	45	1 Amenophis
	2712	2 melech	21	24	1 Sofar-	2 tertius ã. 40.
	2713	3 an.3.	22	25	2 mus an.	3
	2714	1 Thola	23	26	3 19.	4
	2715	2 an.23.	24	27	4	5
	2716	3	25	28	5	6
	2717	4	26	29	6	7
	2718	5	27	30	7	8
1245	2719	6	28	31	8	9
	2720	7	29	32	9	10

An.añ. Chrm.	Anni mūdi.	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
1240	2721	8	30	33	10	11
	2722	9	31	34	11	12
	2723	10	32	1 Faunus	12	13
	2724	11	33	2 iunior	13	14
	2725	12	34	3 an.24.	14	15
1235	2726	13	35	4	15	16
	2727	14	36	5	16	17
	2728	15	37	6	17	18
	2729	16	38	7	18	19
	2730	17	39	8	19	20
1230	2731	18	40	9	1 Mitreus	21
	2732	19	41	10	2 an 27.	22
	2733	20	42	11	3	23
	2734	21	43	12	4	24
	2735	22	44	13	5	25
1225	2736	23	1 Tyberi-	14	6	26
	2737	1 Iahir	2 nus an.	15	7	27
	2738	2 an.22.	3 30.	16	8	28
	2739	3	4	17	9	29
	2740	4	5	18	10	30
1220	2741	5	6	19	11	31
	2742	6	7	20	12	32
	2743	7	8	21	13	33
	2744	8	9	22	14	34
	2745	9	10	23	15	35
1215	2746	10	11	24	16	36
	2747	11	12	1 Latinus	17	37
	2748	12	13	2 an. 39.	18	38
	2749	13	14	3	19	39
	2750	14	15	4	20	40
1210	2751	15	16	5	21	1 Amenephus
	2752	16	17	6	22	2 an.26.
	2753	17	18	7	23	3
	2754	18	19	8	24	4
	2755	19	20	9	25	5
1205	2756	20	21	10	26	6
	2757	21	22	11	27	7

Ann. an. Christi	Anni mũdi	Hebreorum regnum	Italiæ regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynastiæ
	2758	22	23	12	1 Tautãnes	8
	2759	1 Iepte	24	13	2 an.32.	9
	2760	2 an. 6.	25	14	3	10
1200	2761	3	26	15	4	11
	2762	4	27	16	5	12
	2763	5	28	17	6	13
	2764	6	29	18	7	14
	2765	1 Abesſã	30	19	8	15
1195	2766	2 an.7.	1 Mezẽti	20	9	16
	2767	3	2 an.22	21	10	17
	2768	4	3	22	11	18
	2769	5	4	23	12	19
	2770	6	5	24	13	20
1190	2771	7	6	25	14	21
	2772	1 Ahialõ	7	26	15	22
	2773	2 an.10.	8	27	16	23
	2774	3	9	28	17	24
	2775	4	10	29	18	25
1185	2776	5	11	30	19	26
	2777	6	12	31	20	1 Thuoris
	2778	7	13	32	21	2 an.7.
	2779	8	14	33	22	3
	2780	9	15	34	23	4
1180	2781	10	16	35	24	5
	2782	1 Abdon	17	36	25	6
	2783	2 an.8.	18	37	26	7 Troiæ e-
	2784	3	19	38	27	1 uersio.Dy
	2785	4	20	39	28	2 nastia.20.
1175	2786	5	21	1 Aeneas	29	3 rursus Dia
	2787	6	22	2 Latinis	30	4 politanorũ
	2788	7		3 ipat an.	31	5 sine Lar-
	2789	8		1 3 Asca-	32	6 thibus an
	2790	1 Sampson an. 20.		2 nius an.	1 Teuteus	7 norũ.178
1170	2791	3		3 38.	2 an.40.	8
	2792	2		4	3	9
	2793	4		5	4	10
	2794	5		6	5	11

An. an. Chrm.	Anni. mundi.	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiptiorum Dynastiæ
	2795	6	7	6	12
1165	2796	7	8	7	13
	2797	8	9	8	14
	2798	6	10	9	15
	2799	10	11	10	16
	1800	11	12	11	17
1160	2801	12	13	12	18
	2802	13	14	13	19
	2803	14	15	14	20
	2804	15	16	15	21
	2805	16	17	16	22
1155	2806	17	18	17	23
	2807	18	19	18	24
	2808	19	20	23	25
	2809	20	21	24	26
	2810	1 Heli	22	19	27
1150	2811	2 an.40.	23	20	28
	2812	3	24	21	29
	2813	4	25	22	30
	2814	5	26	25	31
	2815	6	27	26	32
1145	2816	7	28	27	33
	2817	8	29	28	35
	2818	9	30	29	43
	2819	10	31	30	36
	2810	11	32	31	37
1140	2821	12	33	32	38
	2822	13	34	33	39
	2823	14	35	34	40
	2824	15	36	35	41
	2825	16	37	36	42
1135	2826	17	38	37	43
	2827	18	1 Siluius	38	44
	8828	19	2 Postbumus	39	45
	2829	20	3 an.29.	40	46
	2830	21	4	1 Timæus	47
1130	2831	22	5	2 an.30.	48

An.añ. Chrím.	Anni mundi	Hebræorū regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2832	23	6	3	49
	2833	24	7	4	50
	2834	25	8	5	51
	2835	26	9	6	52
1125	2836	27	10	7	53
	2837	28	11	8	54 Hucusq; re
	2838	29	12	9	55 gnū Sicyo-
	2839	30	13	10	56 niorum
	2840	31	14	11	57
1120	2841	32	15	12	58
	2842	33	16	13	59
	2843	34	17	14	60
	2844	35	18	15	61
	2845	36	19	16	62
1115	2846	37	20	17	63
	2847	38	21	18	64
	2848	39	22	19	65
	2849	40	23	20	66
	2850	1 Samuel &	24	21	67
1110	2851	2 Saul ā.40.	25	22	68
	2852	3	26	23	69
	2853	4	27	24	70
	2854	5	28	25	71
	2855	6	29	26	72
1105	2856	7	1 Aeneas	27	73
	2857	8	2 Siluius	28	74
	2858	9	3 an.31.	29	75
	2859	10	4	30	76
	2860	11	5	1 Dercilus	77
1100	2861	12	6	2 an.40.	78 Regna Lace
	2862	13	7	3	79 dæmoniorū
	2863	14	8	4	80 & Corinthio
	2864	15	9	5	81 rum incepe-
	2865	16	10	6	82 runt eodem
1095	2866	17	11	7	83 tempore
	2867	18	12	8	84
	2868	19	13	9	85

An. añ. Chrm.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2869	20	14	10	86
	2870	21	15	11	87
1090	2871	22	16	12	88
	2872	23	17	13	89
	2873	24	18	14	90
	2874	25	19	15	91
	2875	26	20	16	92
1085	2876	27	21	17	93
	2877	28	22	18	94
	2878	29	23	19	95
	2879	30	24	20	96
	2880	31	25	21	97
1080	2881	32	26	22	98
	2882	33	27	23	99
	2883	34	28	24	100
	2884	35	29	25	101
	2885	36	30	26	102
1075	2886	37	31 Latinus	27	103
	2887	38	1 Siluius	28	104
	2888	39	2 an.50.	29	105
	2889	40	3	30	106
	2890	1 Dauid	4	31	107
1070	2891	2 an.40.	5	32	108
	2892	3	6	33	109
	2893	4	7	34	110
	2894	5	8	35	111
	2895	6	9	36	112
1065	2896	7	10	37	113
	2897	8	11	38	114
	2898	9	12	39	115
	2899	10	13	40	116
	2900	11	14	1 Eupales	117
1060	2901	12	15	2 an.38.	118
	2902	13	16	3	119
	2903	14	17	4	120
	2904	15	18	5	121
	2905	16	19	6	122

An.añ. Chŕm.	Anni mundi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
1054	2906	17	20	7	123
	2907	18	21	8	124
	2908	19	22	9	125
	2909	20	23	10	126
	2910	21	24	11	127
1050	2911	22	25	12	128
	2912	23	26	13	129
	2913	24	27	14	130
	2914	25	28	15	131
	2915	26	29	16	132
1045	2916	27	30	17	133
	2917	28	31	18	134
	2918	29	32	19	135
	2919	30	3S	20	136
	2920	31	34	21	137
1040	2921	32	35	22	138
	2922	33	36	23	139
	2923	34	37	24	140
	2924	35	38	25	141
	2925	36	39	26	142
1003	2926	37	40	27	143
	2927	38	41	28	144
	2928	39	42	29	145
	2929	40	43	30	146
	2930	1 Salomon	44	31	147
1030	2931	2 an. 40.	45	32	148
	2932	3	46	33	149
	2933	4	47	34	150 Salomon
	2934	5	48	35	151 têplũ ī Hie
	2945	6	49	36	152 rosolimis
1025	2936	7	50	37	153 ædificare
	2937	8	1 Alba	38	154 cœpit.
	2938	9	2 an.39.	1 Laosthenes	155
	2939	10	3	2 an.45.	156
	2940	11	4	3	157
1020	2941	12	5	4	158
	2942	13	6	5	159

An. añ Chrm	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2943	14	7	6	160
	2944	15	8	7	161
	2945	16	9	8	162
1015	2946	17	10	9	163
	2947	18	11	10	164
	2948	19	12	11	165
	2949	20	13	12	166
	2950	21	14	13	167
1010	2951	22	15	14	168
	2952	23	16	15	169
	2953	24	17	16	170
	2954	25	18	17	171
	2955	26	19	18	172
1005	2956	27	20	19	173
	2957	28	21	20	174
	2958	29	22	21	175
	2959	30	23	22	176
	2960	31	24	23	177
1000	2961	32	25	24	178
	2962	33	26	25	1 Smēdis Dyna
	2963	34	27	26	2 uel Se- stia
	2964	35	28	27	3 fach an.21 an.
	2965	36	29	28	4 26. 130
995	2966	37	30	29	5
	2967	38	31	30	6
	2968	39	32	31	7
	2969	40	33	32	8
	2970	1 Roboam	34 Initium	33 regum	9 Israel in Iero-
990	2971	2 an.17.	35	34	10 boam
	2972	3	36	35	11
	2973	4	37	36	12
	2974	5	38	37	13
	2975	6	39	38	14
985	2976	7	1 Athis vel	39	15
	2977	8	2 Aegyptus	40	16
	2978	9	3 an.24.	41	17
	2979	10	4	42	18

An.añ. Chrm.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regrum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2980	11	5	43	19
980	2981	12	6	44	20
	2982	13	7	45	21
	2983	14	8	1 Pirithidias	22
	2984	15	9	2 an.30.	23
	2985	16	10	3	24
975	2986	17	11	4	25
	2987	1 Abias	12	5	26
	2988	2 an.3.	13	6	1 Pseusennes
	2989	3	14	7	2 an.41.
	2990	1 Asa an.41.	15	8	3
970	2991	2	16	9	4
	2992	3	17	10	5
	2993	4	18	11	6
	2994	5	19	12	7
	2995	6	20	13	8
965	2996	7	21	14	9
	2997	8	22	15	10
	2998	9	23	16	11
	2999	10	24	17	12
	3000	11	1 Capis ā.28.	18	13
960	3001	12	2	19	14
	3002	13	3	20	15
	3003	14	4	21	16
	3004	15	5	22	17
	3005	16	6	23	18
955	3006	17	7	24	19
	3007	18	8	25	20
	3008	19	9	26	21
	3009	20	10	27	22
	3010	21	11	28	23
950	3011	22	12	29	24
	3012	23	13	30	25
	3013	24	14	1 Ofrateus	26
	3014	25	15	2 an.20.	27
	3015	26	16	3	28
945	3016	27	17	4	29

Anañ. Chrm.	Anni mũdi	Hebræorum regum	Latinorum regnũ	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	3017	28	18	5	30
	3018	29	19	6	31
	3019	30	20	7	32
	3020	31	21	8	33
940	3021	32	22	9	34
	3022	33	23	10	35
	3023	34	24	11	36
	3024	35	25	12	37
	3025	36	26	13	38
935	3026	37	27	14	39
	3027	38	28	15	40
	3028	39	1 Capetus	16	41
	3029	40	1 an.13.	17	1 Nefercheres
	3030	41	3	18	2 an.4.
930	3031	1 Ioſaphat	4	19	3
	3032	2 an.25.	5	20	4
	3033	3	6	1 Ofraganeus.an.50.	1 Amenophis
	3034	4	7	2	2 quartus an.9.
	3035	5	8	3	3
925	3036	6	9	4	4
	3037	7	10	5	5
	3038	8	11	6	6
	3039	9	12	7	7
	3040	10	13	8	8
920	3041	11	1 Tyberinus	9	9
	3042	12	2 an.8.	10	1 Oſochor ã.6.
	3043	13	3	11	2
	3044	14	4	12	3
	3045	15	5	13	4
915	3046	16	6	14	5
	3047	17	7	15	6
	3048	18	8	16	1 Spinaces.ã.9.
	3049	19	1 Agrippa	17	2
	3050	20	2 an.40.	18	3
910	3051	21	3	19	4
	3052	22	4	20	5
	3053	23	5	21	6

An. añ Chrm.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	3054	24	6	22	7
	3055	25	7	23	8
	3056	1 Iorã.an. 8.	8	24	9
905	3057	2	9	25	1 Psusennes
	3058	3	10	26	2 ann. 35.
	3059	4	11	27	3
	3060	5	12	28	4
	3061	6	13	29	5
900	3062	7	14	30	6
	3063	8	15	31	7
	3064	1 Ochozias	16	32	8
	3065	1 Athalia	17	33	9
	3066	2 ann. 9.	18	34	10
895	3067	3	19	35	11
	3068	4	20	36	12
	3069	5	21	37	13
	3070	6	22	38	14
	3071	7	23	39	15
890	3072	1 Ioas ã.40.	24	40	16
	3073	2	25	41	17
	3074	3	26	42	18
	3075	4	27	43	19
	3076	5	28	44	20
885	3077	6	29	45	21
	3078	7	30	46	22
	3079	8	31	47	23
	3080	9	32	48	24
	3081	10	33	49	25
880	3082	11	34	50 Ascraza-	26
	3083	12	35	1 pes an.42.	27
	3084	13	36	2	28
	3085	14	37	3	29
	3086	15	38	4	30
875	3087	16	39	5	31
	3088	17	40	6	32
	3089	18	1 Remus an.	7	33
	3090	19	2 19.	8	34

An.añ. Chrm.	Anni műdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
870	3091	20	3	9	35
	3092	21	4	10	1 Sestoris Dynastia
	3093	22	5	11	2 an.21. 22.an.
	3094	23	6	12	3 49.
	3095	24	7	13	4
865	3096	25	8	14	5
	3097	26	9	15	6
	3098	27	10	16	7
	3099	28	11	17	8
	3100	29	12	18	9
860	3101	30	13	19	10
	3102	31	14	20	11
	3103	32	15	21	12
	3104	33	16	22	13
	3105	34	17	23	14
855	3106	35	18	24	15
	3107	36	19	25	16
	3108	37	1 Auētinus	26	17
	3109	38	2 an 37.	27	18
	3110	39	3	28	19
850	3111	40	4	29	20
	3112	1 Amasias	5	30	21
	3113	2 an.29.	6	31	1 Osorthon.1.an.15.
	3114	3	7	32	2
	3115	4	8	33	3
845	3116	5	9	34	4
	3117	6	10	35	5
	3118	7	11	36	6
	3119	8	12	37	7
	3120	9	13	38	8
840	3121	10	14	39	9
	3122	11	15	40	10
	3123	12	16	41	11
	3124	13	17	42	12
	3125	14	18	1 Sardana	13
835	3126	15	19	2 palus	14
	3127	16	20	3 an.15	15

N iii

An. añ Chrm.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorũ reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	3128	17	21	4		1 Tachelo	
	3129	18	22	5		2 tis an.13.	
	3130	19	23	6		3	
830	3131	20	24	7		4	
	3132	21	25	8		5	
	3133	22	26	9		6	
	3134	23	27	10		7	
	3135	24	28	11		8	
825	3136	25	29	12		9	
	3137	26	30	13		10	
	3138	27	31	14		11	
	3139	28	32	15		12	
	3140	29	33	1 Phul Be	1 Arba	13	
820	3141	1 Azarias q	34	2 lochus	2 ces	1 Putaba-	Dyna
	3142	2 & Ozias	35	3 an.28.	3 ann.	2 ſtis an.	ſtia.
	3143	3 an.52.	36	4	4 28.	3 25.	23.an
	3144	4	37	5	5	4	41.
	3145	5	1 Procas	6	6	5	
815	3146	6	2 pn.23	7	7	6	
	3147	7	3	8	8	7	
	3148	8	4	9	9	8	
	3149	9	5	10	10	9	
	3150	10	6	11	11	10	
810	3151	11	7	12	12	11	
	3152	12	8	13	13	12	
	3153	13	9	14	14	13 Macedo-	
	3154	14	10	15	15	14 num rex	
	3155	15	11	16	16	15 Gramma	
805	3156	16	12	17	17	16 us regna	
	3157	17	13	18	18	17 re cœpit,	
	3158	18	14	19	19	18 & inde	
	3159	19	15	20	20	19 alij ſeq̃n	
	3160	20	16	21	21	20 tes.	
800	3161	21	17	22	22	21	
	3162	22	18	23	23	22	
	3163	23	19	24	24	23	
	3164	24	20	25	25	24	

An.añ Chrm.	Anni mūdi	Hebræorū regum Iuda	Latinorū reges	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	3165	25	21	26	26	25
795	3166	26	22	27	27	1 Osorton.2.
	3167	27	23	28	28	2 an 9.
	3168	28	1 Amulius	29	1 Mādanes	3
	3169	29	2 an.42.	30	2 an50	4
	3170	30	3	31	3	5
790	3171	31	4	32	4	6
	3172	32	5	33	5	7
	3173	33	6	34	6	8
	3174	34	7	35	7	9
	3175	35	8	36	8	1 Psāmus an.10.
785	3176	36	9	37	9	2
	3177	37	10	38	10	3
	3178	38	11	39	11	4
	3179	39	12	40	12	5
	3180	40	13	41	13	6
780	3181	41	14	42	14	7
	3182	42	15	43	15	8
	3183	43	16	44	16	9 Defecit regnū
	3184	44 Lidorū	17 regnū	45 cœ	17 pit	10 Corinthiorum
	3185	45	18	46	18	1 Bochorus an.44

Defecit regnum Lacedæmoniorum Dynastia.24.

Ab euersa Troia usque ad primam Olympiadem exclusiue intermedij fuerunt anni.402.

Prima Olympias non incepit tempori bus Ioathan regis Iuda, ut Affricanus affirmat. Sed anno .46 Oziæ regis Iuda patris ipsius Ioathā,& an.19.Amulii regis Latinorū, necnó & an.47.Phul Belochi regis Assyriorū,atq; ā.19.Mādanis regis Medorū ânoq;.2. Bochori regis Aegypti:inchoata iam p̄cedenti āno Dynastia.24 & erat secundus annus Aeschyli Atheniensium Iudicis.

¶ Olympias prima.

775	3186	46	19	47	19	2
	3187	47	20	48	20	3
	3188	48	21	1 Phul Assar	21	4
	3189	49	22	2 ann.25.	22	5

Olympias. 2.

	3190	50	23	3	23	6

An. añ. Chrm.	Anni urbis cõditæ.	Anni mũdi	Hebrçorũ regũ Iuda	Latinorũ & Roma.	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
770		3191	51	24	4	24	7
		3192	52 (16.	25	5	25	8
		3193	.1 Ioathã.ã.	26	6	26	9
		Olympias	3.				
		3194	2	27	7	27	10
		3165	3	28	8	28	11
765		3196	4	29	9	29	12
		3167	5	30	10	30	13
		Olympias.	4				
		3198	6	31	11	31	14
		3199	7	32	12	32	15
		3200	8	33	13	33	16
760		3201	9	34	14	34	17
		Olympias.	5.				
		3202	10	35	15	35	18
		3203	11	36	16	36	19
		3204	12	37	17	37	20
		3205	13	38	18	38	21
		Olympias.	6.				
755		3206	14	39	19	39	22
		3207	15	40	20	40	23
		3208	16 (16.	41	21	41	24
		3209	1 Achaz ã.	42	22	42	25 Roma
	1	Olympias.	7.				cõditur.
	2	3210	2	1 Romulus	23	43	26
750	3	3211	3	2 an.37.	24	44	27
	4	3212	4	3	25	45	28
	5	3213	5	4	1 Salmã	46	29 Anni Nabu-
		Olympias.	8.		Aſſar an.	47	chodonoſor
	6	3214	6	5	2 17.	48	30 ſecundum
	7	3215	7	6	3	49	31 Aſtronomos
745	8	3216	8	7	4	50	32 ſumuntur
	9	3217	9	8	5		33 ab an. 1. Sal
		Olympias.	9				manaſſar.
	10	3218	10	9	6	1 Soſar	34.
	11	3219	11	10	7	2 mõ ã.	35
	12	3220	12	11	8	3 30.	36

An. añ. Chrím	An. urb.	Anni mūdi	Hebręorū regū Iuda	Romanorū reges	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynaſtiæ	
740	13	3221	13	12	9	4	37	
	Olympias.		10.					
	14	3222	14	13	10	5	38	
	15	3223	15	14	11	6	39	
	16	3224	16	15	12	7	40	
	17	3225	1 Ezechias	16	13	8	41	Dyna-
	Olympias. 11. an. 29.							ſtia 25.
735	18	3226	2	17	14	9	42	an. 44.
	19	3227	3	18	15	10	43	
	20	3228	4	19	16	11	44	
	21	3229	5	20	17	12	1 Sabchō	
	Olympias.		12.	Finis regū Iſrael			an. 12.	
	22	3230	6	21	1 Senna-	13	2	
730	23	3231	7	22	2 cherib	14	3	
	24	3232	8	23	3 an. 10.	15	4	
	25	3233	9	24	4	16	5	
	Olympias.		13.					
	26	3234	10	25	5	17	6	
	27	3235	11	26	6	18	7	
725	28	3236	12	27	7	19	8	
	29	3237	13	28	8	20	9	
	Olympias.		14.					
	30	3238	14	29	9	21	10	
	31	3239	15	30	10	22	11	
	32	3240	16	31	1 Aſſar	23	12	
730	33	3241	17	32	2 Adon	24	1 Sebicu	
	Olympias.		15.		an. 7.		an. 12.	
	34	3242	18	33	3	25	2	
	35	3243	19	34	4	26	3	
	36	3244	20	35	5	27	4	
	37	3245	21	36	6	28	5	
	Olympias.		16					
615	38	3246	22	37	7	29	6	
	39	3247	23	1 uacat ĩpi	Mero-	30	7	
	40	3248	24	1 Numa	2 dach.	1 Arthi	8	
	41	3249	25	2 an. 41.	3 an. 52.	2 carmi	9	
	Olympias.		17.			an. 50.		

An.añ Chrĩn	An. vrb.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Romanorū reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	42	3250	26	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus an.20.
	Olympias.		18.				
	46	3254	1 Manaſ-	7	8	7	2
	47	3255	2 ſes an.	8	9	8	3
705	48	3256	3 55.	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
	Olympias.		19				
	50	3258	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
	Olympias.		20				
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3264	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
	Olympias.		21				
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	16
	61	3269	16	22	23	22	17
	Olympias.		22				
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20 (12.
	65	3273	20	26	27	26	1 Merres an.
	Olympias.		23			Dynaſtia.26. an. 168.	
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
	Olympias.		24				
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

An. añ. Chrím.	An. vrb.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Romanorū reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynaſtiæ.
	72	3280	27	33	34	33	8
680	73	3281	28	34	35	34	9
	Olympias.		25				
	74	3282	29	35	36	35	10
	75	3283	30	36	37	36	11
	76	3284	31	37	38	37	12
	77	3285	32	38	39	38	1 Stefinatis
	Olympias.		26				an.7.
675	78	3286	33	39	40	39	2
	79	3287	34	40	41	40	3
	80	3288	35	41	42	41	4
	81	3289	36	1 Tullus	43	42	5
	Olympias		27	hoſt ann.			
	82	3290	37	2 32.	44	43	6
670	83	3291	38	3	45	44	7
	84	3292	39	4	46	45	1 Nechepſus
	85	3293	40	5	47	46	2 an.6.
	Olympias.		28				
	86	3294	41	6	48	47	3
	87	3295	42	7	49	48	4
665	88	3296	43	8	50	49	5
	89	3297	44	9	51	50	6
	Olympias.		29				
	90	3298	45	10	52	1 Arbia	1 Nechoar
	91	3299	46	11	1 Bē Me	2 nes	2 primus
	92	3300	47	12	2 rodach	3 an. 22	3 an.8.
660	93	3301	48	13	3 an 21	4	4
	Olympias.		30				
	94	3302	49	14	4	5	5
	95	3303	50	15	5	6	6
	96	3304	51	16	6	7	7
	97	3305	52	17	7	8	8
	Olympias.		31				
655	98	3306	53	18	8	9	1 Pſāmeticus
	99	3307	54	19	9	10	2 an. 44.
	100	3308	55	20	10	11	3
	101	3309	1 Amon an.12.	21	11	12	4

An. ab Chr̃m.	an. urb	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Romanorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
	Olympias.		32.				
	102	3310	2	22	12	13	5
650	103	3311	3	23	13	14	6
	104	3312	4	24	14	15	7
	105	3313	5	25	15	16	8
	Olympias		33.				
	106	3314	6	26	16	17	9
	107	3315	7	27	17	18	10
645	108	3316	8	28	18	19	11
	109	3317	9	29	19	20	12
	Olympias.		34.				
	110	3318	10	30	20	21	13
	111	3319	11	31	21	22	14
	112	3320	12 (31	32	1 Nabu	1 Arceus	15
640	113	3321	1 Iosias ã.	1 Ancus	2 chodo	2 an 40	16
	Olympias.		35.	Martius	nosor primus		
	114	3322	2	2 an.25.	3	3 ã 35.	17
	115	3323	3	3	4	4	18
	116	3324	4	4	5	5	19
	117	3325	5	5	6	6	20
	Olympias.		36.				
635	118	3326	6	6	7	7	21
	119	3327	7	7	8	8	22
	120	3328	8	8	9	9	23
	121	3329	9	9	10	10	24
	Olympias.		37.				
	122	3330	10	10	11	11	25
630	123	3331	11	11	12	12	26
	124	3332	12	12	13	13	27
	125	3333	13	13	14	14	28
	Olympias.		38.				
	126	3334	14	14	15	15	29
	127	3335	15	15	16	16	30
625	128	3336	16	16	17	17	31
	129	3337	17	17	18	18	32
	Olympias.		39.				
	130	3338	18	18	19	19	33

An.añ. Chrſm.	An. urb.	Anni mũdi	Hebręorũ regũ Iuda	Romano rũ reges	Aſſyrio rũ reges	Medorũ reges	Ægyptiorũ Dynaſtiæ
	131	3339	19	19	20	20	34
	132	3340	20	20	21	21	35
620	133	3341	21	21	22	22	36
	Olympias.		40				
	134	3342	22	22	23	23	37
	135	3343	23	23	24	24	38
	136	3344	24	1 Tarqnus	25	25	39
	137	3345	25	2 Priſcus	26	26	40
	Olympias.		41.	an.37.			
615	138	3346	26	3	27	27	41
	139	3347	27	4	28	28	42
	140	3348	28	5	29	29	43
	141	3349	29	6	30	30	44
	Olympias.		42.				
	142	3350	30 (m 3.	7	31	31	1 Necha
610	143	3351	31 Ioachã	8	32	32	2 or.2.an.
	144	3352	1 Ioakim	9	33	33	3 6.
	145	3353	2 an.11.	10	34	34	4
	Olympias.		43.				
	146	3354	3	11	35	35	5
	147	3355	4	12	1 Nabu-	36	6
605	148	3356	5	13	2 chodo-	37	1 Pſãmites
	149	3357	6	14	3 noſor	38	2 an. 12.
	Olympias.		44.		magnus	an.45.	
	150	3358	7	15	4	39	3
	151	3359	8	16	5	40	4
	152	3360	9	17	6	1 Arti-	5
600	153	3361	10	18	7	2 nes an.	6
	Olympias.		45. (m.3.			22.	
	154	3362	11 Ioakhin	19	8	3	7 Tranſmi
	155	3363	1 Sedechi	20	9	4	8 gratio Io
	156	3364	2 an.11.	21	10	5	9 kin in Ba
	157	3365	3	22	11	6	10 bylonẽ.
	Olympias.		46.				
595	158	3366	4	23	12	7	11
	159	3367	5	24	13	8	12
	160	3368	6	25	14	9	1 Vaphres. an. 30.

An añ. Chr̃i.	An. urb.	mundi	Anni Hebræorũ captiuitas	Romanorũ reges	Assyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynastiæ
	161	3369	7	26	15	10	2
	Olympias		47.				
	162	3370	8	27	16	11	3
590	163	3371	9	28	17	12	4
	164	3372	10	29	18	13	5
	165	3373	11	30	19	14	6
	Olympias.		48.	Desolatio tẽpli &	Hierusalẽ post		inchoatã
	166	3374	1 Desola	31	20	15	7 tẽpli ædi
	167	3375	2 tionis	32	21	16	8 ficationẽ
585	168	3376	3 ã.70.	33	22	17	9 à Salomo
	169	3377	4	34	23	18	10 ne an.
	Olympias,		49.				an.440.
	170	3378	5	35	24	19	11
	171	3379	6	36	25	20	12
	172	3380	7	37	26	21	13
580	173	3381	8	1 Seruius	27	22	14
	Olympias.		50.	Tullius.an.34.			
	174	3382	9	2	28	1 Astiba	15
	175	3383	10	3	29.	2 rus cũ A	16
	176	3384	11	4	30	3 pãda filio	17
	177	3385	12	5	31	4 an. 20.	18
	Olympias.		51				
575	178	3386	13	6	32	5	19
	179	3387	14	7	33	6	20
	180	3388	15	8	34	7	21
	181	3389	16	9	35	8	22
	Olympias.		52.				
	182	3390	17	10	36	9	23
570	183	3391	18	11	37	10	24
	184	3392	19	12	38	11	25
	185	3393	20	13	39	12	26
	Olympias.		53.				
	186	3394	21	14	40	13	27
	187	3395	22	15	41	14	28
565	188	3396	23	16	42	15	29
	189	3397	24	17	43	16	30
	1 Olympias.		54.				

An.añ Chrm.	An. urb.	Anni mūdi	Hebræorū captiuitas	Romanorū reges	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	190	3398	25	18	44	17	1 Anamasis
	191	3399	26	19	45	18	2 an.43.
	192	3400	27	20	1 Euilme	19	3
560	193	3401	28	21	2 rodach	20	4
	Olympias.			55.	an.30.		
	194	3402	29	22	3	1 Apāda	5
	195	3403	30	23	4	2 solus	6
	196	3404	31	24	5	3 ā. 30.	7
	197	3405	32	25	6	4	8
	Olympias.			56.			
555	198	3406	33	26	7	5	9
	199	3407	34	27	8	6	10
	200	3408	35	28	9	7	11
	201	3409	36	29	10	8	12
	Olympias.			57.			
	202	3410	37	30	11	9	13
550	203	3411	38	31	12	10	14
	204	3412	39	32	13	11	15
	205	3413	40	33	14	12	16
	Olympias.			58.			
	206	3414	41	34	15	13	17 Defecit
	207	3415	42	1 Tarqn.	16	14	18 regnū Ly
545	208	3416	43	2 supbus	17	15	19 dorum.
	209	3417	44	3 an.35.	18	16	20
	Olympias.			59.			
	210	3418	45	4	19	17	21
	211	3419	46	5	20	18	22
	212	3420	47	6	21	19	23
540	213	3421	48	7	22	20	24
	Olympias.			60.			
	214	3422	49	8	23	21	25
	215	3423	50	9	24	22	26
	216	3424	51	10	25	23	27
	217	3425	52	11	26	24	28
535	Olympias.			61.			
	218	3426	53	12	27	25	29
	219	3427	54	13	28	26	30

An. añ Chr̄m	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces & eorū Pōt.	Roma. cōſules	Aſſyriorū reges	Perſarū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	220	3428	55	14	29	27	31
	221	3429	56	15	30	28	32
	Olympias.	62.					
	222	3430	57	16	1 Reg Aſſar	29	33
530	223	3431	58	17	2 an. 3.	30	34
	224	3432	59	18	3	1 Cirus	35
	225	3433	60	19	1 Lab Aſ far an. 6.	2 & Dari⁹ ſimul ante	36 reunitam
	Olympias.	63					
	226	3434	61	20	2	3	37 Monarchiam
	227	3435	62	21	3	4	38 an. 12.
525	228	3436	63	22	4	5	39
	229	3437	64	23	5	6	40
	Olympias.	64	Ieſus pōtifex. 1. ā. 36.				
	230	3438	65	24	6	7	41
	231	3439	66	25	1 Baltha	8	42
	232	3440	67	26	2 ſar an. 5.	9	43
520	233	3441	68	27	3	10	1 Dinaſtia. 27 in
	Olympias.	65					q̃ Perſarū rex
	234	3442	69	28	4	11	2 Cambiſes obti
	235	3443	70	29	5	12	3 nuit Aegyptū:
	236	3444	1 Zorobabel dux 1	30	Balthaſar inter	1 Cyr⁹ &	4 cui p̃fuerunt
	237	3445	2 an 58 2	31	fecto defecit	2 Darius	5 reges Perſarū
	Olympias.	66			regnū Aſſyrio-	ſil'an 2	an. 111.
515	238	3446	3 3	32	rum trāſlatum	1 Cyrus	6
	239	3447	4 4	33	in Perſas	2 ſolus	7 Tēpli funda-
	240	3448	5 5	34		3 an. 22.	8 mēta iacta
	241	3449	6 6	35		4	9 ſunt.
	Olympias.	67		Cōſules ānis. 464.	paulo plus p̃fuerūt poſt		
	242	3450	7 7	1		5	10 quam deſe-
510	243	3451	8 8	2		6	11 cerunt Ro-
	244	3452	9 9	3		7	12 manorum
	245	3453	10 10	4		8	13 reges
	Olympias.	68					
	246	3454	11 11	5		9	14
	247	5455	12 12	6		10	15
505	248	3456	13 13	7		11	16
	249	3457	14 14	8		12	17

An. ãn. Chr̃m.	An. urb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Pontifices eorum	Romanorũ consules	Persorũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	Olympias.	69					
	250	3458	15	15	9	13	18
	251	3459	16	16	10	14	19
	252	3460	17	17	11	15	20
500	253	3461	18	18	12	16	21
	Olympias	70					
	254	3462	19	19	13	17	22
	255	3463	20	20	14	18	23
	256	3464	21	21	15	19	24
	257	3465	22	22	16	20	25
	Olympias.	71					
595	258	3466	23	23	17	21	26
	259	3467	24	24	18	22	27
	260	3468	25	25	19	1 Arta-	28
	261	3469	26	26	20	2 xerxes	29
	Olympias.	72				Assuerus Priscus an. 20.	
	262	3470	27	27	21	3	30
490	263	3471	28	28	22	4	31
	264	3472	29	29	23	5	32
	265	3473	30	30	24	6	33
	Olympias.	73					
	266	3474	31	31	25	7	34
	267	3475	32	32	26	8	35
485	268	3476	33	33	27	9	36
	269	3477	34	34	28	10	37
	Olympias.	74					
	270	3478	35	35	29	11	38
	271	3479	36	36	30	12	39
	272	3480	37	1 Ioakin.	31	13	40
480	273	3481	38	2 an. 8.	32	14	41
	Olympias.	75					
	274	3482	39	3	33	15	42
	275	3483	40	4	34	16	43
	276	3484	41	5	35	17	44
	277	3485	42	6	36	18	45
	Olympias.	76					
475	278	3486	43	7	37	19	46

An. añ Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorum duces	Pôtifi. eorum	Romanorum cõsules	Persarum reges	Aegyptiorum Dynastiæ
	279	3487	44	8	38	20	47
	280	3488	45	1 Iesus	39	1 Dari⁹	48
	281	3489	46	2 reuers⁹	40	2 Longi	49
	Olympias.		77.	an. 20.		manus an. 37.	
	282	3490	47	3	41	3	50
470	283	3491	48	4	42	4	51
	284	3492	49	5	43	5	52
	285	3493	50	6	44	6	53 Completũ
	Olympias.		78.				est tẽplũ dñi.
	286	3494	51	7	45	7	54
	287	3495	52	8	46	8	55
	288	3496	53	9	47	9	56
465	289	3497	54	10	48	10	57
	Olympias. 79.						
	290	3498	55	11	49	11	58
	291	3499	56	12	50	12	59
	292	3500	57	13	51	13	60
460	293	3501	58	14	52	14	61
	Olympias.		80.				
	294	3502	1 Rhesa	15	53	15	62
	295	3503	2 ã. 66.	16	54	16	63
	296	3504	3	17	55	17	64
	297	3505	4	18	56	18	65
	Olympias.		81.				
455	298	3506	5	19	57	19	66
	299	3507	6	20	58	20	67 Licẽtia dat̃ Iudæ
	300	3508	7	1 Ioakĩ	59	21	68 is à Dario reædi
	301	3509	8	2 pôt.	60	22	69 ficãdi Hierusalẽ:
	Olympias.		[illegible]	an. 48.			à quo tẽpore ĩclu
	302	3510	9	3	61	23	70 siue enumerãtur
450	303	3511	10	4	62	24	71 ãni hebdomadũ
	304	3512	11	5	63	25	72 Danielis.
	305	3513	12	6	64	26	73
	Olympias.		83.				
	306	3514	13	7	65	27	74
	307	3515	14	8	66	28	75

An. Chr̃i.	añ. vrb.	An. mũdi	Anni Iudæorũ duces	Pôtifices eorum	Romanorũ coſules	Perſarũ reges	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias.	84.					
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias.	85.					
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1 Darius	85
	Olympias.	86.				Nothos an.19.	
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias.	87.					
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olimpias	88.					
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias.	89.					
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias.	90.					
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1 Magnns	104
	337	3545	44	38	96	2 Artaxer-	105

xes Meneon;qui & Aſſuerus in lib. Heſter an.55.

An. añ. Chrm.	An. urb.	Anni mundi	Iudæorũ duces	Põtifi. eorũ	Romanorũ cõsules	Persarũ reges	Aegyptiorum Dynastiæ	
	Olympias. 91							
415	338	3546	45	39	97	3	106	à Persis recessit
	339	3547	46	40	98	4	107	
	340	3548	47	41	99	5	810	
	341	3549	48	42	100	6	109	
	Olympias 92							
	342	3550	49	43	101	7	110	
410	343	3551	50	44	102	8	111 Aegyptus	
	344	3552	51	45	103	9	1 Amartheus	Dyna
	345	3553	52	46	104	10	2 an.6.	stia.
	Olympias. 93.							28.
	346	3554	53	47	105	11	3	
	347	3555	54	48	106	12	4	
405	348	3556	55	1 Eliasib	107	13	5	
	349	3557	56	2 an.21.	108	14	6	
	Olympias. 94							
	350	3558	57	3	109	15	1 Neferites.1.	Dyna-
	351	3559	58	4	110	16	2 an.6.	stia.29
	352	3560	59	5	111	17	3	annorũ
400	353	3561	60	6	112	18	4	fere 40
	Olympias. 95							
	354	3562	61	7	113	19	5	
	355	3563	62	8	114	20	6	
	356	3564	63	9	115	21	1 Achoris.2.	
	357	3565	64	10	116	22	2 an.12.	
	Olympias. 96							
395	358	3566	65	11	117	23	3	
	359	3567	66	12	118	24	4	
	360	3568	1 Ioãna	13	119	25	5	
	361	3569	2 an.53	14	120	26	6	
	Olympias. 97							
	362	3570	3	15	121	27	7	
390	363	3571	4	16	122	28	8	
	364	3572	5	17	123	29	9	
	365	3573	6	18	124	30	10	
	Olympias. 98							
	366	3574	7	19	125	31	11	

An. añ Chr̃m.	An. urb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Põtifices eorum	Romanorũ consules	Persarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	367	3575	8	20	126	32	12
385	368	3576	9	21	127	33	1 Pſãmites.3.an.1
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34	1 Neferites.2.
	Olympias.		99	an.24.			m 4.
	370	3578	11	2	129	35	1 Nectenebis
	371	3579	12	3	130	36	2 an.18.
	372	3580	13	4	131	37	3
380	373	3581	14	5	132	38	4
	Olympias.m		100				
	374	3582	15	6	133	39	5
	375	3583	16	7	134	40	6
	376	3584	17	8	135	41	7
	377	3585	18	9	136	42	8
	Olympias.		101				
375	378	3586	19	10	137	43	9
	379	3587	20	11	138	44	10
	380	3588	21	12	139	45	11
	381	3589	22	13	140	46	12
	Olympias.		102				
	382	3590	23	14	141	47	13
370	383	3591	24	15	142	48	14
	384	3592	25	16	143	49	15
	385	3593	26	17	144	50	16
	Olympias.		103				
	386	3594	27	18	145	51	17
	387	3595	28	19	146	52	18
365	388	3596	29	20	147	53	1 Theo.an.2.
	389	3597	30	21	148	54	2
	Olympias.		104				
	390	3598	31	22	149	55	1 Nectaba Dyna
	391	3599	32	23	150	1 Artax	2 nus an.18 ſtia.
	392	3600	33	24	151	2 erxes	3 30.
360	393	3601	34	1 Ioathã	152	3 Ochꝰ	4
	Olympias.		105	an.24.		an.26.	
	394	3602	35	2	153	4	5
	395	3603	36	3	154	5	6
	396	3604	37	4	155	6	7

An.añ. Chrí	An. m.urb.	Anni mundi	Iudæorū duces	Pōtifi. eorum	Romanorū conſules	Perſarū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	397	3605	38	5	156	7	8
	Olympias.	106					
355	398	3606	39	6	157	8	9
	399	3607	40	7	158	9	10
	400	3608	41	8	159	10	11
	401	3609	42	9	160	11	12
	Olympias.	107					
	402	3610	43	10	161	12	13
350	403	3611	44	11	162	13	14
	404	3612	45	12	163	14	15
	405	3613	46	13	164	15	16
	Olympias.	108					
	406	3614	47	14	165	16	17
	407	3615	48	15	166	17	18
345	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Perſarū
	409	3617	50	17	168	19	Aegyptū obtinens
	Olympias.	109					ſuo iunxit imperio
	410	3618	51	18	169	20	Nectabano in Ae-
	411	3619	52	19	170	21	thiopiā pulſo. Fuit
	412	3620	53	20	171	22	Aegyptus ſub Per-
340	413	3621	1	Iudas 21	172	23	ſis quouſque Alé-
	Olympias.	110	Hyrcanus an.14.				xander magnus
	414	3622	2	22	173	24	Darium ſuperaret.
	415	3623	3	23	174	25	
	416	3624	4	24	175	26	
	417	3625	5	1 Iaddus	176	1 Arſes an.4.	
	Olympias.	111		an 10.			
335	418	3626	6	2	177	2	
	419	3627	7	3	178	3	
	420	3628	8	4	179	4	
	421	3629	9	5	180	1 Darius an.6.	
	Olympias.	112					Secūdū rei ueritatē
	422	3630	10	6	181	2	1 alio hic ponunt ini
330	423	3631	11	7	182	3	2 riū regni Alexādri
	424	3632	12	8	183	4	3 magni.ſ anno.1.
	425	3633	13	9	184	5	4 Olymp.112 & re gnauit an.12.
	Olympias.	113					

An.ā Chr.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudeorū duces	Potifices eorum	Romanorū cōfules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	426	3634	14	10	185	6	5
ℭ	427	3635	1 Iose-	1 Onias	186	Alexandri monarchia	6 Alexander ma-
325	428	3636	2 phus 1.	2 Prisc⁹	187		7 gnus fit monar-
	429	3637	3 ann.7.	3 an.27.	188		8 ca ā.6. regni fui.
	Olympias.		114				Anni Aleanādri
	430	3638	4	4	189		9 fecundum Aftro
	431	3639	5	5	190		10 nomos fumunt
	432	3640	6	6	191		11 initium ann. 1.
320	433	3641	7	7	192		12 Olympia. 114.
	Olympias.		115			Alexādriæ reges in Aegypto	
	434	3642	1 Abner	8	193		1 Ptolemæus Lagi
	435	3643	2 Semei	9	194		2 filius an.36. poft
	436	3644	3 an.11.	10	195		3 Alexādri mortē.
	437	3645	4	11	196		4
	Olympias.		116				
315	438	3646	5	12	197		5
	439	3647	6	13	198		6
	440	3648	7	14	199		7
	441	3649	8	15	200	Syriæ	8
	Olympias.		117			reges	
	442	3650	9	16	201	1 Seleu	9 Albategni hic
310	443	3651	10	17	202	2 cus Ni	10 enumerat ānos
	444	3652	11	18	203	3 canor	11 à morte Ale-
	445	3653	1 Heli	19	204	4 an.32.	12 xandri.
	Olympias.		118 Mathatias an 12				
	446	3654	2	20	205	5	13
	447	3655	3	21	206	6	14
305	448	3656	4	22	207	7	15
	449	3657	5	23	208	8	16
	Olympias.		119				
	450	3658	6	24	209	9	17
	451	3659	8	25	210	10	18
	452	3660	8	26	211	11	19
300	453	3661	9	27	212	12	20
	Olympias.		120				
	454	3662	10	1 Simō	213	13	21
	455	3663	11	2 Prisc⁹ an.23.	214	14	22

An. ã. Chr.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorum duces	Pontifices eorum	Romanorum consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	456	3664	12	3	215	15	23
	457	3665	1 Asar ma	4	216	16	24
	Olympias. 121. at an. 9.						
295	458	3666	2	5	217	17	25
	459	3667	3	6	218	18	26
	460	3668	4	7	219	19	27
	461	3669	5	8	220	20	28
	Olympias.		122.				
	462	3670	6	9	221	21	29
290	463	3671	7	10	222	22	30
	464	3672	8	11	223	23	31
	465	3673	9	12	224	24	32
	Olympias.		123.				
	466	3674	1 Nagith	13	225	25	33
	467	3675	2 an. 10.	14	226	26	34
285	468	3676	3	15	227	27	35
	469	3677	4	16	228	28	36
	Olympias.		124.				
	470	3678	5	17	229	29	1 Ptol. Phila
	371	3679	6	18	230	30	2 delphus
	472	3680	7	19	231	31	3 an. 38.
280	473	3681	8	20	232	32	4
	Olympias.		125.				
	474	3682	9	21	233	1 Antio-	5
	475	3683	10	22	234	2 chus So	6
	476	3684	1 Agai hel	23	235	3 ter. ã. 19.	7
	477	3685	2 liãn. 8.	1 Eleaza	236	4	8
	Olympias.		126.	rus an. 20.			
275	478	3686	3	2	237	5	9
	479	3687	4	3	238	6	10
	480	3688	5	4	239	7	11
	481	3689	6	5	240	8	12
	Olympias.		127.				
270	482	3690	7	6	241	9	13
	483	3691	8	7	242	10	14
	484	3692	1 Massoth	8	243	11	15
			Naum an. 7.				

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces	Pōtifices eorum	Romanorum consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	485	3693	2	9	244	12	16
Olympias. 128.							
	486	3694	3	10	245	13	17
	487	3695	4	11	246	14	18
265	488	3696	5	12	247	15	19
	489	3697	6	13	248	16	20
Olympias. 129.							
	490	3698	7	14	249	17	21
	491	3699	1 Amos	15	250	18	22
	492	3700	2 Scirach	16	251	19	23
260	493	3701	3 an.14.	17	252	1 Antiochꝰ	24
Olympias. 130.						Theos an.15.	
	494	3702	4	18	253	2	25
	495	3703	5	19	254	3	26
	496	3704	6	20	255	4	27
	497	3705	7	1 Manaf-	256	5	28
Olympias. 131.				ses an.27.			
255	498	3706	8	2	257	6	29
	499	3707	9	3	258	7	30
	500	3708	10	4	259	8	31
	501	3709	11	5	260	9	32
Olympias. 132.							
	502	3710	12	6	261	10	33
250	503	3711	13	7	262	11	34
	504	3712	14	8	263	12	35
	505	3713	1 Matha-	9	264	13	36
Olympias. 133.			tias an.10.				
	506	3714	2	10	265	14	37
	607	3715	3	11	266	15	38
245	508	3716	4	12	267	1 Selencꝰ	1 Ptol. Euer-
	509	3717	5	13	268	2 Gallini-	2 getes.1.
Olympias. 134.						cus an.20.	an.26.
	510	3718	6	14	269	3	3
	511	3719	7	15	270	4	4
	512	3720	8	16	271	5	5
240	513	3721	9	17	272	6	6
Olympias. 135.							

An. añ. Chr̃m.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Pontifices eorũ	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges.
	514	3722	10	18	273	7	7
	515	3723	1 Ioseph.	19	274	8	8
	516	3724	2 iunior	20	275	9	9
	517	3725	3 an.60.	21	276	10	10
	Olympias.	136.					
	518	3726	4	22	277	11	11
235	519	3727	5	23	278	12	12
	520	3728	6	24	279	13	13
	521	3729	7	25	280	14	14
	Olympias.	137.					
	522	3730	8	26	281	15	15
230	523	3731	9	27	282	16	16
	524	3732	10	1 Simõ	283	17	17
	525	3733	11	2 iustus	284	18	18
	Olympias.	138.		an. 28.			
	526	3734	12	3	285	19	19
	527	3735	13	4	286	20	20
225	528	3736	14	5	287	1 Seleuc.	21
	529	3737	15	6	288	2 Ceraunos an.3.	22
	Olympias.	139.					
	530	3738	16	7	289	3	23
	531	3739	17	8	290	1 Antio	24
	532	3740	18	9	291	2 chus ma	25
220	533	3741	19	10	292	3 gnus an.36.	26
	Olympias.	140.					
	534	3742	20	11	293	4	1 Ptol.phi
	535	3743	21	12	294	5	2 lopator
	536	3744	22	13	295	6	3 an. 17.
	537	3745	23	14	296	7	4
	Olympias.	141.					
215	538	3746	24	15	297	8	5
	539	3747	25	16	298	9	6
	540	3748	26	17	299	10	7
	541	3749	27	18	300	11	8
	Olympias.	142.					
	542	3750	28	19	301	12	9
219	543	3751	29	20	302	13	10

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pontifices eorū	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	544	3752	30	21	303	14	11
	545	3753	31	22	304	15	12
	Olympias. 143.						
	546	3754	32	23	305	16	13
	547	3755	33	24	306	17	14
205	548	3756	34	25	307	18	15
	549	3757	35	26	308	19	16
	Olympias. 144.						
	550	3758	36	27	309	20	17
	551	3759	37	28	310	21	1 Ptol.Epi
	552	3760	38	1 Onias	311	22	2 phanes
200	553	3761	39	2 an39.	312	23	3 an.24.
	Olympias. 145.						
	154	3762	40	3	313	24	4
	555	3763	41	4	114	25	5
	556	3764	42	5	315	26	6
	557	3765	43	6	316	27	7
	Olympias. 146.						
195	558	3766	44	7	317	28	8
	559	3767	45	8	318	29	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias. 147.						
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias. 148.						
	566	3774	52	15	325	36	16
	567	3775	53	16	326	1 Seleucus	17
185	568	3776	54	17	327	2 Philopa	18
	569	3777	55	18	328	3 torā.12.	19
	Olympias. 149.						
	570	3778	56	19	329	4	20
	571	3779	57	20	330	5	21
180	572	3780	58	21	331	6	22
	573	3781	59	22	332	7	23

An. an. Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pontifices eorum	Romanorū reges	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	Olympias.		150				
	574	3782	60	23	333	8	24
	575	3783	1	Iāneus 2 24	334	9	1 Prol.phi
	576	3784	2	Hyrcan9 25	335	10	2 lometor
	577	3785	3	ann. 16. 26	336	11	3 an. 35.
	Olympias.		151				
175	578	3786	4	27	337	12	4
	579	3787	5	28	338	1 Antio-	5
	580	3788	6	29	339	2 chus Epi	6
	581	3789	7	30	340	3 phanes	7
	Olympias.		152			illuſtris annos. 11.	
	582	3790	8	31	341	4	8
170	583	3791	9	32	342	5	9
	584	3792	10	33	343	6	10
	585	3793	11	34	344	7	11
	Olympias.		153				
	586	3694	12	35	345	8	12
	587	3795	13	36	346	9	13
165	588	3796	14	37	347	10	14
	589	3797	15	38	348	11	15
	Olympias.		154				
	590	3798	16	39	349	1 Antiochus. 2 eupator ā. 2	16
	591	3799		annus ferè ua-	350	1 Deme-	17 Macedo-
	592	3800	1	cat Iudas Ma-	351	2 trius So-	18 num re-
560	593	3801	2	chabeus an. 5.	352	ter ā. 12.	19 gnū defe
	Olympias.		155				cit.
	594	3802	3		353	3	20
	595	3803	4		354	4	21
	596	3804	5		355	5	22
	597	3805	1	Ionathas an. 19.	366	6	23
	Olympias.		156				
155	598	3806	2		357	7	24
	599	3807	3		358	8	25
	600	3808	4		359	9	26
	601	3809	5		360	10	27
	Olympias.		157				
	602	3810	6		361	11	28

An.aň Chřm	An. vrb.	Anni műdi	Iudæorű ſimul duces & Pőt.	Romano rű cőſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges	
150	603	3811	7	362	12	29	
	604	3812	8	363	1 Alexãder	30	
	605	3813	9	364	2 an.10.	31	
	Olympias.		158				
	606	3814	10	365	3	32	
	607	3815	11	366	4	33	Scipio dele
145	608	3816	12	367	5	34	ta Carthagine
	609	3017	13	368	6	35	triumphauit.
	Olympias.		159				
	610	3818	14	369	7	1	Ptol. Euerge
	611	3819	15	370	8	2	tes.2.an.29.
	612	3820	16	371	9	3	
140	613	3821	17	372	10	4	
	Olympias.		160				
	614	3822	18	373	1 Demetrius	5	
	615	3823	19	374	2 primus ã.3.	6	
	616	3824	1 Simõ	375	3	7	
	617	3825	2 an.8.	376	1 Antiochus	8	
	Olympias.		161		Sidetes an.9.		
135	618	3826	3	377	2	9	
	619	3827	4	378	3	10	
	620	3828	5	379	4	11	
	621	3829	6	380	5	12	
	Olympias.		162				
	622	3830	7	381	6	13	
130	623	3831	8	382	7	14	
	624	3832	1 Ioannes	383	8	15	
	625	3833	2 Hyrca-	384	9	16	
	Olympias.		163.nus				
	626	3834	3 an.26.	385	1 Demetrius	17	
	627	3835	4	386	2 2.an.4.	18	
125	628	3836	5	387	3	19	
	629	3837	6	388	4	20	
	Olympias.		164				
	630	3838	7	389	1 Anthiocns	21	
	631	3839	8	390	2 Grippus	22	
	632	3840	9	391	3 an.12.	23	

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces & pôti.	Romanorũ consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges.
120	633	3841	10	392	4	24
	Olympias.	165				
	634	3842	11	393	5	25
	635	3843	12	394	6	26
	636	3844	13	395	7	27
	637	3845	14	396	8	28
	Olympias.	166				
115	638	3846	15	397	9	29
	639	3847	16	398	10	1 Ptol. Phiscon
	640	3848	17	399	11	2 an. 17.
	641	3849	18	400	12	3
	Olympias.	167				
	642	3850	19	401	1 Antiochus	4
110	643	3851	20	402	2 Cizicenus	5
	644	3852	21	403	3 an. 18.	6
	645	3853	22	404	4	7
	Olympias.	168				
	646	3854	23	405	5	8
	647	3855	24	406	6	9
105	648	3856	25	407	7	10
	649	3857	26	408	8	11
	Olympias.	169				
	650	3858	1 Aristobol.	409	9	12
	651	3859	1 Ianneus	410	10	13
	652	3860	2 Alexãder	411	11	14
100	653	3861	3 an. 27.	412	12	15
	Olympias.	170				
	654	3862	4	413	13	16
	655	3863	5	414	14	17
	656	3864	6	415	15	1 Ptol. Alexander
	657	3865	7	416	16	2 an. 10.
	Olympias.	171				
95	658	3866	8	417	17	3
	659	3867	9	418	18	4
	660	3868	10	419	1 Philippus	5
	661	3869	11	420	2 an 2.	6
	Olympias.	172			Hucusque Syriæ reges.	

An	añ. An: Chrm. vrb.	Anni műdi	Iudeorű duces & pont.	Romanorű confules	Alexandriæ Aegypti reges
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias.		173		
	666	3874	16	425	1 Ptolemæus
	667	3875	17	426	2 Cleopatræ
85	668	3876	18	427	3 filius an. 8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias.		174		
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias.		175		
	674	3882	24	433	1 Ptolemæus
	675	3883	25	434	2 Dionyfius
	676	3884	26	435	3 an. 30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias.		176		
75	678	3886	1 Alexãdra	437	5
	679	3887	2 an. 9.	438	6
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias.		177		
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias.		178		
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hircanus	446	14
65	688	3896	2 an. 34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias.		179		
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

An. añ. Chrm.	An vrb.	Anni mũdi	Iudæorum duces & ponti.		Romanorũ consules	Alexandriæ Aegypti reges
	692	3900	6		451	19
60	693	3901	7		452	20
	Olympias.		180.			
	694	3902	8		453	21
	695	3903	9		454	22
	696	3904	10		455	23
	697	3905	11		456	24
	Olympias.		181.			
55	698	3906	12		457	25
	699	3907	13		458	26
	700	3908	14		459	27
	701	3909	15		460	28
	Olympias.		182.			
	702	3910	16		461	29
50	703	3911	17		462	30
	704	3912	18		463	1 Cleopatra
	705	3913	19		464	2 an.20.m.5.
	Olympias.		183.			
	706	3914	20		1 Caius Iu	3 Anno.3.Olympiadis.183
	707	3915	21		2 lius Cæ-	4 Iulius Cæsar emẽdauit ca
45	708	3916	22	B	3 sar an.3.	5 lẽdariũ.& tũc calendis Ia
	709	3917	23	A	4 m.7.	6 nuarii fuit luna *prima* in
	Olympias.		184.			sabbato: ideo lr̃a dñicalis
	710	3918	24	G	Vacat ĩp.	7 B, contigit eo anno.
	711	3919	25	F E	1 Octauian⁹	8 Intercalatio facta est p sa
	712	3920	26	D	2 Augustus	9 cerdotes de triennio in
40	713	3921	27	C	3 ã.26.m.7.	10 triennium contra iussio
	Olympias.		185.			nem qui Cæsaris, iusserat
	714	3922	28	B A	4	11 eam quarto quolibet an
	715	3923	29	G	5	12 no fieri.
	716	3924	30	F	6	13
	717	3925	31	E D	7	14
	Ol mpias.		186.			
35	718	3926	32	C	8	15
	719	3927	33	B	9	16
	720	3928	34	A G	10	17
	721	3929	1 Herodes. Ascalonita an. 37.	F	11	88

An. añ. Chr.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudeorũ duces & pont.	Imperatores Romani		Alexandriæ Aegypti reges
415	Olympias.		187			
	722	3930	2	E	12	19
	723	3931	3	DC	13	20
	724	3932	4	B	14	Aegypti regnum, quod
	725	3933	5	A	15	fuit in Alexandria de-
	Olympias.		188			ſtructum eſt Túc Monar
410	736	3934	6	G F	16	chia Auguſti cœpit apud
	727	3935	7	E	17	Aegyp.ios & Græcos.
	728	3936	8	D	18	Sed apud Romanos po-
	729	3947	9	C B	19	ſtea biénio&quinq; men
	Olympias		189			ſibus initium ſumpſit.
	730	3938	10	A	20	quando reuerſus Octa-
405	731	3939	11	G	21	uianus Romam cum tri-
	732	3940	12	F E	22	umpho ingreſſus eſt &,
	733	3941	13	D	23	tunc appellatus eſt Au-
	Olympias.		190			guſtus, Anno uidelicet
	734	3942	14	C	24	ab urbe condita.726.
	735	3943	15	B A	25	
400	736	3944	16	G	26	
	737	3945	17	F	27	
	Olympias.		191			
	738	3946	18	E D	28	
	739	3947	19	C	29	
	740	3948	20	B	30	
	741	3949	21	A G	31	
395	Olympias.		192			
	742	3950	22	F	32	
	743	3951	23	E	33	
	744	3952	24	D C	34	Auguſtus iuſſit.12.ãnos
	745	3953	25	B	35	ſine intercalatione tran-
	Olympias.		193			ſigere ad emẽdationem
390	746	3954	26	A	36	temporum, quia tres in-
	747	3955	27	G	37	tercalationes prius inde
	748	3956	28	F	38	bite factę fuerant à ſacer
	749	3957	29	E	39	dotibus.
	Olympias.		194			
	750	3958	30	D	40	Inditiões Romanorum
						p tria luſtra cœperunt

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anno domi ni.	Iudæorum reges		Imperatores Romani	
2	751	3959		31	C	41	
3	752	3960		32	B	42	

Christus de spiritu sancto conceptus est.

¶ 4	753		primus	33	A	43	

annus Nascitur ex Maria uirgine dominus Iesus Christi Iesus Christus in ciuitate Nazaret concipitur anno 3. in dimidio currente Olympia. 194. Deinde nouem mensibus exactis nascitur in Bethleem Iudæ anno 4. prædictæ olympiadis inchoato tribus mensibus uidelicet.8.calendas Ianuarii:& tunc incipit primus annus uitæ Christi : a quo tempore hic enumerantur anni dñi.

Olympias.			195.				
5	754	3961	2	34	G	44	
6	755	3962	3	35	F	45	
7	756	3963	4	36	E	46	Hucusque emendario Augusti.
8	757	3964	5	37	D	47	
Olympias.			196.				
9	758	3965	6	1 Archelaus	C	48	Relatio pueri Iesu
10	759	3966	7	2 ann.9.	B	49	ex Aegypto.
11	760	3967	8	3	A G	50	
12	761	3968	9	4	F	51	
Olympias.			197.				
13	762	3969	10	5	E	52	
14	763	3970	11	6	D	53	
15	764	3971	12	7	C B	54	Remansit puer Ie-
1	765	3972	13	8	A	55	sus in templo.
Olympias.			198.				
2	766	3973	14	9	G	56	
3	767	3974	15	1 Herodes	F	57	
4	768	3975	16	2 Terrar	E D	1	Tiberius ann. 22. &
5	769	3976	17	3 cha ā. 24.	C	2	ferè m. 7.
Olympias.			199.				Solis facta defectio
6	770	3977	18	4	B	3	mēse Februario, quo
7	771	3978	19	5	A	4	anno Mathematici a
8	772	3979	20	6	G F	5	Tiberio urbe pellun
9	773	3980	21	7	E	6	tur, ut annotat Her-
Olympias.			200.				manus contractus.
10	774	3981	22	8	D	7	

Inditiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Iudæorum reges	Imperatores Romani	
11	775	3982	23	9	C 8	
12	776	3983	24	10	B A 9	
13	777	3984	25	11	G 10	
	Olympias	201				
14	778	3985	26	12	F 11	
15	779	3986	27	13	E 12	
1	780	3987	28	14	D G 13	
2	781	3988	29	15	B 14	
	Olympias	202				
3	782	3989	30	16	A 15	Baptismus
4	783	3990	31	17	G 16	Christi.
5	784	3991	32	18	F E 17	
6	785	3992	33	19	1 Petrus D 18	Passio Christi & resurrectio.
	Olympias	203			an.37.	

Tunc Iacobus Alphei ordinatus episcopus Hierosolymis præfuit an. 30. Terminus & finis hebdomadum Danielis; completo anno domini 36.

7	786	3993	34	20	2	C 19
8	787	3994	35	21	3	B 20
9	788	3995	36	22	4	A G 21
10	789	3996	37	23	5	F 2
	Olympias	204				
11	790	3997	38	24	6	E 1 Caius Caligula an.3. m.10. d. 8.
12	791	3998	39	1 Agrippa	7	D 2
13	792	3999	40	2 Priscus	8	C B 3
14	793	4000	41	3 an.7.	9	A 4
	Olympias	20				
15	794	4001	42	4	10	G 1 Claudius an.13 m. 8. d. 19.
1	795	4002	43	5	11	F 2
2	796	4003	44	6	12	E D 3
3	797	4004	45	7	13	C 4 Petrus Apostolus

Romanam fundauit ecclesiam. Quo anno Marcus euangelista Aegypto & Alexandriæ Christum annuntiat: ibique sedem tenuit an. 20.

	Olympias	206			
4	798	4005	46	1 Agrippa 14	B 5
5	799	4006	47	2 iunior á 15	A 6
				27.	

Indi-riões	Anni vrbis	Anni mūdi	An. dñi	Iudæorum reges		Pontifices Romani		Imperatōres Romani
6	800	4007	48	3	27	16	G F	7
7	801	4008	49	4		17	E	8
	Olympias.			207.				
8	802	4009	50	5		18	D	9
9	803	4010	51	6		19	C	10
10	804	4011	52	7		20	B A	11
11	805	4012	53	8		21	G	12
	Olympias.			208.				
12	806	4013	54	9		22	F	13
13	807	4014	55	10		23	E	14
14	808	4015	56	11		24	D C	1 Nero an.14.
15	809	4016	57	12		25	B	2
	Olympias.			209.				
1	810	4017	58	13		26	A	3
2	811	4018	59	14		27	G	4
3	812	4019	60	15		28	F E	5
4	813	4020	61	16		29	D	6
	Olympias.			210.				
5	814	4021	62	17		30	C	7
6	815	4022	63	18		31	B	8 Iacobus frater do

mini occiditur. Simon qui & Symeon filius Cleophæ germani Ioseph episcopus ordinatus Hierosolymis præfuit ān 47. usq; ad an. dñi. 110.

7	816	4023	64	19		32	A G	9
8	817	4024	65	20		33	F	10
	Olympias.			211.				
9	818	4025	66	21		34	E	11
10	819	4026	67	22		35	D	12
11	820	4027	68	23		36	C B	13
12	821	4028	69	24		37	A	14

Petrus apostolus: & Paulus doctor gentiū martyrio coronatur.

	Olympias.			212.				
13	822	4029	70	25		1 Linus	G	1 Galba Otho uitellius
14	823	4030	71	26		2 ā 11.	F	1 Vespasianus á. ferè. 10.

Hierusalem, euersa est anno. 2. ferè completo. Vespasiani, 8. die Septembris, ut dicit Iosephus lib. 7. de bello Iudaico.

15	824	4031	72	27		3	E D	2
1	825	4032	73	Finis regni Iudæorum		4	C	3

Indi-tiões.	Anni vrb.	Anni mũdi	Ãnni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani	
	Olympias		213					
2	826	4032	74	5		B	4	
3	827	4033	75	6		A	5	
4	828	4034	76	7		G F	6	
5	829	4035	77	8		E	7	
	Olympias		214					
6	830	4036	78	9		D	8	
7	831	4037	79	10		C	9	
8	832	4038	80	11		B A	10	
9	833	4039	81	1	Cletus	G	1	Titus an.2.m 2.d.20.
	Olympias		215		an.11.			
10	834	4040	82	2	m.7.	F	2	
11	835	4041	83	3		E	1	Domitianus an 15.
12	836	4042	84	4		D C	2	
13	837	4043	85	5		B	3	
	Olympias		216					
14	838	4044	86	6		A	4	
15	839	4045	87	7		G	5	
1	840	4046	88	8		F E	6	
2	841	4047	89	9		D	7	
	Olympias		217					
3	842	4048	90	10		C	8	
4	843	4049	91	11		B	9	
5	844	4050	92	12		A G	10	
6	845	4051	93	1	Clemẽs 1.	F	11	
	Olympias		218		an.9.m 6.			
7	846	4052	94	2		E	12	
8	847	4053	95	3		D	13	
9	848	4054	96	4		C B	14	
10	849	4055	97	5		A	15	
	Olympias		219					
11	850	4056	98	6		G	1	Nerua an.1.m.4.
12	851	4057	99	7		F	1	Traianus an.19.m.6.
13	852	4058	100	8		E D	2	Ioannes Euangelista cũ esset an.99. migrauit ad Christum inchoato mox anno domini 100. die 27.Decembris.
14	853	4059	101	9		C	3	

Io.Lucidus P iii

Indi-tiões.	Anni urbis.	Anni mũdi	Anni dñi		Pontifices Romani		Imperatores Romani
	Olympias.			220			
15	854	4059	102		10 Anacle	B	4
1	855	4060	103		1 tus an.	A	5
2	856	4061	104		2 9.m.7.	G F	6
3	857	4062	105		3	E	7
	Olympias.			221			
4	858	4063	106		4	D	8
5	859	4064	107		5	C	9
6	860	4065	108		6	B A	10
7	861	4066	109		7	G	11
	Olympias.			222			
8	862	4067	110		8	F	12 Simon uel

Symeon Cleophæ cum pfuiſſet Hieroſolimis an .47. & eſſet an. 120. ſub Traiano principe apud Atticũ cõſularẽ crucifigitur, ut ait Euſe. li. 3 c. 26. hiſt. eccle. Seq̃nti ãno Ignatius eps Antiochen⁹ martyrio coronatur.

9	863	4068	111		9	E	13
10	864	4069	112		10	D C	14
11	865	4070	113		1 Euariſtus	B	15
	Olympias.			223	an.9.m.3.		
12	866	4071	114		2	A	16
13	867	4072	115		3	G	17
14	868	4073	116		4	F E	18
15	869	4074	117		5	D	19
	Olympias.			224			
1	870	4075	118		6	C	20
2	871	4076	119		7	B	1 Adrianus
3	872	4077	120		8	A G	2 Helius an.
4	873	4078	121		9	F	3 20.m.11.
	Olympias.			225			
5	974	4079	122		1 Alexãder.	E	4
6	875	4080	123		2 1.an.7.ã.	D	5
7	876	4081	124		3 9.m.5.	C B	6
8	877	4082	125		4	A	7
	Olympias.			226			
9	878	4083	126		5	G	8
10	879	4084	127		6	F	9
11	880	4085	128		7	E D	10

Indi-ctiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
12	881	4086	129	1 Xyſtus.1.ã 9.	C	11
	Olympias.		227	m.10.		
13	882	4087	130	2	B	12
14	883	4088	131	3	A	13
15	884	4089	132	4	GF	14 Ptolemæus Alexãdri
1	885	4090	133	5	E	15 nus Aſtrologus floret.
	Olympias.		228			
2	886	4091	134	6	D	16
3	887	4092	135	7	C	17
4	888	4093	136	8	BA	18
5	889	4094	137	9	G	19 Hieruſalem ſubuerſa per Adrianum.
	Olympias.		229			
6	890	4095	138	10	F	20
7	891	4096	139	1 Theloflorus	E	21
8	892	4097	140	2 an.10 m.8.	D C	1 Antoninus Pius an.23.
9	893	4098	141	3	B	2
	Olympias.		230			
10	894	4099	142	4	A	3 Solis cōputatio per
11	895	4100	143	5	G	4 Ptolemæum.anno ter-
12	896	4101	144	6	F E	5 tio Antonini Pij ſecun
13	897	4102	145	7	D	6 dum Albategni.c.27.
	Olympias.		231			
14	898	4103	146	8	C	7
15	899	4104	147	9	B	8
1	900	4105	148	10	AG	9
2	901	4106	149	11	F	10
	Olympias.		232			
3	902	4107	150	1 Iginus an.4.d.5	E	11
4	903	4108	151	2	D	12
5	904	4109	152	3	CB	13
6	905	4110	153	4	A	14
	Olympias.		233			
7	906	4111	154.	1 Pius.1.ã.9.m 5	G	15

Sratuit Pius ut reſurrectio domini die dominica celebretur: Quod à pluribus poſtea pontificibus confirmatum eſt.

8	907	4112	155	2	F	16
9	908	4113	156	3	ED	17

Indi tiões	Anni urbis	Anni mũdi	An. dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani	
10	909	4114	157	4		G	18	
	Olympias.			234				
11	910	4115	158	5		B	19	
12	911	4116	159	6		A	20	
13	912	4117	160	7		GF	21	
14	913	4118	161	8		E	22	
	Olympias.			235				
15	914	4119	162	9		D	23	
1	915	4120	163	1	Anicetus an.	C	1	M.Antonius
2	916	4121	164	2	9.m.8.	B A	2	Verus an.11.
3	917	4122	165	3		G	3	
	Olympias.			236				
4	918	4123	166	4		F	4	
5	919	4124	167	5		E	5	
6	920	4125	168	6		D C	6	
7	921	4126	169	7		B	7	
	Olympias.			237				
8	922	4127	170	8		A	8	
9	923	4128	171	9		G	9	
10	924	4129	172	10		F E	10	
11	925	4130	173	1	Soter an.9.	D	11	
	Olympias.			238				
12	926	4131	174	2		C	1	Annius Ingẽs pe
13	927	4132	175	3		B	2	Antoni ſtilẽtia p
14	928	4133	176	4		A G	3	us an.7. totũ orbẽ
15	929	4134	177	5		F	4	
	Olympias.			239				
1	930	4135	178	6		E	5	
2	931	4136	179	7		D	6	
3	932	4137	180	8		C B	7	
4	933	4138	181	9		A	1	Cõmodus an.12. m.8.
	Olympias.			240				
5	934	4139	182	1	Eleuterius an.	G	2	
6	935	4140	183	2	14.m.11.	F	3	
7	936	4141	184	3		E D	4	
8	937	4142	185	4		C	5	
	Olympias.			241				

Indi tiões	Anni urbis.	Anni mũdi	Anni dñi	Pótifices Romani		Imperatores Romani
9	938	4143	186	5	B	6
10	939	4144	187	6	A	7
11	940	4145	188	7	G F	8
12	941	4146	189	8	E	9
	Olympias.			242		
13	942	4147	190	9	D	10
14	943	4148	191	10	C	11
15	944	4149	192	11	B A	12
1	945	4150	193	12	G	13
	Olympias.			243		(Iulianus
2	946	4151	194	13	F	1 Elius Pertinax Didius
3	947	4152	195	14	E	1 Seuerus an.18
4	948	4153	196	15	D C	2
5	949	4154	197	1 Victor an.10	B	3
	Olympias.			244. m.1.		
6	950	4155	198	2	A	4
7	951	4156	199	3	G	5
8	952	4157	200	4	F E	6
9	953	4158	201	5	D	7
	Olympias.			245		
10	954	4159	202	6	C	8
11	955	4160	203	7	B	9
12	956	4161	204	8	A G	10
13	957	4162	205	9	F	11
	Olympias.			246		
14	958	4163	206	10	E	12
15	959	4164	207	1 Zepherinus	D	13
1	960	4165	208	2 an.7.	C B	14
2	961	4166	209	3	A	15
	Olympias.			247		
3	962	4167	210	4	G	16
4	963	4168	211	5	F	17
5	964	4169	212	6	E D	18
6	965	4170	213	7	C	1 Antoninus Caracalla
	Olympias.			248		an.6.m.2.
7	966	4171	214	1 Calistus an.6.	B	2
8	967	4172	215	2 m.1.	A	3

Indictiões.	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
9	968	4173	216	3	G F	4	
10	969	4174	217	4	E	5	
	Olympias.			249.			
11	970	4175	218	5	D	6	
12	971	4176	219	6	C	1 Macrinus an. 1. m. 2.	
13	972	4177	220	1 Vrban⁹. 1.	B A	1 Aurelius Antoninus	
14	973	4178	221	2 an 4. m. 7.	G	2 an. 4.	
	Olympias.			250.			
15	974	4179	222	3	F	3	
1	975	4180	223	4	E	4	In Palæstina Ni
2	976	4181	224	5	D C	1 Alexāder	chopolis, q̃
3	977	4182	225	1 Pontian⁹ ā. 9.	B	2 Mamee	prius Ema
	Olympias.			251. m. 2.		an. 13.	us diceba-
4	978	4183	226	2	A	3	tur urbs cō
5	979	4184	227	3	G	4	dita est.
6	980	4185	228	4	F E	5	
7	981	4186	229	5	D	6	
	Olympias.			252.			
8	982	4187	230	6	C	7	
9	983	4188	231	7	B	8	
10	984	4189	232	8	A G	9	
11	985	4190	233	9	F	10	
	Olympias.			253.			
12	986	4191	234	1 Antherus	E	11	
13	987	4192	235	2 an. 5. m. 3.	D	12	
14	988	4193	236	3	C B	13	
15	989	4194	237	4	A	1 Maximinus an. 3	
	Olympias.			254.			
1	990	4195	238	5	G	2	
2	991	4196	239	1 Fabianus	F	3	
3	992	4197	240	2 an. 13.	E D	1 Balbinus & Puppienus.	
4	993	4198	241	3	C	1 Gordianus an. 6.	
	Olympias			255.			
5	994	4199	242	4	B	2	
6	995	4200	243	5	A	3	
7	996	4201	244	6	G F	4	
8	997	4202	245	7	E	5	

Indi- tiões	Anni vrb.	Anni mũdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
Olympias.		256.				
9	998	4204	246	8	D	6
10	999	4205	247	9	C	1 Philippus an.5.
Hic primus omnium ex Romanis imperatoribus christianus fuit. Anno eius 2.millesimus annus Romanæ urbis expletus est.						
11	1000	4206	248	10	B A	2
12	1001	4207	249	11	G	3
Olympias.		257.				
13	1002	4208	250	12	F	5
14	1003	4209	251	13	E	6
15	1004	4210	252	1 Corneli9	D C	1 Decius
1	1005	4211	253	2 an.2.	B	2 an.2.
Olympias.		258.				
Pestilens morbus totius orbis multas prouincias occupauit.						
2	1006	4212	254	1 Lucius ã.2.	A	1 Gallus & Volusia-
3	1007	4213	255	2 m.10.	G	2 nus an.2.
4	1008	4214	256	3	F E	1 Valerianan9s cum
5	1009	4215	257	1 Stephanus	D	2 Galieno an.15.
Olympias.		259.		ã 7.m.10.		
6	1010	4216	258	2	C	3
7	1011	4217	259	3	B	4
8	1012	4218	260	4	A G	5
9	1013	4219	261	5	F	6
Olympias.		260.				
10	1014	4220	262	6	E	7
11	1015	4221	263	7	D	8
12	1016	4222	264	8	C B	9
13	1017	4223	265	1 Xystus.2.	A	10
Olympias.		261.		ã.1.m.11.		
14	1018	4224	266	2	G	11
15	1019	4225	267	1 Dionysius	F	12
1	1020	4226	268	2 ã.6.m.3.	E D	13
2	1021	4227	269	3	C	14
Olympias.		262.				
3	1022	4228	270	4	B	15
4	1023	4229	271	5	A	1 Claudius an.1.m.8.
5	1024	4230	272	6	G F	2
6	1025	4231	273	1 Felix.1.ã.2 m.5.	E	1 Aurelianus.ã.5.m.6.

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
Olympias.			263.	m.5.		
7	1026	4232	274	2	D	2
8	1027	4233	275	3	G	3
9	1028	4234	276	1 Euticianus	B A	4
10	1029	4235	277	1 Gaius ā 10.	G	5
Olympias.			264.	m.8.		
11	1030	4236	278	2	F	6 (nus m.2.
12	1031	4237	279	3	E	1 Tacitus m. 6. Floria-
13	1032	4238	280	4	DC	1 Probus an.6. m 4.
14	1033	4239	281	5	B	2
Olympias.			265.			
15	1034	4240	282	6	A	3
1	1035	4241	283	7	G	4
2	1036	4242	284	8	F E	5
3	1037	4243	285	9	D	6
Aera Diocletiani iuxta Aſtrologos ab ãno dñi 285. ſumit initiũ.						
Olympias.			266.			
4	1038	4244	286	10	C	1 Charus an. 2.
5	1039	4245	287	11	B	2
6	1040	4246	288	1 Marcellin9	A G	1 Diocletianus
7	1041	4247	289	2 an.6.m.11.	F	2 an.20.
Olympias			267.			
8	1042	4248	290	3	E	3
9	1043	4249	291	4	D	4 Aegyptũ Achileus
10	1044	4250	292	5	C B	5 obtinuit. Quare Cõ
11	1045	4251	293	6	A	6 ſtantius & Galerius
Olympias.			268.			Maximian9 Cæſares
12	1046	4252	294	7 Vacat ſedes	G	7 aſſumũtur in regnũ.
13	1047	4253	295	1 an.7.m.6.	F	8
14	1048	4254	296	2	E D	9
15	1049	4255	297	3	C	10
Olympias.			269.			
1	1050	4256	298	4	B	11
2	1051	4257	299	5	A	12
3	1052	4257	300	6	G F	13
4	1053	4258	301	7	E	14
Olympias.			270.			

Indi tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
5	1054	4259	302	1 Marcellus	D	15
6	1055	4260	303	2 an.5.m.1.	C	16
7	1056	4261	304	3	B A	17
8	1057	4262	305	4	G	18
	Olympias.		271.			
9	1058	4263	306	5	F	19
10	1059	4264	307	1 Eusebi⁹ ã.	E	20
11	1060	4265	308	2 3.m.7.	D C	1 Galerius an.2.
12	1061	4266	309	3	B	2
	Olympias.		272.			
13	1062	4267	310	4	A	1 Constãtinus magnus
14	1063	4268	311	1 Melchiades	G	2 an.30.m.10.
15	1064	4269	312	2 ã.4.m.2.	F E	3
1	1065	4270	313	3	D	4
	Olympias.		273.			
2	1066	4271	314	4	C	5
3	1067	4272	315	1 Siluester.1.	B	6
4	1068	4273	316	2 an.23.	A G	7
5	1069	4274	317	3	F	8
	Olympias.		274.			
6	1070	4275	318	4	E	9
7	1071	4276	319	5	D	10
8	1072	4277	320	6	C B	11
9	1073	4278	321	7	A	12
	Olympias.		275.			
10	1074	4279	322	8	G	13 Primum Concilium
11	1075	4280	323	9	F	14 Nicenium.
12	1076	4281	324	10	E D	15
13	1077	4282	325	11	C	16
	Olympias.		276.			
14	1078	4283	326	12	B	17
15	1079	4284	327	13	A	18
1	1080	4285	328	14	G F	19
2	1081	4286	329	15	E	20
	Olympias.		277.			
3	1082	4287	330	16	D	21
4	1083	4288	331	17	C	22

Indi-tiões.	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		
5	1084	4289	332	18		B A	23	
6	1085	4290	333	19		G	24	
	Olympias.		278.					
7	1086	4291	334	20		F	25	
8	1087	4292	335	21		E	26	
9	1088	4293	336	22		DC	27	
10	1089	4294	337	23		B	28	
	Olympias.		279.					
11	1090	4295	338	1	Marcus an.	A	29	
12	1091	4296	339	2	2.m.8.	G	30	
13	1092	4297	340	3		F E	31	
14	1093	4298	341	1	Iulius.1.	D	1	Constantinus secundus
	Olympias.		280.		ã.15.m.5.			
				Constantius & Constans an.24.m.5.d.12.				
15	1094	4299	342	2		C	2	
1	1095	4300	343	3		B	3	Anno 3. impe-
2	1096	4301	344	4		AG	4	rii Cõstantinus
3	1097	4302	345	5		F	5	secũdus occidit
	Olympias.		281.					
4	1098	4303	346	6		E	6	
5	1099	4304	347	7		D	7	
6	1100	4305	348	8		C B	8	
7	1101	4306	349	9		A	9	
	Olympias.		282.					
8	1102	4307	350	10		G	10	
9	1103	4308	351	11		F	12	
10	1104	4309	352	12		E	13	Anno.13. impe
11	1105	4310	353	13		D C		rii Constans oc
	Olympisas.		283.					ciditur.
12	1106	4311	354	14		B	14	
13	1107	4312	355	15		A	15	
14	1108	4313	356	16		G F	16	
15	1109	4314	357	1	Liberius	E	17	
	Olympias		284.		ã.6.m.2.			
1	1110	4315	358	2		D	18	
2	1111	4316	359	3		C	19	
3	1112	4317	360	4		B A	20	

Indi Anni Anni Anni Pontifices Imperatores
tiões urbis mũdi dñi Romani Romani

4 1113 4318 361 5 G 21 S. Antonius centesimo
Olympias. 285 quinto ætatis anno in ere
5 1114 4319 362 6 (m.3. F 22 mo moritur.
6 1115 4320 363 1 Felix ã.1. E 23
7 1116 4321 364 7 Liberius DC 24.
8 1117 4322 365 8 iterũ ã.6. B 1 Iulianus an.1.m.7.
Olympias. 286
9 1118 4323 366 9 A 1 Iouinianus m.7.
10 1119 4324 367 10 G 1 Valentinianus &
11 1120 4325 368 11 F E Valens an.10.
12 1121 4326 369 12 D 2

Terræmotum pertotum orbem facto mare littus egreditur,& Siciliæ multarumque insularum urbes & innumerabiles populos oppressit.

Olympias. 287
13 1122 4327 370 1 Damasus C 3
14 1123 4328 371 2 an.18. B 4
15 1124 4329 372 3 A G 5
1 1125 4330 373 4 F 6
Olympias. 288
2 1126 4331 374 5 E 7
3 1127 4332 375 6 D 8
4 1128 4333 376 7 C B 9
5 1129 4334 377 8 A 10
Olympias. 289

Ambrosius Mediolani episcopus ordinatur.

6 1130 4335 378 9 G 1 Valens an.4.
7 1131 4336 379 10 F 2
8 1132 4337 380 11 E D 3
9 1133 4338 381 12 C 4
Olympias. 290
10 1134 4339 382 13 B 1 Gratianus Thodosius &
11 1135 4340 383 14 A 2 nus ã.6. Valentinianus.

Secundum Concilium Constantinopolitanum.

12 1136 4341 384 15 G F 3
13 1137 4342 385 16 E 4
Olympias. 291
14 1138 4343 386 17 D 5

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
15	1139	4344	387	18	C	6
1	1140	4345	388	1 Siricus	B A	1 Valentinianus cum
2	1141	4346	389	2 an.14.m 3	G	2 Theodosio an 7.
						Corpora sanctorũ martyrum Geruasii & Protasii Mediolani ab Ambrosio reperta sunt.
	2Olympia.			292		
3	1143	4347	390	3	F	3
4	1144	4348	391	4	E	4
5	1144	4349	392	5	D C	5
6	1145	43,0	393	6	B	6
	Olympias.			293		
7	1146	4351	394	7	A	7
8	1147	4352	395	8	G	1 Theodosius cum Arca
9	1148	4353	396	9	F E	2 dio & Honorio an.3.
10	1149	4354	367	10	D	3
	Olympias.			294		
11	1150	4355	398	11	C	1 Arcadius cum Hono
12	1151	4356	399	12	B	2 rio an.13.
13	1152	4357	400	13	A G	3
						Sanctus Martinus ætatis an.81.episcopatus uero.26. obiit ut ait Gregorius Turonensis.
14	1153	4358	401	14	F	4
	Olympias.			295		
15	1154	4359	402	1 Anastasius	E	5
1	1155	4360	403	2 1.	D	6
2	1156	4361	404	3	C B	7
3	1157	4362	405	1 Innocēti.1	A	8
	Olympias.	296		an 65.m.2		
4	1158	4363	406	2	G	9
5	1159	4364	407	3	F	10 Radagasus Scytha
						cum ducentis millibus Gothorum Italiam inuadit, & multis urbibus uastatis cõclusus montibus Fesulanis cũ omnibus suis interiit.
6	1160	4365	408	4	E D	11
7	1161	4366	409	5	C	12
	Olympias.			297		
8	1162	4367	410	6	B	13 S.Alexius obiit.
9	1163	4368	411	7	A	1 Honorius cum Theodosio ann.16.

Indi-tiões	Anni. vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
10	1164	4369	412	8	GF	2 Roma capitur
11	1165	4370	413	9	E	3 a Goth's duce
	Olympias.			298		Alarico 9. ca-
12	1166	4371	414	10	D	4 lend. Septẽb.
13	1167	4372	415	11	C	5
14	1168	4373	416	12	BA	9
15	1169	4374	417	13	G	7 Inuentio cor-
	Olympias.			299		poris ſancti
1	1170	4375	418	14	F	8 Stephani pro
2	1171	4376	419	15	E	9 tomartyris.
3	1172	4377	420	1 Zoſimus an.2.	DC	10
4	1173	4378	421	2 m.6.	B	11
	Olympias.			300		
5	1174	4379	422	3	A	12 S. Hierony-
6	1175	4380	423	1 Bonifacius 1.an.	G	13 mus presby-
7	1176	4381	424	2 3.m.7.	FE	14 ter moritur.
8	1177	4382	425	3	D	15
	Olympias.			301		
9	1178	4383	426	1 Celeſtinus 1.an 8.	C	16
10	1179	4384	427	2 m.5.	B	1 Theodoſius
11	1180	4385	428	3	AG	2 iunior cũ Va
12	1181	4386	429	4	F	3 lentiniano fi-
	Olympias.			302		lio an. 26.
13	1182	4387	430	5	E	4
14	1183	4388	431	6	D	5
15	1184	4389	432	7	CB	6
1	1185	4390	433	8	A	7 Tertium Con
	Olympias.			303		cilium Ephe-
2	1186	4391	434	1 Xyſtus 3.an.9.	G	8 ſinum cele-
3	1187	4392	435	2	F	9. bratur.
4	1188	4393	436	3	ED	10
5	1189	4394	437	4	C	11
	Olympias.			304		
6	1190	4395	438	5	B	12
7	1191	4396	439	6	A	13
8	1192	4397	440	7	GF	14 Sanctus Au-
9	1193	4398	441	8	E	15 guſtinus epi-

ſcopus moritur ſecundum Sigebertum.

Q

Indictiõs.	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
	Olympias.			305.		
10	1194	4399	442	9	D	16
11	1195	4400	443	1 Leo 1.an.20.m.10.	C	17
12	1196	4401	444	2	BA	18
13	1197	4402	445	3	G	19
	Olympias.			306		
14	1198	4403	446	4	F	20
15	1199	4404	447	5	E	21
1	1200	4405	448	6	DC	22
2	1201	4406	449	7	B	23
	Olympias.			307		
3	1202	4407	450	8	A	24
4	1203	4408	451	9	G	25
5	1204	4409	452	10	FE	26
6	1205	4410	453	11	D	1 Martianus an.7.
	Olympias.			308		
7	1206	4411	454	12	C	2 Attila Italiã aggressus omnes penè eius ciuitates inuasit. Sed Leone papa rogante inde discesſit: atque anno sequenti sanguine de naribus in lecto suffocatus est.
8	1207	4412	455	13	B	3 quartum Cõ
9	1208	4413	456	14	AG	4 cilium Calce
10	1209	4414	457	15	F	5 donense.
	Olympias.			309		
11	1210	4415	458	16	E	6
12	1211	4416	459	17	D	7
13	1212	4417	460	18	CB	1 Leo 1.an.16
14	1213	4418	461	19	A	2
	Olympias.			310		
15	1214	4419	462	20	G	3
1	1215	4420	463	21	F	4
2	1216	4421	464	1 Hilarius an.6.	ED	5
3	1217	4422	465	2 m.3.	C	6
	Olympias.			311		
4	1218	4423	466	3	B	7
6	1219	4424	467	4	A	8
5	1220	4425	468	5	GF	9

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
7	1221	4426	469	6	E	10
	Olympias			312		
8	1222	4427	470	1 Simplicius an.	D	11
9	1223	4428	471	2 14.m.6.	C	12
10	1224	4429	472	3	BA	13
11	1225	4430	473	4	G	14
	Olympias.			313		
12	1226	4431	474	5	F	15
13	1227	4432	476	6	E	16
14	1228	4433	476	7	DC	1 Zeno an.17
15	1229	4434	477	8	B	2
	Olympias.			314		
1	1230	4435	478	9	A	3
2	1231	4436	479	10	G	4
3	1232	4437	480	11	FE	5
4	1233	4438	481	12	D	6
	Olympias.			315		
5	1234	4439	482	13	C	7
6	1235	4440	483	14	B	8
7	1236	4441	484	15	AG	9
8	1237	4442	485	1 Felix 3.an.6.m.11.	F	10
	Olympias.			316		
9	1238	4443	486	2	E	11
10	1239	4444	487	3	D	12
11	1240	4445	488	4	CB	13
12	1241	4446	489	5	A	14
	Olympias.			317		
13	1242	4447	490	6	G	15
14	1243	4448	491	7	F	16
15	1244	4449	492	1 Gelasius an.6.	ED	17
1	1245	4450	493	2 m.10.	C	1 Anastasius an 26.
	Olympias.			318		

Inuentio cryptæ sancti Michaelis Archangeli in monte Gargano an.2.Gelasii.1.ut annotat Sigebertus.

2	1246	4451	494	3	B	2
3	1247	4452	495	4	A	3
4	1248	4453	496	5	GF	4

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani	
5	1249	4454	497	6		E	5	
6	1250	4455	498	7		D	6	
7	1251	44·6	499	1	Anastasius an.1.	C	7	
8	1252	4457	500	2	m.9.	BA	8	
9	1253	4458	501	1	Simacus	G	9	
10	1254	4459	502	2		F	10	
11	1255	4460	503	3		E	11	
12	1256	4461	504	4		DC	12	
13	1257	4462	505	5		B	13	
14	1258	4463	506	6		A	14	
15	1259	4464	507	7		G	15	
1	1260	4465	508	8		FE	16	
2	1261	4466	509	9		D	17	
3	1262	4467	510	10		C	18	
4	1263	4468	511	11		B	19	
5	1264	4469	512	12		AG	20	
6	1265	4470	513	13		F	21	
7	1266	4471	514	14		E	22	
8	1267	4472	515	15		D	23	
9	1268	4473	516	16		CB	24	
10	1269	4474	517	1	Hormisda an 9.	A	25	
11	1270	4475	518	2		G	26	
12	1271	4476	519	3		F	1	Iustinus. 1.
13	1272	4477	520	4		ED	2	an.9.
14	1273	4478	521	5		C	3	Boetius Theodorici iussu cum Simaco senatore & aliis præstantibus uiris interficitur.
15	1274	4479	522	6		B	4	
1	1275	4480	523	7		A	5	
2	1276	4481	524	8		GF	6	
3	1277	4482	525	9		E	7	
4	1278	4483	526	1	Ioannes.1.an 2.	D	8	
5	1279	4484	527	2	m.9.	C	9	
6	1280	4485	528	3		BA	1	Iustinianus 1
7	1281	4486	529	1	Felix 4 an 4 m.2.	G	2	an.38.
8	1282	4487	530	2		F	3	
9	1283	4488	531	3		E	4	

Indi-tiões	Anni vrb.	Anni mũdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
10	1284	4489	532	4	DC	5 Dionysius abbas Romanus insignis computista floret: qui cyclum pascalem instituit ab æra Diocletiani anni. 248. ut ait Victor Vticensis episcopus: & a natiuitate domini annis 532.	
11	1285	4490	533	1 Bonifacius 2.an.	B	6	
12	1286	4491	534	2 1.m.11.	A	7	328
13	1287	4492	535	1 Ioannes 2.ã.1.m.5.	G	8	
14	1288	4493	536	2	FE	9	
15	1289	4494	537	1 Agapit⁹ 1 ã.1.m.3.	D	10	
1	1290	4495	538	1 Syluerius an.1.m.7.	C	11	329
2	1291	4496	539	2	B	12 Fames per Italiam adeo ingens fuit, ut membra humana comederentur, ut scribit Datius mediolanensis præsul.	
3	1292	4497	540	1 Vigilius an.16.	AG	13	
4	1293	4498	541	2 m.6.	F	14	
5	1294	4499	542	3	E	15	330
6	1295	4500	543	4	D	16	
7	1296	4501	544	5	CB	17	
8	1297	4502	545	6	A	18	
9	1298	4503	546	7	G	19	331
10	1299	4504	547	8	F	20 Totila Gothorum Rex ciuitates Italiæ multis cladibus afflixit: cuius iussu Herculanus Perusinorum episcopus capite truncatur.	
11	1300	4505	548	9	ED	21	
12	1301	4506	549	10	C	22	
13	1302	4507	550	11	B	23	332
14	1303	4508	551	12 5. cõcilium Con	A	24	
15	1304	4509	552	13 stãtinopolitanũ	GF	25	
1	1305	4510	553	14	E	26	
2	1306	4511	554	15	D	27	333
3	1307	4512	555	16	C	28	
4	1308	4513	556	17	BA	29	
5	1309	4514	557	1 Pelagius. 1. an.	G	30	
6	1310	4515	558	2 m.10.	F	31	334
7	1311	4516	559	3	E	32	
8	1312	4517	560	4	DC	33	
9	1313	4518	561	5	B	34	

Indi tiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades
10	1314	4519	562	1 Ioannes.3.an.12.	A	35		335
11	1315	4520	563	2 m.11.	G	39		
12	1316	4521	564	3	FE	37		
13	1317	4522	565	4	D	38		
14	1318	4523	566	5	C	1	Iustinus 2.	336
15	1319	4524	567	6	B	2	an.11.	
1	1320	4525	568	7	AG	3		
2	1321	4526	569	8	F	4		
3	1322	4527	570	9	E	5		337
4	1323	4528	571	10	D	6		
5	1324	4529	572	11	CB	7		
6	1325	4530	573	12	A	8		
7	1326	4531	574	13	G	9		338
8	1327	4532	575	1 Vacat sedes m.10.	F	10		
9	1328	4533	576	1 Benedictus.1.an.	ED	11		
10	1329	4534	577	2 4.m.2.	C	1	Tiberius 2.	
11	1330	4535	578	3	B	2	an 7.	339
12	1331	4536	579	4	A	3		
13	1332	4537	580	1 Pelagius an.11.	GF	4		
14	1333	4538	581	2	E	5		
15	1334	4539	582	3	D	6		340
1	1335	4540	583	4	C	7		
2	1336	4541	584	5	BA	1	Mauritius.	
3	1337	4542	585	6	G	2	an.20.	
4	1338	4543	586	7	F	3		341
5	1339	4544	587	8	E	4		
6	1340	4545	588	9	DC	5		
7	1341	4546	589	10	B	6		
8	1342	4547	590	11	A	7		342
9	1343	4548	591	1 Gregorius.1.an.	G	8		
10	1344	4549	592	2 13.m.6.d.10.	FE	9		
11	1345	4550	593	3	D	10		
12	1346	4551	594	4	C	11		343
13	1347	4552	595	5	B	12		
14	1348	4553	596	6	AG	13		
15	1349	4554	597	7	F	14		
1	1350	4555	598	8	E	15		344

Indictiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi.	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1351	4556	599	9	D	16	
3	1352	4557	600	10	CB	17 Britania ad	
				Chriſti fidem Gregorio pontifice procurante conuertitur.			
4	1353	4558	601	11	A	18	
5	1354	4559	602	12	G	19	345
6	1355	4560	603	13	F	20	
7	1356	4561	604	14	ED	1 Focas an.8.	
8	1357	4562	605	1 Sabinianꝰ ã 1.m.5.	C	2	
9	1358	4563	606	1 Vacat ſe.m.11.d 16.	B	3	346
10	1359	4564	607	1 Bonifacius 3.	A	4	
11	1360	4565	608	1 Bonifacius.4.	GF	5	
12	1361	4566	609	2 an 6.m.5.	E	6	
13	1362	4567	610	3	D	7 Pantheon de	347
				dicatur in templum B.Mariæ & omnium martyrum.			
14	1363	4568	611	4	C	8	
15	1364	4569	612	5	BA	1 Heraclius an.	
1	1365	4570	613	6	G	2 29.	
2	1366	4571	614	1 Deuſdedit an.3.	F	3	348
3	1367	4572	615	2	E	4	
4	1368	4573	616	3	DC	5	
5	1369	4574	617	1 Bonifacius.5.an.4.	B	6	
6	1370	4575	618	2 m.10.	A	7	349
7	1371	4576	619	3	G	8	
8	1372	4577	620	4	FE	9	
9	1373	4578	621	5	D	10 Maumeth cõ	
				pleto anno domini 621.dedit legam: à quo tempore computantur anni Arabum.			
10	1374	4579	622	1 Honorius.1.an.	C	11	350
11	1375	4580	623	2 12 m.11.	B	12	
12	1376	4581	624	3	AG	13	
13	1377	4582	625	4	F	14	
14	1378	4583	626	5	E	15	351
15	1379	4584	627	6	D	16	
1	1380	4585	628	7	CB	17	
2	1381	4586	629	8	A	18	
3	1382	4587	630	9	G	19	352
4	1383	4588	631	10	F	20	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
5	1384	4589	632	11		E D	21		
6	1385	4590	633	12		C	22		
7	1386	4591	634	13		B	23		353
8	1387	4592	635	1	Vacat ſedes an.1.	A	24		
9	1388	4593	636	2	m.7.	G F	25		
10	1389	4594	637	1	Seuerinus	E	26		
11	1390	4595	638	1	Ioannes.4.an.1.	D	27		354
12	1391	4596	639	2	m.9.	C	28	(m.4.	
13	1392	4597	640	1	Theodorus.1.an.	B A	29	Cõſtãtinus.3	
14	1393	4598	641	2	6.m.5.	G	1	Heraelius.ã.2.	
15	1394	4599	642	3		F	2		355
1	1395	4600	643	4		E	1	Conſtans.2.	
2	1396	4601	644	5		DC	2	an 27.	
3	1397	4602	645	6		B	3		
4	1398	4603	646	7		A	4		356
5	1399	4604	647	1	Martinus.1.an.6.	G	5		
6	1400	4605	648	2	m.2.	F E	6		
7	1401	4606	649	3		D	7		
8	1402	4607	650	4		C	8		357
9	1403	4608	951	5		B	9		
10	1404	4609	652	6		AG	10		
11	1405	4610	653	1	Vacat ſedes.an.1.	F	11		
12	1406	4611	654	1	Eugenius.1.an.2.	E	12		358
13	1407	4612	655	2	m.6.	D	13		
14	1408	4613	656	3		CB	14		
15	1409	4614	657	1	Vitalianus an.14.	A	15		
1	1410	4615	658	2	m.6.	G	16		359
2	1411	4616	659	3		F	17		
3	1412	4617	660	4		E D	18		
4	1413	4618	661	5		C	19		
5	1414	4619	662	6		B	20		360
6	1415	4620	663	7		A	21		
7	1416	4621	664	8		GF	22		
8	1417	4622	665	9		E	23		
9	1418	4623	666	10		D	24		361
10	1419	4624	667	11		C	25		
11	1420	4625	668	12		BA	26		

Indi tiões	Anni urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym piades
12	1421	4626	669	13	G	27	
13	1422	4627	670	14	F	1 Conſtantinus	362
14	1423	4628	671	15	E	2 4.an.17.	
15	1424	4629	672	1 Adeodatus an.	DC	3	
1	1425	4630	673	2 4 m.2.	B	4	
2	1426	4631	674	3	A	5	363
3	1427	4632	675	4	G	6	
4	1428	4633	676	1 Donus.1.an 2.	F E	7	
5	1429	4634	677	2 m.5.	D	8	
6	1430	4635	678	3	C	9	364
7	1431	4636	679	1 Agatho an.2.m.6.	B	10	
8	1432	4637	680	2	AG	11	
9	1433	4638	681	3	F	12 Sextum Con	
10	1434	4639	682	1 Vacat ſedes an.1.	E	13 cilium iterũ	365
11	1435	4640	683	2 m.7.	D	14 Conſtãtino-	
12	1436	4641	684	1 Leo.2.m.10.	C B	15 politanum.	
13	1437	4642	685	1 Vacat ſ.m.11.d.22.	A	16	
14	1438	4643	686	1 Bñdict.2.m.10.d.13	G	17	366
15	1439	4644	687	1 Ioannes.5.an.1.	F	1 Iuſtinus.2.	
1	1440	4645	688	1 Conon m.11.	ED	2 an.10.	
2	1441	4646	689	1 Sergius an.12.m.8.	C	3	
3	1442	4647	690	2	B	4	367
4	1443	4648	691	3	A	5	
5	1444	4649	692	4	G F	6	
6	1445	4650	693	5	E	7	
7	1446	4651	694	6	D	8	368
8	1447	4652	695	7	C	9	
9	1448	4653	696	8	B A	10	
10	1449	4654	697	9	G	1 Leo.2.an.3.	
11	1450	4655	698	10	F	2	369
12	1451	4656	699	11	E	3	
13	1452	4657	700	12	D C	1 Tiberiu s.3.	
14	1453	4658	701	13	B	2 an.7.	
15	1454	4659	702	1 Ioannes.6.an.2m.2.	A	3	370
1	1455	4660	703	2	G	4	
2	1456	4661	704	1 Ioannes.7.an.2	FE	5	
3	1457	4662	705	2 m.7.	D	6	

Indictiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
4	1458	4663	706	3	Sisinius.d. 20.	C	7		371
5	1459	4664	707	1	Constantinus an.7.	B	1	Iustinianus ite	
6	1460	4665	708	2	m.1.	A G	2	rum.2 an.6.	
7	1461	4666	709	3		F	3		
8	1462	4667	710	4		E	4		372
9	1463	4668	711	5		D	5		
10	1464	4669	712	6		C B	6		
11	1465	4670	713	7		A	1	Philippicus.	
12	1466	4671	714	1	Gregorius.2.an.15	G	2	an 2.	373
13	1467	4672	715	2	m.10.	F	1	Anastasius. 2.	
14	1468	4673	716	3		E D	2	an.3.	
15	1469	4674	717	4		C	3		
1	1470	4675	7 8	5		B	1	Theodosiusã.1	374
2	1471	4676	719	6		A	1	Leo 3. an. 24.	
3	1472	4677	720	7		G F	2		
4	1473	4678	721	8		E	3		
5	1474	4679	722	9		D	4		375
6	1475	4680	723	10		C	5		
7	1476	4681	724	11		B A	6		
8	1477	4682	725	12		G	7		
9	1478	4683	726	13		F	8		376
10	1479	4684	727	14		E	9		
11	1480	4685	728	15		D C	10		
12	1481	4686	729	16		B	11		
13	1482	4587	730	1	Gregorius.3.an.10.	A	12		377
14	1483	4688	731	2	m.8.	G	13	Beda obijt.	
15	1484	4689	732	3		F E	14		
1	1485	4690	733	4		D	15		
2	1486	4691	734	5		C	16		378
3	1487	4692	735	6		B	17		
4	1488	4693	736	7		A G	18		
5	1489	4694	737	8		F	19		
6	1490	4695	738	9		E	20		379
7	1491	4696	739	10		D	21		
8	1492	4697	740	11		C B	22		
9	1493	4698	741	1	Zacharias ã.10.m.3.	A	23	Pestilẽtia in	

gens, in qua supra trecẽta hominum millia Constantinopoli periere.

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatóres Romani	Olympiades
10	1494	4699	742	2	G	24	380
11	1495	4700	743	3	F	1 Cõnſtantinus	
12	1496	4701	744	4	E D	2 5.an.35.	
13	1497	4702	745	5	C	3	
14	1498	4703	746	6	B	4	381
15	1499	4704	747	7	A	5	
1	1500	4705	748	8	G F	6	
2	1501	4706	749	9	E	7	
3	1502	4707	750	10	D	8	382
4	1503	4708	751	1 Stephanus.2.an.5.	C	9	
5	1504	4709	752	2	B A	10	
6	1505	4710	753	3	G	11	
7	1506	4711	754	4	F	12	383
8	1507	4712	755	5	E	13	
9	1508	4713	756	1 Paulus.1.an.10.	D C	14	
10	1509	4714	757	2 m.1.	B	15	
11	1510	4715	758	3	A	16	384
12	1511	4716	759	4	G	17	
13	1512	4717	760	5	F E	18	
14	1513	4718	761	6	D	19	
15	1514	4719	762	7	C	20	385
1	1515	4720	763	8	B	21	
2	1516	4721	764	9	A G	22	
3	1517	4722	765	10	F	23	
4	1518	4723	766	1 Vacat ſedes	E	24	386
5	1519	4724	767	1 Stephanus.3.an.3	D	25	
6	1520	4725	768	2 m.5.	C B	26	
7	1521	4726	769	3	A	27	
8	1522	4727	770	4	G	28	387
9	1523	4728	771	1 Adrianus 1.an.23.	F	29	
10	1524	4729	772	2 m.11.	E D	30	
11	1525	4730	773	3	C	31	
12	1526	4731	774	4	B	32	388
13	1527	4732	775	5	A	33	
14	1528	4733	776	6	G F	34	
15	1529	4734	777	7	E	35	
1	1530	4735	778	8	D	1 Leo.4 an.5.	389

Indictiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1531	4736	779	9	C	2	
3	1532	4737	780	10	BA	3	
4	1533	4738	781	11	G	4	
5	1534	4739	782	12	F	5	390
6	1535	4740	783	13	E	1 Cōſtantinus	
7	1536	4741	784	14	DC	2 6. cum Hire-	
8	1537	4742	785	15	B	3 ne an. 19.	
9	1538	4743	786	16	A	4	391
10	1539	4744	787	17	G	5	
11	1540	4745	788	18	FE	6	
12	1541	4746	789	19	D	7	
13	1542	4747	790	20	C	8 Septimū Con	392
14	1543	4748	791	21	B	9 cilium Nice	
15	1544	4749	792	22	AG	10 num.2.	
1	1545	4750	793	23	F	11	
2	1546	4751	794	24	E	12	393
3	1547	4752	795	1 Leo.3.an.20.m.5.	D	13	
4	1548	4753	796	2	CB	14	
5	1549	4754	797	3	A	15	
6	1550	4755	798	4	G	16	394
7	1551	4756	799	5	F	17	
8	1552	4757	800	6	ED	18	
9	1553	4758	801	7	C	19	
10	1554	4759	802	8	B	1 Carolus ma-	395
11	1555	4760	803	9	A	2 gnus.an.14.	
12	1556	4761	804	10	GF	3 Trāslatio im-	
13	1557	4762	805	11	E	4 perii ad Fran	
14	1558	4763	806	12	D	5 cos.	396
15	1559	4764	807	13	C	6	
1	1560	4765	808	14	BA	7	
2	1561	4766	809	15	G	8	
3	1562	4767	810	16	F	9	397
4	1563	4768	811	17	E	10	
5	1564	4769	812	18	DC	11	
6	1565	4770	813	19	B	12	
7	1566	4771	814	20	A	13	398
8	1567	4772	815	1 Stephanus. m.7.	G	14	

Indictiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi		Pontifices Romani			Imperatores Romani	Olympiades
9	1568	4773	816	1	Paſchalis an 7.	FE	1	Ludouicus cū	
10	1569	4774	817	2	m.3.	D	2	Lotario an.25	
11	1570	4775	818	3		C	3		399
12	1571	4776	819	4		B	4		
13	1572	2777	820	5		AG	5		
14	1573	4778	821	6		F	6		
15	1574	4779	822	7		E	7		400
1	1575	4780	823	1	Eugenius 2.an.3.	D	8		
2	1576	4781	824	2		CB	9		
3	1577	4782	825	3		A	10		
4	1578	4783	826	1	Valentinus d.40.	G	11		401
5	1579	4784	827	1	Gregorius.4.an.16	F	12		
6	1580	4785	828	2		ED	13		
7	1581	4786	829	3		C	14		
8	1582	4787	830	4		B	15		402
9	1583	4788	831	5		A	16		
10	1584	4789	832	6		GF	17		
11	1585	4790	833	7		E	18		
12	1586	4791	834	8		D	19		403
13	1587	4792	835	9		C	20		
14	1588	4793	836	10		BA	21		
15	1589	4794	837	11		G	22		
1	1590	4795	838	12		F	23		404
2	1591	4796	839	13		E	24		
3	1592	4797	840	14		DC	25		
4	1593	4798	841	15		B	1	Lotharius an.	
5	1594	4799	842	16		A	2	15.	405
6	1595	4800	843	1	Sergius.2. an.3.	G	3		
7	1596	4801	844	2		FE	4		
8	1597	4802	845	3		D	5		
9	1598	4803	846	1	Leo.4.an.8.m.3.	C	6		406
10	1599	4804	847	2		B	7		
11	1600	4805	848	3		AG	8		
12	1601	4806	849	4		F	9		
13	1602	4807	850	5		E	10		407
14	1603	4808	851	6		D	11		
15	1604	4809	852	7		CB	12		

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
1	1605	4810	853	8	A	13	
2	1606	4811	854	1 Ioannes Anglicus	G	14	408
3	1607	4812	855	2 fœmina an.2.m.1.	F	15 His duobus annis possumus dicere sedem Romanam uacasse eoquod fœmina non est capax ordinis neque pontificatus	
4	1608	4813	856	1 Benedictus.3.	ED	1 Ludouicus. 2.	
5	1609	4814	857	2 an.2.m.6.	C	2 an.21.	
6	1610	4815	858	3	B	3	409
7	1611	4816	859	1 Nicolaus.1.an.9.	A	4	
8	1612	4817	860	2 m.9.	GF	5	
9	1613	4818	861	3	E	6	
10	1614	4819	862	4	D	7	410
11	1615	4820	863	5	C	8	
12	1616	4821	864	6	BA	9	
13	1617	4822	865	7	G	10	
14	1618	4823	866	8	F	11	411
15	1619	4824	867	9	E	12	
1	1620	4825	868	10	DC	13	
2	1621	4826	869	1 Adrianus.2.an.	B	14	
3	1622	4827	870	2 5.m.9.	A	15	412
4	1623	4828	871	3	G	16	
5	1624	4829	872	4	FE	17	
6	1625	4830	873	5	D	18	
7	1626	4831	874	1 Ioannes.8.an.10.	C	19	413
8	1627	4832	875	2	B	20	
9	1628	4833	876	3	AG	21	
10	1629	4834	877	4	F	1 Carolus.2.	
11	1630	4835	878	5	E	2 an.2.	414
12	1631	4836	879	6	D	1 Carolus.3.	
13	1632	4837	880	7	CB	2 Grossus an.	
14	1633	4838	881	8	A	3 12.	
15	1634	4839	882	9	G	4	415
1	1635	4840	883	10	F	5	
2	1636	4841	884	1 Martinus.2.an.	ED	6 Albategni co	
3	1637	4842	885	2 1.m.5.	C	7 putanit annū	

Solarum post Ptolemæum annis.743. & reperit eum cōstare ex diebus. 365.& quarta diei minus centesima sexta parte ipsius diei: ut patet. c. 52.&.53.libri eius.

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
4	1638	4843	886	1 Adrianus.3.	B	8	416
5	1639	4844	887	1 Stephanus.5.	A	9	
6	1640	4845	888	2 an.6.	GF	10	
7	1641	4846	889	3	E	11	
8	1642	4847	890	4	D	12	417
9	1643	4848	891	5	C	1 Arnulphus	
10	1644	4849	892	6	BA	2 Germaniæ	
11	1645	4850	893	1 Formosus an.5.	G	3 rex an.12.	
12	1646	4851	894	2 m.6.	F	4	418
13	1647	4852	895	3	E	5	
14	1648	4853	896	4	DC	6	
15	1649	4854	897	5	B	7	
1	1650	4855	898	6 Bonifaciꝰ.6.d.26.	A	8	419
2	1651	4856	899	1 Stepha 6.ā.1.m.3.	G	9	
3	1652	4857	900	1 Romanus m.4.	FE	10	
4	1653	4858	901	1 Theodorꝰ.2.d.20.	D	11	
5	1654	4859	902	1 Ioānes.9.an.2.d.5.	C	12	420
6	1655	4860	903	1 Benedictus.4.an.	B	1 Ludouicus.	
7	1656	4861	904	2 3.m.4.	AG	2 3.an.10.	
8	1657	4862	905	3 Leo.5.d.40.	F	3	
9	1658	4863	906	1 Christoforus.m.7.	E	4	421
10	1659	4864	907	1 Sergius.3.an.7.m.4.	D	5	
11	1660	4865	908	2	CB	6	
12	1661	4866	909	3	A	7	
13	1662	4867	910	4	G	8	422
14	1663	4868	911	5	F	9	
15	1654	4869	912	6	ED	10	
1	1665	4870	913	7	C	1 Conradus.1.	
2	1666	4871	914	1 Anastasius.3.an.	B	2 an.7.	423
3	1667	4872	915	2 2.m.2.	A	3 Ordo Clunia	
4	1668	4873	916	1 Lando.m.6.	GF	4 censis inchoa	
5	1669	4874	917	1 Ioannes.10.an.	E	5 tur.	
6	1670	4875	918	2 13.m.2.	D	6	424
7	1671	4876	919	3	C	7	
8	1672	4877	920	4	BA	1 Henricus.1.	
9	1673	4878	921	5	G	2 an.18.	
10	1674	4879	922	6	F	3	425

TABVLAE

Inditiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi		Pontifices Romani			Imperatores Romani	Olympiades
11	1675	4880	923	7		E	4		
12	1676	4881	924	8		DC	5		
13	1677	4882	925	9		B	6		
14	1678	4883	926	10		A	7		426
15	1679	4884	927	11		G	8		
1	1680	4885	928	12		FE	9		
2	1681	4886	929	13		D	10		
3	1682	4887	930	1	Leo.6.m.7.	C	11		427
4	1683	4888	931	1	Stephanus.7.an.	B	12		
5	1684	4889	932	2	2.m.1.	AG	13		
6	1685	4890	933	1	Ioannes.11.an.4.	F	14		
7	1986	4891	934	2	m.10.	E	15		428
8	1687	4892	935	3		D	16		
19	1688	4893	936	4		CB	17		
10	1689	4894	937	5		A	18		
11	1690	4895	938	1	Leo.7.an.2.m.6.	G	1	Otho primus	429
12	1691	4896	939	2		F	2	an.36.	
13	1692	4897	940	3		ED	3		
14	1693	4898	941	1	Stephanus 8 an.2.	C	4		
5	1694	4899	942	2	m.4.	B	5		430
1	1695	4900	943	3		A	6		
2	1696	4901	944	1	Martinus.3.an.3.	GF	7		
3	1697	4902	945	2	m.6.	E	8		
4	1698	4903	946	3		D	9		431
5	1699	4904	947	1	Agapitus.2.an.7.	C	10		
6	1700	4905	948	2	m.4.	BA	11		
7	1701	4906	949	3		G	12		
8	1702	4907	950	4		F	13		432
9	1703	4908	951	5		E	14		
10	1704	4909	952	6		DC	15		
11	1705	4910	953	7		B	16		
12	1706	4911	954	1	Ioannes.12.an.8.	A	17		433
13	1707	4912	955	2	m.3.	G	18	Transfertur	
14	1708	4913	956	3		FE	19	imperiũ ad	
15	1709	4914	957	4		D	20	Ger manos.	
1	1710	4915	958	5		C	21		434
2	1711	4916	959	6		B	22		

Indi-tiões	Anni urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
3	1712	4917	960	7		AG	23		
4	1713	4918	961	8		F	24		
5	1714	4919	962	1	Benedictus.5.m.6.	E	25		435
6	1715	4920	963	1	Leo.8 an.1.m.4.	D	26		
7	1716	4921	964	2		CB	27		
8	1717	4922	965	1	Ioannes 13.an.7.	A	28		
9	1718	4923	966	2	m.11.	G	29		436
10	1719	4924	967	3		F	30		
11	1720	4925	968	4		ED	31		
12	1721	4926	969	5		C	32		
13	1722	4927	970	6		B	33		437
14	1723	4928	971	7		A	34		
15	1724	4929	672	8		GF	35		
1	1725	4930	973	1	Benedictus.6.an.1.	E	36		
2	1726	4931	974	2	m.6.	D	1	Othus 2.an.	438
3	1727	4932	975	1	Donus.2.an 1.	C	2	10.	
4	1728	4933	976	1	Bonifacius.7.m.7.	BA	3		
5	1729	4934	977	2	Benedictus.7.an.8.	G	4		
6	1730	4935	978	3	m.6.	F	5		439
7	1731	4936	979	4		E	6		
8	1732	4937	980	5		DC	7		
9	1733	4938	981	6		B	8		
10	1734	4939	982	7		A	9		440
11	1735	4940	983	8	Ioannes.14.m.8.	G	10		
12	1736	4941	984	1	Ioannes.15.m.4.	FE	1	Otho 3.an.	
13	1737	4942	985	1	Ioannes.16,an.10.	D	2	19.	
14	1738	4943	986	2	m.6.	C	3		441
15	1739	4944	987	3		B	4		
1	1740	4945	988	4		AG	5		
2	1741	4946	989	5		F	6		
3	1742	4947	990	6		E	7		442
4	1743	4948	991	7		D	8		
5	1744	4949	992	8		CB	9		
6	1745	4950	993	9		A	10		
7	1746	4951	994	10		G	11		443
8	1747	4952	995	1	Gregorius.5,an.2.	F	12		
9	1748	4953	996	2	m.5.	ED	13		

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi		Pontifices Romani			Imperatores Romani	Olympiades
10	1749	4954	997	1	Ioan.17.m.10.	C	14		
11	1750	4955	998	1	Syluester.2.an.4.	B	15		444
12	1751	4956	999	2	m.1.	A	16		
13	1752	4957	1000	3		GF	17		
14	1753	4958	1001	4	Ioan.18,m.4.	E	18		
15	1754	4959	1002	1	Ioannes.19.an.4.	D	19		445
1	1755	4960	1003	2	m.4.	C	1	Henricus.2.	
2	1756	4961	2004	3		BA	2	an.22.	
3	1757	4962	1005	4		G	3		
4	1758	4963	1006	5		F	4		446
5	1759	4964	1007	1	Sergius.4.an.2.	E	5		
6	1760	4965	1008	2	m.7.	DC	6		
7	1761	4966	1009	3		B	7		
8	1762	4967	1010	1	Benedictus.8.	A	8		447
9	1763	4968	1011	2	an.11.m.1.	G	9		
10	1764	4969	1012	3		FE	10	Ordo Cama	
11	1765	4970	1013	4		D	11	dulensis in	
12	1766	4971	1014	5		C	12	choatur.	448
13	1767	4972	1015	6		B	13		
14	1768	4973	1016	7		AG	14		
15	1769	4974	1017	8		F	15		
1	1770	4975	1018	9		E	16		449
2	1771	4976	1019	10		D	17		
3	1772	4977	1020	11		CB	18		
4	1773	4978	1021	1	Vacat sedes	A	19		
5	1774	4979	1022	1	Ioannes.10.an.11.	G	20		450
6	1775	4980	1023	2		F	21		
7	1776	4981	1024	3		ED	22		
8	1777	4982	1025	4		C	1	Conradus. 2.	
9	1778	4983	1026	5		B	2	an.15.	451
10	1779	4984	1027	6		A	3		
11	1780	4985	1028	7		GF	4		
12	1781	4986	1029	8		E	5		
13	1782	4987	1030	9		D	6		452
14	1783	4988	1031	10		C	7		
15	1784	4989	1032	11		BA	8		
1	1785	4990	1033	1	Benedictus.9.	G	9		
					an.13.m.3.				

Indi-tiões	Anni vrb.	Anni mũdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1786	4991	1034	2	F	10	453
3	1787	4992	1035	3	E	11	
4	1788	4993	1036	4	DC	12	
5	1789	4994	1037	5	B	13	
6	1790	4995	1038	6	A	14	454
7	1791	4996	1039	7	G	15	
8	1792	4997	1040	8	FE	1 Henricus.3.	
9	1793	4998	1041	9	D	2 an.17.	
10	1794	4999	1042	10	G	3	455
11	1795	5000	1043	11	B	4	
12	1796	5001	1044	12	AG	5	
13	1797	5002	1045	13 Syluester.3.m 2.	F	6	
14	1798	5003	1046	1 Gregorius,6,	E	7	456
15	1799	5004	1047	2 an.2.m.3	D	8	
1	1800	5005	1048	1 Clemens.2.	CB	9	
2	1801	5006	1049	1 Damasus.2.	A	10	
3	1802	5007	1050	2 Leo.9.an.5.m.2.	G	11	457
4	1803	5008	1051	3	F	12	
5	1804	5009	1052	4	ED	13 Concilium	
6	1805	5010	1053	5	C	14 Vercelense	
7	1806	5011	1054	1 Victor.2.an.2.m.8.	B	15	458
8	1807	5012	1055	2	A	16	
9	1808	5013	1056	3	GF	17	
10	1809	5014	1057	1 Stephanus 9,m.10.	E	1 Henricus.4.	
11	1810	5015	1058	1 Benedictus.10.m.9	D	2 an.50.	459
12	1811	5016	1059	1 Nicolaus.2.an.2.	C	3	
13	1812	5017	1060	2 m.6.	BA	4	
14	1813	5018	1061	3	G	5	
15	1814	5019	1062	1 Alexander.3.an.	F	6	460
1	1815	5020	1063	2 11.m.6.	E	7	
2	1816	5021	1064	3	D,C	8	
3	1817	5022	1065	4	B	9	
4	1818	5023	1066	5	A	10	461
5	1819	5024	1067	6	G	11	
6	1820	5025	1068	7	FE	12	
7	1821	5026	1069	8	D	13	
8	1822	5027	1070	9	C	14 Ordo uallis umbrosæ inchoatur.	462

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi.	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
9	1823	5028	1071	10	B	15	
10	1824	5029	1072	11	AG	16	
11	1825	5030	1073	12	F	17	463
12	1826	5031	1074	1 Gregorius.7,an.	E	18	
13	1827	5032	1075	2 12.m.1.	D	19	
14	1828	5033	1076	3	CB	20 Ordo Gran	
15	1829	5034	1077	4	A	21 dimōtensis	464
1	1830	5035	1078	5	G	22 incipit.	
2	1831	5036	1079	6	F	23	
3	1832	5037	1080	7	ED	24	
4	1833	5038	1081	8	C	25	465
5	1834	5039	1082	9	B	26	
6	1835	5040	1083	10	A	27	
7	1836	5041	1084	11	GF	28	
8	1837	5042	1085	12	E	29	466
9	1838	5043	1086	1 Victor 3.an.1.m.4.	D	30 Ordo Cartu	
10	1839	5044	1087	2 Vacat .m.5.	C	31 siensium su	
11	1840	5045	1088	1 Vrbanns.2.an.12.	BA	32 mit initiū.	
12	1841	5046	1089	2 m.4.	G	33	467
13	1842	5047	1090	3	F	34	
14	1843	5048	1091	4	E	35	
15	1844	5049	1092	5	DC	36	
1	1845	5050	1093	6	B	37	468
2	1846	5051	1094	7	A	38	
3	1847	5052	1095	8	G	39	
4	1848	5053	1096	9	FE	40	
5	1849	5054	1097	10	D	41	469
6	1850	5055	1098	11	C	42	
7	1851	5056	1099	12	B	43 Cistertiēsis	

ordo iuchoatus,& primum eius cœnubium fundatum : & anno sequēti s.1099.Hierusalem capitur à Christianis duce Gotifredo die 15.Iulii feria 6.Qui ibidem electus in regem, noluit auream ferre coronam;ubi Christus spineam tulisset.

8	1852	5057	1100	1 Paschalis 2.	AG	44	470
9	1853	5058	1101	2 an.18.m.6.	F	45	
10	1854	5059	1102	3	E	46	
11	1855	5060	1103	4	D	47	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
12	1856	5061	1104	5	CB	48	
13	1857	5062	1105	6	A	49	
14	1858	5063	1106	7	G	50	471
15	1859	5064	1107	8	F	1 Henricus 5.	
1	1860	5065	1108	9	ED	2 an.20.	
2	1861	5066	1109	10	C	3	
3	1862	5067	1110	11	B	4	472
4	1863	5068	1111	12	A	5	
5	1864	5069	1112	13	GF	6	
6	1865	5070	1113	14	E	7	
7	1866	5071	1114	15	D	8	473
8	1867	5072	1115	16	C	9	
9	1868	5073	1116	17	BA	10	
10	1869	5074	1117	18	G	11	
11	1870	5075	1118	1 Gelasius 2.an.1.	F	12	474
12	1871	5076	1119	1 Calistus.2.an.5.	E	13	
13	1872	5077	1120	2 m.10.	DC	14 Ordo tẽpla	
14	1873	5078	1121	3	B	15 ris militiæ;	
15	1874	5079	1122	4	A	16 & ordo Præ-	475
1	1875	5080	1123	5	G	17 monstraten-	
2	1876	5081	1124	6	FE	18 sium incepe	
3	1877	5082	1125	1 Honorius.2.an.5.	D	19 runt.	
4	1878	5083	1126	2 m.2	C	20	476
5	1879	5084	1127	3	B	1 Lotarius.2.	
6	1880	5085	1128	4	AG	2 an.11.	
7	1881	5086	1129	5	F	3	
8	1882	5087	1130	1 Innocentius.2.an.	E	4	477
9	1883	5088	1131	2 13.m.8.	D	5	
10	1884	5089	1132	3	CB	6	
11	1885	5090	1133	4	A	7	
12	1886	5091	1134	5	G	8	478
13	1887	5092	1135	6	F	9	
14	1888	5093	1136	7	ED	10	
15	1889	5094	1137	8	C	11	
1	1890	5095	1138	9	B	1 Conradus 3.	479
2	1891	5096	1139	10	A	2 an.15.	
3	1892	5097	1140	11	GF	3	

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
4	1893	5098	1141	12		E	4		
5	1894	5099	1142	13		D	5		480
6	1895	5100	1143	14	Cœleſtinus.2.m.5.	C	6		
7	1896	5101	1144	1	Lucius.2.m.11.	BA	7		
8	1897	5102	1145	1	Eugenius.3.an.8.	G	8		
9	1898	5103	1146	2	m.7.	F	9		481
10	1899	5104	1147	3		E	10		
11	1900	5105	1148	4		DC	11		
12	1901	5106	1149	5		B	12		
13	1907	5107	1150	6		A	13		482
14	1903	5108	1151	7		G	14		
15	1904	5109	1152	8		FE	15		
1	1905	5110	1153	9		D	1	Fredericus.1	
2	1906	5111	1154	1	Anaſtaſius4.ã.1.m.4.	C	2	an.37.	483
3	1907	5112	1155	1	Adrianus.4.an.4.	B	3		
4	1908	4113	1156	2	m.10.	AG	4		
5	1909	5114	1157	3		F	5		
6	1910	5115	1158	4		E	6		484
7	1911	5116	1159	5		D	7		
8	1912	5117	1160	1	Alexander 3.an.	CB	8		
9	1913	5118	1161	2	21.m.11	A	9		
10	1914	5119	1162	3		G	10		485
11	1915	5120	1163	4		F	11		
12	1916	5121	1164	5		ED	12		
13	1917	5122	1165	6		C	13		
14	1918	5123	1166	7	:	B	14		486
15	1919	5124	1167	8		A	15		
1	1920	5125	1168	9		GF	16		
2	1921	5126	1169	10		E	17		
3	1922	5127	1170	11		D	18		487
4	1923	5128	1171	12		C	19		
5	1924	5129	1172	13		BA	20		
6	1925	5130	1173	14		G	21		
7	1926	5131	1174	15		F	22		488
8	1927	5132	1175	16		E	23		
9	1928	5133	1176	17		DC	24		
10	1929	5134	1177	18		B	25		

Indictiões	Anni vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
11	1930	5135	1178	19	A	26	489
12	1931	5136	1179	20	G	27	
13	1932	5137	1180	21	FE	28	
14	1933	5138	1181	22	D	29	
15	1934	5139	1182	1 Lucius 3.an.4.m.2.	C	30	490
1	1935	5140	1183	2	B	31	
2	1936	5141	1184	3	AG	32	
3	1937	5142	1185	4	F	33	
4	1938	5143	1186	1 Vrbanus 3 ã 1.m.10	E	34	491
5	1939	5144	1187	1 Gregorius 8.m.1.	D	35 Hierusalem capitur a Saladino die 2.Octobris feria 6.	
6	1940	5145	1188	1 Clemens 3.an 3.	CB	36	
7	1941	5146	1189	2 m.5.	A	37	
8	1942	5147	1190	3	G	1 Henricus 6.	492
9	1943	5148	1191	1 Cœlestinus 3.an.6.	F	2 an.10.	
10	1944	5149	1192	2 m.8	ED	3	
11	1945	5150	1193	3	C	4	
12	1946	5151	1194	4	B	5	493
13	1947	5152	1195	5	A	6	
14	1948	5153	1196	6	GF	7	
15	1949	5154	1197	7	E	8	
1	1950	5155	1198	1 Iunocentius 3.an.	D	9	494
2	1951	5156	1199	2 18.m.4.	C	10	
3	1952	5157	1200	3	BA	1 Philippus an.9	
4	1953	5158	1201	4	G	2 Ordo humi	
5	1954	5159	1202	5	F	3 liatorum cõ	495
6	1955	5160	1203	6	E	4 firmatur.	
7	1956	5161	1204	7	DC	5	
8	1957	5162	1205	8	B	6	
9	1958	5163	1206	9	A	7	496
10	1959	5164	1207	10	G	8	
11	1960	5165	1208	11	FE	9	
12	1961	5166	1209	12	D	1 Otho 4.an.3.	
13	1962	5167	1210	13	C	2	497
14	1963	5168	1211	14	B	3	
15	1964	5169	1212	15	AG	1 Fredericus 2.	
1	1965	5170	1213	16	F	2 an.33.	

Indictiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		Olympiades
2	1966	5171	1214	17	E 3		498
3	1967	5172	1215	18	D 4		
					Concilium Lateranenſe.		
				Ordo prædicatorum confirmatur per Honorium 3.			
4	1968	5173	1216	1 Honorius 3. an.	C B 5		
5	1969	5174	1217	2 10.m.7	A 6		
6	1970	5175	1218	3	G 7		499
7	1971	5176	1219	4	F 8		
8	1972	5177	1220	5	E D 9		
9	1973	5178	1221	6	C 10		
10	1974	5179	1222	7	B 11		500
11	1975	5180	1223	8	A 12	Ordo mino	
12	1976	5181	1224	9	G F 13	rum confir-	
13	1977	5182	1225	10	E 14	matur.	
14	1978	5183	1226	11	D 15		501
15	1979	5184	1227	1 Gregorius 9.an.	C 16		
1	1980	5185	1228	2 14.m.3.	B A 17		
2	1981	5186	1229	3	G 18		
3	1982	5187	1230	4	F 19		502
4	1983	5188	1231	5	E 20		
5	1984	5189	1232	6	D C 21		
6	1985	5190	1233	7	B 22		
7	1986	5191	1234	8	A 23		503
8	1987	5192	1235	9	G 24		
9	1988	5193	1236	10	F E 25		
10	1989	5194	1237	11	D 26		
11	1990	5195	1238	12	C 27		504
12	1991	5196	1239	13	B 28		
13	1992	5197	1240	14	A G 29		
14	1993	5198	1241	1 Cœleſtinus 4.d.18	F 30		
15	1994	5199	1242	1 Vacat ſe.an.1.m.9.	E 31		505
1	1995	5200	1243	1 Innocentius 4.an. 11.m.9.	D 32	Ordo Cruci ſerorũ cõfirmatur.	
2	1996	5201	1244	2	C B 33		
3	1997	5202	1245	3	A 1	Vacat imperium an.28.depoſito Frederico 2.	
4	1998	5203	1246	4	G 2		506

Inditiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
5	1999	5204	1247	5		F	3		
6	2000	5205	1248	6		ED	4		
7	2001	5206	1249	7		C	5		
8	2002	5207	1250	8		B	6		
9	2003	5208	1251	9		A	7	Alphonsi æra	507
astrologis deseruiens incipit anno a natiuitate domini.1251.									
10	2004	5209	1252	10		GF	8		
11	2005	5210	1253	11		E	9		
12	2006	5211	1254	1	Vacat sedes an.2.	D	10		
13	2007	5212	1255	2		C	11		508
14	2008	5213	1256	1	Alexander 4.an.	BA	12	Ordo Ere-	
15	2009	5214	1257	2	6.m.6.	G	13	mitarum S.	
1	2010	5215	1258	3		F	14	Augustini	
2	2011	5216	1259	4		E	15	cõfirmatur.	509
3	2012	5217	1260	5		DC	16		
4	2013	5218	1261	6		B	17		
5	2014	5219	1262	7		A	18		
6	2015	5220	1263	1	Vrbanus 4.an.3.	G	19		510
7	2016	5221	1264	2	2.m.1.	FE	20		
8	2017	5222	1265	3	Vacat se.m.5.	D	21		
9	2018	5223	1266	1	Clemẽs 4.an.3.m.9.	C	22		
10	2919	5224	1267	2		B	23		511
11	2020	5225	1268	3		AG	24		
12	2021	5226	1269	4		F	25		
13	2022	5227	1270	1	Vacat se.an.2.m.2.	E	26		
14	2023	5228	1271	2		D	27		512
15	2024	5229	1272	1	Gregorius 10.an.	CB	28		
1	2025	5230	1273	2	4.m.2.	A	1	Rodulphus	
2	2026	5231	1274	3		G	2	an.19.	
3	2027	5232	1275	4	Innocẽtius 5.m.6.	F	3	Cõcilium Lu	513
4	2028	5233	1276	1	Adrianus 5.m.1.	ED	4	gdunense.	
5	2029	5234	1277	1	Ioannes 21..m.8.	C	5		
6	2030	5235	1278	1	Vacat se.m.6.	B	6		
7	2031	5236	1279	1	Nicolaus 3 an.3.	A	7		514
8	2032	5237	1280	2	m.8.	GF	8		
9	2033	5238	1281	3	Vacat se.m.5.	E	9		
10	2034	5239	1282	1	Martinus 4.ã 4.m.2.	D	10		515

Indictiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
11	2035	5240	1283	2	C	11	
12	2036	5241	1284	3	BA	12	
13	2037	5242	1285	4	G	13	
14	2038	5243	1286	1 Honorius.4.an.1.	F	14	516
15	2039	5244	1287	1 Vacat sedes.m.10.	E	15 Ordo Carme-	
				litarum.reformatur ac etiam ordo Seruorum per Honorium 4.			
1	2040	5245	1288	1 Nicolaus.4.an.4.	DC	16	
2	2041	5246	1289	2 m.1.	B	17	
3	2042	5247	1290	3	A	18	517
4	2043	5248	1291	4	G	19 (rium an.1	
5	2044	5249	1292	1 Vacat sedes.an.2.	FE	1 Vacat impe-	
6	2045	5250	1293	2 m.3.	D	1 Astaulphus	
7	2046	5251	1294	1 Cœlestinus 5. m 6.	C	2 an.6.	518
8	2047	5252	1295	1 Bonifacius.8.an.	B	3	
9	2048	5253	1296	2 8.m.9.	AG	4	
10	2049	5254	1297	3	F	5 Ordo Cœle-	
						stinorum confirmatur.	
11	2050	5255	1298	4	E	6	519
12	2051	5256	1299	5	D	1 Albertus an.	
13	2052	5257	1300	6	CB	2 10.	
14	2053	5258	1301	7	A	3	
15	2054	5259	1302	8	G	4	520
1	2055	5260	1303	9	F	5	
2	2056	5261	1304	1 Benedictus.11.m.8.	ED	6	
3	2057	5262	1305	1 Vacat sedes ā.1.m 1.	C	7	
4	2058	5263	1306	1 Clemens.5.an 8.	B	8	521
5	2059	5264	1307	2 m.10.	A	9	
6	2060	5265	1308	3	GF	10	
7	2061	5266	1309	4	E	1 Henricus 7.	
8	2062	5267	1310	5	D	2 an.4.m 9.	522
9	2063	5268	1311	6	C	3 Concilium.	
10	2064	5269	1312	7	BA	4 Viennense.	
11	2065	5270	1313	8	G	5 (rium.an.1	
12	2066	5271	1314	9	F	1 Vacat impe-	523
13	2067	5272	1315	1 Vacat sedes.an.2.	E	1 Ludouicus 4.	
14	2068	5273	1316	2	DC	2 Bauarus ā.32.	
15	2069	5274	1317	1 Ioānes.22.ā.18.m 4.	B	3	

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Inperatores Romani		Olympiades
1	2070	5275	1318	2		A	4		524
2	2071	5276	1319	3		G	5		
3	2072	5277	1320	4		FE	6		
4	2073	5278	1321	5		D	7		
5	2074	5279	1322	6		C	8		525
6	2075	5280	1323	7		B	9		
7	2076	5281	1324	8		AG	10		
8	2077	5282	1325	9		F	11		
9	2078	5283	1326	10		E	12		526
10	2079	5284	1327	11		D	13		
11	2080	5285	1328	12		CB	14		
12	2081	5286	1329	13		A	15		
13	2082	5287	1330	14		G	16		527
14	2083	5288	1331	15		F	17		
15	2084	5289	1332	16		ED	18		
1	2085	5290	1333	17		C	19		
2	2086	5291	1334	18		B	20		528
3	2087	5292	1335	1	Benedictus.12.	A	21		
4	2088	5293	1336	2	an.7.m.3.	GF	22		
5	2089	5294	1337	3		E	23		
6	2090	5295	1338	4		D	24		529
7	2091	5296	1339	5		C	25		
8	2092	5297	1340	6		BA	26		
9	2093	5298	1341	7		G	27		
10	2094	5299	1342	1	Clemens 6.an.10.	F	28		530
11	2095	5300	1343	2	m.6.	E	29		
12	2096	5301	1344	3		DC	30		
13	2097	5302	13,5	4		B	31		
14	2098	5303	1346	5		A	32		531
15	2099	5304	1347	6		G	1	Carolus 4.	
1	2100	5305	1348	7		FE	2	an.32.	
2	2101	5306	1349	8		D	3	Pestis maxi-	
3	2102	5307	1350	9		C	4	ma ubique.	532
4	2103	5308	1351	10		B	5		
5	2104	5309	1352	11		AG	6		
6	2105	5310	1353	1	Innocentius.6.	F	7		
7	2106	5311	1354	2	an.9.m 8.	E	8		533

Indictiones	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
8	2107	5312	1355	3		D	9		
9	2108	5313	1356	4		CB	10		
10	2109	5314	1357	5		A	11		
11	2110	5315	1358	6		G	12		534
12	2111	5316	1359	7		F	13		
13	2112	5317	1360	8		ED	14		
14	2113	5318	1361	9		C	15		
15	2114	5319	1362	10		B	16		535
1	2115	5320	1363	1	Vrbanus.5.an 8.	A	17		
2	2116	5321	1364	2	m.4.	GF	18		
3	2117	5322	1365	3		E	19		
4	2118	5323	1366	4		D	20		536
5	2119	5324	1367	5		C	21		
6	2120	5325	1368	6		BA	22		
7	2121	5326	1369	7		G	23		
8	2122	5327	1370	8		F	24	Ordo sanctæ	537
					Brigidæ,& ordo montis oliuarum confirmantur.				
9	2123	5328	1371	1	Gregorius.11.	E	25		
10	2124	5329	1372	2	an.7.m.5.	DC	26		
11	2125	5330	1373	3		B	27		
12	2126	5331	1374	4		A	28		538
13	2127	5332	1375	5		G	29		
14	2128	5333	1376	6		FE	30		
15	2129	5334	1377	7		D	31		
1	2130	5335	1378	8		C	32		539
2	2131	5336	1379	1	Vrbanus.6.an.11,	B	1	Vinceslaus.	
3	2132	5337	1380	2	m.8.	AG	2	an.22.	
4	2133	5338	1381	3		F	3		
5	2134	5339	1382	4		E	4		540
6	2135	5340	1383	5		D	5		
7	2136	5341	1384	6		CB	6		
8	2137	5342	1385	7		A	7		
9	2138	5343	1386	8		G	8		541
10	2139	5344	1387	9		F	9		
11	2140	5345	1388	10		ED	10		
12	2141	5346	1389	11		C	11		
13	2142	5347	1390	12		B	12		542

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
14	2143	5348	1391	1	Bonifacius.9.	A	13		
15	2144	5349	1392	2	an.14.m.9.	GF	14		
1	2145	5350	1393	3		E	15		
2	2146	5351	1394	4		D	16		543
3	2147	5352	1395	5		C	17		
4	2148	5353	1396	6		BA	18		
5	2149	5354	1397	7		G	19		
6	2150	5355	1398	8		F	20		544
7	2151	5356	1399	9		E	21		
8	2152	5357	1400	10		DC	22		
9	2153	5358	1401	11		B	1	Robertus Ba	
10	2154	5359	1402	12		A	2	uarus.an. 10.	545
11	2155	5360	1403	13		G	3		
12	2156	5361	1404	14		FE	4		
13	2157	5362	1405	1	Innocentius.7.an.2.	D	5		
14	2158	5363	1406	2		C	6		546
15	2159	5364	1407	1	Gregorius.12. an.2.m.7.	B	7	Ordo S Hieronymi instituitur.	
1	2160	5365	1408	2		AG	8		
2	2161	5366	1409	3		F	9		
					Concilium Pisanum.				547
3	2162	5367	1410	1	Alexander.5 m.xi.	E	10		
					Ordo Scopetinorum incipit.				
4	2163	5368	1411	1	Ioannes.23.an.4.	D	1	Sigismundus	
5	2164	5369	1412	2	m.10.	CB	2	an.27.	
6	2165	5370	1413	3		A	3		
7	2166	5371	1414	4		G	4	Concilium	548
					Constantiense inchoatur,& annis tribus perficitur.				
8	2167	5372	1415	5		F	5		
9	2168	5373	1416	1	Vacat sedes an.	ED	6		
10	2169	5374	1417	2	2.m.6.	C	7		
11	2170	5375	1418	1	Martinus.5.an.13.	B	8		549
12	2171	5376	1419	2	m.3.	A	9		
13	2172	5377	1420	3		GF	10		
14	2173	5378	1421	4		E	11		
15	2174	5379	1422	5		D	12		550
1	2175	5380	1423	6		C	13		

TABVLAE

Indictiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	2176	5381	1424	7	BA	14	
3	2177	5382	1425	8	G	15	
4	2178	5383	1426	9	F	16	551
5	2179	5384	1427	10	E	17	
6	2180	5385	1428	11	DC	18	
7	2181	5386	1429	12	B	19	
8	2182	5387	1430	13	A	20	552
9	2183	5388	1431	1 Eugenius 4.an.16.	G	21	
10	2184	5389	1432	2	FE	22	
11	2185	5390	1433	3	D	23	
12	2186	5391	1434	4	C	24	
13	2187	5392	1435	5	B	25	553
14	2188	5393	1436	6	AG	26	
15	2189	5394	1437	7	F	27	
1	2190	5395	1438	8	E	1 Albertus 2.ã.2	
						Concilium Basiliense.	
						Concilium Florentinum.	
2	2191	5396	1439	9	D	2	
3	2192	5397	1440	10	CB	1 Fredericus 3.	554
4	2193	5398	1441	11	A	2 an.47.	
5	2194	5399	1442	12	G	3	
6	2195	5400	1443	13	F	4	
7	2196	5401	1444	14	ED	5	555
8	2197	5402	1445	15	C	6	
9	2198	5403	1446	16	B	7	
10	2199	5404	1447	1 Nicolaus 5.an.8.	A	8	
11	2200	5405	1448	2	GF	9	556
12	2201	5406	1449	3	E	10	
13	2202	5407	1450	4	D	11	
14	2203	5408	1451	5	C	12	
15	2204	5409	1452	6	BA	13	557
1	2205	5410	1453	7	G	14 Cõstãtino	
2	2206	5411	1454	8	F	15 polis capi-	
3	2207	5412	1455	1 Calistus 3.an.3.m.3.	E	16 tur a Turcis.	
4	2208	5413	1456	2	DC	17 Victoria	558
				Christianorum contra Turcas 8.idus Augusti.			
5	2209	5414	1457	3	B	18	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
6	2210	5415	1458	4	A	19	559
7	2211	5416	1459	1 Pius.2.an.6	G	20	
8	2212	5417	1460	2	FE	21	
9	2213	5418	1461	3	D	22	
10	2214	5419	1462	4	C	23	560
11	2215	5420	1463	5	B	24	
12	2216	5421	1464	6	AG	25	
13	2217	5422	1465	1 Paulus 2.an.6.m.10.	F	26	
14	2218	5423	1466	2	E	26	561
15	2219	5424	1467	3	D	27	
1	2220	5425	1468	4	CB	28	
2	2221	5426	1469	5	A	29	
3	2222	5427	1470	6	G	30	562
4	2223	5428	1471	1 Xyſtus 4.an.12.	F	31	
5	2224	5429	1472	2	ED	32	
6	2225	5430	1473	3	C	33	
7	2226	5431	1474	4 :	B	34	563
8	2227	5432	1475	5	A	35	
9	2228	5433	1476	6	GF	36	
10	2229	5434	1477	7	E	37	
11	2230	5435	1478	8	D	38	564
12	2231	5436	1479	9	C	39	
13	2232	5437	1480	10	BA	40	
14	2233	5438	1481	11	G	41	
15	2234	5439	1482	12	F	42	565
1	2235	5440	1483	13	E	43	
2	2236	5441	1484	1 Innocentius 8.	DC	44	
3	2237	5442	1485	2 an.7.m.11.	B	45	
4	2238	5443	1486	3	A	46	566
5	2239	5444	1487	4	G	47	
6	2240	5445	1488	5	FE	1 Maximilianus	
7	2241	5446	1489	6	D	2 an.33.	
8	2242	5447	1490	7	C	3	567
9	2243	5448	1491	8	B	4	
10	2244	5449	1492	1 Alexander.6.an.	AG	5	
11	2245	5450	1493	2 11	F	6	
12	2246	5451	1494	3	E	7	568

Inditiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		Olympiades
					D	9	
13	2247	5452	1495	4	CB	10	
14	2248	5453	1496	5	A	11	
15	2249	5454	1497	6	G	12	569
1	2250	5455	1498	7	F	13	
2	2251	5456	1499	8	ED	14	
3	2252	5457	1500	9	C	15	
4	2253	5458	1501	10	B	16	
5	2254	5459	1502	11 Pius 3.d.17.	A	17 Ordo mini-	570
6	2255	5460	1503	1 Iulius 2.an.10.	GF	18 morum con	
7	2256	5461	1504	2	E	19 firmatur.	
8	2257	5462	1505	3	D	20	
9	2258	5463	1506	4	C	21	571
10	2259	5464	1507	5	BA	22	
11	2260	5465	1508	6	G	23	
12	2261	5466	1509	7	F	24	
13	2262	5467	1510	8	E	25	572
14	2263	5468	1511	9			
15	2264	5469	1512	10	DC	26 Concilium	
				Lateranense inchoatur & annis quinque perdurat.			
1	2265	5470	1513	1 Leo 10. an.8.m.8.	B	27	
2	2266	5471	1514	2	A	28	573
3	2267	5472	1515	3	G	29	
4	2268	5473	1516	4	FE	30	
5	2269	5474	1517	5	D	31	
6	2270	5475	1518	6	C	32	574
7	2271	5476	1519	7	B	33	
8	2272	5477	1520	8	AG	1 Carolus 5.an.	
9	2273	5478	1521	9	F	2	
10	2274	5479	1522	1 Adrianus 6 ā.1.m.8.	E	3 Rhodus capi	575
				tur a Turcis completo anno domini.1522.			
11	2275	5480	1523	2	D	4	
12	2276	5481	1524	1 Clemens 7.an.	CB	5	
13	2277	5482	1525	2 10.m 10.	A	6	
14	2278	5483	1526	3	G	7	76
15	2279	5484	1527	4	F	8 Roma capitur	
				ad Hispanis atque Germanis mense Maio.			
1	2280	5485	1528	5	ED	9	

Indi-ctiões.	Anni. vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olympiades
2	2281	5486	1529	6	C 10	
3	2282	5487	1530	7	B 11	577
4	2283	5488	1531	8	A 12	
5	2284	5489	1532	9	GF 13	
6	2285	5490	1533	10	E 14	
7	2286	5491	1534	11	D 15	578
8	2287	5492	1535	1 Paulus 3 an 15	C 16 Carolus Imperator in Aphrica Tunetum expugnauit.	
9	2288	5493	1536	2	BA 17	
10	2289	5494	1537	3	G 18 Pontifex cũ Carolo Cæsare & Rege Gallorum apud Nicæam conuentum habuit.	
11	2290	5495	1538	4	F 19	579
12	2291	5496	1539	5	E 20 Cõgregatio Clericorum Regularium societatis Iesu.	
13	2292	5497	1540	6	DC 21	
14	2293	5498	1541	7	B 22 Carolus, & Pontifex Lucæ Hetruriæ urbs congrediuntur. Concilium Generale Tridenti indictum. Solimanusq; Vngariam uastat.	
15	2294	5499	1542	8	A 23	580
1	2295	5500	1543	9	G 24 Bellum in Germania contra Lutheranos.	
2	2296	5501	1544	10	FE 25	
3	2297	5502	1545	11	D 26 Concilium Tridentinum inchoatum.	
4	2298	5503	1546	12	C 27	581
5	2299	5504	1547	13	B 28 Concilium Tridentinum Bononiæ translatum.	
6	2300	5505	1548	14	AG 29	
7	2301	5506	1549	15	F 30 (sem.	
8	2302	5507	1550	1 Iulius 3.an.5.m.2.	E 31 BellũParmen	582
9	2303	5508	1551	2 d.16.	D 32 Concilium Generale iterum Tridenti reuocatur.	
10	2304	5509	1552	3	CB 33	
11	2305	5510	1553	4	A 34 Bellum inter Cæsarem,& Mauritium & Saxonem opibus Henrici Regis Francorum subleuatum. Catholicaque Religio Anglis restituta.	583

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olympiades
12	2306	5511	1554	5	G 35 Bellum in Hetruria contra Senenses.	
13	2307	5512	1555	1 Marcellus 2.d.21.	F 36	
14	2308	5513	1556	1 Paulus 4.ã.4.m.2.	E D 37 Bellum inter Pontificem,& Hispanorum regem.	
15	2309	5514	1557	2	C 38 Diluuium in multis ciuitatibus Italiæ.Carolus Imperio se abdicat.	584
1	2310	5515	1558	3	B 1 Ferdinandus primus an.7.	
2	2311	5516	1559	4	A 2	
3	2312	5517	1560	5	G F 3 Ferdinandus confirmatur a Pio quarto Pont.Max.	
4	2313	5518	1561	1 Pius 4.Medices.ã.6	E 4 Origo Belli Ciuilis in Galliarum Regnis ob Religionem oritur.	585
5	2314	5519	1562	2	D 5 Concilium denuo reuocatum,& in anno futurum absoluitur 25.sessionibus celebratis ab eius inditione 28.anno.	
6	2315	5520	1563	3	C 6	
7	2316	5521	1564	4	B A 7 Bella plusquã hostilia in Galiarum Regnum ob teligione excitata.	
8	2317	5522	1565	5	G 1 Maximilianus 2.Imper.adhuc uiuit. Solimanus melitam infestat. Solimanus Vngariam cum suis Turcis infestat. & Zighetum expugnat;ubi mortuus est.	586
9	2318	5523	1566	1 Pius 5 an.7.m.3.	F 2	
10	2319	5524	1567	2	E 3	
11	2320	5525	1568	3	D C 4	
12	2321	5526	1569	4	B 5	587
13	2322	5527	1570	5	A 6 Bellum inter Venetos & Turcas excitatur.	
14	2323	5528	1571	6	G 7 Selinus Turcarum Rex ab Venetiis,Hispanis,& Pontifice superatur in sinum Corynthiacum apud Chinados.	
15	2324	5529	1572	7	F E 8	588
1	2325	5530	1573	1 Gregorius an.	D 9	
2	2326	5531	1574	2	C 10 Turcæ Guletã expugnarunt.	
3	2327	5532	1575	3	B 11	

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM temporum & festorum mobilium.

TAbulam perpetuam temporum & festorum mobilium post emendationes temporum nuper edidimus:ut per eam facile reperiamus ea, quæ gesta narrantur etiam certo die. Quare per columnas proprias digessimus aureum numerū:epactam,cyclum solarem, literā dominicalem, Paschæ solemnitaté, & annos à natiuitate domini Omisimus tamen breuitatis causa concurrentes claues festorum mobilium & regulares, quæ ad institutū parū pertinent.Prima igitur columna tabulæ, ut in superscriptione annotatur continet aureum numerum, qui est cyclus lunaris decem nouennalis ad inueniendas lunę congressiones cum Sole. Hi decem & nouem numeri aurei Vulgo dicti, describuntur. 19. literis alphabeti ab A usque ad .T. in martyrologio,sed alibi annotantur numeris arithmeticis. Numerus autem quotus cycli decemnouennalis hoc pacto cognoscitur. Annis Christi domini oblatis iunge unitatem.quia, ut Dionysio abbati Romano placet, Christus natus est in calce anni primi decemnouennalis cycli. Productū diuide per .19. & facta diuisione, siquid residui fuerit, pro quote cycli decemnouennalis teneto. Si nihil, complementum totius cycli sumito.

Secunda columna epacta ostendit.Continet enim epacta.11.dies qui superexcrescunt in anno cōmuni solari supra.12.Lunæ congressiones cū Sole. Series autem & numerus epactarum talis est. Anno primo cycli decemnouennalis epactæ numerantur.11.Secundo anno superadditis.11.resultant.22. Tertio uero quoniam adiunctis.11.fiunt.33 superantes integra lunationem abiectis.30. remanent.3.& sic deinceps,11. semper adiectis, ut ex hac formula colligi potest.

TABELLA EPACTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29

Aurei numeri. uel Epactæ.

Etiam epactæ quonis anno facile hoc modo inueniri possunt. Consyderа anni Christi oblati aureum numerum:quem multiplica per 11.& productum partire per 30.& quod residuum fuerit habeto pro epactis anni

propoſiti.Iulius Cæſar principium aurei numeri calendis Ianuatiĩ muta ri conſtituit Epactæ uero iuxta morem uulgi mutantur calendis Martii. Si ſcire uolueris quot dies habeat Luna. accipe numerum epactę anni tui: cui numero ſuperadde tot unitates quot calēdæ fuerint à Martio incluſiue uſq; ad mē ſem,cuius Lunam quæris, & rurſum adiunge tot unitates, quot dies habes illius menſis.Quot ergo ſimul iunctas uni tates collegeris,tot erũt dies Lunæ.& ſi.30 excefferint,tũc illis abiectis,numerus qui ſuperfuerit,diẽ Lunæ indicabit. Tertia columna cyclum ſolarem demonſtrat. Vocatur autem cyclus ſolaris ſpatium.28 annorum ſolarium, hoc eſt orbis uel circulus ſolaris, non quod Sol in eodem ſpatio temporis peragat curſum zodiaci, ſed quoniam in 28. annis ad ſua debita redeunt principia omnes uarietates quæ ex litera ſolari,hoc eſt dominicali, & biſſexto contingere poſſunt. Ratio.28. annorum hæc eſt. Cum enim dies hebdomadæ ſint ſeptem & biſſexti tantummodo quarto anno cotingant, ſi per quatuor ſeptem multiplicauerimus emerget numerus annorum.28. in quibus omnes uarietates quæ per literam dominicalem & biſſextum accidere poſſunt.in priſtinam redibunt formam: & biſſextus per omnes ferias currit. Si uero ſcire cupis quotus ſit annus cycli ſolaris: annis domini adde 9. & numerum collectum partire per.28.Si nihil remanſerit, accipe ultimum numerum cycli ſolaris, hoc eſt.28. pro quoto. Si aliquid reſiduum fuerint:id oſtendit tibi numerum cycli ſolaris.

Quarta columna continet literam dominicalem: quæ quo tannis mutatur ex gemina cauſa.Prima eſt quoniam annus ſolaris communis.365. continet dies: quos ſi per ſeptem diuiſeris, uidebis in quotiente.52. hebdomadas & diem unum reſiduum.Cum igitur feriarum elementa ſint ſeptem .f.a.b.c.d e.f.g.quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas; tandem unus erit dies reſiduus:propter quem in Romano calendario. A litera in anni principio calendis Ianuarii:&eadem .A litera in fine die ultima Decēbris inſcribitur. Quare neceſſe erit anno completo literam dominicalem mutari.Inde etiam palàm eſt eaſdem literas retrograde numerari.Secunda huius mutationis cauſa ex anno biſ ſextili oritur. Annus enim ſolaris.C. Iulii Cæſaris ex.365. diebus & ſex horis

Tabella cycli ſolaris cum literis dominicalibus.

1	g	f
2	e	
3	d	
4	c	
5	b	a
6	g	
7	f	
8	e	
9	d	c
10	a	
11	b	
12	g	
13	f	e
14	d	
15	c	
16	b	
17	a	g
18	f	
19	e	
20	d	
21	c	b
22	a	
23	g	
24	f	
25	e	d
26	c	
27	b	
28	a	

horis conflatur: quæ annuatim collectæ in quarto anno diem constituunt. Is sexto calendas Martii. hoc est die. 24 Februarij in litera F. repetita intercalatur, & ex consecutione fit literæ dominicalis immutatio, Inuento igitur numero cycli solaris per tabellam: litera dominicalis manifestabitur. In prima nanq; columnula inquire numerum cycli solaris per doctrinam prius datam inuentum: cui è directo in alia columnula est litera dominicalis. Quæ si unica fuerit annum communem indicabit: si duplex, bissextilem. Prior litera usque ad festum sancti Mathiæ commoda erit: posterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonstrat paschalem solennitatẽ die dominica celebrandam iuxta ritum ecclesiæ iandiu seruatum secundum supputationem Dionysii Abbatis. Ex hoc festo paschali facile quisque perse ipsum reperire potest reliqua festa mobilia sibi correspõdentia hoc modo A. dominica paschali si retrograde in calendario sex hebdomadas numeraueris, deduceris in dominicam quadragesimæ. A qua si tres computaueris, dominicam septuagesimæ offendes. Memento tamen, ut in anno bissextili Februario uiginti nouem dies tribuas: & in posterioribus eius diebus (ut negotium postulat) ad posteriorem literam dominicalem transeundum esse. Præterea à die Paschæ, supputa. 5. hebdomadas: & incides domini cam Rogationum, & in duas in pentecosten.

In reliquis uero colũnis descripsimus annos domini ita quod in sexta sint anni domini à principio tabulæ successiue usque in finem eius: & rursus in septima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterunt columnę annorum domini in perpetuũ. Incepimus autem in sexta columna ante natiuitatem domini annis. 44. Quo tempore Iulius Cæsar calendarium suum quod anno præcedenti correxerat seruandum per totum orbe promulgauit, ut attestatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipsam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de causa: quoniam cyclus magnus anno rum. 532. componitur ex cyclo solari multiplicato in cyclum lunarem decemnouennalem. Si enim multiplicauerimus annos 28. per annos. 19. prouenient anni 532. Post quot annos necesse est redire diuersitates omnes ex his cyclis contingentes. Nam cum diuersitates ex Luna. 14. procedentes dependeant ex cyclo lunari decemnouẽnali: & uarietates ex bissexto, & litera dominicali prouenientes dependeant ex cyclo solari: si anni cycli lunaris multiplicẽ

tur per annos cycli solaris:redibunt post tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuersitates ex discrepantia cyclorum contingentes. & quia celebratio pasche iuxta obseruationem ecclesie initur eisdem cyclis, necesse est pascha secundum hunc cyclum magnum semper reuerti post annos. 532. ad eundem terminum.& sic uoluitur eodem cyclo in perpetuum.
Hanc tabulam annotum. 532 ut attestatur dominus Paulus episcopus Forosempronienses libro 6. primæ partis suæ Paulinæ: & dominus Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione. 37. B. antea descripsit Prosper Aquitanicus, episcopus Rheginus tempore pontifice Leonis primi anno domini. 456. Deinde Victorinus Lemonicensis paulo post eadem tempora Rursus etiam Dionysius abbas Romanus cognomento exiguus similem tabulam instituit anno domini. 532. & inseruit eam in libro suo, quem paschalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florentinus ordinis Eremitarum sancti Augustini eandem tabulam digessit ab anno domini 1501. sumens exordium. Sed quoniam in eorũ tabulis manifestus inuenitur error in anno natiuitatis domini & passionis eius. & in bissextis superfluis iuxta natiuitatem Christi antea & postea: propterea coacti sumus eorum errores emendare, ut pura ueritas inueniatur. Sed antequam id faciamus, oportet nos prius tabellam deordinationis literarum dominicalium & annotum bissextilium, quæ contingit tẽpore Augusti Cæsaris annotare. ne contingat eo tẽpore in computationibus error. Emandauit nanque Iulius Cæsar calendarium anno. 45. ante Christi natiuitatem litera dominicali existente. B. ut probatur ex tabulis Astronomicis quòd eo anno calendis Ianuarii fuerit interlunium, sicut Cæsar ibidem annotauit unitatem cycli sui lunaris: quæ congressionem luminarium primã fuisse ostendit eo die, quæ fuit in sabbato. Anno uero sequenti. f. 44. ante Christi ortum, promulgauit illud existente litera dominicali A. Iussitque sacerdotibus, ut omni quarto anno diem unum intercalarent. Sed eodem anno Cæsare in senatu interfecto: sacerdotes iussionem Cæsaris non impleuerunt ad unguem sicut præceperat. Nam. ut dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emendato calendario per Iulium Cæsarẽ uitium admissum est per secerdotes. Nam cum præceptum esset anno quarto, ut intercalarent unum diem: & oporteret anno quarto intercalarunt non desinente. Sicque per annos sex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuissent, duodecim intercalati sunt. Quod deprehensum Augustus

reformauit: iussitque annos duodecim sine intercalatione decurre re: ut tres illi dies qui ultra nouem necessarios temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Ex qua disciplina omnium postea temporum fundata ratio est. Hæc Solinus. Idem affirmat Macrobius in primo Saturnaliorum libro. Sacerdotes ergo de triennio in triennium annum bissextilem celebrarunt, cum debuerant hoc facere de quadriennio in quadriennium. Propter quod Augustus coactus est post. 36. annos à promulgato calendario: spatio duodecim annorum tres dies bissextiles omittere. [ab anno octauo ante Christi ortum usque ad quartum eius annum integrum. Et sic anno quinto Christi litera dominicalis restituta est ad locũ proprium iuxta ordinem à Iulio traditum, postea semper usque ad præsens tempus congruus literarum dominicalium & bissextorum ordo seruatus est. Annos ergo trigintasex peruersi usus, & annos duodecim emẽdationis descripsimus in sequenti tabella cũ literis dominicalibus, & annis ante Christi natiuitatẽ & post eius ortum.

A	44	E	26	B	8	Anni 12. emẽdatio nis abſq; intercalatione.
G	43	D	25	A	7	
FE	42	CB	24	G	6	
D	41	A	23	F	5	
C	40	G	22	E	4	
BA	39	FE	21	D	3	
G	38	D	20	C	2	
F	37	C	19	B	1	Incarnatio Chriſti.
ED	36	BA	18	A	1	Primus annus à natiuitate Chriſti, ſiue à calendis Ianuarij.
C	35	G	17	G	2	
B	34	F	16	F	3	
AG	33	ED	15	E	4	
F	32	C	14	D	5	
E	31	B	13	C	6	
DC	30	AG	12	B	7	
B	29	F	11	AG	8	
A	28	E	01	F	9	
GF	27	DC	9	E	10	

Hucuſq; error.

In ſequenti uero tabula magna deſcripſimus ordinẽ literarum dominicalium & biſſextorumiuxta ordinationemCæſaris. Qui ordo deſeruit correſpondentibus annis ſequentibus. Inſeruimus etiam in eadem tabula prædictam deordinationem literarum dominicalium, & biſſextorum cum emendatione Auguſti ſpatio annorum 48. in columna ſuperaddita propinqua paſchæ in principio tabulæ.

Sequitur tabula magna & perpetua temporum & feſtorum mobilium.

Aur. nũs.	Epa ćta	Cycl⁹ Sola-ris	Lr̃a dñi ord.	Lr̃a dom. decord.	Pascha Resur-rect.	Anni Chr̃m.	Anni dñi deinceps	
15	15	22	A	A	2 April.	44	489	1021	1553
16	26	23	G	G	25 Mar.	43	490	1022	1554
17	7	24	F	F E	14A.	42	491	1023	1555
18	18	25	E D	D	5 A.	41	492	1024	1556
19	0	26	B	C	18A.	40	493	1025	1557
1	11	27	C	B A	10A.	39	494	1026	1558
2	22	28	A	G	26M	38	495	1027	1559
3	3	1	G F	E	14A.	37	496	1028	1560
4	14	2	E	E D	6 A.	36	497	1029	1561
5	25	3	D	C	29M.	35	498	1030	1562
6	6	4	C	B	11A.	34	499	1031	1563
7	17	5	B A	A G	2 A.	33	500	1032	1564
8	28	6	G	F	22A.	32	501	1033	1565
9	9	7	F	E	14A.	31	502	1034	1566
10	20	8	E	D C	30M.	30	503	1035	1567
11	1	9	D C	B	18A.	29	504	1036	1568
12	12	10	B	A	10A.	28	505	1037	1569
13	23	11	A	G F	26M.	27	506	1038	1570
14	4	12	G	E	15A.	26	507	1039	1571
15	15	13	F E	D	6 A.	25	508	1040	1572
16	26	14	D	C B	22M.	24	509	1041	1573
17	7	15	C	A	11A.	23	510	1042	1574
18	18	16	B	G	3 A.	22	511	1043	1575
19	0	17	A G	F E	22A.	21	512	1044	1576
1	11	18	F	D	7 A.	20	513	1045	1577
2	22	19	E	C	30M.	19	514	1046	1578
3	3	20	D	B A	19A.	18	515	1047	1579
4	14	21	C B	G	3 A.	17	516	1048	1580
5	25	22	A	F	26M.	16	517	1049	1581
6	6	23	G	E D	15A.	15	518	1050	1582
7	17	24	F	C	31M.	14	519	1051	1583
8	28	25	E D	B	19A.	13	520	1052	1584
9	9	26	C	A G	11A.	12	521	1033	1585
10	20	27	B	F	3 A.	11	522	1054	1586
11	1	28	A	E	16A.	10	523	1055	1587

Aur. nũs.	Eda cta	Cyc. Solaris	Lr̄a dñi. ordinaria	Lr̄a do. deordin.	Pascha Resurrectionis.	Anni ante Chr̄m &post		Anni	dñi post natiuitatem	
12	12	1	G F	D C	7 A.	9	524	1056	1588	
13	23	2	E	B	30M.	8	525	1057	1589	
14	4	3	D	A	19 A.	7	526	1058	1590	
15	15	4	C	G	4 A.	6	527	1059	1591	
16	26	5	B A	F	26M.	5	528	1060	1592	
17	7	6	G	E	15 A.	4	529	1061	1593	Conceptio Christi.
18	18	7	F	D	31M.	3	530	1062	1594	
19	0	8	E	C	20 A.	2	531	1063	1595	
1	11	9	D C	B	11 A.	1	532	1064	1596	
2	22	10	B	A	27M.	1	533	1065	1597	Primus an-
3	3	11	A	G	16 A.	2	534	1066	1598	nus ab ei-
4	14	12	G	F	8 A.	3	535	1067	1599	us natiui-tate.
5	25	13	FE	E	23M.	4	536	1068	1600	
6	6	14	D		12 A.	5	537	1069	1601	
7	17	15	C		4 A.	6	538	1070	1602	
8	28	16	B		24 A.	7	539	1071	1603	
9	9	17	A G		8 A.	8	540	1072	1604	
10	20	18	F		31M.	9	541	1073	1605	
11	1	19	E		20 A.	10	542	1074	1606	
12	12	20	D		5 A.	11	543	1075	1607	
13	23	21	C B		27M.	12	544	1076	1608	
14	4	22	A		16 A.	13	545	1077	1609	
15	15	23	G		8 A.	14	546	1078	1610	
16	26	24	F		24M.	15	547	1079	1611	
17	7	25	E D		12 A.	16	548	1080	1612	
18	18	26	C		4 A.	17	549	1081	1613	
19	0	27	B		24 A.	18	550	1082	1614	
1	11	28	A		9 A.	19	551	1083	1615	
2	22	1	G F		31M.	20	552	1084	1616	
3	3	2	E		20 A.	21	553	1085	1617	
4	14	3	D		5 A.	22	554	1086	1618	
5	25	4	C		28M.	23	555	1087	1619	
6	6	5	B A		16 A.	24	556	1088	1620	
7	17	6	G		1 A.	25	557	1089	1621	
8	28	7	F		21 A.	26	558	1090	1622	

Aur. nús	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini.				
9	9	8	E	13A.	27	559	1091	1623	
10	20	9	D C	28M.	28	560	1092	1624	
11	1	10	B	17A.	29	561	1093	1625	
12	12	11	A	9 A	30	562	1094	1626	
13	23	12	G	25M.	31	563	1095	1627	
14	4	13	F E	13A.	32	564	1096	1628	
15	15	14	D	5 A.	33	565	1097	1629	Passio
16	26	15	C	28M.	34	566	1098	1630	Christi an.
17	7	16	B	10A.	35	567	1099	1631	33.
18	18	17	A G	1 A.	36	568	1100	1632	
19	0	18	F	21A.	37	569	1101	1633	
1	11	19	E	6 A.	38	570	1102	1634	
2	22	20	D	29M.	39	571	1103	1635	
3	3	21	C B	17A.	40	572	1104	1636	
4	14	22	A	9 A.	41	573	1105	1637	
5	25	23	G	25M.	42	574	1106	1638	
6	6	24	F	14A.	43	575	1107	1639	
7	17	25	E D	5 A.	44	576	1108	1640	
8	28	26	C	25A.	45	577	1109	1641	
9	9	27	B	10A.	46	578	1110	1642	
10	20	28	A	2 A.	47	579	1111	1643	
11	1	1	G F	21A.	48	580	1112	1644	
12	12	2	E	6 A.	49	581	1113	1645	
13	23	3	D	29M	50	582	1114	1646	
14	4	4	C	18A.	51	583	1115	1647	
15	15	5	B A	2 A.	52	584	1116	1648	
16	26	6	G	25M.	53	585	1117	1649	
17	7	7	F	14A.	54	586	1118	1650	
18	18	8	E	30M.	55	587	1119	1651	
19	0	9	D C	18A.	56	588	1120	1652	
1	11	10	B	10A.	57	589	1121	1653	
2	22	11	A	26M.	58	590	1122	1654	
3	3	12	G	15A.	59	591	1123	1655	
4	14	13	F E	6 A.	60	592	1124	1656	
5	25	14	D	29M.	61	593	1125	1657	
6	6	15	C	11A.	62	594	1126	1658	

Aur. nũs	Epacta	Cyclus Solaris	Litera dñicalis	Pascha Resurrect.	Anni à natiuitate domini			
7	17	16	B	3 A.	63	595	1127	1659
8	28	17	A G	22 A.	64	596	1128	1660
9	9	18	F	14 A.	65	597	1129	1661
10	20	19	E	30 M.	66	598	1130	1662
11	1	20	D	19 A.	67	599	1131	1663
12	12	21	C B	10 A.	68	600	1132	1664
13	23	22	A	26 M.	69	601	1133	1665
14	4	23	G	15 A.	70	602	1134	1666
15	15	24	F	7 A.	71	603	1135	1667
16	26	25	E D	22 M.	72	604	1136	1668
17	7	26	C	11 A.	73	605	1137	1669
18	18	27	B	3 A.	74	606	1138	1670
19	0	28	A	23 A.	75	607	1139	1671
1	11	1	G F	7 A.	76	608	1140	1672
2	22	2	E	30 M.	77	609	1141	1673
3	3	3	D	19 A.	78	610	1142	1674
4	14	4	C	4 A.	79	611	1143	1675
5	25	5	B A	26 M.	80	612	1144	1676
6	6	6	G	15 A.	81	613	1145	1677
7	17	7	F	31 M.	82	614	1146	1678
8	28	8	E	20 A.	83	615	1147	1679
9	9	9	D C	11 A.	84	616	1148	1680
10	21	10	B	3 A.	85	617	1149	1681
11	1	11	A	16 A.	86	618	1150	1682
12	12	12	G	8 A.	87	619	1151	1683
13	23	13	F E	30 M.	88	620	1152	1684
14	4	14	D	19 A.	89	621	1153	1685
15	15	15	C	A.	90	622	1154	1686
16	26	16	B	27 M.	91	623	1155	1687
17	7	17	A G	15 A.	92	624	1156	1688
18	18	18	F	31 M	93	625	1157	1689
19	0	19	E	20 A.	94	626	1158	1690
1	11	20	D	12 A.	95	627	1159	1691
2	22	21	C B	27 M.	96	628	1160	1692
3	3	22	A	16 A.	97	629	1161	1693
4	14	23	G	8 A.	98	630	1162	1694

Aur. nũs.	Epa. cta	Cycl. Sola.	Lite dom.	Pasca Resu.	Anni a natiuitate domini.			
5	25	24	F	24M.	99	631	1163	1695
6	6	25	E D	12A.	100	632	1164	1696
7	17	26	C	4 A.	101	633	1165	1697
8	28	27	B	24A.	102	634	1166	1698
9	9	28	A	9 A.	103	635	1167	1699
10	20	1	G F	31M.	104	636	1168	1700
11	1	2	E	20A.	105	637	1169	1701
12	12	3	D	5 A.	106	638	1170	1702
13	23	4	C	28M.	107	639	1171	1703
14	4	5	B A	16A.	108	640	1172	1704
15	15	6	G	8 A.	109	641	1173	1705
16	26	7	F	24M.	110	642	1174	1706
17	7	8	E	13A.	111	643	1175	1707
18	18	9	D C	4 A.	112	644	1176	1708
19	0	10	B	24A.	113	645	1177	1709
1	11	11	A	9 A.	114	646	1178	1710
2	22	12	G	1 A.	115	647	1179	1711
3	3	13	F E	20A.	116	648	1180	1712
4	14	14	D	5 A.	117	649	1181	1713
5	25	15	C	28M.	118	650	1182	1714
6	6	16	B	17A.	119	651	1183	1715
7	17	17	A G	1 A.	120	652	1184	1716
8	28	18	F	21A.	121	653	1185	1717
9	9	19	E	13A.	122	654	1186	1718
10	20	20	D	29M.	123	655	1187	1719
11	1	21	C B	17A.	124	656	1188	1720
12	12	22	A	9 A.	125	657	1189	1721
13	23	23	G	25M.	126	658	1190	1722
14	4	24	F	14A.	127	659	1191	1723
15	15	25	E D	5 A.	128	660	1192	1724
16	26	26	C	28M.	129	661	1193	1725
17	7	27	B	10A.	130	662	1194	1726
18	18	28	A	2 A.	131	663	1195	1727
19	0	1	GF	21A.	132	664	1196	1728
1	11	2	E	6 A.	133	665	1197	1729
2	22	3	D	29M.	134	666	1198	1730

Aur. nũs.	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
3	3	4	C	18A.	135	667	1199	1731
4	14	5	BA	9 A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6 A.	139	671	1203	1735
8	28	9	DC	25A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2 A.	142	674	1206	1738
11	1	12	G	22A.	143	675	1207	1739
12	12	13	FE	6 A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3 A.	147	679	1211	1743
16	26	17	AG	25M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30M.	150	682	1214	1746
19	0	20	D	19A.	151	683	1215	1747
1	11	21	CB	10A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15A.	154	686	1218	1750
4	14	24	F	7 A.	155	687	1219	1751
5	25	25	ED	29M.	156	688	1220	1752
6	6	26	C	11A.	157	689	1221	1753
7	17	27	B	3 A.	158	690	1222	1754
8	28	28	A	23A.	159	691	1223	1755
9	9	1	GF	14A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19A.	162	694	1226	1758
12	12	4	C	11A.	163	695	1227	1759
13	23	5	BA	26M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15A.	165	697	1229	1761
15	15	7	F	7 A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23M.	167	699	1231	1763
17	7	9	DC	11A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3 A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23A.	170	702	1234	1766

Aur. nūs	Epacta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703	1235	1767
2	22	13	F E	30M	172	704	1236	1768
3	3	14	D	19A.	173	705	1237	1769
4	14	15	C	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20A.	178	710	1242	1774
9	9	20	D	12 A	179	711	1243	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	2776
11	1	22	A	19A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F	31M	183	715	1247	1779
14	4	25	E D	16A.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27M.	186	718	1250	1782
17	7	28	A	16A.	187	719	1251	1783
18	18	1	G F	31M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D	12A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C	28M.	191	723	1255	1787
3	3	5	B A	16A.	192	724	1256	1788
4	14	6	G	8 A.	193	725	1257	1789
5	25	7	F	24M	194	726	1258	1790
6	6	8	E	13A.	195	727	1259	1791
7	17	9	D C	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	B	24A.	197	729	1261	1793
9	9	11	A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	G	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F E	20A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D	5 A.	201	733	1265	1797
13	23	15	C	28M.	202	734	1266	1798
14	4	16	B	17A.	203	735	1267	1799
15	15	17	A G	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	F	24M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13A.	206	738	1270	1802

Aur. nũs.	Epa-&ta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	C B	24A.	208	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209	741	1273	1805
2	22	23	G	1 A.	210	742	1274	1806
3	3	24	F	14A.	211	743	1275	1807
4	14	25	E D	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	G F	21A.	216	748	1280	1812
9	9	2	E	13A.	217	749	1281	1813
10	20	3	D	29M.	218	750	1282	1814
11	12	4	C	18A.	219	751	1283	1815
12	1	5	B A	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	G	25M.	221	753	1285	1817
14	4	7	F	14A.	222	754	1286	1818
15	14	8	E	6 A.	223	755	1287	1819
16	26	9	D C	28M.	224	756	1288	1820
17	7	10	B	10A.	225	757	1289	1821
18	16	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	0	12	G	22A.	227	759	1291	1823
1	11	13	F E	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29M.	229	761	1293	1825
3	3	15	C	18A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763	1295	1827
5	25	17	A G	25M.	232	764	1296	1828
6	6	18	F	14A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 A.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19A.	235	767	1299	1831
9	9	21	C B	10A.	236	768	1300	1832
10	20	22	A	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22A.	238	770	1302	1834
12	12	24	F	7 A.	239	771	1303	1835
13	23	25	E D	29M.	240	772	1304	1836
14	4	26	C	18A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	3 A.	242	774	1306	1838

Aur. nũs	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini.			
16	26	28	A	26M.	243	775	1307	1839
17	7	1	GF	14A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30M·	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11A.	247	779	1311	1843
2	22	5	BA	26M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7 A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23M.	251	783	1315	1847
6	6	9	DC	11A.	252	784	1316	1848
7	17	10	B	2 A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8 A.	255	787	1319	1851
10	20	13	FE	30M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27M.	259	791	1323	1855
14	4	17	AG	15A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7 A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12A.	263	795	1327	1859
18	18	21	CB	3 A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8 A·	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31M.	267	799	1331	1863
3	3	25	ED	19A.	268	800	1332	1864
4	14	26	C	4 A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16A.	271	803	1335	1867
7	17	1	GF	31M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28M.	275	807	1339	1871
11	1	5	BA	16A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8 A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31M.	278	810	1342	1874

Aur. nũs.	Epa-cta	Cycl. Sola	Lite. dom.	Pasca. Resur.	Anni a natiuitate domini.			
14	4	8	E	13A.	279	811	1343	1875
15	15	9	DC	4 A..	280	812	1344	1876
16	26	10	B	27M.	281	813	1345	1877
17	7	11	A	16A.	282	814	1346	1878
18	18	12	G	1 A.	283	815	1347	1879
19	0	13	FE	20A.	284	816	1348	1880
1	11	14	D	12A.	285	817	1349	1881
2	22	15	C	28M.	286	818	1350	1882
3	3	16	B	17A.	287	819	1351	1883
4	14	17	AG	8 A.	288	820	1352	1884
5	25	18	F	24M.	289	821	1353	1885
6	6	19	E	13A.	290	822	1354	1886
7	17	20	D	5 A.	291	823	1355	1887
8	28	21	CB	24A.	292	824	1356	1888
9	9	22	A	9 A.	293	825	1357	1889
10	20	23	G	1 A.	294	826	1358	1890
11	1	24	F	21A.	295	827	1359	1891
12	12	25	ED	5 A.	296	828	1360	1892
13	23	26	C	28M.	297	829	1361	1893
14	4	27	B	17A.	298	830	1362	1894
15	15	28	A	2 A.	299	821	1363	1895
16	26	1	GF	24M.	300	832	1364	1896
17	7	2	E	13A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5 A.	302	834	1366	1898
19	0	4	C	18A.	303	835	1367	1899
1	11	5	BA	9 A.	304	836	1368	1900
2	22	6	G	1 A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14A.	306	838	1370	1902
4	14	8	E	6 A.	307	239	1371	1903
5	25	9	DC	28M.	308	840	1372	1904
6	6	10	B	17A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	2 A.	310	842	1374	1906
8	28	12	G	22A.	311	843	1375	1907
9	9	13	FE	13A.	312	844	1376	1908
10	20	14	D	29M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18A.	314	846	1378	1910

Hic ãnus correspõdet creationi mũdi secũdũ hebraicã veritatem hoc est ante Christi natiuitatẽ annis. 3900

Aur. nūs.	Epacta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
12	12	16	B	10A.	315	847	1379	1911
13	23	17	AG	25M.	316	848	1380	1912
14	4	18	F	14A.	317	849	1381	1913
15	15	19	E	6 A.	318	850	1382	1914
16	26	20	D	22M.	319	851	1383	1915
17	7	21	CB	10A.	320	852	1384	1916
18	18	22	A	2 A.	321	853	1385	1917
19	0	23	G	22A.	322	854	1386	1918
1	11	24	F	7 A.	323	855	1387	1919
2	22	25	ED	29M.	324	856	1388	1920
3	3	26	C	18A.	325	857	1389	1921
4	14	27		3 A.	326	858	1390	1922
5	25	28	A	26M.	327	859	1391	1923
6	6	1	GF	14A.	328	860	1392	1924
7	17	2	E	6 A.	329	861	1393	1925
8	28	3	D	19A.	330	862	1394	1926
9	9	4	C	11A.	331	863	1395	1927
10	20	5	BA	2 A.	332	864	1396	1928
11	1	6	G	22A.	333	865	1397	1929
12	12	7	F	7 A.	334	866	1398	1930
13	23	8	E	30M.	335	867	1399	1931
14	4	9	DC	18A.	336	868	1400	1932
15	15	10	B	3 A.	337	869	1401	1933
16	26	11	A	26M.	338	870	1402	1934
17	7	12	G	15A.	339	871	1403	1935
18	18	13	FE	30M.	340	872	1404	1936
19	0	14	D	19A.	341	873	1405	1937
1	11	15	C	11A.	342	874	1406	1938
2	22	16	B	27M.	343	875	1407	1939
3	3	17	AG	15A.	344	876	1408	1940
4	14	18	F	7 A.	345	877	1409	1941
5	25	19	E	23M.	346	878	1410	1942
6	6	20	D	12A.	347	879	1411	1943
7	17	21	CB	3 A.	348	880	1412	1944
8	28	22	A	23A.	349	881	1413	1945
9	9	23	G	8 A.	350	882	1414	1946

Conciliū Nicenum an domi. 322. Aureus nūs calendario infigitur anno sequenti, & 323.

Aur. nũs	Epa-cta	Cycl. Sola	Litera dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini.			
10	20	24	F	31M.	351	883	1415	1947
11	1	25	ED	19.A	352.	884	1416	1948
12	12	26	C	11A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27M.	354	886	1418	1950
14	4	28	A	16A.	355	887	1419	1951
15	15	1	GF	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23M.	357	889	1421	1953
17	7	3	D	12A.	358	890	1422	1954
18	18	4	C	4 A.	359	891	1423	1955
19	0	5	BA	23A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	F	31M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27M.	365	897	1429	1961
6	6	11	A	16A.	366	898	1430	1962
7	17	12	G	10A.	367	899	1431	1963
8	28	13	FE	2 A.	368	900	1432	1964
9	9	14	D	12A.	369	901	1433	1965
10	20	15	C	28M.	370	902	1434	1966
11	1	16	B	17A.	371	903	1435	1967
12	12	17	AG	8 A.	372	904	1436	1968
13	23	18	F	31M.	373	905	1437	1969
14	4	19	E	13A.	374	906	1438	1970
15	15	20	D	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	CB	27M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21A.	379	911	1443	1975
1	11	25	ED	12A.	380	912	1444	1976
2	22	26	C	28M.	381	913	1445	1977
3	3	27	B	17A.	382	914	1446	1978
4	14	28	A	9 A.	383	915	2447	1979
5	25	1	GF	24M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

Aur. nũs	Epacta	Cycl. Sola.	Litera dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini.			
8	28	4	C	25 A.	387	919	1451	1983
9	9	5	B A	9 A.	388	920	1452	1984
10	20	6	G	1 A.	389	921	1453	1985
11	1	7	F	21 A.	390	922	1454	1986
12	12	8	E	6 A.	391	923	1455	1987
13	23	9	D C	28 M.	392	924	1456	1988
14	4	10	B	17 A.	393	925	1457	1989
15	15	11	A	2 A.	394	926	1458	1990
16	26	12	G	25 M.	395	927	1459	1991
17	7	13	F E	13 A.	396	928	1460	1992
18	18	14	D	5 A.	397	929	1461	1993
19	0	15	C	18 A.	398	930	1462	1994
1	11	16	B	10 A.	399	931	1463	1995
2	22	17	A G	1 A.	400	932	1464	1996
3	3	18	F	14 A.	401	933	1465	1997
4	14	19	E	6 A.	402	934	1466	1998
5	25	20	D	29 M.	403	935	1467	1999
6	6	21	C B	17 A.	404	936	1468	2000
7	17	22	A	2 A.	405	937	1469	2001
8	28	23	G	22 A.	406	938	1470	2002
9	9	24	F	14 A.	407	939	1471	2003
10	20	25	E D	29 M.	408	940	1472	2004
11	1	26	C	18 A.	409	941	1473	2005
12	12	27	B	10 A.	410	942	1474	2006
13	23	28	A	26 M.	411	943	1475	2007
14	4	1	G F	14 A.	412	944	1476	2008
15	15	2	E	6 A.	413	945	1477	2009
16	26	3	D	22 M.	414	946	1478	2010
17	7	4	C	11 A.	415	947	1479	2011
18	18	5	B A	2 A.	416	948	1480	2012
19	0	6	G	22 A.	417	949	1481	2013
1	11	7	F	7 A.	418	950	1482	2014
2	22	8	E	30 M.	419	951	1483	2015
3	3	9	D C	18 A.	420	952	1484	2016
4	14	10	B	3 A.	421	953	1485	2017
5	25	11	A	26 M.	422	954	1486	2018

Aur. nũs.	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca. Resur.	Anni a natiuitate		domini.	
6	6	12	G	15A.	423	955	1487	2019
7	17	13	FE	6 A.	424	956	1488	2020
8	28	14	D	19A.	425	957	1489	2021
9	9	15	C	11A.	426	958	1490	2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491	2023
11	1	17	AG	22A.	428	960	1492	2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493	2025
13	23	19	E	30M.	430	962	1494	2026
14	4	20	D	19A.	431	963	1495	2027
15	15	21	CB	3 A.	432	964	1496	2028
16	26	22	A	26M.	433	965	1497	2029
17	7	23	G	15A.	434	966	1498	2030
18	18	24	F	31M.	435	967	1499	2031
19	0	25	ED	19A.	436	968	1500	2032
1	11	26	C	11A.	437	969	1501	2033
2	22	27	B	27M.	438	970	1502	2034
3	3	28	A	16A.	439	971	1503	2035
4	14	1	GF	7 A.	440	972	1504	2036
5	25	2	E	23M.	441	973	1505	2037
6	6	3	D	12A.	442	974	1506	2038
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507	2039
8	28	5	BA	23A.	444	976	1508	2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509	2041
10	20	7	F	31M.	446	978	1510	2042
11	1	8	E	20A.	447	979	1511	2043
12	12	9	DC	11A.	448	980	1512	2044
13	23	10	B	27M.	449	981	1513	2045
14	4	11	A	16A.	450	982	1514	2046
15	15	12	G	8 A.	451	983	1515	2047
16	26	13	FE	23M.	452	984	1516	2048
17	7	14	D	12A.	453	985	1517	2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518	2050
19	0	16	B	24A.	455	987	1519	2051
1	11	17	AG	8 A.	456	988	1520	2052
2	22	18	F	31M.	457	989	1521	2053
3	3	19	E	20A.	458	990	1522	2054

Aur. nũs.	Epa. &a	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
4	14	20	D	5 A.	459	991	1523	2055
5	25	21	CB	27M.	460	992	1524	2056
6	6	22	A	16A.	461	993	1525	2057
7	17	23	G	1 A.	462	994	1526	2058
8	28	24	F	21A.	463	995	1527	2059
9	9	25	ED	12A.	464	996	1528	2060
10	20	26	C	28M.	465	997	1529	2061
11	1	27	B	17A.	466	998	1530	2062
12	12	28	A	9 A.	467	999	1531	2063
13	23	1	GF	31M.	468	1000	1532	2064
14	4	2	E	13A.	469	1001	1533	2065
15	15	3	D	5 A.	470	1002	1534	2066
16	26	4	C	28M.	471	1003	1535	2067
17	7	5	BA	16A.	472	1004	1536	2068
18	18	6	G	1 A.	473	1005	1537	2069
19	o	7	F	21A.	474	1006	1538	2070
1	11	8	E	6 A.	475	1007	1539	2071
2	22	9	DC	28M.	476	1008	1540	2072
3	3	10	B	17A.	477	1009	1541	2073
4	14	11	A	9 A.	478	1010	1542	2074
5	25	12	G	25M.	479	1011	1543	2075
6	6	13	FE	13A.	480	1012	1544	2076
7	17	14	D	5 A.	481	1013	1545	2077
8	28	15	C	25A.	482	1014	1546	2078
9	9	16	B	10A.	483	1015	1547	2079
10	20	17	AG	1 A.	484	1016	1548	2080
11	1	18	F	21A.	485	1017	1549	2081
12	12	19	E	6 A.	486	1018	1550	2082
13	23	20	D	29M.	487	1019	1551	2083
14	4	21	CB	17A.	488	1020	1552	2084

Finis magnæ tabulæ.

Post tabulæ finem iterum atque iterum anni domini resumendi sunt:& reducēdi per columnas alias ad initium, & perducendi ad finem per circuitum in perpetuum: nisi forte fiat per ecclesiam emēdatio collapsi calēdarii. Tunc.n.necesse esset aliam tabulā edere. Sed quoniā potest contingere scriptoris error in annotatione diei Paschæ in præcedenti tabula: ideo alios modos inueniendi pascha nunc describemus: quorū primus talis est. Require in calendario aureum numerum anni propositi post nonas Martii, hoc est post septimū eius diem, vbi annotatur festum sancti Thomę Aquinatis & ab eo aureo numero currente enumera tres literas dominicales illius anni,& in tertia litera dominicali erit pascha. In anno uero bissextili assume secundam literam, & si litera dominicalis contingat esse e regione aurei numeri, nihilominus computetur pro prima litera dominicali.

Alius modus nuper describitur in calendario per aureum numerum nigrum superadditum rubro, cuius initium est e regione diei 21. Martii in festo sancti Benedicti abbatis, ubi annotatur litera C. Tunc semper litera dominicalis immediate post aureum numerū anni propositi ostendet pascha. Si autem litera dominicalis fuerit e regione dicti aurei numeri omittatur, & in sequenti dominicali litera pascha celebrabitur.

Alium penè similem modum docet nos Ioannes de monte Regio in suo calēdario ad inueniendum pascha cum cæteris festis mobilibus. Accipe literam dominicalem anni propositi, quæ sit sub aureo numero eo anno currente: & tunc pascha celebrabitur eo die qui ei e directo à dextris annotatur. Si tamen litera dominicalis è directo aurei numeri appareat ea non erit cōueniens nuntia festi paschalis: sed ad sequentem proxime descendendum est. In anno autē bissextili Septuagesima & dies cinerum per priorem literam dominicalem accipi debent: reliqua uero omnia per posteriorem. Fallit tamen regula in Septuagesima solum: in annis. 532. aureo numero currente octo in anno bissextili .DC. sicut patet in annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuagesima est die 22. Februarij.

Sequitur tabula.

Aur. nũs	Lra dñi calis	Septua gesima	Feř.4. cinerũ	Pascha resur.	Ascen sio dñi	Pente coste	Corpus Chři	Dñicæ post pẽ tecostẽ
16								
5	D	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maij.	21 Maii	28
	E	19	5	23	1 Maii	11	22	28
13	F	20	6	24	2	12	23	28
2	G	21	7	25	3	13	24	28
	A	22	8	26	4	14	25	28
10	B	23	9	27	5	15	26	27
	C	24	10	28	6	16	27	27
18	D	25	11	29	7	17	28	27
7	E	26	12	30	8	18	29	27
	F	27	13	31	9	19	30	27
15	G	28	14	1 April.	10	20	31	27
4	A	29	15	2	11	21	1 Iunii	27
	B	30	16	3	12	22	2	26
12	C	31	17	4	13	23	3	26
1	D	1 Feb.	18	5	14	24	4	26
	E	2	19	6	15	25	5	26
9	F	3	20	7	16	26	6	26
	G	4	21	8	17	27	7	26
17	A	5	22	9	18	28	8	26
6	B	6	23	10	19	29	9	25
	C	7	24	11	20	30	10	25
14	D	8	25	12	21	31	11	25
3	E	9	26	13	22	1 Iun.	12	25
	F	10	27	14	23	2	13	25
11	G	11	28	15	24	3	14	25
	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25
19	B	13	2	17	26	5	16	24
8	C	14	3	18	27	6	17	24
	D	15	4	19	28	7	18	24
	E	16	5	20	29	8	19	24
	F	17	6	21	30	9	20	24
	G	18	7	22	31	10	21	24
	A	19	8	23	1 Iun.	11	22	24
	B	20	9	24	2	12	23	23
	C	21	10	25	3	13	24	23
	D	22						

Anni domini	Dies iuxta usum ecclesiæ	paſchales iuxta decreta patrũ	Dierum differentia
1525	16 Apr.	9 Apr.	7
1526	1 Apr.	1 Apr.	0
1527	21 Apr.	24 Mar.	28
1528	12 Apr.	5 Apr.	7
1529	22 Mar.	28 Mar.	0
1530	17 Apr.	20 Mar.	28
1531	9 Apr.	2 Apr.	7
1532	31 Mar.	24 Mar.	7
1533	13 Apr.	13 Apr.	0
1534	5 Apr.	5 Apr.	0
1535	28 Mar.	21 Mar.	7
1536	16 Apr.	9 Apr.	7
1537	1 Apr.	1 Apr.	0
1538	21 Apr.	17 Mar.	35
1539	6 Apr.	6 Apr.	0
1540	28 Mar.	28 Mar.	0
1541	17 Apr.	13 Mar.	35
1542	9 Apr.	2 Apr.	7
1543	25 Mar.	25 Mar.	0
1544	13 Apr.	13 Apr.	0
1545	5 Apr.	29 Mar.	7
1546	25 Apr.	21 Mar.	35
1547	10 Apr.	10 Apr.	0
1548	1 Apr.	25 Mar.	7
1549	21 Apr.	17 Mar.	35
1550	6 Apr.	6 Apr.	0
1551	29 Mar.	29 Mar.	0
1552	17 Apr.	13 Mar.	35
1553	2 Apr.	2 Apr.	0
1554	25 Mar.	25 Mar.	0
1555	14 Apr.	7 Apr.	7
1556	5 Apr.	29 Mar.	7
1557	18 Apr.	21 Mar.	28
1558	10 Apr.	10 Apr.	0
1559	26 Mar.	26 Mar.	0
1560	14 Apr.	17 Mar.	28

Quoniam æquinoctia, & nouilunia non habent firmas ſedes in calendario: ſed continue eas anticipãt ideo cõtingit deordinatio in celebratione paſchæ. Quare operæpretiũ eſt quõdam futuros annos exarare, quib⁹ uera paſchalis ratio diſcrepat à priſca illa ſupputatione Dyoniſica: quã adhuc eccleſia uniuerſalis authoritate ſua tolerat. Quod manifeſtũ erit in hac tabula: in cuius prima colũna deſcripſimus anos domini: in ſecunda diẽ paſchalẽ iuxta uſum eccleſiæ: in tertia iuxta decreta patrum: in quarta uero ſiue inter utroſq; differentiã: ſiue inuicem cõuenientiã. Hæc ex calẽdario Ioannis Stofflerini propoſitione. 39.

Anni domini	Dies iuxta usum ecclesiæ	Paschales iuxta decreta patrū	Dierum differētia
1561	6 Apr.	6 Apr.	0
1562	29Mar.	22Mar.	7
1563	11Apr.	11Apr.	0
1564	2 Apr.	2 Apr.	0
1565	23Apr.	18Mar.	35
1566	14Apr.	7 Apr.	7
1567	30Mar.	30Mar.	0
1568	18Apr.	14Mar.	35
1569	10Apr.	3 Apr.	7
2170	26Mar.	26Mar.	0
1571	15Apr.	18Mar.	28
1572	6 Apr.	30Mar.	7
1573	22Mar.	22Mar.	0
1574	11Apr.	11Apr.	0
1575	3 Apr.	27Mar.	7
1576	22Apr.	18Mar.	35
1577	7 Apr.	7 Apr.	0
1578	30Mar.	30Mar.	0
1579	19Apr.	15Mar.	35
1480	3 Apr.	3 Apr.	0
1581	26Mar.	26Mar.	0
1582	15Apr.	8 Apr.	7
1583	31Mar.	31Mar.	0
1484	19Apr.	22Mar.	28
1585	11Apr.	11Apr.	0

De cyclo inditionali.

Cyclus inditionalis continet tria lustra, id est tria quinquennia, hoc est. 15. annos solares iuxta consuetudinem Romanorum : qui sibi subiectis populis per uniuersum penè orbem tributa soluenda indicebant. Natus est autem Christus in primo lustro Romanæ inditionis post peractum tertium annum prædictæ inditionis: cum exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describeretur uniuersus orbis sicut ex Euangelio patet. Nam Augustus Cæsar inditiones instituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiente. 8. calendas

Octobris,hoc est die.24.Septembris,uidelicet quando anniOlympiadum sumunt initium.Si ergo annis domini tres præcedētes addideris,& omnes, collectos in.15.partiaris quoties poteris: numerus,qui tibi superfuerit indicabit annum inditionis. Si uero nihil remanserit annus ultimus scilicet,15.inditionis erit. Huius cycli partes hodie literis pontificum, & tabellionum instrumentis inferuntur ad fidem temporum roborādā hac tamen differentia quòd tabelliones imperiali authoritate utentes,inditiones mutant 8.calēdas Octobris,ut Augustus imperator instituit.Notarij uero summi pontificis, ut se magis conforment annis domini: mutant eas. 8.calendas Ianuarij,quando natus est dominus. Hunc autem cyclum inditionalem non descripsimus in tabula magna superiori: quoniam numerus quindenarius non plene completur in.532. annis,ex quibus constat præscripta tabula:sed terminatur uel in.525 uel in.540,ut patet si prædictos numeros per.15.partiaris. Vt autem facile in retroactis temporibus,& futuris, numerus inditionis quolibet anno reperiatur:annotauimus tabellam numerorum. 15. inditionalium:cui subiunximus tabulam annorum domini prætteritorum ac futurorum eorum tantummodo, quando occurrit primus numerus cycli inditionalis, ex quibus facillime intermedij numeri,qui annis relictis ordinate correspondent, reperientur. Nam annis domini tribus adiunctis sequitur primum numerum fuisse anno Christi.13.Deinde 15.superadditis numeris eundem primum numerum sequitur fuisse anno Christi.28.& sic deinceps, ut patet in tabula sequenti.

Tabella numerorum inditionalium.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Tabula annorum domini.

13	313	613	913	1213	1513	1813	2113	2413
28	328	628	928	1228	1528	1828	2128	2428
43	343	643	943	1243	1543	1843	2143	2443
58	358	658	958	1258	1558	1858	2158	2458
73	373	673	973	1273	1573	1873	2173	2473
88	388	688	988	1288	1588	1888	2188	2488
103	403	703	1003	1303	1603	1903	2203	2503
118	418	718	1018	1318	1618	1918	2218	2518
133	433	733	1033	1333	1633	1933	2233	2533
148	448	748	1048	1348	1648	1948	2248	2548
163	463	763	1063	1363	1663	1963	2263	2563
178	478	778	1078	1378	1678	1978	2278	2578
193	493	793	1093	1393	1693	1993	2293	2593
208	508	808	1108	1408	1708	2008	2308	2608
223	523	823	1123	1423	1723	2023	2323	2623
238	538	838	1138	1438	1738	2038	2338	2638
253	553	853	1153	1453	1753	2053	2353	2653
268	568	868	1168	1468	1768	2068	2368	2968
283	583	883	1183	1483	1783	2083	2383	2683
298	598	898	1198	1498	1798	2098	2398	2698

De mensibus anni Iudæorum.

Annus communis apud Hebræos continet menses lunares duodecim: annus uero embolismicus, tredecim. Duplex autem est anni principium apud eos, uidelicet in æquinoctio uernali & in autumnali. Sed ordo mensium ab æquinoctio uernali sumit initium dicente domino per Moysen Exo. 12. Mensis iste scilicet æquinoctij uernalis uobis principium mensium: primus erit in mensibus anni Primus ergo mensis uocatur Nisam: qui olim correspondebat nostro Aprili: nunc uero propter anticipationem æquinoctij concurrit cum Martio. Huius mensis die 15. Iudæi phase hoc est pascha celebrant: quæ & azimorum solennitas nuncupatur septem diebus continuis incipiendo in uespera, id est à Solis occasu diei quartidecimi, in quo paschalem agnum cum azimis & lactucis agrestibus comedebant.

Secundus mensis uocatur Ihar in quo nullum præcipuum festumce lebratur. Dicitur etiam Zio.3.Regum.6.
Tertius mensis uocatur Siuam: cuius sexta dies perce lebris est in memoriam legis datæ: & dicitur Pentecostes: siue septem hebdomadarum festum pro eo quòd semper quinquagesimo die post septem hebdomadas celebratur.
Quartus mensis dicitur Temus: cuius decima septima obseruatur ieiunium fractionis tabularum legis, quando Moyses de monte Synai descendens propter idolatriam in uituli adoratione tabulas fregit.
Quintus dicitur Hau: cuius nona die obseruatur ieiunium desolationis Hierusalem: quo die incensum fuit templum primum à Rege Caldæorum Nabuchodonosorre deinde à Tito, sicut historiographi omnes hebræi testantur. Vnde pro eo quòd apud Iosephū libro septimo de bello Iudaico capite.14. legitur templum concrematum fuisse die decimo mensis Augusti: in hebræo legitur id factum fuisse die.9. mensis Hau: eodem die, quo prius à Rege Caldæorum incensum fuerat.
Sextus mēsis uocatur Helul: in quo nulla præcipua festa celebrātur.
Septimus mensis qui olim respondebat Octobri: nunc autem Septembri: nuncupatur Tisri: & incipit à lunatione ęquinoctij autumnalis. Hic à mense Nisam est septimus, ut patet Numeri.29. Cuius prima dies celebris est: & uocatur festum tubarum siue buccine in memoriam liberationis Isaach ab immolatione: & ideo die illa clangebāt in cornibus pecorum, quia aries immolatus pro eo in ter fructeta cornibus inhærebat, ut dicitur Genesis 22 Decima huius mensis dies est festum expiationis: quod est celeberrimum in memoriam beneficij suscepti, quo Deus indulsit eis peccatum idolatriæ in uituli fabricatione commissum. Die.15. eiusdem mensis est festum scenophegiæ, hoc est tabernaculorum: quod septem diebus continuatur in commemorationem diuinæ protectionis in deserto, ubi in tabernaculis habitabant. Dies prima est celeberrima. Septima autem tabernaculorum dies: quæ est uigesimia prima eiusdem mensis, uocatur festum ramorum in memoriam captionis Hierico. quę prima fuit ciuitas ab eis subiugata & destructa. Die.22 mensis Tisri celebratur festum coetus & collectæ, in quo colligebantur pecuniæ pro sacrificijs. Sed præter hæc festa legalia: tertia die eiusdem mensis celebratur ieiunium Godoliæ, de quo scribitur Hieremiæ 41.

Octauus mensis appellatur Marchasuan, in quo nulla legis festa cęlebrantur.

Nonus mensis dicitur Chisleu:in quo etiam nulla legis festa obseruantur. Sed uigesimaquinta eius die celebratur festum Encęniorum: quod post legem datam institutum fuit in commemorationem dedicationis noui altaris in templo à Iuda Machabæo instaurati post contaminationem à Rege Antiocho sanctuario illatam,ut scribitur.1 Machab.4.Legitur in sacra scriptura de triplici dedicatione templi. Prima fuit post primã ędificationem templi:quæ facta fuit à Salomone decima die mensis Tisri in festo expiationis:qui mensis nunc nostro Septembri correspondet, ut habetur.3.Reg.8.Secunda templi dedicatio facta fuit sub Zorobabel reædificato templo post reditum ex Babylone: quæ facta fuit de mense Martij tempore uernali. Tertiæ dedicatio templi facta fuit à Iuda Machabęo: qui post purgationem templi contaminati per Antiochum Epiphanem: denuo consecrauit ipsum. Hanc templi dedicationem obseruant Iudæi 25. huius mensis: qui hac tempestate. Nouembri respondet:Sed tempore Christi Decembri respondebat Vnde dicitur Ioannis.10. Facta sunt Encenia in Hierosolymis & Hyems erat.

Decimus mensis uocatur Teuet,in quo nullum celebratur legale festum: Sed decima eius obseruatur ieiunium, die quo Nabuchodonosor Hierusalem primum obsedit. De hoc decimo mense scibitur Hester.

Vndecimus mensis uocatur Seuet:in quo nullum præcipuum festum celebratur.

Duodecimus mensis dicitur Adar, ut habet Hester.3.Cuius tertia decima die obseruatur ieiunium Hester; quod sortis siue urnæ ieiunium uocant: quia in eo per præces Hester suspensus fuit Aman Iudæorum hostis cum decem filijs suis: & omnes Iudæorum hostes interfecti sunt usq; ad.75 millia occisorum. Quarto decimo uero diæ à nece cessauerunt.Quem constituerunt esse solemnẽ, ut in eo omni tempore deinceps uocarent gaudio atq; conuiuijs, ut patet Hester 9.ubi hic mensis dicitur duodecimus scilicet à mense Nisan. Quinq; ex mensibus prædictis semper sunt pleni, hoc est triginta diebus integrati.uidelicet Nisan,Siuam, Hau, Tisri, Seuet.Et quinq; eorum semper sunt deficientes,nouẽ, & uiginti dun taxat diebus constantes uidelicet Hiar.Temus,Helul,Teuet,Adar. In anno uero embolismico duo obseruantur menses sub nomine

Adar. Primus ſemper eſt plenus : alter ſemper eſt deficiens . Reliqui uero duo menſes, uidelicet Marchaſuan:& Chisleu aliquando ſunt pleni, aliquando deficientes : nonnunquam ſecundum ordinem iuxta numerum dierum intercalatorum in eis uel ſubtracto rum . Nam dies quicunq; anno adduntur , aut ſubtrahuntur , his duntaxat duobus menſibus ,aut inſeruntur aut auferuntur. Et quoties uterq; eorum triginta dierum numero integratur , toties dicetur annus plenus . Quòd ſi uigintinouem duntaxat diebus conſtiterint, dicetur annus deficiens . Sed cum Marchaſuam dies uigintinonē.& Chisleu dies triginta habuerit, dicetur annus ordinatus ſiue mediocris . Qui ſi communis fuerit: conſtabit diebus. 354. Quòd ſi emboliſmicus extiterit , integrabitur diebus. 384. Si annus plenus extiterit, abundabit die uno. Si mancus fuerit, deficiet die uno.

Sequitur calendarium Romanum cum aureo numero conſueto, ſed emendo, & cœleſti motui conformi pro annis trecentis ab anno domini. 1500.

Non eſt quærenda hic ratio emboliſmorum quia lunationes ad unguem reſpondent motui cœleſti.

Ianuarius

19	1	A	Calendę
8	2	b	4 No.
	3	c	3 No.
16	4	d	pridie No.
5	5	e	Nonę
	6	f	8 Idus
13	7	g	7 Idus
2	8	A	6 Idus
	9	b	5 Idus
10	10	c	4 Idus
18	11	d	3 Idus
	12	e	pridie Idus
7	13	f	Idus
	14	g	19 Cal.
15	15	A	18 Cal.
4	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
12	18	d	15 Cal.
1	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
9	21	g	12 Cal.
17	22	A	11 Cal.
	23	b	10 Cal.
6	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
14	26	e	7 Cal.
3	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
11	29	A	4 Cal.
19	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

Februatius

8	1	d	Calendæ
16	2	e	4 No.
5	3	f	3 No.
	4	g	pridie No.
13	5	A	Nonæ
	6	b	8 Idus
2	7	c	7 Idus
10	8	d	6 Idus
	9	e	5 Idus
18	10	f	4 Idus
7	11	g	3 Idus
	12	A	pridie Idus
15	13	b	Idibus
4	14	c	16 Cal.
	15	d	15 Cal.
12	16	e	14 Cal.
	17	f	13 Cal.
1	18	g	12 Cal.
9	19	A	11 Cal.
	20	b	10 Cal.
17	21	c	9 Cal.
6	22	d	8 Cal.
	23	e	7 Cal.
14	24	f	6 Cal.
3	25	g	5 Cal.
	26	A	4 Cal.
11	27	b	3 Cal.
	28	c	pridie Cal.

Martius

19	1	d	Calendæ
8	2	e	6 No.
	3	f	5 No.
16	4	g	4 No.
5	5	A	3 No.
	6	b	pridie No.
13	7	c	Nonæ
2	8	d	8 Idus
	9	e	7 Idus
10	10	f	6 Idus
18	11	g	5 Idus
	12	A	4 Idus
7	13	b	3 Idus
	14	c	pridie Idus
15	15	d	Idus
4	16	e	17 Cal.
	17	f	16 Cal.
12	18	g	15 Cal.
1	19	A	14 Cal.
	20	b	13 Cal.
9	21	c	12 Cal.
17	22	d	11 Cal.
	23	e	10 Cal.
6	24	f	9 Cal.
	25	g	8 Cal.
14	26	A	7 Cal.
3	27	b	6 Cal.
	28	c	5 Cal.
11	29	d	4 Cal.
19	30	e	3 Cal.
	31	f	pridie Cal.

Aprilis

8	1	g	Calendæ
16	2	A	4 No.
5	3	b	3 No.
	4	c	pridie No.
13	5	d	Nonæ.
	6	e	8 Idus
2	7	f	7 Idus
10	8	g	6 Idus
	9	A	5 Idus
18	10	b	4 Idus
7	11	c	3 Idus
	12	d	pridie Idus
15	13	e	Idus
4	14	f	18 Cal.
	15	g	17 Cal.
12	16	A	16 Cal.
	17	b	15 Cal.
1	18	c	14 Cal.
9	19	d	13 Cal.
	20	e	12 Cal.
17	21	f	11 Cal.
6	22	g	10 Cal.
	23	A	9 Cal.
14	24	b	8 Cal.
3	25	c	7 Cal.
	26	d	6 Cal.
11	27	e	5 Cal.
	28	f	4 Cal.
19	29	g	3 Cal.
8	30	A	pridie Cal.

Maius

	1	b		Calendæ
16	2	c	6	No.
5	3	d	5	No.
	4	e	4	No.
13	5	f	3	No.
2	6	g	pridie	No.
	7	A		Nonæ
10	8	b	8	Idus
18	9	c	7	Idus
	10	d	6	Idus
7	11	e	5	Idus
	12	f	4	Idus
15	13	g	3	Idus
4	14	A	pridie	Idus
	15	b		Idus
12	16	c	17	Cal.
1	17	d	16	Cal.
	18	e	15	Cal.
9	19	f	14	Cal.
17	20	g	13	Cal.
	21	A	12	Cal.
6	22	b	11	Cal.
	23	c	10	Cal.
14	24	d	9	Cal.
3	25	e	8	Cal.
	26	f	7	Cal.
11	27	g	6	Cal.
19	28	A	5	Cal.
	29	b	4	Cal.
8	30	c	3	Cal.
16	31	d	pridie	Cal.

Iunius

5	1	e		Calendæ
	2	f	4	No.
13	3	g	3	No.
	4	A	pridie	No.
2	5	b		Nonæ.
10	6	c	8	Idus
	7	d	7	Idus
18	8	e	6	Idus
7	9	f	5	Idus
	10	g	4	Idus
15	11	A	3	Idus
4	12	b	pridie	Idus
	13	c		Idus
12	14	d	18	Cal.
	15	e	17	Cal.
1	16	f	16	Cal.
9	17	g	15	Cal.
	18	A	14	Cal.
17	19	b	13	Cal.
6	20	c	12	Cal.
	21	d	11	Cal.
14	22	e	10	Cal.
3	23	f	9	Cal.
	24	g	8	Cal.
11	25	A	7	Cal.
	26	b	6	Cal.
19	27	c	5	Cal.
8	28	d	4	Cal.
	29	e	3	Cal.
16	30	f	pridie	Cal.

		Iulius				**Augustus**	
5	1	g	Calendæ	13	1	c	Calendæ
	2	A	6 No.		2	d	4 No.
13	3	b	5 No.	2	3	e	3 No.
2	4	c	4 No.	10	4	f	pridie No.
	5	d	3 No.		5	g	Nonæ.
10	6	e	pridie No.	18	6	A	8 Idus
18	7	f	Nonæ	7	7	b	7 Idus
	8	g	8 Idus		8	c	6 Idus
7	9	A	7 Idus	15	9	d	5 Idus
	10	b	6 Idus	4	10	e	4 Idus
15	11	c	5 Idus		11	f	3 Idus
4	12	d	4 Idus	12	12	g	pridie Idus
	13	e	3 Idus		13	A	Idus
12	14	f	pridie Idus	1	14	b	19 Cal.
1	15	g	Idus	9	15	c	18 Cal.
	16	A	17 Cal.		16	d	17 Cal.
9	17	b	16 Cal.	17	17	e	16 Cal.
17	18	c	15 Cal.	6	18	f	15 Cal.
	19	d	14 Cal.		19	g	14 Cal.
6	20	e	13 Cal.	14	20	A	13 Cal.
	21	f	12 Cal.	3	21	b	12 Cal.
14	22	g	11 Cal.		22	c	11 Cal.
3	23	A	10 Cal.	11	23	d	10 Cal.
	24	b	9 Cal.		24	e	9 Cal.
11	25	c	8 Cal.	19	25	f	8 Cal.
19	26	d	7 Cal.	8	26	g	7 Cal.
	27	e	6 Cal.		27	A	6 Cal.
8	28	f	5 Cal.	16	28	b	5 Cal.
16	29	g	4 Cal.	5	29	c	4 Cal.
5	30	A	3 Cal.		30	d	3 Cal.
	31	b	pridie Cal.	13	31	c	pridie Cal.

September

2	1	f	Calendæ
	2	g	4 No.
10	3	A	3 No.
18	4	b	pridie No.
	5	c	Nonæ
7	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
15	8	f	6 Idus
4	9	g	5 Idus
	10	A	4 Idus
12	11	b	3 Idus
1	12	c	pridie Idus
	13	d	Idus
9	14	e	18 Cal.
17	15	f	17 Cal.
	16	g	16 Cal.
6	17	A	15 Cal.
	18	b	14 Cal.
14	19	c	13 Cal.
3	20	d	12 Cal.
	21	e	11 Cal.
11	22	f	10 Cal.
19	23	g	9 Cal.
	24	A	8 Cal.
8	25	b	7 Cal.
16	26	c	6 Cal.
5	27	d	5 Cal.
	28	e	4 Cal.
13	29	f	3 Cal.
	30	g	pridie Cal.

October

2	1	A	Calendæ
10	2	b	6 No.
	3	c	5 No.
18	4	d	4 No.
7	5	e	3 No.
	6	f	pridie No.
15	7	g	Nonæ.
4	8	A	8 Idus
	9	b	7 Idus
12	10	c	6 Idus
	11	d	5 Idus
1	12	e	4 Idus
9	13	f	3 Idus
	14	g	pridie Idus
17	15	A	Idus
6	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
14	18	d	15 Cal.
3	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
11	21	g	12 Cal.
	22	A	11 Cal.
19	23	b	10 Cal.
8	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
16	26	e	7 Cal.
5	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
13	29	A	4 Cal.
2	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

Nouember			
10	1	d	Calendæ
18	2	e	4 No.
	3	f	3 No.
7	4	g	pridie No.
	5	A	Nonæ
15	6	b	8 Idus
4	7	c	7 Idus
	8	d	6 Idus
12	9	e	5 Idus
1	10	f	4 Idus
	11	g	3 Idus
9	12	A	pridie Idus
17	13	b	Idus
	14	c	18 Cal.
6	15	d	17 Cal.
	16	e	16 Cal.
14	17	f	15 Cal.
3	18	g	14 Cal.
	19	A	13 Cal.
11	20	b	12 Cal.
19	21	c	11 Cal.
	22	d	10 Cal.
8	23	e	9 Cal.
16	24	f	8 Cal.
5	25	g	7 Cal.
	26	A	6 Cal.
13	27	b	5 Cal.
	28	c	4 Cal.
2	29	d	3 Cal.
10	30	e	pridie Cal.

December			
	1	f	Calendæ
18	2	g	4 No.
7	3	A	3 No.
	4	b	pridie No.
15	5	c	Nonæ.
4	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
12	8	f	6 Idus
	9	g	5 Idus
1	10	A	4 Idus
9	11	b	3 Idus
	12	c	pridie Idus
17	13	d	Idus
6	14	e	19 Cal.
	15	f	18 Cal.
14	16	g	17 Cal.
3	17	A	16 Cal.
	18	b	15 Cal.
11	19	c	14 Cal.
	20	d	13 Cal.
19	21	e	12 Cal.
8	22	f	11 Cal.
	23	g	10 Cal.
16	24	A	9 Cal.
5	25	b	8 Cal.
	26	c	7 Cal.
13	27	d	6 Cal.
2	28	e	5 Cal.
	29	f	4 Cal.
10	30	g	3 Cal.
	31	A	pridie Cal.

NVnc describemus æquinoctia uernalia pro primo mense & paschali norma competentia iuxta supputationem ex tabulis Alphonsinis deductam per singulos annos usque ad annum.1600.Deinde per uicenos annos: ac tandem per centenos usque ad annum.4000.numerum annorum colligemus,ut sequens docet descriptio.

Anni dñi	Dies Martij,in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	sec.	Anni dñi	Dies Martij,in quib⁹ contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	sec.
1500	10	7	2	40	1527	10	20	12	52
1501	10	12	51	56	1528	10	2	2	8
1502	10	18	41	12	1529	10	7	51	24
1503	10	0	30	28	1530	10	13	40	40
1504	10	6	19	44	1531	10	19	29	56
1505	10	12	9	0	1532	10	1	19	12
1506	10	17	58	16	1533	10	7	8	28
1507	10	23	47	32	1534	10	12	57	44
1508	10	5	36	48	1535	10	18	47	0
1509	10	11	26	4	1536	10	0	36	16
1510	10	17	15	20	1537	10	6	25	32
1511	10	23	4	36	1538	10	12	14	48
1512	10	4	53	52	1539	10	18	4	4
1513	10	10	43	8	1540	9	23	53	20
1514	10	16	32	24	1541	10	5	42	36
1515	10	22	21	40	1542	10	11	31	52
1516	10	4	10	56	1543	10	17	21	8
1517	10	10	0	12	1544	9	23	19	24
1518	10	15	49	38	1545	10	4	59	40
1519	10	21	38	44	1546	10	10	48	56
1520	10	3	28	0	1547	10	16	38	12
1521	10	9	17	16	1548	9	22	27	28
1522	10	15	6	32	1549	10	4	16	44
1523	10	20	55	48	1550	10	10	6	0
1524	10	2	45	4	1551	10	15	55	16
1525	10	8	34	20	1552	9	21	44	32
1526	10	14	23	36	1553	10	3	33	48

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	sec.
1554	10	9	23	4
1555	10	15	12	20
1556	9	21	1	36
1557	10	2	50	52
1558	10	8	40	8
1559	10	14	29	24
1560	9	20	18	40
1561	10	2	7	56
1562	10	7	57	12
1563	10	13	46	28
1564	9	19	35	44
1565	10	1	25	0
1566	10	7	14	16
1567	10	13	3	32
1568	9	18	52	48
1569	10	0	42	4
1570	10	6	31	20
1571	10	12	20	36
1572	9	18	9	52
1573	9	23	59	8
1574	10	5	48	24
1575	10	11	37	40
1576	9	17	26	56
1577	9	23	16	12
1578	10	5	5	28
1579	10	10	54	44
1580	9	16	44	0
1581	9	22	33	16
1582	10	4	22	32
1583	10	10	11	48
1584	9	16	1	4
1585	9	21	50	20
1586	10	3	39	6
1587	10	9	28	52
1588	9	15	18	8
1589	9	21	7	24

Anni dñi	Dies Martij in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	sec.
1590	10	2	56	40
1591	10	8	45	56
1592	9	14	35	12
1593	9	20	24	28
1594	10	2	13	44
1595	10	8	3	0
1596	9	13	52	16
1597	9	19	41	32
1598	10	1	30	48
1599	10	7	20	4
1600	9	13	9	20
1620	9	9	34	40
1640	9	6	0	0
1660	9	2	25	20
1680	8	22	50	40
1700	8	19	16	0
1720	8	15	41	20
1740	8	12	6	40
1760	8	8	32	0
1780	8	4	58	20
1800	8	1	22	40
1820	7	21	48	0
1840	7	18	13	20
1860	7	14	38	40
1880	7	11	4	0
1900	7	7	29	20
1920	7	3	54	40
1940	7	0	20	0
1960	6	20	45	20
1980	6	17	10	40
2000	6	13	36	0
2020	6	10	1	20
2040	6	6	26	40
2060	6	2	52	0
2080	5	23	17	20
2100	5	19	42	40

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.
2120	5	16	8	0
2140	5	12	33	20
2160	5	8	58	40
2180	5	5	24	0
2200	5	1	49	20
2210	4	22	14	40
2240	4	18	40	0
2260	4	15	5	20
2280	4	11	30	40
2300	4	7	56	0
2320	4	4	21	20
2340	4	0	46	40
2360	3	21	12	0
2380	3	17	37	20
2400	3	14	2	40
2420	3	10	28	0
2440	3	6	53	20
2460	3	3	18	40
2480	2	23	44	0
2500	2	20	9	20
2520	2	16	34	0
2540	2	13	0	40
2560	2	9	25	20
2580	2	5	50	40
2600	2	2	16	0
2620	1	22	41	20
2640	1	19	6	40
2660	1	15	32	0

Anni dñi	Dies Martij, in quib⁹ contingit equinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.
2680	1	11	57	20
2700	1	8	22	40
2720	1	4	48	0
2740	1	1	13	20
2760	29	21	38	40
2780	29	18	4	0
2800	29	14	29	20
2820	29	10	54	40
2840	29	7	20	0
2860	29	3	45	20
2880	29	0	10	40
2900	28	20	36	0
2920	28	17	1	20
2940	28	13	26	40
2960	28	9	52	0
2980	28	6	17	20
3000	28	2	42	40
3100	27	8	49	0
3200	26	14	56	20
3300	25	21	2	40
3400	25	3	9	0
3500	24	9	16	20
3600	23	15	22	40
3700	22	21	29	0
3800	22	3	36	20
3900	21	9	42	40
4000	20	15	49	0

Ex deſcriptione iam facta: manifeſtũ eſt quomodo inueniri poſſit dies, in quo ſit æquinoctium quolibet anno incipiendo ab anno ſalutis. 1500. uſq; ad annum quater milleſimum. Quòd ſi annum tuum non inueneris in tabula annorum, facile ex anno minori pro pinquiori introitum Solis in æquinoctium comperies. Nam ſingulis annis nõ biſſextilibus poſtergat Sol ingreſſum ſuum in æquinoctium per horas. 5. minuta. 49. ſecunda. 16. & quolibet anno in-

tercalari propter bissextũ receptum, anticipat sedẽ suam respectu bissexti præteriti per minuta.42. secũda.56. Patet ergo quo die calendarii Romani, poni debet æquinoctiũ vernale quod primi men sis definitionem & paschæ rationem ingreditur. Nam hac tẽpesta te cõueniẽter locari potest die.10. Martii, quia vt plurimum in eo contingit. Et nox illa, quę sequitur diem decimum Martii hac tem pestate est horarũ duodecim Quamobrem dies vndecimus Martii erit idoneus pro paschæ celebratione, si ętas lunę consenserit. Ex qua computatione Alphonsina patet quod quibusq; centum trigin taduobus annis, æquinoctia atque solstitia anticipant sedes suas ad diẽ vnum: licet Albategni hoc ponat quibusq; centũ sex annis.

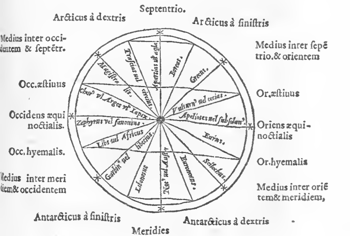
De æquinoctio autumnali.

HAbito de æquinoctio uernali: erit etiam in promptu æquinoctium autumnale. Semper enim æquali interuallo distant vi delicet per dies. 187. horas .0. minuta. 26. exempli gratia. Si Sol ingressus fuerit æquinoctium uernale die decima Martij in meridie: ingredietur eodem anno æquinoctium autumnale die. 13. Septembris ad. 26. minuta post meridiẽ Et si Sol ingressus fuerit æqui noctiũ uernale die undecima Martij in meridie: ingredietur æqui noctium autumnale eodem anno die. 14. Septembris post meridiẽ minutis. 26. Sicq; in cæteris. Cum ergo Sol pertranseat totum zodiacum in diebus. 365. cum quadrante ferè sequitur quod tardius pertranseat vnam medietatem zodiaci quàm aliam in diebus nouem propter ecentricum. Nam à principio Arietis ad principium Libræ propter intermediam augem peragit cursum suum diebus. 187. A capite uero Libræ ad caput Arietis propter oppositionem augis cursum peragit diebus. 178.

Additio extraordinaria de uentis cœli.

VEnti cœli. 16. distinguuntur: quorum quatuor sunt cardinales & principales à quatuor cœli plagis procedentes. Nam in oriente æquinoctiali est uentus Apeliotes uel Subsolanus. In occidente æquinoctiali est Zephyrus uel Fauonius. In Septentrione Apartias uel Aquilo. In Meridie Notus uel Auster. Quatuor etiã alij sunt precipui: qui medij sunt per eq distantiã inter prædictos quatuor. Nã inter oriẽtem & Meridiẽ

est Scilochus. Inter meridiem & occidentem est Garb inus uel Libeccius, Inter occidentem & septentrionem est uentus magistralis. Inter septentrionem & orientem est Græcus. Octo uero inter omnes prædictos inferuntur: quorū duo sunt ex parte orientali: unus uidelicet à dextris orientalis æquinoctialis in orientali æstiuo: qui dicitur Vulturnus uel Cecias. Alter à sinistris in orientali hyemali: qui dicitur Eurus. Duo uero similiter per oppositum. Nam in occidentali hyemali est Libs uel Aphricus. In occidentali æstiuo est Corus, uel Argestes siue Iapix. Duo autem sunt septentrionales Vnus à dextris septentrionis, qui dicitur Trascias uel Circius. Alter à sinistris, uidelicet Boreas. Et hi duo sunt in circulo arctico in polo zodiaci. Duo uero similiter per oppositum in circulo antarctico. A dextris quidem Euronotus: à sinistris uero Libonotus: vt apparet in sequenti effigie.

De cyclo magno continente annos.247.per quem Hebræi hac tempestate pascha suum inquirunt.

QVia iuxta supputationes Gamalielis hebræi, lunationes omnes redeunr post tredecim cyclos lunares ad eã dem feriam& horã ferè,in qua prius factæ fuerunt:ideo Iudęi tabulam constituerunt ad inueniendũ pascha eorum & omnia legis festa numero annorũ .247.quoniã post.247.annos oĩa festa legis redeũt eodẽ modo sicut prius celebrata fuerũt. sicut pascha nostrũ iuxta canones ab ecclesia hactenus obseruatos redit semper post annos.532.eodem modo sicut celebratũ fuit. In hac igitur tabula prima colũnula ad sinistram continet annos dñi Secũda annos à creatione mũdi secũdũ hebraicã ueritatẽ, licet ipsi Hebræi minuãt annos ducẽtos tpe nostro . Terria aureũ numerũ cycli lunaris:quẽ Hebræi obseruãt.Quarta feriã, qua annus secũdũ Hebræos incipiet in neomænia mẽsis Tisri hoc est septimi . Quinta qualitatẽ ãni an sit cõis uel embolismicus:& an sit mediocris:& ꝑm ordinẽ ãni lunaris,an sit die uno excrescẽs , an die uno deficiẽs Sexta feriã diei paschalis hebræorũ,ut sequẽs descriptio.docet.

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaria	Feria neomenię ãni	Qualitas anni	Feria paschæ
1501	5461	17	tertia	embolismus ordinatus	septima
1502	5462	18	secunda	communis abundans	quinta
1503	5463	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1504	5464	1	quinta	communis ordinatus	septima
1505	5465	2	secunda	communis abundans	quinta
1506	5466	3	septima	embolismus abundans	quinta
1507	5467	4	septima	communis deficiens	prima
1508	5468	5	tertia	communis ordinatus	quinta
1509	5469	6	septima	embolismus abundans	quinta
1510	5470	7	septima	communis abundans	tertia
1511	5471	8	quinta	embolismus deficiens	prima
1512	5472	9	tertia	communis ordinatus	quinta
1513	5473	10	septima	communis abundans	tertia
1514	5474	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1515	5475	12	quinta	communis ordinatus	septima
1516	5476	13	scunda	communis deficiens	tertia
1517	5477	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1518	5478	15	quinta	communis ordinatus	septima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ anni.	Qualitas anni	Feria paſchæ
1519	5479	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1520	5480	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1521	5481	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1522	5482	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1523	5483	1	ſecunda	communis deficiens	tertia
1524	5484	2	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1525	5485	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1526	5486	4	ſecunda	communis abundans	quinta
1527	5487	5	ſeptima	communis deficiens	prima
1528	5488	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1529	5489	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1530	5490	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1531	5491	9	quinta	communis abundans	prima
1532	5492	10	tertia	communis ordinatus	quinta
1533	5493	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1534	5494	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1535	5495	13	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1536	5496	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1537	5497	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1538	5498	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1539	5499	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1540	5500	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1541	5501	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1542	5502	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1543	5503	2	ſecunda	communis deficiens	tertia
1544	5504	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1545	5505	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1546	5506	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1547	5507	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1548	5508	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1549	5509	8	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1550	5510	9	ſecunda	communis deficiens	tertia
1551	5511	10	quinta	communis abundas	prima
1552	5512	11	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1553	5513	12	ſecunda	communis abundans	quinta
1554	5514	13	ſeptima	communis deficiens	prima
1355	5515	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni.	Feria paſchæ
1556	5516	15	ſecunda	communis abundans	quinta
1557	5517	16	ſeptima	communis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	embolifmus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	communis mediocris	quinta
1560	5520	19	ſeptima	embolismus abundans	quinta
1561	5521	1	ſeptima	communis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	communis mediocris	ſeptima
1563	5523	3	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1564	5524	4	ſeptima	communis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1566	5526	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1567	5527	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	communis mediocris	ſeptima
1570	5530	10	ſecunda	communis deficiens	tertia
1571	5531	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1573	5533	13	ſecunda	communis abundans	quinta
1574	5534	14	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	communis mediocris	ſeptima
1576	5536	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1577	5537	17	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1578	5538	18	ſeptima	communis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1580	5540	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1581	5541	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	communis mediocris	quinta
1584	5544	5	ſeptima	communis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	communis mediocris	quinta
1587	5547	8	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1588	5548	9	ſeptima	communis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	comunis mediocris	ſeptima
1590	5550	11	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1591	5551	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	communis mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni	Feria paschę
1593	5553	14	secunda	embolismus abundans	septima
1594	5554	15	secunda	communis deficiens	tertia
1595	5555	16	quinta	comunis mediocris	septima
1596	5556	17	secunda	embolismus abundans	septima
1597	5557	18	secunda	communis abundans	quinta
1598	5558	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1599	5559	1	quinta	communis mediocris	septima
1600	5560	2	secunda	communis abundans	quinta
1601	5561	3	septima	embolismus deficiens	tertia
1602	5562	4	quinta	communis mediocris	septima
1603	5563	5	secunda	communis abundans	quinta
1604	5564	6	septima	embolismus abundans	quinta
1605	5565	7	septima	communis deficiens	prima
1606	5566	8	tertia	embolismus ordinatus	septima
1607	5567	9	secunda	communis abundans	quinta
1608	5568	10	septima	communis abundans	tertia
1609	5569	11	quinta	embolismus deficiens	prima
1610	5570	12	tertia	communis ordinatus	quinta
1611	5571	13	septima	communis abundans	tertia
1612	5572	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1613	5573	15	quinta	communis ordinatus	septima
1614	5574	16	secunda	communis deficiens	tertia
1615	5575	17	quinta	embolismus abundans	tertia
1616	5576	18	quinta	communis ordinatus	septima
1617	5577	19	secunda	embolismus deficiens	quinta
1618	5578	1	septima	communis abundans	tertia
1619	5579	2	quinta	communis ordinatus	septima
1620	5580	3	secunda	embolismus abundans	septima
1621	5581	4	secunda	communis deficiens	tertia
1622	5582	5	quinta	communis abundans	prima
1623	5583	6	tertia	embolismus ordinatus	septima
1624	5584	7	secunda	communis abundans	qninta
1625	5585	8	septima	embolismus deficiens	tertia
1626	5586	9	quinta	communis ordinatus	septima
1627	5587	10	secunda	communis abundans	quinta
1628	5588	11	septima	embolismus deficiens	tertia
1629	5589	12	quinta	communis abundans	prima

Anni dñi	Anni mũdi	Ciclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni.	Feria paſchæ
1630	5590	13	tertia	communis ordinatus	quinta
1631	5591	14	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1632	5592	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1633	5593	16	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1634	5594	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1635	5595	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1636	5596	19	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1637	5597	1	tertia	communis ordinatus	quinta
1638	5598	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1639	5599	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1640	5600	4	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1641	5601	5	ſecunda	communis deficiens	tertia
1642	5602	6	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1643	5603	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1644	5604	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1645	5605	9	ſeptima	communis abundans	tertia
1646	5606	10	quinta	communis mediocris	ſeptima
1647	5907	11	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1648	5608	12	ſecunda	communis deficiens	tertia
1649	5609	13	quinta	communis abundans	prima
1650	5610	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1951	5611	15	ſecunda	communis abundans	quinta
1652	5612	16	ſeptima	communis deficiens	prima
1653	5613	17	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1654	5614	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1655	5615	19	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1656	5616	1	ſeptima	communis deficiens	prima
1657	5617	2	tertia	communis mediocris	quinta
1658	5618	3	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1659	5619	4	ſeptima	communis abundans	tertia
1660	5620	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1661	5621	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1662	5622	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1663	5623	8	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1664	5624	9	tertia	communis mediocris	quinta
1665	5625	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1666	5626	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni	Fetia paſchæ
1667	5627	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1668	5628	13	ſecunda	communis deficiens	tertia
1669	5629	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1670	5630	15	quinta	communis mediocris	ſeptima
1671	5631	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1672	5632	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1673	5633	18	quinta	communis mediocris	ſeptima
1674	5634	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1675	5635	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1676	5636	2	ſeptima	communis deficiens	prima
1677	5637	3	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1678	5638	4	ſecunda	commnnis abnndans	quinta
1679	5639	5	ſeptima	comunis abundans	tertia
1680	5640	6	quinta	emboliſmus deficiens	ptima
1681	5641	7	tertia	communis mediocris	quinta
1682	5642	8	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1683	5643	9	ſeptima	communis deficiens	prima
1684	5644	10	tettia	communis mediocris	quinta
1685	5645	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1686	5646	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1687	5647	13	quinta	communis mediocris	ſeptima
1688	5648	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1689	5649	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1690	5650	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1691	5651	17	ſecunda	emboliſmus abũdans	ſeptima
1692	5652	18	ſecunda	commnnis deficiens	tertia
1693	5653	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1694	5654	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1695	5655	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1696	5656	3	ſeptima	emboliſmus abundans	tertia
1697	5657	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1698	5658	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1699	5659	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1700	5660	7	quinta	communis abundans	prima
1701	5661	8	tertia	emboliſmus medioetis	ſeptima
1702	5662	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1703	5663	10	ſeptima	communis deficiens	prima

nni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ani	Qualitas anni	Fetia paschæ
1704	5664	11	tertia	embolifmus mediocris	feptima
1705	5665	12	fecunda	communis abundans	quinta
1706	5666	13	feptima	communis abundans	tertia
1707	5667	14	quinta	embolifmus deficiens	prima
1708	5668	15	tertia	communis mediocris	quinta
1709	5669	16	feptima	communis plenus	tertia
1710	5670	17	quinta	embolifmus plenus	tertia
1711	5671	18	quinta	communis mediocris	feptima
1712	5672	19	fecunda	embolifmus deficiens	quinta
1713	5673	1	feptima	communis pleaus	tertia
1714	5674	2	quinta	communis mediocris	feptima
1715	5665	3	fecunda	embolifmus deficiens	quinta
1716	5676	4	feptima	communis pleaus	tertia
1717	5677	5	quinta	communis mediocris	feptima
1718	5678	6	fecunda	communis plenus	feptima
1719	5679	7	fecunda	communis deficiens	tertia
1720	5680	8	quinta	embolifmus plenus	tertia
1721	5681	9	quinta	cõmunis mediocris	feptima
1722	5682	10	fecunda	communis plenus	quinta
1723	5683	11	feptima	embolifmus deficiens	tertia
1724	5684	12	quinta	communis mediocris	feptima
1725	5685	13	fecunda	communis plenus	quinta
1726	5686	14	feptima	embolifmus deficiens	tertia
1727	5687	15	quinta	communis abundans	prima
1728	5688	16	tertia	communis mediocris	quinta
1729	5689	17	feptima	embolifmus abundans	quinta
1730	5690	18	feptima	communis deficiens	prima
1731	5691	19	tertia	embolifmus mdiocris	feptima
1732	5692	1	fecunda	communis abundans	quinta
1733	5693	2	feptima	communis abundans	tertia
1734	5694	3	quinta	embolifmus deficiens	ptima
1735	5695	4	tertia	communis mediocris	
1736	5696	5	feptima	communis abundans	
1737	5697	6	quinta	embolifmus abundans	
1738	5698	7	quinta	communis medioctis	
1739	5699	8	fecunda	embolifmus deficiens	
1740	5700	9	feptima	communis abundans	

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ āni	Qualitas ānni
1741	5701	10	quinta	communis mediocris
1742	5702	11	secunda	embolismus deficiens
1743	5703	12	septima	communis abundans
1744	5704	13	quinta	communis mediocris
1745	5705	14	secunda	embolismus abundans
1746	5706	15	secunda	communis deficiens
1747	5707	16	quinta	communis abundans.

Deuolutis autem annis prædictis. 247. redeundum est ad principium tabulæ & sic deinceps in perpetuum.

Tabula capitum ſequentis opuſculi.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

DE VERO DIE PASSIONIS CHRISTI AC TEMPORE totius uitæ ipsius, opusculum editum per Ioannem Lucidum natione Gallum.

PROOEMIVM.

ORta est quæstio inter duos iuuenes eruditos, alterũ clericum, alrerum uero laicum: quo anno, quo mẽse, quoue die Dominus ac Saluator noster in cruce passus fuerit: & consequẽter de totius vitæ Christi tempore disseruerunt. Laicus asserebat Christũ passum esse anno ab incarnatione sua trigesimoquarto expleto: & ab ortu suo trigesimoquarto currente per tres menses. 8. calendas Aprilis hoc est die. 25. Martii eodem. s. die, quo & conceptus fuerat. Clericus uero affirmabat ipsum passum anno præcedenti, uidelicet à cõceptione sua expleto anno. 33. decemq; diebus: & à natiuitate sua trigesimotertio currẽte per tres mẽses ac dies decẽ. 3. nonas Aprilis hoc est die. 3. eiusdem mensis. Vterq; sententiam suam authoritatibus ac rationibus roborare nitebatur. Cumq; alter alteri post multã disceptationẽ nullo modo cedere uellet: in hoc unà cõuenerunt, ut recursum haberent ad seniorem ueritatis censorem. Itaque uno animo super hoc sententiam meam requirentes: promiserunt se uelle acquiescere iudicio ac censuræ determinationis meæ. Auditis igitur utriusq; rationibus: quid super hac re tenendũ esset pro captu ingenii mei, ipsis audientibus censui: & ipsis rogantibus, ut cæteris hæc ueritas manifestari possit, quæ prius uerbis coràm eis explicauerã, rursus in scriptis redegi in hoc breui opusculo de uero die passionis Christi, ac totius uitæ ipsius tẽpore. Difficilis profecto & ardua quæstio necdum per ecclesiã determinata: propterea quicquid scripsi in hoc opusculo & in ceteris meis editionibus & cõmentariis totum humiliter subiicio determinationi sanctæ Romanæ ecclesiæ: cum sim ueritatis non ostentationis amator. Non potest autem solui hæc ardua, sed utilis quæstio, nisi per doctrinam sacræ paginæ & Astronomicam disciplinam ac temporum descriptionem. Cum igitur expositores sacri eloquii, necnon & Astronomi, atq; Chronographi inter se diuersa & quandoq; opposita sentiant, sicut in aliarum scientiarũ authoribus accidere solet. in quibus uaria & sæpe contraria ipsi authores inuicem opinantur: hinc est quòd in decisione huius quæstionis difficultas non modica super additur: & præcipue quoniã cũ ueritas quæritur, necesse est, ut

quidam authores in suis quibusdam opinionibus non recte consyderatis,neq; ualida ratione probatis,quandoq; improbentur. Qua de re quorundā animi offendūtur,eo quod nimio ipsis doctoribus afficiantur amore Sed ratio ueritatis cuiuslibet hominis authoritati præponenda est:cū & Aristoteles dicat Amicus Plato,& amicus Socrates:sed magis amica ueritas. Licet autem primo aspectu que stio hęc terrorē nobis ingerat: si autem diligenter consyderemus euangelica dicta necnō Solis & Lunę motum ac temporum descriptionem perscrutemur. Dei adiutorio non multo labore huius rei ueritatē ualida probatione reperiemus. Sed prius quædam hypotheses pręsupponendę sunt:ex quibus ueritas temporis uitæ & mortis Christi manifesta ratione comprobata penitus elucescet.

Prima hypothesis de tempore uitæ & mortis Christi. Cap. I.

PRima hypothesis est de tempore uitæ & mortis Christi,quod habetur ex euāgelica ueritate declarata iuxta usum & diu approbatam consuetudinē ecclesiæ: cui super omnia penitus adhęrendū est. Christi nāq; ortus ab Euangelistis describitur fuisse Cæsare Augusto imperāte Romæ,eo.s.tempore,quo eius edicto primo describebatur uniuersus orbis,ut scribitur Luc. 2. Atq; in Iudæa regnāte Herode primo alienigena ablato regno à Iudæis iuxta prophetiā Iacob qui ait Gen. 49. Non auferetur sceptrū de Iuda & dux de femore eius donec ueniat qui mittendus est,sicut describitur Matth. 2.c. Cum natus esset Iesus in diebus Herodis regis & c. Baptismus quoq; Christi Luc. 3. enarratur fuisse anno 15.imperii Tiberii Cæsaris,& tunc ipse Iesus,ut ibi dicitur,erat incipiens quasi annorum 30. Passio uero eius & mors ab Euangelistis describitur fuisse die sequenti postquā comederat agnum paschalem iuxta legis præceptum,quia uenerat legem adimplere, ut scribitur Matth. 5. Pręcipitur enim Exodi. 12.ut comedatur agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad uesperam:& idem confirmatur Leuit. 23. Vbi luna. 14. dicitur dies. 14 primi mensis:& dicebatur prima dies azimorum, quoniam per totam hebdomadam comedebant azima.& tunc prima die azimorum ad uesperam, Christus agnum paschalem cum azimis & lactucis agrestibus comedit Dicitur enim Matth. 26. Prima autem die azimorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes Vbi uis paremus tibi comedere pascha? Et Luc. 22. dicitur. Venit

autem dies azimorum,in qua necesse erat occidi pascha;& misit Pe trũ & Ioanẽ dicẽs. Euntes parate nobis pascha,ut manducemus &c, Tunc autem erat luna. 14. Nam dicit Chrysostomus. Primam azi morum eam diẽ uocant,quæ ante azima erat. Consueuerunt enim à uespera semper dies enumerare:& eius mentionẽ facere in uespe ra,cuius pascha erat immolandum. Quinta enim sabbati discipu li ad Christum accesserunt:quam hac primam azimorum,id est an te azima uocat, tempus designans quo discipuli accesserunt ad Ie sum. hæc ille. Et hoc idẽ confirmatur per usum ecclesiæ quæ cœnã domini celebrat feria. 5. uidelicet pridie quã pateretur. Et tunc fuit eclipsis illa mirabilis à sexta usq; ad nonam: quã etiã uidit Diony sius Areopagita in Aegypto: qui in epistola ad Polycarpũ dicit eã contigisse in plenilunio. Quòd autẽ fuerit feria. 6. patet ex Euan gelistis,qui dicunt eum passum in parasceue ante sabbatũ, quæ est feria. 6. id est dies ueneris. Nam dicitur Marci. 15. Quia erat para sceue,quod est ante sabbatũ:uenit Ioseph &c. Dies autem quæ præ cedit sabbatum, est feria. 6. hinc est quod ecclesia celebrat Christi passionem die ueneris post cœnam dominicam. Nec est dicendũ quod Christus comederit agnũ luna. 13. ut putãt Græci:qui asserũt Christũ anticipasse pascha, & comedisse agnũ cum pane fermenta to, & in eo cõsecrasse:quia hoc esset contra legem,quæ præcipit, ut agnus cũ azimis comedatur luna. 14. Christus autẽ nunquã fuit legi contrarius,ut dicit Chrysost. Quòd autẽ nõ anticipauerit pascha, probatur etiã ex uerbis Marci. 14. dicentis. Primo die azimorum quãdo pascha immolabãt uidelicet s͡m legẽ:quæ præcipit,ut come daẽ agnus cũ azimis primo die azimorũ luna. 14. ad uesperã. Nec obstat quod dicit Ioãnis 13. Ante diẽ festum paschæ cœnã fecisse quia dies fest⁹ & solẽnis erat die sequẽti post agni comestionẽ. s. lu na. 15. Nã dicit Leuit. 23. Mense primo. 14. die mẽsis ad uesperum phase dñi est:&. 15. die mẽsis huius solẽnitas azimorũ dñi est. Sed utrũ Iudæi tũc fecerint pascha iuxta legis edictũ: an iuxta traditio nem seniorũ:in solutione quõnis inferius declarabimus. Post mortẽ Christi cum transisset sabbatum,prima sabbati, hoc est tertia die à morte sua dñs resurrexit à mortuis die Solis, quæ est dies domini ca. Quapropter ecclesia semper celebrat pascha resurrectionis die dñica. Hæc omnia prædicta tãquã uera firmiter tenẽda sunt:& oĩa quæ ipsis aduersantur tanquã falsa reprobanda, etiã si dicantur ab authoribus magna authoritate præditis, quoniã Euangelica ueri tas usu ecclesiæ declarata omni humanæ authoritati præponitur.

SEcunda hypothesis est de anno & caledário. Etsi teste Plinio lib. 18. Dierum anni propè inextricabilis ratio est: Romani tamen siue Latini iuxta triplicem anni obseruationem, triplex ediderunt calendarium, ut refert Ioãnes Stofflerinus in suo calendario propositione. 34. sub litteris Cc. Quod ostẽdit ex dictis Macrobij in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus, qui teste Varrone Romam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino testibus trecentis quatuor diebus compleuit: ac suo calendario decem mẽses inscripsit. Dicit enim macrobius, Anni certus modus apud solos semper Aegyptios fuit, aliarum gentium dispari numero, pari errore nutabat. Et ut contentus sim referendo paucarum morem regionum, Archades annum suum tribus mẽsibus explicabant; Acharnanes sex: Græci reliqui trecentis quinquaginta quatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac uarietate Romanos quoq; olim authore Romulo annum suum decem habuisse mensibus ordinatum: quia annus à Martio incipiebat & conficiebatur diebus. 304. ut sex quidẽ menses. i. Aprilis, Iunius, Sextilis, September, Nouember, December tricenum esset dierum: Quatuor uero, Marcius, Maius, Quintilis, October tricenis & singulis expedirentur. Hæc fuit Romuli ordinatio: qui primum anni mẽsem genitori suo Marti dicauit. Quem mensem anni primum fuisse uel ex hoc maxime probatur, quòd ab ipso Quintilis quintus est: & deinceps pro numero reliqui nominabantur. hæc ille. Idem confirmat Solinus dicens Romani in initio annum decẽ mẽsibus cõputabant à Martio auspicantes &c. Et Ouidius primo Fastorum ait.

Tempora digereret cum conditor urbis, in anno
Cõstituit menses quinq; bis esse suo.

B Secundum calendarium edidit Numa Pompilius secũdus Romanorum rex. Nam annus Romuli continens. 304. dies erat adeo diminuens & concisus, quòd non æquabatur uere anni solaris quantitati: sed ab eo deficiebat in duobus mensibus. Nam spatio. 24. annorum quibus talis obseruatio uiguit superati sunt anni solares quatuor annis Romuleis constitutis ex mensibus decẽ. Et hinc emergebat inordinata annorum & mensium confusio. Sed, ut ait

Macrobius secutus Numa quantum sub cœlo rudi & seculo adhuc impolito solo ingenio magistro cōprehēdere potuit: uel qa Græcorū obseruatione forsitan instructus est. 50. dies addidit, ut. 354. dies quibus duodecim lunæ cursus confici credidit, annus extenderetur Hæc ille. Sic igitur calendariū lunaræ duodecim mēsiū cōpo suit Hi mēses erāt perfecti alternatim diebus. 30 & 29 iuxta ipsius Lunæ motum respectu Solis. quæ à coniunctione eius cū Sole usq; ad sequentem coitum absumit. 29. dies cum dimidio posthabitis minutiis horariis. Et quia dies in calendario partiri non possunt, ut dies naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attribuit Numa uni mensi. 30. dies: alteri. 29. De quibus. 12. mensibus Numæ ait Ouidius in primo Fastorum.

At Numa nec Ianum, nec auitas præterit umbras.
Mensibus antiquis addidit ille duos,

Paulo post authore Macrobio, Numa in honorem imparis numeri secretū hoc & ante Pythagorā parturiente natura: unū adiecit diē quem Ianuario dedit, ut tam in anno q̄ in mēsibus singulis præter unū Februariū impar numerus seruaretur. Nā qui a. 12 mēses si singuli aut pari aut impari numero partirētur consumationē parē facerent, unus pari numero institutus, unius amputationē imparē fecit. Ianuarius igitur, Aprilis Iunius, Sextilis, Septēber, Nouember, December: undetricenis censebantur diebus Martius uero Maius Quintilis, & October dies tricenos singulos possidebāt. Sed solus Februarius uiginti & octo retinuit dies quasi inferis & diminutio & par numerus conueniret. Et subiūgit idē Macrobius Cum ergo Romani ex hac distributione Pompilij ad Lunę cursum sicut Græci annum proprium computarent: necessario & intercalare mēsem instituerunt more Græcorum. Nam & Græci cum animaduerterēt temere se. 354. diebus ordinasse annum: quoniā apparet de Solis cursu: qui. 365. diebus & quadrante Zodiacum conficit, deesse anno suo undecim dies & quadrantē, intercalares statuta ratione cōmenti sunt, ita ut octauo quoq; anno 90. dies ex quibus tres menses tricenū dierū copo suerunt: intercalarēt. Id Græci fecerunt qm̄ erat operosum atq; difficile omnibus annis undecim dies & quadrantem intercalare. Itaq; maluerunt hunc numerum octies multiplicare: & 90. dies, qui nascuntur, si quadrans cum diebus undecim octies cōponatur, inserere in tres menses, ut diximus, distribuendos hæc ille. Idem etiam affirmat Solinus dicens. Græci ergo singulis annis. 11 dies & quadrantē detrahebant: eosq; octies multi

plicatos in annum nouũ reseruabant, ut contractus nonagenarius numerus in menses tres per tricenos dies fundaretur: qui anno nouo restituti efficiebant dies. 444. quos ἐμβολισμοῦς, uel ὑπερβολικὰς nominabant. Hæc Solinus. Insuper adiungit Macrobius. Hunc ergo ordinem Romanis quoq; imitari placuit. sed frustra: quippe fugit eos diem vnum, sicut supra admonuimus, additum à se ad Græcum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo nõ poterat. Sed nõdum hoc errore comperto per. 8. annos nonaginta quasi superfundendos Græcorũ exemplo computabant dies: alternisq; annis binos vicenos, alternis ternos vicenosq; intercalantes expensabant intrecalationibus quatuor. Sed octauo quoq; ãno intercalatores octo affluebãt dies ex singulis: quibus uertentis anni numerum apud Romanos super Græcos abũdasse iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito hęc species emendationis inducta est. Tertio quoq; octennio ita inter calandos dispensabant dies, ut nõ nonaginta, sed sexaginta ex intercalarent compensatis 24. diebus pro illis, qui per totidem annos supra Græcorum numerum creuerant. Omni autem intercalationi mensis Februarius deputatus est; quoniã is vltimus anni erat Quod etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant. Nam & illi vltimo anni sui mensi, superfluos inserebant dies, ut refert Glaucippus: qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum una re à Græcis differebant. Nam illi confecto ultimo mense. Romani non cõfecto Februario: sed post uigesimum & tertium diem intercalabant terminalibus scilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarii mensis dies: qui erant quinq;, post intercalationẽ subiungebant (credo) uetere religionis suæ more, ut Februarium omnino Martius sequeretur. Hæc Macrobius. Alia etiam re differebant Romani à Gręcis quoniam ultimus mensis anni apud Græcos non erat in fine Hyemis ante principium ueris, sicut apud Romanos: sed erat in fine æstatis ante principium autumni: quo tempore Græci initium anni sumebant, ut infra patebit.

G Tertium calendarium nostræ institutioni accommodum C. Iulius Cæsar dictator composuit ad anni solaris quantitatem, eo quòd Astronomiæ peritissimus atq; diligentissimus esset, ut affirmat Iulius Firmicus. Nam postquam Cæsar Alexandriam Aegypti appli cuit, ab Aegyptiis (testibus Appiano & Macrobio) uerã anni quantitatem didicit: Romamq; reuersus, & maximum (Suetonio afferẽte) pontificatum adeptus, conuersus ad ordinandum reip. statum

fastos correxit, iam pridē uitio pontificum per intercalandi licentiam adeo turbatos, ut neq; messium feriæ æstate: neq; uindemiarū autumno competerent. Annumq; ad cursum Solis accōmodauit: ut trecentorū sexagintaquinq; dierum esset: & intercalario mense sublato, unus dies quarto quoq; anno intercalaretur. Huius etiam erroris & fluctuationis causam, & eius correctionem Macrobius & Solinus indicant. Dicit enim Macrobius. Verum fuit tempus cum propter superstitionem intercalatio omnis omissa est. Nonunquā uero per gratiam sacerdotum, qui publicanis proferri uel imminui consulto anni dies uolebant modo auctio, modo retractio dierum proueniebant: & sub specie obseruationis emergebat maior confusionis occasio. Sed postea C. Cæsar, omnem hanc inconstantiam tēporum uagam adhuc & incertam in ordinem statutæ diffinitionis coegit: adnitēte sibi Marco Flauio scriba: qui scriptos dies singulos ita ad dictatorem retulit: ut & ordo eorū inueniri facillime possit: & inuento certus status perseueraret. Ergo C. Cæsar exordium nouæ ordinationis initurus, dies omnes, qui confusionem adhuc poterant facere, consumpsit. Eaq; re factum est, ut annus confusionis ultimus in. 444. dies protenderetur. Post hoc imitatus Aegyptios solos diuinarum rerum omnium conscios, ad numerum Solis, qui diebus. 365. & quadrante cursum conficit, annum dirigere contendit. Et infra. Iulius ergo Cæsar decē dies obseruationi ueteri superadiecit, ut annum trecenti & sexagintaquinq; dies, quibus Sol lustrat Zodiacū, efficerent. Et ne quadrans deesset: statuit, ut quarto quoq; anno sacerdotes, qui curabant mensibus ac diebus, unū intercalarent diē eo. s. mense ac loco, quo etiam apud ueteres mensis intercalabatur, id est ante quinq; ultimos Februarii mēsis dies idq; bissextū censuit nominandū & postea subiungit. Sic annū ciuilem Cæsar habitis ad Lunā dimensionibus cōstitutū edicto palàm posito publicauit. Ex his verbis Macrobii liquido colligit̄ q̄ anteq̄ Cæsar calendariū emēdasset, præcessit annus confusionis continēs dies 444. qui sunt menses. 15. iuxta modū intercalationis Aegyptiorū: qui octauo quoq; anno restituebāt dies. 90. nouo anno. De hoc anno confusionis dicit Suetonius in vita Cæsaris. Quoautem magis in posterū è calēdis Ianuariis nobis tēporū ratio cōgrueret inter. Nouembrē ac Decēbrē mēsem interiecit duos alios: Fuitq; is annus, quo hæc constituebātur. 15. mensiū cum intercalario mēse qui ex consuetudine in eū annū inciderat. hæc ille. Sed in hoc Solinus errauit dicens, quòd Cæsar uidens anni inconstantiam &c.

ut certum statū præteritus acciperet error: dies uiginti & unum,& quadrātem simul intercidit.Non enim oportebat intercidere dies 21.ad hanc emendationem:sed adiungere tres menses, ut recte dicit Suetonius, & Macrobius. Nec potuit intercidi eo anno quadrans cū non possit hoc fieri nisi in annis quatuor.Post annū confusionis secutus est annus correctionis & emendationis continens dies.365. cum ipse Macrobius postquam de anno confusionis dixerat, subiungat.Post hoc imitatus Aegyptios ad numerum Solis qui diebus.365.& quadrante cursum conficit,annum dirigere contendit. Et hunc annum incepit à Prima lunatione post solstitium hyemale calendis Ianuarii.Post annū emēdationis secutus est etiā annus cōmunis dierum.365.per promulgationē à Cæsare factam, cum dicat Macrobius:Annum ciuilem Cæsar habitis ad lunam dimensionibus constitutum, edicto palam posito publicauit: & potest dici annus promulgationis uel publicationis: quoniā hæc publicatio saltem per annum protracta est:quia subito non potuit publicari apud multos populos Romano imperio subiectos, nisi spatio unius anni. Hoc autem anno publicationis, qui fuit sequens post emendationem,in senatu Cæsar occisus est idibus Martii,hoc est post correctionem calendarii anno uno mensibus duobus cum dimidio transactis, Post Cæsaris mortem sacerdotes inconsulte errorem alium induxerunt;quē postea emendauit Octauianus Augustus.Dicit enim Macrobius.Et hucusq; error stare potuisset,ni sacerdotes sibi errorē nouum ex ipsa emendatione fecissent. Nam cum oporteret diem,qui ex quadrantibus fit quarto quoq; anno confecto ante quam quintus inciperet,intercalare: illi quarto non peracto,sed incipiente intercalabant hic error sex & triginta annis permansit. Quibus annis intercalati sunt dies duodecim cum debuerint intercalari nouem.Sed hunc quoq; errorem sero deprehensum correxit Augustus: qui annos duodecim fine intercalari die transigi iussit:ut illi tresdies,qui per annos triginta&sex uitio sacerdotalis festinationis excreuerāt,sequētibus annis duodecim nullo die intercalato deuorarentur. Post hoc unum diem secundum ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit, & omnē hunc ordinem æreæ tabulę ad ęternam custodiam incisione mandauit. hæc ille. Idem affirmat Solinus dicens. Et tunc quoq; uitium admissum est per sacerdotes: Nam cum præceptū esset anno quarto, ut intercalarent unum diem: & oporteret confecto anno quarto id obseruari antequam quintus auspicaretur: illi incipiente quarto

intercalarunt non desinente. Sic per annos sex & triginta cum nonē dies tantummodo sufficere debuissent, duodecim sunt intercalati. Quod deprehensum Augustus reformauit iussitq́; annos. 12. sine intercalatiōe decurrere:ut tres illi dies qui ultra nouē necessarios, temere fuerant intercalati: hoc modo possent repēsari. Ex qua disciplina omnium postea temporū fundata ratio est. hæc Solinus. Edidit ergo Iulius Cæsar calendarium quod Iulianum nūcupatur in duodenos menses partitum tribuens Ianuario dies. 31. Februario. 29. Martio. 31. Aprili. 30. Maio. 31. Iunio. 30. Quintili. 31. Sextili. 30. Septembri. 30. Octobri. 31. Nouembri. 30. & Decembri. 31. & incepit annum à Ianuario: Quintilis mensis Macrobio authore in honorem Iulij Cæsaris dictatoris legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quòd hoc mense ad quartum idus Quintilis procreatus sit. Sextilis inde dictus est Augustus ab Octauiano Augusto ob auctam ab eo rempu. ex senatus consulto: cuius uerba subiecit Macrobius dicens. Cum imperator Cæsar Augustus mense Sextili, & primum consulatum inierit: & triumphos tres intulerit in urbē: & ex Ianiculo legiones deductæ secutæq́; sint eius auspicia ac fide m: & Aegyptus hoc mense in potestatem populi Romani redacta sit, finisq́; hoc mense bellis ciuilibus impositus sit: atq; ob has causas hic mensis huic imperio felicissimus sit ac fuerit: placere senatui, ut hic mensis Augustus appelletur hæc ille. Idem etiam dicit Cēsorinus libro de die natali capite de mēsibus, ubi dicit. Mensis Quintilis Iulius cognominatus est C. Cæsare. 5. & M. Antonio consulibus anno Iuliano secundo. Qui autem Sextilis fuerat C. Marco Censorino: C. Asinio Gallo consulibus in Augusti honorem dictus est Augustus anno Augustio uigesimo hæc ille. Huic mensi Augusto tunc additus est dies unus à Februario detractus, ut unum & tricenos complecteretur: ne Augustus Iulio inferior uideretur: & ita Februario mutilato: octo & uiceni dūtaxat dies relicti sunt in anno cōmuni. hæc igitur fuit anni & mēsium ratio à Romanis tempore Octauij Monarchæ ante Christi aduentum instituta, & usq; ad nostra tempora custodita, ut affirmat Ioannes Stoffler. in suo calendario propositione. 34.

D Anni autem exordium apud diuersas nationes differenter sumitur. Nam Romulus. ut dictum est, à Martio annū incepit tempore ueris. Hæbrei etiam habent anni principium in lunatione propinquiori ipsi uernali æquinoctio, quando de Aegypto exierunt. Nam dicitur Exodi. 12. Mensis iste uobis principium mensium, primus

erit in mēſibus anni. Aegyptij uero & Græci anni exordiũ ſumunt iuxta æquinoctium autũni. Nam Aegyptij à Septembri: Græci ab Octobri anni principium habent, ut Alphonſus in ſuis tabulis Annotat. Sed Iulius Cęſar anni principiũ ſumpſit à luna prima poſt ſolſtitium hyemale: quæ fuit calēdis Ianuarij anno ante Chriſtum quadrageſimo quinto, ut recte computat dñs Paulus epiſcopus Foroſemproinenſis in ſua Paulina: & dñs Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione.34. ut plenius infra patebit.

Tertia hypotheſis de initio annorum domini. *Cap. 3.*

Tertia hypotheſis eſt de initio annorũ domini: in quibus computandis quo ad initiũ plures authores inter ſe differunt. Quidam enim ſumũt annos domini à ſua incarnatione, quando conceptus eſt: Quidam à natiuitate, cũ de utero matris egreſſus eſt. Quidam à circuncifione domini calendis Ianuarij octauo natiuitatis die. Et quidam à Chriſti paſſione. Qui omnes modi comprobari poſſunt ſeruata tamen conuenienti cõputatione, ut mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientiſſimus eſt, ut ſumatur initium annorũ domini ab eius natiuitate: quoniam anni uitę alicuius hominis non à ſua conceptione, ſed à natiuitate ſumuntur. Hunc modum ſeruat eccleſia Romana annos incipiens à natiuitate domini, non à conceptione ipſius. Nam eo tempore per eccleſiam accipitur principium annorũ domini: quo & ſingulis annis per eã annus mutatur: Sed per eccleſiam fit anni mutatio non in conceptione Chriſti, ſed in eius natiuitate. Ergo tunc anni domini ſumunt initium. Quod autem eccleſia mutet annum in natiuitate domini, & non in conceptione, paret per acta concilij Conſtãtienſis in quibus deſcribitur, quod electio põtificis Martini. 5. facta eſt die Iouis infeſto ſancti Martini undecima Nouembris die: anno à natiuitate domini. 1417. inditione decima: & facta eſt coronatio eius die dominica uigeſimaprima ſupradicti menſis Nouembris. Deinde iuxta finem menſis Decẽbris immediate ſeqnẽtis facta eſt cõgregatio prædicti cõcilij poſt Chriſti natiuitatem in feſto Innocentium: & iam mutatus eſt annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno à natiuitate domini. 1418. inditione. 11. die uero martis. 28. mẽſis Decembris &c. ſicut legimus in exemplari manu notarij ſcripto in ipſo concilio. Quod autem nõ mutetur annus in annuntiatione dominica, quando Chriſtus eſt

conceptus,patet ex secunda & tertia sessione post inchoationē dicti concilij in pontificatu Ioannis.23.Nam idem annus à natiuitate domini describitur in secunda sessione celebrata calendis Martij:& in tertia sessione cōgregata 8.calendas Aprilis,hoc est die 25. eiusdē mensis Martii in annuntiatione dominica,quādo cōceptus est Christus.Ibi enim sic legitur de secūda sessione. Anno à natiuitate domini.1415.pontificatu quo supra.s. Ioannis.23.die uero prima mensis Martii &c. Tertia uero sessio ibi describitur die lunæ 25.mensis.Martii supradicti in die annuntiationis dominicæ:& tamen ibidem non mutatur annus: sed sequitur idem annis.1415. Hoc idem etiam patet in bulla inditionis iubilei pro futuro anno domini.1525.per Clementem.7.in qua inferuntur plures bullæ prædecessorum eius ab anno domini.1300.tempore Bonifacii.8. & deinceps:& omnes describuntur per annos à natiuitate domini Et specialiter ibi ponitur determinatio iubilei de.25.annis in annos.25.per Paulum.2.& confirmatio & executio eius per Xyxtum 4.ubi indicitur Iubileus pro anno domini.1475 incipiēdo à primis uesperis uigiliæ natiuitatis dñi nostri Iesu Christi anni.1474. Vnde manifeste patet,quòd in uigilia natiuitatis domini tunc fuit ultimus dies anni domini.1474.& in die natiuitatis fuit primus dies anni domini.1475.Sed in eadem bulla Clementis.7.occurrit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiusdem bulle dicatur. Datum Romæ apud sanctum Petrum anno incarnationis dominicæ.1524.calendis Mai:& tamen in trāsumpto eiusdem bullæ per episcopū Vigorniensem auditorē cameræ apostolicæ generalē sic in calce scribitur.Datum Romæ in ædibus nostræ solitæ residentie sub anno à natiuitate domini.1524.die uero decimo mensis Iunii. Tabellio Papæ præsentem annum nominat incarnationis,1524.&alius tabellio episcopi auditoris cameræ apostolicę eundem annum denominatā natiuitate:& sic inter se dissonare uidentur:tamen una conueniunt.Causa ergo huius apparentis dissonantie requirenda est Antiquiores tabelliones iuxta morem diu seruatum in curia Romana describebant annos à natiuitate domini:& sic modo etiam describunt in omnibus, quæ per pontificem in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non describebatur annus domini:sed tantum annus pro tempore existentis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicæ. Dicit enim dominus Paulus episcopus Forosemproniensis libro.13.

secundæ partis Paulinæ suæ, quòd præsidente Eugenio 4. adhortãte Blondo Forliuiensi põtificij collegij à secretis notario in bullis atq; tescriptis pontificalibus, annorum hæc à Christi incatnatione supputatio scribi primum cœpit. & infra. Sed notarii annos à natiuitate computare cõsueuerunt. hæc ille. Vnde patet Blondum huius diuersitatis causam fuisse. Qui tamen in hoc deceptus est, quia putauit annos domini numerando per ecclesiam ab incarnatione ipsius, ex eo quòd Dionysius abbas Romanus primam supputationem olim fecerat à primo anno incarnationis dominicæ in sua tabula. Sed idem Dionysius in annis dominicæ incarnationis errauit, licet ordo ipsius tabulæ scilicet quingẽtorum triginta duorum annorum bene digestus sit. Dicit enim Ioannes Stoffleri nus in suo calendario propositione. 37. sub litera. T. Animaduertendum est quòd hic Dionysius ecclesiæ totius erroris ansam præbuit, & causam præstitit: primo in eo, etsi diuino zelo accensus, ne impiissimi Diocletiani, à quo prius anni supputabantur memoria deleretur & aboleretur: Christianæque salutis exordium elucesceret, induxit temporum supputationem ab anno incarnationis verbi dei sumendam: in quibus tamen annis numerandis ipsum errasse à compluribus probatur. De quo Sigebertus monachus natione Gallicus in Chronica sic scriptum reliquit, In cyclo magno Dionysij reprehensibile videtur, quòd in annis dominicæ incatnationis ei inconsyderate præscriptis discordat à veritate Euangelij in anno dominicæ passionis. Et idem Dionysius posuit natiuitatẽ Christi vigesimoprimo anno tardius q̃ debuisset. Quare Rhenerius egregius supputator cyclum, aut tabulam Dionysii dicit esse fallacem & erroris plenam, hæc ibidem Etiam dominus Paulus episcopus Forosempronien. in scunda parte Paulinæ lib. 13. c. 6. dicit ipsum similiter errasse, & erroris causam aliis dedisse: & affirmat eum errasse in duobus annis: in quibus tamen non errauit: quia dicit eum assumpsisse annos Augusti à nece Cæsaris: sed non sic accepit: sed à primo consulatu vel triumuiratu anno secundo post Cæsaris mortem. Sed nos dicimus ipsum Dionysium errasse in uno tantum anno: quia fecit bissextum anno quarto domini: cum tamẽ ibi annotandus non esset, ut inferius demonstrabimus. Et hoc non cognouit dominus Paulus: quia in eũdem errorem & ipse incidit. Non est ergo mirum, si Blondus in computationibus annorum ab incarnatione errauit, quia ducem erroneũ secutus est. Omnes, qui Dionysiũ imitati sunt, errauerunt, ut Campanus in libro de Com-

puto maiori:Paulus episcopus Forosempronien.ut patet in secūda parte suæ Paulinæ lib.4.& quamplures alii. Aliam euidētissimam rationem adducam ad probandum quòd per ecclesiam anni enumerentur à natiuitate domini postquā descripsero inferius cyclū lunarem & literas dominicales:quoniam ea ratio ex ipsis ueritatē habet : & tunc uidebimus quòd anni ab incarnatione sumpti post quartum Christi annum idem sunt cum annis à natiuitate computatis propter superfluum bissextum anno 4.domini inconsulte annotatum, quo unus minuitur annus:non tamen hoc accidit ante quartū annū domini,ut certius inferius patebit.Vnde & in rescriptis pōtificalibus idem annus à natiuitate ex dicta inordinatione in eis dicitur annus incarnationis.Quidam uero recte computant annos ab incarnatione domini addentes annis à natiuitate ipsius computatis per ecclesiam.ſ.nouem mēses:quibus fuit in utero uirginis ante natiuitatem,ut recte computant Pisani: qui hoc anno à natiuitate domini.1524.post uigesimamquartam diē Martii sunt in anno ab incarnatione domini.1525.& sic annotant in suis literis & codicibus.Sed in hoc errant Florentini & Senēses,qui annos ab incarnatione postponunt annis à natiuitate eo quòd annos domini enumerate incipiāt cōpleto primo anno à conceptione iam nato Christo per tres menses.Conueniunt tamē cum ecclesia post 24.diem Martii:non tamen antea tribus mensibus Dicunt tamen aliqui, quòd antiquitus conueniebant cum Pisanis:sed postmodū cum vellent conuenire cū ecclesia, & nō auderent immutare principium anni à,25.Martii sicut semper antea consueuerant:inciderunt in hanc deordinationem,ut partim cum Pisanis & partim cū ecclesia conuenire vellent: nec tamen plene cum ecclesia, neq; cū Pisanis conueniunt, ut omnibus manifestum est. Cęterę nationes extra Italiā cōmuniter cum ecclesia conueniunt, Romani uero annos domini à calendis Ianuarii incipiunt.8.die à Christi natiuitate & conueniunt cum ecclesia excepta prima hebdomada natiuitatis eius.Et hunc modum tenent recentiores Astronomi:qui annos domini ad Ianuarium reduxerunt:ut Ioannes de monte Regio,& Ioannes Stofflerinus in suis calendariis,& plures alii.Vnde & dñs Paulus lib.4.secundæ partis Paulinæ dicit.Astrologi nostri temporis,qui Romanorum more annorum supputationē reduxerunt ad Ianuarium:& radices motuum statuerunt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Christi : incipiunt primum natiuitatis annum ab.8.die natiuitatis eiusdem,non computantes illos septem dies à

natali domini usq; ad Ianuarium interceptos:quod ex hoc manife ste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire uolunt:retrocedunt per dies.7.à radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc computandi modū obseruant non solū Astrologi:sed etiam Theologi in Christiana religione probati: Petrus de Aliaco,Nicolaus Cusanus,Rogerius Bachō: & generaliter omnes,qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarunt hæc ille.Facilius autem reducuntur ad calendarium Romanū,uidē licet ad calendas Ianuarii anni a natiuitate domini,qm ab ea parū distant.s.per solam hebdomadā q̃ anni ab incarnatione:quia multo magis ab ea remoti sunt:ideo melius est enumerare annos à natiuitate domini:uel à calendis Ianuarii q̃ ab incarnatione Christi. Si uero ab incarnatione enumerētur:superaddēdi sunt,undiximus nouem menses præcedentes natiuitatem:uel nouem menses cū hebdomada, si anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarii: Aliter contingeret in computationibus error.Paucissimi autem doctores antiqui,ut Hieronymus,& Isidorus,& quidam alii,qui antiquitus scribebant annos domini in cereis paschalibus.enumerant annos à passione domini includentes annum trigesimum tertium suæ passionis & amputantes precedentes.32.annos ante passionem & ita conueniunt cum cæteris.Nam historici,qui computāt annos à natiuitate Christi,dicunt Ioannē Euangelistam obiisse anno centesimo à natiuitate dñi cū iam Traianus accepisset imperium. Hieronymus uero & Isidorus dicunt eundem Ioannē ad dñm migrasse anno.68. à passione dñi auferentes præcedentes. 32. annos Qui si addantur prędictis annis.68. conficiunt annos centum. Antonius vero Dulciatus in libro de festis mobilibus,licet incipiat annos à passione dñi:nō tamen præscidit annos præcedentes passionē: sed erroti errorem addidit:qm anno,quo Christus est natus annotauit passionē dñi:& natiuitatem eius scripsit antea per annos.33.quando currebat annus imperii Augusti nonus:quod est absurdū cōtra omnes Cronographos & contra supputationes Astronomicas.

Quarta hypothesis de uarietate mensium. Cap 4.

Quarta hypothesis est de uarietate mensium. Nam aliqui sunt menses mobiles,aliqui fixi & stabiles.Hebræi enim habent menses:lunares ac mobiles:ita ꝙ prima dies cōiunctionis Lunæ cum Sole sit prima dies mensis eorū: Similiter habent menses mobiles Græci,Persæ,& Caldæi,atq; Ara

bes. Romani uero habent mēses firmos & ſtabiles in calēdario deſcriptos. Hunc eſt ꝙ primus mēſis Hebræorū, qui dicitur Niſan, cū Martio & cum Aprili an calendario Romano concurrit iuxta lunę curſum. Et luna. 15. menſis Niſan quādoq; occurrit in Martio quādoq; in Aprili: ſicut in eccleſia patet, quę celebrat paſcha dñi Dominica prima poſt. 14. lunam primi mēſis, aliquādo in Martio aliquando in Aprili. Hęc dixerim, quoniam Chriſti paſſio poteſt annotari uno menſe apud Hebręos, & altero apud Romanos.

Quinta hypotheſis de cyclo lunari decennouennali. *Cap. 5.*

QVinta hypotheſis eſt de cyclo lunari decēnouēnali, quē nos aureum numerū dicimus. Alexandrini enim adinuenerunt numerum annorum 19. ad reperiēda nouilunia. Necnon & Iulius Cæſar adnitente M. Flauio ſcriba, ut Macrobio placet: & Soſigene Aſtrologicæ ſciētiæ perito adhibito, ut Plinius affirmat: cyclum lunarem decēnouēnalem coſcripſit anno ſuo ſolari, quem Iulianū appellamus, maxime cōgruentem: ue quo ſic loquitur Ioannes Stoffler. in ſuo calendario, propoſitione 34. ſub literis Hh. Cum ego inquit anno gratiæ. 1489. legatum in Francia orientali agerem, adii ſplendidiſſimum baronē Philippū de Vuiuſperg antiquitatum amatorē: qui mihi uetuſtiſſimum quēdam obtulit librum: in quo inter alia propè innumera offendi cōmentarios in cyclum diui Iulii Cæſaris, in quo eius calendariū ortū & occaſum ſtellarum: quibus ſignificabatur Cæſarem ſuum cyclum incepiſſe à prima coniunctione luminariū ſecūdū mediū curſum poſt hibernū ſolſtitiū: eāq; in primū diē Ianuarii caputq; anni incidiſſe. Quare Cæſar è directo huius diei pro aureo numero notauit unitatē: à qua reliquas lunationes ſupputās, Solis & Lunæ connēctiones in ſuo calēdario cōmemoratis uiris M. Flauio & Soſigene opem ferētibus paſſim, prout negociū poſtulabat, adnotauit. Inferuit autem in eo numerū 19. annorum: quem uulgus aureum numerum uocat. Putauit autem Ioannes Stoffler. Iulium Cæſarem incepiſſe diem à media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui dicunt eum incepiſſe diem à meridie, quo ad computationes dierū Lunæ eo quòd Aſtrologicā computationem didicerit in Alexādria, ubi Aſtronomi dies computabant à meridie, ut cæteri Aſtrologi faciūt. In ſacris tamen publicis & officiis magiſtratuum & cæteris negociis Romani à media nocte diem accipiebant authore Cēſorino. Alii uero putāt Cæſarem diē accepiſſe ab occaſu Solis:

& inde consuetudo in Italia inoleuerit, quod in horologiis fiat ini tium diei à Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioãnes Stoffler. & ait. His animaduersis uolui harum rerum periculum subire. Quare ad tempora Iulii Cæsaris me contulir, & compluribus numeris incassum exaratis,randẽ anno.45.ante Christi incarnationem ex tabulis mihi usu habitis, reperi cõgressum luminarium pri ma die Ianuarii horis.18.min.44.secund.55.à media nocte computãdis ad meridianum ferè urbis Romæ. Iuxta uero Astrologicã usitatam computationem die prima Ianuarii horis.6.min.44.secund.55.à meridie numerandis. Sequens autem lunarium coniunctio fuit die.31.Ianuarii horis.7. min. 28. secund.58. post noctis mediũ,& secũdũ Astrologos die.30.Ianuarii hor.19.min.28. secund.58.post meridiem.Cæsar igitur cyclum compositurus ordinauit primam lunationem dierum tricenorum:quare è regione primi & trigesimi diei Ianuarii unitatem annotauit: & sequentem nouem & uicenis diebus absoluit:& iterum sequentem tricenis:& pro hac formula reliquas omnes lunationes digessit,nõ omissa tamen ratione embolismorum.hæc ille. Eandẽ lunationem calendis Ianuarii computat etiam dominus Paulus episcopus in 12. lib. secũdæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationem factam anno 45.ante Christi natiuitatem iuxta usitatam computationem die 1.Ianua.ho.7.mi.6.sec.35.post meridiem. Veram autẽ coniunctionem factam inueni hor 1.mi.50. post mediam noctem eiusdem diei.s.inter diem Veneris & Sabbatum. hæc ille. Nec re moueat & perturbet quòd Ioannes Stoffler.dicat prædictam lumi nariũ coniunctionem factam esse anno 45.ante Christi incarnatio nem:& dominus Paulus dicat eam factam 45.anno ante Christi na tiuitatem:quia utrumq; uerum est cũ incarnatio & natiuitas Christi eodem anno fuerint incipiendo annum a calendis Ianuarii. Si enim accipias annum inclusiue,in quo cõceptus & natus est Christus:& retrocedas usq; ad coniunctionem luminarium factam calẽ dis Ianuarii tempore Iulii Cæsaris,reperies annos 45.nã.45. uicibus calendæ Ianuarii ante Christi incarnationem & natiuitatem reuolutæ sunt.& tunc inuenta est luna prima calendis Ianuarii tem pore Cæsaris. A qua luminarium coniunctione ad Christi conceptum fuerunt anni 44.& ferè tres menses:& usq; ad eius ortũ fuerunt anni 45.hebdomada minus. Octauo autem die natiuitatis Christi enumeratur annus primus natiuitatis eius, qui erat annus 46.a correctione calendarii per Cæsarem. Cæterum meminisse cõ

uenitrut dicit Ioannes Stoffler.ibidem quod numeri Cycli Iulii Cæsaris calendario inscripti denotant accensionem lunæ factam fuisse eo die,cui obiicitur:nec non lunam dici primam eodem die,quẽadmodum supputatio indicat. Neque obliuisci oportet,ꝙ cyclus Iulianus post tempore Cæsaris in aliqua parte mutatus est ob mutilationem mensis Februarii: qui tempore institutionis calẽdarii Cæsaris in anno communi. 29.dies habuit. Postea quemadmodum supra exposuimus duntaxat. 28.seruauit:hæc ille. Tempore autem natiuitatis & mortis Christi in anno communi Februarius. 28.dies continebat: quoniam idem mensis Februarius in anno cõmuni habuit, 29 dies usq; ad annum Augusti uigesimum:quo tempore mensi sextili,qui tunc dictus est Augustus, additus est unus dies à Februario acceptus.Dicit enim Censorinus.Qui autem sextilis mẽsis fuerat C.Marco Censorino & C. Asinio consulibus in Augusti honorem,dictus est Augustus anno Augustio uigesimo , hæc ille. Christus uero post hoc tempus natus est. Nunc autem subiungam quatuor primos menses calendarii Romani cum cyclo Iulii Cæsaris dictatoris nostro instituto satisfacientes: quos describit Ioannes Stoffler. propositione 34. & d. Paulus libro secundo primæ partis suæ Paulinæ.

Quatuor primi menses calendarii Romani cũ cyclo Iulii Cęsaris.

Cyc. lunaris	Nũerus dierũ	Literæ feriarum	Ianuarius	
1	1	A	Calendis	
	2	B	4	No
9	3	C	3	No.
	4	D	Pridie	No.
17	5	E	Nonis	
6	6	F	8	Idus
	7	G	7	Idus
14	8	A	6	Idus
3	9	B	5	Idus
	10	C	4	Idus
11	11	D	3	Idus
	12	E	Pridie	Idus
19	13	F	Idibus	
8	14	G	19	Cal.
	15	A	18	Cal.
16	16	B	17	Cal.
5	17	C	16	Cal.
	18	D	15	Cal.
13	19	E	14	Cal.
2	20	F	13	Cal.
	21	G	12	Cal.
10	22	A	11	Cal.
	23	B	10	Cal.
18	24	C	9	Cal.
7	25	D	8	Cal.
	26	E	7	Cal.
15	27	F	6	Cal.
4	28	G	5	Cal.
	29	A	4	Cal.
12	30	B	3	Cal.
1	31	C	Pridie	Cal.

Cyc. lunaris	Nũerus dierũ	Literæ feriarum	Februarius	
9	1	D	Calendis	
	2	E	4	No.
17	3	F	3	No.
6	4	G	Pridie	No.
	5	A	Nonis	
14	6	B	8	Idus
3	7	C	7	Idus
	8	D	6	Idus
11	9	E	5	Idus
	10	F	4	Idus
19	11	G	3	Idus
8	12	A	Pridie	Idus
	13	B	Idibus	
16	14	C	16	Cal.
5	15	D	15	Cal.
	16	E	14	Cal.
13	17	F	13	Cal.
2	18	G	12	Cal.
	19	A	11	Cal.
10	20	B	10	Cal.
	21	C	9	Cal.
18	22	D	8	Cal.
7	23	E	7	Cal.
	24	F	6	Cal.
15	25	G	5	Cal.
4	26	A	4	Cal.
[illegible]	27	B	3	Cal.
12	28	C	Pridie	Cal.

Cycl. lunaris	Nũerus dierũ	Literæ feriarum	Martius
1	1	D	Calendis
	2	E	6 No.
9	3	F	5 No.
	4	G	4 No.
17	5	A	3 No.
6	6	B	PridieNo
	7	C	Nonis
14	8	D	8 Idus
3	9	E	7 Idus
	10	F	6 Idus
11	11	G	5 Idus
	12	A	4 Idus
19	13	B	3 Idus
8	14	C	Pridie Idus
	15	D	Idibus
16	16	E	17 Cal.
5	17	F	16 Cal.
	18	G	15 Cal.
13	19	A	14 Cal.
2	20	B	13 Cal.
	21	C	12 Cal.
10	22	D	11 Cal.
	23	E	10 Cal.
18	24	F	9 Cal.
7	25	G	8 Cal.
	26	A	7 Cal.
15	27	B	6 Cal.
4	28	C	5 Cal.
	29	D	4 Cal.
12	30	E	3 Cal.
1	31	F	Pridie Cal.

Cycl. lunaris	Nũerus dierũ	Literæ feriarum	Aprilis
9	1	G	Calendis
	2	A	4 No.
17	3	B	3 No.
6	4	C	Pridie No.
	5	D	Nonis
14	6	E	8 Idus
3	7	F	7 Idus
	8	G	6 Idus
11	9	A	5 Idus
	10	B	4 Idus
19	11	C	3 Idus
8	12	D	Pridie Idus
	13	E	Idibus
16	14	F	18 Cal.
5	15	G	17 Cal.
	16	A	16 Cal.
13	17	B	15 Cal.
2	18	C	14 Cal.
	19	D	13 Cal.
10	20	E	12 Cal.
	21	F	11 Cal.
18	22	G	10 Cal.
7	23	A	9 Cal.
	24	B	8 Cal.
15	25	C	7 Cal.
4	26	D	6 Cal.
	27	E	5 Cal.
12	28	F	4 Cal.
1	29	G	3 Cal.
	30	A	Pridie Cal.

Cyclus lunaris disponitur in calendario per additionem. 8 numerorum:& si excedant numerum.19. proiicitur ipse numerus ,19.& annotatur qui remanet hoc ordine. Cũ proiicitur numerus 19.numerus minor, q inde remanet, annotatur immediate diei sequẽti Si uero numerus additus est maior,quod cõtingit, qñ non excedit numerũ.19.tunc in annotatione intermittitur unus dies uacuus, si cut patet in calẽdario pcedenti:ubi ponitur calẽdis Ianuarii numerus.1 .cui si addant.8. fiũt nouẽ: qui annotant intermisso uno die, tertio diei. Si ad.9.addãtur.8.fiũt.17. qui intermisso uno die annotant diei quinto. Si ad.17 addant.8.fiunt.25.à qbus si subtrahant 19.remanẽt.6.qui immediate annotãtur diei sexto tanq̃ numeri minores,& sic deinceps:& licet aureus numerus tñmõ indicet cõiunctionẽ luminariũ: tñ ex ipso ẽt accipitur eorũ oppositio hoc pacto A cõiunctione nãq; luminariũ vsq; ad oppositionẽ secũdũ mediũ motũ,ut ait Ioãnes Stoffler. ppositione .35. sub litera.e. semp sunt dies integri.14 ho.18.mi.22. Idẽ ẽt dicit d.Paulus lib.14.secundæ partis.c.3. Quare si à die coniunctionis numerationem inceperis, erit ferè semper oppositio luminarium die.16 à die coniunctionis Vulgus quoq; diem oppositionis nominat lunam .15. hæc ille. Si ergo uolueris inuenire lunationes ãno passionis dñi:adde annis uitæ Christi annos.45. pcedentes eius natiuitatem. & partire totum quoties poteris per.19 & numerus annorũ qui remanet ostẽdet aureum numerũ illius anni: quo require in calendario lunã primam & inde quintãdecimam eo modo quo dictũ est: & reperies quod q̃tis sicut specialiter inferius dicemus. Animaduertẽdum est autẽ quod aureus num.non põt in calẽdario habere fixam & ppetuã sedẽ,sed cõtinue paulatim suã sedẽ anticipat. Nã ut pbat IoãnesStoffler in suo calẽdario ppositione.37.sub litera. I. crescit eiusmodi anticipatio in ãnis solaribus.304.ferè ad diẽ unũ,hoc est ad horas 23,mi.28.secũd.52. Et ideo aureus numerus Iulii Cæsaris tpe cõcilii Niceni:quod celebrari cœpit anno dñi.322. anticipauerat sedẽ p unam diẽ & paulo amplius. & iõ patres in eodẽ cõcilio cõgregati aliũ cyclum lunarẽ instituerunt:& annotauerunt eũ per unũ diẽ ante à cyclo Iulii quantũ.s. anticipauerat incipiẽtes ab unitate anno dñi.323.& adhuc annotatur calendariis,qbus nunc utimur. hic cyclus tpe nostro iã anticipauit fere per dies quatuor. Nã ab anno dñi.323. quo institutus est iste cyclus usq; ad annũ pñtem.1524 fluxerunt anni mille ducenti & unus,ex quo patet q ab illo tempore iam anticipauit per dies ferè quatuor,& à correctione calẽdarii

per Iulium:cyclus ipsius in annis.1569. iam anticipauit per.5.dies & paulo plus. Si aūt per aureum numerum annotatū in calēdariis nostris uolumus inuenire lunationes tempore Christi,oportet ut postponatur per unum diem,& ostendet lunationes eodem modo,sicut aureus numerus Cæsaris. Si uero per eundem aureum numerum nostrū uolumus inuenire lunationes nostri temporis, oportet ut requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

Sexta hypothesis de cyclo solari ex litera dominicali & bissexto prouemente. Cap.6.

A SExta hypothesis est de cyclo Solari ex litera dominicali & bissexto ,pueniēte. Dies hebdomadæ distinguūtur ſm numerum.7.planetarum:& in calendario Romano uni coiq; dierū hebdomadæ annotaē pro caractere una ex primis septē literis alphabeti.Illa ergo litera,quæ deseruit diei dominicæ, dicitur litera dominicalis uel solaris.Huius autē literæ dominicalis quotānis mutatio fit ex gemina causa,ut Ioānes Stoffler. dicit in suo calēdario propositione secunda,prima est, quoniā annus solaris cōmunis,365.continet dies:quos si per.7.diuiseris,uidebis in quotiente.52.hebdomadas & diem unum residuum.Cum igitur feriarum elementa sint.7.scilicet a b c d e f g.quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas:tandē unus erit dies residuus:propter quem in Romano calendario. A.litera io anni principio calēdis Ianuarii:& eadem.A.litera in fine.ultimo die Decembris inseritur. Quare necesse erit anno cōpleto literā dominicalem mutari. Inde etiam palàm est easdem literas retrograde numerari.Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur. Annus enim solaris C. Iulii Cæsaris ex.365. diebus & 6.horis conflatur,quę annuatim collectæ in.4.anno. diem constituunt.Is.6.calendas Martii hoc est die.24.Februarii in festo sancti Mathiæ apostoli in litera.F repetita intercalatur:& ex cōsecutione fit literæ dominicalis immutatio , Hinc cyclus solaris originē habet.Nā ut ibidē ait Ioānes Stoffler. cyclus solaris uocatur spatium.28.annorum solarium.Cyclus à Græco κύκλος:quod latine sonat orbis,aut circulus.Solaris autem à Sole non ꝙ Sol in eo spatio temporis cōpleat cursum suum , orbem signiferi aut circulum propriū permeādo:sed ideo ꝙ in.28.annis ad sua debita redeunt principia omnes uarietates,q̃ ex litera solari , hoc est dominicali ex bissexto

ac concurrentibus contingere possunt Rō uero.28. annorum hæc est. Nā cum dies hebdomadæ sint .7. & bissexti tñmodo.4.anno.cōtingant, si per 4.septē multiplicauerimus, emerget numerus annorum. 28. inquibus oēs narietates, quæ per literam dominicalem, bissextum & cōcurrentes accidere possunt, in pristinam redibunt formā:& bissextus per omnes currit ferias, ut patet in sequenti tabella.

B Licet autem Romani prisci nō usi fuerint feriis septimanarum:sed distinxerunt annos per menses, & dies per calendas, nonas, & idus, nichilominus retrocedēdo ab anno præsenti iuxta consuetudinem christiani populi : qui ferias & hebdomadas obseruat, inquiremus à qua feria Cæsar primum annum solarem incepit, uidelicet anno 45.ante Christū, ut superius ostēdimus & probabimus in præcedenti hypothesi. Nam præcedenti anno domini.1524 bissextili currunt literę.C.B. Addantur ergo annis domini prædictis præcedentes anni.45 à correctione calēdarii per Iulium Cæsarem ad Christum: & consurget numerus annorum.1569.partiaris omnes istos simul collectos in. 28.quoties poteris: & inuenies in eis.56.uicibus impletum esse numerū.28.cycli solaris ex literis dominicalibus & unus dies inde remanebit, qui ē dies correctionis calendarii.Vnde si hoc anno habemus lr̄as dominicales.C.B.necesse est,ut in eodē anno correctionis calēdarii retrocedēdo inueniamus similiter annum bissextilē.C.B. Sed qm̄ ille annus non potuit esse bissextilis, sed cōmunis ex eo ꝙ præcesserit eū annus confusionis in quo consumpti sunt oēs dies superflui; necesse est ut litera.C.includatur in eodem anno confusionis.26.die Decembris , & sic ultimo die Decembris fuit feria.6.& calēdis Ianuarii in exordio anni correctionis fuit sabbatum:qm̄ tūc mutata est lr̄a dn̄icalis, quæ fuit B.& cū B annotet secundæ diei Ianuarii, patet ꝙ eo anno calendis Ianuarii, ubi annotatur lr̄a A fuerit sabbatum Hoc ēt probatur ex tabulis Alphonsinis quod.s. tūc fuerit congressio luminariū calēdis Ianuarii in sabbato, ut affirmat d. Paulꝰ eps. Ex obseruationibus Ptolemæi, & ex aliis tabulis idem ꝓbatur. Nā, ut diximus in

Tabella cycli solaris cū literis dominicalibus.

1	G	F
2	E	
3	D	
4	C	
5	B	A
6	G	
7	F	
8	E	
9	D	C
10	B	
11	A	
12	G	
13	F	E
14	D	
15	C	
16	B	
17	A	G
18	F	
19	E	
20	D	
21	C	B
22	A	
23	G	
24	F	
25	E	D
26	C	
27	B	
28	A	

præcedenti quinta hypotheſi, Ioãnes Stoffler. inuenit hãc luminarium cõiunctionem ante Christũ anno 45. die prima Ianuarii hora 6. min. 44. ſec. 55. à meridie numerandis uidelicet poſt Solis occubitum: & dominus Paulus epiſcopus dicit in 12. lib. ſecũdæ partis c. 3. comperimus hanc lunationem factam fuiſſe anno 45. ante Christi natiuitatem iuxta uſitatã cõputationẽ die 1. Ianu ho. 7. mi. 6. ſec. 35. poſt meridiẽ, cum. ſ. iam Sol ipſe occiderit. Veram autẽ coniunctionem factam inueni ho. 1. min. 50. poſt mediam noctem eiuſdem diei. ſ. inter diem ueneris & ſabbatum. Vnde patet ꝙ incipientibus diẽ ab occaſu Solis: hæc lunatio ſecundũ mediũ motũ fuit in principio ſabbati. Incipientibus uero diẽ à media nocte ſecundum uerũ motum fuit etiã in principio ſabbati Siue ergo Cæſar acceperit diem à media nocte: ſiue ſecundum alios ab occaſu Solis: certum eſt Cæſarem hãc lunationem annotaſſe diei, qui ſucceſſit occaſui Solis, uel mediæ nocti. Et licet in ſupputationibus tẽporũ obſeruẽtur motus medii, qui ſunt uniformes: potius quã ueri motus, qui ſunt diuerſi: tamen quia tunc Cæſar inſtituit initium emendationis temporũ, congruũ fuit, ut ſolũ in tali exordio obſeruaret uerã lunationẽ, ſi diẽ incepit à media nocte: obſeruatis deinceps in ſequẽtibus, mediis lunationibus. Si uero incepit ab occaſu Solis, nulla dubitatio eſt, quin hęc lunatio etiã ſecundũ mediũ motũ pertineat ad ſabbatũ cũ fuerit poſt Solis occubitũ. Nũc uero ad ſequẽtes literas dominicales & annos biſſextiles trãſeamus. Præcepit nãq; Cæſar ſacerdotibus poſtquã emendauerat calendariũ, ut anno 4. cõpleto intercalarẽt unũ diẽ 6. calend. Martii, ut in ſecũda hypotheſi ſuperius probauimus ex authoritate Macrobii & Solini & ipſi anno 4. nõ peracto, ſed incipiẽte intercalarũt Vnde ipſa prima intercalatio à ſacerdotibus facta eſt anno 4 incipiẽte à correctione calẽdarii: qui erat annus tertius a promulgatione ipſius: & ſic inde ipſi ſacerdotes cõnumerantes annos a promulgatione calẽdarii ſucceſſiue de anno tertio in tertium cõtra iuſſionẽ Cæſaris intercalarũt ſpatio 36 annorũ. ſ. ab ipſa promulgatione calẽdarii: quã pręceſſerat annus correctionis. Sed poſtea hoc emendauit Auguſtus qui iuſſit annos 12. ſine intercalatione decurrere: quorũ 8. præceſſerunt Christi natiuitatẽ: & quatuor ſubſecuti ſunt. Vnde & quarto anno a natiuitate Christi: non fuit biſſextus: ſed anno octauo ſequenti cum iã literæ dominicales ad locũ ſuũ poſt quartum Christi annum redierunt iuxta Cæſaris ordinationem. Vt autem hoc apertius pateat propterea ſubſequẽtẽ tabulam deſcripſimus.

Tabula uerax iuxta uerba Macrobii & Solini

Anni à correctione calendarii cũ literis dñicalibus.		Anni correct.	Anni à natiuitate dñi		Anni cor.	Anni chri	
1	B	28		B A	55	10	E
2	A	29		G	56	11	D
3	G	30		F	57	12	C B
4	F E	31		E D	58	13	A
5	D	32		C	59	14	G
6	C	33		B	60	15	F
7	B A	34		A G	61	16	E D
8	G	35		F	62	17	C
9	F	36		E	63	18	B
10	E D	37		D C	64	19	A
11	C	38		B	65	20	G F
12	B	39		A	66	21	E
13	A G	40		G	67	22	D
14	F	41		F	68	23	C
15	E	42		E	69	24	B A
16	D C	43		D	70	25	G
17	B	44		C	71	26	F
18	A	45		B	72	27	E
19	G F	46	1	A	73	28	D C
20	E	47	2	G	74	29	B
21	D	48	3	F	75	30	A
22	C B	49	4	E hucusq;	76	31	G
23	A	50	5	D emẽdatio	77	32	F E
24	G	51	6	C	78	33	D Passio
25	F E	52	7	B	79	34	C Chrĩ
26	D	53	8	A G	80	35	B
27	C	54	9	F	81	36	A G

Ex hac tabula digesta ſm uerba Macrobii & Solini patet q annus conceptionis Christi fuit anno.45.à correctione calendarii:& in fine illius anni natus est Christus die.25.Decembris eadẽ litera dominicali B adhuc perseptem dies currente.Vnde octauo die à natiuitate Christi,scilicet calendis Ianuarii mutata est litera uidelicet A.quæ deseruit anno primo Christi in computatione sumpta à ca

lendis Ianuarii. Hic primus annus à natiuitate Christi fuit.46.à correctione calendarii per Iulium Cæsarem. Vnde manifestum est ex hac euidentissima ratione, q annui domini ꝑm usum ecclesiæ cõ putantur ab eius natiuitate, qui reducuntur ad calendas Ianuarii immediate sequentis ablatis præcedentibus diebus septem. Cogit me ueritas nũc amici mei errorẽ detegere. Amicus meus dominus Paulus episcopus Forosempronien sis: sed magis amica ueritas. De scribit nãq; idem dominus Paulus tabulã literarum dominicaliũ & bissextorum ante Christum & tempore Christi in.12.libro secũ dæ partis suæ Paulinæ: quam aliter digessisset, si diligentius uerba Macrobii & Solini considerasset. Ex dictis & probatis facile possumus eius tabulæ nonnullos errores pandere. In primis enim anno primo correctionis calendarii non annotat literam.B.sed addit su periorẽ literam.C. uno. scilicet anno tabulæ adiecto. Quare descri bit conceptionem Christi anno à correctione calendarii.46. Coactus est autem adhere literam.C. quia plus unum bissextum ponit anno 4. Christi. Ex quo bissexto deficiebat sibi annus unus, quẽ eo modo restaurauit. Opinatus est ergo fuisse feriam sextam calendis Ianuarii, quoniam Iulius Cæsar calendarium emendauit, ut ipse attestatur se hoc cõputasse ex obseruationibus Ptolemæi, licet asserat iuxta tabulas Alphonsinas tunc fuisse sabbatum. Sed si consyde rauerimus obseruationes Ptolemæi in codicibus nõ uitiatis: quas imitatus est Alphonsus, absq; dubio reperiemus tunc fuisse sabbatum, ut superius iam declarauimus: non solum ex computatione Astronomica, sed etiam ex computatione literarum dominicaliũ retrocedẽdo ab hoc rempore ad illud. Et quoniã uno errore dato plures in de sequũtur: ideo ipse alium errorem addidit, quia primũ bissextum factum errore sacerdotum assignat anno tertio incipiẽti à correctione calendarii: quod est contra sententiã Macrobii & So lini: qui fideliter rem gestam describẽtes dicunt sacerdotes primũ bissextum fecisse anno quarto incipiẽte. Sic itaq; inde omnes bisse xti de triẽnio in triẽnium ab eo non describuntur in sua tabula eo anno, quo à sacerdotibus facta est intercalatio. Ex hoc ergo erroneo fundamẽto cogitur enumerare annos domini à sua cõceptione contra usum diu seruatum per ecclesiam Romanam & contra prædictam euidentem rationem à nobis inductam. Deinde ponit anno Christi quarto bissextum: quem nos tunc non fuisse ex cõuenienti computatione monstrauimus. Nam ex quo sacerdotes quar to anno incipiente à correctione calendarii iuxta sententiã Solini

& Macrobii primam intercalationem fecerūt: deinde intercalario nes de triēnio in triēnium obseruarunt: patet quod ultima eorū in debita intercalatio quæ fuit duodecima peruenit usq; ad annū.37. à correctione:qui fuit.36. à promulgatione calēdarii. Inde ergo se cuti sunt anni.12 absq; intercalatione: quorū.8.præcesserunt Christi natiuitatem &.4.subsecuti sunt ideo quarto anno à Christi natiuitate non fuit bissextus. Sed dominus Paulus anno quarto Christi,qui est.49.à correctione calendarii, annotat bissextum in literis F.E.& sic minuit annum,quem in prima litera.C.ante.B in sua tabula in principio superaddiderat:ex eo quod putabat Cæsarē correctionē calendarii calēdis Ianuarii à feria sexta non à sabbato incepisse.Quod totum ex imaginatione sua adinuenit mente sua cōfingens nouum errorem sacerdorum. Licet antem sacerdores ex indebita intercalatione per trigintasex annos errauerint. tamē post emendationem factam per Augustum,qui absq; intercalatione ire iussit annos.12.nullum alium errorem fecerunt. Sed dñs Paulus in.12.libro.secundæ partis suæ Paulinæ absq; authore proprio sensu confingit, ut diximus, alium errorem sacerdotum post annos.12. absq; intercalatione peractos. Affirmat enim Iulium Cæsarem instituisse primum annum solarem communem & quartum bissextilem:sed sacerdotes, quibus intercalandi potestas commissa fuerat, errorem in intercalando cōmisisse: Quem cū Augustus animaduerteret,iussit.12.annos sine intercalatione decurrere,ut cyclū Cæsaris in integrum restitueret. Sed tūc per sacerdotes error fuit cōmissus facientes annum quadragesimumnonum bissextilem:quemiuxta decretum Iulii Cæsaris debebāt facere communem. Fuit enim hic annus primus post illos.12.annos sine intercalatione transmissos:Quo factum fuit,ut cyclus Iulii ab Augusto in integrum restitutus denuo per incuriam,immo per negligētiam sacerdotum fuit interruptus.hæc ille ad uerbū.Sed licet uerum sit quod dicit de errore sacerdotum post emendationem Iulii Cæsaris; tamen fictitiū & falsum est quod adiungit de ipsorum alio errore post emendationē Augusti: & est contra ea quæ dicit Solinus & Macrobius: Qui manifeste ostendunt post emēdationē Augusti sacerdotes nullum alium errorem fecisse. Nam post emendatum calendarium per Augustum dicit Solinus. Ex qua disciplina omnium postea temporū fundata ratio est. Et Macrobius multo euidentius dicit. Post hoc unum diem s̄m ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit Augustus: & omnem hunc ordinem æreæ tabulæ ad æter

nam custodiam incisione mandauit.Hæc Macrobius. Manifestum est ergo quod post emẽdatione Augusti, nullus alius error fuit sacerdotum.Itaq; anno à correctione calẽdatii quadragesimonono, qui fuit annus domini quartus:non fuit intercalatio, quam ibi in debite annotat dominus Paulus.Sed fuit postmodum intercalatio anno quinquagesimotertio,uidelicet anno Christi octauo,ut nos annotauimus. Quia ergo dominus Paulus anno quarto Christi superfluum bissextum facit: quo subtrahitur annus quem in principio tabulæ addiderat,ex hoc sequitur quod trãseat à sua computatione facta ab incarnatione,& cõuertatur ad nostram computatio nem ecclesiasticam factam à natiuitate: statim post quartum annum à natiuitate Christi reductis iam literis dominicalibus ad ordinem per Cæsarem institutum,cum scilicet sequitur litera.D. anno quinto natiuitatis Christi.Et ab eo anno & deinceps anni,quos ipse describit ab incarnatione:uere à natiuitate sumuntur:&conueniunt nobiscum in annis à natiuitate,siue à calendis Ianuarii sumptis, quando mutatur litera dominicalis. Hæc ergo est illa ratio euidentissima ad probandum annos domini à natiuitate sumi debere,quam superius promisimus in hypothesi tertia.Vt autem quæ dixi manifestius pateant,dñi Pauli tabulam erroneam subiungam.

Tabula erronea ex libro 12. secundæ partis Paulinæ.

Anni à correctione calendatii cum literis dominicalibus

			Anni dõmini				
1	C	28		B	55	10	E
2	B	29		A	56	11	D
3	A G	30		GF	57	12	C B
4	F	31		E	58	13	A
5	E	32		D	59	14	G
6	D C	33		CB	60	15	F
7	B	34		A	61	16	E D
8	A	35		G	62	17	C
9	G F	36		F E	63	18	B
10	E	37		D	64	19	A
11	D	38		C	65	20	G F
12	C B	39		B	66	21	E
13	A	40		A	67	22	D
14	G	41		G	68	23	C
15	F E	42		F	69	24	B A
16	D	43		E	70	25	G
17	C	44		D	71	26	F
18	B A	45		C	72	27	E
19	G	46	1	B	73	28	DC
20	F	47	2	A	74	29	B
21	E D	48	3	G	75	30	A
22	C	49	4	F E	76	31	G
23	B	50	5	D	77	32	F E
24	A G	51	6	C	78	33	D
25	F	52	7	B	79	34	C
26	E	53	8	AG	80	35	B
27	D C	54	9	F	81	36	AG

Hæc igitur tabula eius continet, ut diximus, plures errores: quos nunc per epilogum repetimus. Primus error est: quia superaddit author unam literam scilicet. C. & ex consequenti unum annum contra rationem dictam. Alius error est, quia non quarto anno à correctione calendarii primum bissextum deordinationis facerdo tum ponit: sed tertio ab addita litera. C. Qui tamen est secundus à litera. B. cuius annus fuit primus emendationis calendarii: & inde omnes bissexti eius non servant ordinem facta deordinatione

in principio. Demum annotat bissextum anno.4. Christi: quī super fluit: sed tñ illo posito fit reductio ad uetā computationem sumptā à Christi natiuitate secūdū usum cōem ecclesiæ. Sicut qñq; bonus dormitat Homerus: sic & iste dñs Paul⁹ in p̄dictis, & in aliquibus aliis dormitauit: & in quibusdam sibiipsi uidetur cōtradicere. Nā in hac tabula nullum ponit bissextum annis nouem ante Christū: & tamē in libro. 11. secundæ partis dicit annum ante natiuitatem Christi fuisse bissextilem: & annum. 5. & .9. nisi forte hoc intelexerit quod tūc fuisset bissextus, nisi sacerdotes in errorē indebite intercalādo incidissēt. In annis etiā bissextilibus errauit Dionysi⁹ abbas Romanus in sua tabula: quia ponit annum ante Christi incarnationem bissextilem in literis. D. C. & annum similiter quattum domini bissextilem in literis. F. E. & consequenter errauit in anno passionis Christi. Recte tamen ponit literam. B. Anno incarnationis dominicæ.

Septima hypothesis de tempore Olympiadum. *Cap. 7.*

SEptima hypothesis est de tempore Olympiadum. Cum Græci tempora supputent per Olympiades: quæ institū to nostro deseruiūt: inquirēdum est unde dicatur Olympias. & quot annos contineat: & quādo sumpserunt initium prędictæ Olympiades & quo tempore ipsarum anni exordiātur. Sicut ait Eusebius & Isidor⁹ in. 5. etym. Olympia ludi erāt, qui in honorem Iouis Olympii apud Pisam & Elidem Græcię oppida celebrabātur, hoc est gymnicū certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed. quoniā, ut ait Eusebius, in gymnico certamine uictore primo existente Chorebo Helinēse: Helii agūt quinquēnale certamen quotuor annis in medio expletis, in quibus principes annui constituebātur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis siue Hemonis primus instituit Olypiadem ex quatuor annis ad ordinem temporum digerēdum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorum continet spatium: ut etiam Solinus, Eusebius, Africanus, Flegon, & alii plures attestantur. Et exinde Gręci tempora ab Olympiadibus cōputare cœperunt ita numerantes Olympiadis primæ aut secūdæ aut cētesimæ anno primo, uel secūdo, uel tertio, siue quarto. Cōstant sanè. ut ait Eusebius, Aeschyli Atthenienium iudicis secundo anno primam Olympiadem actam simul cū gymnico certamine. quæ incepit integris annis septingentis se-

ptuagintaquinq; ac tribus mensibus ante Christi natiuitatem, ut Euseb ius in libro de temporibus annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiunt ab æquinoctio autumnali: quod probatur ratione simul & authoritate. Nam eo anni tempore initium habent ipsi anni Olympiadum: quo annus ipse apud Græcos habet exordium:cum Olympiades ab ipsis Græcis institutę sint ad ueram annorum distinctionem ut certitudo rerum gestarum per determinata tempora plenius habeatur. Dicit enim Africanus in tertio annalium libro. Vsq; ad Olympiades nihil exploratum in historia Gręcorum inuenitur sed omnia confusis conscripta temporibus sunt. Post Olympiades uero, quoniam quadriennio diligentissime omnia notabantur, nulla penitus confusio temporum fit, hæc ille. Sed apud Græcos anni principium est in æquinoctio autũnali, uel propè ipsum æquinoctium. Nam Alphonsus in tabulis describit menses Græcorum ad annos Alexandri magni regis ab Octobri incipientes. Et Rogerius Bacho in epistola ad Clementem 5 dicit Græcos anni exordium sumere à lunatione Octobris. Et hic primus mensis apud Græcos, ut dicit Alphonsus, uocatur Tisrim: qui mensis partim, sed raro, currebat cum Septembri in calendario Romano: & partim sæpissime cum Octobri. Huius causa erat: quoniam Gręci habent menses mobiles sicut Hebræi, & non menses fixos & stabiles, ut Romani. Et sumunt anni principium à lunatione propinquiore æquinoctio autumnali: quod ut plurimum accidebat in Octobri: licet etiam quandoq; iuxta finem Septembris. Tunc ergo incipiebant anni Olympiadum. In fine autem anni eorum: scilicet in menses Septembri fiebat mensiũ intercalatio, ut refert Glaucippus: & tunc fiebat agon gymnicus, quo nudi ludebant. Pindarus autem dicit eiusmodi ludicra ab undecima ad 16. diem, hoc est qunq; diebus perdurasse. Et agone gymnico peracto in fine æstatis: incipiente mox autumno, erat eis principium anni simul & Olympiadum. Quod autem prædicti ludi fierent eo tempore quo dictum est, manifeste ostendit Titus Liuius: qui in septimo libro tertię decadis ait. Olympiæ ludicrum ea æstate futurum erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. hæc ille. Cũ ergo dicit: ea æstate: non de principio & medio: sed de fine æstatis loquitur, ut dictum est. Idem affirmat Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, ubi dicit. hic annus uelut index & titulus quidam est Vlpii & Pontiani consulatus ab Olympiade prima, millesimus est & quartus decimus ex diebus duntaxat æstiuis,

quibus agon Olympiacus celebratur. hæc ille. Et quoniam Octauianus Augustus iuxta finē æstatis mense Augusto de Alexandria Aegypti triumphauit propè id tempus, quo fiebat gymnicum certamen: postmodum etiā ipse Romæ instituit eodem tempore ludos & certamina secundū ritum Græcorum. Nam completo quarto anno 193. Olympiadis: & incipiente primo 194. Olympiadis, sicut in Eusebio de temporibus annotatur, Augustus gladiatorum ludum & nauale certamen exhibuit. Tunc etiam instituit inditiones tributorum, uidelicet anno tertio ante Christi natiuitatem in autūni principio. Vnde & tabelliones ad inueniēdum anni inditionē in publicis instrumentis inferendam, quæ tribus lustris preficitur, idest 15 annis addunt annis domini tres annos & partiuntur uniuersam annorum summam in 15. quoties possunt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, ut etiam Guliel mus Durantus affirmat in rationali diuinorum officiorum. Hæc inditio tributorum & census licet facta fuerit primo anno Olympiadis 194. tamen executioni mandari cœpit anno sequenti. Propterea Eusebius anno secundo dictæ Olympiadis hæc scribit. Edicēte Cæsare ex senatus consultu Quirinus siue Cyrinus in Iudæam missus, census hominum possessionesq́, describit. Quod & conuenit euangelio Lucę secundo ubi dicitur. Exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describeretur uniuersus orbis. Hęc descriptio prima facta est à præside Syriæ Cyrino. & anno quarto dictæ Olympiadis: dum adhuc fieret solutio census, Christus iuxta solstitium hyemale natus est. Augustus ergo ut conformis in hoc esset Græcis in principio annorum Olympiadū, posuit firmam sedem inditionum uidelicet octauo calendas Octobris, hoc est uigesimo quinto die Septembris in ipso autumnali æquinoctio, ne accideret in computationibus error. Nam, ut dicit Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione tricesimaquarta sub literis. Nn. prisci quarta & uigesima die Septembris æquinoctium autumnale collocauerunt. hæc ille. Quare tabelliones imperiali authoritate fungentes mutant inditiones die uigesimoquarto Septembris. Et ideo periti cōputatores temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadum tanq̃ à firma & stabili sede. Tabelliones uero pontificali authoritate pollentes in curia Romani pontificis mutant inditiones ulterius per tres menses: scilicet in die natiuitatis domini, qn̄ anni Christi mutātur, ut patet in actis concilii Cōstantiensis, in quibus mutat̄ annus dn̄i & inditio simul in die natiuitatis Christi. Hoc autem fecit pōtifex

ut simul cõcordaret annos domini & inditiones. Hinc arbitror authorem supplementi chronicarum fuisse deceptum: qui absq; ratione & authore ullo dicit annos Olympiadũ in hyemali solstitio incipere, quia forte consyderauit inditiones pontificales & nõ imperiales, uel fallacia deceptus est: quoniam authores Græci in fine sui anni dicunt fieri gymnicũ certamen; & ipse non accepit finẽ anni Græcorum in calce ęstatis, ut ipsi ponunt: sed in fine anni Romanorum iuxta solstitium hyemale: ac trãsiuit à fine anni Græcorum ad finem anni Romanorũ. Ab imperialibus ergo inditionibus & non à põtificalibus: & ab æquinoctio autumnali non à solstitio hyemali, anni Olimpiadum sumunt initium. Non est mirandum si plures authores Græci non dicant quo mense inceperunt anni Olympiadum: quoniam hoc apud eos erat notissimum, quòd eo tempore inceperint quo eis anni erat exordium.

Octaua hypothesis de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab urbe condita. Cap. 8.

Octaua hypothesis est de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab urbe condita. Quoniã anni Christi in euangelio computãtur per tempora Romanorũ Imperatorum: ideo neccessariũ est nobis eorũ notitiam habere per computationem annorum tam Olympiadum quã urbis cõditæ. Sed prius oportet agnoscere quo tempore Roma condita fuerit. Romanæ urbi, quam Romulus cõdidit, ipse & nomen imposuit ut M. Varro, Titus Liuius, & Sallustius affirmãt. Tempus uero quo Romana urbs condita est, describitur ab Eutropio, qui ait Romulus cũ inter pastores latrocinaretur, decẽ & octo annos natus urbem exiguam in Palatino monte constituit. 12. calendas Maias Olympiadis sextæ. Idem affirmat Orosius. Currebat quidem tunc quartus annus sextæ Olympiadis. Dionysius autem Halicarnasseus describit eam conditã anno primo septimæ Olympiãdis, & similiter Solinus. Nec tamẽ Dionysius & Solinus plurimũ differunt ab Eutropio & Orosio: sed simul aliquo modo coueniunt quia idẽ primus ãnus cõditæ urbis ferè dimidius fuit in fine sextę, & penè dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniã Roma cõdita est medo uere die. 20. Aprilis: Olympiadũ uero anni incipiunt iuxta autumni ęquinoctiũ. Itaq; pars anni illius fuit in fine p̃cedentis Olympiadis, & in principio subsequentis. Romani uero

quos Orosius & Eutropius imitātur,ex publica fide annaliū Romanorū incipiunt primū annum conditæ vrbis, à 4.anno sextę Olympiadis Quod ꝓbatur ex hoc,ꝙ imperātibus Romæ duobus Philippis patre videlicet & filio āno dñi ducētesimo quadragesimo octauo: millesimus annus Romanæ urbis fuit.& tunc, ut ait Pōponius Lætus eorū anno secū do ingenti pompa magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno millesimo ab urbe cōdita. 12.calēdas Maii celebrati sunt. Ab anno aūt.4.sextæ Olympiadis usq; ad annum.3 Olympiadis 256. cum fuit annus secundus ꝑdictorū imperatorū sunt Olympiades. 250.quæ cōtinent annos mille. Et ab urbe condita usq; ad Christi natiuitatē, ut ait Paulus Orosius fuerunt anni 753.Quos si coniunxeris annis dñi. 248. quo tempore fuit annus millesimus urbis:similiter cōficies millenariū numerum.Idē confirmatur ex uerbis Censorini: qui authorem Varronē imitatus ait in libro de die natali,capite de annis Romanis. De Olympiadū tpe fuit aliquā inter authores dissensio in sex septēne tātūmodo annis uersata.Sed hoc quodcūq; caliginus Varro discussit:& ꝓcætera sua sagacitate nunc diuersarū ciuitatū conferens tempora: nunc defectus eorumq; interualla retro dinumerans eruit uerū , lucēq; ostendit,per quā numerus certus non annorū modo,sed & dierū perspici possit.Secūdū quā rōnē,nisi fallor, hic annus cuius uelut index & titulus quidā est Vlpii & Pontiani cōsulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis: quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita non gentesimus nonagesimus primus.& quidē ex palilibus unde urbis anni numerantur.hæc ille Si ergo ab annis.1014. ex prima Olympiade acceptis:minuas annos.23.hoc est Olympiades sex uno anno minus ante urbē conditam residui erūt anni cōditæ urbis.991 ut recte cōputat Censorinus ab anno.4.sextæ Olympiades.Etideo potius tenendū est Romā conditam propè finē sextæ Olympiadis

B q̄ iuxta principiū septimę Nunc uero describendi sunt anni imperatorum tēpore uitę Christi per annos Olympiadū & urbis conditæ:qm̄ Christus natus est sub Cæsare Augusto, & passus est sub Tiberio successore ipsius. Quot annis imperauerit Augustus, licet diuersis modis describant Chronographi & historici, tamen una cōueniunt,si diligenter inspiciātur.Nam alii sumunt initium imperii eius à nece Iulii Cæsaris, alii à Aprimo eius consulatu uel à triūuiratu,alii ab Aegypto subiugata , alii uero à Monarchia Augusti.Et ideo prius dicendum est, quo anno Iulius Cæsar occisus est . Eu-

tropius scripsit Iulium Cæsarem interemptum fuisse anno ab urbe condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesimi noni occisus est. Nam conspiratione Bruti & Cassii idibus Martii hoc est die 15. mensis eiusdem gladiis cõfossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno authore Suetonio Et completus est idem annus conditæ urbis septingentesimus nonus die 20. Aprilis immediate sequentis, quãdo sumitur initium annorum ab urbe condita: ac de illo anno deficiebat unus
B mensis & dies quinq;, ut ex computatione patet. Præcedenti autẽ anno ipse Cæsar emendauerat calendarium, ut supra dictum est. Quod etiam ipse Cæsar fuerit interemptus anno ab urbe condita 709. confirmari potest per scripta C Iulii Solini: qui ab urbe condita usque ad consulatum Hircii & C. Pansæ, computat annos 710. Nam post occisum Cæsarem idibus Martiis, statim fasces susceperunt Antonius & Dolobella & inde sequentibus calendis Ianuarii fuerunt consules Hircius & Pansa anno scilicet ab urbe condita 710 Imperauit autem Iulius Cæsar post dictaturã initã tribus annis & septẽ mensibus secundũ Iosephum & Egisippũ. Nam anno ab urbe condita 706. inchoato, & anno primo penè cõpleto Olympiadis 183. dictaturam iniit: & anno urbis conditæ 709 atque anno 4. prædictæ Olympiadis periit. Licet autem Eusebius in libro de temporibus annotet imperio eius annos quatuor & menses 7. nõ propter hoc tãto tẽpore imperauit: quoniã idẽ Eusebius adiũgit imperio eius duos ferè annos uacantis imperii post cædẽ Cæsaris: antequã Octauianus cõsulatũ & triumuiratũ acciperet: à quo tempore Eusebius & deinceps enumerat annos imperii Augusti. Consueuit enim Eusebius interregni annos præcedenti regi adiicere: quod & fecit primo regi Romulo. Nam licet ille regnasset annos 37 tamen ipse annotat regno eius annos 38. superaddens ei annũ uacãtem inter mortẽ Romuli & primum annum Numæ Põpilii. Tempore autem necis Iulii Cæsaris, Octauius agebat annum 18. ut placet Suetonio, Lucio Floro, & Eutropio. Erat autẽ ferè in dimidio anni decimi octaui: quoniam authore Suetonio natus est Octauius die 23. Septembris, & a Septembri ad Martium est anni dimidium. Quod autem post mortem Cæsaris fuerint ferè duo anni uacantis imperii facile probatur ex Appiano Alexandrino diligentissimo ciuilium bellorum scriptore: Qui dicit, Octauiũ Augustum defuncto Cæsare paucarum uirium extitisse. Nam post Cæsarem interemptum sequentibus postea Calendis Ianuarii,

Hircius & Pansa consules fuerunt. Quibus occisis:inde subsequentibus calendis Ianuarii primum consulatum cum Quinto Pedio sibi cohærede uiolenter assumpsit. Dicit enim Suetonius Consulatum uigesimo ætatis anno inuasit. Inceperat autem uigesimum annum per tres mẽses & hebdomadam, scilicet quãtum est à die 23. Septembris, quando natus est usq; ad calendas Ianuarii, cum accepit primum consulatum. Sic ergo intercesserunt à morte Cæsaris ad primum Octauii cõsulatum duo anni, uidelicet minus duobus mensibus cum dimidio, scilicet quantũ est à calendis Ianuarii ad 15. diem Martii quando Cæsar occisus est Paulo post primum consulatum Octauianus triumuiratum adeptus est cum M. Antonio: & M. Lepido. Si ergo anni Augusti enumerentur à cæde Cæsaris, a quo fuerat hẹres institutus, fuerunt anni 58. menses. 5. dies 4. uidelicet ab anno. 18. ætatis suæ in dimidio currente usq; ad ipsius obitum, qui authore Suetonio fuit. 19. die Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: de cuius ẹtatis anno ultimo deficiebãt dies triginta quatuor, uidelicet quantum est à die. 19 Augusti, quando obiit, usq; ad diem. 23. Septembris tunc sequentis, quando natus fuerat. Et ita cõputat Cornelius Tacitus: qui dicit ipsũ imperasse annos 58. licet de mẽsibus & diebus taceat. Et sicut Eusebius illos ferè duos annos uacantes attribuit Cæsari: ita uersa uice Cronelius Tacitus eosdem adiungit Augusto. Sed melius enumerantur anni proprii imperii eius à primo consulatu: uel à triumuiratu, ut Suetonius, Eutropius, & Eusebius computant. Sicq; à primo consulatu ad obitum suum imperauit annos quinquagintasex menses septem dies 19. quoniam primum consulatum accepit calendis Ianuarii anno. 20. ætatis suæ inchoato per tres menses & hebdomadam: & obiit die. 19 Augusti 76. ætatis anno minus diebus. 34. Si uero cõputentur eius anni ab Aegypto subiugata postquam à triumuiratu penè transierant anni. 12. ut Græci enumerãt à mense Augusti: tũc fuerunt imperii eius anni ferè. 45. Si autem à monarchia eius post duos annos & paucos menses postquã subiugauerat Aegyptũ, quãdo monarchiã assumpsit, ut ait Censorinus calendis Ianuarii, quã uis, ut ipse dicit, & ante diem. 16. calendas Februarii Iulii Cæsaris diui filius Imperator Augustus sententia Numatii Planci à senatu cẹterisq; ciuibus appellatus est: tũc anni monarchiẹ ipsius fuerunt quadragintatres, sed non integri. Obiit autem Augustus anno ab Vrbe condita. 767. & anno secundo penè completo Olympiadis 198. die. 19. Augusti, per mensem & paucis diebus ante initiũ ter-

tii anni prædictæ Olympiadis.Dicit enim Eutropius lib.7. Anno ab urbe condita. 767. ipse Augustus rem.p.beatissimam Tiberio successori reliquit. Qui priuignus ei: mox gener:postremo adoptiuus filius fuerat.Idem confirmat Orosius. Mortuo igitur Augusto, successit ei idem Tiberius:& imperii eiusdē anni à morte Augusti enumerātur;quia mox à populo Romano tāquā imperii hæres Imperator appellatus est;licet aliquādiu distulerit exequi rei.p.gubernationem.Obiit autem Tiberius,ut Suetonio placet, octauo & septuagesimo ætatis anno tertio & uigesimo imperii.17. calendas Aprilis,hoc est:die.16.Martii. his præsuppositis soluamus nodum proposite quæstionis.

Solutio quæstionis. *Cap.9.*

A PRopositam quæstionem de anno,mense,& die passionis & mortis Christi primo determinabimus. Deinde uitæ ipsius nonnulla tempora digeremus. Demum soluemus siquid obiectum fuerit in oppositum.Quantum pertinet ad tempus passionis Christi duo firmiter tenēda sunt ex euāgelica doctrina iuxta usum ecclesiæ,ut superius diximus in prima hypothesi,uidelicet quod Christ⁹ mortē passus est luna.15. primi mensis & quot tūc erat feria sexta, quam diē ueneris dicimus.Quæ duo inquirēda sunt per lunationes & per ordinem literarum dominicalium. Ad reperiendam ergo lunam.15.primi mensis recurrendum est ad cyclum lunarem.19.annorum.1.aureum numerum Iulii Cæsaris:qui ostendit lunam primam:& ex consequenti per datā regulā superius cognosci potest luna.15.secūdū mediū cursum,ut erat in usu apud Hebræos. Tunc autem iste cyclus.19. annorum Iulii Cæsaris cum institutus fuerit circa tempora Christi: deseruit ad inueniendam lunā.15 primi mensis:quando passus est dominus. Et quoniam (ut supra dictum est) ipse Iulius ante natiuitatem Christi annis 45.correxit calendarium:& tunc annotauit unitatem aurei numeri calēdis Ianuarii:si uolum⁹ scire quotus fuerit aureus numerus Cæsaris tempore passionis Christi. addamus prędictos.45. annos præcedētes Christi natiuitatem:annis uitæ Christi:& inueniemus quod anno.33.uitæ Christi cōsurget numerus annorū.78. Partiamur ergo totum collectum in.19. annos quoties possumus, & reperiemus quot quater uicibus aureus numer⁹ perfecit cyclū suum.Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt.76.Itaq; si ascē

damus usq; ad numerum.78 remanebunt nobis de aureo numero secundo. Ergo anno domini.33 .iuxta cyclum lunarem Iulii Cæsaris fuit aureus numerus .2. & sequenti anno domini uidelicet.34. fuit aureus numerus .3 .Iulius autem in suo calendario, ut superius patet in hypothesi quinta, annotauit aureum numerum binarium die.20.Martii:& aureum numerū.3.die nona eiusdem mēsis: quia sic ordo aurei numeri requirebat,ut superius dictū est. Anno ergo domini 34.quando fuit aureus numerus.3 luna.prima mensis primi fuit die.9.Martii:& ideo luna.15.fuit die.23. eiusdē.Non ergo potuit esse luna.15.die.25.Martii.sed tunc fuit luna.17. ergo tunc non est passus Christus,cum iuxta euangelium luna.15. passus fuerit. Anno uero præcedenti uidelicet.33.uitę Christi, quando fuit aureus numerus Cæsaris.2.luna prima mensis primi fuit die.20. Martii:& ideo luna.15.fuit die.3. Aprilis Has etiam lunationes in uenire possumus per aureum numerum descriptum in calendariis quibus tempore nostro utimur si fiat in eo aliqua reformatio . Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilii Niceni, anterius per unum diem à cyclo Iulii Cæsaris quoniam iam per unum diem sedem suam anticipauerat.Et ideo si posterius per unum diem reducatur, ostendit lunationes eodem modo sicut cyclus Iulii Cæsaris. Quoniam autem anno domini .323. in concilio Niceno aureus numerus unus annotatus est : inuenitur dictꝰ aureus numerus , si ab eo tempore partiantur anni domini per.19. uel per additionē unius anni ad annos à natiuitate domini & partitionē in .19. Quare inuenimus anno Christi . 33. dictum aureum numerum fuisse. 15. & sequenti.s.34. anno fuisse. 16. Accipe ergo calendarium,quod modo est in usu,& reperies aureum numerū.15 signatum die.19.Martii, & ideo per datam regulam sequenti die.s. 20 eiusdem fuit coniunctio luminarium. Aureum uero numerum 16.reperies annotatum die.8 Martii:& ideo sequenti die.s.9.eiusdem fuit luna prima Et sic iste aureus numerus ita reformatus conuenit cum aureo numero Iulii Cæsaris:& eodē modo per illum luna.15.reperitur. Easdem lunationes inuenire possumus per cyclos lunares,quibus utuntur Hebræi, & per alias tabulas astronomicas, ut mox subiūgemus,cum docuerimus inuenire feriam.6.passionis Christi per literas dominicales. Ad reperiendā ergo eādem feriā sextā passionis domini recurrēdū est ad literas dominicales retro cedendo à præsenti anno ad annum passionis Christi.Et,si recte cōputaueris,inuenies anno.33. Christi fuisse literam.D.& anno.34.

literã.C.Quod facile sic fieri poteſt. Hoc anno domini 1524. ſunt duæ literæ dominicales.C.B.propter biſſextum. Require tabellam cycli ſolaris cum literis dominicalibus in hypotheſi 6. &inuenies è directo literarum.C.B. cyclum ſolarem 21.retrocede partiendo cyclum ſolarē per 28.quoties poteris,& reperies anno Chriſti 33. cyclum ſolarem 14 è directo literæ dominicalis.D & anno ſequē ti cyclum ſolarē 15. è directo literæ.C. ergo anno domini 33.fuit litera dominicalis.D. & anno domini 34.C. Quando ergo currit litera dominicalis.C.tunc dies 25.Martii eſt feria quinta, hoc eſt dies Iouis,quia ibi ſignatur litera.G.quæ eſt quinta à litera C. Nō ergo eo die paſſus eſt Chriſtus,quia non fuit crucifixus die Iouis fe ria quinta,ſed die ueneris feria ſexta.Paſſus eſt autem præcedēti an no uidelicet 33.à natiuitate eius,quādo fuit litera dominicalis.D. nec tunc paſſus eſt die 25.Martii:ſed die 3.Aprilis,ubi ſignatur litera.B quæ tunc fuit feria ſexta cū.B.ſit litera 6. à dominicali litera.D.Itaq; Chriſtus inde ſurrexit die 5. Aprilis,ubi ſignatur litera D.quę tunc fuit litera dominicalis:quoniam die dominico,qui eſt dies Solis, Chriſtus à paſſione ſua tertia die reſurrexit à mortuis.

B Sed nunc reuertamur ad prædictas lunationes iuxta computationē hebraicam & aſtronomicam:& diem rurſus inquiramus,in qua paſ ſus eſt Dominus.Has ergo lunationes paſchales annorum Domini 33. & 34. computat dominus Paulus epiſcopus libro 7. ſecundæ partis per cyclum lunarem Hebræorum: & licet nominet eoſdē an nos ab incarnatione Domini: tamē uere ſunt à natiuitate eius ſcili cet poſt quartum annum Domini,ut ſuperius probauimus in ſexta hypotheſi:& ſic tempore paſſionis Chriſti non diſcrepat à cōſueta computatione eccleſiæ, quæ computat annos ab eius natiuitate. Dicit ergo in eodē libro ſeptimo ſecūdæ partis. Anno incarnatio nis uerbi die 34.currente 15.paſchalis menſis luna iuxta medium curſum,quo Hebræi utuntur ad ciuitatem ſanctam Hieruſalem fuit die 23. Martii quæ fuit dies Martis. Nam anno prædicto Cyclus lunaris quo Hebræi utuntur fuit.13. quare neceſſe eſt annum com munem fuiſſe duodecim duntaxat lunationum:cuius primi menſis nouiluniū ſecundū medium motum ad ciuitatē ſanctam Hieruſalē fuit in nocte ſequente octauā diem Martii hora 11. min 1. ſecund. 5.Eiusq; oppoſitio,quam 15.paſchalem uocāt, fuit die 23.Martii hora quinta minu. 23. ſecund.7. Cumque cyclus ſolaris huius an ni fuerit 15.neceſſe eſt literam dominicalem fuiſſe.C.& quia in directo 23.diei in Martii in Romano calendario ſignatur E. ſequitur

23. diem Martij fuisse diem Martis. Quamobrem necesse est. 15. lunam paschalem fuisse. 23. Martij die martis. Idem cōtinget si ad ueros planetarum motus, supputationem nostram reduxerimus. Fuit nanq; uera luminarium primi mensis coniunctio diebus æqua tis ad meridianum ciuitatis sanctæ Hierusalem die. 8. Martii completa hora. 19 min. 21. die Martis. Vera quoque oppositio & . 15. paschalis mensis fuit die. 23. Martij hora sexta min. 59. die martis post Solis occasum. In libro autem nono secundæ partis dominus Paulus Ait. Annus domini ttigesimusquartus nō est cōueniens passioni Chtisti, quia pascha fuit die martis. Et in libro quarto secundæ pattis dicit. Venerabilis Beda, & eius sequaces opinati sunt Dominum in humanis uixisse annos trigintatres cum tribus mēsibus ut pater in libto suo de temporibus capite quadragesimoseptimo &c. & subdit. Hæc uenerabilis Bedę fuit opinio quā & doctores nō nulli iuniores sunt imitati. Neminem tamen unquam inuenire potui, qui supputatione aliqua hanc opinionem quadraret: immo neque ipse Beda sibiipsi satis constare uidetur. hæc ille. Quantum uero ad diem mensis passionis Christi pertinet, idem dominus Paulus libro quinto secundæ partis dicit. Tertullianus, Ioannes Chrisostomus, Cyrillus, Augustinus, & Beda dicunt Christum passum esse octauo calendas Aprilis Beda uero circa hoc titubauit referēs ad decem calendas Aprilis. Idem ascribitur Hieronymo in martyrologio: licet incertum sit, an Hieronymo uel Hysuardo, uel ab alio scriptum sit: quādoquidem reliqua, quæ in libro impresso subnectuntur neq; à Hieronymo, neq; ab Hysuardo scripta dignoscantur: sed ab hominibus nostri temporis addita constant. Hæc ille. Nos autē dicimus absq; ulla dubitatione, φ neq; Hietonimus neque Hysuardus in martyrologio scripsit Chtistū passum octauo calēdas Aprilis: quoniā in martyrologijs antiquis & manu scriptis: nec non & in impressis Venetijs octano calendas Aprilis nulla fit mentio die passione Christi. Sed nostro tempore quidam ex Canonicis cathedralis ecclesiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non sunt in antiquis codicibus. Et hoc martyrologium cum his additionibus nos uidimus & legimus: in cuius fine ponitur nomen authoris, hæc superaddentis: & ipsum codicem impressum esse Florentię ibidem describitur. Licet autem Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, & Augustinus opinentur Christum passum esse octauo calendas Aprilis: tamen eorū opinio falsa comprobatur eo quod sit contra euāgelicā ueritatē, quæ affir-

mat Christum passum luna 15.primi mensis,feria sexta. Sed nunq̃ tempore Christi die 25.Martii fuit feria sexta & luna simul 15.Dicit enim dominus Paulus lib.8.secundæ partis Paulinæ suæ, Secundum computationem hebraicam à trigesimo anno Christi ad quadragesimum nunq̃ inuenitur luna 15.octauo calendas Aprilis feria sexta, & libro 9.secundæ partis computatis omnibus lunationibus tẽpore uitæ Christi & ulterius per plures annos aperte dicit.A primo anno natiuitatis Christi usq; ad sexagesimum annum nunq̃ accidit pascha Iudæorũ 8.calendas Aprilis die ueneris.hęc ille. Albertus tamen Magnus in expositione epistolę Dionysii Areopagitæ ad Polycarpum conatur probare Christum passũ anno uitæ suæ 34.octauo calendas Aprilis per calculum Astrologicum.Sed quoniam eius cõputatio continet intolerabiles errores contra omnes computationes Astrologicas, et contra ueritatem euangelicam,ut dominus Paulus lib.5.secundæ partis ostendit: ideo nos dicimus eũ in hac cõputatione deceptum esse mendosis tabulis:licet quidã putent ipsam expositionem epistolarum Dionysii non esse Alberti Magni,sed alterius authoris sub eius nomine.Sed siue ipse,siue alius eandem computationem fecerit:manifeste patet ipsam esse erroneam: quoniam non recte computar iuxta tabulas Astronomicas: & eo etiam anno 34. uitæ Christi die 25. Martii,nec fuit luna 15. nec feria sexta,ut iam apertissime probauimus.Lunationẽ uero paschalem anni domini 33.iuxta cyclum lunarem Hebræorum,idem dominus Paulus lib.7.secunde partis ita describit.Anno incarnationis uerbi dei 33. uertente,paschalis mẽsis oppositio:quam 15 lunam uocant iuxta medium cursum: quo Hebræi utuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem,fuit die 3.Aprilis,quæ fuit dies ueneris Nã anno 33. uertente cyclus lunaris quo Hebræi utuntur fuit 12. Quãobrem necesse est annum fuisse communem duodecim duntaxat lunationum:Cuius uernalis et primi mensis interlunium iuxta Astrologicam supputationem ad ciuitatẽ sanctam Hierusalẽ fuit die 19 Martii hora 2. min. 12.sec 28 Eiusq; plenilunium fuit die 2.Aprilis compurar, hoc est die tertia currente hora 20.min 34.secund.30.Et quoniam cyclus solaris fuit 14. necesse est literam dominicalẽ extitisse.D.Cum ergo in Romano calendario die 3.Aprilis annotetur litera.B.sequitur tertiam diem Aprilis fuisse diem ueneris.Quare necesse est 15. lunam fuisse 3.die Aprlis die ueneris. Idem quoq; continget, si ad uerum motum luminarium supputationem nostram redigere uelimus.Fuit hanq; uera luminarium pri

mi mensis coniunctio die 19. Martij hora 2. min 31. die Iouis: Veta quoq; oppositio die 3 Aprilis hora 6. min 8. die ueneris in occasu Solis. Hic tamen aduertendum est Rogerium Bachon: Ioãnem de Muris, & Paulum Burgẽsem opinatos fuisse tunc Christum passum esse. hæc illę. Sed idem Rogetius Bachon in re principali recte dicit: sed tñ in accessoria errauit. Sic enim dicit in epistola ad Clemẽtẽ 5. Dominus passus est anno 33. ab eius incarnatione, hoc est anno 32. iuxta ueram eius ætatem. Quo anno litera dominicalis fuit. D. et die. Aprilis fuit oppositio luminarium. Licet enim Bachon recte describat annum mensem & diem passionis Christi: tamen errauit in enumerãdis annis uitæ eius: quoniã sequitur Dionysium abbatem: qui anno. 4. Christi ponit superflue bissextum & ex consequẽti diminuit annum à uita Christi. Et ideo falso Bachõ putauit Christum tempore passionis trigesimum secũdum annum agere: cum tamen uere ageret trigesimumtertium. Ioannes de Muris fuit eiusdem opinionis cum Bachone, quia sic scripsit. Fuerũt uitæ Christi anni solares 31 & dies centum hoc. est tres menses cum decem diebus. Hic etiam licet recte describat annũ mensem & diẽ passionis Christi: in ætate tamen eius errauit, eo ꝙ fecit bissextum anno 4. Christi: quo remoto fuerũt uere anni uitæ Christi 32. menses tres & dies decem. Paulus quoq; Burgensis non conuenit prædictis de numero annorum uitæ Christi: sed eum passum eẽ describit in supplemẽto super Matthæum anno 33. uitæ suæ die 3. Aprilis, ut etiã testatur dominus Paulus lib 5. secundæ partis Paulinę suæ. Idem dominus Paulus in 4 libro secundæ partis ait. Apollinaris Laodicensis episcopus, beatus Augustinus, Victorinus Lemonicensis, Magister historiarum in Scholastica historia: Nicolaus de Lyra, & Marianus Scotus: omnes isti dixerunt dominum crucifixum fuisse anno ætatis suæ 33. currente: hoc est 32. completo cum tribus mensibus. hæc ille. De hoc anno passionis Christi dicit idem dominus Paulus libro 9 secundæ partis. Annus domini 33. currẽs pro dominica passione satis idoneus uideretur, nisi extra mẽsem Martium obseruarus fuisset. hæc ille. Sed dominus Paulus timuit ubi timendum non erat: quoniam ecclesia non affirmat Christũ passum in Mense Martio iuxta calendarium Romanum: licet hoc publica uulgi opinione feratur. Sufficit enim ut dicamus Christum passum esse in lunatione Martij: licet pars eiusdẽ lunationis fuerit in Martio & pars in Aprili: Cuius imitationem sequitur ecclesia: quæ pascha celebrat prima dominica post. 14. lunã primi mẽsis idest Mar

tij. Vnde quandoq; celebrat pascha in Martio quandoq; in Aprili & tamen illa est lunatio Martii. Christus ergo passus est iuxta computationem mensium Hebræorum & non Romanorum. Hæbræi enim ut in quarta hypothesi diximus, habent menses lunares mobiles. Christus ergo passus est die 15. primi mensis Nisam iuxta Hebræos, quando erat lunatio mensis Martii apud Romanos. Vnde euangelistæ tãquam Habræi morẽ Hebræũ sequentes describunt Christum passum esse luna 15. primi mensis hoc est die 15. mensis Nisam nihil dicentes de mense Aprilis, quia non sequebantur tũc Romanum calendarium. Sed astronomi hanc lunationem computantes reperiũt eius oppositiones hoc est lunã 15. fuisse die 3. Aprilis iuxta Romanum calendarium Ex computationibus igitur prædictis concludimus Christũ passum esse anno 33. uitæ suæ inchoato per tres menses & dies decem. Nam uixit annos 32. menses tres dies decem. Et ab incarnatione sua ad eius mortem fluxerunt anni
D pleni 33. adiunctis decem diebus. Hanc ueritatem etiam probare possumus per Olympiades & per annos ab urbe condita: Nec non & per annos Imperatorum Romanorum, qui fuerunt tẽpore Christi Passus est enim Christus anno quarto Olympiadis 202. ut Eusebius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat indimidio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab æquinoctio autumnali, ut superius dictum est in hypothesi septima, & Christus passus est circa æquinoctium uernale: inter quæ æquinoctia est anni dimidium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipsis, quam describunt euangelistæ factam esse per uniuersam terram. De qua, ut Eusebius dicit in libro de temporibus, Phlegõ Olympiadarum egregius supputator in 14. libro ita dicit Quarto autem anno 202. Olympiadis magna & excellẽs inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem uersus, ut stellæ cælo uisæ sint. Tunc currebat annus 18. Tiberii Cæsaris, ut Eusebius & Eutropius testantur. Et quoniam anni Tiberii à morte Augusti sumuntur: qui obiit authore Suetonio die 19. mensis Augusti: ideo de illo anno 18. iam transierant septem menses & paulò plus, uidelicet quãtum est ab eo tempore ad mortem Christi Tũc etiam erat annus urbis conditæ 784. propè finem quantum scilicet est à morte Christi ad diem 20. Aprilis, quando urbs condita est. Natus est aũt Dominus anno ab urbe condita 752. ut placet Orosio: & in illo ultimo anno 752. deficiebant ferè quatuor menses scilicet quantum est à die 25. Decembris, quando natus est Dominus:

ad diem 20. Aprilis, quando incipiunt anni conditæ urbis. Tunc inceperat quartus annus 194. Olympiadis per tres menses, scilicet quantum est à die 24. Septembris: quando Olympiadum anni sumunt initium ad 25. Decembris, quãdo natus est Dominus: ut patet ex computatione conditæ urbis deducta à mense septimo anni quarti sextæ Olympiadis, quando urbs condita est, per annos 752. usq; ad Christi ortũ. Et tũc erat annus 42. imperij Augusti, ut Eusebius, Orosius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmant sumentes annos imperii eius à primo consulatu uel à triumuiratu. Qui annus quadragesimus secũdus erat iuxta finem uidelicet propè ante calendas Ianuarii, quãdo Octauianus accepit primum consulatũ: Dicit enim Orosius libro septimo Augusti Cæsatis posteaq̃ imperaret emenso propemodum anno 42. natus est Christus. hæc ille. Itaq; prius nouem mensibus conceptus est Christus iuxta principium 42. anni Augusti. Et tunc erat tertius annus in dimidio 194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio existente prędictæ Olympiadis 194. quando conceptus est Christus tempore ueris usq; ad annum quartũ in medio existentem Olympiadis 202. quã do iuxta æquinoctiũ uernale mortuus est Christus: fluxeruur Olympiades 8 & unus annus, in quibus continẽtur anni trigintatres penitus completi. Et ab anno quarto Olympiadis 194. inchoato per tres menses, quando est Cristus; usq; ad quartum annum Olympiadis. 202. inchoatum per sex menses, quando mortuus est: sunt Olympiades 8. cum tribus mensibus: in quibus continentur anni trigintaduo, & menses tres. Ergo tot annos uixit in carne Dominus. Sed inquirẽdum est quare Eusebius in libro de temporibus an notat Christi natiuitatem anno tertio Olympiadis 194. Dicimus ꝙ in tabulis descriptis per lineas distinguentes annos q̃nq; nõ ponuntur præcise anni rerum gestarum correspõdentes annis Olympiadum, uel urbis conditæ: uel Imperatorum ꝓpter diuersa annoꝝ principia: quoniam Olympiades incipiunt in autumno: anni conditæ urbis in uere: anni uero Imperatorum, quando sumunt imperiũ. Ipse ergo Eusebius retulit natiuitatẽ Christi ad annum Augusti 42. Et qm̃ annum 42. qñ conceptus & natus est Christus annotauit in 3. anno prędictæ Olympiadis, in eodem etiã anno posuit Christi natiuitatem: quia in eodẽ annno ciuili Christus cõceptus, & natus est. Melius tñ annotatur Christi natiuitas anno 4. prædictæ Olympiadis: quoniam concepto eius fuit anno 3. in dimidio existente, & post nouem menses natus est anno 4 inchoato per tres menses ut pro-

ut probatum est. Consyderandum est etiam ꝙ Eusebius in libro de temporibus,ut patet in codicibus manu scriptis:nõ annotauit specialiter annos domini: sed qui librum impressioni dedit:annos domini signauit incipiens ab incarnatione:& ideo incepit per unum annum antea uidelicet anno 3. Olympiadis 194. Annus autem primus à natiuitate Christi iuxta usum ecclesiæ:annotãdus est anno quarto eiusdem Olympiadis.Insuper aduertendũ est,quod in libro Eusebii anno quarto Olympiadis 202. quando passus est dominus,annotatur annus 19. Tiberii Cæsaris: cum debuerit ibi annotari annus eius 18.quo anno ipse Eusebius in eodem libro affirmat ipsum passum.Et ideo hic error non est ascribendus Eusebio, quia sibi ipsi cõtrarius esset:sed scriptori uel impressori, qui primũ annum Tiberii annotauit statim post annos quinquagintasex imperii Augusti anno secundo Olympiadis 198.Sed quoniam Augustus imperauit annos quinquagintasex & septem menses ac dies 19.à primo cõsulatu eius.ideo annotare debuerat primum annum Tiberii anno sequenti scilicet anno tertio dictæ Olympiadis quando currebat annus domini 16. sicut recte computat beatus Antoninus. qui prima parte suę chronicæ titulo 6. c.2 1.§3. dicit. Cœpit autem imperare Tiberius anno à natiuitate domini 16.hæc ille.Inde sequitur quod anno quarto Olympiadis 202.recte annotetur annus 18.imperiTiberii. Sic ergo emendanda,& describenda est tabula Eusebii: ut patet in tabula sequenti in qua etiam describentur anni ab urbe condita.

Anni imperato.	Anni Añ Christū	Anni urbis
Olympias.	183.	
1 Iulius	47	706
2 Cæſar	46	707
3 impauit	45	708
4 an 3.m.7.	44	709
Olympias	184	
Vacat īperiū	43	710
1 Octauia-	42	711
2 nus ānos	41	712
3 56.m.7.	40	713
Olympias	185	
4	39	714
5	38	715
6	37	716
7	36	717
Olympias	186	
8	35	718
9	34	719
10	33	720
11	32	721
Olympias	187	
12	31	722
13	30	723
14	29	724
15	28	725
Olympias	188	
16	27	726
17	26	727
18	25	728
19	24	729
Olympias	189	
20	23	730
21	22	731
22	21	732
23	20	733
Olympias	190	
24	19	734

Anni imperato.	Anni añ Christū	Anni urbis
25	18	735
26	17	736
27	16	737
Olympias	191	
28	15	738
29	14	739
30	13	740
31	12	741
Olympias	192	
32	11	742
33	10	743
34	9	744
35	8	745
Olympias	193	
36	7	746
37	6	747
38	5	748
39	4	749
Olympias	194	
40	3	750
41	2	751
42	1	752
43	1 An.a na dñi	753
Olympias	195	
44	2	754
45	3	755
46	4	756
47	5	757
Olympias	196	
48	6	758
49	7	759
50	8	760
51	9.	761
Olympias	197	
52	10	762
53	11	763
54	12	764

Anni imperato.	Anni à nati.dñi	Anni urbis	Anni imperato.	Anni à nati.dñi	Anni urbis
55	13	765	8	23	775
Olympias	198		9	24	776
56	14	766	10	25	777
57	15	767	Olympias	201	
1 Tiberius	16	768	11	26	778
2	17	769	12	27	779
Olympias	199		13	28	780
3	18	770	14	29	781
4	19	771	Olympias	202	
5	20	772	15	30	782
6	21	773	16	31	783
Olympias	200		17	32	784
7	22	774	18	33	785 Passio Christi

F Ex prædictis manifestum est Christum passum esse anno. 33. vitæ suæ currente feria sexta luna. 15. primi mensis in pascha Iudæorũ. Sed nobis obiiciunt ipsi Iudæi, ꝙ Christus nõ fuerit occisus in die festo paschæ Iudæorũ, si die. 3. Aprilis feria sexta mortuus est: quoniam eo anno Iudæi celebrarũt pascha die sequẽti scilicet. 4. Aprilis die sabbati, ut probat dominus Paulus in 8. libro secundæ partis capite 4. conclusione 4. & libro 9. secundæ partis. c. 3. conclusione quarta. Nam Iudæi asserunt post secũdam templi ædificationẽ nunquã celebrasse pascha feria sexta ex traditione patrum. Et adducunt authoritatẽ Gamalielis discipuli Christi: & Pauli præceptoris: ad cuius pedes apostolus ipse se legẽ & prophetas didicisse fatetur. Qui in libro, quẽ de Solis & Lunæ motibus anniq; ratione cõscripsit, sic dicit. Statuerunt doctores & patres nostri Neomenias & festa in tempore conueniente, ne sabbati honor minuatur, aut alia pręcepta uiolentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquã feria prima, feria quarta uel sexta, posse contingere. Festum expiationis nunquã feria prima, feria tertianeq; feria sexta Pascha uero nunq̃ feria secunda: feria quarta neq; feria sexta obseruari posse. hæc ille Hoc itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Christum saluatorem haudquaqam ab eis die ueneris in festo paschæ crucifigi potuisse Ad hoc facile respondemus per distinctionẽ ex Iudæis acceptam. Constat nãq; ex scriptis Hebræorum duplex pascha fuisse, antiquum & nouum, ut refert dominus Paulus libro tertio secundæ

partis propè liberi finem: Antiquum pascha Iudæi legitimum vocant: quia in lege a Moyse Exodi. 12. Leuit. 23. & Numeri 9. mandatum legitur: vbi præcipitur pascha inchoari debere die. 14. primi mensis ad vesperam: sic q̄ annus & mensis quilibet, ipso nouilunii die exordium sumat Sed nouum pascha iudiciale uocant: quia à iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis moderatione in secunda templi instauratione institutum fuit: quia licuit ob certas causas Neomeniam anni & mensium obseruari non sem per ipso die nouilunii, sed aliquando ad diem sequentem: nōnunq̄ ad duos dies transferri: ne expiationis festum sabbato continuaretur: aut festum palmarum & densarum frondium in sabbato accideret: & per hoc sabbati honor minueretur: aut festa uiolarentur. Christus ergo prænoscens se moriturum eo die, quo multitudo filiorum Israel agnum paschalem iuxta Iudicum normam immolaret: pridie antequam moreretur cum discipulis discubuit: & uetus ac legitimum & uerum pascha obseruauit: & agnum paschalem cum azimis comedit, die & luna 14. primi mēsis, que fuit feria quinta quādo ꝑm legem Moysi pascha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta indicū normam in secunda templi instauratione editam, pascha sequenti die fecerunt habentes respectum ad festa sequentia, ut dictum est. Christus ergo sciens hæc Iudæorum festa per suam passionem delenda esse: non curauit propter obseruationem ipsorum Neomeniam mēsis Nisan: & pascha transferre ad diem sequentem: sed uerū & legitimum pascha celebrauit: ut & ipse legem seruaret. & sequenti die immolatio eius in cruce, responderet immolationi agni à multitudine immolati. Non ergo Christus anticipauit comedere agnum paschalem luna 13. ut Græci dicunt: sed illum comedit luna 14. feria 5. ad uesperam: & Iudæi trāstulerunt esum agni ad lunam 15. feria 6. ad uesperam: & celebrarunt pascha luna 16 in sabbato, ut dictum est. Quod ergo doctores catholici dicunt dñm crucifixum fuisse die ueneris in festo paschæ Iudæorū: intelligi debet de festo paschæ legitimo iuxta legis edictum: à Christo & discipulis legitime obseruato. Quod autem Iudæi autumant festum paschæ ipsorū nunq̄ die ueneris posse accidere: intelligi debet de festo paschæ obseruato per normam uel regulam à iudicibus ipsorum traditam in secunda templi instauratione editam: quemadmodum uulgus & populi multitudo & pharisæi tunc obseruabant. Vnde Iudæi ut dicitur Io. 18 non introierunt prætorium Pilati ne contaminarentur: sed manducarent pascha, hoc est agnum paschalem; quem scili

cet comederunt iuxta traditiones seniorū feria sexta ad uesperā: & die sequēti celebrarunt pascha & sabbatum simul. Vnde Ioānis 19. dicitur. Erat enim magnus dies ille sabbati, quia in eo concurrebant duo festa scilicet pascha & sabbatum. Sed quoties euangelistę mentionem faciunt de pascha à Christo & discipulis eius obseruato: manifeste significant Christū pridie quàm pateretur agnum paschalem cum discipulis iuxta legis mādatum prima die azimorū comedisse: & sequenti die crucifixū esse in ipso festo paschæ iuxta legis mandatum: & tunc erat uigilia paschæ iuxta Iudæorum obseruationem Hæc plene describit & luculenter exponit Paulus episcopus Burgensis ex Iudaismo ad Christi fidem conuersus in additionibus ad postillam Nicolai de Lyra Matthe. 26. cap. Passus est ergo Dominus feria sexta & resurrexit inde tertia die, uidelicet feria

G prima, quæ nunc dicitur dies dominica. Et licet non fuerint tres dies integri mortis Christi: sufficit tamen ut per sinecdochen intelligantur, ut exponit Augustinus: Hieronymus: & Beda Si enim integri ponantur tres dies, Christus non surrexisset tertia die, sed quarta Nos autem in symbolo confitemur, ꝙ Christus tertia die resurrexit à mortuis. Et ideo dominus Paulus in primo libro secundæ partis Paulinæ frustra nititur probare Christum mortuum fuisse triduo integro: nisi forte ut satisfaciat ut cūq; Iudęis calumniantibus & dicentibus ꝙ non est cōprobata ueritas mortis Christi iuxta regulas medicorum: qui dicunt infirmum defunctum non minus septuaginta duabus horis hoc est tribus integris diebus cōprobari posse uere mortuū esse. Sed ipsis Iudæis responderi potest aliter iuxta rei ueritatem ꝙ sufficientissime probata est mors Christi in horis trigintasex: quoniam ipse Christus mortuus est non ex infirmitate quæ extasim faciat: sed morte uiolenter illata Nam tot & tantis flagellis & plagis percussum & uulneratū est corpus eius: ꝙ etiā ipso eodem die, quo passus est, omnibus manifestum fuit ipsum uere mortuum esse, propter quod milites non fregerunt ei crura, quia uiderunt & cognouerunt eum iam obiisse: nec de hoc ullus dubitabat. Impossibile est enim naturaliter corpus humanum ita flagellatum & uulneratum sicut fuit corpus Christi perdurare posse in uita per trigintasex horas. Christus autē expirauit hora nona: & tribus horis feriæ sextæ in morte fuit: deinde 24. sabbati: & nouem feriæ primæ, quia credimus Christum surrexisse hora noctis primę feriæ nona propè diluculum iuxta illud p̄s 56 Exurge psalteriū & cithara: exurgam diluculo. Cōcludamus ergo & dicamus Christum pass-

ſum eſſe anno 33. uitæ ſuæ die 3. Aprilis: & die 5. eiuſdem menſis à mortuis reſurrexit.

Noua opinio erronea. *Cap.* 10.

Sed nouam opinionē de die paſſionis Chriſti nup adinuenit dominus Paulus eps Foroſempronieñs: qui licet in ſua Paulina plurima recte computanerit tanq̃ periſſimus aſtrologus: in hac tm̃ ipſum erraſſe probare poſſumus ſaluo ſemper eius honore: ac ſeruata erga eū amicitia & charitate, qua ſemper eum dileximus tanq̃ uirum doctum & prælatū optimū. Nec ipſum nobis propter hoc ſuccẽſeri arbitramur, ſi eius errorem emendamus: quoniam ipſe humiliter ſe aliorum correctioni ſubiecit, dum in ſecunda parte ſuæ Paulinæ in eius exordio hæc uerba ſcripſit. Si aliquid fortaſſe minus probatum aut piarum autium offenſium dixero id nunc reſignando obeliſco deleri, & pro nō dicto haberi cupio: ſingula mea ſcripta & dicta doctorum uirorum iudicio examinanda corrigendaq; ſummittẽs: id ſolū ratus habiturus quod ipſorum iudicio approbatū fuerit. hæc ille. Ipſe ergo opinatus eſt Chriſtū paſſum eſſe anno biſſextili literis dominicalibus currẽtibus. A. G quo anno ab omnibus ponit annus Domini 36. non q̃ ipſe dixerit ipſum uixiſſe uſq; ad annū 36 Sed q̃ annus, qui cōmuniter ponitur 36 fuerit annus Chriſti 34. & ſic eius mortem & annos uitæ ipſius præcedentes annotat poſterius per duos ānos iuxta ſuam opinionem: ſed iuxta ueram computationem eccleſiæ quam ſuperius declarauimus: annotat eos poſterius per tres annos Nam ab anno 33. quando Chriſtum paſſum eſſe oſtendimus, uſq; ad annum 36. quo ipſe dicit Chriſtū paſſum tres anni uere numerantur. ad hanc autem ſuam nouam opinionem probādam ex duobus mouetur, ſcilicet ex lunatione primi mẽſis prædicti anni 36. & ex annis domini, quos putat à chronographis non recte deſcriptos per aliam lunationem & eclipſim à ſe cōputatam. Dicit enim quo ad lunationem paſchalem primi menſis anni prædicti in libro 7. ſecundæ partis. Anno incarnationis Domini 36. currente paſchalis menſis oppoſitio: quam 15. lunā uocant ſm medium curſum, quo Hebræi utuntur ad ciuitatē ſanctam Hieruſalem fuit in nocte ſequẽte trigeſimam diem Martii, quæ fuit dies ueneris. Nam anno 36. currente fuit nonilunium quintadecima die Martii hora 17. min. 22. ſecūd. 21. & eius plenilunium fuit die 30. Martii hora 11 min. 44. ſecund. 23 Et quia cyclus ſolaris fuit 17. neceſſe eſt annum fuiſ

ſe biſſextilem in literis, A G. Cũ ergo in Romano calendario, è di recto diei 30. Martii ſignetur litera. E. ideo tunc fuit feria ſexta &c. Idem quoq; continget, ſi ueros luminarium motus animaduertere uelimus. Fuit nanq; uera coniunctio die 16. Martii hora 7 min. 9. in nocte ſequente diem ueneris. Vera quoq; oppoſitio fuit die. 30. Martii hora 5. min 51. die ueneris in occaſu Solis. hæc ille. Ex annis quoq; Domini, quos putat à Chronographis non recte deſcriptos, per aliam lunationem & eclipſim à ſe computatam ſuam opinionem roborare nititur. Dicit enim Euſebium & omnes Chronographos in computandis annis Domini erraſſe: & tamen ipſe iacit fundamentum ſuę opinionis ſuper quodam dicto Euſebii Chronographi. Id autem dictum Euſebii tale eſt, cum deſcribit mortem Augusti. Defectio Solis facta é: & Auguſtus 76 ætatis ſuæ anno Athellæ in Cãpania moritur. Inquiſiuit autem dominus Paulus quo anno Domini prædicta eclipſis fuerit: & inuenit eã anno Domini 17. in quo annotatur ſecundus annus Tiberii Cæſaris: & cum crederet eam factã eſſe ſex menſibus ante mortem Auguſti: ideo dicit Chronographos in duobus annis erraſſe. De prædicta autem eclipſi ſic ſcribit in ſua Paulina libro 13. ſecundę partis Anno Domini Saluatoris iuxta cõſuetam ſupputationem decimoſeptimo: maximã Solis eclipſim factam inueni mus, inqua totus Sol Romæ & in pluribus Italiæ regionibus uiſus fuit obſcu rari die Februarii decima quinta hora ferè meridiana in 26. gradu Aquarii Sole domum regiam poſſidente. Cumq; Sol ad oppoſitum loci eclipſati perueniſſet, uidelicet ad 26. gradum Leonis eodẽ die expirauit Auguſtus Sueton in Tranquillo authore 14. calend as Septembris, qui eſt dies 19. menſis ſextilis: qui nunc Auguſtus nuncupatur. hæc ille. Et ut opinionem ſuam magis roboraret in libro decimo ſecundæ partis dicit ſibi fuiſſe oraculo deſuper oſtenſum Chronographos in computandis annis Domini erraſſe in duobus annis. Hæ ſunt rationes quibus opinionem ſuam defendere conatur. Quæ quidem rationes facillime ſoluuntur & improbantur, ſi diligenter inſpiciãtur & examinentur.

Solutio rationum deficientium. Cap. 11.

A PRimo ergo quantum ad lunationem primi mẽſis in anno Domini 36 dicimus dominum Paulum in ipſius cõputatione defeciſſe, eo ꝙ diſcordet à cõputatione cycli lunaris Iulii Cæſaris: cuius cyclo probaẽ eo anno lunã

15 primi mẽsis fuisse 31 Martii die in sabbato. Nam si annis Domini 36.addas annos 45.qui sunt anni inter correctionem calendarii & natiuitatem Christi: consurgent anni 81. Quos si partiaris in 19.reperies numerum decẽnouennale Iulii quater uicibus reuolutum.& remanebũt tibi 5.pro aureo numero anni Domini 36. Inquire calendarium Iulii Cæsaris superius descriptum in hypothesi quinta.Et reperies aureum numerum 5 signatũ è directo diei 17. Martii Sed quoniã ille annus fuit bissextilis: & Februario additus est unus dies:ideo præcedẽti scilicet 16.die Martii fuit luna prima Ergo per regulam datam superius de inuentione lunæ 15. ab ipsa coniunctione in hypothesi quinta eodem mense luna 15.fuit die 31 Martii die sabbati. Idem reperies,si computaueris eandẽ lunationem per cyclum lunarem Hebræorum. Vnde satis miramur ꝗ cum dñs Paulus cæteras lunationes maxima cum diligẽtia computauerit: in ista tamen ex nõ recta consyderatione defecerit. Et qui dẽ ex eius uerbis potest cognosci defectus illius.Nam dicit expresse ipsam lunam 15.fuisse nocte sequente trigesimam diem Martii. Ergo fuit die 31.eiusdem mensis ſm Hebræos:qui computãt dies ab occasu Solis. Vnde coniunctio eiusdem lunationis fuit die 16. Martii non solum iuxta cyclum Iulii, sed etiam Hebræorum: non die 15 ut ponit dominus Paulus. Qui anticipauit per unum diem in hac lunatione,ut suam opinionem tueretur. Veruntamen coniunctionẽ recte posuit die 16.Martii.Et licet sic errauerit in septimo libro secundæ partis:tamen in octauo libro secundæ partis ca. 4.ipse probat,iuxta doctrinam Gamaglielis Hebræi,Iudęorum pascha tunc celebratum fuisse die 31 Martii. Vbi adiungit & dicit. Et quoniam oppositio luminarium mẽsis Nisam ad Romanum calendarium reducta facta fuit in nocte sequẽte trigesimam diẽ Martii,quæ fuit dies: ueneris sequitur de necessitate, phase Iudæorum trigesimaprima Martii die sabbati celebratũ fuisse hæc ille. Ex quibus uerbis ipse detegit suum errorem in libro septimo descriptũ. Adhuc etiam dicimus ꝗ si luna 15.fuisset die 30. Martii post decimam octauam horam Hebræorum more ut dicit Paulus Borgensis,& cõfirmat dominus Paulus Forosempronĩ pertinuisset ad diem sequentem.s.31.multo magis ex quo luna 15. prædicta facta est in nocte sequente trigesimã diem Martii.Cum ergo illo anno luna 15.primi mensis fuerit uere & secũdũ usum Hebraicũ die 31 Martii die sabbati,patet ꝗ illa oppositio luminariũ non est conueniens passioni Christi,qui passus est feria sexta non sabbato. Quantum

uero ad eclipsim anni Domini 17.In mēse Februario:dicimus eum recte ipsam computasse:quia uere fuit anno Christi 17. & tunc currebat annus 4.propè medium Olympiadis 198. & ab urbe condita erat annus 768.propè finem:sed ipsum errasse dicimus quātum ad hoc,q̄ hanc eclipsim ipse dicit esse factam anno ultimo Cæsaris Augusti,cum fuerit anno secundo Tiberii Cæsaris, uidelicet secundo anno post Augusti mortem. Quod ex eius uerbis recta ratione prolatis probare possumus: & per computationem Astronomicā: & per annos Imperatorum:& per annos Olympiadum, & urbis cōditæ.ipse enim dominus Paulus ex Astronomica supputatiōe: & similiter Ioannes Stofflerinus probauerunt Iuliū Cæsarem emēdasse calendarium anno 45 ante Christi natiuitatem iuxta descriptionem Chronographorum usu habitam.Probauit etiam idem dominus Paulus prædictā eclipsim fuisse anno Christi 17. secūdū eandē computationem.Si autem annis 45. ante Christi natiuitatem addas annos 17 post eius ortum: consurget numerus annorum 62. Ergo à correctione calendarii ad prædictum annum Domini, quo ipsa eclipsis accidit.enumerātur anni 62. Videamus modo annos uitæ Augusti.Ipse enim Augustus authore Suetonio:quē dominus Paulus sequitur obiit anno 76.ætatis suæ. Et in morte Iulii Cæsaris Octauianus agebat annum 18. Occisus est autem Cæsar anno secundo à correctione calendarii. Ergo anno correctionis eiusdē Octauianus agebat annum 17.& iam de ipso anno trāsegerat tres menses scilicet quantum est à die 23.Septembris, quādo natus est ad calendas Ianuarii,quādo correctio calendarii cœpta est:& ante correctionem calendarii trāsierant 16.anni uitæ Octauiani. Addamus ergo 16.annos uitæ Octauiani ante correctionem calendarii annis 62.qui fuerunt ab ipsa correctione ad prædictam eclipsim factam anno Domini 17.& cōsurget numerus annorum 78. Ergo sequeret,q̄ si Augustus obiisset post ipsam eclipsim,uixisset,annos 78.quod est falsum.quia ipse uixit annos tāntummodo 76. ut Suetonius,Eusebius & ipse dominus Paulus affirmant. Ergo Augustus obiit biennio ante ipsam eclipsim:& tunc erat annus 2. Tiberii, ut recte supputant Chronographi.Non ergo ipsi Chronographi anticipauerunt annos Domini per duos annos:sed ipse dominus Paulus duobus annis postergauit eos contra ea,quæ ipse prius recte dixerat. Cū ergo ipsa eclipsis fuerit per duos annos post Augusti obitum:non poterat eius mortem designare,ut falso cōputat dominus Paulus,qui dicit ante ipsius mortem eā accidisse.Et sic ut defendat

& saluet unum dictum parui momenti Eusebii ante mortem Augu sti describentis ipsam eclipsim: destruit omnem cōputationem an norum Domini magni ponderis: nō solum ipsius Eusebii: sed etiā omnium aliorū Chronographorū cōtra rectam rōnem. Inordinate enim ageret si quis ut saluaret in horto arborem sterilem: incide ret omnes alias fructiferas. Secundum aūt rectā rationem dicendū est in hoc minimo Eusebiū errasse: & in cæteris maximis recte scripsisse. & nullum inde sequitur inconueniēs. Is autem error Eusebii ex eo processisse uidetur: quoniam eclipsim prodigiosam quam de buerat annotare post mortem Iulii Cęsaris: descripsit iuxta obitū Augusti, qui ei successit ob temporis uicinitatē Nam de eclipsi Cæsaris nihil post eius obitū annotauit De qua tamen loquitur Virgilius primo Georgicorum iuxta finem dicens.

Sol tibi signa dabit & c. & subdit.

Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam:
Cum caput obscura nitidum ferrugine texit:
Impiaq; ęternam timuerunt secula noctem.

Et Plutarchus ubi de prodigiis post extinctum Cæsarē meminit, in quit. Solis ꝑterea lumē caligine obsessū: totoq; nāq; illius anni spa tio pallens globus & sine splēdore oriens, imbecillē ac tenuē ex se calorem emittebat & c. Plinius itē lib. 2. c. 3. ait. Fiunt prodigiosi & longiores Solis, defectus qualis occiso dictatore Cæsare, & Antoniano bello totius penè anni pallore continuo. Appianus quoq; li bro quarto scribit multa prodigia signaq; perhorrenda Romæ uisa esse post Cæsaris cædem. Ex quibus uerbis patet illā Solis immutationē fuisse prodigiosā. Suetonius autē nihil scribit de eclipsi post cædem Cæsaris: sed nec etiam describit defectum Solis fuisse ante obitum Augusti. In uita etiam Tiberii de nulla eclipsi meminit: sed hoc tantum insinuat dicens. Expulit Mathematicos Tiberius: sed deprecantibus ac se artem desituros promittentibus ueniam dedit hæc ille. Hoc autem fecisse cōstat, quoniam infortunia, quæ ex eclipsi uel motu cœlestium prædicebant, quandoq; non eueniebant: & propterea eos tanq̄ superstitiosos expellere uoluit. Iulius Firmicus Astrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipsis post Cæsaris cædem, non protendebat eius mortem. sic etiam eclipsis, quæ fuit post obitum Augusti per duos annos, nō fuit signum obitus eius nec etiam designauit mortem Tiberii, quāmuis acciderit Sole domum regiam possidente: iuxta sententiam domini Pauli: quoniam ipse Tiberius non modo sex menses post ipsam eclipsim

uixit:sed annos plusq̃ uiginti.Insuper probare possumus Chronographos non errasse:ex annis Olympiadum & urbis conditæ: quoniam dominus Paulus nō negat annos Olympiadum & urbis conditæ à Chronographis fuisse recte descriptos:sed annos Domini & Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennii anticipatione.Nam utitur pręcipue testimonio Censorini: qui computat annos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum & urbis conditæ.Dicit enim ipse dominus Paulus in 13.libro secundę partis capite 5.Censorinus tanquam controuersiarum conciliator,& errorum censor,uarias ac diuersas annorum & temporum supputationes exponit Hoc authore Censorino,quem ipse pro se citat,ostẽdemus ex annis Olympiadum & urbis conditę per eum descriptis Chronographos non errasse in annis duobus: sed recte annos descripsisse.Dicit enim idem Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, ut supra enm citauimus in hypothesi octaua Hic annus cuius uelut index & titulus quidam est Vlpii & Pontiani consulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartus decimus ex diebus duntaxt æstiuis , quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita nongentesimus nonagesimus primus:& quidem ex Palilibus, unde urbis anni numerantur. hæc ille.Sumit ergo Censorinus pro titulo & indice annum consulatus Vlpii & Pontiani,qui est ab Olympiade prima millesimus & quartus decimus : qui est secundus annus Olympiadis 254 Nam anni mille quatordecim continentur in Olympiadidibus 253.& dimidia Olympiade, quæ est ducentesimaquinquagesimaquarta anno eiusdem secundo.Hic est annus secundum Eusebium & alios Chronographos ab incarnatione Christi ducentesimus quadragesimus à natiuitate uero eius iuxta usum ecclesiæ ducentesimus trigesimus nonus.Tunc currebat annus 991.ab urbe condita, ut hic dicit Censorinus , hoc est ab anno quarto sextæ Olympiadis ex Palilibus id est ex die 20.Aprilis, quando Roma cœpit ædificari.Si ergo retrocedamus ab hoc anno ad cædem Cæsaris, reperimus eam factam esse anno 44. ante Christi natiuitatem:qui erat quartus annus Olympiadis 183.& annus ab urbe condita 709.ut supra patet in tabula remporum: Et reperiemus Christum natum anno quarto Olympiadis 194.qui erat annus conditæ urbis 752.& annus 42.ferè completus Augusti,à primo eius consulatu uel triumuiratu. Inueniemus etiam eclipsim illam, de qua diximus,fuisse anno Domini 17.& anno secundo Tiberii:qui erat annus 4. Olympiadis 198

& annus ab urbe condita 768. Cognoſcemus & Chriſtum paſſum eſſe anno quarto Olympiadis 202. qui erat annus urbis conditæ 784 propè finem:& annus 18. Tiberii Cæſaris, ut prędicta tabula continetur. Non eſt mirum ſi dominus Paulus in hac computatione defecerit: quoniam uſus eſt libro Cenſorini impreſſo mendoſo in quibuſdam numeris in eo quod ſequitur in uerbis eius. Nam cum computaſſet annos à prima Olympiade & ab urbe condita ſumens pro titulo & indice annum conſolatus Vlpii & Ponriani: eoſdem computat per annos Iulianos & Auguſtios dicens, ut habetur in textu impreſſo, quem adducit dominus Paulus. Eorum uero annorum, quibus Iulianis nomen eſt, ducenteſimus octuageſi musteriius: ſed ex die calendarium Ianuarii: unde Iulius Cæſar an ni à ſe conſtituti fecit principium. Ad eorum qui uocantur anni Auguſtorũ ducenteſimus ſexageſimusquintus: perinde à calendis Ianuariis: quamuis & ante diem ſextum decimum calendas Februa rii Imperator Cæſar ſententia Munacii L. Planci à ſenatu cęteriſq; ciuibus Auguſtus eſt appellatus. Sed Aegyptii quòd biennio ante in poreſtatem ditionemq; populi Romani uenerint, hunc Auguſto rum annum uocant ducenteſimum ſexageſimumſeptimum. hæc ibidem. In textu uero manu ſcripto & emendato, ubi textus impreſ ſus habet annum Auguſtanum ducenteſimum ſexageſimumquintum, ſcriptum reperiemus annum ducẽteſimum ſexageſimumſepti mum, & ubi in textu impreſſo habetur annus ducenteſimus ſexageſi mus ſeprimus ſecundũ Aegyptios: in textu manu ſcripto emẽdato ſcriptũ eſt annus 269. Mendoſitatẽ textus impreſſi, quẽ ſecutus eſt dominus Paulus, hac ratione per ueram computationem ſic oſtẽdi mus. Manifeſtum eſt ex probarione dñi Pauli epi & Ioannis Stoffle rini Iulium emendaſſe calẽdarium anno 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta conſueram annorũ Domini cõputationem p Chronographos deſcriptam. Si ergo addas p̃dictos annos 45. annis dñi 239. qno anno Cenſorinus ſumit ritulum & indicem ſuæ cõputationis: cõſurget numerus annorũ 284. Ergo ab anno correctionis calendarii uſq; ad p̃dictũ annũ Dñi 239. fuerunt anni 284. Cenſorinus uero dicit eum annũ eſſe. 283. Ideo ipſe Cẽſorinus nõ incipit annos Iulianos ab anno correctionis calendarii: q fuit 45. annus añ Chriſti natiuitatem: ſed ab anno ſequenti. ſ. pmulgationis calẽdarii: qui fuit annus 44. anteq̃ Chriſtus naſceretur. Idem annus promulgationis fuit annus necis Cæſaris: qui fuit interfectus anno ſecundo à correctione calendarii inchoato per duos menſes & dimidium:

quia fuit occisus die 15. Martii. Ergo Censorinus accepit annos Iulianos à præcedentibus calendis Ianuarii necis ipsius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarii, ut dictũ est. A nece autẽ Cæsaris incipiendo à præcedentibus calendis Ianuarii usq; ad monarchiam Octauiani fuerunt anni 16 uidelicet duo anni interregni: duodecim anni triumuiratus usq; ad subiugatã Aegyptum: & duo anni usque ad eius monarchiam: qui simul fiunt anni 16. Si autem ab annis Iulianis 283. subtrahas annos 16. erit annus prædictus Augustanus 267. ut scribitur in libris emendatis manu scriptis. Si uero subtrahas ab eis annos 14. quia biennio antea fuit subiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios 269. ut scriptum est in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus esset mendoso codice impresso, & non consyderasset ueram computationem a se factam iuxta consuetam annorum Domini supputationem de emendatione calendarii per Iulium Cæsarem anno 45. ante Christi ortum: non est mirum ipsum in hoc errasse. Dicimus ergo ꝙ licet Eusebius in aliquo defecerit: non tamen per eũ facta est deordinatio in annis Domini: nec anticipauit eos per bienniũ, ut affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperij Augusti a cęde Cæsaris, sed posterius per duos annos. Nam ut con cludit dominus Paulus libro 13. secundæ partis: oraculo 13. Eusebius incepit primum annum imperii Augusti à primo eius consulatu, uel ab initio triumuiratus. Et ideo duos annos præcedentes in terregni, quos annumerat Iulio: nõ adiecit Augusto, ut alibi falso putauit dominus Paulus sibiipsi cõtraria scribens. Itaq; ab inchoato anno imperii Octauiani à primo eius consulatu cõuenienti supputatione Christus natus est anno Cæsaris Augusti 42. qui tamen erat 44 a nece Cæsaris ꝑm cõputationem Cornelii Taciti. Et mortuus est anno imperii Tiberii 18. anno quarto Olympiadis 202. Non ergo Eusebius cum aliis Chronographis errauit in annis Domini, nec biennio anticipauit eos. Sed ipse dominus Paulus plurimum errauit in postergatione annorum Domini: quoniam deordinat & confundit annos Christi extrahens ipsos ab annis cõuenientibus Olympiadum & urbis conditæ recte computatis. Nam ex eo ꝙ dicit passionem Domini fuisse eo anno, quo nos ponimus annũ Christi 36. sequitur quod tunc fuerit annus 3. Olympiadis 203. & tunc non fuisset illa mirabilis & supernaturalis eclipsis passionis Christi: quam etiam ethnici narrant fuisse anno quarto Olympiadis 202. Ex eius etiam opinione sequitur deordinatio annorum

hebdomadum Danielis: de quibus nō est modo dicēdum, quoniã de ipsis alibi scripsimus Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione, annorum Domini iuxta usum ecclesię: & quod plus est, sequeret Christum passum esse in sabbato contra doctrinam euangelicã ut probatum est. Plura etiam alia incouenientia ex sua positione sequerentur, quæ breuitatis causa præterimus. Dum ergo ipse putauit per suam nouam adinuentionem enodasse difficultatem de die passionis Domini: magis ac magis eã nodis fortioribus inuoluit.

D Cum autem cognosceret dominus Paulus suas rationes & cõputationes non esse sufficientes ad probandum suam opinionem: conuertit se ad somnium uel imaginatiam uisionem, dum affirmat sibi desuper oraculo demonstratũ omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis errasse Si hoc fuisset diuinum oraculum & reuelatio prophetica: utiq; adhibēda ei esset fides. Sed authore Paulo apostolo non omni spiritui credēdum est, sed probãdi sunt ipsi spiritus utrum ex Deo sint. Quòd autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: sed potius humana adinuētione confictũ ultra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicã ueritatem, etiam hac ratione probari potest: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ ueritatem certam, non dubiam opinionẽ insinuat Hoc autem eius oraculum non fecit eum certũ, sed sub dubietate & opinione reliquit; cum opinio nō habeat certitudinem: sed adhereat uni parti oppositorum cum formidine alterius. ut ex eius uerbis post libri sui finem in totius operis per orationẽ suã manifeste probari potest. Dicit enim ibidem. Hortor etiam lectorẽ: quinimmo rogatum eum uelim: ut hæc scripta mea solita protestatione accipiat, nō tãquã ꝓpositiones aut cõclusiones, quia nihil asserere ut affirmare intendo, sed tãquã quæstiones, & problemata, & quasi libamenta quædam, quibus ingenui animi ad inuētionem diei passionis Christi, stimulo ueritatis indagandæ, incitari, prouocari, & instigari possint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non è diffinito asserimus quęcũq; scribimus: sed ea lectoris arbitrio derelinquimus: Sic & nos hæc scripsimus, ut præstemus diligentiam perquirendi potius q̃ affirmãdi temeritatẽ. hæc ille. Ex quibus uerbis patet, ꝙ non ex reuelatione diuina: sed ex humana adinuētione locutus est, quẽadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui uarias adinuentiones & similitudines cõfingunt ut facilius persuadeãt quod uerũ putant humana æstimatione. Vnde & iudicio sapientum ipse: dñs Paulus in hoc imitatus est Ciceronẽ: qui in libro de Rep. apte cõ

fingit somnium Scipionis,ut suis dictis tanq̃ diuino spiritu ꝓlatis maior fides adhibeatur. Quod quidem somnium eleganter Macrobius exponit referens illud potius ad ingeniũ Tullii aptissime con fingentis:q̃ ad somnii ueritatem. Quis non uideat quanto ingenio dominus Paulus libro 10. secũdæ partis adaptauerit sibi uisionem illam amplã:quam confirmare nititur uno & quinquaginta oraculis humanis, etiam ex libris Gentilium à libro 10, secundæ partis usq; in finẽ totius operis? In quibus oraculis plura sunt quæ facile improbari possunt:qm̃ in eis aliqua sunt sibi inuicẽ aduersantia & cõtraria:alia quæ non plene concludunt rei ꝓpositum:alia quæ falsum cõtinẽt:uel errore authorum uel etiam uitio scriptorũ:alia quę potius fundãtur in adaptatione humana q̃ in rei ueritate. Quæ omnia emẽdatione indigerẽt:sed nos breuitati studẽtes nunc ea omittimus. Quilibet autem lector ex eis,quæ superius probauimus, poterit in eis cognoscere quę sint emẽdatione digna. Gratias tñ agimus domino Paulo,qui suo laborioso opere cui diu insudauit dedit: nobis occasionem indagandi & reperiendi ueritatem,non uirtute nostri ingenii,sed speciali auxilio Dei: à quo bona cuncta procedunt. Probationes autem nostras in scriptis redegimus non in sigillationem tanti pręsulis:sed amore ueritatis,quam summe diligimus,in totius ecclesiæ Christi ædificationem. Et quoniam ipse præsul dominus Paulus amator est ueritatis,ut nobis certissimum est;inspecta ueritate assensum ꝑbebit rationibus ipsam ueritatem cõprobantibus:quoniam ipse in totius operis sui peroratione dicit. Si censores mei aliam uiã indagandi diem passionis Domini magis idoneam docuerint:nullum mihi cum Chronographis certamen restabit hæc ille. Cum igitur aliam uiam magis probabilem iam ostenderimus:utiq; cessare debet eius certamẽ contra Chronographos. Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem: & nos ueritati probabiliori cedemus. Ad rem nostram reuertentes concludamus propositum. Cum ergo luna 15. primi mensis anni Domini 36. quę fuit in sabbato non conueniat passioni Christi, quia mortuus est non sabbato,sed feria sexta,& ex tali opinione tot & tanta absurda contra ueritatem sequantur:censemus reprobandam esse talem assertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit passionem Christi ad annum Domini 12. ponens eius natiuitatem antea: ex qua positione multo plura inconuenientia sequuntur. Quare concludimus Christum uere passum anno uitæ suæ 33. ut iam ad plenum Deo inspirante probauimus.

Totius uitæ Christi uerum tempus. Cap. 12.

De die mortis Christi iam uberrime diximus. Nũc restat ut breuiter dicamus aliqua de totius uitę illius tẽpore.
A Et quoniã satis diximus de ipsius cõceptione & natiuitate quo ad tempus Cæsaris Augusti:ideo aliquid dicendum est,quo ad tẽpus Herodis regis:cuius diebus natus est Dominus.Philo hebræus in Breuiario temporũ Herodis tempora nobis insinuat.Nã ibidem describit oẽs reges & Duces ac Pontifices Hebręorũ.& quot annos præfuerint in regimine. Vltimũ.n.dicit præfuisse Hyrcanum annis 34.Quo capto à Parthis,ut ibi scribit̃ relicta uxore ac filia & eius fratre Aristobolo:mox Herodes iubẽte senatu Romano inuitis Hebræis regnũ tyrannicum iniit sumpta sibi uxore filiaHyrcani capti à Parthis:Et declarato filio eiusdẽ Hyrcani Aristobolo Põtifice,ut Iudæorũ animos ad se inclinaret.Sustulit autẽ ex filia Hyrcani sibi uxore filios duos. Sed cũ anno 26.tyrannici regni sui, Herodes reuersũ socerũ Hyrcanũ aduerteret more prisco regis salutari ad Hebræis:illũ sibi socerum, socrũq; atq; filiam sibi uxorem:& duos ex ea susceptos libros & Aristobolũ interemit: bienniõq; post Hebręos multis calamitatibus afflixit.Anno uero 30.principatus sui tyrannici,Zanedrim ex domo Dauid deleuit:& Annaleum quẽdam atq; Zanedrim ex Proselitis suffecit: qui nimium in lege uidebãtur eruditi. Tum & Salomen sororem suam &uirum eius de tribu Iuda itemq; proprium filium,quem ex uxore eiusdẽ tribus susceperat,interfecit.ꝙ diceretur iam in lege promissus Christus natus.Fessi tandem Hebræi:ultro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt iurantes in fide ipsius ac posterorũ sese permãsuros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrannico principatu annis trigintauno:& legitimo sex.Hæc Philo Hebræus ad uerbum.Hic igitur primus Herodes alienigena tyrannico simul &legitimo principatu regnauit annos 37. ut etiam Eusebius & cæteri omnes communirer attestantur.Primus autem annus regni sui tyrannici ab Eusebio annotatur simul cum anno 11 Octauiani Augusti : & annus 32.qui fuit primus ãnus eius legitimi principatus, ab eodem annotatur cum anno quadragesimosecũdo Cęsaris Augusti,quando conceptus & natus est Christus. Dum autẽ regnaret tyrannico regno:nondum ablatum erat regnum à Iudæis: sed statim eo tempore quo ipsi Hebræi fessi ultro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum se se permansuros.Et tunc ablato regno a Iudæis adimpleta est prophetia.

Iacob dicẽtis Gen̄ 49. Non auferetur ſceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec ueniat qui mittẽdus eſt. Nā ſtatim ablato Hebræorum regno, conceptus & natus eſt Chriſtus in diebus Hero dis Regis anno ſcilicet primo ſui legitimi principatus Et quoniā anno, quo cõceptus eſt, fuit litera dominicalis. B. ut ſuperius com putauimus patet ipſum cõceptū eſſe feria 6, qm̄ die 25. Martii qn̄ conceptus eſt, asſignetur in calẽdario Romano litera G. quæ eſt ſexta à litera. B. quæ tunc fuit dominicalis. Patet etiā ipſum natū eſſe die dominica: qm̄ die 25. ſequẽtis Decẽbris, qn̄ natus eſt, an notatur litera B. quæ tũc fuit litera dominicalis. Calendis aūt Ianuarij ſequẽtibus uidelicet octauo die natiuitatis eius mutata eſt litera dn̄icalis & fuit. A. quæ in calẽdario annotat̃ calendis Ianua rii: ideo circūciſus eſt die dominica. Magi aūt obtulerūt ei mune ra feria 6. qm̄ in die Epiphaniæ ſignatur litera F. quæ eſt 6. ab A. litera tũc dominicali, Præſentatus eſt aūt in tẽplo quadrageſimo die à ſua natiuitate feria 5. Nā in die purificationis Mariæ die 2. Februarii ſignatur litera. E. q̄ tũc fuit feria 5. Annus aūt cõceptio nis & natiuitatis Chriſti nō fuit a correctione calendarii 46. ut in ſua tabula literarum, dn̄icaliū dominus Paulus annotat addẽs cõ tra rationē in principio tabulæ unā literam: ſ. C. ut ſupra diximus ſed fuit annus 45 ut nos annotauimus ratione ſuprius dicta. Qua propter eo anno, quo cõceptus eſt Dominus nouiluniū primi mē ſis fuit die 25. Martii: quo die cõceptus eſt Chriſtus, ſcilicet in ip ſa Neomenia. Nam anno 45 à correctione calendarij fuit cyclus lunaris Cæſaris 7. qui numerus annotatur in calendario Iuliano die 25. Martii. Conuenientisſime autē Chriſtus cõceptus eſt in uē tre materno die coniunctionis Lunæ cum Sole: quoniā Chriſtus uerus iuſtitiæ Sol, tunc Lunæ hoc eſt Mariæ uirgini genitrici eius coniunctus eſt per carnis aſſumptionē Sed quoniā dominus Paulus annotat Chriſti conceptionem anno 46. a correctione calēda rij contra rationem & contra ſeipſum, quia recte prius a correctio ne ad Chriſtum quadragintaquinq; annos cõputauerat: ide o etiā errauit in annotatione ipſius lunationis. Nam in ſeptimo libro ſe cundæ partis dicit anno incarnationis dominicæ interluniū primi menſis ſecūdū mediū motū fuiſſe die 12. Martii cõpleta cum horis 23. min. 28. ſecund. 20 Sed hæc lunatio fuit anno primo na tiuitatis Chriſti hoc eſt poſt eius natiuitatē: cuius interluniū iuxta cyclum Cæſaris fuit die 14. Martii cum e directo eius asſignetur in calẽdario Iuliano cyclus lunaris 8: In menſe autem Decembri,

quādo natus est Dominus,iuxta cyclum Cæsaris interlunium fuit die.15.eiusdem mēsis:ubi signatur cyclus Cæsaris 7. Ergo Dominus natus est luna decima eiusdem mensis uidelicet die 25.octauo scilicet calendas Ianuarij. Sed iuxta computationem domini Pauli tunc fuisset luna 11.quoniā anticipat lunationes per unum diē: eo q̄ putauerit ante Christi incarnationem fuisse bissextum:nō tamen fuit,ut superius probatum est:ideo non erat necesse anticipare lunationes per unum diem. Inter duos autē terminos uitæ Christi hoc est inter natiuitatem eius & mortē, solus euāgelista Lucas duo tantum tempora eius describit,scilicet annum duodecimum, quando remansit in templo: & annum trigesimum quādo baptizatus est. Christus cum parentibus ascēdit in templū in die festo paschæ cum esset annorū 12.hoc est dum ageret annum duodecimū, ut exponit Glossa & Ambrosius:Non enim compleuerat annū duodecimum,quia sic ageret annū tertiumdecimum:sed iam transierant de anno duodecimo tres menses:quia pascha fiebat iuxta æquinoctium uernale:& Christus natus fuerat iuxta solstitium hyemale præcedens. Ille annus fuit bissextilis,in literis. C.B.& luna 15.primi mensis,in qua celebratur pascha Iudæorum,fuit die 26.Martij die sabbati, ut patet per cyclum lunarem Cæsaris: qui illo anno fuit 19.& annotaturē directo diei.13.sed propter bissextū interlunīū fuit die precedēti,scilicet 12.in sabbato. Baptismus Christi fuit transacto eius anno 29.& inchoato trigesimo. die 6.Ianuarii. Sic enim dicitur Lucæ 3. Anno 15.imperij Tiberii Cæsaris:ipse Iesus quando baptizatus est,erat incipiens quasi annorum 30. Prædicauit autem Saluator mūdi tribus annis,ut testatur martyr Ignatius in epistola ad Trallianos prima. Eusebius etiam in libro de tēporibus idē affirmat. Post baptismūautē eius:& postquā fuerat in deserto 40. diebus,inde prædicare cœpit. Et si diligenter cōputauerimus a baptismo Christi,hoc est ab 8.Idus Ianuarii ad eius passionem,quæ fuit 3.nonas Aprilis:reperiemus intercessisse tres annos,& fere totidē menses. Cū enim Christus, ut superioribus probatum est,passus sit annos 4.Olympiadis 202.eodem anno in dimidia parte & paulo plus elapso. Et anno Tiberij 18. de quo iam transierant septē menses cum dimidio:si retrocedamus p̄ tres annos & toridem menses:reperiemus Christum baptizatū anno primo Olympiadis 202.inchoato per tres menses & paulo amplius. Erat q; tunc annus Tiberii 15.inchoatus per quatuor menses & dimidium. Cum igitur Dominus, ut probatū est,passus sit anno 33.

uitæ suæ inchoato per tres mēses manifestum est ꝙ qñ baptismū accepit, impleuerat 29. annū. & inceperat trigesimū per dies 13. s. quãtum est à die 25. Decēbris qñ natus est: ad diem 6. Ianuarii qñ baptismum suscepit. Hoc aũt recte cõfirmat dñs Paulus libro 4. secundæ partis dicens. Quod anno trigesimum incipiente Christus baptizatus est Lucas euãgelista insinuare uidetur scribēs Iesum dum baptizaretur extitisset quasi annorū 30. uolēs significare eū tunc incepisse annum trigesimum: cuius uerba hęc sunt. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum 30. Neq; hæc dictio quasi hoc loco significat idem quod ferè, ut arbitratus est magister Petrus de Riuo: sed significat idē ꝙ tãquã. In Græco nãq; habetur ὡσεὶ, quod significat tãquã. Neq; hæc dictio quasi construit aut referri debet ad hãc dictionem incipiens. Non enim esset oratio congrua, ꝙ Iesus erat quasi incipiēs annorū 30. sed referri debet ad ea; quæ subduntur. s. 30. annorum, ut sensus sit. Iesus cū baptizaretur, erat quasi. hoc est tãquã annorū 30. incipiēs quidē annū trigesimum. Quæ omnia in Græco significantius exprimuntur: ubi sic legitur καὶ αὐτὸς ἦν ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὤν, hoc est. Et ipse Iesus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem. Constat nanque translationem nostram è Græco esse traductam. Idem sensit Hieronymus super Ezechielem. c. 1. sic inquiens. Illud quoq; intelligendū est ꝙ in trigesimo ætatis suæ anno Dominus ad baptismū uenerit. Idem sentit Apollinaris. Idem & Beda in cõmentariis Lucæ: & Petrus Cõmestor in scholastica historia. Hæc dominus Paulus ibidē. Martyr & Ignatius in epistola ad Trallianos prima dicit. Triginta annos agens Dominus baptizatus est. Nō enim dicit triginta annis peractis: sed 30. annos agēs qñ actu agebat trigesimum annū Neq; ab hoc dissentit Erasmus in annotationibus in Lucã iuxta aliquos textus. Ioannes aũt Chrysostomus & Albertus Magnus, quia tenēt Christū passum anno 34. uitæ suæ currēte, coguntur dicere Christum baptizatum anno 30. cõpleto: & inchoato. 31. per 13. dies. Sed qñ iam probauimus Christum nō fuisse passum anno 34. eo ꝙ luna 15. primi mensis tunc fuerit die martis nō die ueneris: ideo reprobandam dicimus hãc opinionem de tēpore baptismi Christi, ut pote contra euangelicam ueritatē: & dicimus Christum baptizatum inchoato anno 30. ut probatum est. Quia ergo

D Christus post superatas tentationes in deserto: deinceps publice prædicauit annis tribus: in quibus iuxta euãgeliū fit mētio de pascha Iudæorū qñ prædicabat Dominus in templo in ciuitate Hie

rusalem: ideo horū annorū paschalia tēpora describenda censemus. Iuxta cōputationem dñi Pauli in 7. libro secūdæ partis anno Domini trigesimo, paschalis mensis oppositio quam quintamdecimā lunā uocāt secundū mediū cursum, quo Hebræi utūtur ad ciuitatē sanctā Hierusalē fuit sexta Aprilis die Iouis hora 5. min. 24. secund. 37. Et qm̄ cyclus solaris fuit 11. cōsequēs est annum fuisse cōmunem: & literam dominicalē fuisse. A. quare Christus feria 6. baptizatus est. Anno uero Domini 31. luna 15. paschalis mensis fuit diē 26. Martii & litera dominicalis. G. quæ tūc fuit dies lunæ. Anno autem Domini 32. luna 15. paschalis mensis fuit die 13. Aprilis die dominica, quoniā fuit annus bissextilis in literis F. E. cum eodem die 13 signetur in calendario litera. E quæ fuit dominicalis. Secūdum uero cyclum lunarem Cæsaris omnes prædictæ oppositiones luminarium postergantur per unum diem Anno uero Domini 33 luna 15. paschalis mensis fuit die 3. Aprilis feria 6. quia litera dominicalis fuit. D. In qua oppositione simul conuenit computatio domini Pauli cum cyclo lunari Cæsaris. Anno autem mortis Christi currebat annus 19. Herodis Tetrarchæ.

Obiectio & responsio. *Cap. 13.*

A Obiecit nobis laicus & ait. Rationes adductæ, licet mihi plurimū satisfecerint: attamē quiescere nequeo, nisi mihi de die passionis Christi, nodū soluas: q̄ mihi inexplicabilis esse uidet. Plures antiq doctores tā Græci quā latini magnæ authoritatis, doctrinæ, ac sanctitatis nitæ uiri dixerūt Christū passū esse 8. calendas Aprilis: & in scriptis hoc reliquerunt. Nā Tertullianus hoc scripsit in libro contra Iudęos: Chrysostomus in sermone Ioannis Baptistæ: Augustinus lib. 8. de ciuitate Dei c. ultimo: & in 4. libro de Trinitate c. 5. Cyrillus quoq; ep̄s Alexandrinus in epistola ad synodum Carthaginēsem sic ait. Eodem die Christus cōceptus est in utero & mortuus in cruce: dū in sexta feria mortuus est Adā in anima per peccatum in paradiso: eodem die Christus obiit in cruce. hęc ille. Hos antiquos imitati sunt recētiores, ut Albertus Magnus, & quidā alii. Cū igitur isti doctores fuerint maximæ authoritatis, nō uidetur eis contradicendū: & cū fuerint profundissimæ scientiæ, non est eis resistendū tāquā si ipsi in hoc errauerint: & cum fuerint perfectissimę sanctitatis, non est credibile, ut eos Deus in hoc errare permiserit. Tanto etiam tobo

re firmata est hæc opinio,&trātum inualuit,ut omnes cōmuniter te neant Christum passum die 25. Martij:& extra mensem Martij pe nè nullus fatetur Christum passum,ita ut omnes dies ueneris,men sis Martij in magna sint ueneratione apud omnes Christicolas. Ad hoc inq̄ facilis est responsio ex prędictis. Super omnia enim uincit ueritas,ut dicitur 3. Esdræ 3.& ideo omnibus anteponendam esse dicimus. Est autem Deus uerax:omnis autem homo mendax.ut di citur Ro.3. Cū ergo prędicti doctores tāquā homines dixerint ali quid quod opponitur euāgelicę ueritati,uti superius probauimus: ideo quantum ad hoc spectat,eorū sententia refellenda est:& app̄ hēdēda ueritas euāgelica. Et licet ipsi fuerint magnæ authoritatis apud homines:tamen authoritas diuinæ scripturæ omni humanæ authoritati proponitur:& omnis humana authoritas minima est comparata diuinæ celsitudini. Dicit enim Augustinus 2. sup Geñ. ad literam. Maior est huius scripturæ authoritas quā omnis huma ni ingenij pspicacitas. Licet etiam ipsi profundā sciētiam possede rint:in quædam tamen falsa ex nō sufficienti cōsyderatione huma no sensu,ut moris est hominum, inciderunt. Solū hoc authoribus diuinæ scripturæ competit,ut in suis scriptis ab ecclesia cōproba tis,nulla falsitas inueniatur. Dicit enim Augustinus in epistola ad Fortunatum. Neq; quorumlibet disputationes quāuis catholicorū & laudatorum hominum ueluti scripturas canonicas habere debe mus:ut nobis non liceat salua honorificentia quæ illis debetur ho minibus,aliquid in eorum scriptis improbare atq; respuere:si for te inuenerimus q̄ aliter senserint quā ueritas habet diuino adiuto rio uel ab alijs intellecta uel à nobis. Licet etiā prædicti doctores sanctitate uitæ præfulserint. Deus tamē permisit eos in aliquē errorē incidere:tum ad eorū humilitatem conseruandam:tū etiam ut di stinguātur authores diuinæ & canonicæ scripturæ,qui speciali mo tu spiritus sancti scripserūt:ab eis,q̄ licet adiutorio diuino libros ediderint:aliqua tamē in eis humāo spiritu inseruerūt. Dicit enim Augustinus de scriptis suis loquens in prologo lib. 3. de Trinita. Noli meis literis quasi canonicis scripturis deseruire:sed in illis& quæ nō credebas,cū inueneris,incūctāter crede:in istis autē quod certū habemus nisi certū intellexeris:noli firmum tenere hæc ille: Cognouit Augustinus etiā se in multis errasse:& ideo librū retra- ctationū cōposuit. Et Hieronymus in explanatione sup Isaiā pro- phetā ca 19. seipsum correxit,cū ait. Melius teor proprium errorē reprehendere : quam dum erubesco,imperitiam cōfiteri in errore

persistere. hæc ille Consyderandum est autem q sacri doctores nõ nulla scribunt ex leui opinione: quædam uero ex graui assertione. Ex leui quidem opinione, cum non probant quę dicunt: sed simpliciter referunt quæ uulgo feruntur. Ex graui uero assertione cũ efficaciter probant quæ tenẽda proponunt. Chrysostomus ergo & Augustinus & prædicti reliqui doctores locuti sunt de tempore baptismi, & passionis Christi ex opinione simplici, ut uulgo ferebat: quod patet ex hoc, q non probauerunt dicta sua per computationes congruas. Nam, ut dicit Ioannes Stofflerinus antiqui doctores postponebant scientiam Astronomicam, & uacabãt aliis doctrinis magis utilibus: que eo tempore plurimum erant ecclesiæ dei necessariæ. Vnde Augustinus super psalmum decimum cum proponeret quæstionem de Luna utrum illuminetur à Sole, relinquit eã indeterminatã tanquam difficilem & parum utilem, dicẽs ibidem. In istis obscuritatibus magis negociosis q̃ fructuosis exercere animũ, aut nõ libet, aut non uacat, aut animus ipse non ualet. Quia ergo antiqui doctores non uacabant Astronomicæ disciplinæ, quæ tradit motum cœlestium corporum: & ex consequenti ordinem temporum, quia tempus est numerus motus primi mobilis, ut ait Aristoteles: ideo non computabant diligẽter ordinem ipsorum temporũ: quare quandoq; errabant. Et quoniam erant uiri scientia præstantes ac magnæ authoritatis, eos imitati sunt plures recentiores authores absq; alia supputationis consyderatione: ideo non est mirũ, si etiã ipsi in eundem errorem inciderunt. Nam qui sequitur errantem: necesse est ut etiam ipse in errorem cadat. Inter antiquos autẽ doctores Tertullianus Iulius, Africanus, & Lactantius Firmianus cæteris grauius errauerunt: quia ipsi scripserunt Christum passum anno 15. Tiberii Cæsaris, cũ secundũ euangeliũ Lucæ eo anno Christus fuerit baptizatus: & cum prædicauerit inde tribus annis: impossibile est, ut passus fuerit anno Tiberii 15. sed. 18. ut Eusebius & Eutropius affirmãt. Cyrillus autem, ut uulgo ferebatur. dicit Christum passum eo die quo & conceptus est, uidelicet feria sexta Quod uerũ esse cõprobari potest, si referatur ipsa feria sexta ad diem hebdomadę non ad diem mensis. Nam sicut feria sexta homo peccauit eo scilicet die quo & conditus est: ita Christus eadẽ feria sexta cõceptus est & simili feria sexta passus est: non tamen eodem die mẽsis: quia cõceptus est feria sexta die 25. Martii: & passus est feria sexta, die 3. Aprilis. Sed uulgus ampliauit hoc dictum, ut intelligatur nõ solũ de feria hebdomadæ: sed etiã de die mensis; quod est erroneum: &

iuxta hanc ampliarionem ſcripſerũt Chryſoſtomus & Auguſtinus. Quòd autem uulgo fertur Chriſtum paſſum in mẽſe Martii : ita ue rum eſſe poteſt: ꝙ ipſe paſſus eſt luna 15 primi menſis Niſan apud Hebręos: qui primus menſis apud Romanos dicitur Martius iuxta inſtitutionem Romuli: Qui mẽſis eſt primus à Quintili & Sextili & cæteris: & tunc fuit lunatio menſis Martii. Sed ſi requiramus quo die menſis paſſus fuerit iuxta Romanum calendarium à Iulio Cęſa re cõſtitutum dicimus ipſum paſſum eſſe die 3. Aprilis: & tunc erat iuxta Hebræos luna & die 15. mẽſis Niſan: quę erat oppoſitio lumi narium menſis Martii, ut ſæpe iam diximus. Euangeliſtæ uero nihil dicunt de mẽſibus calẽdari Romani: q̃a tunc eccleſia Chriſti uteba tur mẽſibus iuxta Hebræos, ſicut & Chriſtus uſus eſt. Sed poſt Chri ſti reſurrectionẽ & aſcenſionem in cœlum: chriſtiani, qui Romæ de gebant, paulatim cœperunt uti calendario Romano. Deinde in cõ cilio Niceno Romanum calendariũ ſecuti ſunt, & præcipue poſtea cum Dionyſius Romanus Abbas ei aſcripſit aureũ numerum: qui adhuc in eodem calẽdario, quo utimur, annotatur. Laudamus ergo eos qui Martii ſextas ferias uenerãtur & colunt in honorẽ & memo riam paſſionis Chriſti, eo ꝙ ipſe paſſus fuerit feria ſexta martialis & uernalis lunationis. Hortamur etiã omnes fideles ut ſingulas ſextas ferias per totum annum in memoriam paſſionis Chriſti celebrent, eo ꝙ feria ſexta paſſus fuerit: & ſua paſſione deleuerit peccatum pri mi hominis quod ſexto die à creatione mundi commiſera t.

B His dictis protulit laicus codicẽ, in quo dixit deſcriptas eſſe reuela tiones cuiuſdam religioſi uiri, in quibus cõtinebatur Chriſtũ bapti zatum fuiſſe anno 30. tranſacto & paſſum anno 34. uitæ ſuæ cur rente. Nolui ſtatim ad hæc reſpondere: ſed poſt aliquos dies perle cto libro, eidem laico præſente ſecerdote ita reſpondi. Legi inquã codicem hunc: & in eo inueni doctrinam nouam nõ conformẽ do ctrinæ catholicorũ doctorũ. In eo ẽt reperi ſtili diuerſitatẽ ac ſi à duobus authoribus uno idiota, altero erudito editus eſſet. Aut ergo primus author libri huius illuſione diabolica ſeductus eſt: quod ta mẽ affirmare nõ audeo: aut potius ab alio additione aliqua uitia tus eſt liber. Tũc ipſe ſacerdos ait. Publice fertur ipſum librũ perue niſſe ad manus cuiuſdam præſulis eruditi: quem ego ipſe noui: & nuper audiui eum Romę defunctum: qui putauit ſua doctrina poſ ſe emendare, & uberius ac ſubtilius declarare ipſum librũ. Cui ſu peraddidit quædam uera, & nonnulla falſa: quæ tamen putauerat eſſe uera. At ego eius uerbis acquieſcens continuo ſubiunxi. Inter

alia falsa ibi describitur Martem proprio motu cursum suum peragere in sex annis: qui tamen uix duobus annis eum perficit: ut patet per tabulas astronomicas, quæ cōtinent certitudinē experimentalem circa motus astrorum. Similiter ibi dicitur cursum Iouis perfici 13. annis: qui tamen peragitur annis 12. Plura etiam alia ibi falsa leguntur, quæ facile improbari possunt. Ex nostris etiam probationibus supra inductis patet esse falsum quod ibi scribitur de tēpore baptismi & passionis Christi. Cum ergo spiritus ueritatis semper doceat ueritatem & nunquam à ueritate discedat, oportet dicere huiusmodi falsa uel à spiritu malo delata: uel potius ab homine, ut asseris adiuncta. His declaratis & solutis obiectionibus: laicus cessit affirmans se penitus conuictum: ac de uero tempore passionis & totius uitæ Christi ad plenum sibi satisfactum esse dixit. Quare summo Deo gratias agamus qui hanc ueritatē suo munere nobis manifestare dignatus est ad fidei catholicæ ueritatem comprobandam in communem fidelium utilitatem: ac Domini Saluatoris gloriam, qui est uerus Deus benedictus in secula.

Explicit opusculum de uero die passionis Christi, ac tempore totius uitæ ipsius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARII

Romani pascha rite celebrando per Ioannem Lucidum natione Gallum.

Prooemium.

Post disputationem de uero die passiōis Christi ac totius uitæ ipsius tempore: mox rogauerunt me quidam ueritatis amatores, ut opusculum ederem de reformatione collapsi calendarii pro uera paschę celebratione. Quorum petitioni primo quidem nō acquieui: sed ipsos monui ut legerent primā partem Paulinæ de recta paschæ celebratione, quam edidit dominus Paulus Germanus de Middelburgo episcopus Forosempronienfis: in qua uberrime de huiusmodi retractat. Insuper cohortatus sum eos, ut præcipue legerent calendarium uenerandi sacerdotis domini Ioannis Stofflerini Iustingensis, uiri solerti ingenio ac ratiōis iudicio prędititi: nec nō & in omni penè doctrina eru

ditissimi. Cum autem ipsi rursus instarent dicentes prolixitatem eorum esse legentibus onerosam: respondi eosdem authores etiam breues tractatus de hac re scripsisse. Nam idem prænominatus episcopus Paulus scripsit epistolã de huiusmodi correctione Leoni decimo Pontifici: & pdictus sacerdos Ioãnes propositiones scripsit ad Lateranense Concilium tempore eiusdem Leonis.x. adhuc extant propositiones 13. de eadem correctione collectæ ex multis disceptationibus habitis per dominos ad hoc deputatos in prædicto Concilio: ex quibus ad plenũ potest rei ueritas inueniri: & uix prędictis aliquid addi potest. Itaq; superfluũ esse censui aliud opusculum de huiusmodi re scribere. At unus ex eis ingenio acutissimus obtulit mihi librum sic inquiens. Si legeris codicẽ hunc, reperies in eo quædam quæ à prædictis descripta nõ sunt: ex quibus cognosces opportunum esse ut breue opusculum etiam tu ipse conficias. Legi librũ cuius author est Albategnius Arabs uir sermone grauis & ingenio solers: qui obseruationes Ptolemæi Astronomi recto examine ponderans: eas in certiorem rei ueritatem magna diligẽtia reduxit. Idem Albategnius direxit computationes suas post Ptolemęum annis 743. & ante Alphonsum Regem annis 350. Nec peruenit eius liber ad Alphonsũm, quia nondum ex Arabica lingua in latinam uersus fuerat. Postea enim traduxit eum Plato Tiburtinus: nec dum impressioni traditus est liber: & ipsius paucissima exemplaria reperiuntur. Vnum tamen eius exemplar peruenit ad manus Ioannis de monte Regio, ut ex eius Epitomate in Almagestũ Ptolemæi perspicuum est. Vtinam librum eundem legissent dominus Paulus episcopus Forosempronienſis. & dominus Ioannes Stoffle rinus astronomi peritissimi: ex quo utiq; certiorẽ doctrinam astronomicam accepissent. Eum tamen rarissime citant; uel, ut puto, ex auditu aliorum, uel potius ex lectione epitomatis Ioannis de monte Regio. Quoniam ergo in eodem libro reperi quædam præcipua pro emendatione calendarii plurimum necessaria: ideo non solum precibus amicorũ, sed etiam eius doctrinæ ueritate coactus sum epitoma describere de ipsa emendatione calendarii pro recta celebratione paschalis solenitatis: quę apud Christi fideles eximia & excellens super alias festiuitates esse comprobatur.

De uera anni quantitate ex motu Solis. *Cap. I.*

EMendare collapſum calendarium Romanum & inueuire
paſcha recte non poſſumus: niſi prius cognoſcamus uerã
anni quantitatem ex motu Solis: & eius uernum æquino
ctium: ac lunationem uerni temporis iuxta quã paſchæ
ſolennitas per eccleſiã celebrari pręcipitur iuxta illud eccleſiaſtici
43. A luna ſignum diei feſti. Ex his enim duobus magnis luminari
bus cœli, menſuratum omne tempus in annis, diebus, ac mẽſibus.
Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies mẽſuratur: ex mo
tu uero eius proprio metitur annus. Secundum autẽ Hiparchũ &
Ptolemæũ, annus eſt reuolutio ſolaris motus à primo puncto æqui
noctij uel ſolſtitij uſq; ad idem punctũ: licet aliter dixerit Thebit:
qui affirmat annum eſſe reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice
mobilis in idem ſiue reuerſionem Solis ab aliqua ſtella fixa ad ean
dem. ut antiquiores olim dixerant. Difficile eſt autem ueram anni
quantitatem cognoſcere, ut ait Ioannes de monte Regio in epito-
mate ſuper Almageſtum Ptolemæi libro tertio propoſitione ſecun
da, & propter inſtrumentorum fallaciam: & propter motum trepi-
dationis ſiue acceſſus & receſſus: niſi poſt multorum annorum ſpa-
tium: quantoq; inter duas obſeruationes, maius temporis ſpatium
intercedit, tanto ueracius hæc anni quantitas reperiri poterit. Re
cẽſeamus modo quatuor authorũ opiniones circa hoc: & quam ex
eis, probamus ueriorem, illam ſectemur. Iulius quippe Cæſar ante
Chriſtum annis 45. Calippum & Alexandrinos imitatus, Roma-
nis inſtituit annum ſolarem conſtare ex diebus 365. & quarta diei
hoc eſt ſex horis. Si autem hæc quantitas anni Iuliani ueritatem ha
buiſſet ita ꝙ hic annus continuiſſet præciſe & expunctim ſex horas
ultra dies. 365. nunquam æquinoctia anticipaſſeut ſedes ſuas: ſed
firmas & perpetuas in calendario ſedes obtinuiſſent: quia quolibet
quarto annos dies unus ex quatuor quadrãtibus conflatus per biſ
ſextum præciſe intercalatus, nullam æquinoctiorum euariationem
admiſiſſet: quare ratione æquinoctij nullus error in paſchæ cele-
bratione contigiſſet. Sed oppoſitum reperitur quòd quãtitas anni
Iulij non ad unguem conuenit cũ Solis annua reuolutione: hoc eſt
cum tempore quod Sol à principio Arietis per duodena ſigna trã
ſiens in id conſumit. Statuit nanq; Cæſar in ſua prima calendarij
inſtitutione æquinoctium uernum octauo calẽdas Aprilis, ut affir

mat Columella de agricultura libro duodecimo cap. 2. Idem dicit Plinius, Macrobius, Ioannes Chrysostomus, Paulus de Migdelburgio, Ioãnes Stofflerinus, & plures alij authores: licet Ouidius in tertio de Fastis dicat ipsum statuisse sequenti die. Sed utrūq; uerum est, quoniam æquinoctium tangit duos dies ex reseruatione horarum in quartū annum bissexilem. Anno enim bissextili tunc erat æquinoctium die, 25. Martij: sed anno ante bissextilem æquinoctium tangebat diem 26 eiusdem mensis. Tempore autem nostro, hoc est anno Domini 1525. æquinoctium anticipauit per quindecim dies: & sedem habet nūc sexto uel quinto Idus Martij, hoc est decima uel undecima die ipsius Martij. Vnde omnibus palam est quantitatem anni Iuliani excedere & maiorem esse uera quantitate anni quæ ex cœlesti Solis motu integratur.

2 Ptolemæus uero Alexandrinus, qui fuit anno Domini 132. dictione tertia Almagesti de quantitate anni elicienda, definiuit annum per motum Solis ab æquinoctiali, donec ad eundem redeat: & hunc reperit continere dies 365. cum quarta unius, minus trecentesima parte diei, hoc est minutis 4. secundis 48. Quantitas ita que anni Ptolemæi complectitur dies 365. horas quinq; minuta 55. secunda 12. & minor est anno Iuliano min 4. secund. 48. Secundum hanc Ptolemæi supputationem in annis mille quingentis ab emendatione calendarij per Cæsarem, anticipasset æquinoctium tantummodo quinq; diebus: & nos uidemus nunc iam anticipasse diebus quindecim. Hæc ergo anni quantitas cœlesti quantitati solari non conuenit.

3 Alphonsus uero Romanorum & Castellæ Rex, qui æram suam annotauit anno Domini 1251. anni quantitatem eliciens, asserit anni solaris quantitatem, continere dies 365. hor. 5. mi 49. secund. 16. & est differentia minus à sex horis in min. 10. secund. 44. Quæ aggregata per annos. 134. conficiunt ferè diem unum: hoc est horas 23. min. 58. secund. 16. Secundum hanc supputationem, prædicta quindecim dierum anticipatio compleretur in annis duobus millibus decem. Itaque hæc anni Alphonsini quantitas cœlesti quantitati solari non quadrat: quoniam ab anno quadragesimoquinto ante Christi ortum, quādo Cæsar statuit æquinoctium uernale die 25. Martij usque ad annum Domini 1525. in quo nunc sumus, non intercesserunt plusquam anni 1570. & tamen anticipauit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni autem in libro de motibus stellarum ca. 27 52. &. 53.

post Ptolemæum 743.annis,ut ibidem ipse testatur, dixit annum solarem continere dies 365. horas 5. min.46.& duas quintas uni us minuti id est secunda 24 & est differentia minus à sex horis in cẽtesima sexta parte diei uidelicet in 13.minutis&tribus quintis unius minuti,id est secũdis 36.ita ut unus dies cõstituatur in 106. annis. Ergo iuxta hãc supputationem,æquinoctium anticipat per unum diem omni anno centesimo sexto. Hæc autem anni quantitas cœlesti quantitati solari maxime cõuenit. Nam sic æquinoctiũ quindecim diebus anticipat in annis 1590. quod probamus impletum tẽpore nostro. Nam ab anno quadragesimoquinto ante Christi ortum, quando Cæsar statuit æquinoctium die 25. Martij usq; ad annum nostrum 1525. sunt anni 1570.& hunc ad uiginti annos hoc est anno Domini 1545. quando complebuntur 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, uidebimus æquinoctium esse decima die Martij, ut apparet in tabula libri decimi primæ partis Paulinæ. Hac ergo experientia longi temporis patet computationem Albategni esse uerissimam:& ideo ipsam ab omnibus tenẽdam esse censemus. Cognouit Ioannes Stofflerinus annum Alphõsinum non plene conuenire motui solari.ut ipse testatur in suo calẽdario propositione trigesimaoctaua in calce ipsius. Ideoq; ipse dicit iuxta propriam opinionem in annis 120.fieri anticipationem unius diei,ut patet ibidem propositione trigesimanona . D. Qui si legisset librum Albategni de motibus stellarum,quem citauimus & legimus,utiq; secutus esset eius opinionem: quę ad amussim motui solari respõdet,uti iam probauimus. Quidam uero putant in annis tantũmodo centum fieri anticipationem unius diei: quam hactenus neglectam esse nouimus. De qua centesima neglecta loquitur Dantes in poemate suo paradisi cantu.27.

De motu lunæ & cyclo eius. *Cap.2.*

NVnc de motu Lunæ & cyclo eius dicendũ est. Motus Lunæ proprius ab uno puncto alicuius signi progrediẽs & transiens per 12.signa zodiaci ac perueniẽs ad idem pũctum ſm æqualem suum cursum iuxta Alphonsinam supputationem perficitur diebus. 27. horis 7. min 44. secund. ferè 5. Sed ab una congressione Lunæ cum Sole ad alteram quælibet lunatio iuxta medium motum eius,continet dies. 29. horas 12. min.

44. ſecunda 3. tertia 3. Ad inueniendas has luminarium coniunctiones. Alexandrini ſtatuerūt numerum decēnouennalem, quem nos aureum numerum dicimus adhuc annotatum in calendariis noſtris. Qui tempore concilii Niceni anno Domini 323. oſtende bat interlunia è directo diei cui obiicitur. ſed propter imbecillitatē eius modo lunam quintam oſtendit eo quòd in annis 304. luminarium congreſſione anticipant ſedes ſuas per unum ferè diē. Nam in quolibet cyclo lunari id eſt in ſingulis 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora prima min. 28. ſecun 3. ex eo quòd 19 anni lunares cum ſuis ſeptem emboliſmis tantundem ſunt breuiores 19. annis. ſolaribus cum ſuis q̃tuor biſſextis & 18. horis. Qui defectus computatus deinde in 16. cyclis qui faciunt 30 4. annos, aſcēdit fere ad unam diem naturalem hoc eſt ad horas 23. min. 28. ſecund. 52. Aliquibus tamen aſtrologis placet huiuſmodi anticipationem unius diei fieri in annis 262. eo quòd in annis 1572. iam anticipauit per ſex dies ab emēdatione calēdarii per Cęſarem. Hinc eſt quòd aureus numerus nō poteſt habere firmam & fixam ſedem in calendario. Quare ad inueniendum lunationes recurrendum eſt ad tabulas aſtronomicas. Sed quoniā hactenus id factum non eſt: tam ex anticipatione æqui noctii: quam etiam lunationum: ſequitur quod nos celebramus paſcha ulterius quandoque per hebdomadam unam: quandoque per quatuor, & aliquando per quinque. & niſi obuietur huic tranſgreſſioni proceſſu longioris temporis fiet paſcha æſtiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum. *Cap. 3.*

FOrmam & modum corrigendi calendarium primo quo ad ęquinoctium uerum, quod eſt anni principium, nūc oportet oſtendere. In concilio Niceno anno Domini 323. ſtatuerunt patres æquinoctium ueris ſicut in cœlo inuenerunt, uidelicet die 21. Martii nunc uero per anticipationē undecim dierum id eſſe cognoſcimus die 10. Martii. Ad emendationem autem æquinoctii duplex forma & modus adhiberi poteſt Prima forma eſt, ut maneat in ſede ſua, qua noſtro tempore inueni tur. Secūda ut reducatur in ſuam ueterem ſedem. Prima igitur forma eſt, ut ſcilicet figatur æquinoctium ad dies decimum & undecimum Martii, quibus hac noſtra tempeſtate contingit. Verſatur. n. & notatur intra limites duorū horū dierum: quare hi ambo & nō

unus pro sede æquinoctii sunt constituendi. Hanc formã Petrus de Aliaco Camerecẽsis Cardinalis in Constantiensis Synodo Germaniæ obseruandam magnopere suasit: & Ioanni 23 si non papatui cessisset utiq; persuasisset. Quæ etiã fermè placet domino Paulo de Middelburgo ẽpo Forosempron. Est quidem facilis nullam uulgo perturbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens neq; tabulis astronomicis difficultatem quãpiam ingerẽs. Sic enim fecerũt sancti patres in cõcilio Niceno æquinoctium statuentes, quẽadmodum id in cœlo esse nouerunt. Obiectiones autem contra hanc formam & earum solutiones breuitatis causa omitto: sed tu eas legere poteris in calendario Ioannis Stofflerini propositione 39. sub literis. F. G. nec non & in prima parte Paulinæ. Secunda forma figendi æquinoctii fieri potest. ut reducatur in sedẽ ueterem determinatã in concilio Niceno uidelicet 21. die Martii per omissionẽ undecim dierũ, quibus ab eo tempore iam anticipauit. Et habet hæc forma plures species: de qnibus tres duntaxat in medium proferemus Prima est, ut de aliquo anni mẽse demãtur undecim dies: siue in principio mensis: siue in medio: siue in fine. Hæc forma fuit fermè Nicolai Cusani Cardinalis: & Hermanni Zoestii in concilio Basiliensi. Obiectiones contra hanc formam & earum solutiones lege in calendario Ioannis Stofflerini propositione 39. I. nec nõn & in prima parte Paulinæ. Secunda species huius formæ facilior est: nec populos turbabit, si in undecim mensibus de quolibet mẽse subtrahatur unus dies incipiendo à Martio & sic post annum in sequẽti Martio reductum erit æquinoctium ad Martii 21. diem Tertia species huius formæ est ut intermittãtur dies 11. bissextiles in annis 44. qui fiant omnes communes, ex quibus consumerentur illi undecim dies sicut fecit Augustus. ut refert Solinus, & Macrobius. Nam cum Iulius Cęsar post emendatum à se calendariũ iussisset sacerdotibus, ut quolibet anno quarto intercalarent unum diem: illi anno tertio intercalarunt per annos 36. quo tempore cum debuissent intercalari nouem dies, duodecim intercalati sunt. Quem errorem deprehẽsum Augustus reformauit: iussitq; duodecim annos sine intercalatione decurrere: ut tres illi dies, qui ultra nouẽ necessarios temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Obiectiones cõtra hanc formam & earum solutiones reperies in calendario Ioannis Stofflerini propositione 39. in literis. M. N. posset etiã reduci æquinoctium uernale ad diem 17. Martii per subtractionem septem dierum: & sic nulla esset alteratio in literis dominicalibus: & nunquam

tunc feptuagefima eueniret ante octauam Epiphaniæ. Hanc uiam tanquam cōmodiſſimam approbauerūt patres in concilio Baſilienſi ſtatuentes, ut adueniente anno Domini 1440. ex mēſe Octobri ſeptem dies in computatione calendarii ſubtraherētur:quod tamē ſeruatum non eſt. Siue ergo ſtatuatur æquinoctium die 10 ſiue die 17.uel 21.Martii:ad figendum æquinoctium ſtabile,ne in futurum accidat eius anticipatio hæc regula ſeruanda eſt per edictum pontificale:ut in omni centeſimoſexto anno iuxta obſeruationes Albategni intermittatur unus dies biſſextilis & fiant octo ſimul anni communes. Sed quoniam annus 106. nō eſt ad intercalationē idoneus: ſed annus 104. uel 108. ideo intermittatur dies intercalaris una uice anno 104.& altera uice anno 108. &ſic deinceps alternatim. Sed quoniam difficile foret populis prædictos numeros mente retinere: ſaltem intermittatur dies biſſextilis in quolibet anno centeſimo,quando Romæ celebratur ſollennis & maximi Iubilei centeſimus annus, quod eſſet memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis commune.Et ſic euitabimus futurum defectum excepta particula ſex annorum,quæ in annis 1800. multiplicata redderet unū diem qui tunc anno 1800. intermittendus non eſſet.Si tamen uerum eſt, ut quidam aſſerunt, anticipari æquinoctium uno die præciſe in omni anno centeſimo:nulla deordinatio futuro tempore accideret per intermiſſionem unius diei in quolibet anno centeſimo ſed ſtabile ac fixum ſtatueretur ęquinoctium.

De forma corrigendi cyclum lunarem. *Cap. 4.*

POſito igitur æquinoctio uernali in aliquo prædictorū die rum Martii,cognoſci poteſt quæ ſit lunatio primi menſis,quando paſcha Domini celebrādum eſt Illa enim eſt lunatio primi menſis,ut Ioannes de monte Regio & alii atteſtātur,cuius initium aut medium eſt in ipſo æquinoctio uerno: uel initium uicinius eidem ęquinoctio,ſiue præcedat,ſiue ſequatur Vnde omnis 14.luna,quæ cadit in ipſo die ęquinoctii uernalis uel proxime poſt ipſum æquinoctium oſtendit,tunc paſcha Iudæorum ſecundū legē Moſaicā. Sed ne ritū Iudaicū in omnibus imitemur & paſcha Domini ſēper celebremus die dñica, qua Chriſtus à mortuis reſurrexit: ſtatutū eſt in concilio Niceno,deinde in Alexandrino,Antiocheno,Hieroſolymitano,& aliis pluribus, ut paſcha Domini celebretur à Chriſti fidelibus die dñica proxima poſt lunam

14.ptimi mensis. Ad inueniendam igitur ætatem lunæ, in concilio Niceno ascriptus est numerus decemnouennalis Alexandrinus in calendario Romano. Sed quoniam ut diximus, lunationes in annis 304. uel secundum alios 262. anticipant ferè per unum diem: & iam anticiparunt tempore nostro per quinque ferè dies ab ipso concilio: ideo ille aureus numerus non ostendit congressiones luminatium sicut ostendebat eo tempore, quo ascriptus est calendario. Quare ad refotmationem huius cycli exigeretur, ut omni anno 304. uel secundum alios. 262. intermittetetur unus dies bissextilis: uel anterius per unum diẽ aureus numerus annotaretur. Sed quoniam conseruatio æquinoctii prędicta, qua omni centesimo anno, dies bissextilis omitteretur, impediret istam cycli conseruationem: & hæc cycli conseruatio illam æquinoctii turbaret, necesse esset singulis annis 304. uel. 262. iterum cyclum reparare per sapientes Theologos & Astronomos. Vel posset fieri tabula secundum astronomicam supputationem per mille annos uel ultra pro sola 14. luna paschali, quæ scribatur in principio calendarii. Hanc tabulam digessit dominus Paulus in 12. libro primæ partis suæ Paulinæ per annos mille quingentos. Aliam breuiorem descripsit Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione 39. F.e. Se tuatis igitur omnibus prædictis documentis, deinceps nullius defectus in paschali celebratione sequeretur: & ptæcipue si oppositiones luminarium computarentur non secundum mediũ motum: sed iuxta uerũ cursum, ut placet Ioanni Sstofflerino: quia tunc rectius pascha celebraretur. Hoc tamen totum pendet ex arbitrio & approbatione summi Pontificis & concilii uniuersalis ecclesiæ: quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet.

FINIS.

Series litterarum.

ab A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z Aa Bb.
Quaterniones omnes, præter b duernionem.

VENETIIS, Apud Iuntas.
M D L X X V.